„Tikrojo gyvenimo“ knyga

Dieviškojo Mokytojo mokymai

I tomas

Pamokos 1–28

Knygų tarnyba gyvenimui

12 tomų veikalas „Libro de la Vida Verdadera“ („Tikrojo gyvenimo knyga“) yra palikimas visai žmonijai ir yra įregistruotas „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ Meksike D.F. numeriais 26002, 20111 ir 83848.

Daugiau informacijos apie ispanų kalbos originalų leidimą:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, Meksikas, D.F., - C.P. 06000

Atsakingas už vokiečių vertimą, vokiečių leidimo vokišką leidimą, paaiškinimus, išnašas, pastabas ir nuorodas apie kūrinį:
Walter Maier ir Traugott Göltenboth.

Būklė: 2017 m. sausio mėn.

Redagavimas (naujoji rašyba ir maketavimas):
„Buchdienst zum Leben“
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-paštas:manfredbaese@gmx.de

Remiantis šia versija, **„Tikrojo gyvenimo knyga“** yra verčiama į daugelį kitų kalbų naudojant „DeepL Translator“.

Tai yra autentiški, originalūs, Gottholdo Göltenbotho išversti ir „Reichl Verlag“ leidyklos išleisti raštai, kuriems taikomos autorių teisės. Jie turi būti išsaugoti savo pirminėje grynumo formoje ir negali būti keičiami. Tai būtų nuodėmė ir užtrauktų dievišką bausmę.

Kristus pasakė, kad negali būti jokių autorių teisių, kad šie raštai būtų prieinami visoms tautoms ir nacijoms.

Už šią iniciatyvą atsakinga Anna Maria Hosta, veikianti Viešpaties, Jėzaus Kristaus, mūsų Dievo, šių raštų savininko, vardu.
(El. paštas:hoanna64@yahoo.com)

DeepL – atsisiuntimo nuoroda: www.DeepL.com/Translator (versija verslui)

„DeepL“ šiuo metu verčia į daugiau nei 100 kalbų ir jį galima atsisiųsti į kompiuterį. Vertimui reikalingas interneto ryšys.

Išleista „Bookmundo“ leidykloje
2 leidimas – 2026
ISBN:

Turinys

„Tikrojo gyvenimo“ knyga 1
Priedas prie vokiečių kalbos leidimo 7
Paaiškinimai, padedantys geriau suprasti mokymus 9
Pamoka 1 24
Pamoka 2 33
Pamoka 3 41
Pamoka 4 50
Pamoka 5 58
Pamoka 6 67
Pamoka 7 76
Pamoka 8 83
Pamoka 9 91
Pamoka 10 100
Pamoka 11 111
Pamoka 12 120
Pamoka 13 130
Pamoka 14 138
Pamoka 15 145
Pamoka 16 153
Pamoka 17 160
Pamoka 18 168
Pamoka 19 175
Pamoka 20 183
Pamoka 21 192
Pamoka 22 199
Pamoka 23 208
Pamoka 24 217

Pamoka 25 226
Pamoka 26 236
Pamoka 27 245
Pamoka 28 255
Pastabos 260
Turinio nuorodos 263
Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950 275

Dedikacija

Komisija, kuriai patikėta sudaryti šį rinkinį, Viešpaties vardu skiria šias knygas visiems geros valios žmonėms pasaulyje, kuriuos įkvepia noras pasiekti savo dvasios pakilimą, studijuojant dieviškus apreiškimus ir praktikuojant Dieviškojo Mokytojo mokymą. Kiekvienas, kuris savo širdyje jaučia norą gyventi pagal Šeštojo antspaudo mokymus, gautus šioje Tiesos Dvasios eroje, turėtų iki paskutinio lašo išgerti dvasinę prasmę, esančią šiose knygose. Tada iš jo širdies išsiverš prašymas visai žmonijai, o vienas sakinys privers skambėti jautriausias žmogaus širdies stygas:

„Mylėkite vieni kitus“

Priedas prie vokiečių kalbos leidimo

Ši knyga yra tikslus pirmojo iš dvylikos „Tikrojo gyvenimo knygos“ tomų vertimas iš ispanų kalbos originalo ir skelbia dieviškus apreiškimus. Tai yra ne kas kita, kaip Viešpaties sugrįžimas kaip Šventoji Dvasia. Per specialiai Jo išrinktus ir parengtus įrankius (ispanų tekste vartojamas žodis „portavoz“, reiškiantis balso nešėją, žodžio tarpininkai, ruporas) Kristus perdavė didžiąsias tiesas, kad paaiškintų mums mūsų žemiškojo gyvenimo prasmę, atskleistų mums nesuprastas ar nežinomas Dvasios paslaptis ir suteiktų mums paguodą, jėgų bei gaires augančio chaoso apsuptyje, kuris visai žmonijai atneša sunkius išmėginimus, siekiant jos apvalinimo. Tai yra amžina, nekintanti Dievo žinia Jo vaikams: Pirmojoje laikais per Mozę ir pranašus, o Antrojoje laikais per Jėzų ir jo mokinius. Jei šis žodis dabartiniame Trečiajame laikotarpyje mums atrodo naujas, tai todėl, kad paaiškinami daugelis nesuprastų Pirmojo ir Antrojo laikotarpio žodžių, ir todėl, kad Viešpats mums atskleidžia gilesnius dvasinius įžvalgimus, kurių Jis mums tuomet dar negalėjo duoti. („Dar daug ką turiu jums pasakyti, bet jūs dabar to negalite pakelti. “ Jn 16,12.)

Knyga suskirstyta į daugelį skyrių, o kiekviena eilutė yra sunumeruota; tai ne tik padeda tiksliai nurodyti teksto vietą, bet ir išoriškai parodo, kad tai nėra lengvas skaitinys; priešingai, turinys turi būti skaitomas, studijuojamas ir gilinamasi į jį susikaupus ir apgalvotai. Po to turi sekti svarbiausia: įgyvendinimas, veiksmas.

Atidus skaitytojas pastebės, kad daugelis minčių ir dvasinių teiginių dažnai kartojasi, nors dažniausiai skirtingais žodžiais ar iš kitokios perspektyvos. Tam yra įvairių priežasčių: pirma, pamokymai buvo teikiami daugelį metų dešimtyse susirinkimų vietų. Antra, tuo metu veikė įvairūs žodžio perteikėjai, ir Dievo žodis galėjo pasireikšti priklausomai nuo balso nešėjo dvasinės brandos. Ir galiausiai mokomosios kalbos buvo sakomos ne uždaruose rateliuose, o viešai prieš paprastą auditoriją, todėl visada galėjo prisijungti naujokai, todėl Viešpats savo Žodyje turėjo pakartoti pagrindines sąvokas.

Šiandien neturėtume piktintis pasikartojimais, bet jie turėtų mums suteikti progą giliai įsisąmoninti dieviškąsias mintis. Be to, pakartojimai patvirtina, kad mokymai yra kilę iš Dievo; nes nepaisant daugybės vietų, kuriose jie buvo perteikti, ir daugybės žodžio perteikėjų, matoma žodžio vienybė. Visiškai žmonijai būtų pražūtinga, jei dėl materialiai klaidingai išaiškintų pranašysčių – kaip ir žydų tauta prieš beveik 2000 metų – atstumtų Dievo pagalbos ranką ir liktų kurti savo Viešpaties balsui, kuris šiuo neabejotinai tikru ir teisingu Dievo žodžiu kreipiasi į

kiekvieną žmogaus sielą ir ragina ją susimąstyti, atgailauti ir susidvasinti. Tas pats balsas kadaise iš kiekvieno iš mūsų pareikalaus ataskaitos, kiek jis laikėsi jos mylinčių perspėjimų ir nurodymų. Knygoje „Tikrojo gyvenimo knyga“ pagrindinė tema yra Dvasia, todėl šis žodis labai dažnai pasitaiko įvairiuose kontekstuose. Ką reiškia „Dvasia“?

Šiandieninėje kalboje ir žodynuose žodis „Dvasia“ vartojamas kaip mąstymo gebėjimas, t. y. protas, intelektas, idėja, išmintis ir pan. Šiuose mokymuose, kaip ir Biblijoje, žodis „Dvasia“ dažniausiai turi kitą reikšmę, ir Jėzus ją aiškiai pabrėžė, sakydamas: „Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie Jį garbina, turi garbinti Jį Dvasia ir tiesa“ (Jn 4, 24).

Amžinoji pirminė jėga, Dievas, yra grynas Dvasia, be pavidalo — tačiau tai neatmeta galimybės, kad ypatingais atvejais Jis savo vaikams apsireiškia ir žmogišku pavidalu, kaip Tėvas.

Svarbiausia Dievo savybė yra meilė, ir vedamas šios meilės Jis iš savęs sukūrė dvasines būtybes, kad galėtų joms dovanoti savo meilę. Šios dvasios, Dievo Dvasios kibirkštys, turinčios tam tikru mastu tas pačias savybes kaip Dievas, užpildė begalinę erdvę, kol dėl savo išdidumo ir nepaklusnumo atsiskyrė nuo Dievo ir dėl to buvo apgaubtos materialiu kūnu, kad galėtų vėl pradėti kelionę namo. Todėl svarbiausia žmogaus dalis yra jo dvasia, Dieviškosios Dvasios kibirkštis jame.

Trumpai apibendrinant, iš to išplaukia:

Dievo Dvasia = meilė, išmintis ir galia.

Žmogaus dvasia = Dievo Dvasios kibirkštis žmoguje.

Dvasios = pirminės angelų dvasios bei žmogiškosios dvasinės būtybės, nesvarbu, ar jos dar yra

materialiame kūne (inkarnuoti) ar už jo ribų (neinkarnuoti). Dažniau vartojamas

šiam reiškiniui apibūdinti yra „siela“.

Dieviškieji apreiškimai Meksikoje vyko ispanų kalba. Vertant į vokiečių kalbą buvo elgiamasi labai atsargiai, kad bet kuriuo atveju būtų perteikta dvasinė prasmė. Taip pat daugiausia buvo laikomasi originalaus teksto žodžių ir sakinių struktūros, todėl kartais susidarydavo šiek tiek neįprasti posakiai ir sakinių konstrukcijos. Tik palyginti retais atvejais teko rinktis laisvesnį vertimą, siekiant rasti vokiškai skambančią išraiškos formą, tačiau dvasinė prasmė visada buvo ištikimai išsaugota.

Trumpi paaiškinimai, kurie atrodė būtini supratimui, buvo pridėti kaip išnašos, o teksto žodžių papildymai, atitinkantys prasmę, buvo

įrašyti skliaustuose. Ilgesnės išnašos pateikiamos kaip pastabos knygos priede.

Vertėjai

Paaiškinimai, padedantys geriau suprasti mokymus

I. Kristaus sugrįžimas Biblijos pažadų.

Vertėjų pratarmėje iš karto pateikiamas lakoniškas sakinys: „Kalbama apie nieką mažesnį nei Viešpaties sugrįžimą kaip Šventąją Dvasią.“ Daugelis skaitytojų tikisi paaiškinimo dėl šio teiginio, kuris bus pateiktas toliau. Nuo pat krikščionybės pradžios tikintieji domėjosi Kristaus sugrįžimu, ir kiekvienas laikmetis sukūrė savo pačių įsivaizdavimus apie tai. Net ir šiandien tikintieji turi skirtingų, daugiausia neaiškių nuomonių šiuo klausimu, nes jie nemoka teisingai aiškinti atitinkamų Biblijos ištraukų simbolinės vaizdinės kalbos. Todėl būtina įgauti aiškumo. Šiuo tikslu norime ištirti netikslias ir dažnai fantazijomis pagrįstas sampratas bei palyginti jas su atitinkamais Biblijos žodžiais.

Plačiai paplitusi tokia nuomonė: pagal ją Viešpats pasirodytų visų žmonių akyse dangaus debesyse, ir visi Jį pamatytų vienu metu; juk Jo sugrįžimas turėtų būti kaip žaibas danguje, viską apšviečiantis ir matomas visiems žmonėms. — Ar tai iš viso gali įvykti, ir ar šios sampratos atitinka paties Jėzaus pranašystes, kaip jos mums perduotos įvairių evangelistų?

Kaip žinome, Žemė yra sferos formos, ir jau vien dėl to ši populiari to

įvykio samprata yra fiziškai neįmanoma, nes sferos pasaulio gyventojai negali vienu metu matyti dangaus reiškinio visame Žemės rutulyje.

Pirmiausia norime ištirti, ar iš įvairių biblinių užuominų neatsiskleidžia patikimesnis šio įvykio vaizdas, jei pranašystės žodžius iš simbolinės vaizdinės kalbos išversime į mūsų šiuolaikinę kalbą ir tuo pačiu suprasime dvasinę prasmę, kurią jie turi išreikšti.

Kalbant apie sugrįžimo laiką, Viešpats sako,
kad niekas nežino dienos ir valandos, kol tai neįvyks, išskyrus Tėvą (Mt 24, 36 ir 42); tačiau Jis nurodė įvairius savo atėjimo ženklus: netikrus Kristus ir netikri pranašai, karai, epidemijos, badas, žemės drebėjimai, didėjanti meilės stoka ir vargai, siaubai ir dideli ženklai danguje, potvyniai ir smarkios audros, Evangelijos skelbimas visame pasaulyje. — Visi šie ženklai išsipildė, tačiau tikintieji vis dar laukia pažadų išsipildymo.

Vienoje parabolėje Viešpats dar tiksliau nurodė savo sugrįžimo laiką ir pobūdį. Jis palygino tai su vagies slapta įsibrovimu naktį ir pridūrė: „... nes Žmogaus Sūnus ateis valandą, kurią jūs nesitikite“ (Mt 24, 44). Iš šios parabolės aiškiai matyti dvi dalykai: pirma, kad Jo sugrįžimas nebus antgamtinis dangaus reginys, bet vyks slapta, nepastebimas pasauliui ir visai krikščionybei. Ir antra, kad Jo atėjimo laikas taip pat bus kitoks nei tikėtasi.

Viešpats patvirtina šios parabolės svarbą teisingam Jo sugrįžimo supratimui, dar kartą nurodydamas į ją savo Apreiškime Jonui: „Štai aš ateinu kaip vagis. Palaimintas tas, kuris budi ir turi paruoštus savo drabužius...“ (Apr 16, 15).

Antrojoje parabolėje apie išmintingą ir blogą tarną netgi pateikiama užuomina, ar laikas, kuriuo žmonės Jo sugrįžimo metu laukia Jo atėjimo, yra nustatytas per anksti ar per vėlai. Jėzus šioje parabolėje sako:...Tačiau tas blogasis tarnas savo širdyje sakys: „Mano šeimininkas dar ilgai neateis...“, tad to tarno šeimininkas ateis tą dieną, kai jis to nesitiki, ir tą valandą, kurios jis nesitiki...“ (Mt 24, 48 + 50). Iš to aiškiai matyti, kad Viešpats ateis anksčiau, nei krikščionys paprastai mano.

Kaip tada vyks šis tyliai vykstantis Viešpaties sugrįžimas? — Mato evangelijoje skaitome: „Nes kaip žaibas išeina iš rytų (saulėtekio) ir šviečia iki vakarų (saulėlydžio), taip bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas“ (Mt 24, 27).

Visiems turėtų būti aišku, kad čia nekalbama apie
gamtinė žaibo blyksnis, kurį matome savo fizinėmis akimis
, nes tik retais atvejais žaibas šviečia iš rytų
į vakarus, bet nusileidžia iš dangaus į žemę: taigi prasmė
turi būti kitokia. — Kadangi žaibas yra ryškus šviesos reiškinys danguje, o sąvoka „šviesa“ Dievo Žodyje dažnai vartojama kaip dvasinio pažinimo simbolis, tai akivaizdu, kad šį „žaibą“ reikia aiškinti kaip iš dvasinio dangaus išeinančią Kristaus apreiškimo mokymą.

Kodėl ji prasideda būtent rytuose ir baigiasi vakaruose? — Šiuo klausimu Viešpats savo naujajame Žodyje mums sako, kad šis vaizdas „ “ simbolizuoja visumą Jo apreiškimų žmonijai, kurie prasidėjo Izraelio tautoje, taigi Rytuose, ir turėjo rasti savo išsamų užbaigimą Vakaruose, vakarų pusrutulio šalyje, ir dabar jį jau rado. (Dvasiniai apreiškimai Meksikoje) — Žaibo simbolis taip pat reiškia, kad Jam laikotarpis tarp abiejų apreiškimų buvo tik trumpas akimirksnis, kuris praėjo kaip žaibas danguje. — Mums, žmonėms, beveik 2000 metų yra ilgas laikas, o Dievui – tik amžinybės akimirksnis.

Toliau pateikti Mato evangelijos eilutės, tokios, kokios mums perduotos, atrodo prieštaraujančios šiam Kristaus sugrįžimo kaip apreiškimo Žodyje aiškinimui, nes jose teigiama, kad „saulė ir mėnulis“ praras savo spindesį, „žvaigždės“ kris iš dangaus, danguje pasirodys „Žmogaus Sūnaus ženklas“, o po to Jis pats pasirodys „dangaus debesyse“ su didžia jėga ir šlove.

Jei sąvokas, pažymėtas kabutėmis, suprastume materialia prasme, kaip įprasta, žemė būtų apgaubta tamsa, naktiniame danguje žvaigždės skrieja chaotiškai arba meteorų lietus kris ant žemės, šiame chaose danguje pasirodytų ženklas, ir
tada pats Viešpats pasirodytų tarp naktinių debesų, kad teistų išgąsdintus žmones. Tačiau jei Biblijos žodžius apie Kristaus sugrįžimą suprasime kaip alegorinę vaizdinę kalbą, apibūdinančią dvasinius procesus – kaip ir turi būti – jie perteikia visai kitokį supratimą.

Pabandykime iššifruoti simbolinę sąvoką „debesis“. Ji Biblijoje pasitaiko keletą kartų, tačiau dažniausiai ne tiesiogine prasme. Izraelio vaikams keliaujant per dykumą „Viešpats ėjo priešais juos dieną debesies stulpe“ ... ir kai Dievas dvasiai buvo su savo tauta. Viename Danieliaus regėjime rašoma: „„Aš mačiau tą regėjimą naktį, ir štai, atėjo Vienas „dangaus debesyse“, panašus į Žmogaus Sūnų, prie Senojo ir buvo atvestas prieš jį. Tas jam davė valdžią, garbę ir karalystę, kad jam tarnautų visos tautos, žmonės ir kalbos. Jo valdžia yra amžina, neišnyksta, o jo karalystė neturi pabaigos“ (Dan. 7, 13 + 14). Čia Kristaus dvasiniam apsireiškimui naudojamas tas pats posakis, kaip ir aprašant Jo sugrįžimą Mato evangelijoje; tačiau kas drįstų teigti, kad čia kalbama apie materialius debesis, o ne apie simbolinį Kristaus dvasinio apsireiškimo išraiškos būdą?

Luko Evangelijoje, beje, nekalbama apie „ ius dangaus debesis“, o apie „debesį“, o žodis „dangus“ visai trūksta: „Tada jie pamatys Žmogaus Sūnų ateinantį „debesyje“ su didžia jėga ir šlove“ (Lk 21, 27). Ši išraiška aiškiai rodo, kad kalbama ne apie žemiškus debesis danguje, bet kad ja siekiama išreikšti dvasinę apreiškimo formą ir kad Viešpats neatsiras materialiai matomas.

Be to, Biblijos ištrauka kalba apie tai, kad žmonės pamatys „Žmogaus

Sūnų“. Daugelis krikščionių tai supranta pažodžiui ir tiki, kad savo materialiais akimis pamatys Jėzų, kaip Jis nusileidžia iš dangaus. — Ar Jėzaus fizinis pasirodymas, kurį būtų galima pamatyti mūsų fizinėmis akimis, pažadintų ar sustiprintų žmonijos tikėjimą Juo? — Jokiu būdu. Jei Kristus, matomas fizinėmis akimis, nusileistų iš dangaus, tai galėtų pamatyti tik labai maža žmonijos dalis. Likusi žmonija, praktiškai visi, nebūtų matę šio reiškinio, ir taip Kristaus sugrįžimo įtikinimo efektas visai nebūtų pasireiškęs. Taigi vėl viskas priklausytų nuo to, ar būtų tikima tiems nedaugeliams liudininkams, ar Jo žodžiams, kitaip tariant, vėl susidarytų tokia pati situacija, kaip prieš beveik 2000 metų.

Tuomet Kristus jau kartą gyveno tarp žmonių, ir jo mokymui nebuvo tikima – išskyrus nedidelę mažumą. Ir jei šiandien Jis būtų matomas mūsų fizinėmis akimis kaip žmogus tarp mūsų, į Jį būtų kreipiama dar mažiau dėmesio nei prieš 2000 metų, nes šiandien žmonės yra pernelyg užsiėmę kova dėl didesnio gerovės ar sunkiais kasdienio maisto įsigijimo problemomis, galios kovomis, intrigomis ir karais.

Ir vis dėlto žmonės Jį pamatys. Tie, kurie yra apdovanoti dvasiniu žvilgsniu, pamatys Jėzų, kaip mokiniai Jį matė per Transfigūraciją ant Taboro kalno. Ne kaip Jo buvimo įrodymą – jiems šių įrodymų nereikia – bet kaip atlygį už jų tikėjimą ir dvasinį pasirengimą. — Kiti savo giliausiame viduje pajus Kristaus buvimą Jo naujuose apreiškimuose. Jų dvasia liudys jiems Jo Žodžio tiesą. — O dar kiti, dauguma, drebės visa savo esybe, kai juos ištiks sunkūs išmėginimai, kurie neišvengiamai ateis. Tada jų sąžinė aiškiai parodys jiems, kad tai yra pažadėtas Kristaus sugrįžimas Jo negailestingoje teisingumo jėgoje. Šis patyrimas bus daug gilesnis, nei jei jų fizinės akys būtų pamatę „Žmogaus Sūnų “.

Luko evangelijoje po Jėzaus pažado apie sugrįžimą į žemę dar yra užuomina: „Kai tai pradės vykti, pakelkite akis ir pakelkite galvas, nes jūsų išgelbėjimas artėja“ (Lk 21, 28). Išraiška „kai tai pradės vykti“ rodo, kad tai ne staigus „pasaulio pabaigos įvykis“, o ilgesnį laiką trunkantis procesas, kurio žmonės turi laukti. Koks tai procesas, paaiškina dar viena Jėzaus užuomina apie Jo sugrįžimą: „Kai Žmogaus Sūnus ateis, ar manai, kad Jis ras tikėjimą žemėje?“ (Lk 18, 8)

Šio klausimo forma išreiškia neigimą ir leidžia daryti išvadą, kad Jo antrasis atėjimas taip pat bus susijęs su tiesos, Jo išganymo mokymo skelbimas, ir kad žmonės vėl, remdamiesi savo laisva valia, turės galimybę priimti arba atmesti, ir jie – bent jau kalbant apie didžiąją žmonių masę ir juos vedančius Bažnyčios, mokslo bei valstybės atstovus – iš pradžių elgsis taip pat netikinčiai ir atmetančiai, kaip ir Jėzaus laikais.

Panašybe apie garstyčių grūdą (Lk 13, 18), kuri simbolizuoja Dievo karalystės atsiradimą žemėje, Viešpats ypač atkreipia dėmesį į sėklos mažumą, t. y. į pradinį menką Jo Žodžio poveikį pasaulyje, kuris yra

„įmestas į sodą“, t. y. į žemę, tai reiškia, kad yra siunčiamas iš dangaus į žemę ir tampa dideliu, visiems paukščiams, t. y. žmonėms, suteikiančiu prieglobstį ir pavėsį, ir taip tampa Dievo karalystės žemėje pagrindu. Tą pačią prasmę – palaipsnį Jo Žodžio augimą ir įsiskverbimą į žmonijos sąmonę – turi ir tolesnė palyginimas apie raugą.

Dabar reikia išnagrinėti, ką apie mūsų temą sako apaštalas Jonas, Jėzaus mylimiausias mokinys, kuris – kaip liudija jo Evangelija – giliausiai ir dvasingiausiai suvokė bei perdavė savo Mokytojo mokymą. Jo Evangelijoje Viešpats savo atsisveikinimo kalboje mokiniams sako: „Jei mane mylite, laikykitės mano įsakymų! Ir aš paprašysiu Tėvo, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kad jis pasiliktų su jumis per amžius, Tiesos Dvasią, kurios pasaulis negali priimti, nes jos nemato ir nepažįsta. O jūs jį pažįstate, nes jis pasilieka su jumis ir bus jumyse. Aš nepaliksiu jūsų našlaičiais; aš ateisiu pas jus“ (Jn 14, 15–18).

Dėl šio pažado svarbos savo pasekėjams Jėzus savo didžiojoje atsisveikinimo kalboje dar keletą kartų prie jo grįžta: „Bet Gu as, Guodėjas, Šventoji Dvasia, kurią mano Tėvas siųs mano vardu, ji jus visko išmokys ir viską, ką jums sakiau, jums primins“ (Jn 14, 26). Čia sužinome, kad šis Guodėjas arba Tiesos Dvasia yra Dievo Šventoji Dvasia, kuri „Kristaus vardu“ siunčiama tikintiesiems žemėje, kad juos visko mokytų ir primintų jiems visus Jėzaus mokymus.

Jėzus dar kartą įsidėmėjęs savo meilės įsakymą į mokinių širdis ir juos parengęs būsimoms persekiojimams, po šių persekiojimų kaip pažadą suteikia jiems guodžiantį užtikrinimą: „Bet kai ateis Guodėjas, kurį aš jums siųsiu nuo Tėvo, Tiesos Dvasia, išeinanti iš Tėvo, ji liudys apie mane. Ir jūs taip pat liudysite, nes nuo pat pradžių buvote su manimi“ (Jn 15, 26–27). „Bet aš jums sakau tiesą: gerai, kad aš einu (pas Tėvą). Nes jei aš neisiu, Guodėjas neateis pas jus; o jei aš eisiu, aš jį jums siųsiu“ (Jn 16, 7).

Taigi, sąlyga, kad Guodėjas ateitų kaip Tiesos Dvasia, yra Jėzaus sugrįžimas pas Tėvą. Tai reiškia, kad ši Tiesos Dvasia išeina iš paties Kristaus kaip Dievo „Žodžio“, ir Jis, būdamas vienybėje su Tėvu, iš Tėvo sosto ją siųs savo tikintiesiems žemėje. Juk Jis, būdamas žmogus, taip pat buvo didis Dievo tiesos liudytojas, todėl prieš Pilotą Jis prisipažino: „Aš esu karalius. Aš gimiau ir atėjau į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kas yra iš tiesos, tas klauso mano balso“ (Jn 18, 37).

„Aš turiu jums dar daug ką pasakyti, bet jūs dabar to negalite pakelti. Bet kai ateis Tas, kuris yra Tiesos Dvasia, Jis jus ves į visą tiesą. Jis nekalbės iš savęs, bet kalbės tai, ką išgirs, ir jums skelbs ateities dalykus. Jis mane pašlovins, nes Jis ims iš manojo ir jums skelbs. Viskas, kas yra Tėvo, yra mano. Todėl aš ir sakiau: Jis paims iš manojo ir jums paskelbs“ (Jn 16, 12–15).

Šiais žodžiais Viešpats atkreipė savo mokinių dėmesį į tai, kad jie dar

nėra pajėgūs priimti visos tiesos, kurią Jis, kaip Tėvo apreiškimo nešėjas, turi jiems perteikti. Todėl Jis dar kartą nukreipia juos į Savo ateinantį apreiškimo Žodį kaip Tiesos Dvasią, kuri juos įves į visas tiesas. Jis, kaip „Žodis“, taip pat kaip ir žemėje, skelbs tik tai, ką Jis, būdamas vienybėje su Dievu Tėvu, gaus iš Jo kaip dievišką tiesą ir išmintį, ir tai vis dėlto nėra nieko svetimo, tik perduoto, bet kyla iš Jo paties Dvasios. Tuo pačiu Jis „paaiškins“ savo gyvenimą ir mokymą kaip Žmogaus Sūnus Jėzus, t. y. suteiks šviesos ir aiškumo, nes šis Guodėjas ir Tiesos Dvasia yra pats vienintelio Dieviškojo Dvasios Žodis, todėl Jis taip pat yra „Šventoji Dvasia“.

Kaip matome iš ankstesnių citatų, Naujasis Testamentas mums suteikia gausybę užuominų ir paaiškinimų apie „kitą Guodėją“, „Šventąją Dvasią“, „Tiesos Dvasią“, kurią Tėvas siųs savo vaikams po Jėzaus sugrįžimo pas Tėvą. Biblija taip pat praneša, kad tai įvyko, kai Šventoji Dvasia buvo išlieta ant mokinių.

Dabar tarp tikinčiųjų plačiai paplitęs požiūris, kad tuo pačiu pažadai buvo visiškai išpildyti ir gali būti laikomi užbaigtais. Tačiau ar šis požiūris yra teisingas? —

Turime suprasti, kad visi Jėzaus žodžiai, ypač Jo pažadai, buvo susiję ne tik su tuometine dabartimi ar artimiausia ateitimi, bet kad jų dvasinė prasmė yra aktuali ir vėlesniais laikais. Šventosios Dvasios išliejimas ant Jėzaus mokinių, ant jų vėlesnių bendradarbių ir tikėjimo brolių, o vėliau ant nedaugelio išrinktųjų buvo — nepaisant jo didelės reikšmės — tik kuklus pradžia, tarsi išankstinis to, kas turėjo ateiti, išsipildymas. T. y. vadinamajame Sekminių įvykyje buvo apimtas tik nedidelis ratas; tačiau visiškas išsipildymas turi apimti visą dvasinę Izraelio tautą, kaip jau pranašavo pranašas Joelis: „Po to Aš išliesiu savo Dvasią ant visos kūrinijos, ir jūsų sūnūs bei dukterys sapnuos sapnus, o jūsų jaunuoliai matys regėjimus.“ (Joelis 3,1) — Kas tuomet buvo ateitis, nuo 1866 m. yra dabartis. Tiesos Dvasia dabar yra tarp mūsų. Tačiau kaip mažai yra tų, kurie viduje jau yra pasirengę ir pajėgūs visapusiškai veikti Šventosios Dvasios jėga, net jei jie ir priėmė šią Tiesos Dvasią į save! „Tai aš jums pasakiau kalbėjo „patarlėmis“ (vaizdinga kalba). „Bet ateis laikas, kai aš nebešnekėsiu su jumis „patarlėmis“, bet atvirai jums skelbsiu apie savo Tėvą“ (Jn 16, 25). Šiuo teiginiu Viešpats patvirtina, kad Jo kalba yra vaizdinė kalba, pilna simbolių ir dvasinių atitikmenų tarp žemiškų, materialių dalykų ir procesų bei tokių dvasinės prigimties dalykų. Tačiau ateis laikas – ir tai gali būti tik Jo sugrįžimo laikas kaip Paguodos, Tiesos ir Šventumo Dvasios – kai Jis savo artimiesiems, kurių kalbos ir sąvokų pasaulis bus labiau išsivystęs, aiškiai skelbs apie savo Tėvą, kad protas nebeturėtų abejonių dėl vaizdingos kalbos tikrosios prasmės. Baimingi krikščionys, kurie kiekviename dvasiškai vedančiame apreiškime mato

klaidinimą, „ “ ir „Namenschristen“, kurie nenori, kad būtų trikdomas jų dvasinis tingumas, nurodys į Jėzaus perspėjimus apie netikruosius Kristus ir taip bandys atgrasyti žmones nuo šio naujo Dievo žodžio priėmimo. Tačiau jie turėtų aiškiai suprasti, kad būtent netikrų Kristų ir netikrų pranašų, kurių jau buvo ir vis dar yra pakankamai, laikais yra pažadėtas ir „tikrasis“ Kristus su Savo naujuoju Žodžiu. Todėl nepatikrintas ar išankstiniu nusistatymu grindžiamas visko, kas nauja ir neatitinka savo pačių įsivaizdavimų bei interesų, atmetimas neišvengiamai turi baigtis ir Kristaus atmetimu Jo sugrįžimo metu! Todėl rimtas įspėjimas: viską išbandykite, bet gera išlaikykite.

Baigdami šį tyrimą, priminkime dar Kristaus laišką, esantį Jo dvasiniame apreiškime apaštalui Jonui, kuris pagal tekstą yra skirtas krikščioniškoms bendruomenėms Mažojoje Azijoje, tačiau savo tikrąja prasme yra įspėjimas krikščioniškoms bažnyčioms per septynias iš eilės einančias raidos epochas. Paskutinįjį laikotarpį simbolizuoja Laodikėjos bendruomenė, kurioje galime atpažinti dabartines, kultu sustabarėjusias krikščioniško pobūdžio bažnyčių organizacijas. Viešpats jai sako: „Aš žinau tavo darbus, kad tu nesi nei šaltas, nei karštas. O kad tu būtum šaltas arba karštas! Bet kadangi esi drungnas, nei šaltas, nei karštas, išspjausiu tave iš savo burnos (Apr 3, 15 + 16)

Koks taiklus šiandieninio vardinio ir įprasto krikščionybės apibūdinimas! „Tu sakai: „Aš esu turtingas, pasisotinęs ir nieko netrūkstu!“ O nežinai, kad esi vargšas, apgailėtinas, vargšas, aklas ir nuogas. Aš patariu tau nusipirkti iš manęs aukso, išlydyto ugnimi, kad taptum turtingas, ir baltų drabužių, kad apsirengtum ir nebūtų atskleista tavo nuogumo gėda; ir patepk savo akis akių tepalais, kad galėtum matyti.“ (Apr. 3, 17, 18) — Krikščionys tiki, kad turi viską ir nebereikia jokio kito Kristaus apreiškimo. Tačiau Jo akyse jie stovi dvasiškai vargšai, apgailėtini, akli ir nuogi, todėl Jis pataria jiems įsigyti iš Jo aukso ir baltų drabužių – nesugadintų, dieviškų išgelbėjimo tiesų.

Taip pat jie turi patepti savo akis, kurios yra aklas tiesai, akių tepalais — iš ko gi jie susideda? — „Tuos, kuriuos myliu, aš baudžiu ir auklėju. Taigi, būk uolus ir atgailauk“ (Apr. 3, 19). Nepaisant griežto papeikimo, Viešpats neatstumia Savo vaikų. Jis juos myli, ypač didžiųjų išbandymų ir nelaimių metu, kurios ištiko žmones ir dar

ateis; nes jos turi mus vesti į atgailą ir atsinaujinimą.

„Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu. Jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, įeisiu pas jį ir vakarieniausiu su juo, o jis su manimi.“ (Apr. 3, 20) — Taigi Jis neįsiveržia į namus, nei verčia Savo vaikus. Tačiau tie, kurie išgirsta Jo vėl girdimą balsą ir atveria savo širdies duris, patiria artimiausią Dvasios ryšį su savo Viešpačiu.

Mes bandėme padėti kritiškiems skeptikams – kurie vis dėlto yra geros

valios – suprasti Kristaus sugrįžimą. Anksčiau nustatėme, kad Jis sugrįš nei per įspūdingą dangaus reiškinį, nei fiziškai matomas. Taip pat supratome, kad didžiosios žmonių minios nepastebės Jo sugrįžimo, nes Jis ateis kaip vagis naktį: netikėtai ir tyliai dvasiniais keliais. Todėl Jo pamokymas: budėkite ir melskitės, kad šį reikšmingą ir svarbų laiką neiššvaistytumėte. Nebūkite kaip penkios neišmintingos mergaitės iš palyginimo, kurios leido išsekti šviesą teikiančią aliejų savo lempose – tikėjimo, meilės ir vilties simbolį – ir dėl to negalėjo džiaugsmingai pasitikti dvasinėje vidurnakčio tamsoje ateinančio jaunikio
ir galiausiai pavėlavo į vestuves.

II. Trys laikotarpiai ir septyni antspaudai

Paaiškinimai

Po savo dvasinio sukūrimo didelė dalis Dievo vaikų, piktnaudžiaudami savo laisva valia, nusidėjo nepaklusdami savo Kūrėjui. Dėl to jie pasmerkė save amžinai būti toli nuo Dievo, t. y. mirčiai. Tačiau Dievas savo beribėje meilėje sudarė sąlygas, kad Jo vaikai vėl galėtų sugrįžti į savo dvasinę tėvynę. Bet kelias buvo labai ilgas, sunkus ir skausmingas. Todėl Jis jų nepaliko vienų, bet atskleidė jiems galingą mokymą, kurio pagalba jie galėjo laipsniškai ir žingsnis po žingsnio vėl pasiekti prarastą dvasinį rojų. Mokymo ir auklėjimo planas buvo suskirstytas į tris didelius laikotarpius, kurie savo ruožtu yra padalyti į septynis vystymosi etapus, atitinkančius septynis Gyvenimo knygos antspaudus Jono Apreiškime.

Trys laikotarpiai

Pirmasis laikotarpis.

Pirmojo laikotarpio pradžioje Dievas dar galėjo dvasiai bendrauti su Savo vaikais per kai kuriuos išrinktuosius. Jie girdėjo Jo dvasinį balsą, kuris juos vedė. Tačiau kai šis ryšys nutrūko dėl didėjančio Jo vaikų materializmo, Dievas ieškojo tarpininko. Jis parengė žmogų, per kurį galėjo bendrauti su savo tauta. Mozė buvo išrinktas įrankis, per kurį Jis paskelbė Dešimt Dievo įsakymų, kurie pirmiausia Izraelio tautai, o vėliau visam pasauliui turėjo suteikti gyvenimo gaires. Mozė su Dešimčia įsakymų ir išsamiais nurodymais simbolizuoja „Pirmąjį laikotarpį“, kuriuo Dievas savo vaikams apsireiškė kaip Kūrėjas, vienintelis Dievas, savo negailestingoje teisingumoje (Dievas Tėvas Trejybės).

Antrasis laikotarpis.

Kai atėjo laikas, Dievas pasiuntė savo „viengimį Sūnų“. Dievo Dvasia tapo žmogumi Jėzuje ir apsigyveno tarp žmonių. Savo mokymuose Jis atskleidė Dieviškąją Meilę, o savo gyvenimu ir aukos mirtimi Jis davė žmonėms tobulą pavyzdį; todėl Jis buvo Dieviškasis Mokytojas, kuris įvykdė Pirmojo Laiko Dešimt Įsakymų per Meilę, kuri savo aukščiausią išraišką rado ant kryžiaus, kai Jis paaukojo save už žmoniją. Jėzus simbolizuoja „Antrąjį Laiką“ (Dievas Sūnus Trejybės).

Trečiasis laikotarpis.

Jėzus per savo buvimo žemėje laiką negalėjo visko atskleisti, nes žmonija dar nebuvo tam subrendusi. Tačiau Jis paskelbė, kad Tėvas atsiųs Guodėją, Šventąją Dvasią. Šį Trečiąjį laikotarpį pradėjo Elijas, kurio dvasia apšvietė Dievo paskirtą įrankį. Tai buvo paprastas vyras vardu Roque Rojas; jis, kaip ir Jonas Krikštytojas, buvo kelio paruošėjas, kad Dievo Šventoji Dvasia, Tiesos Dvasia, galėtų apsireikšti tarp žmonių.

1866 metais Elijo dvasia per savo žodžio tarpininką paskelbė: „Aš esu Elijas, Pirmojo laikotarpio pranašas, tas, kuris buvo ant Taboro kalno per Transfigūraciją; pasiruoškite...“ Tie klausytojai, kurie turėjo dvasinio regėjimo dovaną, tuomet matė Jėzų, Mozę ir Eliją taip, kaip tai patyrė apaštalai per Jėzaus Transfigūraciją ant Taboro kalno. Tai yra patvirtinimas trims didžiosioms epochoms ir tam, kad Elijas simbolizuoja „Trečiąjį laikotarpį“, kuriame Tiesos Dvasia save atskleidžia, arba: Kristaus sugrįžimą Dvasioje (Dievas Šventoji Dvasia Trejybės).

Dievas perduoda Savo apreiškimus tobulos seka
: Meilės mokymas mums buvo duotas per Jėzų (Antrasis laikotarpis), kai jau turėjome pakankamai žinių apie Dievo teisingumą (Pirmasis laikotarpis). Ir taip mes galėsime priimti į save Tiesos ir „ “ Išminties mokymą (Trečiasis laikotarpis) tiek, kiek vykdysime Meilės mokymus.

Septyni antspaudai

Iš Jono Apreiškimo žinoma „Gyvenimo knyga“ su septyniais antspaudais apima žmonijos istoriją, kaip ją numatė Dievas. Ji suskirstyta į septynis didelius skyrius, kurie visi turi po ypatingą antspaudą. Šiuos antspaudus nuėmė Kristus, kad Gyvenimo knygos atitinkamame skyriuje esanti šviesa, Dievo valia ir auklėjimo planas galėtų pasireikšti ir įgyvendintis žmonių pasaulyje. Tuo pačiu metu pagrindinis atitinkamo žmonijos dvasinio vystymosi etapo mokymas simboliniu veiksmu įkūnijamas Dievo išrinktuoju, kaip šios epochos ir visų vėlesnių laikų vadovu ir pavyzdžiu. — Nuo Trečiojo laikotarpio pradžios „Gyvenimo knyga“ yra atversta prie Šeštojo antspaudo.

Pirmasis antspaudas: auka

Apie tai Viešpats savo naujajame žodyje mums sako: „Pirmasis iš šių dvasinės raidos etapų pasaulyje simbolizuojamas Abeliu, pirmuoju Tėvo tarnu, kuris Dievui aukojo savo atpirkimo auką. Jis yra aukos simbolis. Pavydo jausmas pakilo prieš jį.“
(U. 161, 54)

Iš Pirmojo Mozės knygos 4 skyriuje rašoma, kad Kainas ir Abelis aukojo Dievui deginamąsias aukas. Dievas palankiai priėmė Abelio auką, nes ji buvo aukojama iš nekaltos ir tyros širdies. Tačiau Kaino auką Dievas atmetė, nes Kainas neturėjo tyros širdies. Tai labai įsiutino Kainą, ir iš pavydo bei neapykantos jis nužudė savo brolį Abelį. Tačiau giluminė šio biblinio pasakojimo prasmė yra ta, kad Abelis – be savo materialios deginamosios aukos – Dievui aukojo ir dvasinę auką iš savo žemiškųjų žmogiškųjų aistrų. Todėl jo širdis buvo nekaltos ir tyros. Šis jo būties apvalymas yra tikrasis aukos simbolis. Apibendrinant galime pasakyti: pirmasis antspaudas reiškia, kad turime paaukoti savo nuodėmingas aistras, kad dvasia valdytų kūną ir taip pasiektume dvasinį ryšį su mūsų Dangiškuoju Tėvu.

Antrasis antspaudas: tikėjimas

Jį simbolizuoja Nojus. Žmonės nesilaikė
Pirmojo antspaudo mokymo, bet piktnaudžiaudami savo laisva valia leido, kad juos valdytų blogos materializmo aistros . 1 Mozės 6, 3 ir toliau skaitome: „Tada Viešpats tarė: Žmonės nebegali būti baudžiami mano Dvasios, nes jie yra kūnas. Aš jiems duosiu dar šimtą dvidešimt metų. . . Bet Viešpats, pamatęs, kad žmonių nedorybė žemėje buvo didelė, o visos jų širdies mintys ir sumanymai visada buvo tik pikti.. . tarė: „Aš sunaikinsiu nuo žemės žmones, kuriuos sukūriau. . . Bet Nojus rado malonę Viešpaties akyse. . . Nojus buvo dievobaimingas ir nepriekaištingas vyras, savo laikais gyvenęs dieviška gyvenimą. . . “

Žmonės paniekino Dievo įspėjimą ir netikėjo jiems nustatytu terminu pasitaisyti. Tik vienas tikėjo: Nojus. Viešpats jį išsirinko savo įrankiu, kad po potvynio vėl pradėtų su nauja žmonija. — Reikėjo stipraus tikėjimo, kad būtų įvykdyti visi Dievo nurodymai, kurie net ir tuomet buvo visiškai neįprasti ir dėl to žmonės iš jų juokėsi. Bet Nojus pasitikėjo savo Dievu ir elgėsi taip, kaip jam buvo įsakyta. Tikėjimas Nojui buvo ne tik pažodžiui, bet ir dvasiškai gelbstinti arka, ir iki šiol tikėjimas kiekvienam tikinčiajam yra gelbstinti jėga. Taip pat nėra atsitiktinumas, kad Abraomas, kitas didis tikėjimo didvyris, gyveno būtent Antrojo antspaudo laikais.

Trečiasis antspaudas: dvasinė stiprybė

Jį simbolizuoja Jokūbas. Dievas Jokūbui suteikė dvasinį vardą „Izraelis“, kuris reiškia „stiprus“. Jokūbas arba Izraelis savo gyvenime susidūrė su daugybe sunkumų ir pavojų – kuriais Dievas jį išbandė – tačiau juos sugebėjo įveikti savo vidine jėga. Jis tapo žmonėms dvasinės stiprybės simboliu, kurią turime įgyti, kad galėtume kantriai ir nuolankiai ištverti Dievo mums siunčiamus išbandymus. Dėl minėtos dvasinės savybės Dievas jį išrinko Izraelio tautos protėviu, nes iš jo 12 sūnų susiformavo 12 giminių. Taip pat per jį Jehovas galėjo paskelbti didelį dvasinį apreiškimą.

Iš Senojo Testamento žinome pasakojimą, žinomą kaip „Dangaus kopėčios“ (Pr 28, 10 ir toliau): Jokūbas sapne pamatė kopėčias, stovinčias ant žemės ir siekiančias dangų, o Dievo angelai jomis lipo aukštyn ir žemyn. Kopėčių viršuje stovėjo Viešpats. Simboline vaizdine kalba Dievas taip parodė sielos raidą. Mūsų siela turi tapti brandesnė ir tyresnė, kad galėtų pakilti laiptelis po laiptelio. Tuo pačiu galime suprasti, kad mūsų sielai per vieną žmogaus gyvenimą, taip sakant, iš pirmo karto, neįmanoma pasiekti to tyrumo, kuris būtinas, kad pakiltume kopėčiomis iki Dievo. Reikia daugybės bandymų, daugybės įsikūnijimų, kad kiekvieną kartą pakiltume vienu laipteliu aukščiau, atsižvelgiant į brandą, kurią pasiekė mūsų siela. Tuo pačiu Viešpats mus įspėja nestovėti vietoje ant kopėčių, t. y. nuolat žengti į priekį savo sielos tobulėjime, nes kitaip trukdysime tiems, kurie ateis po mūsų, tobulėti dvasiškai. — Dievo angelai, nusileidžiantys laiptais, yra pažengę šviesos dvasios, kurias Viešpats siunčia, kad padėtų kylantiems. Čia vėl pasireiškia tai, kad Dievas mūsų kelionėje namo pas Jį nepalieka vienų, bet siūlo mums Savo pagalbą.

Kelias, vedantis prie Trečiojo antspaudo savybės, yra dviejų ankstesnių mokymų laikymasis: tik aukojant žemesnes aistras ir turint nepalaužiamą tikėjimą Dievas gali paversti mumyse gyvenančią dvasios kibirkštį didžiule jėga.

Ketvirtasis antspaudas Įstatymas

Jį simbolizuoja Mozė. Dievas jį išrinko, kad išlaisvintų Izraelio tautą iš egiptiečių vergovės, ir per jį Jis davė tautai Dešimt Dievo įsakymų bei daug nurodymų, kurie žmonėms atskleidė Dievo valią. Dešimt Dievo įsakymų tapo visų žmogiškųjų įstatymų pagrindu, ir jei jie būtų buvę ištikimai laikomasi, žmonija būtų pasukusi teisingu keliu: tikro Dievo garbinimo, teisingumo, tvarkos ir artimo gerbimo keliu. Tačiau Dievo įstatymo nepaisymas, t. y. žmonių nepaklusnumas Dievo valiai, atvedė žmoniją atvedė prie bedugnės krašto.

Penktasis antspaudas: Meilė

Jį simbolizuoja Jėzus. Jame Dievas tapo žmogumi iš meilės mums. Jo gyvenimas buvo tobulas pavyzdys, o jo mokymas – vienintelis meilės

šlovinimas, kuris pasiekė aukščiausią išpildymą, kai Jis už mus paaukojo savo gyvybę. Todėl Jis galėjo apibendrinti savo mokymus šiais žodžiais: „Naują įsakymą duodu jums, kad mylėtumėte vieni kitus, kaip Aš jus mylėjau, kad ir jūs mylėtumėte vieni kitus“ (Jn 13, 34). Ir iš tiesų, šiame naujajame meilės įsakyme yra visa Įstatymo esmė. Jo laikymasis iki galo atneš dvasinę Dievo karalystę į šią žemę. Anapus tai jau yra, nes meilė yra dvasinės karalystės prielaida ir pagrindas.

Šeštasis antspaudas: Išmintis

Šeštasis antspaudas – kaip Trečiojo laikotarpio „ “ pradžia ir parengiamasis etapas – simbolizuojamas Eliju, Senojo Testamento pranašu ir didžiuoju kovotoju, kuris, baigęs savo misiją, „ugninėje vežime“ pakilo į dangų (2 Kar 2,11). Šiuo vaizdingu pavaizdavimu mums parodoma, kad Elijo dvasia yra šviesus Dievo kovotojas. Ši cherubinė dvasia, pagal Jėzaus liudijimą, buvo įsikūnijusi ir Jono Krikštytojo asmenyje (Mt 11, 7–14), kuris parengė širdis, kad Jėzus galėtų įdėti į jas savo mokymą. Jis ir mūsų laikais išlygino Viešpačiui kelius Jo dvasiniam sugrįžimui ir, kaip galingas angelų kunigaikštis, perduoda visoms dvasioms ir pasauliams Šventosios Dvasios, Dieviškosios Išminties, šviesą, kuri trykšta iš atversto Šeštojo antspaudo arba Gyvenimo knygos skyriaus, kurio mokymus ir apreiškimus Viešpats pats iki 1950 metų skelbė per išrinktus įrankius. Tačiau tuo Šeštojo antspaudo laikas nesibaigė. Šeštojo antspaudo šviesa toliau apšviečia žmoniją, kol ši pripažins Kristaus apreiškimus Jo sugrįžime ir susidvasins. Tuo pačiu metu prasidėsiančios bausmės padės šiam vystymuisi, kad sielos galėtų priimti Dievo tiesą ir išmintį. Tokiu būdu žmonija bus paruošta Septintajam antspaudui.

Septintasis antspaudas: užbaigimas

Septintuoju antspaudu bus užbaigtas išganymo darbas, kaip ir septintą dieną – vaizdžiai tariant – buvo užbaigtas pasaulio sukūrimas. Dvasia nuėjo ilgą ir skausmingą kelią ir vėl yra glaudžiausiame ryšyje su savo Tėvu, dvasia su dvasia. Nepaklusnusis Sūnus grįžta namo į Tėvo namus, jis nugalėjo save ir pasaulį. — Septintojo antspaudo simbolis yra pats Dangiškasis Tėvas, kuris bus galutinis šio sunkaus sielų vystymosi ir apvalinimo kelio tikslas. Septintasis antspaudas dar nėra atvertas. Galbūt vienam kitam Dvasiai jau dabar, dėka jos sielos brandos, yra suteikta galimybė patirti nedidelį pranašavimą apie tai, ką atneš Septintasis antspaudas. Tačiau visai Dievo tautai ir žmonijai dar turės ateiti ir praeiti kartos, dar ištiks daug išbandymų metų, dar daug ašarų turės apvalyti širdis, kol visiems ateis didžiausias laikas: nuolatinės bendrystės su Tėvu laikas.

III. Izraelio tauta

Mokymuose Viešpats dažnai kalba apie „Izraelio tautą“, „Mano tautą“ arba tiesiog „tautą“. Tai jokiu būdu nereiškia Meksikos tautos , kurios viduryje vyko susirinkimai. Ar turima omenyje Izraelio valstybė? — Ne. — Kad būtų išvengta klaidų, čia pateikiamas trumpas paaiškinimas apie vardo „Izraelis“ kilmę ir apie tai, kas apreiškimuose vadinamas „Izraelio tauta“.

Biblijos žinovas žino Senojo Testamento pasakojimą, pagal kurį Jokūbas, atsidūręs sudėtingoje gyvenimo situacijoje, naktį grūmėsi su „vyru“, kol išaušo aušra. „Vyras“ negalėjo jo nugalėti ir galiausiai tarė: „Tu nebebūsi vadinamas Jokūbu, bet Izraeliu, nes tu grūmeisi su Dievu ir žmonėmis ir nugalėjai.“ Ir Dievas atnaujino savo pažadą Jokūbui: „Tavo palikuonys bus kaip žemės dulkės, ir tu išsiplėsi į vakarus, rytus, šiaurę ir pietus; ir per tave bei tavo palikuonis bus palaimintos visos žemės giminės“ – Izraelis yra dvasinis vardas, reiškiantis „stiprus“. Tai turėjo tapti stipria, dvasine bendruomene, apimančia visą tautą, gausią ir stiprią Izraelio tautą. Ir Dievas davė tautai Pažadėtąją žemę, kad ji galėtų joje gyventi taikoje ir gilinti dvasinį ryšį su Juo. Tačiau pagal su Dievu sudarytą sandorą buvo nustatyta sąlyga, kad ji turi skelbti tikrą vienintelio Dievo garbinimą ir Jo mokymo tiesą visoms žemės tautoms, taigi turi būti kunigų tauta.

Senasis Testamentas vaizdingai pasakoja apie Izraelio tautos raidą per amžius. Netrukus joje tapo matomas susiskaldymas: viena vertus, maža grupelė, kurią norime vadinti dvasiniu Izraeliu, nes ji išlaikė dvasinį ryšį su Dievu ir iš jos vidurio iškilo išmintingi tautos vadovai bei didieji pranašai. Kita vertus, dauguma, kurią norime pavadinti materialistiniu Izraeliu, nes ji dieviškąsias palaimas – didelį sumanumą, atkaklumą ir veiklumą – naudojo išimtinai tam, kad įgytų galią ir turtus. Šis nepaklusnumas Dievui sudarytai sandorai Izraelio tautai dažnai atnešdavo sunkius išbandymus, kuriuos ji pati sau užsitraukė, nes jos turtas, galia ir pasididžiavimas tiesiog provokavo kaimynines valstybes kariauti prieš ją. Varguose ir nelaimėse tauta šaukėsi savo Dievo, tačiau atgaila truko tik tol, kol ji vėl atgavo laisvę ir pasiekė turtus.

Per daugelį išbandymų dvasinio Izraelio mažuma gyveno nepastebima, tačiau kupina tikėjimo ir vilties Mesiju. Todėl Jis galėjo tapti žmogumi jų tarpe Jėzuje, kad dar kartą atkreiptų savo tautos dėmesį į jos dvasinę misiją tarp tautų ir ją tam parengtų. Dvasinis Izraelis sekė Juo ir džiaugėsi galėdamas išgirsti Jo Žodį . Dauguma, materialistinis Izraelis, beveik nekreipė į Jį dėmesio, o oficiali Bažnyčia Jį kategoriškai atmetė. Ji laukė stipraus vyro, galingo karžygio, kuris turėtų sulaužyti romėnų viešpatavimą, kad įkurtų žemišką, spindinčią ir nenugalimą Izraelį. Tačiau Mesijas buvo nuolankus ir paskelbė: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio.“ Nusivylimas buvo toks didelis, kad Jį pasmerkė kaip maištininką ir Dievo

piktžodžiautoją ir nukryžiavo.

— Taip įvyko įvykis, turėjęs milžinišką reikšmę:
matomas dvasinio ir materialistinio Izraelio atskyrimas.

Dvasinis Izraelis susirinko aplink apaštalus, ir šioje nedidelėje bendruomenėje netrukus subrendo supratimas, kurį apaštalas Petras išreiškė šiais žodžiais: „Dabar aš tikrai suprantu, kad Dievas nežiūri į asmenį, bet visose tautose tas, kuris Jo bijo ir daro teisybę, Jam yra priimtinas.“ — Taigi ne tik žydai priklauso Dvasiniam Izraeliui, bet ir tie iš visų religijų bei tautų, kurie tiki Kristaus žodžiais ir elgiasi pagal juos; nes tai yra dvasinė bendruomenė ir todėl nėra susieta su tautomis.

Materialistinis Izraelis, fanatiškai siekdamas atsikratyti romėnų valdžios, patyrė sunkią karinę nesėkmę, o po Jeruzalės sunaikinimo 70 m. po Kr. jis nustojo būti tauta, o žydai buvo išsibarstę po visą pasaulį. Baisus teismas, kurį materialistinis Izraelis užsitraukė savo nepaklusnumu dieviškiesiems įstatymams ir Mesijo atmetimu. Žiūrint į didingą Jeruzalės šventyklą, negailestingai išsipildė Jėzaus pranašystė: „Iš tiesų sakau jums: čia nepasiliks akmens ant akmens, kuris nebūtų sugriautas.“ Ir toliau: „Jeruzale, Jeruzale, tu, kuri žudai pranašus ir akmenimis mėtosi į tuos, kurie pas tave siunčiami; kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o jūs nenorėjote! Štai, jūsų namai bus palikti jums apleisti.“ — Per ateinančius šimtmečius žydų tauta visur buvo nemėgstama mažuma, kuri turėjo kentėti priespaudą, pažeminimus ir vargus.

Tačiau dabar, praėjus beveik 2000 metų po tų baisių įvykių ir iš to kilusio akivaizdaus dvasinio ir materialistinio Izraelio atskyrimo, vėl vyksta nepaprastos reikšmės permainos. Dvasinis Izraelis, kuris kaip beveik nepastebima mažuma tarp žemės tautų buvo silpna, mažai įtakinga grupelė, yra pažadinamas ir surenkamas. Kristus savo dvasiniame sugrįžime kreipiasi į „Izraelį pagal Dvasią“. Jis dabar suvienija visas „išsibarsčiusias Izraelio gentes“, kad aprūpintų jas savo Dvasia ir išsiųstų į kovą, kol bus pasiektas žmonijos išgelbėjimas ir sudvasinimas. Mokymas apie tai yra nauji Kristaus apreiškimai, surinkti 12 tomų knygoje „Tikrojo gyvenimo knyga“.

Kita vertus, turime materialistinį Izraelį. Ilga ir skausminga buvo jo piligrimystė, nuo tada, kai jis iš savo įsčių išstūmė Tą, kuris jam siūlė Savo Karalystę kaip naują paveldėjimą. Tačiau sunkiausių priespaudos laikų pabaiga; jis tapo turtingas, ir su pinigais daro didelę įtaką. Jis tapo stiprus ir išdidus, o nacionalistinė jo atšaka vėl įsitvirtino kaip tauta, atgijo senosios religinės tradicijos. Jis tiki, kad vykdo „Jehovos ir Mozės“ įstatymus, bet iš tikrųjų vis dar garbina auksinį veršį. Jis toli gražu nesupranta ir nevykdo savo dvasinės misijos.

Tai neturėtų būti vertinama kaip vienpusis kaltinimas žydams ar

izraelitų tautai; visos žemės tautos – galbūt išskyrus nedideles mažumas – yra materializavusios ir „šoka aplink auksinį veršį“.

Jei šiame paaiškinime ypač minimas materialistinis Izraelis, tai todėl, kad šiame traktate nagrinėjamas dvasinis ir materialistinis Izraelis ir konstatuojama, kad pastarasis nevykdo – dar nevykdo – Dievo jam paskirtos užduoties būti kunigų tauta tarp žemės tautų.

Nesąmoningai klausiame savęs: kaip viskas toliau klostysis? – Negalime pamiršti, kad Dievas Izraelio tautai davė didelius pažadus, ir Jis jų niekada neišduos. Tačiau tuo pačiu turime būti sąmoningi, kad palaiminimų pažadai, kuriuos Dievas davė Jokūbui dėl jo palikuonių, susiję su dvasia, kaip ir vėlesnis Jokūbo vardas, būtent Izraelis, yra dvasinis vardas. Klaidinga manyti, kad pažadai susiję su materija, t. y. su gimine ar su šiandienine Izraelio valstybe. Jei taip būtų, tada joje vis dar kiltų Dievo pranašai ir pasiuntiniai.

Bet ateis laikas, kai dabar dar materialistinis Izraelis susijungs su dvasiniu Izraeliu ir abu vėl sudarys vienybę23 arden, vieną Izraelio tautą. Bet kada tai įvyks? — Kai materialistinis Izraelis atsisakys pinigų, valdžios ir pasididžiavimo bei pripažins naujus Viešpaties apreiškimus — o tai, tikriausiai, bus įmanoma tik po dar vieno labai sunkaus išbandymo — ir su skausmo ašaromis sušuks: Jėzus buvo Mesijas,
ir Kristus yra „Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“ ir mums“.

Pamoka 1

1. Laikų pradžioje Aš, kaip Tėvas, daviau žmogui daryti gera. Bet žmonės nusigręžė nuo dieviškųjų įsakymų, pasidavė stabmeldystei ir padarė baisius nusikaltimus prieš Mane. Stiprieji nugalėjo, silpnieji pralaimėjo, o vyras paėmė moterį į vergiją. Taigi tapo būtina Sinajaus kalne perduoti Mozei Dešimt Dievo įsakymų. Šis įstatymas apėmė įsakymus, kuriais turėjo vadovautis Izraelio tauta. Jais jai turėjo būti pasakyta: kas nužudo, tas pats turi patirti tą patį nuosprendį. Kas ką nors pavogia, tas turi grąžinti savo artimui. Kas daro blogį, tas turi sumokėti akis už akį ir dantį už dantį.

2. Artėjo Antrasis laikotarpis, ir Aš atėjau gyventi tarp jūsų Jėzuje bei savo Žodyje jums pasakiau: „Jei kas suduos tau į dešinį skruostą, atsuk jam ir kairįjį. Atleiskite savo priešams.“ O Trečiajame Laike, kuriame dabar esate, Aš atėjau pasakyti jums: ką darytumėte, jei jūsų tėvo žudikas, persekiojamas žmogiškosios teisingumo, pasibelstų į jūsų duris ir maldaujamai prašytų pagalbos? — Suteikite jam prieglobstį. Jei taip pasielgsite, įrodysite, kad pasiekėte sielos brandą, leidžiančią jums vykdyti jūsų Dangiškojo Tėvo dieviškąjį įstatymą, kuris įsako: „Mylėkite vieni kitus; pažadinkite naujam gyvenimui sielas, kurios yra mirusios malonės gyvenimui, nes kiekviena siela turi būti išgelbėta.“

3. Šiandien Aš atėjau pasikalbėti su jūsų dvasia ir atskleisti jums Septynių antspaudų, jūsų istorijos knygos, pranašystės, apreiškimo ir teisingumo turinį.

4. Aš esu tas, kuris atėjo jums pasakyti, kad dabar jūs gyvenate laikotarpiu, priklausančiu Šeštajam antspaudui.

5. 1866 metai žymi šio Šviesos laikotarpio pradžią. Aš pasiunčiau Eliją, kad jis pakeltų paslapties šydą ir pradėtų mano, kaip Šventosios Dvasios, apsireiškimo tarp žmonijos laiką. Elijas apšvietė vieną mano paskirtą vyrą, kad jis būtų pranašas. Tas išrinktasis, vardu Roque Rojas*, išgirdė iš Dvasios į Dvasią pranašo balsą, kuris mano vardu įsakė jam šaukti ir surinkti savo brolius**, nes dieviškas apreiškimas buvo pasirengęs apšviesti žmonijos likimą. Roque Rojas, švelnus ir nuolankus kaip ėriukas, pakluso dvasiniam balsui ir atsakė: „Tebūnie man mano Viešpaties valia.“

** Tariama kaip Roke Rochas*

*** Žr. 1 pastabą priede*

6. Roque Rojas surinko grupę tikinčių ir geros valios vyrų bei moterų, ir ten, jo pirmųjų susirinkimų glėbyje, Elijas apsireiškė per pasiuntinio protą, sakydamas: „Aš esu pranašas Elijas, tas, kuris buvo pašlovintas ant Taboro kalno.“ Jis suteikė savo pirmiesiems mokiniams pirmuosius mokymus, tuo pačiu pranešdamas jiems apie dvasinio atgimimo amžių ir pranašaudamas,

kad netrukus ateis Dieviškojo Mokytojo spindulys, kad pasidalintų savimi su savo tauta.

7. Vieną dieną, kai kuklus susirinkimų namas Roque Rojas buvo pilnas pasekėjų, tikinčių šio vyro žodžiais, Elijas nusileido, kad apšviestų savo pranašo protą, ir, mano įkvėptas, patepė septynis iš tų tikinčiųjų, kurie turėjo atstovauti arba simbolizuoti Septynis antspaudus.

8. Vėliau, kai atėjo pažadėtas mano apreiškimo momentas, aš pastebėjau, kad iš tų septynių išrinktųjų tik viena budėjo laukdama tyrojo Sužadėtinio atvykimo, ir ta širdis priklausė Damianai Oviedo, mergelei, kurios protas pirmasis galėjo priimti Dieviškojo spindulio šviesą kaip atlygį už jos atkaklumą ir pasiruošimą.

9. Damiana Oviedo atstovavo Šeštąjį antspaudą. Tai buvo dar vienas įrodymas, kad Šeštojo antspaudo šviesa yra ta, kuri apšviečia šią erą.

10. Antrajame laikmetyje Aš radau moters įsčias, motiniškas įsčias, o šiandieniniame laikmetyje Aš ilsėjausi Damianos Oviedo tyroje ir skaisčioje širdyje. Jos mergeliškos įsčios buvo tarsi motinos įsčios Izraelio tautai, ir per jos tarpininkavimą Aš paruošiau vadovus*, balsuotojus** ir „darbininkus“***. Aš leidau jai pasiekti senatvės slenkstį ir pasakiau jai: Tu, kuri atsistojai kaip meilės šaltinis ir uždegai tikėjimo deglą širdyse
, dabar pailsėk.

**Bendruomenių vadovai*

***Žodžio skleidėjai*

**** Remiantis Jėzaus palyginimu apie „darbininkus vynuogyne“*

Ji paprašė manęs, kad galėtų ateiti Dvasioje dirbti, nes ji uoliai saugojo mano Įstatymą ir nenorėjo, kad jis būtų suteptas; ir aš jai tai leidau.

11. Tuo pačiu metu Aš jai patikėjau dar vieną užduotį, sakydamas jai: „Damiana, nėra mano valia, kad drumzlinas vanduo susimaišytų su kristalinio skaidrumo vandenimis. Būk vadovų dešinėje, kad tikėjimo deglas kasdien vis labiau augtų juose. Džiaukis ir gaivinkis šia tauta iš tos vietos, kurioje esi. Žiūrėk į minias žmonių, kurie tave myli ir mane atpažino. Jie seka pėdsakais, kuriuos jiems palikai. Žiūrėk, deglas vis dar dega. Mokytojas pasakė: kas sėja meilę, tas pjaus meilę; kas sėja šviesą, tas pjaus šviesą. Tu kovojo, kad paruoštum balsų nešėjų protą ir išvalytum mano išrinktųjų kelius; žiūrėk, tai yra tavo sėkla.

12. Iš tiesų, sakau tau, tauta: Damiana yra tyra mergelė, kuri Trečiajame Laike atėjo kaip Marijos pavaduotoja, kad padovanotų tau švelnumą ir glamonę. Palaimintos mergelės, kurios seka šiuo pėdsaku, nes Aš jas apipilsiu savo malone. Ir tai yra mano dieviškas troškimas paversti jus visus, kurie esate mano vaikai, mano mokiniais, nes artėja mano

atsisveikinimo akimirka, ir Aš noriu jus palikti kaip Mokytojus tarp žmonijos.

13. Eikite ramiais žingsniais, kad pasiektumėte savo kelio tikslą ir savo nuolankumu bei pasiaukojimu taptumėte žemės stipruoliais.

14. Net ir šių laikų materialistai mane šaukė. Mano balsas juose rado dvasinį atgarsį, ir Mokytojas suteikė taikos perteklių; tačiau, nors aš esu su jais, jie nenorėjo manęs priimti ir norėjo sėti kitokias sėklas.

15. Šiuo metu Aš jus priimu ir duodu jums
savo esybę ir savo šviesą, kurios taip labai laukėte. Nesmerkite savo brolių, kurie nuklydo nuo tiesos kelio, nes nežinote, ar ir jūs rytoj nenuklysite kitais keliais. Aš apsaugosiu jus nuo nuklydimų ir duosiu jums pieno ir medaus.

16. Šiandien Aš ateinu dar kartą pasakyti jums savo Žodį, kad priminčiau jums praeities mokymus. Bet Aš neateinu priminti jums Šventosios Komunijos, tokios, kokią Jėzus simbolizavo Antrojoje Laikoje žemės duona ir vynu. Praėjo laikas, kai jums buvo siūloma materialioji duona kaip mano Žodžio pakaitalas. Šiandien mano Žodis yra duona, o jos dieviškoji prasmė – šventasis vynas, kurį Aš jums dvasiškai siūlau kiekvieną akimirką.

17. Maitinkitės, maitinkitės, tai yra mano valia. Duokite tiesą tam, kuris maitinasi melu. Atveskite netikinčiuosius pas Mane ir leiskite „ “ išsklaidyti nesantaiką ir nesutarimus, kad amžinojo gyvenimo duona pasiektų visus mano vaikus; nes mano meilė atėjo jūsų išgelbėti, kai buvote ant kritimo ribos. Kaip gelbėjimo inkaras audroje, mano gailestingumu persmelkta Dvasia jus išgelbėja.

18. Kiekvieną kartą, kai bandymų valandą manėte esą palikti, Aš leidau jums pajusti savo buvimą, kad sustiprinčiau jūsų tikėjimą.

19. Tada nutilo jūsų lūpos, kurios jau buvo pasirengusios piktžodžiauti, kaltindamos mane: „Viešpatie, kodėl Tu leidži, kad mano patys broliai man darytų skriaudą, juk Tu sakai, kad aš esu Tavo išrinktasis?“

20. O jūs, maži vaikai, kurie vis dar nesiryžote būti mano mokiniais, nors Aš sakiau: „Palaimintas tas, kuris yra persekiojamas ir išlieka stiprus išbandymo metu, atleidžia savo broliui ir šlovina mano vardą; nes iš jo esybės spindės šviesa, kuri atsivers į mano mokymą net ir tą, kuris jį neigė.“

21. Kiekvienas geras darbas sulauks atlygio, kuris bus gautas ne žemėje, o anapus. Bet kiek daugelis norėtų mėgautis šia palaima jau čia, žemėje, nežinodami, kad tas, kuris nieko nedaro savo dvasiniam gyvenimui, įžengęs į jį liks be nuopelnų, ir jo gailestis tada bus didelis.

22. Pamažu mano mokymas leis žmonėms suvokti gyvenimo prasmę ar tikslą; tada šis trumpas žemiškas gyvenimas bus panaudotas sielos labui.

Tačiau tam būtina, kad jūs atleistumėte vieni kitiems, kad tarp žmonių užgimtų šviesa ir taika.

23. Bet jei net jūs, mano mokiniai, šiuo metu nesate šių dorybių pavyzdys, – į ką tada žmonija gali dar tikėtis?

24. Suvokite, kad tai jums sako Tas, kuris už jus paaukojo savo kraują ir gyvybę, ir kuris mylėjo minias bei joms atleido, nors jos jį teisė, nuteisė ir nužudė.

25. Bet tiesa, kuri yra gyvenimas, kuri yra meilė, yra nemirtinga, ir štai, ji vėl yra tarp jūsų mano Dvasios apreiškime per žmogaus protą. Mano šių laikų žodis jums pakartoja tą pamoką: „Mylėkite vieni kitus, kaip Mokytojas myli savo mokinius.“ Aš taip pat noriu ją paaiškinti, kad kiekviena paslaptis būtų išaiškinta ir ta knyga, kurią Aš jums palikau kaip testamentą ir kurią žmonės vėliau paslėpė ar užrakino, vėl būtų atverta jūsų akims.*

**Jono Apreiškimas, kuris dėl savo sunkiai suprantamo turinio daug kartų buvo ginčijama ir iš dalies atmesta, , yra visiškai patvirtinta ir paaiškinta Viešpaties.*

26. Daugybė šydų bus perplėšta. Mano Žodis yra Šviesos kardas, kuris sunaikina tamsą.

27. Paslėptos žinios iškils į dienos šviesą, ir jums bus atskleistos nežinomos mokymo tiesos. Daug paslapčių išsisklaidys; tačiau šių apreiškimų jūs nerasite pasaulio knygose, bet mano žodyje.

28. Kiekvienas, kuris iš tiesų nori būti Šviesos vaiku, su pagarba gilinkis į mano Žodžio gelmes, ir ten jis atpažins savo Mokytoją, kuris jo laukia, kad jį mokytų.

29. Iš tiesų, iš tiesų, ne žmonių mokymai atneš pasauliui taiką ir išgelbės šią žmoniją nuo bedugnės.

30. Pažvelkite į bažnyčias, kurios viena kitą neigia ir sako, kad skelbia mano mokymą.

31. Todėl visi tie, kurie šiuo metu yra pašaukti būti mano pasiuntiniais, mano naujaisiais mokiniais, bus apvalyti ir išgryninti, kad būtų verti nešti šią Gerąją Naujieną savo broliams.

32. Antrajame laikmetyje buvo dvylika mokinių, kurie skleidė mano mokymą po pasaulį. Trečiajame laikmetyje bus dvylika tūkstančių iš kiekvienos „Izraelio giminės“, kurie visai žmonijai skelbs mano tiesos ir meilės mokymą.

33. Kur yra tie šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai? — Elijas juos renka, nesvarbu, ar vieni yra dvasiniame pasaulyje, o kiti – įsikūnіję. Visi jie bus dvasiškai suvienyti šiame dieviškame darbe.

34. Jūs matysite didelius įvykius, daugelis iš jų jus nustebins; bet Aš savo mokymais suteiksiu jums šviesą, kad jūs niekada nepatektumėte į sumaištį. Studijuokite mano Žodį, kuris įkvėps jums meilę jūsų Tėvui ir jūsų broliams. Nereikia priklausyti šimtui keturiasdešimt keturiems tūkstančiams, kad galėtum tarnauti Tėvui ar vadintis Mokytojo mokiniais. Tie, kurie priklauso šiam skaičiui, yra tie, kurių užduotis yra būti mano darbo pradininkais ir gynėjais.

35. Šiandien Aš ateinu Dvasia. Antrajame Laike Aš buvau matomas žmonių akims, nes tapau žmogumi.

36. Daugelis, pamatę Mane, klausė: „Kas yra Tas, kuris kalba Dievo vardu?“ O kiti jiems sakė: „Tai Marijos ir dailidės Juozapo Sūnus, tai Galilėjietis.“ Tada jie iš Jėzaus juokėsi.

37. Tačiau dailidės sūnus padarė taip, kad nuo gimimo akli galėjo pamatyti šviesą ir joje – Jėzaus, kuris juos išgydė, veidą. Kai jie pajuto Mokytojo glamonės stebuklą, jie puolė prie jo kojų ir visą gerklę šaukė, kad atpažino Jį kaip pažadėtąjį Išganytoją.

38. Tada netikintieji išsigandę klausė savęs, kaip įmanoma, kad šis paprastas žmogus, kurį jie pažinojo kaip vieną iš daugelio, padarė tokius didelius stebuklus?

39. Šiandien Aš ateinu Dvasioje, ir žmonės nebegali vadinti Manęs dailidės sūnumi; bet tikrai sakau jums, kad net ir tuomet nebuvo teisės Manęs taip vadinti. Buvo parašyta, kad mergelė pastos, ir kad jos įsčiose „Žodis“ taps kūnu. Juozapas, šeimos galva, mergelės ir vaiko gyvenimo kelyje buvo tik globėjas, matomas žmonių akims; o Marija buvo Dievo motiniškos meilės įsikūnijimas ir Jėzaus, kuris buvo žmogiškoji Kristaus dalis, motina.

40. Paprastais mokymais Aš jums palaipsniui paaiškinsiu apreiškimus, kuriuos vadinate paslaptimis, nors jie tokios nėra. Aš išmokysiu jus melstis, kad išbandymų valandomis jūs pakeltumėte savo mintis į savo Tėvą.

41. Visais laikais jums buvo mokoma melstis.

42. Mozė liepė jums melstis* paskutinę naktį, kurią praleidote Egipte, ir visą laiką, kol keliavote per dykumą.

** Turimi omenyje visi, kurie Mozės laikais buvo įsikūnijęs*

.

43. Antrajame laikmetyje Aš išmokiau jus „Tėve mūsų“, kad, įkvėpti jos, savo poreikiais kreiptumėtės į savo Tėvą ir visada turėtumėte mintyje Jo ateinančios karalystės pažadą; kad ateitumėte pas Jį prašydami atleidimo ir tuo pačiu apklausdami savo sąžinę, ar patys jau taip pat atleidote savo skolininkams.

44. Dabar Aš mokau jus dvasinės maldos, kuri kyla ne iš lūpų, bet iš giliausių jūsų sielos gelmių ir kuri nuolankiai bei pasitikėdama manimi sako: „Viešpatie, tebūnie Tavo valia mums.“

45. Aš mokiau jus gydyti. Jėzus buvo balzamas, Jis buvo sveikata, Jo žodis gydė tą, kuris jį girdėjo, Jo ranka atnešė sveikatą tam, kurį Jis palietė; Jo žvilgsnis suteikė begalinę paguodą tam, kuris jį priėmė; net Jo apsiaustas, jei buvo palietas tikėjimu, grąžino ramybę tiems, kurie buvo prislėgti kartėlių ir kančių ir atėjo pas Jį; ir net Jo kraujas, kai lašėjo ant šimtininko veido, grąžino jo akims prarastą regėjimą.

46. Tokius stebuklus gali atlikti tik meilė ir gailestingumas, kuris yra šios meilės dukra. Jų pagalba jūs galite gydyti.

47. Jauskite Mane labai arti savęs; įrodymų tam Aš jums duosiu sunkiomis jūsų gyvenimo akimirkomis. Mano siekis buvo, kad jūs savo širdyse paruoštumėte man būstą, kad jame pajustumėte mano buvimą.

48. Kaip gi taip, kad jūs negalite Manęs pajusti, nors Aš esu jumyse? Vieni mane mato gamtoje, kiti jaučia mane tik už visos materijos ribų, bet tikrai, sakau jums, Aš esu visur ir visame kame. Kodėl jūs visada manęs ieškote už savęs, nors Aš esu ir jumyse?

49. Kai Aš jums pasakiau, kas Aš esu, jūs nei išgirdote, nei supratote balsą, kuris jums kalbėjo, o kai mane pamatėte, nežinojote, ką turite prieš akis. Tai buvo jūsų dvasinio jautrumo trūkumo įrodymas.

50. Tačiau galiausiai jūs ateinate pas Mane, kad Aš jus mokyčiau, o ne tik atkreipčiau dėmesį į jūsų netobulumus. Savo sieloje jūs nešiojate savo praeitį kaip atpirkimo naštą*.

**Žr. 2 pastabą priede*

51. Tada Aš nuimsiu jūsų naštą ir leisiu jums pailsėti, pašalinsiu jūsų liūdesį ir pasiūlysiu jums maistą, kuris jūsų širdyse uždegs vilties šviesą.

52. Kiek daug gyvenimo išbandymų sukietintų širdžių pasidavė mano Žodžio švelnumui. Jos pajuto, kad randa paguodą, pasveiksta ir atgimsta naujam gyvenimui. Taigi tie, kurie seka manimi, tai, ką gavo, priskiria mano galiai ir meilei, o jų dvasia nebegali atsiskirti nuo manęs, nes jų širdis yra pilna dėkingumo ir meilės ir jie savo dvasinio drabužio tyros baltos spalvos neišmainytų net į turtingiausio monarcho karališkus drabužius.

53. Bet yra tokių, kurie pasilieka su Manimi ir kurie, nors priima Mano Žodį kaip kristalai skaidraus vandens srovę, išlaiko savo piktus polinkius. Tarp jų yra tokių, kurie elgiasi kaip pavydus Kainas. Kai jie mato, kad jų auka Viešpačiui yra mažiau priimtina nei nuolankiojo, kuris elgiasi kaip teisusis Abelis, jų širdis užsidega pykčiu ir pavydžiu, ir jie išsitraukia dviašmenį kardą, kurį turi savo liežuvyje, kad skaudžiai sužeistų savo

brolius. Palikę juos verkiančius savo skausme arba (dvasiškai) nužudę, jie ateina į mano šventovę, pakelia savo mintis į mane ir veidmainiškai sako, kad mane myli.

54. Vis dėlto Aš neatstumiu šių mažų vaikų, kurių protas ir širdis yra sukietėję; Aš juos paklijuoju didelėms išbandymams ir leidžiu jiems giliai pajusti mano Žodį. Jei jie pasiduoda, jie nugalėjo; jei jie maištauja, jie turi vėl nuklysti ir laukti kitos progos.

55. Aš jums kalbu apie visa tai, kad taptumėte mano gerais mokiniais ir jums pavyktų įgyti tikrą išmintį.

56. Jūs niekada neturėtumėte girtis savo žiniomis, nes Tėvo paslaptis atsiskleidžia tik tam, kuris nuolankiai beldžiasi į Jo duris.

57. Jeigu mokslininkai, kurie varo ir keičia jūsų pasaulį, būtų įkvėpti meilės ir gėrio, jie jau būtų atradę, kiek daug žinių Aš turiu paruoštų šių laikų mokslui, o ne tik tą labai mažą dalį, kuria jie taip didžiuojasi.

58. Saliamonas buvo vadinamas išmintingu, nes jo sprendimai, patarimai ir posakiai buvo paženklinti išmintimi; jo šlovė peržengė jo karalystės ribas ir pasiekė kitas šalis.

59. Tačiau šis vyras, nors ir buvo karalius, nuolankiai atsiklaupė prieš savo Viešpatį ir prašė išminties, jėgos ir apsaugos, nes suprato, kad yra tik mano tarnas, ir prieš mane padėjo savo skeptrą bei karūną. Jei visi mokslininkai, visi tyrinėtojai elgtųsi taip pat – kokia didelė būtų jų išmintis, kiek iki šiol dar nežinomų mokymų jiems būtų atskleista iš mano slaptų žinių lobynų!

60. Jūs, menki materialiai, jau gavote daug žinių, kurių jums neatskleidė nei mokslininkai, nei tyrinėtojai.

61. „Kūno prisikėlimo“ paslaptis buvo paaiškinta per apreiškimą apie sielos reinkarnaciją. Šiandien jūs žinote, kad šio meilės ir teisingumo įstatymo prasmė yra ta, jog siela tobulėja, kad ji niekada nepasiklysta, nes visada ras atviras duris kaip galimybę savo išgelbėjimui, kurią jai siūlo Tėvas.

62. Mano nuosprendis kiekvienai sielai pagal šį įstatymą yra tobulas ir negailestingas.

63. Tik Aš vienas žinau, kaip jus teisti, nes kiekvienas likimas žmonėms yra nesuprantamas. Todėl niekas nebus išviešintas ar išduotas kito atžvilgiu.

64. Po to, kai sielos pasiklydo savo nuodėmėse, po tiek daug kovų ir likimo vingių bei po ilgos kelionės, jos, remdamosi savo patirtimi, pilnos išminties ateis pas Mane, išgrynintos skausmo, pakylėtos savo nuopelnų, pavargusios nuo ilgos piligrimystės, tačiau paprastos ir linksmos kaip vaikai.

65. Tauta, apmąstyk laiką, kuris tave laukia, ir klausyk mano žodžio, nes jis yra „Kelias“. Suprask ir įvykdyk savo užduotį ir kantriai nešk savo kančias, nes nėra kelio be erškėčių, vedančio į tobulumo viršūnę.

66. Mano Žodžio šviesa suvienys žmones šioje Trečiojoje eroje. Mano Tiesa nušvis kiekvieno protą ir taip panaikins tikėjimų ir kultų skirtumus.

67. Nors šiandien vieni myli Mane kaip Jehovą ir neigia Kristų, kiti myli Mane Kristuje ir nepažįsta Jehovos; nors vieni pripažįsta Mano buvimą kaip Šventąją Dvasią, kiti ginčijasi ir skyla dėl Mano Trejybės.

68. Ir dabar Aš klausiu šios žmonijos ir tų, kurie ją dvasiškai veda: kodėl jūs atsiribojate vieni nuo kitų, juk jūs visi išpažįstate tikrąjį Dievą? Jei jūs mylite Mane Jehovos vardu, jūs esate tiesoje. Jei jūs mylite Mane per Kristų – Jis yra kelias,
Tiesa ir Gyvenimas. Jei mylite Mane kaip Šventąją Dvasią, jūs artėjate prie Šviesos.

Jūs turite tik vieną Dievą, tik vieną Tėvą. Dieve nėra trijų dieviškųjų asmenų, o tik viena Dieviškoji Dvasia, kuri žmonijai apsireiškė per tris skirtingas raidos fazes. Įsiskverbdama į šią gelmę, žmonija savo vaikiškumu manė matyti tris asmenis, kur egzistuoja tik viena Dieviškoji Dvasia. Taigi, kai išgirstate vardą Jehova, „ “, galvokite apie Dievą kaip Tėvą ir Teisėją. Kai galvojate apie Kristų, atpažinkite Jame Dievą kaip Mokytoją, kaip Meilę; o kai bandote išsiaiškinti Šventosios Dvasios kilmę, žinokite, kad Ji yra niekas kitas kaip Dievas, kai Ji savo neišmatuojamą išmintį apreiškia tokiems mokiniams, kurie yra labiau pažengę.

69. Jeigu Aš būčiau sutikęs pirmųjų laikų žmoniją dvasiškai tokią išsivysčiusią, kokia ji yra šiandien, Aš būčiau jai apsireiškęs kaip Tėvas, kaip Mokytojas ir kaip Šventoji Dvasia; tada žmonės nebūtų matę trijų dievybių ten, kur yra tik viena. Tačiau jie nebuvo pajėgūs teisingai išaiškinti mano mokymų, būtų buvę supainioti ir likę toli nuo mano kelio, kad ir toliau kurtų prieinamus ir mažus dievus pagal savo įsivaizdavimus.

70. Vos tik žmonės supras ir priims šią tiesą, jiems bus gaila, kad jie nesuprato vieni kitų dėl klaidos, kurios jie būtų išvengę su trupučiu meilės.

71. Susipažinkite su Įstatymu, mylėkite gėrį, paverskite meilę ir gailestingumą veiksmais, suteikite savo dvasiai šventą laisvę pakilti į savo tėvynę, ir jūs mane mylėsite. Ar norite tobulą pavyzdį, kaip turite elgtis ir kokie turite būti, kad pasiektumėte mane?

— Imkite Jėzų pavyzdžiu, mylėkite Mane Jame, ieškokite Manęs per Jį, ateikite pas Mane sekdami Jo dieviškuoju pėdsaku; tačiau neturėtumėte mylėti Manęs Jo fizinėje išvaizdoje ar atvaizde, ar net pakeisti Jo mokymų laikymąsi ritualais ar išorinėmis formomis, nes kitaip amžinai liksite savo nesutarimuose, priešiškume ir fanatizme.

72. Mylėkite Mane Jėzuje, bet jo Dvasioje, jo mokyme, ir jūs įvykdysite amžinąjį įstatymą; nes Kristuje teisingumas, meilė ir išmintis sujungti į vienybę, kuria Aš žmonijai atskleidžiau savo Dvasios buvimą ir visagališkumą.

73. Jei Kristus yra meilė, ar galite tikėti, kad Jis yra nepriklausomas nuo Jehovos, juk Aš esu meilė?

74. Jei Šventoji Dvasia yra išmintis, ar tada tikite, kad ši Dvasia egzistuoja nepriklausomai nuo Kristaus, juk aš esu išmintis? Ar manote, kad „Žodis“ ir Šventoji Dvasia yra du skirtingi dalykai?

75. Pakanka žinoti tik dalį Žodžio, kurį Jėzus mokė žmoniją, kad suprastumėte, jog egzistavo tik vienas Dievas ir amžinai bus tik vienas. Todėl per Jį Aš pasakiau: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą, nes Jis yra manyje, o aš esu Jame.“ Vėliau, kai Jis paskelbė, kad kitu laiku sugrįš pas žmones , Jis ne tik pasakė: „Aš sugrįšiu“, bet ir pažadėjo atsiųsti Šventąją Dvasią, Guodėjo Dvasią, Tiesos Dvasią.

76. Kodėl Kristus turėtų ateiti atskirtas nuo Šventosios Dvasios? Argi Jis savo Dvasioje negalėtų atnešti tiesos, šviesos ir paguodos?

77. Kaip mažai žmonės įsigilino į mano tiesą, ir kaip jie klydo tame mažame, į kurį įsigilino! Jie tiki, kad pasiekė giliausias tiesas; bet kol jie naudoja tiesą, kad apgaudinėtų, žudytų, griautų taiką ir nesuprastų vieni kitų, o visa tai yra priešinga tam, ko moko mano Žodis, žmonės negali sakyti, kad eina tiesos keliu.

78. Šiuo metu aš siunčiu jums visiems savo žinią, žinią, kuri buvo pažadėta žmonijai per Jėzaus lūpas, kai Jis gyveno tarp žmonių.

79. Aš žinau, kad šis mokymas iš pradžių bus menkai vertinamas, nes jį perteikė paprasti tvariniai ir nusidėjėliai, kokie yra mano Žodžio perteikėjai. Bet tiesa, kurią šis apreiškimas talpina, įsigalės, ir šis mokymas bus išgirstas, nes jo turinyje yra Šventoji Dvasia, Guodėja ir pažadėtoji tiesa.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 2

1. Žiūrėkite, štai Aš vėl esu tarp jūsų šią valandą, kai jūsų dvasia klausosi Manęs ir dėkoja Man.

2. Kiekvieną kartą, kai prasideda nauji metai, žmonija semiasi naujos vilties, nors yra ir tokių, kurie jaučia baimę. Kodėl bijote gyvenimo ir laiko? Jie visada lieka tie patys; tai jūs esate tie, kurie praeina. Šiandien esate vaikai, o rytoj – suaugusieji; šiandien esate žemėje, o rytoj – nebe; šiandien gimstate, o rytoj mirštate.

3. Jūs gyvenate laikų pabaigoje. Jūsų dvasia jau nebėra pavergta materialaus gyvenimo; ji įžengė į amžinybę. Jūs esate mano dieviškumo atomai. Aš esu amžinas. Aš visada buvau. Dieviškoji Dvasia niekada nesendžia. Aš esu nekintamas ir nemirtingas, pradžia ir pabaiga, Alfa ir Omega. Iš Manęs jūs atsiradote, todėl ir sugrįšite pas Mane.

4. Nors kiekvienas naujas metai žmonėms yra paslaptis, bet tikrai, sakau jums, tai yra naujas žingsnis, kurį turite žengti savo tobulėjimo kelyje.

5. Nebijokite ateities, nes jos nežinote; nematykite jos apgaubtos tamsa. Atminkite, kad Aš esu laikas ir amžinybė – galvokite, kad Aš esu ateityje.

6. Jūs, mano tauta, žinote šiek tiek apie tai, kas laukia ateityje, nes Aš jums tai atskleidžiu, ir tarp jūsų yra pranašų, kurie pagal mano valią įsiskverbia į ateitį ir liudija jums apie ją.

7. Jūs neturite teisės abejoti; jūs nesate akli, kurie turi bijoti suklupti kelyje.

8. Visiems žmonėms Aš nutiesiau kelius, kad jie rastų ramybę. Aš jiems pažymėjau kelius, kad jie rastų Mane visoje Mano tiesoje.

9. O žmonija, Aš esu tau taip arti, o tu Manęs nejauči!

10. Aš jums daviau taikos paslaptį, kuri yra meilė vieni kitiems.

11. Atės valanda, kai žmonės taip trokš taikos, kad jos ieškos visais įmanomais būdais: religijose, moksle ir įvairiose doktrinose. Tikintieji ir tie, kurie vadina save ateistais bei laisvamaniais, ieškodami šios taikos visi susirinks į tą pačią vietą, o kai ją pasieks, atsidurs priešais Mane.

12. Atkreipkite dėmesį, jūs, kurie šiuo metu klausotės mano žodžių, bet netrukus jų nebegirdėsite. Ne šiais metais baigsis šis apreiškimas, bet tik tuo metu, kurį nustatė mano valia, būtent 1950 metais.

13. Tie, kurie Manęs klausėsi jau seniai, tegul prisimena, kad Aš jums sakiau: „Mano žodis nusileis nuo kalno viršūnės, o jūs būsite jo papėdėje, kad jį priimtumėte.“

14. Nuo pat pirmojo balso nešėjo, kurio priėmimo gebėjimus Aš panaudojau šiam apreiškimui, Aš jums sakiau, kad šis dieviškasis apreiškimas, prasidėjęs 1866 m., baigsis 1950 m. ir kad po tų metų jūs

neliksite apleisti, nes mano buvimas bus jaučiamas dar stipriau, jei sugebėsite pasiruošti.

15. Šiandien yra pirmoji 1941 metų diena. Taigi jūs dar dešimt metų girdėsite mano žodį – pakankamai laiko, kad daugelis jūsų brolių susipažintų su šiuo mokymu, kad daugelis, kurie netikėjo, įtikėtų, ir daugelis, kurie nebuvo paklusnūs, pakiltų ir vykdytų mano nurodymus.

16. Mano nuolankus ir švelnus žodis bus džiaugsmas kenčiančiajam ir kiekvienai sielai kaip rasa ir kvapas. Šis žodis, kurį tiek daugelis atmetė ir kurį tiek daugelis savo malonumui paniekino, visiems pasirodys kaip glamonė.

17. Nemanykite, kad jūsų šalis bus vienintelė, kuri gaus mano dvasines dovanas. Ne, nuo pat pradžių aš kiekvienai šios žemės tautai esu parengęs paveldėjimą.

18. Mano tiesa vėl įsiskverbs į visus namus, kaip kadaise Jėzus įžengė į Dievui pašvęstus šventyklas ir savo žodžiais nustebino kunigus, vyresniuosius ir Įstatymo mokytojus.

19. Kas šiandien ims mane pavyzdžiu? Kas yra tie, kurie nebijo žmonijos? — Tie, kurie savo darbais liudija tiesą. Iš tiesų, sakau jums: kas sako tiesą, tas, kaip ir jo Mokytojas, nebijo mirties.

20. Seniai laikas, kad šis žodis nuskambėtų šventyklų ir bažnyčių viduje, o jo aidas pasiektų žemės galinguosius. Tačiau būtina, kad jo nešėjai apsivalytų ir pasitaisytų, kad taptų jo vertingais pasiuntiniais. Pažvelkite, kaip praėjo laikas, o jūs nepasirengėte šiam uždaviniui.

21. Aš neprašau iš jūsų aukos; noriu tik, kad jūsų veiksmai būtų spontaniški, o jūsų meilė – nuoširdi. Vis dėlto neturėtumėte pamiršti Abraomo paklusnumo ir pasidavimo pavyzdžio, kai Tėvas paprašė jo paaukoti mylimo sūnaus Izaoko gyvybę.

Kas iš dabarties žmonių – iš tų, kurie mane myli – suteiktų man tokį paklusnumo, meilės ir tikėjimo įrodymą?

22. Mano apaštalai skelbė mano tiesą, ir kai žmonės juos pasmerkė, jie nebėgo nuo mirties.

23. Kas gyvena tiesoje, neturi ko bijoti.

24. Tavo kelias, mano tauta, nusėtas gražių pavyzdžių.

25. Šeštojo žibinto šviesa neša šviesą šių laikų žmonėms; tačiau penki antspaudai, kurie jau praėjo, taip pat paliko savo šviesą sielose.

26. Kai jūs pasiekėte šią spindinčią šviesą —
vieni dvasia*, kiti kūnu, jūs paklausėte, kam esate pašaukti. Tada išgirdote tą balsą, kuris jums sako: „Aš esu Avinėlis, kuris iš meilės jums paaukojo save, ir Aš atėjau apšviesti jūsų sielas, kad jūs mylėtumėte vieni kitus ir pasiektumėte Mane.

** kaip dvasinės būtybės be materialaus kūno.*

27. Šiuo metu Aš ateinu Dvasia. Mano Šviesa nusileidžia ant žmonių kaip ugnies liežuviai, kad jie galėtų visomis kalbomis kalbėti apie mano Įstatymą.

28. Šiuo metu kelią nutiestų šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai įsikūnijusių ir nebeįsikūnijusių dvasių. Jie bus pirmtakai, pranašai ir pasiuntiniai. Tai yra tie, kuriuos Aš pažymėjau, kad jie eitų priešais gausybes.

29. Šiems pažymėtiems buvo atskleistas to genties, kuriai jie priklausė Pirmojoje laikais, vardas, kad jie žinotų, jog tuomet sudarė sandorą su savo Dievu ir jau seniai yra Viešpaties kelyje. Tačiau dabar kiekvienas genties vardas išnyko, nes ne Viešpats brėžia ribas, kad atskirtų žmones vienus nuo kitų.

30. Kai 1950 m. mano spindulys paskutinį kartą nusileis per balso nešėją, viskas bus paruošta ateinantiems laikams. Bet kol tai įvyks, Aš ir toliau jus mokysiu. Tačiau pirmiausia atiduokite man savo sielvartą ir pailsėkite. Kai jūsų skausmas nurims ir ašaros išdžius, vėl pakelkite savo dvasią, kad joje būtų mano mokymas.

31. Nenoriu matyti nė vieno iš savo mokinių alkano ar ištroškusio; noriu matyti jus sotus, nes valgėte ir gėrėte mano meilės duoną ir vyną. Tik taip galėsite tarp žmonių atlikti darbus, kurie yra man verti. Nepamirškite, kad su kiekviena praeinančia diena artėja mano išsiskyrimo akimirka, ir tas, kuris nepasinaudoja šiuo mokymo laiku, vėliau jausis apleistas.

32. Ne atsitiktinumas jus atvedė į šį susirinkimą. Mano balsas šaukė jus jūsų keliais ir atvedė jus iki čia. Dabar jūs žinote, kad atvykote čia, kad sužinotumėte užduotį, kurią turite įvykdyti žemėje. Mano žodžiuose jūs sužinojote, kas yra jūsų kilmė ir jūsų tikslas. Jums buvo apreikšta, kad esate tautos, kuri per tris laikmečius gavo Dvasios maną, dalis.

33. Jei dvasiškai ištirsite viską, kas įvyko Izraelio tautoje per pirmuosius du laikotarpius, suprasite, kad tas pats įvyko ir su jumis dabar.

34. To tautos gyvenimas, jos istorija, yra pamoka, palyginimas visai žmonijai. Tai yra vadovėlis, kurio įstatymą Aš jums apreiškiau ant Sinajaus kalno.

35. Šiandien ta knyga atsiveria jūsų dvasiai, ir jūs matote, kaip iš jos iškyla nauji mokymai, nes tai, ko tuomet nesupratote, šiandien tik pradedate suvokti.

36. Jūsų dvasia, trokšdama išminties, gali belstis į Anapusio vartus, jūsų dvasinis suvokimas leidžia jums priartėti prie Mokytojo, kad Jis suteiktų jums naujus mokymus, kuriuos saugo jo slaptas lobynas.

37. Mano tauta, kai matau tave einančią pasaulio keliais, vilkdama su savimi vargų ir netobulumų grandines, siunčiu tau savo meilę, kad padėčiau tau tobulėjimo kelyje.

38. Jūs keliaujate per dykumą, ir jos viduryje Aš užauginau palmes, kad rastumėte pavėsį ir atgaivą.

39. Iš jūsų širdžių nevaisingos uolos Aš leidau trykšti neišsenkančiam šaltiniui, kad galėtumėte gerti ir niekada daugiau nepatirtumėte troškulio.

40. Šiandien Aš jums neduosiu jokių laukų pasaulyje, kad juos dirbtumėte. Savo laukus rasite savo širdyse. Kai kurie ką tik pradėjo juos dirbti, kiti baigia sėti.

41. Tėvai neturėtų naudotis pretekstu, kad dėl savo šeimyninių pareigų jie negali dar galvoti apie gerą darbus kitiems.

42. Vyrai neturi man sakyti, kad jaučiasi nesugebantys mokyti mano įstatymo. Visiems jums sakau, kad jūsų gyvenimo kelyje yra gausybė progų pasėti mano sėklą, nešvaistant savo laiko ir neapleidžiant savo pareigų.

43. Tarnaukite Man, ir Aš tarnausiu jums.

44. Nesijaudinkite, jei sėjate meilę savo sūnų ar brolių širdyse, o sulaukiate nedėkingumo. Jūs žinote, ką Jėzus pasėjo pasaulyje ir ką Jis nuėmė. Tačiau Jis jums sakė, kad derlius ne šioje žemėje, o tik danguje, kai ateis laikas.

Ir jūs, mano mokiniai, turite imti pavyzdį iš Mokytojo kantrybės. Neieškokite nei atlygio, nei atlygio šioje žemėje, verčiau laukite savo palaimos valandos anapus.

45. Atminkite, kad Aš nužengiau, kad teisiu jūsų darbus ir atskleisiu jūsų nuopelnus bei silpnybes. Aš išlieju savo malonę ant kiekvienos sielos, paklūstu jus išbandymui ir klausiu jūsų: kodėl šiandien, kai esate sugrįžę į žemę laikų pabaigoje, neturite man parodyti jokio derliaus, juk jūs turite mano įstatymą nuo laikų pradžios, o aš jums pavedžiau prižiūrėti tautas*, kad jas atvertumėte į mano mokymą?

**Tai apima: dvasinį pasirengimą padėti užtarimo, pavyzdžio ir dieviškosios tiesos skelbimo.*

46. Šiame amžiuje Aš atėjau Dvasia ir reikalauju iš jūsų įvykdyti įsakymus, kuriuos palikau jums Antrajame Laike, kai gyvenau tarp jūsų. Aš ieškau jūsų dvasioje mano žodžių atgarsio ir jūsų kelyje mano pėdsakų, bet nerandu jų. Ar jūs praktikuojate ir mokote meilės?

Nepaisant visko, jūs galite atitaisyti savo nuodėmes ir pasivyti praleistą laiką, nes Aš jums suteikiu naują galimybę. Jūs turite dirbti ne tik dėl savęs,

bet ir dėl savo brolių, kurie ateinančiomis taikos dienomis turi pasiekti, kad visiškai susivienytų su Manimi.

47. Jūs turite manyje nenuilstantį Mokytoją ir tobulą Tėvą, kuris jus myli ir barasi. Ką gi darytumėte, jeigu Aš suteikčiau jums malonių tik už griežtą mano Įstatymo laikymąsi?

48. Kai Aš taip jums kalbu, jūs viduje verkia dėl savo nuodėmių ir ieškote malonios aukos: jūs man parodote palaimintus vaikus ir prašote, kad dėl jų nekaltumo Aš atleistų jūsų nuodėmes. Tuomet Aš jums atsakau: jei sugebėsite puoselėti savo širdį ir išlaikyti ją dorybėje, Aš priimsiu jūsų auką.

49. Aš nenoriu jūsų teisti griežtai; prieš tai tinkamu laiku ruošiu jus jūsų sielos pakilimui, kad dirbtumėte ir maitintumėtės mano žodžiu. Tuo tarpu jūs būsite didelių nelaimių, kuriose išsilaisvins stichijos, liudininkai; daugelis tautų bus baudžiamos stipriais tornadais ir gaus malonę tik per motiniškos Dievo meilės, įsikūnijusios Marijoje, užtarimą.

50. Ieškodami dieviškų ženklų ir įrodymų, jūs matysite, kaip minios žmonių plūs į šią tautą, ir Aš juos priimsiu, ištrinsiu iš jų protų kiekvieną klaidingą mano Žodžio aiškinimą ir parodysiu jiems tiesą. Tada jie pasiduos mano meilei.

51. Jūs turite Mariją, savo švelnią Motiną, kuri laukia jūsų paklusnumo. Ji žino, kad mano Dvasia liūdi dėl žmonių netobulumo, ir ji artinasi prie jūsų, kad įkvėptų jums gėrio, ir stengiasi jus vesti į tobulą ramybę.

52. Kol žmonija šiuo metu apsivalo ir verkia, mano Žodis jus ruošia atnešti širdims paguodą ir ramybę. Kančia bus tarsi lydymo katilas, kuriame siela apsivalys, kad taptų verta ateiti pas Mane. Visi gavo mano jėgą, ir didžiausiuose išbandymuose jie žengs į priekį.

53. Aš priimu jūsų metų užduočių įvykdymą, kaip priėmiau visų savo kūrinių. Aš laiminu jūsų gerus ketinimus ir palieku jumyse kiekvieną sėklą, kuri nebuvo gerai prižiūrėta, kad jūs toliau ją derintumėte iki tobulumo. Supraskite, kas man patinka, kad visada gyventumėte pagal mano Įstatymą.

54. Neprieštaraukite įstatymui; neištarkite mano vardo, jei nesate pasirengę. Tapkite verti, kad jus atpažintų ir jūsų pavyzdys pakviestų jūsų brolius sekti manimi, ir aš galėčiau jiems pasakyti: „Sveiki atvykę, mokiniai, kurie nuolankiai ateinate į šias susirinkimo vietas, kaip avys, kurios ateina į savo tvartą, vedamos savo piemenio balso.“

55. Kas eina šiuo keliu, apsirengęs gera valia, niekada nepajus nuovargio.

56. Jei šiame kelyje pasitaiko persekiojimų, Aš daviau jums ginklų jūsų gynybai: ne žudymo ginklų, kad jais sužeistumėte savo brolius, bet maldą, per kurią esate stiprūs ir nenugalimi.

57. Aš esu jūsų tikslas, ir todėl jūs visi sugrįšite pas Mane, jei vykdysite mano įstatymą. Tačiau turite įnešti savo indėlį, kad žengtumėte pirmyn savo tobulėjimo keliu.

58. Priimkite mano žodį kaip savo, nes jis yra jūsų paveldėjimas. Supraskite jame glūdintį galią. Kas jį turi, tas sugebės išgelbėti kraštą nelaimės akivaizdoje.

59. Parašyta: „Žemė drebės nuo vieno krašto iki kito“, ir būtina, kad tomis tamsos dienomis būtų tikėjimu kupinų žmonių, kad jie būtų kaip deglai, apšviečiantys kitiems kelią.

60. Aš nenoriu, kad šis tauta, kurią Aš pažadinau dabartyje, vėl pasinertų į miegą, nes kitaip ją pažadins skausmo kupini žmonijos dejonės ir raudos. Ir kai ji tada skubotai pakils, norėdama atnešti paguodą savo artimiesiems, ji atras, kad jų jau nebėra žemėje, bet jie jau yra anapus.

61. Kas iš jūsų, išgirdęs žmonių sumaišties, baimės ir skausmo balsus, norės jiems atsukti nugarą ir pasitraukti iš kelio, neturėdamas pasitikėjimo jėga, kuri suteikia jums galimybę įgyvendinti mano mokymą, kad galėtumėte kažką už juos padaryti? Ar jūs netikite mano žodžiais, kai Aš jums sakiau, kad išbandymo valandą būtent Aš kalbėsiu per jūsų lūpas ir atskleisiu savo galią jūsų darbuose?

62. Kas abejoja, tas bus toks pat bejėgis ir reikalingas pagalbos, kaip ir tas, kuris neturi nieko, ką duoti prašytojui.

63. Tai yra Trečiasis Laikas, kai jūsų dvasia jaučia nuojautą, kad ji turi gauti iš Tėvo būtinas dovanas ir galias, kad galėtų pakilti virš materializmo ir sugedimo viešpatavimo. Bet tikrai, sakau jums, šios dovanos jau nuo pat pradžių glūdi jūsų dvasioje.

64. Kai kurie atėjo pas Mane susilpninti ligų, o kiti – reikalauti iš Manęs įrodymų, kad galėtų tikėti mano buvimu. Pirmieji suprato, kad jų apvalymas buvo būtinas, kad galėtų ateiti pas Mane išgryninti. Šie yra kelyje sekti paskui Mane.

65. Pastarieji vėl pasitraukė, kai gavo tai, ko ieškojo, nekreipdami dėmesio į mano žodį ir net nesuvokdami, kur ir pas Ką jie buvo.

66. Dar kiti, atėję įsitikinę, kad šiuo keliu ras tik materialius turtus, pajuto nusivylimą, pamatę šią dvasinių patiekalų puotą, ir vėl pasitraukė vėl ieškoti geresnių kelių. Jiems dar ilgai truks, kol jie supras, kad Dvasios karalystė nėra iš šio pasaulio.

67. Bet Aš priimu visus. Nebuvo nė vieno, kuris būtų pasibeldęs į mano duris, kad jos nebūtų jam atvertos. Sakau jums tai, nes ir prie jūsų durų kas

nors prašys įleisti, ir tai būsiu Aš, kuris kukliai pasibelsiu, kaip paprastai daro vargšas.

68. Jūs man sakote: „Mokytojau, kaip įmanoma, kad Tu pasirodytum prie mūsų durų kaip vargšas?“ Bet Aš jums sakau: nenustebkite ir nelaikykite to neįmanomu. Aš ateisiu pasislėpęs vargšų, ligonių, nugalėtųjų ir gedinčiųjų širdyse, kad pasibelstų į jūsų gailestingumo duris. Štai, sakau jums: tapkite nuolankūs savo mintimis ir dvasia, kad galėtumėte pasinaudoti mokymu, kurį jums atnešiau.

69. Tai laikas, kai jūs išmoksite praktikuoti, aiškinti ir gyventi mano mokymą, kurį šiandien gaunate šiose susirinkimų salėse; o rytoj išeisite jį skleisti tarp žmonių.

70. Savo žodžiu aš kreipiuosi į visus savo vaikus, nesvarbu, ar jie yra šioje susirinkimo vietoje, ar ne, ar jie jau buvo žemėje, ar dar tik ateis. Kiekvienas tegul priima tai, kas jam tinka.

71. Šiuo metu šis mokymas bus šviesa, vedanti žmoniją tiesos keliu; nes žmonės užmerkė akis prieš šią šviesą. Bet tikrai, sakau jums: akli negali vesti aklų, nesuklupdami ar nenukrisdami į bedugnes.

72. Tiesos Dvasia yra kiekvienoje mano pamokslų kalboje. Pasinaudokite šiuo mano apreiškimų laiku, uoliai saugokite mano Žodį ir niekada neatsisakykite šio paveldėjimo.

73. Mano meilė nugalės jūsų širdžių kietumą. Kaip ir toje Antrojoje laikais, vartai į išgelbėjimą yra atviri. Ateikite ir eikite per juos keliu, kuris nuves jūsų dvasią į Pažadėtąją žemę.

74. Nė vienas medžio lapas nepajuda be mano valios. Jei Aš pasirodžiau jums, tai įvyko todėl, kad tokia buvo mano valia, o jos gelmėse glūdi labai dideli planai, susiję su kiekvienu iš jūsų ir su visa visata.

75. Šiuo metu žmonės apsivalo per didelius kentėjimus; tačiau iš šios šiandien tokios nuodėmingos žmonijos rytoj išaugs kartos, kurios bus susijusios su mano dieviškumu iš dvasios į dvasią.

76. Tie, kurie išgyvens šį laikotarpį, stebėsis mano darbo didybe ir mano žodžio išsipildymu. Tada jie pamatys, kaip vaikai, turėdami tikrą dvasingumą, mokys, mokys ir liudys apie Mane, kaip jaunuoliai ir suaugusieji paliks pasaulio malonumus ir linksmybes, kad atsiduotų mano mokymo praktikai, teigdami, kad laikas, kuriame jie gyvena, yra tas, kurį pranašavo pranašai.

77. Tačiau tie, kurie šiandien girdi mano Žodį, bet yra tingūs ar netikintys, pamačius šiuos pavyzdžius jausis sugėdinti.

78. Jie mano Žodžio neišgirs per žmogiškąjį balso nešėją, kuris yra nuodėmingas ir netobulas, bet jie išgirs savo Viešpaties balsą savo dvasioje.

79. Jums, mano klausytojams, buvo lemta išgirsti Mane šiuo supratimo būdu, kuris, nors ir labai aukštas, tačiau nėra tobuliausias. Jums dar liko dešimt metų. Pasinaudokite jais, kad rytoj netektų verkti dėl prarasto laiko, nes vėliau jums, mano tauta, prasidės didžiausio dvasinio tobulėjimo laikotarpis.

80. Jei dabar neišsaugosite mano žodžio, vėliau, kai šio paskelbimo nebebus, su skausmu širdyse ateisite į šias maldos vietas, prašydami savo Tėvo, kad Jis jums kalbėtų ir vėl pasidalintų per žmogiškąjį protą; tačiau Jį vėl negirdėsite. Tuomet jūs pažvelgsite į mano buvusius žodžių perteikėjus, kurie šios apreiškimo metu liks tylūs ir jums pasakys tik tai, kad turite dvasiškai pakilti.

81. Mano valia yra, kad jūs nepažeistumėte mano nurodymų. Aš nenoriu, kad, kai jūs pasieksite Mane, turėčiau jums pasakyti: „Pasitraukite nuo Manęs, Aš jūsų nepažįstu“, ir kad tada jūsų dvasioje liktų sunkus atpirkimo krūvis.

82. Aš kalbu jums apie dvasinius mokymus, kurie yra jūsų pažinimo ribose, ir vis dėlto yra tokių, kurie abejoja mano žodžiais. O kas būtų, jei Aš jums kalbėčiau apie Dieviškąsias apraiškas arba aprašyčiau jums amžinybę? Tada jūs man pasakytumėte: „Apie ką Tu mums kalbi, Tėve, mes nieko nesuprantame.“

83. Aš patikiu jums savo naujuosius pranašus, kurie turi šiek tiek įžvalgos į anapusinį pasaulį. Jie liudys jums šiuos dvasinius mokymus ir praneš apie įvykius, kurie dar ateis.

84. Štai mano pamoka, mokiniai, Aš jos neprailginsiu, kad jūs nepavargtumėte ir Aš neturėčiau jos kartoti kitu metu. Tačiau jei norite pasinaudoti mano mokymais, atsinaujinkite ir atsikratykite visų blogio ir ydų.

85. Tada patirsite, kaip savanaudiškumas, veidmainystė, tuštybė ir materializmas nepastebimai išnyks iš jūsų širdžių, o vietoj to pradėsite rodyti tikrą meilę artimui, nesitikėdami jokio atlygio.

86. Jus įžeis, ir jūs stebėsitės, kad neatsakėte tuo pačiu, kaip darėte praeityje. Tada, kupini dėkingumo savo Mokytojui, pakilsite ir kreipsitės į Mane: „Viešpatie, tik Tu mums duodi šias pamokas ir stiprini mus šiuose išbandymuose.“

87. Aš esu vynmedis, o jūs esate jo šakos; todėl duokite tuos pačius vaisius, kuriuos Aš jums daviau.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 3

1. Žiūrėkite, čia yra amžinojo gyvenimo duona; jau seniai jos nevalgėte.

2. Jūs ilgai manęs laukėte, ir kai jau beveik apie tai nebegalvojote, danguje sušvito šviesa. Kai paklausėte, iš kur ji ateina ir ką reiškia, jums buvo pasakyta: tai Elijas, kuris ateina paruošti žmoniją ir padaryti ją vertą susivienijimo su Mokytoju.

3. Kaip piemuo, kuris surenka ir suskaičiuoja savo avis ir skubiai ieško pasiklydusios, kad savo šeimininkui galėtų parodyti visą skaičių, taip ir Elijas jus mylėjo, vedė jus ir leido pajusti tvartelio šilumą.

4. Pamatęs, kad esate taip paruošti, Aš jums pasiūliau savo duoną, kuria maitinsitės amžinai.

6. Kas iš tikrųjų valgė šį duoną, tas mėgavosi mano ramybe ir ja pasisotino.

6. Šis maistas, kuris yra mano dieviškasis Žodis, ateina iš žmogiškosios būtybės lūpų kaip dar vienas patvirtinimas, kad Dievas iš tiesų gyvena žmogaus dvasioje.

7. Kodėl gi Aš turėčiau atimti iš jūsų palaimą jausti Mane savyje?

8. Kas nešioja ramybę ir tyrumą savo širdyje, tas jaučia Mane savyje, nors Aš esu visose sielose, kad ir kiek jos būtų nusidėjusios. Kas buvo, tas niekada neišnyks, o kas gyvena, tas nešioja Mane savyje, nes Aš esu Gyvenimas.

9. Tarp Dievo ir Jo kūrinių yra ryšiai, kurie niekada negali nutrūkti. Bet jei žmonės jaučiasi atskirti nuo savo dangiškojo Tėvo, tai yra dėl jų dvasinio nebrandumo arba tikėjimo trūkumo.

10. Nei mirtis, nei meilės trūkumas negali sunaikinti ryšio, kuris jus sieja su Manimi.

11. Niekas negali pabėgti nuo mano buvimo. Nėra namų ar kokios nors vietos, kur galėtumėte pasislėpti nuo manęs, nes aš esu su jumis, kur tik einate, ir jūs esate manyje, kur tik būnate.

12. Nepasitenkinkite vien tuo, kad tai žinote. Jūs turite Mane jausti, kad Aš galėčiau pasireikšti jūsų darbuose.

13. Pamąstykite: jei Aš esu jumyse, kur jūs mane nuvedėte, kai nusidėjote?

14. Sakau jums tai, nes turiu pašalinti pelenus, esančius jūsų širdyse, kol joje rasiu šviesos kibirkštėlę.

15. Aš duodu jums jėgų, kad ištvertumėte išbandymą.

16. Matau, kaip jūsų artimieji skaudina jūsų širdis ir kelia jums išbandymus. Vieniems labiausiai trukdė sekti paskui Mane jų tėvai, kitiems – jų vaikai.

17. Daugelis atėjo į šį susirinkimą verkdami, nes žinojo, kad turės palikti savo namus priešiškoje aplinkoje, kad galėtų Mane išgirsti, ir vis dėlto jie atkakliai norėjo Mane išgirsti.

18. Kiek ašarų, kiek maldų, kiek kantrybės, tikintis, kad tie žmonės supras šią tiesą!

19. Yra tokių, kurie, ieškodami laisvės klausytis mano žodžio, buvo priversti atsiskirti nuo savo namų; tokių, kurie turėjo palikti savo artimiausią tėvynę, kad nebūtų pasmerkti tėvų ir draugų; tokių, kurie prarado darbą, buvo išjuokiami ir vadinami burtininkais; ir kai kuriems buvo atimtas duonos kąsnis.

20. Kaip gi Aš negalėčiau priimti jūsų su švelnumu, kaip gi Aš negalėčiau leisti savo gydančiam balzamui tekėti į jūsų žaizdas, jei jūs taip kenčiate, norėdami sekti manimi!

Tačiau niekada nesiskųskite dėl nieko, nekaltinkite nė vieno iš savo artimų. Palikite savo reikalą Man, kuris jums sako tiesą: tie, kurie jus labiausiai įskaudino, bus tie, kurie ateis pas Mane labiausiai atgailaudami ir nuolankiai, trokšdami išgydymo ir atleidimo. Tada jie man sakys: „Viešpatie, atleisk man, kaip labai aš įskaudinau savo vaiko širdį.“ Kita pasakys: „Viešpatie, aš buvau atstumusi savo sutuoktinį, nes jis sekė Tavimi. Aš jį baudžiau, atsiskirdama nuo jo lovos ir miegodama kitoje patalpoje; nes aš jį teisdavau su tamsiu širdimi.“

Jos prašys manęs atleidimo, išpažins savo klaidas ir supras, kad daug kartų gavo gėrio iš tų, kuriuos jos buvo neteisingai įvertinusios. Tada aš joms pasakysiu: kol jūs galvojote, kaip galėtumėte kuo labiau apsunkinti gyvenimą šiems mano darbininkams, jie tyloje ir vienatvėje „budėjo“ už jus.

Bet tikrai, sakau jums, mokiniai, jūs gavote mano atleidimą. Tačiau ar ir jūs iš širdies jiems atleidžiate?

21. Jėzus jau tuomet mokė jus visiško atleidimo, kuris gimsta iš meilės. Šiandien Aš ateinu Dvasioje, tačiau mano mokymas yra tas pats.

22. Džiaukitės, kad per Mokytoją turite tobulą pavyzdį. Iš tiesų, sakau jums, nei prieš Jėzų, nei po Jo neturėjote tokio pavyzdžio, kokį Jis jums davė.

23. Ar Mokytojas būtų tobulas, jei mokinys pranoktų jį išmintimi? — Ne.

24. Jūsų dvasia taps labai didelė, bet niekada ne didesnė už jūsų Viešpaties. Kuo didesnis jūsų dvasinis kilimas, tuo aukštesnį ir didesnį jūs matysite savo Dievą.

25. Arogantiškasis galiausiai visada žlugs, nugriautas savo pačių darbų, nes tikėdamas, kad kovoja už save, iš tikrųjų kovojo prieš save.

26. Arogancija yra daugelio blogybių ir kančių tarp Dievo kūrinių priežastis.

27. Kiek vargo ir kiek tamsos paliko po savęs pirmasis nepaklusnusis, nuo tada, kai jis sukilo prieš mano įstatymą! Nuo tada blogis egzistuoja kaip nematoma jėga. Aš leidau šiai jėgai išlikti tik tam, kad jus išbandyčiau, ir per jus pačius noriu ją išnaikinti.

28. Tačiau dėl to nekaltinkite konkrečios būtybės, kuri įkūnija šią jėgą, už savo klaidas ir kritimus. Atminkite, kad prieš kiekvieną pagundą jūsų sieloje yra dorybė, skirta kovoti su blogiu.

29. Supraskite ir atidžiai ištirkite laiką, kuriame gyvenate. Antrajame Laike Aš jums paskelbiau, kad sugrįšiu, ir pasakiau, kokie bus mano atėjimo ženklai. Noriu, kad žmonija suprastų, jog šie ženklai jau pasirodė.

30. Jei Aš jums sakiau, kad sugrįšiu, tai todėl, kad turėjau jums pasakyti dar kai ką, o tuomet negalėjau to jums atskleisti, nes jūs nebūtumėte supratę.

31. Šiandien Aš ateinu Dvasia, ir tikrai sakau jums: kai kurie mano, kad pirmuoju laikotarpiu Aš buvau jums artimesnis nei šiandien. Jie klysta, nes kiekvieną kartą ateidamas Aš vis labiau priartėdavau prie jūsų.

Prisiminkite, kad Pirmuoju laikotarpiu Aš apsistojau ant kalno ir iš ten jums atsiunčiau savo į akmenį iškaltą Įstatymą. Antruoju laikotarpiu Aš palikau kalno viršūnę ir nusileidau į jūsų slėnius, tapdamas žmogumi, kad gyventų tarp jūsų. O šiandien, norėdamas būti dar arčiau jūsų, Aš padariau jūsų širdį savo buveine, kad ten apsireikštų ir iš jos vidaus kalbėtų žmonėms.

32. Kai kurie abejoja, nors ir girdi šiuos mokymus; ir iš tų abejojančiųjų vieni ateis į tikėjimą, o kiti liks savo netikėjime. Bet ateis 1950-ieji metai, ir kokį šaltį jie tada pajus savo sielose, kaip jie matys save apsuptus uraganinių audrų, nes tada tarp žmonijos prasidės dideli kentėjimai ir nelaimės!

33. Po mano išvykimo 1950 metais žemė sudrebės, o žmonių raudos pakils į dangų.* Visa tai bus panašu į tamsą ir audrą, kuri aptemdė Jeruzalę tą dieną, kai mirė Dievo Sūnus.

**Žr. 3 pastabą priede*

34. Daugeliui tai bus prisikėlimo laikas. Į tamsą nugrimzdusios sielos pakils į gyvenimą šviesoje.

35. Šis laikas buvo pranašautas. Parašyta, kad Aš sugrįšiu. Tačiau žiūrėkite, išgirdę mano mokymą iš žmogaus lūpų, daugelis abejojo ir mane neigė. Kiti mano paskelbimui neskyrė nė mažiausios reikšmės.

36. Atsižvelgdamas į žmonių abejingumą ir užkietėjimą mano žodžiams, turėjau atlikti tuos darbus, kuriuos jūs vadinate stebuklais, kad kai kuriuos pažadinčiau tikėjimui, o kitų dėmesį pritraukčiau.

37. Šiandien vienas, rytoj kitas – taip jie palaipsniui susirinko aplink mano Žodį; juos Aš simboliškai pažymėjau ant kaktos. Tai dieviškas ženklas, kurį jie nešioja savo sieloje, o vėliau Aš juos pavadinau „darbininkais mano laukuose“.

38. Jiems mokyti nereikės nei mokslo knygų, nei filosofijos, nei tikėjimo doktrinų. Mano Šventosios Dvasios šviesa apšvies jų protą, o jų vienintelė knyga bus mano Žodis.

39. Palaiminti tie, kurie įgijo pasitikėjimą ir pasiliko su Manimi, nes jie patyrė didelį atgaivinimą per dieviškąjį mano mokymų koncertą.

40. Būti Dievo vaikais – tai, kas jus daro vertus šios malonės, nes jūsų nuopelnai dar menki. Aš nežiūrėjau į jūsų gėdingus dalykus, nes buvo apsiaustas, kuris juos slėpė. Bet kam priklauso šis gailestingas apsiaustas? – Marijai, jūsų mylinčiai Motinai, kuri nenuilstamai budi prie kiekvieno savo vaiko.

41. Jums buvo suteikta malonė gyventi žemėje šiuo Trečiuoju Laiku, kuris bus tobulumo laikas ir kurį atidarė Elijas, paskelbdamas savo Dvasią per žmogiškąjį protą ir pranešdamas jums apie mano paskelbimą, vykstantį ta pačia forma.

42. Bet pasirengimo per žmogiškus tarpininkus laikas baigiasi. Netrukus mano Žodžio šiose susirinkimų salėse nebebus galima išgirsti, ir tie, kurie nesugebėjo jo išsaugoti savo širdyse, jausis apleisti. Kai kurie, manydami, kad jų Viešpats yra toli, vėliau bėgs paskui religines bendruomenes, norėdami mane rasti.

43. Tuo tarpu tie, kurie įsisavino mano dieviškąsias gyvenimo taisykles, bus Trečiojo Laiko stipruoliai, nes jie aiškiai matys savo kelią prieš save.

44. Aš šį amžių pavadinau Šviesos laikotarpiu; dabar pažiūrėkite, mano vaikai, kaip tautos trokšta vesti žiaurius ir brolišku karus.

45. Jūs, kuriuos Aš pavadinau Šviesos vaikais
, melskitės už savo brolius, „saugokite“ tautas, kad šis Šviesos spindulys pasiektų jų dvasias ir kad rytoj jie pasuktų mano Įstatymo keliu.

46. Kada žmonės taps tikrais Kristaus mokiniais? Aš per Jėzų visada mokiau jus paklusnumo, nuolankumo ir meilės veiklos. Tai yra kelias.

47. Aš jums pranešiau apie didelių žmonių minios atvykimą, kurios atvyks iš kitų žemės šalių. Iš pažiūros juos į jūsų tautą atves materialios priežastys, bet iš esmės tai įvyks tam, kad jie priimtų Gerąją Naujieną Žodžio, kurį Aš jums perdaviau šiuo metu.

48. Tačiau rimtai apmąstykite šią užduotį: ką jūs perduosite, mokysite ar liudysite, jei nepasirengsite nei patys, nei savo vaikai?

49. Pamenkite savo atsakomybę, kad padidintumėte savo uolumą gilintis į mano Žodį ir kad, kai ateis valanda, kai jie pasibels į jūsų duris, būtumėte pasirengę pasiūlyti dievišką maistą savo mintimis, žodžiais ir darbais.

50. Turėkite pasitikėjimą, atsiduodami Man, tada Aš kalbėsiu per jūsų lūpas.

51. Taip pat turėtumėte žinoti, kad šeimų tėvams, kurie sugeba pakilti ir savo gyvenimą paversti dvasiniu, gimsta tokie vaikai, kurie į „ “ atneša sveikatos ir jėgos savo kūnui bei išminties žinią savo dvasiai.

52. Šioje maldos namuose, kur susirenkate Manęs klausytis, rasite paguodą savo kančioms ir drąsą ištverti ateisiančias nelaimes. Tačiau ir jūsų siela, pakildama, parodo Man grūdą, kurį ji po truputį duoda savo darbu.

53. Iš tiesų, sakau jums, siela, dirbdama mano laukuose, niekada nepajus nuovargio; todėl jai nebus poilsio kape. Net ir po savo kūno suirimo ji toliau dirbs savo tobulėjimui ir tobulinimui.

54. Jei mano Žodis apšvietė jūsų dvasinės kovos kelią žemėje, tai anapus jūs sutiksite dar ryškesnę šviesą, tęsdami savo kelionę link savo Kūrėjo.

55. Mano dieviškoji šviesa spinduliuoja visoje visatoje.

56. Pakluskite mano įstatymams, bet jūsų paklusnumas turi kilti iš supratimo apie Tėvo begalinę meilę jums. Klausykite manęs ir melskitės, bet neišeikite į pasaulį, kol nesijausite stiprūs, nes kitaip negalėsite atlaikyti audrų ir viesulų.

57. Aš jums rodom ir nutiesti kelią, kad jūs niekada nuo jo nenukryptumėte. Iš tiesų, sakau jums: kas mano vardu sėja gėrį, kuris yra gailestingumas, meilė ir taika, tas eina mano keliu ir suras išgelbėjimą.

58. Vienintelis atgailavimas, kurio iš jūsų reikalauju, yra savanaudiškumo įveikimas, kad galėtumėte tarnauti savo artimui nuoširdžiai ir geranoriškai.

59. Atidžiai studijuokite šį Žodį, kurį Aš jums duodu per daugelį pranašų, nes kiekvienas iš jų turi savo dovaną. Neatsisakykite to, kuris jums atrodo nepatyręs; nes kiek daugelis, pasibaigus šiam pranašavimui 1950 m. pabaigoje, norės dar kartą mane išgirsti, net jei tai bus tas, kuris jų nepatenkino.

60. Bet Aš suteikiu jums malonę, kad mano Žodis būtų išsaugotas raštu per tuos, kuriuos Aš paskyriau ir paruošiau šiai užduočiai, kad rytoj nesijaustumėte kaip našlaitis, praradęs savo paveldėjimą.

Kai tada minios žmonių ir „paskutinieji“ ateis pas jus, turite jiems pateikti mano mokymų knygą kaip ištikimiausią ir tikriausią liudijimą to, ką Aš jums sakiau. Nes jums, „ “, dar labai trūksta, kad savo gyvenimu ir žodžiais būtumėte kaip tikra knyga ir pavyzdys.

61. Ši knyga pažadins daug miegantį sielų, ir jų paslėpti talentai atsiskleis. Jos skaitymas įkvėps ir parengs ateinančias kartas, žingsnis po žingsnio vedant jas į dvasinį ryšį su mano dieviškumu.

62. Mano darbininkai, pasidžiaukite mintimi, kad Aš išsirinkau jus, nusidėjėlius, kad paverstų jus savo įrankiais ir išgelbėtų kitus paklydusius. Argi jūs kada nors galite pavargti ar nusibosti nešti ramybę, palengvėjimą ar džiaugsmą tiems, kurie kenčia dėl šių gėrybių trūkumo?

Niekada nesiekite atsiskyrimo ar savo kambario vienatvės, kad tik skausmo raudos jūsų nepasiektų. Supraskite, kad tai yra lemiamas metas kiekvienai sielai ir kad turite susidurti su skausmu.

Netrukus, pagal mano valią, jūs įvairiose vietovėse sodinsite „medžius“ – taip savo žodžiuose aš pavadinau susirinkimų vietas ir maldos namus. Pasiruoškite tam ir leiskite, kad dvasinis pasaulis visapusiškai pasireikštų tarp jūsų, kad jūs teisingai suprastumėte mano mokymus.

63. Trumpas laikas, kuris jums dar liko, kad klausytumėtės šių mano Dieviškumo pasiuntinių. 1950-ieji metai jau nebetoli, o kokią pažangą mano darbe jūs man galite parodyti? Supraskite, kad Aš jus pažadinau iš giliausios letargijos, kad nebūtumėte kaip palyginime paminėtos mergaitės, kurios leido užgesti savo žibintams. Jei, klausydami savo Viešpaties paskutinio žodžio, užmigsite, jūsų laukia nemalonus pabudimas.

64. Atkreipkite dėmesį į tuos tarp jūsų, kurie atvyksta pavargę nuo kelionės. Vieni atvyksta su ramiu sąžine, kiti, priešingai, su sąžinės graužatimi.

65. Jūs visi susirinkote, nes jus pritraukė gandas, kad Aš šiuo metu kalbu žmonijai; ir klausydamiesi šių žodžių, girdite Tėvą sakant jums: „Aš esu čia tarp žmonių, kad perduočiau jiems savo mokymus ir išpildyčiau pažadą.“

66. Čia atsiveria nauja galimybė išgirsti Mokytoją ir priimti jo mokymus. Kiekvienam iš jūsų primenu jo dovanas ir leidžiu jam suvokti savo užduotį. Kas pasirodys tvirtas ir stiprus mano kelyje, tas netrukus pažins mano Karalystę.

67. Niekas negalės atimti šviesos iš to, kuris uoliai ją saugo ir savo dorybe verčia ją spindėti.

68. Jūs esate keliautojai šioje žemiškoje egzistencijoje, ir kaip šio dvasinio mokymo mokiniai turite tai suprasti. Jus visus priimu su visiška meile, ir šia meile jus teisiu. Kaip gi skiriasi jūsų Viešpaties nuosprendis nuo žmonių nuosprendžio!

69. Iš šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių mano pažymėtųjų viena dalis, vykdydama dvasinę užduotį, išgirs mano žodį per šiuos balso nešėjus, kita dalis gaus mano nurodymus dvasiškai, padedama intuicijos dovanos, o dar kita, esanti anapus, dvasiškai įvykdys savo misiją žmonijai.

70. Mano Šviesa turi spindėti visur žemėje.

71. Kai kurie klausia Mokytojo, kada įvyks šie įvykiai. Iš tiesų, sakau jums, daug kas priklauso ir nuo jūsų valios bei atkaklumo.

72. Tie, kurie neatsibunda, kol yra kūne, bus paimti iš žemės, kad jų siela atsikratytų visko, kas ją saisto ar trukdo atpažinti mano darbą.

73. Daug kartų Aš jums sakiau: nelaukite geresnių laikų dirbti, nes nežinote, ar ateinantys nebus dar sunkesni.

74. Vykdykite savo užduotį, kad vėliau man nereikėtų jūsų traukti atsakomybėn už daugelį klaidų, kurias daro žmonija.

75. Kai kurie man sako: „Tėve, palauk manęs dar šiek tiek.“ Atkreipkite dėmesį į tai, ką jums atsakau: Aš galiu ilgai laukti Sūnaus sugrįžimo, nes Aš esu amžinybė; tačiau prisiminkite, kad Aš jus išsiunčiau, kad jūs ją laimėtumėte.

76. Kiti man sako: „Viešpatie, geriau paimk mane iš šio pasaulio, nes aš nebegaliu!“

77. Kada jūs gyvensite pagal savo paskirtį, kada suprasite, kad daugelis jūsų kančių yra atpirkimas, kurio pagalba jūs atsikratote sunkios netobulumų naštos? Tik supratimas ir pasidavimas gali jums atnešti ramybę.

78. Kaip lėtai jūs žengiate Dvasios pažinimo keliu!

79. Jūs išgyvenote daugelį šimtmečių apreiškimų ir patirčių, ir vis dar randu jus trapius kaip maži vaikučiai, kai matau, kaip nesugebate atsakyti nė į vieną klausimą, arba kai pasirodote nesugebantys išlaikyti išbandymų, esančių jūsų gyvenimo kelyje.

80. Aš noriu, kad jūs visi taptumėte mano mokiniais, kad jūs visi sugebėtumėte atsisakyti to, kas jums trukdė pažvelgti tiesai į akis.

81. Visada mąstykite dvasiškai, kad jums nebūtų sunku suprasti mano žodį. Pamirškite, kad būtent jūs negalėjote įsivaizduoti, jog Dievas yra nematomas, ir kad, galvodami apie Mane, savo protuose iš karto susikurdavote milžiniško dydžio žmogiškos būtybės figūrą – būtybę, kuri, nors ir turėjo pavidalą, tačiau nebuvo matoma ir visada slėpėsi už tankios paslapties šydo.

82. Kai Aš tapau žmogumi Jėzuje, tai įvyko ne tam, kad jums paaiškinčiau, jog Dievas turi žmogiškąją formą, bet tam, kad taptų matomas ir girdimas tiems, kurie buvo akli ir kurti viskam, kas dieviška. Iš tiesų, sakau jums, jeigu Jėzaus kūnas būtų buvęs Jehovos pavidalu, jis

nebūtų kraujavęs ir nebūtų miręs. Tai buvo tobulas kūnas, tačiau žmogiškas ir jautrus, kad žmonės jį matytų ir per jį išgirstų savo dangiškojo Tėvo balsą.

83. Visada, kai jūsų samprata apie dieviškumą buvo toli nuo tikrovės, Aš ateidavau jums į pagalbą, kad sunaikintų fantazijas ir netikrumus bei priverstų jus pasukti tikruoju keliu.

84. Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Mano mokymas nekalba apie mirtį. Jei Aš dažnai jums kalbu apie Dvasinės karalystės egzistavimą, tai darau todėl, kad ten yra gyvenimas ir amžina laimė kaip pažadas jūsų dvasiai, o ne tam, kad jūs ilgėtumėtės mirties ir nekęstumėte šio gyvenimo.

85. Mano Žodis šiuo metu kalba jums apie dvasinį gyvenimą, nes savo raidoje jūs jau pasiekėte tą Gyvenimo knygos skyrių, kuris Dvasiai atskleidžia neatskleistus paslaptis.

86. Kadangi žmogus turi Dvasią, natūralu, kad ji jam atskleidžia kai kurias jo esybės savybes; tačiau Aš jums jau sakiau: kol kūno įtaka nepaklus Dvasios viešpatavimui ir įkvėpimams, žmogus labai mažai galės įsiskverbti į save, kad pamatytų savo vidinę šviesą ir išgirstų savo dvasinį balsą.

87. Jei jums pavyksta rasti akimirką susikaupimui ir apmąstymams, jūs nesąmoningai susiejate su dvasiniu pasauliu ir pajuntate amžinybę bei tai, kad kažkas iš tos amžinybės gyvena ir juda jūsų esybėje. Taip buvo ir tada, kai žmogus pirmosiomis dienomis atrado, kad savyje nešioja būtybę, esybę, kuri nebuvo iš šio pasaulio, bet priklausė kitam lygmeniui. Tai jo visiškai neišgąsdino, priešingai, pripildė viltimi, nes jis pamatė, kad jo gyvenimas neapsiriboja trumpu buvimu šioje žemėje. Jis nujautė, kad jo siela, atsiskyrusi nuo kūno, pakils į pasaulį, kuriame patirs tokį džiaugsmą, kokio ji nerado šiame pasaulyje, teisingą atlygį už savo aukštą idealą.

88. Aš atėjau į žemę, kad savo mokymu patvirtinčiau visas tas įžvalgas; ir tiems, kurie svajojo apie išminties, meilės ir teisingumo pasaulį, kuriame nėra ašarų, vargų ir nesantaikos, Aš skyriau savo Kalno pamokslą, kad jie išliktų savo viltyje.

89. Su kokiu gerumu ir meile pirmieji krikščionybės mokytojai mokė žmoniją. Jų žodžio galia buvo pagrįsta jų darbų tikrumu, kuriais jie atvertė ir kvietė į dvasingumą.

90. Aš vadinu juos Mokytojais, nes jie mokė pagal mano pavyzdį. Jei kas nors vėliau norėjo mokyti prievarta, nesuprasdamas mano mokymo prasmės, tas nebuvo Mokytojas. Jei jis naudojo tą galią, kad atimtų iš savo brolių minties, tikėjimo ir sprendimo laisvę, tai jis nesekė mano pavyzdžiu, o tiesiog slopino sielų troškimą įsigilinti į mano apreiškimų prasmę.

91. Sakau jums: kai tik mano vardas ir mano mokymas buvo naudojami tautoms pavergti ar baimei įbauginti, ir šia baime žmonės buvo verčiami tikėti, siekiamas tikslas nebuvo dvasinis, bet buvo siekiama žemiškosios galios. Koks kitoks buvo Mokytojo ketinimas, kai Jis davė jums savo Žodį ir pavyzdį, kurį galite apibendrinti šiuo sakiniu: „Mano Karalystė nėra iš šio pasaulio.“

92. Įlipkite į mano valtį, nes ji niekada neapsivers. Tačiau neabejokite kaip Petras, kai jis manė, kad Mokytojas miega; nes tada jums kalbės nebe mano balsas, o skausmas, o jūs, mažatikiai žmonės!

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 4

1. Kiekvieną kartą, kai išgirstate mano žodį, jaučiate, kad paliekate savo skausmą pas mane. Bet kodėl kiekvieną kartą, kai grįžtu pas jus, jūsų širdis vėl pasirodo esanti iki kraštų pripildyta kartėlio?

2. Atėjo laikas jums išmokti išlaikyti mano ramybę.

3. Šis laikas skirtas pasiruošimui, ir visur – kaimuose, miestuose ir apskrityse – auga „medžiai“, kad suteiktų keliautojams dvasinę pavėsį.

4. Šie keliautojai yra minios žmonių, kurie palaipsniui susirenka į šį susirinkimą; kai jie išgirsta mano žodį, kuris jiems sako, kad jie jau kitomis aplinkybėmis rado pavėsį po gyvenimo medžio lapija, jie giliai suvokia, kad nesugebėjo pasinaudoti laiku, kad priartėtų prie Pažadėtosios žemės.

5. Kas iš jūsų dar kartą mane atstums, kaip darė praeityje, kai pajus, kad stovi prieš naują išgelbėjimo progą? Kas vengs savo užduoties ir ignoruos savo sąžinės balsą? Kas toliau laikysis savo materialistinių svajonių, kai bus pažadintas šio balso?

6. Jūsų siela sudrebėjo, kai, nepaisant savo nerimo, išgirdote Tėvą sakant, kad Jis jus myli, kad Jis jums atleidžia ir padeda atsinaujinti, kad pasiektumėte Jį.

7. Jūs pasidavėte dieviškajai meilei ir, kupini džiaugsmo, leidžiatės ieškoti ligonių, kad jie skubiai atvyktų į Mokytojo akivaizdą ir pas Jį rastų savo kančių išgydymą.

8. Štai medis, kuris žmonėms siūlo savo dvasinius vaisius.

9. Aš esu Amžinojo Gyvenimo medis. Prisiminkite Kristų ant kryžiaus. Jis buvo tarsi medis, kurio rankos, kaip šakos, buvo meiliai išskleistos, kad suteiktų žmonijai pavėsį. Jo žodžiai, kurie po truputį krito ant tos minios, ir Jo kraujas, kuris lašėjo lašas po lašo, buvo tarsi vaisiai, atsiskiriantys nuo dieviškojo medžio.

10. Artėja 1950-ieji metai, kuriais jūs paskutinį kartą išgirsite šį žodį, kuris jums yra dangiškas vaisius. Tada medis, vaisius ir pavėsis turi būti jūsų dvasioje.

11. Tie, kurie tuo metu vis dar bus materialistiškai nusiteikę ir fanatiškai atsidavę mano žodžiui, bandys mane sulaikyti ir prašys, kad dar kurį laiką jiems kalbėčiau šia forma; tačiau to nebus galima, nes aš jums paskelbiau savo valią, ir ji yra užrašyta.

12. „Slakstai“, kurie perdavė mano Žodį, nutils dėl šio paskelbimo, o Aš atlyginsiu už jų paklusnumą Žodžio ir įkvėpimo dovana.

13. Jūs dar nežinote, ką Aš savo aukštuose sprendimuose esu paruošęs tiems laikams. Jau šiandien sakau jums, kad tuo palaimingu laiku iš jūsų visų tikiuosi mano valios įvykdymo ir kad būsite paklusnūs ir švelnūs kaip avys.

14. Tačiau nėra mano valia, kad jūs teistumėte vieni kitus. Mano tobulas teisingumas bus tas, kuris teisia kiekvieną iš mano vaikų.

15. Klausyk manęs, mano tauta, neleisk man kalbėti į tuštumą. Dar turi laiko apmąstyti ir pasimokyti.

16. Niekas neturėtų pretenduoti veikti pagal savo valią, nors žmogus turės galimybę tai daryti laikinai; nes Viešpaties teisingumas jį pasieks, ir tada įvyks tik tai, kas jam yra lemta.

17. Pasiruoškite, Trečiojo Laiko pranašai, kad galėtumėte įspėti minias ir kad jos nebūtų apgautos netikrų Kristų ir netikrų apreiškimų.

18. Neabejokite šiais mano žodžiais vien dėl to, kad juos jums perduodu per neišsilavinusį ir paprastą žinianešį.

19. Kelkitės ir skelbkite visiems šiuos mokymus, nes tam liko labai mažai laiko.

20. Vieno Šviesos žodžio pakaks, kad jūsų broliai liktų budrūs.

21. Pakeisti klaidas geromis savybėmis bus kilnus ateities spiritualistų siekis – tų, kurie
žmogaus gyvenimo griuvėsiuose turės sukurti aukštesnę karalystę.

22. Būsimos kartos bus tos, kurios sukurs šį aukštesnės moralės, gilesnių žinių ir didesnio dvasingumo pasaulį. Tačiau ir jūs, dabarties žmonės, galite daug nuveikti. Su trupučiu geros valios pašalinsite griuvėsius, praeities, kupinos nuklydimų ir gėdingų poelgių, nuolaužas, kad liktų tik ilgos ir skausmingos patirties šviesa. Aš jus palaiminsiu ir leisiu jums pamatyti to taikos karalystės, kurią jūs kartu pastatysite, šviesos spindulį, jei stengsitės gyventi dorą gyvenimą, kad jūsų mintys būtų nukreiptos į dorybes , o jūsų lūpos būtų patikimas tiesos ir įkvėpimo, kuris dygsta jūsų dvasioje, įrankis.

23. Nors jūsų kojos liečia žemę, neleiskite, kad jūsų siekiai būtų jos sulaikyti. Nustatykite sau vis aukštesnius tikslus, nepamiršdami atiduoti Dievui tai, kas Dievo, o pasauliui – tai, kas jam priklauso.

24. Mano Žodis skirtas visiems, bet ne visi jį priima vienodai. Daugelis klausosi jo abejingai, tačiau yra ir tokių, kurie be džiaugsmo klausytis Manęs nebegalėtų gyventi. Tarp jų aš mačiau ir tą, kuris atėjo nepasistiprinęs materialiu maistu ir, klausydamas mano žodžio, pamiršo savo poreikius ir nepriteklius, o išėjęs iš susirinkimo salės jautėsi toks kupinas jėgos ir vilties, ramybės ir paguodos, kad ėmė murmėti: „Iš tiesų, žmogus negyvena vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kuris ateina iš Dievo.“

25. Tik Aš matau tai, ką slepia kiekviena širdis, ir niekas kitas to nežino. Aš randu liūdnus, ištroškusius, sergančius ar pavargusius avinėlius; būtybes be meilės ir be namų, kurios vis dėlto, kai mane girdi, sako: „Aš esu laimingas, kai klausausi Dieviškojo Mokytojo, nes tada visos mano vargos išsisklaido, o mano širdis liejasi šviesa ir džiaugsmu.“

26. Kiti, priešingai, pasineria į letargiją ir nebeleidžia savo širdžiai suminkštėti, kaip pirmosiomis dienomis, kai jie girdėjo savo Viešpaties balsą.

Bet kaip tęsti mokymą, kol vieni klausosi, o kiti ne, kol vieni Mane jaučia, o kiti lieka abejingi?

27. Mokiniai, pažvelkite į save, klausykite ir jaukite Mane kaip anksčiau. Prisiminkite, kaip pripažinote, kad šis Žodis yra jūsų gyvenimas ir jūsų likimo šviesa. Nepamirškite, kad šiandien Aš jums sakau: tai, ko jums reikia, bus duota tinkamu laiku.

28. Įpilkite į savo lempas naujo aliejaus, kad vėl užsidegtų tikėjimo ir žinių liepsna.

29. Nemiegokite, budėkite ir melskitės, nes Mokytojas gali jus nustebinti, jei, kaip anksčiau, įžengs į jūsų namus, kaip tomis dvasinio entuziazmo dienomis, kai kiekviename žingsnyje jautėte mano buvimą. Tada pamatysite, kaip jūsų gyvenimas vėl bus apšviestas ta šviesa, kuri nustojo jus apšviesti jums to net nesuvokiant, ir ji sugrąžins jums pasitikėjimą ateitimi, kupina gausos ir išminties.

30. Patikėkite Man visus savo mintis; aukokite Man savo širdį; kiekvienas kartumas ir kiekviena kančia bus kaip gėlės, kurias Aš priimu; skausmo, kartumo ir nusivylimo gėlės, bet vis dėlto gėlės, nes jos liudija apie apvalymą ir skleidžia aromatą, kuris kyla pas Mane.

31. Pasinerkite į tylą, o sielos, kurios priimate mano šviesą, kol jūsų širdis man skundžiasi savo kančia. Palikite man savo ašaras ir pasiimkite mano gydomąjį balzamą vietoj jų.

32. Tėvas, Aukščiausiasis Būvis, nukreipė savo akis į jus. Neatsiskleiskite prieš Jį nei nugalėti, nei bejėgiai, nes Jis, sukūręs jus, suteikė jums savo jėgą.

33. Jei jūsų kančios yra didelės, vis dėlto Jo gailestingumas yra didesnis. Užsitarnaukite tikėjimo ir meilės nuopelnus ir neabejokite, kad Jis amžinai nuves jus į savo gėrio ir išminties karalystę.

34. Žmonės, pasitikėkite Manimi, ir jei jūsų jėgos išseks, atiduokite Man savo kryžiaus naštą, kol semsitės naujų jėgų.

35. Supraskite, kad šis pasaulis yra valantis šaltinis, ir kad jūsų siela spindės kaip šviesa kosmose, kai ji
paliks jį, kad sugrįžtų į savo tikrąją tėvynę. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Kas Manęs ieško, tas Mane randa; kas ieško, tas randa.“ — Jūs Manęs ieškojote ir dabar stovite priešais Mane.

36. Bet yra ir tokių, kurie Manęs ieško, bet neranda, nes ieško ten, kur Aš negaliu būti. Tada jie net pradeda abejoti mano buvimu, nežinodami, kad yra visai šalia Manęs, kad Aš esu juose pačiuose.

37. Jie neranda Manęs savo širdyse, nes yra tarsi užrakinti šventyklos. Taika ir šviesa, esančios juose, liko paslėptos.

Tačiau ten yra tikroji šventovė, kurioje Aš gyvenu ir laukiu, kol jūs įeisite, kad galėčiau jums kalbėti apie gilius apreiškimus ir paaiškinti daugelio paslapčių priežastis. Kai įeisite, žinosite, iš kur esate kilę ir kur jus veda likimas, ir stebėsitės, kad mane radote ten, kur anksčiau nieko nematėte.

Tačiau tas, kuris nepažįsta šios šventovės, pastato savo šventyklą materialioje sferoje, joje pastato aukurą ir ant jo pastato dievą, kurį pats savo rankomis sukūrė. Tik laikui bėgant, įsitikinęs savo kulto netobulumu, jis pabunda ir leidžiasi ieškoti dvasinio Dievo, Absoliučiosios Tiesos Dievo, vienintelio Dievo, nes tas, kurį jis išgalvojo, negalėjo jam nieko duoti, nes neturėjo gyvybės.

38. Būtent Dievas, kuris sukūrė žmogų, jam suteikė gyvybę; o ne žmogus gali kurti dievus ir jiems suteikti gyvybę.

39. Kiekvieną kartą, kai po truputį išgirstate šį žodį, jūs vis labiau priartėjate prie supratimo. Kai šis apšvietimas visiškai užpildys jūsų dvasią, jūs man pasakysite: „Viešpatie, stebuklas įvyko."

40. Taip jūs suprasite, kokius darbus Aš šiuo metu atlieku Dvasioje.

41. Jūsų dvasingumui nebereikės Pirmojo ir Antrojo laikotarpio stebuklų ir įrodymų, kad tikėtumėte Manimi.

42. Šiandien jūs patiriate, kaip dangiškoji mana nusileidžia dvasine forma. Jūs pamatysite, kaip iš uolų, kurios yra didžiųjų nusidėjėlių širdys, trykšta atgailos vanduo. Jūs
matysite, kaip tikėjimu ir dorybe mirę prisikels gyventi, kaip morališkai sergantieji išsivalys, o tiesos akluosius atvers akis, kad pamatytų mano spindesį.

43. Jei Antrajame Laike mano gimimas kaip žmogaus buvo stebuklas, o mano dvasinis prisikėlimas po mano fizinės mirties – dar vienas stebuklas, – tikrai sakau jums
— , tai mano apreiškimas šiuo laikotarpiu per žmogiškąjį protą yra dvasinis stebuklas.

44. Mano pranašystės šiame laikmetyje išsipildys iki paskutinės. Aš palieku jums savo tris testamentus, kurie sudaro vieną.

45. Kas anksčiau pažino Tėvą kaip Meilę, Auką ir Atleidimą, tas šiuo metu turi Jį pažinti visiškai, kad Jį mylėtų ir garbintų, o ne bijotų Jo teisingumo.

46. Jei pirmuoju laikotarpiu laikėtės Įstatymo, tai darėte iš baimės, kad dieviškasis teisingumas jus nubaustų; todėl Aš jums siunčiau „Savo Žodį", kad suprastumėte, jog Dievas yra Meilė.

47. Šiandien mano Šviesa ateina pas jus, kad jūs nenuklystumėte ir, ištikimai laikydamiesi mano Įstatymo, pasiektumėte kelio pabaigą.

48. Jūs ilgai tarnavote pasauliui, o jis jums blogai atsilygino. Bet kada jums buvo pasakyta, kad žmogus turi būti pasaulio tarnas? Argi nežinote, ar neprisimenate, kad jums buvo pasakyta: „Pavaldinkite žemę“? Kiek kartų jums teko stoti prieš Mane kaip paklydusiam sūnui!

49. Mano troškimas yra, kad jūs ateitumėte pas Mane kupini nuopelnų, dorybių ir nuolankumo.

50. Aš radau jus apimtus dvasinės raupsų ir išgydžiau jus vien savo valia. Noriu, kad jūs savo brolius išgydytumėte taip pat, nejaudindami pasibjaurėjimo jų nuodėmėmis. Tada būtent jūsų darbai liudys, kad jūs mane mylite, o ne jūsų lūpos, kurios tai skelbia, nors širdis to nejaučia.

51. Jūs neturėtumėte elgtis kaip fariziejai, kurie sinagogoje gyrėsi esą verti Dievo ir viešai gatvėse demonstruodavo savo labdarą.

52. Saugokite mano mokymus, kad galėtumėte juos nuodugniai studijuoti, nes artėja diena, kai jūs nebegirdėsite šio žodžio per balso nešėjo protą, ir tada tie, kurie suprato, bus stiprūs, tarsi nenugalimi kariai.

53. Kai būsite pasirengę, Aš jus įkvėpsiu kalbėti „ “ ir šiuo paprastu būdu mokyti žmoniją. Nors kai kurie iš mano naujų mokinių turės eiti pas žmones, kiti turės laukti, kol jų broliai ateis pas juos, kad išgirstų mano mokymą.

54. Tauta, aiškinkite mano žodį ir mano mokymą taip pat ir vaikams. Turėkite omenyje, kad mano mokymas nesustoja nei prieš amžių, nei prieš lytį, nes jis skirtas dvasiai.

55. Perduokite mano mokymą vaikams, supaprastindami jį ir pritaikydami prie jų supratimo. Bet niekada nepamirškite, kad geriausias būdas paaiškinti mano pamokymus yra jūsų gyvenimo dorybė, kurioje jie mato jūsų meilės artimui darbus, kantrybę, nuolankumą ir dvasingumą. Tai bus geriausia mokymo forma.

56. Pasakokite jiems apie Jėzų, pasakokite apie Mariją ir visus tuos vyrus bei moteris, kurie pasauliui atnešė Šviesos žinią. Taip jūs jiems parodysite kelią pas Mane.

57. Sakykite jiems, kad poilsio dieną jūsų dvasia įžengia į mano šventovę, kad mane pašlovintų. Nes šešias dienas jūs skiriate savo žmogiškiesiems pareigoms ir polinkiams, kad po to vieną dieną pailsėtumėte ir skirti savo Viešpačiui keletą susimąstymo ir garbinimo akimirkų.

58. Ten rasite Mane laukiantį jūsų, visada laukiantį jūsų maldos, kuri yra kalba, kuria jūs Man pasakojate apie savo rūpesčius, savo meilę arba Man dėkojate.

59. Jūs įžengėte į mano šventovę, kurią sudaro minios žmonių, nekantriai laukiančių išgirsti mano dieviškąjį žodį. Iš tiesų sakau jums, Aš užliejau jus mokymų potvynio banga. Šis žodis jūsų dvasioje taps vaisinga sėkla, kad jūs taptumėte mano darbininkais.

60. Jūs ateinate su dėkinga širdimi, nes prieš tai, kai pasakiau jums, kad turite skleisti aktyvią meilę artimui, Aš padariau jums stebuklą, grąžindamas jums sveikatą, ramybę ar kokį nors kitą prarastą turtą.

61. Šiandien jūs man sakote su dėkingumu: „Mokytojau, ką galiu padaryti, kad atsilyginčiau už tiek meilės?“ Tada aš jums parodysiu plačius „laukus“, kad juos išvalytumėte nuo dilgėlių ir akmenų ir pasėtumėte meilės, taikos ir gailestingumo sėklą.

62. Prieš išsiųsdamas jus, Aš pripildau jus jėgos ir tikėjimo, kad kovoje nei susvyruotumėte, nei nusimintumėte. Dažnai matysite savo kviečius dygti ir augti tarp usnių ir erškėčių, ir ten turėsite juos prižiūrėti iki derliaus laiko, kad tada atskirtumėte kviečius nuo piktžolių.

63. Kuo daugiau kančių jums kainuos dirbti laukus, tuo didesnė bus jūsų meilė jiems ir jūsų pasitenkinimas, kai pamatysite juos žydinčius.

64. Iš tiesų sakau jums: šis dvasinis kviečius, kurį jūs auginate pagal mano mokymą, jūsų palikuonims bus amžinojo gyvenimo duona net ir po septintos kartos.

65. Nepavargkite klausytis manęs, o mokiniai, kurie esate suvienyti džiaugsme. Aš kalbu jūsų dvasiai per šias nešvarias žmogiškas lūpas, kuriomis Aš save atskleidžiu. Bet tikrai sakau jums: mano žodis nėra suteptas šia nešvarumu, jis pasiekia jūsų dvasią tyras.

66. Studijuokite mano mokymą, kad suprastumėte, kas yra laukas, sėkla, vanduo ir žemės ūkio padargai, ir kad žinotumėte, koks yra tobulas paruošimo, sėjos, laistymo ir dirvos priežiūros būdas.

67. Žemdirbys, dirbantis tokiu būdu, sugebės atskirti gerą derlių nuo blogo.

68. Pažiūrėkite, kiek daug žmonių, manydami, kad jau moka sėti, išėjo į lauką ir vietoj šio kviečio pasėjo svetimą sėklą, kuri, subrendusi, davė jiems erškėčių.

69. Aš noriu, kad pasirodytų Trečiojo Laiko darbininkas. Todėl Aš skelbiu šį šauksmą didelėms žmonių minios, kad tarp jų išeitų tie, kurie šiuo metu turi sekti paskui Mane.

70. Taigi, kol Aš jums duodu vieną pamoką po kitos, palaipsniui artėja laikas, kai turėsite visiškai prisiimti savo užduotį.

71. Savo kelionėje sutiksite laukus, kurie buvo apsėti kitu laiku ir kurie laukia tik drėkinimo ir priežiūros. Tai sielos, kuriose yra tas tikintysis, kurį jos jau priėmė pranašų ir mano apaštalų laikais.

72. Kai kurie nešioja savyje Pirmojo Laiko sėklą, kiti – Pirmojo ir Antrojo Laiko, o jūs turite į juos įdėti tą sėklą, kurią Aš jums daviau šiame Trečiajame Laike, nes jūs turite Trijų Laikų sėklą, todėl Aš jus vadinu Trinitarijais.

73. Tai yra gyvenimas ir darbas, kuris jūsų laukia. Kodėl bijote kovos, nors Aš jums duodu viską? Kodėl kai kurių mano darbininkų akyse matau ašaras, nors sunkiausia kovos dalis dar net neprasidėjo? Aš noriu, kad tikėtumėte, jog Aš esu jums arti, kad jūsų dvasiniai talentai yra realybė, kad Aš suteiksiu jums viską, ko prašysite Manęs išbandymų akimirkomis, kritiniais momentais, siekdami savo sielos tobulėjimo. Aš nenoriu daugiau matyti jūsų bailių.

74. Dauguma ateina, pamiršę savo sielą, prašyti duonos, išgydymo ar darbo kūnui, ir visiems aš darau stebuklą, nes ir tai bus liudijimai, kurie rytoj uždegs tikėjimą ir viltį jūsų brolių širdyse. Tačiau neprašykite manęs tokio mažo dalyko. Tai, kas jums atrodo tiek daug, netrukus baigsis. Geriau prašykite Manęs amžinų gėrybių, dvasinių gėrybių. Tada Aš jums padovanosiu tai, kas priklauso pasauliui, kaip priedą.

75. Aš turiu jums duoti daugiau, nei jūs galite iš manęs prašyti. Todėl nesitenkinkite tokiu mažumu.

76. Aš galiu paversti širdis neišsenkančios meilės šaltiniais, galiu pripildyti protą įkvėpimais, o lūpas – žodžiais. Aš galiu jums suteikti gydymo dovaną ir galią išsklaidyti tamsą bei nugalėti blogį.

77. Kas to siekia, patirs, kaip iš jo
iš jo sklinda jėgos, kurios nesąmoningai buvo jo dvasioje. Kas užrakins duris tam, kuris beldžiasi, nors turi tokias dideles dovanas? Kokie keliai galėtų atrodyti duobėti ir ilgi tam, kuris džiaugiasi mano jėga ? Kokios oro sąlygos galėtų jam atrodyti negailestingos, jei jis gali turėti galią netgi virš stichijų?

78. O mokiniai, jūsų svarbiausia užduotis bus meilės darbai! Dažnai juos atliksite slapta, nesigirdami, kad kairė ranka nežinotų, ką padarė dešinė. Tačiau bus progų, kai jūsų meilės darbus turės pamatyti jūsų artimieji, kad jie išmoktų juose dalyvauti.

79. Nesirūpinkite atlygiu! Aš esu Tėvas, kuris teisingai atlygina savo vaikų darbus, nė vieno nepamiršdamas.

80. Aš jums sakiau, kad jei duosite stiklinę vandens iš tikros meilės, tai neliks be atlygio.

81. Palaiminti tie, kurie, atėję pas Mane, sako: „Viešpatie, už savo darbus aš nieko nelaukiu; man pakanka to, kad esu ir žinau, jog esu Tavo vaikas, ir jau mano dvasia yra pripildyta laimės.“

Aš jums sakau: jūs ateinate verkdami, nes praradote kelią, sveikatą ir raktus į darbą. Tik tada jūs prisimenate savo dangiškąjį Tėvą.

82. Na, čia Aš esu tarp jūsų. Jūs esate pas Mokytoją, ir priežastis, kuri jus čia atvedė, nėra svarbi.

83. Klausykite mano mokymų! Kai kurie skirti mokiniams, tačiau yra ir tokių, kurie skirti „vaikams“.

84. Nesigėdykite būti tarp brolių ir seserų, kurie pažengė mano mokymuose ir nuo kurių jūs stengiatės paslėpti savo nežinojimą. Jie atėjo taip pat kaip ir jūs.

85. Jūs, kurie po truputį prisijungiate, išmokite dievišką pamoką, kad turėtumėte ką pasiūlyti tiems, kurie ateis po jūsų.

86. Niekas neturėtų stebėtis, kad Aš ieškojau savo naujų mokinių tarp atliekų, atnaujindamas juos savo žodžiu, kad vėliau galėčiau juos išsiųsti pas žmoniją su atsinaujinimo, gyvenimo ir šviesos žinia jų broliams.

87. Tarp šios tautos nuodėmių, netobulumų ir šventvagysčių šiuo metu apsireiškė mano Dvasios šviesa. Taigi Aš atėjau kovodamas, kad nugalėčiau šias tamsas, kol priversiu šviesą spindėti.

88. Laimingi visi tie, kurie užmerkė akis prieš tokį didelį žmogiškąjį netobulumą ir pakilo virš tokio didelio skurdo, kurie sugebėjo rasti mano buvimą mano naujajame apreiškime.

89. Ši neišsilavinusi ir nuodėminga tauta bus vis labiau šlifuojama ir valoma, nes jos užduotis yra iš kartos į kartą vis tobuliau atskleisti mano dvasinį darbą „ “.

90. Nebūkite tokie, kokie buvote vakar. Palikite pasenusius kultus, blogus įpročius ir siekite savo sielos tobulėjimo.

91. Aš jus nustebinau būtent tuo metu, kurį Jėzus ir pranašai paskelbė kaip mano naują atėjimą. Dabar, kai mano pažadas išsipildo, jūs matote nuodėmę didžiausio sugedimo viršūnėje, matote, kaip žmogiškasis ambicijas ir neapykanta pasireiškia karuose, kaip tamsos, kuri šiuo metu apgaubia žmonių dvasią, pasekmės.

92. Tačiau štai, kai tamsa buvo pasiekusi didžiausią tankumą, nusileido dieviškas spindulys, kad ją praskeltų, ir tapęs žmogaus žodžiu, pasakė žmonėms: „Mylėkite vieni kitus“.

93. Budėkite ir melskitės, ir neteiskite, kad man nereikėtų jums dar kartą pasakyti: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tas pirmas mestų akmenį“. Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 5

1. Tai džiaugsmo akimirka Dieviškajai Dvasiai, nes Izraelio tauta susirinko prieš Naujosios Sandoros skrynią.

2. Aš vėl atėjau, kad palikčiau jums savo pėdsaką, ir jūs juo sekėte. Aš jus maitinau ir puošiau savo malone.

3. Tai diena, kurią Elijas paruošė ir kurios taip troško; atėjo akimirka, kai jo dvasia džiaugiasi. Elijas parodo savo avis švarias, nes prieš tai jas išmaudė malonės šaltinyje, kuris yra atgaila, atsinaujinimas ir pakilimas. Tų, kuriuos man šiandien pristato Ganytojas, skaičius yra mažas, tai vos tik mano tautos formavimosi pradžia, tačiau noriu, kad „pirmieji“ būtų vieningi, kad jie duotų gerą pavyzdį „paskutiniesiems“.

4. Aš nenoriu, kad jūs ateitumėte pas Mane nuleidę galvas ir kupini gėdos, kaip Paklydęs Sūnus. Aš noriu, kad jūs laikytumėte savo Tėvo namus savo pačių namais.

5. Skamba varpas, atėjo valanda, artėja minios. Miegantys avys pabus, nes artėja Elijas, kad parengtų vaikų, jaunuolių ir suaugusiųjų dvasias priimti mano Žodžio šviesą ir juos parengtų susivienyti su mano Dvasia.

6. Minios išgirdo mano šauksmą ir ateina, trokšdamos mano Žodžio, kuris jiems yra tarsi Pasiekimas Pažadėtosios Žemės. Troškdami išgirsti mano balsą, kuris yra ramybė ir paguoda, jie ateina, nes vargai, baimės ir skausmai daro jų kelią skausmingą. Tai tie, kurie vietoj aukos atneša prašymus. Vieni man rodo savo ligas, kiti – bedarbystę, o dar kiti – skurdą ir ašaras. Visiems jiems aš suteiksiu papildomų dovanų ir leisiu suprasti, kad siela yra svarbesnė už kūną. Šiandien jie dar yra mano vaikeliai, tačiau dėl šių malonių jie seks paskui mane, kol galiausiai taps mano mokiniais.

7. Aš duodu jums savo jėgą, kad nebūtumėte nugalėti pagundų, kurios šiuo keliu jūsų labai tykos. Noriu, kad tarp jūsų viešpatautų meilė, paslaugumas ir vienybė. Mano valia yra, kad žmonija šiuo Šeštojo antspaudo laikotarpiu ieškotų Manęs savo dvasia.

8. Aš noriu jus pakelti pas save. Jei dėl to Antrajame Laike tapau žmogumi ir atidaviau savo gyvybę už jus, tai dabar, kai bendrauju su jumis per žmogiškąjį protą, Aš jums duosiu savo „ “ dieviškąją esybę. Tačiau jūsų išsipildymo metu Aš neleisiu jums miegoti, kol pats nešiu kryžių ant nugaros. Aš jus pamokysiu nešti *tą* dalį ant savo pečių, kuri tenka kiekvienam iš jūsų. Jūs atpažinsite tą kelią, jis pažymėtas kraujo ir aukos pėdsakais. Jei trokštate gėlėmis nusėto, malonumų kupino kelio, jis jūsų nenuves į kalno viršūnę, kur jūsų gyvenimo kelionė turi pasiekti savo kulminaciją.

9. Aš pavadinau jus „Marijos tauta“, nes jūs mokate mylėti ir pripažinti Dieviškąją Motiną ir ateinate pas ją kaip vaikas, trokštantis švelnumo, arba kaip nusidėjėlis, ieškantis užtarimo.

10. Marijos buvimas pasaulyje yra mano meilės žmonėms įrodymas. Jos tyrumas yra jums apreikštas dangiškas stebuklas. Ji nužengė iš manęs į žemę, kad taptų moterimi, ir kad jos įsčiose galėtų sudygti dieviškoji sėkla – Jėzaus kūnas, per kurį kalbėtų „Žodis“. Šiais laikais ji vėl apsireiškia.

11. Marijos meilė jums bus kaip dangiškoji arka. Aplink ją susirinksite, kaip vaikai susiburia aplink savo motiną. Klausykite jos mielų žodžių ir neleiskite jai rasti jūsų širdžių sukietėjusių; pasinerkite į save ir pajuskite atgailą, kad šviesa įsiskverbtų į jus ir jūs pajustumėte jos švelnumą. Kai būsite taip pasirengę, tada pažadėkite savo Dievui, Marijai ir Elijui, kad sudarysite vieną kūną ir vieną valią; pažadėkite prie Naujosios Sandoros skrynios, kad nenuilstamai kovosite, kad iš savo širdžių išrautumėte savanaudiškumą, neapykantą ir fanatizmą. Iš tiesų, sakau jums, jei ištesėsite savo pažadą, išgryninimo laikas, kurį išgyvenate skausme, praeis.

12. Mano tauta, jei net uolos jaučia mano Žodžio teismą, kaip gi jūs jo nejaustumėte? Jei jau nuo mano balso drebėja žemė ir sujuda vandenys, kaip gi jūsų siela nebūtų sukrėsta, juk ji yra aukščiausiasis kūrinys?

13. Mokytojas nenuilstamai ateis mokyti ir dalintis su jumis savo gerumu per gražiausius mokymus.

14. Stenkitės suprasti prasmę, glūdintį Naujosios Sandoros skrynioje, nes artėja kovos laikas. Jei Jėzus, nužengęs nuo kryžiaus, tarė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro“, ir jums buvo atleista dėl jūsų nežinojimo, tai šiandien mano valia yra, kad jūs žiūrėtumėte į mano šviesą, kad nebeprieštarautumėte įstatymui.

15. Artėja laikas, kai tie, kuriuos vadinate svetimšaliais, atvyks ieškoti mano žodžio, ir kai naujos kartos užaugs labiau dvasingos. Netrukus tarp savęs pamatysite įvairių odos spalvų ir kalbų žmones, kurie su meile klausysis Manęs ir taps mano mokiniais; nes mano žodis turės rasti atgarsį iki pat žemės pakraščių. Kai jie bus išmokyti, jie sugrįš į savo tėvynę ir pasiims šią žinią.

16. Mokiniai, kurie su susižavėjimu klausotės mano žodžio, nes jūsų sielai pavyko pakilti: ten, kur įžengėte dvasiškai, yra šventovė, Šventosios Dvasios šventykla. Jūs pasiruošėte nuolankiai, laikote save broliais ir seserimis, mylite vieni kitus mano dieviškume ir gavote šią malonę.

17. Būkite šios misijos apaštalai, kad dirbtumėte visko, ką Aš sukūriau, o jūs išniekinote, atkūrimui. Nebūkite silpni, nes kiekvienas, kuris turi dieviškąjį ženklą, bus nenugalimas. Jei norite šią malonę išlaikyti amžinai,

nenuklyskite į pelkių kelius. Neįsibraukite daugiau į tamsius miškus, nes kitaip Dieviškasis Ganytojas jus suras verkiančius kaip paklydusias avis.

18. Visi dirbkite statydami šią šventovę, nes nė vienas nuopelnas neliks man nežinomas. Mano Žodis jus mokys, jūsų sąžinė jus ves, o jūsų intuicija pasakys, kuriuo momentu ir kurioje vietoje turite išreikšti mano Žodį ir daryti gera.

19. Ieškokite „laukų“, kuriuose galėtumėte sėti, ir juos įdirbkite, pašalindami uolų riedulius. Padarykite nevaisingus laukus vaisingais, nes Aš tikiuosi didelių vaisių iš jūsų darbo. Taip džiaugsmas bus tiek duodančiajam, tiek gaunančiajam. Aš vadinu jus savo kareiviais ir laiminu jus.

20. Trimitas, kurį laiko Šeštojo antspaudo angelas, pasigirdo, o jūsų priesaika, kurią dvasia davėte prieš mane, lieka užrašyta Gyvenimo knygoje.

21. Dirbkite, nes atlygis jūsų laukia, kai baigsite savo darbą.

22. Jūs esate darbininkai, kurie per Tris Laikus priėmėte mano sėklą. Tačiau jūs esate ir tie, kurie pasidavė letargijai, pamatę savo laukus auksu padengtus kviečiais, ir leidžiate, kad „ “ kirminas graužtų augalų šaknis ir taip padarytų jų vaisius nevaisingus.

23. Prisiminkite savo nesutarimus Pirmuosiuose laikotarpiuose, savo neištikimybę, savo kritimus. Štai kodėl šiuo metu Aš randu jus išsibarsčiusius ir susilpnėjusius. Prisiminkite, kad Aš jums paskelbiau, jog sugrįšiu, kad vėl jus surinkčiau; ir štai, Aš čia. Kaip Mokytojas Aš neatėjau žiūrėti į jūsų gėdos dėmes ar jūsų įžeidimus. Aš atėjau jums atleisti, jus pašventinti ir vėl padovanoti jums savo išmintį.

24. Tai yra Naujoji Sandora, kurią sudarote su mano Dieviškumu. Šis apreiškimas yra Naujosios Sandoros skrynia. Jei norite eiti savo keliu niekada daugiau nenuklydami, eikite ir guoskite liūdinčiuosius, „patepkite“ ligonius,* gelbėkite pasiklydusius, veskite aklus ir duokite maisto tiems, kurie alksta teisingumo, supratimo ir taikos. Atverkite kelią tiems, kurie serga kūnu ar siela, leiskite jiems ateiti pas Mane, ir Aš jiems padovanosiu gydomąjį balzamą; bet Aš jiems nesakysiu, kad jų skausmo priežastis yra jų nuodėmė.

** Tai reiškia ne tik vaisto panaudojimą, bet pirmiausia rankų uždėjimą su malda.*

25. Kai Aš atėjau į vargšo trobelę, Aš taip pat ateisiu į galingojo buveinę. Iš tiesų, sakau jums, abiejose Aš sutikau brolių žudymo priešiškumą, ir šiuose laukuose Aš sėsiu taikos sėklą.

26. Aš duodu jums šį mokymą, apimantį įstatymą ir teisingumą, kad, sekdami savo Mokytoju, neštumėte taiką ten, kur yra priešiškumas, ir meilę artimui ten, kur viešpatauja savanaudiškumas. Būkite savo brolių gyvenime kaip žvaigždės, apšviečiančios jų kelią.

27. Niekada neiškraipykite mano mokymų. Pateikite mano darbą kaip knygą, kurioje yra tik tyrumas, ir kai baigsite savo kelią
, Aš jus priimsiu. Aš nežiūrėsiu į dėmes jūsų sielose (*dvasia* negali būti suteptas) ir duosiu jums savo dievišką bučinį, kuris bus didžiausias atlygis, kai atvyksite į Pažadėtąją žemę. Nes jums šiuo metu daviau saują sėklų, kad išmoktumėte sėti į derlingus laukus ir ten jas padaugintumėte.

28. Aš jus mokiau, kad neturėtumėte derliaus nuimti anksčiau laiko, bet palikti jį ant augalo, kol jis subręs.

29. Jūs nežinote, kiek šimtmečių praėjo, kol Aš vėl jus pašaukiau ir padariau savo laukų darbininkais. Jūs klaidžiojote pasaulio keliais, kol mano meilė išrinko jus iš didžiosios minios.

30. Šiandien Aš jus papuošiau ir leido jums pažinti savo paveldėjimą.

31. Niekas neturėtų trokšti vėl būti kaip paklydęs sūnus, nes kiekvienas sugrįžimas bus skausmingesnis.

32. Neleiskite, kad savanaudiškumas vėl įsiskverbtų į jūsų širdis ir jūs šį paveldėjimą saugotumėte tik sau.

33. Negyvenkite dvasiškai atskirti ir tik išoriškai vieningi; nes jūs galite apgauti žmones, bet Manęs apgauti negalite.

34. Jei mokėsite melstis, nepasiklysite,
nes be Elijo, Dvasinio Ganytojo, kuris rūpinasi jumis ir jus veda, dar yra jūsų broliai – tie, kuriuos Aš jums paskyriau žemėje, kad jie jums patartų ir pataisytų.

35. Siekite visų bendruomenių vienybės ir kad ji taptų taikos, vienybės ir geros valios vėliava. Jūsų rankose niekada neturi būti brolių žudymo ginklų. Ginklai, kuriuos Aš jums daviau, yra sudaryti iš meilės.

36. Šiuo metu jūs mokotės, kaip „tepti“ ligonius ir prikelti naujam gyvenimui tuos, kurie yra mirę malonės gyvenimui. Pamažu jūs taip pat mokotės kovoti ir skleisti mano mokymą; tačiau yra tokių, kurie net ir šiuo keliu tebesiekia turtų, išorinės šlovės ir garbės, nes nežino, su kokiu skausmu šios dėmės bus nuvalytos.

37. Kokia didelė dovana buvo patikėta Žodžio perteikėjui! Koks išminties, meilės ir paguodos srautas teka per jo protą ir per jo lūpas! Jis yra tarpininkas tarp Dievo ir žmonių, kad jie galėtų Mane išgirsti. Juose neturi įsikurti tuštybė ar išdidumas, nes jei taip būtų, jie patektų į pagundą. Jų pavyzdys turi būti švelnumas, paprastumas ir paslaugumas, kad jie galėtų mėgautis dieviškosios įkvėpimo gausa. Tačiau tarp jų bus tokių,

kurie jausis karaliais, ieškos tarnų ir apsistatys pataikūnais. Bet ar žmonės galės jais tikėti? Ar jie galės „mirusiuosius“ pažadinti malonės gyvenimui ir suteikti paguodą nuliūdusioms širdims? — Ne, jie sukels tik pajuoką, kuri bus skirta ne jiems, o mano mokymui.

38. Jūsų užduotis yra mokyti. Tačiau jei jūs nemokotės iš Manęs, ką gi galite mokyti?

39. Aš myliu jus visus vienodai; tiek tą, kuris mane myli ir uoliai laikosi mano įstatymo, tiek tą, kuris jį iškraipo ar pažeidžia. Pastaruosius Aš nubausiu, pataisysiu, ir galiausiai jie taps mano gerais darbininkais.

40. Aš padėsiu jums įvykdyti tą priesaiką, kurią davėte prieš Naujosios Sandoros skrynią, ir tai įvyks, kai baigsite užduotį, kurią atsinešėte į šį pasaulį.

41. Aš nuolat leidžiu sau būti jaučiamu jumyse, kad gyventumėte budriai, o jūsų protas ir širdis visada liktų imlūs dvasiniams nurodymams.

42. Žmonių minios susirinks laikui bėgant, o „Paskutiniųjų“ žvilgsnis taps vis gilesnis, kad įvertintų mano Žodžio esmę ir jūsų pasirengimą.

43. Apsivalykite! Be atsinaujinimo jūs negalėsite duoti gerų vaisių. Mano Šventosios Dvasios šviesa yra jūsų sąžinėje, kad jūsų darbai būtų mano tiesos liudijimas.

44. Pasinaudokite metais, šimtmečiais, amžiais, kad priartėtumėte prie Manęs.

45. Sakau jums tai, nes matau, kad esate abejingi mano mokymui. O kai pajuntate, kad artėja mirtis, tada verkiate, nes norite viską įvykdyti ir atsigriebti prarastą laiką.

46. Nebijokite lipti į kalną. Juk žinote, kad Aš laukiu jūsų jo viršūnėje.

47. Aš, Jėzus, užkopiau ant Kalvarijos kalno, gerai žinodamas, kad jo viršūnėje manęs laukia kryžius, ir likau drąsus; nepamirškite šio mano mokymo!

48. Aš naudojuosi jumis, kad apsireikščiau žmonijai; per jūsų lūpas Aš sakau savo dangiškąjį žodį. Tačiau jei žmonės, jį išgirdę, juo suabejos, tai bus ne dėl jo turinio, o dėl jūsų netobulumų.

49. Aš mokau jus, kaip maldos ir minčių pagalba dvasiškai persikelti į bet kurią vietą, į kurią norite nusiųsti pagalbą. Taip pat turite ten vykti ir fiziškai, kad mano mokymą nuneštumėte į įvairias vietoves.

50. Aš turiu pasinaudoti visa jūsų esybe.

51. Norėdamas suformuoti šią tautą, turėjau sušvelninti akmenines širdis, už kurių slepiate savo dvasią, ir būtent mano meilės žodis jus nugalėjo. Vėliau Aš daviau jums ginklus – tai yra mano mokymai – kad jūs savo kovoje įveiktumėte kliūtis , ir padariau jums suprantama, kad būtina

mano mokymą praktikuoti tyrumo dvasia ir mokyti mano įstatymą nepakeistą, kad galėtumėte vadintis Izraelio vaikais.

52. Tai, ko jūs manęs klausiate ir ką man atsakote, vyksta tyloje, jūsų širdies gelmėse. Praėjo metai, kai leidau, kad kiekvienas iš mano mokinių fiziškai atsistotų prieš savo brolius, kad aptartų mano žodį ir atsakytų į mano klausimus.

53. Kaip jūs galite leisti, kad laikas ištrintų prisiminimus ir pašalintų mano žodį iš jūsų atminties?

54. Mano mokymas jus išlygina (jūsų kampus ir briaunas) kaip plonas dantis, o gyvenimas su savo vingių ir išbandymų ruošia jus.

55. Sunkiais ir sudėtingais gyvenimo momentais guoskite save mintimi, kad mano išmintingas ir tobulas įstatymas viską teisingai sprendžia.

56. Aš buvau jūsų skausme, kad jūs per jį ieškotumėte Manęs. Aš ištikau jus skurdu, kad išmoktumėte prašyti, būti nuolankūs ir suprasti kitus.

57. Aš netgi atėmiau iš jūsų kasdienę duoną, kad parodytumėte, jog tas, kuris išlieka pasitikintis, yra kaip paukščiai, kurie nesirūpina rytojumi; jie mato aušrą kaip mano buvimo simbolį, o pabudę pirmiausia pakelia savo čiulbėjimą kaip padėkos maldą ir savo pasitikėjimo įrodymą.

58. Aš pasirodžiau jūsų mylimiausiuose artimuosiuose, kad jus išbandyčiau, kad siela sustiprėtų ir šia jėga galėtų paremti savo kūną didžiuosiuose šio gyvenimo išbandymuose.

59. Didžiulis yra žmonijos nepaklusnumas, ir kiekvienas žmogus savo širdyje nešioja uolą; bet pas visus Aš ateisiu su savo Žodžio dvasiniu glostymu.

60. Tarp begalinių minios gausu tų, kuriuos nesujaudintų matyti Jėzų vėl prikaltą prie medžio ir mirštantį iš kraujo netekimo. Dar mažiau juos jaudina skausmo šauksmai ir kraujo srautai, kurie šiais žmonijos išbandymų valandomis liejasi iš jų artimųjų.

61. Niekas daugiau nejaudina žmonių. Viską jie mato paviršutiniškai ir apie nieką nemąsto.

62. Būtina, kad mano Žodžio šviesa pasiektų sielas, kad jos pabustų tiesai, meilei ir gailestingumui. Tada jos supras tokio didelio skausmo priežastį.

63. Jūs visi turite suvokti, kad Aš kiekvienam iš jūsų amžinybėje paruošiau vietą, ir kad ta vieta nėra šiame pasaulyje.

64. Savo gyvenimo kelyje jūs vykdote Tėvo įsakymą, kuris skamba taip: „Augkite ir dauginkitės“. Tačiau dabar atėjo laikas, kad jūsų dvasia pasirengtų sugrįžimui pas Mane.

65. Aš duosiu jums daug pamokymų ir paliksiu juos užrašytus šiuo metu, nes netrukus jūs Manęs šia forma nebegirdėsite. Po to jūs pasiruošite, ir

mano Šviesa pasieks jūsų dvasią tiesiogiai. Tai bus laikas, kai jūs turėsite išeiti kaip tikrieji Šventosios Dvasios mokiniai.
66. Jūs manėte, kad pranašavimo, žodžio ir įkvėpimo dovana buvo teisiųjų ir šventųjų privilegija; šiuo metu Aš pašalinau šią jūsų klaidą, pasakydamas atstumtiesiems: „Ir jūs galite būti mano pranašai, mano pasiuntiniai ir mano mokiniai“.

67. Jei žmonija jūsų niekuoja dėl jūsų materialinio skurdo, Aš kviečiu jus prie savo stalo, kad jaustumėtės mano mylimi. — Kaip tu atsilyginsi už meilę, mano tauta, kurią Aš tau jaučiu? Savo ištikimybe ar galbūt nedėkingumu?

68. Nepasitenkinkite pirmuoju pasiekimu, siekite vis daugiau, nes Aš laukiu pasirengusiųjų, kad galėčiau juos išsiųsti su šia Gerąja Naujiena į tolimą kraštą.

69. Ar bijote palikti tėvą, žmoną ar vaikus? Ar nerimaujate palikti tai, kas jums priklauso žemėje? Kas nori būti mano mokinys, tas turi prisiminti mano Antrojo Laiko apaštalus, kad galėtų juos imti pavyzdžiu.

70. Palaimintas tas, kurį fizinė mirtis užklups skelbiant mano mokymą, nes šviesa jo dvasioje bus labai didelė.

71. Būkite visada pasirengę, nes net angelai nežino tos valandos.

72. Ši dieviškoji knyga, kuri yra mano Žodis, tobulins sielas. Jos akivaizdoje nebus nei senolių, nei suaugusiųjų, nei vaikų, o tik mokiniai.

73. Skaitykite šią knygą ir supraskite ją, nes ji jums suteiks didžiulius mokymus. Jūs esate tie, kurie nepavargote klausytis mano žodžio, kurį jums daviau per tuos, kuriuos vadinau „lakštingalomis“.

74. Kiek kartų jūs jautėtės silpni savo kelyje, tačiau vien prisiminę keletą mano žodžių vėl atgavote jėgų.

75. Jei šiandien susiduriate su išbandymu, ieškokite tiesioginio ryšio su mano dieviškumu per dvasinę maldą ir kovokite savo viduje, kad išlaisvintumėte savo protą, kad gautumėte malonę, kurios prašote iš Tėvo.

76. Tik Aš žinau, ką man išpažįstate. O tas, kuriuo pasitikite manyje, niekada nepaskelbs jūsų nuodėmių ir tuo labiau jūsų nekaltins. Aš vėl mokau jus atleisti.

77. Priimkite išbandymus kaip pamokas ir pasinaudokite mano mokymais. Laikas greitai bėga. Tie, kurie atėjo čia būdami vaikai, dabar yra paaugliai; tie, kurie pradėjo šį kursą jaunystėje, pasiekė brandą, o tie, kurie pradėjo vidutinio amžiaus, tapo senoliais.

78. Kas sugebėjo susikaupti viduje, kad išgirstų mano žodį, tas jį įsisavino. Tačiau kas klausydamas leido savo mintims nuklysti į dalykus, nesusijusius su mano darbu, to dvasia, išeidama, liko be pamokymo, o širdis – tuščia.

79. Supraskite, kad Aš jus pašaukiau ne tik tam, kad jums suteikčiau malonę, bet ir tam, kad šitaip kartu su savo Mokytoju ir broliais bei seserimis prisiimtumėte įsipareigojimą perduoti dalį to, ką gavote.

80. Aš neleisiu jums skelbti mano kūrinio, kol esate sutepti. Ką gi galėtumėte duoti savo broliams?

81. Pasiruoškite, nes kartu turėsite saugoti tai, ką Aš jums patikėjau. Ar nejaučiate dėkingumo savo Tėvui, kuris, kaip aukščiausiasis Teisėjas, suteikia jums galimybę nuplauti savo dėmę meilės praktika, o ne skausmu?

82. Jei tai vadinate atgaila, tai sakau jums, kad tai yra vienintelė atgaila, kurią priimu iš jūsų. Atės jums diena, kai atsisakymas blogio ir piktadarybių, kad darytumėte gėrį ir tai, kas leidžiama, jums bus ne auka, o tikras malonumas, ne tik dvasinis, bet ir žmogiškas.

83. Aš ruošiu kelius, kad mano pasiuntiniai juos pasiektų įvairiose provincijose ir tautose.

84. Mano Žodis šiais laikais per pastaruosius metus davė vaisių, nes susirinkimų vietų padaugėjo, o žmonių minios išaugo.

85. Jūs jaučiatės pernelyg nepatyrę, kad imtumėtės tokios sudėtingos misijos. Bet tiesą sakau jums: mano nesuskaičiuojami mokymai ir įkvėpimai padės ant jūsų lūpų žodžio dovaną. Tačiau, kad šis pažadas išsipildytų, būtina, jog pasitikėtumėte manimi ir savimi. Kas turi šį pasitikėjimą ir vykdo mano įstatymą, tas nesigiria savo dovanomis, nes kitaip jo žodžiui trūks esmės.

86. Kodėl mano Žodis palietė įvairių žmonių širdis? — Dėl jo nuolankumo, tyrumo ir paprastumo.

87. Mano tauta, mokykite vaikus melstis už žmoniją; jų nekaltos ir tyros maldos pakils pas mane kaip gėlių kvapas ir suras kelią į tas širdis, kurios kenčia.

88. Paruoškite vaikus, parodykite jiems kelią, kaip įveikti kliūtis, tada rytoj jie bus žingsniu toliau už jus. Juk jūs nebūtumėte tokie drovūs kalbėti apie šį darbą, jeigu suprastumėte mano Žodį, jeigu jau suvoktumėte kiekvienos minties esmę, kuri įgauna formą per įvairius žodžių perteikėjus, per kuriuos Aš save atskleidžiu, ir jeigu žinotumėte, kiek verta yra viena mano pamoka. Jūs jaustumėtės pajėgūs įsiveržti į mūšio lauką, kad tie žmonės galėtų išgirsti vieno iš mano pamokymų turinį.

89. Iš tiesų, sakau jums, jūs matytumėte juos verkiančius – vieni iš gailesčio, kiti – kupini vilties. Kodėl kartais jūs liekate tokie abejingi? – O kietos širdys, pripratusios prie mano Žodžio glamonės! Jūs užsnūdo, patenkinti, kad pasiekėte ramybę ir paguodą, nepagalvodami, kad yra daugybė tų, kurie neturi nė kruopelės to duonos, kurią jūs švaistote.

90. Jūs nenorėjote džiaugtis matydami poveikį, kurį Mokytojo paguodos žodis sukeltų daugelio širdyse.

91. O jūs, maži vaikeliai! Kada gi jūs pagaliau užaugsite dvasia? Kada būsite pasirengę įveikti savo kūno silpnybes? Aš esu Tas, kuris keliauja per dykumą, skelbdamas savo dieviškąjį Žodį ir ieškdamas paklydusių keliautojų. Bet Aš noriu, kad žmonės išmoktų perduoti tai, ką gauna iš Manęs. Todėl sakau tau, mano tauta, kad turi pasiruošti skleisti meilę artimui ir pasirūpinti, kad šie mokymai pasiektų pasaulio pakraščius. Stenkitės, kad jie pasiektų visas tautas, ieškant žmonių įvairiais keliais.

92. Tai yra geriausias vanduo, kurį galite pasiūlyti tiems, kurie trokšta meilės ir tiesos.

93. Jūs dar nepradėjote darbo, nes slepiate dvasinius lobius, kuriuos Aš jums patikėjau, o kitų tautų žmonės žūsta, nes negalėjo gauti šios žinios. Tai yra žmonių minios, klajojančios be krypties, keliautojai, kuriems trūksta vandens ir šviesos.

94. Jei tu neišsiruoši, mano tauta, kam tada tau reikalingos tavo žinios? Ką ketini padaryti naudingo ir gero savo būsimam gyvenimui – tam, kuris tavęs laukia Dvasiniame pasaulyje?

95. Pasigailėkite savęs! Niekas nežino, kada ateis ta akimirka, kai jo siela atsiskirs nuo kūno. Niekas nežino, ar kitą dieną jo akys dar atsivers į šviesą. Jūs visi priklausote vieninteliam visos kūrinijos savininkui ir nežinote, kada būsite pašaukti.

96. Turėkite omenyje, kad net plaukai ant jūsų galvos nepriklauso jums, nei dulkės, ant kurių žengiate; kad jūs patys nepriklausote sau, kad jums nereikia laikino turto, nes ir jūsų karalystė nėra iš šio pasaulio.

97. Dvasinkitės, ir viską turėsite teisingai ir saikingai, kol to reikės. Kai ateis akimirka atsisakyti šio gyvenimo, jūs pakilsite, pripildyti šviesos, kad perimtumėte tai, kas jums priklauso kitame pasaulyje.

98. Visas mano dvasinis darbas per amžius turėjo tikslą amžinybėje sukurti laimės ir šviesos karalystę visiems mano vaikams.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 6

1. Palaiminti esate jūs, kurie klausotės Mokytojo pamokymų, nes mano mokymas yra sėkla, kurią perduosite ateinančioms kartoms. Jūs esate pirmagimis sūnus, kuris savo pavyzdžiu paruošia kelią savo jaunesniesiems broliams ir seserims.

2. Tai yra Trečiasis Laikas, kai mano Dieviškoji Dvasia išsilieja ant visos kūrinijos ir kiekvienos dvasios, išpildydama pranašystę, kurią jums daviau, kad kiekviena akis mane pamatys.

3. Iš tiesų sakau jums: jei susijungsite su mano dieviškumu iš dvasios į dvasią, pamatysite mane, nes aš ugdau jūsų dvasinį regėjimą.

4. Jūs esate mano karalystės paveldėtojai. Tėvas davė jums gyvybės medžio vaisių, kad pasisotintumėte ir vėliau augintumėte jo sėklas.

5. Viešpats valdė žemes ir jas davė savo vaikams, kuriais esate jūs, vadindamas jus „savo dvarų darbininkais“.

6. Tie, kurie suprato savo užduotį ir mokėjo dirbti laukus, atsigavo ir rodo Man savo pasitenkinimą; tie, kurie įsivaizdavo kelią papuoštą kvepiančiomis gėlėmis ir tikėjo, kad medis nereikia priežiūros ir rūpesčio, kad duotų vaisių, šiandien atrodo išsekę. Savo gyvenimo kelyje jie sutiko tiek daug vargų, nuodėmių ir skausmo, kad jautėsi nesugebantys palengvinti savo artimųjų kryžiaus. Vos pradėję dienos darbą, jie jau jautėsi išsekę. Jie pasišventė užduočiai gydyti ligonius ir patys susirgo.

7. Bet Mokytojas vis dar yra tarp savo mokinių, kad duotų jiems naujų pamokymų ir padėtų jiems pakilti. Sakau jums: prašykite Manęs, ir Aš jums duosiu, nes Aš esu jūsų Tėvas.

8. Mano mokymas, kupinas meilės ir kantrybės, pavers jus švelniomis avimis, kurios noriai seka savo Ganytojo balsu.

9. Nepamirškite, kad prie Naujosios Sandoros skrynios prisiekėte laikytis mano Įstatymo įsakymų.

10. Taip, mokiniai, jūsų užduotis yra taika ir vienybė; jums teks atstatyti mano šventyklą, nes per jus turiu palikti žmonijai savo Žodį, pranašystes ir įsakymus.

11. Taip pat sakau jums: kodėl drįstate elgtis prieš mano valią ar ją iškraipyti, juk jūs esate Tėvo paveldėtojai? Ar nemanote, kad taip didinate savo atpirkimo naštą? — Štai jums priežastis jūsų ligų ir likimo smūgių!

12. Jei Aš jus padariau „pirmais“, netapkite „paskutiniais“. Užimkite savo vietą ir išsaugokite šią malonę iki kelio pabaigos.“

13. Nesiskaldykite, sukurkite vieną šeimą, tik taip galėsite būti stiprūs.

14. Nebūkite išdidūs, prisiminkite, kad jūsų laukai maži, o jūsų sėkla dar ribota. Būkite visada nuolankūs, ir jūs būsite dideli Tėvo akyse.

15. Tie, kurie vakar buvo silpni, rytoj bus stiprūs – tą rytą, kurio turėtumėte trokšti, kuris bus tarsi naujos dienos aušra, kurios saulė apšvies jūsų dvasią. Tada jūs būsite vieni kitiems pagalbininkai, padėdami nešti kryžiaus naštą.

16. Nelaikykite mano darbo našta ir nesakykite, kad gražaus uždavinio – mylėti Tėvą ir savo artimus – įvykdymas yra sunkus jūsų dvasiai. Kas iš tiesų yra sunku, tai savo ir svetimų blogybių kryžius, dėl kurio jums tenka verkti, kraujuoti ir netgi mirti. Nedėkingumas, nesupratingumas, savanaudiškumas ir šmeižtas taps jums našta, jei jiems suteiksite prieglobstį.

17. Nepaklusniam žmogui mano Įstatymo vykdymas gali atrodyti griežtas ir sunkus, nes jis yra tobulas ir nepalankus nei blogiui, nei melui. Tačiau paklusniam žmogui Įstatymas yra jo apsauga, atrama ir išgelbėjimas.

18. Aš jus visų pirma įspėju ir ruošiu, kad sugebėtumėte skleisti mano mokymus su tikru nuoširdumu.

19. Aš apšviečiu savo žodžio nešėjus, kad mano spindulys, tapęs žmogiškuoju žodžiu, bet kupinas dangiškos prasmės, nusileistų ant jų, kad pamaitintų, apvalytų ir išgydytų minias. Netrukus mano žodžio nešėjų skaičius padidės; vyrai ir moterys kalbės išsamiai, ir per juos Aš jums atskleisiu didžius mokymus.

20. Aš kalbu jums ir Aš saugau jus. Nemiegokite kaip Antrojo Laiko mokiniai, kol Jėzus meldėsi Alyvų sode, nes kitaip priešai jus užklups netikėtai.

21. Melskitės kartu su savo Mokytoju, kad jūsų malda suteiktų jums drąsos ir jūs nepasiduotumėte panikai, išgirdę pavojaus signalus.

22. Kai kurie abejoja mano buvimu, net jei mano apreiškimą priima savo protu. Taip yra todėl, kad vertindami savo gyvenimą, žodžius ir net mintis jie laiko save nevertais ir nešvariais ir tiki, kad mano buvimas juose neįmanomas. Iš tiesų, sakau jums: jie visi, per kuriuos Aš save atskleidžiu, yra nešvarūs ir nusidėjėliai; bet Aš matau jų nuolatinį pastangas vis labiau tapti vertiems perduoti mano dieviškąjį Žodį, ir mano jėga bei šviesa yra su jais.

23. Ši tauta, kuri dabartiniu metu turėtų atrodyti kaip vyras pačiame jaunystės žydėjime, atėjo į savo Tėvo akivaizdą kaip senis. Jis ateina dvasiškai pavargęs nuo savo ilgos piligrimystės, palenktas savo naštos svorio, nudžiūvęs ir nusivylęs. Tačiau, norėdamas jam padėti jo kelyje, Aš atveriau knygą, Gyvenimo knygą, kurioje jis atras amžinos taikos, amžinos jaunystės, sveikatos ir džiaugsmo paslaptį.

24. Mano žemėse jūs atgausite prarastą jėgą, o mano darbininkai!

25. Mano Žodis visada pataria jums daryti gera ir laikytis dorybių: nekalbėti blogai apie savo artimus ir taip jų negėdinti; nežiūrėti su panieka į tuos, kurie kenčia nuo ligų, kurias vadinate užkrečiamomis; neskatinti karų; neužsiimti gėdinga veikla, kuri griauna moralę ir skatina ydas; kad neprakeiktumėte nieko, kas sukurta, neimtumėte nieko svetimo be savininko leidimo, nei skleistumėte prietarų. Turite lankyti ligonius, atleisti tiems, kurie jus įžeidžia, ginti dorybę ir būti gerais pavyzdžiais. Tada mylėsite Mane ir savo artimus, nes šiuose dviejuose įsakymuose apibendrintas visas įstatymas.

26. Mokykitės mano pamokos ir mokykite ją savo veiksmais. Jei nemokotės, kaip tada norite skelbti mano mokymą? O jei nejaučiate to, ko išmokote, kaip tada norite mokyti kaip geri apaštalai?

27. Pasakyk man, tauta: ką tu iš tikrųjų nuodugniai ištyrei ir iki šiol įgyvendinai? Mano žodis yra aiškus ir paprastas, tačiau tu dar nesupratai, kaip jį aiškinti. Bet Aš tave apšviečiu ir vedu šviesos keliu. Neatsitrauk nuo šio kelio, neišsuk atgal; taip pat neik per skubiai.

28. Iš meilės jums Aš atėjau jus mokyti, ir Aš trokštu, kad jūs ateitumėte pas Mane ir kaip angelai pakeltumėte savo giesmę: „Šlovė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms.“

29. Aš taip pat noriu išgirsti iš jūsų atgailos žodį, jūsų nuoširdų prisipažinimą, kad galėčiau jus paguosti ir patarti kaip Tėvas bei būti jūsų geriausias draugas.

30. Šiandien jūs dar nežinote visko, ką Aš jums atskleisiu per šį laikotarpį. Žingsnis po žingsnio Aš jus mokysiu. Mano mokymas, kuris kol kas žinomas tik daliai žmonijos, bus pašlovintas, kai ateis laikas.

31. Aš nepasikviečiau nei mokslininkų, nei filosofų, kad pasinaudoti jų protu. Aš išsirinkau nuolankiuosius, kad iš jų padaryčiau mano Žodžio skelbėjus, per kuriuos mano Dvasia perduoda jums šį pranešimą, ir Ji džiaugiasi, matydama, kad jūs mane atpažįstate.

32. Mano meilės šaltinis yra pertekęs: ar norite mane priimti? Aš esu savo Žodžio esmėje. Sujunkite savo giesmes su angelų giesmėmis ir šlovinkite mane. Viską, ko prašysite savo dvasinio tobulėjimo labui, aš jums suteiksiu.

33. Jūs klausotės Tėvo žodžio, mano žvilgsnis įsiskverbia į jūsų širdis, tačiau kai kuriuose aš matau uolos kietumą ir marmuro šaltį; bet aš iš uolų leidžiu trykšti vandenį, o mano meilė ir švelnumas suteiks jums šilumą, kurios reikia jūsų sielai.

34. Aš sukūriau jūsų kūną iš materijos ir daviau jums savo dieviškąjį kvėpavimą. Aš apdovanojau jus Dvasia, kad gyventumėte pažindami mano esybę, ir kartkartėmis daviau jums išminties kupinus mokymus, kurie

pakelia jūsų sielą. Antrajame Laike Aš pasėjau jumyse savo meilės sėklą, o šiandien Aš atėjau ją puoselėti. Laikų pabaigoje jūs visi būsite su Manimi, kaip Aš buvau su jumis.

35. Aš išlyginau jūsų (jūsų kampus ir briaunas), nes noriu, kad būtumėte tyri ir dori, kad taptumėte mano gerais mokiniais.

36. Gyvenkite budriai ir melskitės, ir kiekviena kančia taps pakeliama; jūs nepateksite į pagundą ir pajusite, kad šalia jūsų – mano Dvasia kaip Tėvas jus saugo. Būkite stiprūs – išbandymų metu. Prisiminkite, kad Jėzus Antrajame Laike, kai Jam buvo paduotas kartaus kentėjimo taurė ir Jis numatė skausmą, kuris Jo laukė, pasakė: „Jei įmanoma, paimk šią taurę nuo manęs; bet ne mano, o Tavo valia tebūnie“. Jūs, kurie taip pat kenčiate ir kentate žemėje – argi nenorite daryti kaip Jis? Argi nenorite sekti Juo?

37. Kodėl šiandien, kai Aš kalbu jums kaip Guodėjo Dvasia, jūs bijote mažiau nei tuomet, Pirmojo Laiko metu, kai Aš kalbėjau jums kaip Teisėjas, ir kaip Mokytojas Antrojo Laiko metu, nors visais trimis laikais Aš kalbėjau jums kaip ta pati Dvasia? Galbūt todėl, kad Aš kalbu jums su švelniu gerumu?

38. Aš mokiau jus Antrajame laikotarpyje, o šiandien siūlau jums tą patį mano Žodžio maistą; nes jūs esate mano mokiniai, ir Aš noriu, kad maitintumėtės iš Manęs. Prikelkite malonės gyvenimui ir pasinaudokite šiuo laikotarpiu, kuriuo Aš jus mokau. Vėliau, kai būsite priėmę viską, ką Aš jums paruošiau, Aš pareikalausiu iš jūsų ataskaitos už jūsų darbus šiame ir visuose laikotarpiuose. Nes kai Aš atėjau į žemę tapti žmogumi, jūs kalbėjotės su Manimi ir, kaip ir šiandien, gavote mano mokymus. Bet tuo metu, kai vieni iš jūsų tikėjo, kiti abejojo, ir tas malonės laikas, ta proga jūsų sielai tobulėti, praėjo. Tačiau Tėvas savo vaikams duoda naujus mokymus ir išbandymus jų dvasiniam kilimui; ir šiuo metu Aš duodu jums dar vieną pamoką, kad galėtumėte atidžiau pažvelgti į Pažadėtąją Žemę.

39. Aš kalbėjau jums per įvairius balso nešėjus, ir kadangi jie, kaip žmonės, yra netobuli, jūs abejojote. Tačiau tikrai sakau jums: Aš naudojuosi jais, nes Aš juos pažįstu ir šimtmečius juos rengiau, kad šiuo metu galėčiau juos pristatyti jums kaip mano Žodžio vertėjus.

40. Aš jus ieškojau, nes mano meilė jums yra labai didelė. Kiekvienai būtybei Aš parengiau atpirkimo likimą, kuriame atsispindi Tėvo mylinti teisingumas. Nepaisant jūsų nuklydimų, Aš jums atskleidžiu jūsų užduotį žmonijos tarpe; tačiau būtina, kad jūs giliai apmąstytumėte ir pasirodytumėte jos verti. Atminkite, kad Aš pasireiškiu jums ne tik žodžiu, bet ir įkvėpimu bei apreiškimais per sapnus ir regėjimus.

41. Mano tauta: tu dar nesitobulėjai, bet būsi su Manimi, kai apsivalysi savo nuopelnais. Nors šiandien laikaisi save neišmanančiu, Aš tave apšviesiu, ir tu kalbėsi žmonėms bei juos nustebinsi. Kai būsi pasirengęs, tavo troškimas bus bendradarbiauti su Manimi žmonijos išgelbėjimo darbe.

42. Aš mokau jus tiesos ir rodom jums kelią, kad jūs pasirengtumėte ir savo maldomis bei darbais sekite manimi, prisimindami mano pavyzdį Antrajame Laike. Visi jūsų gyvenimo veiksmai turi būti kupini meilės ir tiesos, kad jais liudytumėte apie mane. Atminkite, kad ne kiekvienas, kuris ištaria mano vardą, mane myli, taip pat ne kiekvienas, kuris ištaria mano vardą, mane garbina. Tik tie, kurie vykdo mano įstatymą, liudija apie mane.

43. Dabar Aš jums duodu dar vieną progą pakilti savo tobulėjimo laiptais; bet ar žinote, kas yra pakilimo paslaptis? — Meilė, nuoširdumas, širdies tyrumas ir geri darbai. Todėl Aš jums sakiau: išvalykite indą iš vidaus ir išorės. Budėkite kaip mano palyginime minėtos išmintingos mergaitės; laikykite savo žibintus degančius; kalbėkite apie mano mokymą su įsitikinimu ir nebijokite bei nesigėdykite būti mano mokiniais. Nes jei šiandien mane išsižadėsite, rytoj jausite skausmą, kai įsitikinsite mano tiesa.

44. Jei nepažįstate Manęs pagal mano žodžius, pažinkite mane pagal stebuklus, kuriuos aš padariau tarp jūsų. Tai, ką jums pažadėjau per balsą nešėją, aš įvykdžiau jūsų gyvenimo kelyje. Kodėl daugelis neigia mano apreiškimus kaip Dieviškosios Dvasios, nors jūs gyvenate Šventosios Dvasios laikais?

45. Jei reikalautumėte iš Manęs įrodymų dėl šių apreiškimų, Aš juos jums duosiu. Tačiau jei Aš jus išbandyčiau, ką tada darytumėte? — Jūs jaustumėtės silpni ir menki.

46. Noriu matyti jumyse tą tikėjimą, kurį parodė ligoniai, atėję pas Mane Antrajame Laike: paralyžiuotojo, aklojo ir nepagydomos moters. Noriu jaustis mylimas kaip Tėvas, geidžiamas kaip Gydytojas ir klausomas kaip Mokytojas.

47. Šį kartą Aš neatėjau, kad būčiau paaukotas, kaip Antrajame laikotarpyje. Mano Dvasia išsilies ant visų mano vaikų tik kaip šviesa, kaip esmė, kad juos išgelbėtų. Vos tik pakilsite savo tobulėjimo kelyje, sudarysite vieną Gėrio, Taikos Dvasią, kad užtartumėte už visus savo brolius.

48. Sujunkite savo meilę su savo dvasinės Motinos užtarimu, nes teisingumo skeptras jau labai priartėjo prie žmonių.

49. Atlikite meilės darbus ir duokite savo broliams, kaip Aš daviau jums.

50. Apmąstykite mano žodžius ir jaustis atsakingi už savo užduotis. — Kodėl kartais pamirštate, kad Aš atėjau kupinas meilės, kad atleistų jūsų nuodėmes ir suteiktų jums galimybę pradėti naują gyvenimą? Kodėl pasineriate į kasdienę rutiną, nors Aš dirbu su jumis, kad jūs žengtumėte į priekį vystymosi keliu „ “, kuriame atrandate naujus ir plačius horizontus bei begalinį paskatinimą dvasiai?

51. Nebūkite sujaudinti tik tuo momentu, kai girdite mano žodį. Neverkite dėl savo nuodėmių, jei to iš širdies nejaučiate, ir nesidarykite klaidingų ketinimų pasitaisyti, kuriuos labai greitai sulaužysite. Būkite budrūs ir stiprūs, kad liktumėte tvirti savo sprendimuose, o jei pažadate pasitaisyti, darykite tai ryžtingai ir tada su džiaugsmu ateikite pas Mane, kad pasakytumėte: „Tėve, aš įvykdžiau Tavo įsakymus, paklausiau Tavęs ir pagerbiau Tavo vardą.“

52. Tai yra paskelbtas laikas, kuriuo Aš turėjau kalbėti žmonijai, ir Aš noriu, kad, įvykdydami mano pranašystes, šiais žodžiais, kuriuos Aš jums daviau, sudarytumėte knygų tomus, vėliau parengtumėte jų ištraukas ir analizes bei pateiktumėte jas savo broliams. Ar norite prisiimti šią užduotį? Aš duodu jums laiko, kad įvykdytumėte užduotis, kurias daviau jums savo veikloje ir už jos ribų. Dirbkite, ir jūsų dvasioje bus ramybė ir džiaugsmas. Veikite, netapdami išdidūs, neatsiskirdami savanaudiškumo rate. Būkite atrama ir pavyzdžiu savo materialiesiems ir dvasiniams broliams bei seserims. Jūsų misija neapsiriboja darbu su įsikūnijusiais būtybėmis, bet jūs taip pat turite padėti tiems, kurie jau nebeįsikūnijo, tiems meilės ir pagalbos reikalingiems tvariniams, apie kuriuos labai nedaugelis galvoja. Nepasitenkinkite tuo, kad tikite mano apreiškimu šiuo metu ir jį pripažįstate; būtina, kad taikytumėte mokymą, kurio Aš jus mokau.

53. Neleiskite, kad vaikai dėl mokymo trūkumo nuklystų nuo kelio. Turėkite omenyje, kad jų išsivysčiusi siela gali suklupti ant klaidingo kelio akmenų, nors ji buvo pasirengusi atlikti didelius uždavinius.

Panašumas

54. Žydinčio sodo viduryje stovėjo garbingas senolis, kuris su džiaugsmu žvelgė į savo darbą. Šaltinis, iš kurio tryško kristalinio skaidrumo vanduo, laistė prižiūrėtą sodą. Senolis norėjo pasidalinti savo vaisiais su kitais, todėl pakvietė praeivius pasimėgauti jo gėrybėmis.

55. Taip pas jį užsuko ir sergantis vyras, raupsuotas. Senolis žiūrėjo į jį su meile, priėmė jį ir paklausė, ko jis nori. Keliautojas jam tarė: „Neprieik prie manęs, nes aš raupsuotas.“ Tačiau senis, nejausdamas pasibjaurėjimo, paragino jį užeiti, suteikė jam prieglobstį savo namuose ir maitino jį , neklausdamas apie jo ligos priežastį. Raupsuotasis senolio priežiūroje

išsivalė kūną ir, kupinas dėkingumo, jam tarė: „Aš pasiliksiu pas tave, nes tu man sugrąžinai sveikatą. Aš tau padėsiu dirbti tavo laukus.“

56. Po to į tą vietą atėjo moteris, kurios veide atsispindėjo neviltis, ir senolis jos paklausė: „Kas tau nutiko?“ O ji, verkdama, atsakė: „Negaliu paslėpti savo nuodėmės. Aš sulaužiau santuoką ir buvau išvaryta iš savo namų; mano maži vaikai liko vieniši.“ Senis jai tarė: „Daugiau nepažeisk santuokos, mylėk ir gerbk savo vyrą, o grįždama į savo namus, išgerk šio kristalinio skaidrumo vandens ir apsivalyk.“ Bet moteris atsakė: „Aš negaliu grįžti, tačiau tegul tavo šauksmas pasiekia ir mano namus; ir aš liksiu tavo tarnyboje.“

57. Dienos praėjo, ir mažiukai, likę vieni, ieškojo gero senolio, nes žinojo, kad jis dalijo gėrį; ir jis jiems tarė: „Ko ieškote?“ Jie atsakė: „Mes likome vieni namuose, mūsų tėvai mus paliko, ir mes atėjome pas tave ieškoti duonos ir prieglobsčio, nes žinome, kad tai rasime pas tave.“ Senolis jiems tarė: „Įeikite, jūsų tėvai yra pas mane, pailsėkite ir susivienykite su jais.“

58. Visi, vėl susivieniję toje palaimingoje bendruomenėje, atgavo ramybę, vyravo atleidimas ir susitaikymas, ir jie grįžo į kasdienį gyvenimą. Atgimęs ir nuo raupsų išgydytas tėvas vėl priėmė savo žmoną po savo stogu ir suteikė šilumą savo mažiems vaikams. Ji, atgailaujanti ir tyra, buvo prieglobstis vyrui ir lopšys savo vaikams. Mažyliai, kurie manė, kad amžinai prarado savo tėvus, padėkojo senoliui už tai, kad jis juos jiems sugrąžino ir leido atkurti jų namus. (Panašumo pabaiga)

59. Iš tiesų sakau jums: jei ieškosite Manęs didžiausiose savo bėdose, visada rasite jų sprendimą.

60. Aš esu tos parabolės senolis. Ateikite pas Mane. Aš nieko neatstumiu, priešingai, naudojuosi jūsų išbandymais, kad jus apvalyčiau ir priartinčiau prie savęs. Ateikite visi, atgaukite ramybę ir sveikatą. Gerkite iš kristalinio šaltinio ir pasveikite. Nes Aš esu Gyvenimo knyga ir supažindinau jus su dar viena jos puslapiu , kad ją studijuotumėte ir sustiprėtumėte mano mokyme. Ar norite eiti toliau šiuo keliu?

Susipažinkite su mano įstatymu ir vykdykite kiekvieną mano įsakymą. Nesukelkite savo Tėvui kartėlio, neleiskite man kentėti. Turėkite omenyje, kad mano auka tęsiasi; savo abejonėmis ir nesupratimu jūs mane nukryžiuojate kiekvieną akimirką.

61. Jums, vyrams, Aš suteikiau paveldėjimą, turtą – moterį, kuri jums patikėta, kad ją mylėtumėte ir rūpintumėtės ja. Ir vis dėlto jūsų sutuoktinė atėjo pas Mane ir dėl jūsų nesupratimo skundėsi Man ir verkė. Aš jums sakiau, kad esate stiprūs, kad esate sukurti pagal Mano atvaizdą ir pavyzdį. Tačiau Aš jums nenurodžiau žeminti moters ir daryti iš jos savo vergę. Aš

padariau jus stiprius, kad jūs atstovautumėte Man savo namuose: stiprius dorybe, gabumais, ir daviau jums moterį kaip kompanionę, kaip papildymą jūsų žemiškajame gyvenime, kad jūs abipusėje meilėje rastumėte jėgų pasipriešinti išbandymams ir permainingam likimui.

62. Šiandien Aš kviečiu jus į savo Karalystę, kad jus išgelbėčiau; tačiau jūs turite dirbti ir užsitarnauti nuopelnų, kad pakiltumėte aukščiau šviesos keliu, kurį jums nubrėžiau. Aš jūsų nekantriai laukiu; ateikite, ir jūs būsite priimti kaip paklusnūs vaikai, o danguje bus šventė.

63. Kodėl jūs jaučiate nuovargį savo sielose, nors Aš kiekvieną akimirką suteikiu jums jėgų? Neatsitraukite nuo Manęs, net jei jaučiate nuovargį ar šaltį, kurį žmonija paliko jumyse. Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas; jei pasitikėsite Manimi, atgausite jėgų ir džiaugsmo. Jei jums reikia atramos, remkitės į Eliją, savo Ganytoją, ir jis suteiks jums tvirtumą. Jei trokštate paguodos ir švelnumo, kreipkitės į Mariją, savo dangiškąją Motiną, ir pajuskite jos glamonę bei gydančią jėgą. Supraskite jos meilę; ji jaučia jūsų skausmą ir padeda jums jūsų kančiose. Kiek didelis yra jos skausmas, kai jūs nuklystate ir einate kaip akli, nors esate matę šią šviesą.

64. Skausmas užplūdo žmonių širdis. Šiandien išsipildo pranašystė, kuri skamba taip: „Tėvai neigs savo sūnus, o sūnūs – savo tėvus. Broliai nesupras vienas kito ir nekęs vienas kito.“ Taip pat matote, kaip namai tampa nesantaikos ir ginčų vietomis. Bet Aš sulaikau jus šiame kelyje ir sakau jums, kad turite išmesti naikinimo ginklus ir ne i žudyti vieni kitus, kad turite pabėgti nuo chaoso, ateiti pas Mane ir sekti Manimi atkūrimo darbe.

65. Aš klausiu jūsų: argi jūs negaudavote paguodos ir jėgos mano žodyje? Argi jūs nebuvote giliai sujaudinti mano akivaizdoje? Taip, mokiniai, jei „kūnas“ to nepripažįsta, dvasia – atpažįsta Mane, dėkoja Man ir atranda mano meilės esmę šio žodžio gelmėje. Argi Aš jums Antrajame Laike nepažadėjau, kad sugrįšiu kaip Tiesos Dvasia? Žiūrėkite, kaip Aš išpildžiau viską, ką jums pasiūliau.

66. Mokykitės, mokiniai, kad galėtumėte mokyti tuos, kurie ateis po jūsų. Filosofai ir mokslininkai ieškos jūsų, ir Aš per jus kalbėsiu jiems, taip dar kartą įrodydamas, kad pasinaudojau vargšais ir paprastais žmonėmis. Pakilkite, darbininkai, ir apsėkite laukus, kuriuos Aš jums paruošiau, nes labai greitai Aš ateisiu kaip valdytojas ir teisėjas, kad pareikalaučiau iš jūsų derliaus iš sėklos, kurią Aš jums daviau.

67. Aš apgaubiu jus savo malone, kad taptumėte nuolankiais savo artimųjų mokytojais ir gydytumėte ligonius. Priimkite tuos, kurie ateina ieškodami šviesos, ir būkite šviesa visiems. Patarkite ir atverskite nusidėjėlius, bet nesigirkite, kad esate mano mokiniai. Jei jaučiate savo

brolių skausmą ir mokate juos paguosti, jei mylite iš tiesų ir teikiate nesavanaudišką pagalbą, apie tai neskelbdami, tada galite vadintis mano mokiniais.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 7

1. Tiems, kurie dar nesupranta mano apreiškimo, sakau: šis vyras, per kurį Aš save apreiškiu, yra žmogus kaip ir jūs, o ta kėdė, kurią matote susirinkimų salės kampe ir ant kurios sėdi mano Žodžio nešėjas, nėra Viešpaties sostas.

2. Sostas, kurio Aš ieškau pas jus, yra jūsų širdis, ir joje Aš apsigyvensiu, jei ji sugebės mane garbinti be stabmeldystės ar fanatizmo.

3. Jūs esate tokie silpni ir tokie linkę į stabmeldystę, kad, to nepastebėdami, garbinate Mane kūnuose, per kuriuos Aš save atskleidžiu, ir žiūrite į šias vietas tarsi jos būtų šventos. Bet kai manęs nebebus šioje formoje, suprasite, kad šie žodžių nešėjai nebuvo aukščiausia priemonė mano apreiškimui. Kai Dieviškasis Spindulys, užuot nusileidęs į žmogiškąjį protą, įsikurs jūsų deramai paruoštoje sieloje, tada jūs tikrai pasieksite tobulą apreiškimą; nes čia nebus jokių klaidų ar neaiškumų, kurie susimaišytų su jūsų Mokytojo šviesa.

4. Žmogus nuo amžinybės buvo lemtas susijungti su mano Dvasia įvairiomis formomis, ir ta, kurią dabar turite per žmogiškąjį protą, yra viena iš jų.

5. Jei šiame žodyje rasite netobulumų, priskirkite juos protui, per kurį Aš bendrauju, ir turėkite omenyje, kad Aš šiuos balso nešėjus pasirinkau iš paprastų, nežinomių ir neišsilavinusių žmonių, kad mano apreiškimas per juos jus nustebintų. Tačiau jei įsigilinsite į gilesnę mano mokymo prasmę, netapkite mano žodžio nešėjų teisėjais, nes juos teisti galiu tik Aš, kuris kiekvieną akimirką per sąžinę jiems kalbu. Taigi nematuokite savo matu, nes būtent tuo pačiu matu ir jūs būsite matuojami.

6. Kas buvo pašauktas būti mano darbininku, tas jaučia, kad jo širdis jį skatina klausytis manęs ir toliau lankytis šiose maldos ir aktyvios meilės artimui vietose.

7. Tiems, kurie nujaučia, kad priklauso šios Trečiosios laikotarpio išrinktiesiems, ir tiems, kurie jau yra mano darbininkų gretose, sakau: laikykitės mano įsakymų, apmąstykite mano pamokymus ir išsiaiškinkite mano žodžius, kad būtumėte stiprūs kariai, kuriuos neįveiks išbandymai.

8. Jūs visi turite žinoti, kad 1950 m. pabaigoje Aš nustosiu kalbėti jums šia forma ir kad tai būtina, kad taip įvyktų, jog jūs pajustumėte Mane tarp savęs visa jėga, kai man aukosite tobulą garbinimą iš dvasios į dvasią.

9. Šiais mokymais, kuriuos jums duodu, priartinu jus prie laiko, kurį jums skelbiu, kad palaipsniui suprastumėte pokyčius, kurie po 1950 m. vyks jumyse.

10. Tuo metu jūs turite būti stiprūs ir pasirengę, jei norite paklusti mano valiai ir toliau tobulėti dvasiškai.

11. Turite būti budrūs, nes kiekvieną akimirką jus užklups pagunda: vienus – siekiant juos suklaidinti, kad jie neribotą laiką tęstų tą vystymosi etapą, kurio pabaigą Aš jau paskelbiau, o kitus – kad dėl pasirengimo stokos ir pernelyg didelio tuštybės jie sakytų, jog dvasiniame pasaulyje girdi mano dieviškąjį žodį. Bet jau šiandien Aš jus įspėju ir noriu, kad žinotumėte, jog tada Aš nekalbėsiu žmogiškaisiais žodžiais, o įkvėpimais, idėjomis ir mintimis.

12. Kad perduočiau jums savo mokymus žmogiškaisiais žodžiais, Aš bendravau per žmogiškąjį protą; tačiau perduodant iš Dvasios į Dvasią nei jūs su Manimi, nei jūsų Tėvas su jumis nekalbės materialiais žodžiais.

13. Jei nepasirengsite, į jūsų ausis pasieks neaiškūs balsai, kurie jus supainios, o vėliau jūs jais supainiosite savo artimus. Aš jus įspėju, kad, kai šie apreiškimai baigsis, jūs nebandytumėte jų vėl priimti, nes tai nebus Šviesos dvasinės būtybės, kurios apreiškiasi, o supainiotos būtybės, norinčios sunaikinti tai, ką jūs anksčiau sukūrėte.

14. Tuo tarpu tas, kuris moka pasiruošti – tas, kuris, užuot norėjęs išsiskirti, stengiasi būti naudingas, kuris, užuot skubindamas įvykius, kantriai laukia, aiškiai išgirs mano mokymą, kuris pasieks jo dvasią per jo viduje esančias dovanas, t. y. įkvėpimą, intuiciją, pranašavimo, per maldą, dvasinį regėjimą ir pranašiškus sapnus.

15. Aš ruošiu tave, mano tauta, kad tu iš nežinojimo nepažeistum mano Įstatymo. Aš atveriu tau akis tiesos šviesai, kad suprastum milžinišką atsakomybę, kuri gula ant tavęs, ir tuo pačiu suvoktum, kokia begalinai delikati užduotis yra ta, kurią Aš tau patikėjau šioje veikloje.

16. Aš noriu, kad jūsų paklusnumas padarytų jus vertus mano apsaugos, o ne kad savo klaidomis, nesupratimu ir nepaklusnumu jūs patirtumėte pavojų, jog būtent žmonių teisingumas sustabdytų jūsų žingsnius žemėje.

17. Iš tiesų, sakau jums, kas nevykdo mano įstatymo, esančio jo sąžinėje, tas neateis pas mane; bet Aš taip pat sakau jums, kad būtų liūdna, jei jūs labai stengtumėtės sėti, o atėjus derliaus metui, liktumėte nusivylę savo derliumi, nes suprastumėte, kad visi jūsų veiksmai buvo skirti jūsų kūnui, o ne jūsų sielos tobulinimui.

18. Mano tauta, neverk, kai girdi mane taip kalbant; nemanyk, kad esu neteisingas, kai tau keliu reikalavimus, ir nepriskirk šių žodžių balso nešėjo širdies kietumui. Žinau, kad turiu priežastį jus įspėti ir išlaikyti budrius.

19. Aš noriu jus palikti tarp žmonių, kad išgelbėčiau daugelį, kurie vaikšto tamsoje, nes nesugeba pamatyti tiesos šviesos. Tačiau jei jūs neįgysite to pasirengimo, kurio jums reikia, kad būtumėte verti vadintis mano mokiniais – ar manote, kad aklas gali vesti kitus akluosius?

20. Iš tiesų sakau jums, kad apie dorybę gali kalbėti tik tas, kuris ją praktikuoja savo gyvenimo kelyje ir sugeba ją pajusti.

21. Budėkite ir melskitės, mano tauta, kad jūsų viduje pabustų atsakomybės jausmas ir kad kiekviename žingsnyje galėtumėte išgirsti sąžinės balsą; kad pajustumėte, jog įžengėte į Šviesos laikotarpį, kuriame jūsų siela turi pabusti ir būti atidi mano įsakymams. Ateinančios kartos laikys jus laimingais, kai sužinos, kad buvote išrinkti sukurti naujos žmonijos pamatus, būti mano Trečiojo Laiko mokymo pranašais.

22. Šiuo metu jūs visi patyrėte skausmą, ir jūsų širdis, palietusios jautriausias stygas, skausmui nurimus sugrįžo pas Mane ir nusprendė sekti Manimi. Pakako vieno Mano žodžio, kad jūs suprastumėte, jog tai Aš, kuris šia forma kalbu su jumis. Alkis švelnumo ir meilės, kurį man parodėte, išnyko, ir jūs trokštate tik išsaugoti mano malonę. Bet daugelis nesugebės išaiškinti mano apreiškimų, kuriuos šiuo metu įvairiomis formomis duodu žmonijai, nei supras mano žodžio, ir šis nežinojimas bus kaip raištis prieš jų akis, trukdantis jiems atpažinti mano tiesą.

23. Jei norite mane rasti, ieškokite manęs tyloje, savo vidinio šventyklos nuolankumoje, ir ten jūs būsite susijungę su mano Dvasia, ir aš jausiuosi jūsų mylimas ir garbinamas.

24. Nesikurkite mano atvaizdo ir neieškokite manęs jokiuose daiktuose. Nestatykite susirinkimų vietos, kurią skiriate man garbinti, su pompastika; kur bebūtumėte, galite pakelti savo sielą. Jei norite susirinkti, pakaks paprastos patalpos, kad susirinktumėte, o kai man pastatysite tikrą šventovę savo širdyje, turite mokyti savo brolius ją taip pat pastatyti.

25. Jūs rodote Man savo vargą ir sakote, kad neturite jokių žemiškų turtų; tačiau prisiminkite, kad Aš jums daviau ramybę, meilę, dvasinį pakylėjimą, kurie yra didesnis turtas. Būkite stiprusis, išmintingasis Izraelis, ir jei jaučiate mano Dvasios įkvėpimą, kalbėkite savo broliams apie mane, gydykite ligonius, stiprinkite silpnuosius, ginkite bejėgius; šiuose darbuose patirsite turtą, kuris glūdi jūsų dvasioje, ir jausitės laimingi.

26. „Paskutinieji“ žengs didelius žingsnius pirmyn šiuo keliu, ir jūs jau šiandien turite jiems paruošti kelią. Kai ateis tas laikas, padėkokite Man ir liudykite savo broliams, kad mano žodis išsipildė. Niekam netrukdykite dvasiniame tobulėjime, nes mano valia yra, kad ši žmonija per trumpą laiką išsivystytų.

27. Aš priimu jūsų didelius ar mažus pasiekimus. Aš suteikiu jums savo jėgų ir guodžiu jus jūsų kančiose; jūsų ašaros yra geriausias drėkinimas, kurį suteikiate savo sėjai. Kaip motina kankinasi nerimu ir tyloje lieja ašaras dėl savo vaikų neišmanymo, taip ir jūs turite budėti ir nešti kančią už tuos,

kuriuos Aš patikėjau jūsų globai, kad galėčiau jums pasakyti: „Palaiminti mano tarnai. Palaiminti tobulos sėklos sėjėjai.“

28. Aš priimu jus, keliauninkai. Aš priimu jus, sėjėjai. Jūs palaipsniui atsitraukiate nuo beprasmiškų papročių, kad sektumėte savo Viešpačiu, gerai žinodami, kad jūsų kovos atlygis nėra žemėje. Jūs atsiduodate gyvenimo vingių valiai. Būkite palaiminti. Jūs neprašėte iš Manęs skanių patiekalų, jūs pasitenkinote kietu gabalėliu sauso duonos. Būkite palaiminti, nes jūs įrodėte, kad nesiekiate žemiškų dalykų, bet parodėte, kad vis labiau sekate Jėzaus iš Nazareto pėdomis.

29. Išbandymai jūsų neišgąsdino, ir tiesą sakau jums: kiekvienam iš jūsų uždėjau kryžių; visi jūsų skausmai, viskas, ką iš jūsų atėmė žmonės, jūsų nepriteklius, kančia, kurią visi ir kiekvienas nešiojate širdyje, – tai yra jūsų kryžius. Jūs jį nešėte kantriai, ir jūsų švelnumas vertas atlygio.

30. Kas ieško tik to, kas priklauso pasauliui, tas nesilaiko manęs. Žemės gėrybes jūs įgyjate savo materialiu darbu, o dvasines gėrybes pasiekiate tik pasiruošimu ir dvasiniu išpildymu.

31. Aš esu jūsų Mokytojas ir sakau jums: kadangi jūs jau nešate savo kryžių su kantrybe, nepalikite jo pusiaukelėje. Kas nori būti išgelbėtas, neš savo kryžių iki gyvenimo kelio pabaigos. Kas nesitaiko su tuo, dar labiau apsunkins savo kryžių, ir jis jam atrodys nepakeliamas.

32. Jei norite, kad jūsų išsipildymas mano mokyme būtų vertingas, neškite savo kančias su kantrybe; o tame, kuris man sako: „Mokytojau, aš nenešu su savimi kryžiaus“, aš matau, kad jis neša tik trūkstamo atsidavimo naštą; tačiau tai nėra mano valia.

33. Ką jūs man galite parodyti? Kokia sėkla, kurią jūs puoselėjote? Kokie laukai, kuriuos jūs dirbate ir savo vykdymu padarėte derlingus? Laikas, kai sėjos bus tobula, dar neatėjo, bet aš nenoriu jūsų atgrasyti. Aš jus mokau, kad pasiektumėte didžiausią pakilimą. Nepamirškite, kad derlius bus toks, kokį pasėjote. Jei kviečiai, kuriuos sėjate, bus nevaisingi, nieko nenuimsite. Jei sėjate mažai, mažai ir nuimsite. Todėl atsidėkite sėjai, ir užsitarnausite atlygį ateityje. Subrendęs vaisius bus mano klėtyje. Aš palieku jums „septynias varpas“, kad jas augintumėte. Aš pareikalausiu pirmojo vaisiaus, antrojo vaisiaus ir taip iki paskutiniojo, ir jei visi bus gero skonio, derlius bus tobulas. Bet kas yra tos varpos, apie kurias Aš jums kalbu, mylimieji mokiniai? — Tai yra septynios sielos dorybės.

34. Stiprinkitės! Balzamas buvo su jumis, ir Aš daviau jūsų dvasiai savo šviesą. Žmonės ateis jus išbandyti, tačiau Aš per jus pateiksiu jiems įrodymų. Vargas tam, kuris nėra pasiruošęs, nes jie abejos juo ir Mokytoju. Aš jus stiprinu išbandymo akimirkai; tačiau kodėl jūs stebitės, kai ji ateina? Argi mano žodis nebuvo pranašiškas? Todėl sakau jums: pasiruošk, mano

tauta, nes savo kelyje sutiksi alkaną vilką , kuris, pasislėpęs avies kailyje, norės tave užklupti netikėtai. Bet jei būsi budrus, tu jį demaskuosi ir nugalėsi savo meilės ginklais.

35. Žmonės ieškos jūsų klaidų, kad jus sugadintų. Kaip jie ištyrė Mokytoją Antrajame Laike, taip jie elgsis ir su jumis. Bet Aš jus pažadinu, paruošiu ir suteikiu intuiciją.

36. Artimuose ir tolimuose kraštuose jūs skleisite mano Žodį. Aš parengsiu naujus darbininkus, kad po 1950 m. medis neliktų vienišas.

37. Nebijokite žmonių; nes tikrai sakau jums: Aš kalbėsiu per jūsų lūpas, liudysiu savo Žodį per jus, ir jo aidas pasieks pasaulio pakraščius, didžiuosius, mažus, valdovus, mokslininkus ir teologus.

38. Žmonija jūsų asmenyse matys Šventosios Dvasios pasiuntinius. Jūs turite netobulumą paversti tobulumu. Jūsų žodis turi būti kupinas meilės, švelnumo, tada per jį sergantis atgaus sveikatą, o nuklydęs gailėsis savo klaidų ir sugrįš pas Mane.

39. Šiandien jūs esate mano mokiniai, rytoj turite tapti Mokytojais, kad duotumėte žmonijai gerą pavyzdį. Aš matysiu jus ateinančius prie meilės ir išminties šaltinio su džiaugsmu kupina širdimi, ir Aš jums pasakysiu: „Ateikite ir numalšinkite savo troškulį“; ir kai jūs atsigersite ir pakilsite pas mane, pamatysite mane, kaip Aš jums rodau pasaulio kelius, kur yra ištroškusios žmonių minios, laukiančios jūsų atvykimo.

40. Tėvas vadina jus Šviesos ir Taikos vaikais, tačiau jūs turite pateisinti šį vardą savo darbais. Tik taip galėsite kalbėti apie Mane. Vargas tam, kuris pasidaro išdidus, nes jaučiasi apipiltas dovanomis, arba leidžia savanaudiškumui užvaldyti savo širdį; nes jo kritimas nebus ilgai laukiamas ir bus labai skausmingas.

41. Vaisius, kurį Aš jums daviau, kad dalytumėtės juo su savo broliais ir seserimis, turi skonį, kurio negalite supainioti, nei pakeisti, jei nenorite, kad jūsų darbas būtų bevaisis. Nėra mano valia, kad jūs skelbtumėte, jog mane mylite. Aš noriu, kad savo darbais palaipsniui paliktumėte meilės, gailestingumo ir tikėjimo pėdsaką.

42. Kiekvieną kartą, kai išeisite ir skelbsite, kad esate mano išrinktieji – tie, kurie man artimiausi ir man geriausiai tarnauja, – aš jus išbandysiu, kaip padariau su savo apaštalais Galilėjos jūroje. Tada žinosite, ar tikrai mane mylite ir ar jūsų tikėjimas tvirtas. Kas nori man sekti, tas turi būti nuolankus.

43. Paklusnumas mano įstatymui reiškia nuolankumą jūsų dvasioje; kas yra paklusnus, tas apgaubtas mano malonės, o tas, kuris elgiasi pagal savo valią – manydamas, kad nešioja savo paveldėjimą su savimi – iš tiesų pats atėmė iš savęs savo dovanas.

44. Dieną po dienos Aš mokau jus, ruošiu jus kovai, nes netrukus Aš nebekalbėsiu su jumis šia forma, ir jums būtina būti stipriems, kad išlaikytumėte išbandymus. Likite su Manimi, išmokite nešti Mane savo širdyse, tada išbandymų valandomis per jus pamatysite, kaip Aš darau stebuklus.

45. Supraskite visi, ką norėjau jums pasakyti, kad nemanytumėte, jog neįmanoma nešti mano mokymo savyje.

46. Teisingai aiškinkite mano žodžius, kad galėtumėte žengti dar vieną žingsnį savo sielos tobulėjimo kelyje.

47. Ar sugebėtumėte viską palikti, kad sektumėte paskui Mane, kaip tie, kurie Antrajame Laike sekė paskui Mane iš arti? Arba ar bandysite imituoti mano palyginimo Prarastąjį Sūnų, kuris paliko savo tėvo namus, kad eitų į kitas šalis ir iššvaistytų paveldėjimą, kuris jam buvo perduotas?

48. Jūs liekate susimąstę ir nedrįstate Man atsakyti; tačiau nebūkite išsigandę, nes jei Aš jus pašaukiau, tai todėl, kad žinau, jog jūs Mane mylite ir seksite paskui Mane iki kelio pabaigos.

49. Jei tai, ko bijote, yra jūsų gyvybės praradimas ar kraujo aukos, tai jau šiandien sakau jums, kad savo dvasinėje kovoje jūs nesusidursite su šiais išbandymais. Žemė jau nuo Antrojo Laiko yra apvaisinta Mokytojo ir jo mokinių krauju.

50. Jūsų nuopelnas bus tas, kad vykdysite dvasinį įstatymą, neapleidžiant savo pareigų materialioje gyvenimo srityje.

51. Aš nereikalauju iš visų vienodo atsižadėjimo, taip pat ne visi yra pajėgūs vienodai aukotis. Tuo metu mano mokiniai turėjo visiškai atsiduoti darbui, kurį jiems patikėjau, ir tam buvo būtina, kad jie paliktų tėvus, vaikus, žmoną ir viską, ką turėjo materialiajame pasaulyje. Tačiau kai mokiau minias, parodžiau joms, kad būtina „atiduoti Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus“, kad būtų išpildytas gyvenimas, kurį davė Kūrėjas.

52. Ta žmonija buvo materialistiška ir tuo pačiu mažai išsivysčiusi; todėl Aš sakiau miniai: „Žmogus negyvena vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kuris ateina iš Dievo“.

53. Jūs taip pat esate materialistinė žmonija, tačiau tuo pačiu metu išsivysčiusi – pajėgi suteikti savo dvasiai tai, ko jai reikia, ir savo žmogiškajam gyvenimui tai, ko šis reikalauja.

54. Jūs nesate naujokai mano mokyme; nes jei taip būtų, Aš turėčiau jums perduoti į akmenį iškaltą įstatymą, kaip dariau Pirmojoje epochoje. Tačiau kadangi Aš jums kalbu apie dvasinimą ir atskleidžiu paslaptis, kurios tų laikų žmonėms nebuvo parodytos, tai yra ženklas, kad jūs jau praeityje

buvote mano mokiniai. Žiūrėkite, tai yra priežastis, kodėl Aš jums kartais sakau, kad tie ir jūs esate tie patys.

Panašumas

55. Tolimoje šalyje gyveno tėvas su vienu iš savo sūnų, kurį jis labai mylėjo.

56. Sūnus susirgo, ir kai tėvas pamatė, kad jo gyvybei gresia pavojus, jis nuvedė jį į kalną, kur buvo senolis, valdęs tos šalies likimą, ir, priėjęs prie jo kojų, taip tarė senoliui: „Mano sūnus serga, ir mano didžiausias noras yra, kad jis pasveiktų; nes jei jis mirtų, aš taip pat mirčiau iš skausmo.“

57. „Tavo sūnus pasveiks ir grįš į tėvynę pilnas gyvybės ir jėgų“, – atsakė jam senolis; ir ištardamas šiuos žodžius, jis palietė ligonį, ir šis pasveiko.

58. Grįžęs į tėvynę, tėvas pamatė savo sūnų žvalią ir visiškai sveiką. Laikas bėgo, ir tas sūnus jautėsi stiprus ir tapo arogantiškas; jis nuklydo ir ėmė valgyti nuodingus vaisius, kurie susargdino jo kūną ir sielą. Jis nepažino savo tėvo, o jo širdyje liko tik neapykantos ir naikinimo jausmai.

59. Kai tėvas pamatė, kad sūnus pasiklydo šioje piktadarystės bedugnėje, jis nuėjo į kalną ir tarė senoliui: „Gerbiamas senoli, mano sūnus nuklydo į blogą kelią, kuris jį nuvedė į bedugnę.“

60. „Kodėl tu verki?“ – paklausė jį senolis.

61. „Aš verkiu, matydamas savo sūnaus iškrypimą. Aš tikėjausi, kad jo siela bus paimta iš šio pasaulio, bet ta akimirka neateina, ir aš nebegaliu daugiau ištverti jo blogumo.“

62. Senolis jam atsakė: „Tu prašei, kad jis gyventų, ir jis liko gyvas. Buvo laikas, kad jo gyvenimo kelias žemėje pasibaigtų. Bet dabar suprask, kad turi išmokti teisingai prašyti ir paklusti mano valiai.“

(Panašos pabaiga)

63. Mylimas Izraeli: Aš visada esu teisingas savo sprendimuose. Kodėl kartais norite kištis į mano aukštus nutarimus? Ar nežinote, kad tie, kurie išeina į Dvasinį pasaulį, įžengia į tikrąjį gyvenimą? Neprieštaraukite, priešingai, padėkite jiems, kad jie išeitų su jūsų sutikimu, ir jų žingsnis iš šio pasaulio į kitą įvyktų su pilnu susitaikymu ir dvasiniu supratimu.

64. Ieškokite Manęs kaip Tėvo, atpažinkite mano meilę, mano išmintį ir mano teisingumą; ateikite pas Mane maldos, tikėjimo ir gerų darbų laiptais.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 8

1. Mano Šventosios Dvasios šviesa nusileidžia ant jūsų; tačiau kodėl jūs vaizduojate Mane balandžio pavidalu? Tie vaizdai ir simboliai nebeturi būti garbinami mano naujųjų mokinių.

2. Supraskite mano mokymą, tauta: tuo Antruoju laikotarpiu mano Šventoji Dvasia pasirodė per Jėzaus krikštą balandžio pavidalu, nes šis paukštis savo skrydžiu primena Dvasios dvelksmą, jo baltumas simbolizuoja tyrumą, o jo švelniame ir maloniame žvilgsnyje atsispindi nekaltybė. — Kaip būtų buvę įmanoma tiems neišsilavinusiems žmonėms paaiškinti dieviškumą, jei nebūtų pasitelktos jiems pasaulyje pažįstamų būtybių figūros?

3. Kristus, kuris šiuo metu kalba jums, buvo vaizduojamas kaip ėriukas, ir netgi Jonas savo pranašiškame regėjime mane taip matė. Visa tai reiškia, kad jei ieškosite manęs kiekviename mano kūrinyje, visoje kūrinijoje visada rasite Gyvenimo Kūrėjo atvaizdą.

4. Savo apreiškime per Jėzų Aš jums paskelbiau Šventosios Dvasios atėjimą, ir žmonės tikėjo, kad tai yra dievybė, kuri, jiems nežinoma, yra Dieve, nesugebėdami suvokti, kad, kai Aš kalbėjau apie Šventąją Dvasią, kalbėjau jums apie vienintelį Dievą, kuris ruošė laiką, kuriuo Jis dvasiniu būdu pasidalins su žmonėmis per žmogiškąjį protą.

5. Šiais mokymais Aš patikiu jums Šviesos ir Tiesos kardą, kad juo kovotumėte mūšyje, apie kurį Aš jums taip dažnai skelbiau; tačiau dar kartą sakau jums, kad šie ginklai, kuriuos Aš jums patikiu, susideda iš meilės ir teisingumo, atleidimo ir gailestingumo jūsų broliams.

6. Liko tik keleri metai, kad galėčiau jums perduoti savo mokymą šia forma. Išsaugokite mano mokymus, nes 1950 m. pabaigoje šie apreiškimai baigsis, ir būtina, kad jūs sustiprėtumėte nuolankumu ir paklusnumu, kad ištvertumėte visas išbandymus.

7. Nemanykite, kad kovosite tik dvasinėje srityje; ne, mano tauta: ateinanti kova vyks visose srityse, kad tai, kas nukrypo nuo kelio, sugrįžtų į jį, kas sustojo, vėl pradėtų vystytis, o kas susitepė, pasiektų savo apvalymą.

8. Tada jūs patirsite, kaip žmogiškosios institucijos bus sukrėtos pačiuose savo pamatuose, kaip gamtos stichijos „ “ įgaus smarkų judėjimą, sukeldamos nelaimes ir išbandydamos žmonijos tikėjimą.

9. Visa tai įvyks po 1950 metų, ir jei liksite ištikimi šiam įstatymui, jūs visi sveiki išgyvensite šiuos permainingus likimus; tačiau jei tapsite nepaklusnūs, nusigręždami nuo to, ką Aš jums įsakiau, tai jau šiandien sakau jums: jūs būsite palikti išbandymų ir išsilaisvinusių stichijų valiai, ir šios nebeklausys jūsų įsakymų.

10. Aš nenoriu šio skausmo savo tautai, kurią taip ilgai mokiau; noriu jos ramybės, kad išbandymų valandomis ji galėtų atnešti kankinamiesiems šviesos ir paguodos žodį.

11. Kas šiuo metu netrokšta būti apšviestas Šventosios Dvasios?

12. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei mokėsite pasiruošti, apreiškimai, kuriuos matysite po 1950 metų, bus didingi.

13. Kai Antrajame laikotarpyje paskutinį kartą pasirodžiau savo mokiniams apgaubtas debesų šydu, juos apėmė liūdesys, kai aš išnykau iš jų akiračio, nes tuo metu jie jautėsi palikti vieni; tačiau po to jie išgirdo Viešpaties angelo pasiuntinio balsą, kuris jiems tarė: „Galilėjos vyrai, ko jūs ieškote? Šį Jėzų, kurį šiandien matėte pakylantį į dangų, taip pat matysite nusileidžiantį.“

14. Tada jie suprato, kad Mokytojas, jei sugrįš pas žmones, tai padarys dvasiškai.

15. Praėjus kelioms dienoms po mano nukryžiavimo, kai mano mokiniai buvo susirinkę aplink Mariją, aš leidau jiems pajusti savo buvimą, kuris dvasiniame regėjime buvo įkūnytas balandžio pavidalu. Toje palaimingoje valandoje niekas nedrįso pajudėti ar ištarti nė žodžio. Žvelgiant į tą dvasinį vaizdą, vyravo tikras susižavėjimas, o širdys plakė pilnos jėgos ir pasitikėjimo, nes jie žinojo, kad Mokytojas, kuris akivaizdžiai buvo juos palikęs, visada bus su jais dvasia.

16. Mokiniai, giliai apmąstykite šiuos mokymus ir leiskite mano malonei veikti jumyse, kaip ir tais laikais.

17. Šiandien Aš nusileidžiu pas jus spindinčioje šviesoje — taip, kaip pasirodžiau savo mokiniams Antrajame Laike, kai prieš savo Žengimą į Dangų buvau su jais dvasia, kad juos sustiprinčiau ir išlaisvinčiau iš jų sumišimo dėl įvykių, kuriuose jie dalyvavo, . Tokia pačia šlove pasirodau pas jus, kad pasakyčiau jums: mano auka kartojasi amžinai, aš visada prisikeliu iš mirusiųjų ir išlieju savo šviesą ant jūsų, kad pradėtumėte dienos darbus ir atliktumėte viską, ko jus mokiau.

18. Dirbkite su savimi, kad pamatytumėte, kaip iš mano karalystės nusileidžia dvasiniai turtai, kuriuos noriu jums suteikti.

19. Vakarienė paruošta, Avinėlis paaukotas, ir gausūs valgiai paruošti. Susirinkite aplink Mane, mokiniai, ir pasistiprinkite. Aš atveriu Išminties knygą, kad perskaitytumėte šiai dienai skirtą pamoką. Ateikite pas Mane ir imkite maistą, kurį jums siūlau, nes trumpas yra malonės laikas, kurį jums suteikiu.

20. Kodėl jus stebina mano Žodis, kurį perduodu jums per žmogiškąjį tarpininką, juk visais laikais naudojausi žmonėmis, kad kalbėčiau jums ir vestų jus?

Kai Aš atėjau pas jus Antrajame Laike, tapau žmogumi, kad, matydami mano darbus, eitumėte mano pėdomis. Jūs matėte, kaip Aš gimiau, augau, kovojau ir kentėjau. Buvo būtina, kad žmonija pažintų mano meilę ir mano galią, kad mano pavyzdys būtų neištrinamas visuose mano vaikuose. Todėl jūs verkia, prisimindami šiuos įvykius, ir jaučiate sąžinės graužatį, nes žmonija manęs nei visiškai nepažino, nei mylėjo. Net ir dabar, Trečiajame Laike, aš jums duodu dar vieną pamokymą, kuris turėtų paaiškinti jums mano ankstesnį veikimą ir paruošti jus naujam laikui, kuriame gyvensite.

21. Noriu, kad rytoj, kai jau nebegirdėsite Manęs šia forma, gyventumėte pagal Mano pavyzdį ir liktumėte žmonijos mokytojais. Kas bus tie, kurie išeis gelbėti žmonių, kai šie atsidurs chaoso apsuptyje? Kas atstovaus Man Trečiajame Laike ir liudys apie Mane? Kas bus tie, kurie sustabdys naikinimo jėgų veržimąsi, kai jos prasiverš pasaulyje? Kas seks mano apaštalų pavyzdžiu ir skleis mano mokymą? — Tai jūs, kuriuos aš ruošiu savo žodžiu, gydymo ir stiprybės dovanomis, kad būtumėte gydytojai, pasiuntiniai ir guodėjai, nes žmonija prieš mano išėjimą ir po jo pralies daug ašarų. Būsimi laikai pasiūlys pačias kartiausias taurės raugas, ir tomis dienomis mano Dvasia kiekviename prote sukels virpesius, kurie apšvies visas būtybes, kad pašalintų vyraujančią sumaištį. Tuo metu kančia suvienys visas sielas, ir jos ieškos šviesos bei kelio, vedančio pas mane.

22. Ar paklusite mano valiai, kad vestumėte tuos, kurie ateina ieškoti manęs? — Jūs sakote man, kad tai yra jūsų ketinimas, ir prašote manęs pagalbos, kad įveiktumėte visas kliūtis, kurios pasitaiko jūsų kelyje. Taip, mano vaikai, Aš jums sakiau, kad esu pasirengęs jums padėti, nes be šios jėgos jūs negalėtumėte nieko padaryti. Jūs esate silpni, vargšai ir nežinojingi, tačiau Aš darau jus tikro didingumo karalystės paveldėtojais, ir nieko nepaliksiu savo slaptame ižde; viską, kas priklauso jums kaip mano vaikams, Aš jums duosiu, ir įpareigoju jus šį turtą paskirstyti savo broliams ir seserims.

23. Aš kalbu jums apie vienybę, harmoniją ir supratimą, nes noriu, kad Izraelio namai būtų išgelbėjimo arka, taikos ir paguodos šaltinis visiems išsekusiems keliautojams. Aš pavadinau jus „stipriaisiais“, ir tokiais jūs būsite per dorybių galią, kurią įdėjau į jus.

Atminkite, kad visose jūsų kovose Aš einu pirma jūsų ir palieku jums savo pėdsaką. Supraskite, kad jūsų sieloje negali būti nei taikos, nei džiaugsmo, kol nesate vieningi. Noriu jus matyti laisvus nuo visų kančių, nes jūs jau esate arti savo atpirkimo pabaigos, stovite prie Pažado Žemės vartų, į kurią įžengsite pergalingai ir sveiki, nes tokia yra mano valia.

24. Aš nenoriu, kad dėl mano žodžio taptumėte fanatikais ar kad sukurtumėte naują stabmeldystę. Aš neprašau jūsų gyvybės aukos, nei kad

aukotumėte savo sodų gėles ir vaisius, nes jie yra mano darbas, ir jūs neturite jokios nuopelnų, jei juos man atiduodate. Tai nėra mano valia, kad savo rankomis kurtumėte atvaizdus ir juos garbintumėte, nei kad, kupini tuštybės ir išdidumo, pastatytumėte antrą Babelio bokštą. Tai, ko iš jūsų trokštu kaip dovanos, yra šventovė, siekianti iki Manęs, suformuota iš jūsų meilės darbų, iš maldų ir žodžių, kylančių iš jūsų širdžių, kuriuos mano vardu dalinate tiesos ištroškusioms sieloms. Tai yra „Dievo tarnystė“, kurios reikalauju iš jūsų.

25. Jūs esate pavaldūs vystymosi dėsniui, tai yra jūsų reinkarnacijų priežastis. Tik mano Dvasia neturi vystytis: Aš esu nekintamas.

26. Nuo pat pradžių Aš jums parodžiau laiptus, kuriais sielos turi lipti, kad pasiektų Mane. Šiandien jūs nežinote, kokiame Būties lygyje esate; tačiau kai nusimesite savo apvalkalą , suvoksite savo išsivystymo lygį. Nestokite vietoje, nes taptumėte kliūtimi tiems, kurie ateis po jūsų.

27. Būkite vieningi dvasia, net jei gyvenate skirtinguose lygmenyse, ir vieną dieną jūs susivienysite septintajame, aukščiausiame laiptelyje ir mėgausitės mano meile.

28. Jūs, vyrai, kurie esate sukurti pagal mano atvaizdą ir panašumą, klausykite manęs. Neišvykite jau rytoj kalbėti apie šį mokymą, jei neturite su savimi geros sėklos, jei nežinote, kas yra nuolankus paklusnumas, ir darote priešingą tai, ką įsako mano įstatymas. Aš patariu jums šiandien, kad rytoj nesukluptumėte kelyje.

29. Jūs turite rūpintis moterimi, kurią Aš jums duodu už žmoną, turite ją gerbti, ir joje jūsų sėkla duos vaisių. Aš nenoriu, kad jūs kalbėtumėte apie tiesą ir teisumą, o tuo pačiu nuskintumėte rožes ir po to jas paliktumėte, nes taip jūs paniekintumėte mano įstatymą. Gerbkite tiek tai, kas jūsų, tiek tai, kas priklauso kitiems. Būkite teisingi ir skatinkite taiką žemėje. Atės laikas, kai būsite pasirengę kalbėti apie besąlygišką paklusnumą, meilę ir atleidimą.

30. Palaimintas tas, kuris žemėje nusižemina, nes Aš jam atleisiu. Palaimintas tas, kuris yra šmeižiamas, nes Aš liudysiu jo nekaltumą. Palaimintas tas, kuris liudija apie Mane, nes Aš jį palaiminsiu. O tą, kuris dėl mano mokymo praktikos yra nepakankamai įvertintas, Aš pripažinsiu.

31. Kas iš jūsų nepatyrė mano buvimo ir nesimaitino mano žodžiu? „Prašykite, ir jums bus duota.“ — Jei anksčiau mane ieškojote žvaigždėse ir materialiuose dalykuose, tai šiandien ieškokite manęs savo dvasia begalybėje. Priartėkite prie manęs per meilę, per paklusnumą, ir turėsite ramybę.

32. Mylėkite Mane ir negarbinkite tų, per kuriuos Aš save atskleidžiu. Mylėkite mano Žodį ir mano darbus, jie pranoksta žmogiškumą. Šie tarpininkai yra tik mano įrankiai ir nėra jums pranašesni, bet lygūs jums.

33. Numalšinkite savo troškulį mano neišsenkančiame šaltinyje, kad nebebūtumėte ištroškę. Aš nenoriu, kad mano vaikai toliau kentėtų alkį ar troškulį. Todėl Aš artinuosi prie jūsų ir atnešu jums amžinojo gyvenimo duoną, kad nė akimirkai nepatirtumėte dvasinių gėrybių trūkumo. Aš, savo ruožtu, trokštu jūsų meilės, jūsų taikos, tačiau jūs atsisakėte man duoti savo supratimo vandenį. Iki šiol jūs nepasotinote deginančio troškulio, kad būtų pripažintas mano įstatymas , kurį man, kaip vaikams, esate skolingi. Tačiau Aš ir toliau lauksiu jūsų, nes mano kantrybė neišsenkama. Ateikite pas Mane, ir Aš pažadu jums, kad jums netrūks mano apsaugos; nes jei šiandien sugebėsite Mane mylėti, vieną dieną pasieksite Mane ir pagaliau suprasite Mane.

34. Gyvenkite ir naudokitės viskuo, ką Aš sukūriau jūsų gerovei žemėje, kad taika jūsų nepaliktų. Neatsisakykite kovos, kad pasiektumėte savo dvasinį išgelbėjimą.

35. Kai siela yra pasirengusi, jai nebėra nakties, nuovargio ar miego; veikloje ji semiasi jėgų, o kiekvienas išbandymas jai yra brangi proga įrodyti savo jėgą ir ištvermę. Kitos sielos, nors ir silpnos, moka ieškoti Manęs išbandymų valandą; jų tikėjimas ir pasitikėjimas padeda joms juos įveikti. — Noriu, kad būtumėte nuolankūs ir paklusnūs, kad leistumėtės vadovauti savo Dvasiai, kuri yra dieviškoji kibirkštis — kuri veda jūsų sielą.

36. Ko norite prašyti iš Manęs ir dėl ko verkiate? Jūs sakote Man, kad tik Aš vienas galiu duoti jums tai, ko jums reikia. Būkite palaiminti, jūs, kurie taip ieškote Manęs ir nuolankiai prašote už savo mylimus artimuosius bei už tuos, kuriuos švelniai mylite ir dėl kurių dvasinio tobulėjimo rūpinatės, nors jie nėra jūsų kraujo giminaičiai. Jūs prašote Manęs už tuos, kurie gyvena kalėjime ir atlieka bausmę, ir už tuos, kurie taip pat yra įkalinti, nors yra nekalti. Jūs meldžiatės už ligonius, kurie kenčia toli nuo savo namų. Šis troškimas kyla jumyse, nes jūs pradedate mylėti ir šiame jausme vis labiau randate aukščiausią džiaugsmą. Leiskite meilei įkvėpti jus visus jūsų darbus, tada jie turės dvasinį turinį.

37. Kai meldžiatės, ieškokite Manęs Begalybėje, už visko, kas žemiška. Susisiekite su Manimi, ir kai grįšite į savo pasaulį, visos abejonės išsisklaidys, kelyje nebus jokių kliūčių, ir jūs jausitės kupini mano išminties.

38. Aš daviau jums šį laiką, kad jį panaudotumėte mano mokymų studijavimui, kad galėtumėte pasinerti į mano Žodį, atsisukę nuo pasaulio malonumų. Šiandien turite Mane labai arti savęs, mano Šviesa apšvietė jūsų dvasią; mano Būtybė jus maitina, o mano pavyzdys jums amžinai

akivaizdus. Nemanykite, kad Aš daviau jums meilės įrodymų tik Antrajame Laike; mano buvimas yra amžinai su jumis. Aš
prašau tik to, kad pasirengtumėte pajusti Mane visuose mano darbuose. Išbandymuose, kurie šiandien slegia žmoniją, galite atpažinti mano teisingumo nepalaužiamumą.

39. Visi jūs pasieksite tikslą, įvykdydami savo užduotį. Aš daviau jums savo mokymus, kurie yra neišsenkami, tam, kad jūs pakiltumėte savo tobulėjimo laiptais. Ne mano Kraujas jus išgelbės, bet mano Šviesa jūsų sieloje jus išlaisvins.

40. Antrajame laikotarpyje, po mano išėjimo, Aš daviau jums savo mokymą per savo apaštalus; dabar Aš jį duodu jums per savo balso nešėjus, ir jame siūlau jums dievišką išmintį, kuri maitina ir guodžia jūsų sielą.

41. Prašau jus paversti savo širdį dvasine gėle, kad ją padovanotumėte Marijai, kurią ieškote kaip motiną ir kurią mylite, nes iš jos įsčių išaugo palaimintas vaisius, kuris jums atnešė amžinojo gyvenimo duoną: Jėzų.

42. Marija yra mano Dangiškojo sodo gėlė, kurios esybė visada buvo mano Dvasioje.

43. Ar matote šias gėles, kurios savo grožį slepia nuolankumu? Tokia buvo ir yra Marija: neišsenkantis grožio šaltinis tam, kuris sugeba žiūrėti į ją tyrumo ir pagarbos kupinu žvilgsniu, ir gėrio bei švelnumo lobis visoms būtybėms.

44. Aš atidaviau ją Jėzui kaip motiną; ji buvo dieviškasis švelnumas, įsikūnijęs moteryje. Būtent ją jūs ieškote kaip užtarėją, ją šaukiate kaip paguodą savo kančiose, ir ši dieviškoji meilė tarsi apsiaustu apgaubia žmoniją.

45. Ji yra ta, kurią Viešpaties angelas pavadino „palaiminta tarp visų moterų“. Ji yra ta pati, kurią Kristus ant kryžiaus paliko kaip visų žmonių dvasinę motiną.

46. Marija vaikščiojo po pasaulį ir slėpė savo dieviškąją esybę; ji žinojo, kas ji yra ir kas yra jos Sūnus. Tačiau vietoj to, kad pasigirtų ta malone, ji pasiskelbė tik Aukščiausiojo tarnaite, Viešpaties planų įrankiu.

47. Marija tyliai vaikščiojo po pasaulį, tačiau ji pripildė širdis taika, užtardavo vargstančiųjų, meldėsi už visus ir galiausiai liejo atleidimo ir užuojautos ašaras dėl žmonių neišmanymo ir blogumo. Kodėl gi jūs neturėtumėte kreiptis į Mariją, jei norite ateiti pas Viešpatį, juk per ją priėmėte Jėzų? Argi motina ir Sūnus nebuvo suvienyti Atpirkėjo mirties valandą? Argi tuo metu Sūnaus kraujas nesusimaišė su Motinos ašaromis?

48. Todėl nenuostabu, kad šiuo metu jūs ieškote Jos, kad Ji jus vestų ir priartintų prie Mokytojo.

49. Palaiminti tie, kurie sugeba atrasti šią nuolankumo ir tyrumo gėlę dangiškajame sode; bet Aš jums dar kartą sakau, kad tik tyras žvilgsnis galės ją rasti.

50. Šiandien jūs man pateikiate savo kančias, kad Aš jas palengvinčiau, ir tiesą sakydamas sakau jums, kad tai yra mano užduotis, kad Aš dėl to atėjau, nes Aš esu Dieviškasis Gydytojas. Tačiau prieš mano gydomajam balzamui pradedant veikti jūsų žaizdose, prieš mano glamonėms pasiekiant jus, susikoncentruokite į save ir ištirkite savo skausmą, tyrinėkite jį, visą tam reikalingą laiką giliai apie jį mąstykite, kad iš šio apmąstymo išmoktumėte pamoką, kurią slepia šis išbandymas, taip pat ir pažinimą, kuris jame paslėptas ir kurį turite pažinti. Šis suvokimas taps patirtimi, tikėjimu, žvilgsniu į tiesos veidą, paaiškinimu daugeliui jūsų nesuprantamų išbandymų ir pamokų.

51. Tyrinėkite skausmą, tarsi jis būtų kažkas apčiuopiama, ir jūs jame atrasite gražią patirties sėklą, didžiąją jūsų egzistencijos pamoką, nes skausmas tapo jūsų gyvenimo mokytoju.

52. Kas laiko skausmą mokytoju ir švelniai paklūsta jo raginimams, kuriuos jis skiria atsinaujinimui, atgailai ir tobulėjimui, tas vėliau pažins laimės jausmą, ramybę ir sveikatą.

53. Atidžiai ištirkite save, ir patirsite, kiek naudos iš to gausite. Atpažinsite savo trūkumus ir netobulumus, juos ištaisysite ir dėl to nustosite teisti kitus.

54. Jūs prašote Manęs, kad Aš jus išgydyčiau; tačiau tikrai sakau jums: niekas negali būti geresnis gydytojas už jus pačius.

55. Kokia nauda iš to, kad Aš jus gydau ir pašalinu jūsų skausmą, jei jūs neatsikratote savo klaidų, nuodėmių, ydų ir netobulumų? Ne skausmas yra jūsų ligų šaltinis, o jūsų nuodėmės. Žiūrėkite, tai yra skausmo šaltinis! Taigi kovokite su nuodėme, atsiskirkite nuo jos, ir būsite sveiki. Tačiau tai padaryti yra jūsų užduotis. Aš tik mokau jus ir padedu jums tai daryti.

56. Jei savo sąžine atrasite savo kančių priežastį ir darysite viską, kad su ja kovotumėte, visiškai ir visapusiškai pajusite dieviškąją jėgą, kuri padės jums nugalėti kovoje ir laimėti dvasinę laisvę.

57. Koks didelis bus jūsų pasitenkinimas, kai pajusite, kad savo pačių nuopelnais pasiekėte išsilaisvinimą nuo skausmo ir įgijote ramybę. Tada pasakysite: „Mano Tėve, Tavo Žodis buvo mano išgydymas, Tavo Mokymas buvo mano išgelbėjimas.“

58. Dabar nustokite gyventi spėjimų pasaulyje. Jūs neturite būti nežinojimo apie tiesą būsenoje nei kaip žmonės, nei, tuo labiau, kaip dvasinės būtybės. Kaip norite nugalėti materialioje kovoje, nepažindami

dvasinio gyvenimo? Kaip norite būti dideli, sveiki, išmintingi ir stiprūs, jei atkakliai užmerkiate akis prieš amžinąją šviesą?

59. Nebegyvenkite pusiau tamsoje! Pabuskite ir išeikite į pilną dienos šviesą! Nebūkite daugiau maži vaikai ir augkite dvasiškai!

60. Dar galite sakyti, kad gyvenate taikoje, lygindamiesi su kitomis tautomis; tačiau jei jaučiatės nusivylę, semkitės jėgų iš mano veiklos; jei materializmo mokymai nori jus valdyti, imkite šviesą iš mano žodžio. Iš tiesų, sakau jums, jei nepasirengsite taip, kaip Aš jus mokau, daugelis iš jūsų pateks į sumaištį, daugelis atsuks man nugarą, o daugelis šiandienos tikinčiųjų rytoj bus mano priešai ir pakils paneigti šią tiesą. Aš jums atleidžiu iš anksto, bet taip pat iš anksto atkreipiu jūsų dėmesį ir raginu jus būti budriems.

61. Dar kartą sakau jums, kad turite atidžiai save tikrinti; taip pradėsite jaustis šiek tiek broliškiau su kitais, gailestingiau ir supratingiau su savo artimaisiais. Šiandien jus vis dar atstumia daugelis kitų žmonių poelgių, nes jūs pamirštate savo pačių klaidas. Tačiau jei pažinsite savo trūkumus ir klaidas, suprasite meilę, su kuria Aš jums atleidžiu ir laukiu jūsų. Tada galėsite pasakyti tik: „Jei mano Tėvas man atleido, nors aš Jį taip smarkiai įžeidžiau, mano pareiga yra atleisti savo broliams.“

62. Žmogus nemoka pažvelgti į savo vidų, patikrinti savo veiksmų ir minčių.

63. Jums reikia dvasinio pasiruošimo; bet jei elgsitės pagal mano žodžius, jūs sukelsite susijaudinimą savo brolių gyvenimuose, nes jumyse pasireikš Dvasia su visais savo dovanomis ir jėgomis.

64. Iš tiesų, sakau jums, spiritizmo istorija bus užrašyta ryškiais rašmenimis žmonijos istorijoje.

65. Argi Izraelis netapo nemirtingas, išsilaisvinęs iš Egipto jungo? Argi krikščionys savo pergalės žygyje netapo nemirtingi per meilę? Taip pat ir spiritualistai taps nemirtingi savo kovoje už dvasios laisvę.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 9

1. Šiandien jūs minite mano įžengimą į Jeruzalę; jūs prisimenate laikus, kai Aš kaip Jėzus gyvenau tarp jūsų. Šiandien, matydami mano naujus stebuklus, jūs vėl jaučiatės stiprūs ir viešai liudijate, kad šis Mokytojas yra tas pats, kuris kalbėjo jums Antrajame Laike; tačiau Aš jums sakau, kad neturėtumėte pamiršti to, ką padarėte Jėzui, kad to nepasikartotų šiuo metu. Aš žinojau, kad po jūsų džiaugsmo, kurį sukėlė kunigų žodžiai, jūs susilpnėsite ir kad jūsų „Hosanna“ giesmės netrukus virs „Nukryžiuok jį“.

2. O mano vaikai, kurie per amžius nesupratote mano apreiškimų ir nebuvote budrūs, laukdami mano pranašysčių išsipildymo!

3. Aš buvau aukos avinėlis per tą Paschos šventę, kurią šventė mano tauta. Tik vėliau, kai laikas praėjo, jūs supratote mano mokymo prasmę ir mano aukos priežastį, ir tada verkėte ir gailėjotės, kad manęs nepažinote.

4. Šiandien jūs esate naujame mokymų ir didžiųjų dvasinių apreiškimų laikotarpyje, ir Mokytojas jūsų dvasioje ieško sėklos, kurią Jis įdėjo į jus kitu laiku. Jūs man sakote: „Kodėl mes nejaučiame Tavo buvimo, jei Tu esi mums taip arti?“ Tačiau Aš jums atsakau, kad jūs materializavotės, kad esate užsiėmę mokslais ir viskuo, kas priklauso pasauliui, ir tuo pačiu pamirštate savo sielą.

Iš baimės jūs man sakote, kad nuklydote nuo kelio, o aš jums sakau, kad atėjau, kad savo mokymų šviesa jums parodytum kelią, vedantį į gyvenimą taikos pasaulyje. Klausykite manęs, tada mano žodis pažadins jus naujam gyvenimui, jūsų abejonės ir baimės išsisklaidys. Jūsų siela, nešanti sunkią naštą, suras ramybę, kai pajus mano atleidimą.

5. Kodėl nepaliekate savo reikalų Man? Kodėl patys vykdote teisingumą, užimdami mano, kaip Teisėjo, vietą? Ar nežinote, kad gyvenate išbandymų ir kaltės atpirkimo laikotarpiu? Supraskite, kad jūs visi pažeidžiate mano Įstatymą ir kad Aš jūsų nei nuteisiau, nei viešai apkaltinau.

6. Jei Aš jums suteikiau laisvą valią, tai ne tam, kad jūs teistumėte vieni kitus, bet tam, kad jūs tobulintumėte savo sielą, darydami gera, remdamiesi sąžinės šviesa.

7. Aš darau jus „darbininkais“ ir duodu jums savo meilės sėklą, kad ją sėtumėte į sergančiuosius, į nuliūdusiuosius, į piktadarius. Tačiau jei kas nors jaučiasi nevertas jos priimti, paskatinkite jį ateiti pas Mane, Aš žinosiu, kaip padaryti jį vertą, kad jis nesijaustų paniekintas. Šaukitės savo Dangiškosios Motinos, jos dieviškoji meilė padės jums šioje kovoje ir visus jus atves pas Mane.

8. Noriu, kad jūs, tauta, kurią aš mokiau, perimtumėte vadovavimą naujoms žmonių minios, kurios atvyks po 1950 m., kad padaugintų mano

tautą, ir kad budėtumėte, kad jos būtų maitinamos amžinojo gyvenimo duona, kaip aš tai dariau su jumis.

9. Neleiskite, kad mano Žodis būtų iškraipytas; būkite budrūs, kad jo dvasinė prasmė visada būtų išsaugota, ir pasirūpinkite, kad jūsų aiškinimas būtų teisingas. Pateikite mano tiesą, ir ji atneš jūsų broliams gyvenimą, sveikatą ir tikėjimą. Jei mano Žodis yra šviesa, spindinti iš manęs, jis turi atsiskleisti kiekviename, kuris jį pažįsta, kaip deglas. Aš siūlau jums šią šviesą, nes nenoriu, kad gyventumėte tamsoje.

10. Tobulinkite savo sielą mano išmintimi, stiprinkitės, kad kovotumėte už savo dvasinį kilimą. — Jūs, neturintys jokių jausmų, pajuskite mano glamonę, kad aplink jus esančių žmonių savanaudiškumas nepaliktų jūsų širdyse jokios žalos.

Jūs manęs klausiate: „Kodėl tarp žmonių nėra tikros meilės? Kodėl nevykdoma tikra labdara?“ Ir Aš jums atsakau: todėl, kad jūs išdžiovinote kristalai skaidraus vandens šaltinį, kurį Aš įdėjau į jūsų širdis — nes jūs nutolote nuo mano Įstatymo vykdymo.

11. Jūs susiskaldėte ir nenorite nieko žinoti apie savo brolių poreikius; jūs laikote save svetimais, net jei gyvenate po vienu stogu. Todėl, klausydami mano žodžio, buvote nustebinti, nes jame skelbiu savo meilę, kantrybę ir atleidimą visiems savo vaikams.

12. Aš niekam neteikiu pirmenybės ir reikalauju iš jūsų, kad susivienytumėte, kad mylėtumėte vieni kitus ir atleistumėte vieni kitiems. Aš jau daviau jums pakankamai laiko, kad apmąstytumėte ir pradėtumėte naują gyvenimą. Aš atleidau jūsų praeities klaidas ir suteikiu jums galimybę tapti mano gerais mokiniais.

13. Gyvenimo knyga atsiveria prieš jus, kad apšviestų kiekvieną protą. Studijuokite kiekvieną jos pamoką, nematykite visur paslapčių; šiandien viskas yra aišku dvasiai. Žiūrėkite į „ “ slaptąsias kameras ir sužinokite viską, ką Aš jums suteikiu. Aš nebegaliu būti jums nesuprantamas Tėvas. Nėra jokios priežasties mane taip matyti, nes visi mano apreiškimai buvo jūsų suvokimo ribose, ir viską aš jums atskleidžiau tinkamu laiku.

14. Nesikankinkite be reikalo; viską, ko, jūsų manymu, jums reikia, turite su savimi. Aš įdėjau savo šviesą į jūsų sielą ir dar patikėjau jums tai, kas būtina jūsų kūno išlaikymui. Visi elementai tarnauja jums, viską Aš sukūriau jūsų atgaivai, ir viskas yra naudinga, jei naudojate tai saikingai. Jūsų kančių ir rūpesčių priežastis yra kita: siela neranda ramybės šioje tuščioje egzistencijoje, kurią jūs susikūrėte žemėje, ir jos neramumas persiduoda jums. Jei priimtumėte sprendimus tikrai pasitaisyti – kiek gero sau padarytumėte ir kaip atgautumėte prarastą ramybę.

15. Mokiniai, pasiruoškite, kad galėtumėte žmonijai kalbėti apie meilę, atleidimą ir teisingumą. Pamirškite viską, kas priklauso pasauliui, kad pakiltumėte į taikos ir tobulos meilės sferas.

16. Jūs išgirdote mano šauksmą ir ieškote manęs, kad išmoktumėte mano pamoką; vieni prašo kasdienės duonos, kiti ieško manęs kaip gydytojo ir patarėjo. Bet kai kurie ateina tik tam, kad išnagrinėtų mano žodį ir norėtų jame rasti kokią nors klaidą; tačiau aš jiems sakau: to silpnojo taško, kurio ieškote, mano mokyme nerasite. Jei, priešingai, pažvelgsite į savo vidų, ten rasite netobulumą. — Tie, kurie taip elgėsi, nepažino mano buvimo, nes moka aiškinti tik žmogiškus darbus, bet dar nesugeba suprasti Dievo žinių. Aš apšviečiu visus ir atleidžiu jų netikėjimą.

17. Aš neleisiu, kad nė vienas iš mano vaikų nuklystų ar netgi pasiklystų. Parazitines augalas paverčiu vaisingomis, nes visos būtybės buvo pašauktos į egzistenciją, kad pasiektų tobulumo tikslą.

18. Aš noriu, kad jūs džiaugtumėtės kartu su Manimi mano darbu. Jau anksčiau Aš leidau jums dalytis mano savybėmis, nes jūs esate mano dalis. Kadangi viskas priklauso Man, Aš ir jus darau savo darbo savininkais.

19. Jūs, dvasinės būtybės, visi turite Manėje dieviškąjį Tėvą, ir jei Aš jums materialiajame gyvenime daviau žmogiškus tėvus, tai įvyko tam, kad jie suteiktų gyvybę jūsų kūnui ir atstovautų jūsų Dangiškajam Tėvui šalia jūsų. Aš jums sakiau: „Tu turi mylėti Dievą labiau nei viską, kas sukurta žemėje“, ir pridėjau: „Tu turi gerbti savo tėvą ir motiną.“ Taigi, neapleiskite savo pareigų. Jei jūs nesate dėkingai pripažinę savo tėvų meilės, o jie dar yra šioje pasaulyje, palaiminkite juos ir pripažinkite jų nuopelnus.

20. Aš noriu, kad būtumėte tikintys žmonės, kad tikėtumėte dvasiniu gyvenimu. Jei matėte, kaip jūsų broliai ir seserys iškeliavo į anapus, nelaikykite jų toli nuo savęs ir nemanykite, kad juos praradote amžinai. Jei norite vėl su jais susivienyti, dirbkite, užsitarnaukite nuopelnų, ir kai ateisite į anapus, ten juos rasite laukiančius jūsų, kad išmokytų jus gyventi „Dvasiniame slėnyje“.

21. Mano tauta, ar tiki, kad tai tavo Dievas įkvepia šį žodį? — Kodėl tada abejojote Manimi, kai šaukėtės Manęs ant skausmo lovos, o gydomasis balzamas iš karto neišgydė jūsų ligos? Atminkite, kad Aš jus išbandau įvairiais būdais, nes noriu, kad būtumėte stiprūs: nes jei esate mano mokiniai, turite išlaikyti daug išbandymų, kad jums būtų tikima.

22. Jūs esate Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuonys, kurie jums davė puikius tikėjimo ir paklusnumo pavyzdžius. Nors turite tą pačią Dvasią, jums nepavyksta elgtis kaip jiems. — Visais laikais Aš išbandžiau savo mokinius. Kiek kartų Aš išbandžiau Petrą, ir tik vieną kartą jis susvyravo.

Tačiau dėl šio poelgio neteiskite jo blogai, nes kai jo tikėjimas užsidegė, jis buvo tarp žmonių tarsi deglas, kai pamokslavo ir liudijo tiesą.

23. Nesmerkite Tomo; prisiminkite, kiek kartų galėjote savo rankomis paliesti mano darbus, bet net ir tada vis tiek abejojote. Nežiūrėkite su panieka į Judą Iskarijotą, tą mylimą mokinį, kuris už trisdešimt sidabrinių išdavė savo Mokytoją; niekas niekada nepatyrė didesnės atgailos nei jis. Aš pasinaudojau kiekvienu iš jų, kad palikčiau jums pamokymus, kurie taptų jums pavyzdžiu ir amžinai įstrigtų žmonijos atmintyje. Po savo bailumo jie gailėjosi, pasikeitė ir visiškai atsidavė savo misijos vykdymui. Jie buvo tikri apaštalai ir paliko pavyzdį visoms kartoms.

24. Ateikite į Dvasinę Slėnį, kad suprastumėte mano Žodį. Klausydamiesi mano mokymo, atsiribokite nuo pasaulio rūpesčių ir leiskite mano Šviesai apšviesti jūsų sielą. Aš stiprinu jūsų tikėjimą ir visada vedu jus, kad pasirengtumėte mėgautis Amžinuoju Gyvenimu.

25. „Budėkite ir melskitės“, – sakau jums vėl ir vėl; bet nenoriu, kad priprastumėte prie šio gero patarimo, o kad apie jį mąstytumėte ir elgtumėtės pagal jį.

26. Aš raginu jus melstis, nes tas, kuris nemeldžiasi, pasiduoda nereikalingoms, materialiosioms ir kartais beprasmėms mintims, dėl kurių, to nesuvokdamas, jis skatina ir maitina brolių žudymo karus. Tačiau kai jūs meldžiatės, jūsų mąstymas, tarsi šviesos kardas, perplėšia tamsos šydus ir pagundų pinkles, kurios šiandien laiko daugybę būtybių nelaisvėje; jis pripildo jūsų aplinką dvasine jėga ir priešinasi blogio jėgoms.

27. Nepraraskite drąsos kovos akivaizdoje ir nenusiminkite, jei dar nematote sėkmės. Supraskite, kad jūsų užduotis yra kovoti iki galo; tačiau turite atsižvelgti į tai, kad jums teks tik labai maža dalis šio žmonijos atnaujinimo ir sudvasinimo darbo.

28. Rytoj jūs paliksite savo postus, o kiti ateis tęsti jūsų darbą. Jie žengs dar vieną žingsnį pirmyn, ir taip mano žodis išsipildys iš kartos į kartą.

29. Galiausiai visos šakos susijungs su medžiu, visos tautos susivienys į vieną tautą, ir žemėje viešpataus taika.

30. Melskitės, mokiniai, ir tobulėkite savo pakilime, kad jūsų pamokymo ir meilės žodžiai rastų atgarsį jūsų brolių širdyse.

31. Iš tiesų sakau jums: jei šis tauta, be savo paskirties supratimo, jau vykdytų savo užduotį, žmonija per jos maldas gautų malonę. Tačiau jums dar trūksta meilės artimui, kad galėtumėte savo artimus laikyti tikrais broliais, kad galėtumėte iš tiesų pamiršti rasių, kalbų ir tikėjimų skirtumus, o taip pat iš savo širdžių ištrinti bet kokį pykčio pėdsaką tiems, kurie jus įskaudino.

32. Jei jums pavyks pakelti savo jausmus virš tokios didelės žmogiškosios nelaimės, jūsų viduje pakils giliausias ir nuoširdžiausias prašymas už savo artimus, ir šis meilės virpesys, šis jūsų jausmų tyrumas bus galingiausi kardai, sunaikinsiantys tamsą, kurią sukūrė žmonių karai ir aistros.

33. Skausmas tave paruošė, Izraeli, vergijoje jūs apsivalėte; todėl jūs esate tinkamiausi rūpintis kenčiančiaisiais.

34. Budėk, mano tauta, būk kaip paukščiai, kurie skelbia naują dieną ir pažadina miegančiuosius, kad jie būtų pirmieji, kurie priima šviesą, ir tada Aš jiems pasakysiu: Tas, kuris jus tikrai myli, šiuo metu jus sveikina.

35. Visi, kurie priartėja, kad klausytųsi Manęs, pajus mano Žodžio glamonę, jie jausis patepti mano meile ir apipilti dvasiniais turtais.

36. Aš esu laimingas, nes mačiau, kad jūs viską palikote, kad būtumėte prie mano stalo, nes žinote, kad mano žodis yra jūsų duona ir jūsų palaima žemėje.

37. Šis mokymas pasiekia jūsų širdis, kur gimė ketinimai pasitaisyti ir kilnūs jausmai.

38. Jei jūs daug kentėjote ir verkėte, kol buvote pasirengę man atverti savo širdžių duris – tikrai, sakau jums, tas, kuris daug kentėjo, tuo pačiu atpirko savo nuodėmes ir gaus atleidimą.

39. Nusiminusios širdys, nuraminkite savo skausmą ir ateikite pas Mane. Apšvieskite save savo dvasios šviesa ir džiaugsmingai eikite mano pamokymų keliu.

40. Pasveikite manyje, pamirškite savo sielvartą ir mylėkite. Kas turi meilę, tas turi viską; kas sako „meilė“, tas sako viską.

41. Tačiau kai suprasite, kad viskas, kas išėjo iš Manęs, yra tobula, harmoninga ir graži, paklausite savęs: kodėl tada Dievo vaikai gyvena pasaulyje griaudami ir naikindami? Kokios jėgos verčia juos klaidingai suvokti save ir naikinti, nors jie kilo iš Tėvo tyro šaltinio? Kokios yra tos jėgos ir kodėl Dievas savo beribiu galingumu nesustabdė žmonių, griaunančių taiką, veržimosi? Kodėl Jis leidžia blogį tarp žmonių?“

42. Klausykite, mokiniai: žmogus kaip dvasines dovanas turi valios laisvę ir sąžinę; visi ateina į pasaulį apdovanoti dorybėmis ir gali jomis pasinaudoti. Jų dvasioje yra sąžinės šviesa; tačiau kartu su kūno vystymusi vystosi ir aistros, piktos polinkiai, ir šie kovoja su dorybėmis. Dievas leidžia tai vykti, nes be kovos nėra nuopelnų, o tai jums būtina, kad pakiltumėte dvasiniu keliu. Kuo gi būtų Dievo vaikų nuopelnas, jei jie nekovotų? Ką darytumėte, jei gyventumėte laimės kupini, kaip to trokštate pasaulyje? Ar galite tikėtis dvasinio pažengimo, apsupti patogumų ir turtų? — Jūs sustotumėte; nes kur nėra kovos, ten nėra nuopelnų.

43. Tačiau nesupraskite manęs klaidingai; nes kai Aš kalbu apie kovą, turiu omenyje tą, kurią jūs pradedate, norėdami įveikti savo silpnybes ir aistras. Šios kovos yra vienintelės, kurias Aš leidžiu žmonėms, kad jie įveiktų savo savanaudiškumą ir materialius siekius, kad siela, apšviesta Dvasios, užimtų savo tikrąją vietą.

44. Aš pritariu šiai vidinei kovai, bet ne tai, kurią žmonės veda trokšdami išaukštinti save, apakinti ambicijų ir piktumo.

45. Brolių žudymo karų triukšmas ir žiaurumai užgesino žmogaus širdies jautrumą, užkirto kelią bet kokių aukštesnių jausmų, tokių kaip meilė artimui ir užuojauta, išraiškai.

46. Aš nenoriu jums pasakyti, kad visi tokie yra – ne, nes vis dar yra žmonių, kuriuose yra švelnumas, užuojauta ir meilė artimui, kurie eina iki aukos, kad apsaugotų juos nuo blogio ar išlaisvintų iš kokios nors išbandymo. Jei kai kurie žmonės suteikia jums šią pagalbą – ką tada nepadarys jūsų dangiškasis Tėvas už jus, kurie esate jo vaikai? Kaip tada jums galėjo kilti mintis, kad Jis siunčia jums skausmą ir neviltį?

47. Aš esu tas pats Mokytojas, kuris Antrajame Laike jums kalbėjo apie kelią į Dangaus Karalystę; Aš esu tas pats Kristus, kuris per amžius skelbia tiesą, amžinus mokymus, kurie yra nekintami, nes jie yra apreiškimai, kylantys iš mano Dvasios.

48. Atpažinkite manyje Tėvą; nes tikrai sakau jums, Kristus yra viena su Tėvu nuo amžinybės, dar prieš pasaulių sukūrimą. Antrajame laikmetyje šis Kristus, kuris yra viena su Dievu, tapo žmogumi žemėje palaimintame Jėzaus kūne ir taip tapo Dievo Sūnumi, tačiau tik savo žmogiškumo atžvilgiu; nes dar kartą sakau jums, kad egzistuoja tik vienas Dievas.

49. Kartais jūs manote, kad Aš jums per daug kalbu apie Dvasią ir pamirštu jūsų žmogiškus poreikius bei rūpesčius. Tuomet Aš sakau: „Ieškokite Dievo Karalystės ir Jo teisumo, ir visa kita jums bus duota dar ir virš to“. Tada pas jus ateis ramybė, pusiausvyra, supratimas, atleidimas ir meilė, o materialioje srityje turėsite visko perteklių.

50. Aš žinau ir suprantu visus jūsų poreikius ir imuosi visų jūsų rūpesčių, kad juos palengvintų pagal mano valią, ir jei kartais jaučiatės nusivylę, nes Aš jums iš karto nesuteikiau to, ko prašėte, tai dėl to Tėvas jūsų nemyli mažiau; taip atsitiko, nes tai jums yra naudinga.

51. Daugelis mano mažųjų vaikų savo kančias priskiria likimo neteisybei ir mano, kad Tėvas juos pamiršo. Dabar Aš jūsų klausiu: kam jums tarnavo mano Žodis? Argi jūs manote, kad Viešpats, Gyvenimo Kūrėjas, neturi galios ištaisyti jūsų blogio, arba kad Jis negali patenkinti jūsų kokių nors materialių poreikių, kurie jums nepadeda dvasiniame kilime?

52. Aš suteikiu jums tik tai, kas jums geriausia. Kiek prašymų jūs pateikiate, kurie, jei būtų išklausyti, atneštų jums tik neigiamų pasekmių ar nelaimių.

53. Žmogus, kuris pasitiki Dievu ir laimina savo likimą Jo akivaizdoje, niekada jo nekeikia, nei reikalauja to, kas jam nesuteikta.

54. Jei jis yra vargšas ar serga, o jo širdis kenčia, jis su pasitikėjimu tikisi savo Viešpaties valios.

55. Kartais jūs man sakote: „Viešpatie, jei turėčiau viską, jei man nieko netrūktų, aš prisidėčiau prie Tavo dvasinio darbo ir užsiimčiau labdara.“ Tačiau žinokite, kad jūs, kaip žmonės, esate nepastovūs ir kad visi šiandieniniai jūsų ketinimai, kol jūs nieko neturite, pasikeistų, jei Aš suteikčiau jums viską, ko trokštate.

56. Tik Dievo meilė savo vaikams yra nekintama.

57. Aš iš anksto žinau, kad jūs pražūtumėte, jei Aš apdovanotų jus gausa, nes Aš žinau jūsų sprendimus ir silpnybes.

58. Aš žinau, kad turėdamas gausybę materialių gėrybių žmogus nutolsta nuo Dievo, nes jis dar nėra pajėgus ir pasirengęs suprasti savo Viešpatį.

59. Supraskite, kaip labai Aš jus myliu ir jokiu būdu jūsų nepamirštu; Aš tik nenoriu, kad jūs pražūtumėte.

60. Atsisakykite pasaulio tuštybių, ateikite pas mane iš įsitikinimo, iš meilės, o ne dėl skausmo.

61. Neatsitraukite nuo tikėjimo, kai esate vargšai; nes jei jūsų dvasiniam tobulėjimui būtų naudinga išsilaisvinti iš skurdo, Aš jums visko duosiu perteklių.

62. Atminkite, kad Tėvas savo vaikų likimą veda su didžiausiu teisingumu ir tobulumu.

63. Tai yra išbandymų, skausmo ir kančių laikai — laikai, kai žmonija kenčia dėl tiek daug tarpusavio neapykantos ir piktos valios pasekmių.

64. Pažvelkite į mūšio laukus, kur girdimas tik ginklų triukšmas ir sužeistųjų baimės šauksmai, kalnai sudarkytų lavonų, kurie anksčiau buvo stiprūs jaunų žmonių kūnai. Ar galite įsivaizduoti juos, kai jie paskutinį kartą apkabino motiną, žmoną ar sūnų? Kas gali įvertinti šių atsisveikinimų skausmą, jei pats nėra išgėręs šio taurės?

65. Tūkstančiai ir tūkstančiai baimės apimti tėvai, moterys ir vaikai matė, kaip jų mylimi artimieji išvyksta į karo, neapykantos ir kerštо laukus, priversti keliauti dėl kai kurių žmonių godumo ir arogancijos, neturinčių šviesos ir meilės savo artimiesiems.

66. Šios jaunų ir stiprių vyrų legionai negalėjo sugrįžti į savo namus, nes liko sudraskyti laukuose; tačiau žiūrėkite, žemė, Motina Žemė,

gailestingesnė už žmones, kurie valdo tautas ir mano esą savo artimųjų gyvenimo šeimininkai, atvėrė savo įsčias, kad juos priimtų ir meiliai apdengtų.

67. Žiūrėkite į visų amžiaus vyrų, moterų ir vaikų karavanus, kaip jie bėga nuo sunaikinimo ir, pavargę, ieško prieglobsčio ir taikos vietos. Jų kojos jau sudaužytos ir kraujuoja, jų širdys nebegali ilgiau priešintis skausmui; tačiau jų esybės gelmėje dar lieka vilties kibirkštėlė.

68. Melskitės, tauta, melskitės už juos, ir mano gailestingumas, susivienijęs su jūsų mintimis, nusileis ant jų, kad juos apsaugotų ir apdengtų mano meilės apsiaustu.

69. Pamąstykite apie brolių žudymo karų priežastis ir apie jų sukeltą griuvėsius, ir suprasite, kad nesate tokie nelaimingi, kaip manote. Tada jūsų dejonės nutils, ir jūs manęs daugiau nebesakysite: „Viešpatie, aš esu nelaimingiausias žemėje; ar tai todėl, kad Tu mane pamiršai?“

70. Pažiūrėkite, kaip karas viską sunaikina!

71. Pažvelkite į tuos senus tėvus, kurie laukia mylimų artimųjų sugrįžimo; alkis beldžiasi į jų duris, o vienatvė yra jų palydovė.

72. Tie, kurie turėjo pakankamai jėgų eiti, pabėgo; neįgalieji turėjo pasilikti ir susitaikyti su tuo, kas jiems nutiko. Jų niūrios mintys praskaidrėdavo tik tada, kai jie maldose mane maldavo: „Viešpatie, nepalik manęs.“

73. Tik Aš žinau tą skausmą, kurį slepia motinos, paliktos dėl žmonių blogumo.

74. Aš esu vienintelis, kuris jų gyvenimo tyloje ir vienatvėje sako joms, kad mano karalystėje jos nėra paliktos.

75. Melskitės, mano tauta, ir apmąstykite tą išdidumą ir ambicijas, kurios daigsta žmonių protuose, kurie atnešė pražūtį, neviltį ir mirtį kitiems žmonėms, kurie nėra kalti.

76. Apmąstę mano žodžius, ar vis dar manote, mano tauta, kad esate nelaimingiausi žemėje? Jūs man atsakote: „Ne, Mokytojau, mes buvome apimti klaidos, nes pamiršome kitus ir galvojome tik apie save – manydami, kad kova dėl kasdienio duonos yra kartiausias taurė, kurią galima išgerti.“

77. Todėl Aš jums sakau, kad turite jaustis turtingi, nes klausotės dieviškojo Žodžio, kuris jus maitina ir stiprina, ir dar šiek tiek mėgaujatės ramybe.

78. Dar galite tikėtis kelių ramybės dienų, bet ir šis žemės kampelis bus sukrėstas skausmo; taip neliks nė vienos vietos šiame pasaulyje, kuri nebūtų išvalyta.

79. Viskas, ką jums sakė mano apaštalas Jonas, dabar išsipildo žodis po žodžio ir įvykis po įvykio.

80. Visi šie ženklai, išbandymai ir neramumai, kuriuos kenčia žmonija, yra akivaizdžiausias įrodymas, kad dabar baigiasi viena epocha, kad atvertų kelią naujam laikui. Tai ne pirmas kartas, kai pas jus įvyksta tokie įvykiai; tačiau jei jūs mane suprastumėte ir būtumėte pasiruošę, jūs šį perėjimo žingsnį žengtumėte ramiai, nesutrikę.

81. Jūs netrukus pasieksite šimtmečio vidurį ir esate daug ką patyrę. Kokios staigmenos, įvykiai ir išbandymai laukia jūsų per pusę šimtmečio, kuris yra priešais jus?

82. Sakau jums tik tai, ką daug kartų sakiau savo Antrojo Laiko apaštalams: „Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą!“ Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 10

1. Šioje palaimintoje valandoje atsakykite į savo sąžinės klausimus, nes atėjo teismo laikas.

2. Jūs stovite prieš savo Teisėją, nes būtina, kad Aš jus akimirksniu paliesčiau savo teisingumu; bet tikrai, sakau jums, mano teismas yra kupinas meilės ir teisingas.

3. Aš nuolat duodu jums didelius įrodymus, kad esu tarp jūsų. Kodėl jūs visi manimi netikite? Ar norite, kad aš jus atiduočiau žmogiškosios piktadarystės savivalės valiai? — Neklyskite pasaulio keliais. Ateikite pas mane, aš esu kelias, vedantis jus į tikrą laimę.

4. Aš jūsų tautai patikėjau taikos, o ne karo misiją; suvokite, kad joje skamba mano dieviškasis Žodis, kuriame Aš jums apreiškiau, kad Naujoji Jeruzalė yra „Dvasiniame slėnyje“; ir į jį turi įžengti visos sielos, einančios dvasinio tobulėjimo keliu, ir tapti jo gyventojomis.

5. Iki šiol jūs man rodote savo klėtis su mažai sėklos, nes nenaudojate laukų, kuriuos Aš jums po truputį suteikiu. Jūsų artimieji „miršta“ jūsų akyse, bet jums tai neturi jokios įtakos.

6. Argi nemanote, kad tokiu būdu slepiate mano įstatymą? Jūs labai gerai žinote, kad būtent jūs seniai sudarėte su manimi sandorą – sandorą, kuri buvo užrašyta Gyvenimo knygoje.

7. Jūsų širdis prisipažįsta, kad jūs vis dar esate kaip drąsos netekę kareiviai.

8. Klausykite manęs, tauta, nes ateis išbandymai, ir jie jus pažadins bei suteiks jums tvirtumo, kurio jums trūksta.

9. Būtina, kad jūsų tikėjimas ir žinios išaugtų, kad suprastumėte, jog šiame gyvenime turite būti taikos sargai savo mintimis ir maldomis.

10. Jums prasideda nauji metai, už kuriuos jūs atsiskaitysite man. Aš duodu jums šį laiką jūsų pasiruošimui ir jūsų kovai.

11. Jei pasirengsite, jūs neverksite ir nejausite skausmo savo širdyse. Tačiau neprovokuokite mano teisingumo nepaklusnumu, nes tada jūs tikrai turėsite išgerti kartybės taurę.

12. Tapkite mano darbininkais, nes laukai laukia jūsų meilės sėklos. Elijas, nenuilstantis piemuo, jau paruošė kelius ir laukus, kad jūs paimtumėte savo žemės ūkio padargus ir pradėtumėte dirbti laukus.

13. Jūsų darbas yra labai delikatus, tačiau jis nebus nei sunkus, nei varginantis. Prieš mano teisingumo baltą saulę visada nusileis Marijos motiniškas apsiaustas kaip gailestingas debesis, kuris suteiks jums savo dangiškąją apsaugą, o mano balsas, kaip paukščių čiulbėjimas ir gurguliavimas, džiugins jus, kad jūsų darbas būtų malonus.

14. Mylimi mokiniai, Trečiajame Laike mano balsas nenuilstamai kalbėjo jums, mano žodis pasirodė kaip spindintis švyturys, rodantis kelią pasiklydusiems laivų nelaimės ištiktiems žmonėms.

15. Savo mokymu aš suteikiau jums dvasinę jėgą ne tik tam, kad įveiktumėte šio pasaulio vingius, bet ir tam, kad įvykdytumėte dvasinę užduotį, kurią prisiėmėte šiuo laikotarpiu.

16. Ne visi jus priims su atvira širdimi, kai skelbsite mano mokymą; kai kurie jums pastatys spąstus, kad jus sugautų.

17. Prasidės kova; nes kaip yra tokių, kurie turi galią daryti gera, taip yra ir tokių, kurie turi galią daryti bloga.

18. Aš jus gryninu ir ruošiu dvasiškai bei fiziškai, kad suprastumėte Tėvo įkvėpimą ir vėliau jį perduotumėte savo broliams tokiu pačiu tyrumu, kokiu Aš jį perdaviau jums.

19. Jūs įrodysite, kad šis mokymas nėra teorija, kad jis nebuvo paimtas iš knygų, kad savo tiesa jis perteikia Šventosios Dvasios žinią.

20. Aš jus ruošiu, nes gyvenimas žemėje kasdien keisis, ir tai, kas šiandien yra „taika“, rytoj bus karas; tai, kas šiandien žmonėms atrodo kaip „šviesa“, rytoj juos suklaidins. Žmonija ruošia savo įvairius ginklus mūšiui; jūs ruoškite savuosius.

21. Maldoje ir vykdydami mano mokymą žmonės suras šviesą. Veikdami pagal mano įstatymą, mano nauji kariai suras jėgų, o kai ateis skausmo dienos, jūs susivienysite, kad padrąsintumėte vieni kitus ir melstumėtės už visus.

22. Šiuo metu mano įstatymas bus išgelbėjimo arka. Iš tiesų sakau jums: Kai potvynio vandenys, nešantys blogį, skausmą ir vargą, bus paleisti, kitų tautų žmonės ilgomis eilėmis plūs į šią žemę, traukiami jos dvasingumo, svetingumo ir taikos; ir kai jie susipažins su šiuo apreiškimu ir tikės tuo, ką Aš kalbėjau savo naujojo atėjimo metu kaip Šventoji Dvasia , Aš ir juos vadinsiu „izraelitais pagal Dvasią“. Tarp šių žmonių minios bus mano pasiuntiniai, kuriuos Aš leisiu grįžti pas savo tautas, kad jie savo broliams perduotų dieviškąją mano Žodžio žinią. Tačiau ne visi atvyks į šią tautą, kad susipažintų su mokymu, kurį Aš jums atnešiau, nes daugelis jį priims dvasiškai.

23. Tada jūs pamatysite, kaip daugelis tų, kurie manęs niekada negirdėjo, kaip didieji apaštalai, kupini tikėjimo, meilės ir uolumo, pakils, nepaisydami baimių ir prietarų, kurių jūs nesugebėjote įveikti, ir visur, kur atsivers durys, įeis, kad liudytų apie mano Žodį. Jie nebijos sektų ir bažnyčių, nes vietoj to, kad laikytų jas priešais, jie jas laikys broliais.

24. Šiame kelyje nelaikykite nieko svetimu, priimkite savo artimus atvira širdimi ir perduokite jiems mokymą, kurį Aš jums daviau.

25. Vėliau, kai mano pasiuntiniai išsiskirstys po pasaulį, jie visi jausis vieningi savo misijoje.

26. „Darbininkas“ dirbs žemę, išvers vagą ir į ją pasės sėklą, tikėdamas ir trokšdamas gausaus derliaus. Tačiau Mokytojas jums sako: visada prisiminkite, kad reikia rinktis tinkamą dirvą, kad sėkla neišnyktų. Jūs visada nuimsite derlių, atitinkantį meilę, su kuria jį puoselėjote.

27. Visi jūs galėsite būti „darbininkai mano laukuose“, bet būtina iš anksto pajusti ir suvokti šią užduotį.

28. Šis darbas yra nuimti tamsią akinančią juostą nuo nežinovių ir fanatikų, mokyti juos, kad Aš esu Vienintelis Dievas, kuriam visi turi tarnauti. Aš ruošiu jus, kad parodytumėte kitiems pavyzdį, nes sugebėjote atverti savo akis šviesai ir nuolankiai prisipažinti, kad buvote nežinoviai.

29. Per jus Aš pasėsiu savo sėklą ir vėliau nuimsiu mano Įstatymo įvykdymo vaisius. Jūsų broliai klaus jūsų, kaip gavote šį mokymą, kokios buvo mano apreiškimai ir kodėl einate šiuo keliu; ir į kiekvieną klausimą turite atsakyti absoliučia tiesa. Nes jei nemokėsite apsiginti tiesa, nebūsite stiprūs ir liksite pralaimėtojai; tada sėkla negalės sudygti.

30. Aš nenoriu, kad kovos pabaigoje jūs negalėtumėte nuimti derliaus, po to, kai atsisakėte pasaulio pagundų , kad išgirstumėte Mane, ir buvote pavadinti mano mokiniais. Nebūtų teisinga, jei jūs gautumėte nusivylimus ir kartėlį tik todėl, kad laiku neišmokote ginti mano darbo, jį studijuodami ir gilindamiesi į jį, kad galėtumėte drąsiai pasitikti išbandymus.

31. Mano mokymas yra vienintelis mokymas, išmintingai perteiktas įvairiomis formomis, kad galėtumėte jį suprasti, ir prie kurio neturite nieko pridėti. Ir nors tai yra įstatymas, Aš nenoriu jo jums primesti, nes patektumėte į veidmainystę; rodytumėte, kad jį vykdote, o savo veiksmais pažeistumėte mano įstatymą.

32. Aš įdėjau sąžinę į jūsų esybę, kad ji būtų gairė visais jūsų keliais, nes sąžinė sugeba atskirti gėrį nuo blogio ir teisybę nuo neteisybės. Turėdami šią šviesą, jūs nebūsite apgauti ir negalėsite būti vadinami neišmanėliais. Kaip spiritualistas galėtų apgauti savo artimą ar bandyti apgauti save, jei jis žino tiesą?

33. Antrajame Laike prie Jėzaus priėjo turtingas jaunuolis ir tarė Jam: „Mokytojau, manau, kad esu vertas Karalystės, kurią Tu žadi, nes elgiuosi pagal Tavo mokymą.“ Jėzus jo paklausė: „Ar tu laikaisi Įstatymo?“ Jaunuolis atsakė: „Taip, Viešpatie, aš pasninkauju, gerai elgiuosi su savo broliais, niekam nedarau blogo ir dalį savo turto skiriu šventyklos išlaikymui.“ Tada Jėzus jam tarė: „Jei nori man sekti, atiduok vargšams tai, ką turi, ir sek paskui mane.“ — Tačiau jaunuolis turėjo tiek daug, kad

nenorėjo atsisakyti savo turtų ir nusprendė atsiskirti nuo Viešpaties. Jis manė, kad vykdo įstatymą, bet apgavo pats save.

34. Kiek kartų Aš jums sakiau: praktikuokite aktyvią meilę artimui, tegul ši dorybė pasireiškia, tačiau jos neparodykite, nes tada tai nebebus nesavanaudiška pagalba, ir jūs apgausite patys save.

35. Mokiniai, jei, praktikuodami mano mokymą, nenorite pakliūti į klaidas, tikrinkite savo veiksmus sąžinės pagalba; jei ji jus kaltina, išnagrinėkite save iš pagrindų, suraskite klaidą ir ją ištaisykite. Jūsų sąžinė yra veidrodis, kuriame galite pamatyti, ar esate tyri, ar ne.

36. Spiritualistas turi būti atpažįstamas pagal savo veiksmus, kurie, norint būti tyriems, turi būti diktuojami sąžinės. Kas taip elgiasi, tas savo dvasioje pajus teisę vadintis mano mokiniu.

37. Kas galės mane apgauti? — Niekas. Bet aš jus teisiu ne pagal tai, ką darote, o pagal ketinimą, su kuriuo tai darote. Aš esu jūsų sąžinėje ir už jos ribų. Ar manote, kad aš negaliu žinoti jūsų veiksmų ir jų ketinimų?

38. Pasiruoškite kovai, kad mano tauta nebūtų klaidingai suprasta dėl jūsų blogų veiksmų, nes dažnai mano mokymo pripažinimas ar nepripažinimas priklausys nuo jūsų. Tačiau Aš jūsų klausiu: kas galės užtemdyti mano Žodį, juk jis yra pati Tiesa, juk jis yra Tyrumas ir Tobulumas? — Niekas. Tačiau dėl jūsų nepakankamo pasiryžimo jūs tikrai praleisite progas užsitarnauti nuopelnų ir tobulinti savo sielą.

39. Jei kas nors nežino mano tiesos, tai todėl, kad jis neatėjo atsigerti iš išminties šaltinio, kuris yra mano Žodis ir kuris savo kristalinio skaidrumo vandenį lieja kiekvienam ištroškusiam.

40. Tiesa, kurią Aš apreiškiau „Pirmiesiems“ – patriarchams, pranašams ir teisiems, yra ta pati, kurią Aš jums šiandien pateikiu, nes mano mokymas, kurį šiuo metu gaunate, yra visų laikų įstatymas. Aš mokau jus tik kelio, kad tęstumėte savo gyvenimo kelionę iki tikslo.

41. Mokiniai, čia yra mano Žodis, kuriame visada rasite mano Tiesą; tačiau jei pateiksite klaidingus ar sudėtingus aiškinimus, jei pakeisite mano Mokymą arba (dvasiškai) skurstantiems pateiksite jo painų vaizdą, jūs nuimsite prastą derlių.

42. Atkreipkite dėmesį į tai, kaip perduodate mano mokymą ir kaip apie jį kalbate, nes esate atsakingi už labai didelį palikimą.

43. Aš esu sėklos savininkas, jūs esate darbininkai. Pasirūpinkite, kad ji sudygtų, pražystų ir duotų vaisių, kaip Aš jus mokiau.

44. Tačiau nesijauskite tarnais ar vergais. Jauskitės laisvi mylėti ir dirbti mano darbe. Aš esu šviesa, apšviečianti kelius, o jūs – keliautojai, pasirenkantys taką.

45. Jei kas nors eina kaip aklas ir nemato šios šviesos, jei kas nors yra tingus ir dėl to jos neranda, jei kas nors nuklysta nuo kelio, tegul nekaltina Manęs; nes kur bebūtumėte, ten esu Aš, kad įvairiomis formomis kalbėčiau jums. Supraskite, kad tas, kuris nori Manęs rasti, turi pasistengti.

46. Mano žodis įsiskverbia į jūsų širdis kaip kviečiai į derlingą žemę, ir jei jį priimate, turite jį priversti pražysti ir daugintis.

47. Tyrinėkite šį Žodį, kad galėtumėte suprasti jo turinį, ir elkitės pagal jį, kad suvoktumėte jo vertę; ir ištyrimo metu įgytų žinių nelaikykite tik sau, bet paskelbkite jas žmonijai. Su džiaugsmu patirsite, kad jūsų broliai jas gerai priims, ir pamatysite, kaip jie pabus meilei ir tikėjimui.

48. Po šio laiko žmonės, ieškodami mano mokymo, ateis pas jus ir, negirdėję mano žodžio, perduoto per balso nešėjus, žinos, kad Aš vėl atėjau, ir turės tikrumą, kad Aš šia forma kalbėjau žmonijai.

49. Atės laikas, kai mano Žodis išplis visose tautose, o mano šiuo metu duoti įsakymai per amžius įgys gyvybę ir jėgą. Kiekvienas, kuris pasiruoš, pajus mano buvimą savo sieloje, ir galiausiai žmogus paklus mano Įstatymui. Jis teisingai supras valios laisvę ir atliks teisus darbus pagal mano Dieviškąjį Įstatymą.

50. Dar kartą palieku jums pėdsaką, kad galėtumėte manimi sekti. Kai išeisite ieškoti žmonių, kad neštumėte Gerąją Naujieną, neprašykite, kad jie jūsų klausytųsi.

Atlikite savo užduotį oriai, ir tie, kurie jums tikės, bus tie, kuriuos Aš išsirinkau, kad iš jų padaryčiau savo mokinius.

Paskleis gandai, kad Mokytojas sugrįžo paskirti savo naujus apaštalus, ir jūs liudysite šiuos pranešimus bei atskleisite jiems, kad ir jūs sugrįžote į žemę, kad Antrajame Laike buvote su Manimi ir girdėjote mano Žodį Galilėjoje bei Judėjoje. Tačiau jei jie abejos jumis, pasakykite jiems, kad jie apmąstytų mano žodžius ir pranašystes, duotas mano apaštalams, tada jie žinos, kad tai yra tiesa.

51. Jums, kurie Manęs klausotės, perduodu savo Žodį per balsų nešėjus; vėliau ateis kitos kartos, kurios studijuos viską, ką Aš pasakiau, ir kas bus išsaugota spausdinta forma bei užpildys storus tomus.

52. Aš esu Gyvenimas ir kiekvieną akimirką jus gaivinu; tačiau turiu kovoti su jūsų idėjomis ir mintimis. Jūsų darbai atneša jums skausmą ir mirtį, tačiau jūs nesuprantate, kaip ieškoti Manęs, kad sustiprėtumėte gėryje. Kodėl jūs neateinate pas Mane? Kas mane šaukė ir nepajuto mano buvimo? Kaip labai aš jus myliu ir visada mylėjau! Dar prieš jus sukuriant, Aš jus mylėjau savyje, ir nuo tos akimirkos, kai jūs išėjote iš mano Dvasios, jūs visam laikui gavote mano dovanas ir įsakymus.

53. Žemė, kuria šiandien žengiate, nėra jūsų amžinasis namas, nėra Pažado žemė; todėl jūs visada trokštate kito, aukštesnio gyvenimo, siekiate tobulumo, nes jis jums priklauso kaip amžinasis paveldėjimas; tai yra išaukštinimo būsena, kurią jūsų dvasia pasieks po didelių kovų. Nepasitenkinkite žemiškais gėriais, nes žinote, kad esate paskirti pažinti tobulą dvasinį gyvenimą su visomis jo malonėmis ir grožybėmis.

54. Nelaukite, kad jūsų artimieji atsinaujins vien tik mano dieviškojo darbo dėka, be jūsų pastangų. Jūsų užduotis yra dirbti, kad būtų pakloti naujos žmonijos, mylinčios ir laikantis mano Įstatymo, pamatai. Tam malda yra jūsų geriausias ginklas.

55. Aš kalbu visų žmonių dvasiai ir širdžiai; Aš jas puoselėju ir globoju, ir ateis laikas, kai jos sugebės susijungti su Manimi iš dvasios į dvasią, ir tada tarp Tėvo ir Vaiko nebebus jokių paslapčių. Pasiruoškite šiam laikui, kai Aš nebeatsiskleisiu per žmogiškąjį protą.

56. Užrašykite mano Žodį ateinančioms kartoms ir saugokitės, kad netinkamai nevykdytumėte mano nurodymų. Aš nenoriu, kad mano nauji mokiniai – tie, kurie mano Žodį pažins tik iš Raštų, – mano mokyme rastų netobulumų dėl jūsų pasirengimo trūkumo.
Mano valia yra, kad šiose puslapiuose būtų užfiksuotas visas mano darbo turinys ir visa tiesa. Šioje knygoje, kurią jums patikėjau, aš sujungiau savo per tris laikotarpius apreikštą Žodį, o viską, kas liko paslėpta ar apgaubta paslaptimi, jūs suprasite, kai susijungsite Dvasia su Dvasia su mano Dieviškumu.

57. Iš tiesų, sakau jums, jei manote, kad mano apsireiškimas šiuo metu nėra įvykis ir kad su jūsų išnykimu mano darbas bus baigtas, tai jūs neturite jokio supratimo apie jo reikšmę, taip pat nematėte Šeštojo antspaudo šviesos, kuri apšviečia ir gaivina viską, kas sukurta, ir žymi naują etapą sielos tobulėjimui.

58. Jei klausydami mano žodžio pamatytumėte savo dvasios nuolankumą, jūsų kūnas susivienytų su ja, kad sudarytų vieną valią; tačiau kūno apvalkalas yra kliūtis jūsų dvasiniam tobulėjimui. Matykite čia kovą ir joje būtinus nuopelnus jūsų dvasiniam kilimui.

59. Jei dėl gyvenimo išbandymų jaučiatės prislėgti, laikykitės manęs, ir būsite stiprūs, ir niekas nesugriaus jūsų ramybės nei atims jūsų paveldėjimo.

60. Aš noriu visada matyti jus degančius meile, kad nebūtumėte kaip kapai, kurie karšti tik tol, kol saulė siunčia savo spindulius, o vakare, kai ji pasislėpia, vėl atšąla.

61. Nebūkite sujaudinti tik tada, kai girdite mano žodį, bet mylėkite mane ir mylėkite vieni kitus visada, kaip aš myliu jus.

62. Dėkingose širdyse Aš išgirdau šią maldą: „Viešpatie, Tu nepailstamai mums suteiki tiek daug gėrio.“ Tačiau Aš jums sakau: Aš esu jūsų Tėvas ir matau jūsų vargą. Kaip gi mano Dvasia galėtų likti nejautri jūsų maldoms? Aš paguodžiau jus jūsų miegamojo vienatvėje ir apšvietiau jus, kad jūsų dvasinė malda būtų naudinga.

63. Aš palieku savo mokinių širdyse atminimo knygą, kad po 1950 m., kai mano Žodis nebebus girdimas per žmogaus protą, būtent jie neštų žmonijai mano žinią.

64. Kiek pamokų jūs išgirdote ir išmokote šiuose nepastebimuose maldos namuose, kuriuose skelbiamas mano Žodis, nors juose nėra jokių apeigų, altorių ar atvaizdų; čia jūs nebejaučiate tuštumos savo širdyse.

65. Būkite palaiminti, jūs, kurie manęs klausėte su švelnumu ir nuolankumu, nes rytoj savo žodžių gilumu nustebinsite minias.

66. Mokiniai, dabar atėjo laikas jums suvokti mano darbo didybę ir tyrumą, kad ateityje, skelbdami jį, jūsų veiksmai būtų suderinti su mano mokymu.

67. Minios artėja prie šios tautos; būkite pasirengę; Aš nenoriu, kad jos jus užkluptų darant neteisybę, nes jos galėtų pasakyti: „Ar tai yra naujieji Viešpaties mokiniai?“

68. Po to, kai jums tiek daug kalbėjau, nenoriu, kad jie rastų jūsų klėtį tuščią gerų darbų.

69. Rytoj jus išbandys ir patikrins žmonės, kurie nori pamatyti jus susilpnėjusius, kad galėtų jus apkaltinti ir paneigti mano tiesą.

70. Nesitikėkite, kad vien tik mano knygose užrašytas Žodis padarys stebuklą ir atsivers žmonija; būtina, kad atsirastų didieji mano reikalų kariai, kurie savo tikėjimu, drąsa ir meile kaip ginklais įtvirtintų ir patvirtintų mano tiesą.

71. Nebus reikalo ieškoti, ar kelias laisvas, ar ne, taip pat nereikės eiti ieškoti minios žmonių; nes Aš pats pasirūpinsiu, kad vargšai atsidurtų jūsų kelyje.

72. Būtina, kad tarp žmonių atsirastų tokių, kurie suvoktų mano Įstatymo didybę ir paskatintų jį suvokti.

73. Jūs, kurie šiuo metu mane išgirdote, – būkite didingi per nuolankumą, per mano Žodį, per savo dorybes ir gerą mano Įstatymo vykdymą. Tačiau nemanykite, kad būsite didžiausi tarp žmonių vien dėl to, kad mane išgirdote. Daugeliui tų, kurie yra toli nuo mano mokymo, tą dieną, kai jie jus išgirs, jūsų liudijimo pakaks, kad jie atliktų didesnius darbus nei jūsų.

Dėl to jūs labai džiaugsitės, nes šie darbai bus jūsų vykdymo vaisius.

74. Dabar Aš jus stiprinu ir užgydau žaizdas, kurias anksčiau jums sudavė žmonija, kad turėtumėte reikiamą tvirtumą, kai prasidės kova.

75. Suvokite, kad Šeštojo antspaudo šviesa apšviečia jus, o Šeštasis žvakidė apšviečia žmoniją; tačiau nors visi yra apšviesti šia šviesa, vieni suvokia, kad gyvena reikšmingu laikotarpiu, o kiti visus mokymus praleidžia nepastebėję.

76. Kodėl, jei visi esate sukurti vienodi, ne visi turite tikėjimą? — Dėl jūsų valios laisvės ir skirtingo jūsų sielos vystymosi. Todėl, kol vieni tikisi, kad juos veda aukštesnė šviesa ir aukštesnė jėga, kiti pasitiki tuo, ką laiko savo pačių jėgomis, ir kai jų trūksta, jaučiasi pasiklydę.

77. Seniai jūsų siela išėjo iš Manęs; vis dėlto ne visi vienodai pažengė sielos vystymosi keliu.

78. Visi likimai yra skirtingi, nors jie ir veda jus prie to paties tikslo. Vienam skirti vieni išbandymai, kitam – kiti. Viena būtybė eina vienu keliu, kita – kitu. Jūs ne visi atsiradote tuo pačiu metu, nei visi sugrįšite tuo pačiu metu. Vieni eina priekyje, kiti – gale, tačiau tikslas laukia jūsų visų. Niekas nežino, kas yra jam artimas, o kas eina toli nuo jo, nes jūs dar per nebrandūs, kad turėtumėte šią žinią; jūs esate žmonės, ir jūsų tuštybė jums būtų pražūtinga.

79. Tėvas sako jums visiems, kad turite ištverti, o tiems, kurie turi tikėjimą, Jis sako, kad jie turi apšviesti kelią tiems, kurie vaikšto tamsoje.

80. Įdėmiai apmąstykite savo gyvenimo kelią, ir pamatysite, kad kartais ėjote galingai, kartais lėtai; kitomis progomis jūs pargriuvote ir vėl atsikėlėte, kol galiausiai pavyko žengti saugesnį ir tvirtesnį žingsnį.

81. Tik Aš vienas žinau jūsų raidą, nors turiu jums pasakyti, kad tikrai aukšto lygio dvasia žino apie savo pažangą, bet dėl to nesididžiuoja.

82. Intuicijos dovana leidžia jums žinoti, ar jūsų žingsniai yra pernelyg lėti, ar jūs esate įsitraukę į kvapą gniaužiančią bėgimą, ar sustojote, ar, jūsų nuomone, įgijote tvirtą žingsnį.

83. Per savo sąžinę galite žinoti, ar kelias, kuriuo einate, yra leistinas, ar nuklydote nuo jo.

84. Kad paliktumėte tiems, kurie ateis po jūsų, gerą jūsų kelio per pasaulį pėdsaką, būtina, kad vykdytumėte mano įstatymą; su juo paliksite didelius darbus, o jūsų atminimas ir pavyzdys bus neištrinami.

85. Mokiniai, Aš esu lakštingala, po kurios sparnais jūs gyvenate kaip jauni paukšteliai. Taip pat sakau jums, kad Šeštasis antspaudas yra vienintelis, kuris yra atvertas ir šiuo metu jus apšviečia.

86. Supraskite, kad daugelis mano darbininkų, kurie buvo pirmieji spiritualizmo mokiniai, yra paklydę į didelę klaidą, manydami, kad

antspaudai yra susirinkimų vietos, kad antspaudai šioje tautoje buvo atplėšti ir kad jie yra jų savininkai.

87. Aš nuolat leidžiu jiems pajusti mano teisingumą, nes šiuo metu jie yra tarsi pirmagimiai, kuriuos Aš pašaukiau ir pakviečiau prie savo stalo, kuriems Aš buvau pasilikęs savo meilės žodį. Jie klajoja pasaulio keliais, nešdami savo dovanas ir užduotis, nenorėdami žinoti, ką neš . Jie mano, kad vykdo mano įstatymą, ir teisia savo brolius.

88. Jie nežino, kur eina, nei įtaria mano darbo didybę, ir kai Aš juos pašaukiau, kad jie išgirstų Mane virš žmogiškojo supratimo ribų, ir paklausiau: „Ar tikite mano buvimu šioje formoje?“, daugelis iš jų mane paneigė.

89. Aš jiems pasakiau: „Parodykite Man savo pasekėjų minias, išvardykite Man stebuklus, kuriuos atlikote“, tačiau jie parodė Man labai mažai vaisių. Aš atkreipiau jų dėmesį į didžiules žmonių minias, kurios susirenka ten, kur girdimas mano Žodis, į nesuskaičiuojamus mano galios liudijimus, ir priminiau jiems: „Medis bus atpažįstamas pagal jo vaisius.“ — Tai yra Šeštasis antspaudas, kurio šviesoje jūs visi turite man sekti. Šiandien jus apšviečia Šeštasis žibintas, kuris yra Dieviškasis Žodis.

90. Žiūrėkite, tarp mano tautos yra abejonės vaikai šalia tikėjimo vaikų — tie, kurie mane neigia, ir tie, kurie man seka: vieni linkę į materializmą, o kiti stengiasi pasiekti dvasingumą. Tai yra pagrindinė jūsų nesutarimų priežastis šiuo metu.

91. Bet mano mokymas yra šviesus kaip dienos šviesa.

92. Dievo Avinėlis nuplėšė antspaudus, ir tik Jis vienas galės juos vėl užantspauduoti.

93. Naujoji Jeruzalė nėra nei šioje, nei jokioje kitoje tautoje; šis miestas yra dvasinis, net jei nuo šiol jūs galėsite jame gyventi.

94. Ne Elijas atplėšė antspaudus; jis buvo pirmtakas, kad šeštasis antspaudas būtų atplėštas ir atskleistas tinkamu laiku. Elijas simbolizuoja šeštąjį antspaudą, ir jo misija yra labai didinga; jis jums atskleidė, kad jums prasidėjo naujas apreiškimo laikotarpis.

95. Septynios Azijos bendruomenės, kurios buvo šventyklos, kuriose skambėjo mano apaštalų balsas kaip žinia visoms tautų kartoms, yra gražus „Septynių antspaudų knygos“ atspindys.

96. Roque Rojas atėjo į pasaulį su misija būti pirmuoju ryšio kanalu, per kurį Elijas pašaukė pirmuosius Trečiojo Laiko darbininkus, ir tarp tų pirmųjų, kurie gavo užduotis, iškilo mergelė, turinti reikiamą dvasingumą ir atsidavimą, kad joje įvyktų mano apreiškimo per žmogiškąjį protą stebuklas. Nuo tada ir per šį tarpininkavimą mano „ “ Žodis nurodė šio

Apreiškimo laikotarpį, kuris prasidėjo su Elijo paskelbimu ir truks nuo 1866 iki 1950 metų.

97. Buvo paruošta daug protinių organų, kad jūs turėtumėte mano neišsenkantį Žodį, kuris iki pat paskutinės mano apreiškimo akimirkos yra išminties ir apreiškimų šaltinis.

98. Vėliau ateis dvasinio pakilimo laikas, ir nors jūs nebegirdėsite mano žodžio, pajusite, kad esu arčiau jūsų.

99. Nepaisant vienų gerų pasiruošimų ir kitų prastų pasiruošimų, Aš ir toliau nusileisiu, kad pasireikščiau. Dėl vienų gerų ketinimų ir kitų nepakankamo pasiruošimo mano Dvasia šia forma bus čia iki 1950 metų; nes niekas negalės sutrukdyti, kad mano valia išsipildytų.

100. Tačiau tie, kurie į šį maistą įmaišo kažką svetimo ir duoda miniai gerti vandenį, kuris nėra kristalinis ir tyras, bus už tai atsakingi prieš mane.

101. Mano valia yra, kad jūs sugrįžtumėte į tas vietas, kuriose neįvykdėte kokios nors užduoties.

102. Keliai išlyginti, laukai laukia sėklos. Pasiruoškite ir tegul ateina jūsų kovos valanda. Tada jūs broliškai apsikabinsite, iškelsite į kelionę ir leisite mano valiai išsipildyti jumyse.

103. Nepamirškite, kad mano darbas yra tyras, ir jūs turite jį mylėti iki galo.

104. Visą savo gyvenimo kelią turite praktikuoti aktyvią meilę artimui; tai yra jūsų užduotis. Turite daug dvasinių dovanų, kad galėtumėte įvairiais būdais teikti nesavanaudišką pagalbą. Jei mokėsite pasiruošti, įvykdysite tai, ką vadinate neįmanomu.

105. Meilės veikla, kurią vykdote su pinigine moneta – nors ji ir yra meilės veikla – vis dėlto bus žemesnio lygio.

106. Meilę, atleidimą ir taiką turite nešti į savo artimųjų širdis.

107. Aš nebežadu fariziejų ir veidmainių, saugomų mano Įstatymu. Aš noriu mokinių, kurie jaučia savo artimųjų skausmą. Visiems, kurie atgailaudami pakils, Aš atleisiu, nesvarbu, kokiai sektai ar religijai jie priklauso, ir jiems labai aiškiai parodysiu tikrąjį kelią.

108. Tebūnie palaiminti tie, kurie neša mano mokymus į svetimus kraštus, nes mano įstatymas ir mano angelai sargai juos saugos. Aš jums sakiau, kad per vieną iš mano vaikų, kuris yra tam paruoštas, gali būti išgelbėta didelė teritorija. Būkite verti šios malonės, tada Aš jums daug ką suteiksiu.

109. Aš kalbu su jumis įvairiais būdais, kad mano žodis jus sustiprintų ir jūs nesusilpnėtumėte, kai tikėjimas jums bus labiausiai reikalingas.

110. Mylėkite vieni kitus, kai esate kartu, mylėkite vieni kitus, kai esate toli vienas nuo kito, tada Tėvo palaima nusileis ant šios brolystės.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 11

1. Žmonija, ieškok savo palaimos savo dangiškojo Tėvo meilėje; nes tikrai, sakau jums, ryšys su Dievu leis jums pajusti palaimą savo dvasioje.

2. Kai žmogus žengia dvasiniu keliu, jis pagaliau suranda kelią į palaimą. Mokiniai, suvokite stebuklą, kad savo dvasioje galite turėti ir jausti Dangaus karalystę!

3. Aš vėl mokau jus meilės pamoka, nes nors jūs mokotės gyvenimo pamokų, kuris jums yra mokykla, dar nesupratote visko, kas jums atsiskleidžia jūsų kelyje.

4. O mano mylimieji vaikai, kurie kaip paklydę avys dejuojate ir baimės kupinu balsu šaukiate savo Ganytoją! Jei užmerkiate akis prieš jus supančią tikrovę, galiausiai manote, kad Aš esu visų jūsų vargų žemėje priežastis; kiti tiki, kad man jūsų gerovė ir nelaimės yra vienodai nesvarbios.

5. Kaip jūs esate nedėkingi, kai taip galvojate apie savo Tėvą, ir kaip neteisingi, vertindami mano tobulą teisingumą!

6. Ar manote, kad Aš negirdžiu jūsų, kai sakote, kad maitinatės maitinatės tik kartėliu, kad pasaulis, kuriame gyvenate, yra pasaulis be laimės, ir kad gyvenimas, kurį vedate, neturi pagrindo?

7. Jūs jaučiate Mane tik tada, kai manote, kad Aš jus baudžiu, kad Aš atimsiu iš jūsų bet kokį gailestingumą, ir pamirštate jūsų Tėvo švelnumą ir gerumą; jūs skundžiatės savo gyvenimą, vietoj to, kad laimintumėte jo gėrybes.

8. Taip yra todėl, kad jūs užmerkiate akis prieš tiesą ir matote tik kančią ir ašaras savo aplinkoje, ir patekate į neviltį, nes tikite, kad viskas liks be atlygio.

9. Kaip kitoks būtų jūsų gyvenimas, jei vietoj šio maišto, šio nesupratimo, jūsų pirmoji mintis kasdien būtų palaiminti savo Tėvą, o jūsų pirmieji žodžiai būtų padėkos už tiek daug gėrio, kurį jums suteikia jo meilė! Bet jūs nebegalite pajusti šių dorybių, nes „kūnas“ sutrikdė jūsų dvasią, ir jūs pamiršote mano mokymą; todėl Aš kalbu jums apie šiuos jausmus, kuriuos jūs išstūmėte iš savo širdies.

10. Likimas turi gailestingumą, kurį Dievas į jį įdėjo. Žmonių likimas yra pilnas dieviškojo gėrio.

11. Jūs dažnai nerandate šio gėrio, nes nemokate jo ieškoti.

12. Jei jūs, eidami per kiekvienai sielai mano numatytą likimą, sau nutiesti sunkų ir kartų kelią, aš stengiuosi jį sušvelninti, bet niekada nepadidinti jo kartumo.

13. Žmonės pasaulyje vieni kitus reikia, niekas nėra per daug ir niekas nėra per mažai. Visos gyvybės yra būtinos viena kitai, kad papildytų ir suderintų savo buvimą.

14. Vargšai reikia turtuolių, o turtuoliams – vargšų. Piktieji reikia geryjų, o geriems – piktųjų. Nežinantieji turi žinančiųjų, o žinantieji – nežinančiųjų. Mažieji turi vyresniųjų, o vyresnieji savo ruožtu turi vaikų.

15. Kiekvienas iš jūsų Dievo išmintimi yra pastatytas į savo vietą šiame pasaulyje ir yra arti to, prie kurio turėtų būti. Kiekvienam žmogui yra paskirtas ratas, kuriame jis turi gyventi ir kuriame yra įsikūnijusios bei be kūno sielos, su kuriomis jis turi gyventi kartu.

16. Taip kiekvienas savo keliu palaipsniui sutiksite visus tuos, kurių užduotis – išmokyti jus meilės, kuri jus pakels; iš kitų patirsite skausmą, kuris jus apvalys. Vieni jums atneš kančią, nes jums to reikia, o kiti padovanos jums savo meilę, kad kompensuotų jūsų kartėlį; tačiau visi jie turi jums žinią, pamoką, kurią turite suprasti ir panaudoti.

17. Aš jums dar kartą sakau, kad jūs nepažinote žinios, kurią kiekviena būtybė jums turi, nors ir dalyvaujate mano pamokose.

18. Kiekviename iš savo brolių ieškokite tiek gerosios pusės, kurią jis jums rodo, kad iš jo mokytumėtės, tiek blogosios pusės, kad jam padėtumėte atsitiesti; taip jūs eisite gyvenimo keliu, vienas kitam padėdami.

19. Sustokite akimirkai ir pamąstykite, nes praleidote daugelį, kurie galėjo jums padaryti gera. Nepaleiskite šių progų, nes tai pamokos, kurias paliekate neišnaudotas.

20. Kiekviena žmogiškoji būtybė yra pamoka, meilės arba nemylumo lūkesčiai, kurie galiausiai suteikia jums jos saldžią arba kartą tiesą; ir taip jūs eisite nuo pamokos prie pamokos, kartais mokydamiesi, kartais mokydami,
nes jūs taip pat turite perduoti savo artimiesiems žinią, kurią atsinešėte į Žemę.

21. Iš tiesų, sakau jums, jei žmonija suprastų šias pamokas, ji Žemėje tiek daug neverktų.

22. Nepamirškite, kad kiekviena įsikūnijusi ir nebeįsikūnijusi siela, kuri kokia nors forma kerta jūsų gyvenimo kelią, padeda jums jūsų likime.

23. Kiek daug šviesos sielų Aš jums atsiunčiau į pasaulį, o jūs nesustojote, kad palaimintumėte mano meilę jums!

24. Daugeliui sielų, kurias Aš jums atsiunčiau, jūs neskyrėte dėmesio, nesuvokdami, kad jos buvo jūsų likimo dalis; tačiau, nes nesugebėjote jų priimti, likote tuščiomis rankomis ir vėliau turėjote liejti atgailos ašaras.

25. Žmonija, tavo paskirtis yra būti harmonijoje su visa kūrinija. Ši harmonija, apie kurią Aš tau kalbu, yra didžiausias iš visų įstatymų, nes joje rasi tobulą bendrystę su Dievu ir Jo kūriniais.

26. Tyrinėkite sielas, kurios jus supa, ir tas, kurios kerta jūsų gyvenimo kelią, kad išmoktumėte vertinti jų dorybes, priimti žinią, kurią jos jums neša, arba duoti joms tai, ką jos turi gauti iš jūsų.

27. Kodėl jūs paniekinote savo artimuosius, kuriuos likimas pastatė jūsų kelyje? Jūs uždarėte jiems savo
širdies duris, nesusipažinę su pamoka, kurią jie turėjo jums perduoti.

28. Dažnai jūs atstumdavote būtent tą, kuris atnešdavo jūsų sielai taikos ir paguodos žinią, o paskui skundžiatės, kai savo taurę pripildote kartybės.

29. Gyvenimas atneša netikėtų pokyčių ir staigmenų, ir ką darysite, jei rytoj turėsite ilgai ieškoti to, kurį šiandien išdidžiai atstūmėte?

30. Turėkite omenyje, kad gali būti taip, jog rytoj jūs su dideliu troškimu ieškosite tų, kuriuos šiandien atstumėte ir paniekinote, tačiau dažnai bus jau per vėlu.

31. Jei esate vaikai, supraskite ir vertinkite savo tėvų gerumą. Jei esate tėvai, būkite supratingi savo vaikams. Jei esate sutuoktiniai, pažinkite vienas kitą ir mylėkite vienas kitą; tačiau jei dar nesate sutuoktiniai ir laukiate to, kuris susies savo likimą su jūsų likimu, pasiruoškite jį priimti, jį suprasti.

32. Nustokite sau dar daugiau kančių sukelti klaidomis ir lengvabūdiškumu, o kadangi nesimokėte skaityti gyvenimo knygos, bent jau skaitykite dvasinį kilnumą tų, kurie jus tiesiogiai supa.

33. Žmonija, supraskite mano žodį, mokykitės iš manęs ir suvokite, kad aš neatstumiu nė vieno iš tų, kurie prie manęs artėja, nes žinau, kad jūs visi esate mano vaikai, kad jūs visi manęs reikia.

34. Mokykitės šio mokymo, kad suprastumėte, kaip tapti meistrais; tačiau pirmiausia išmokite būti broliais.

35. Jūs visi turite suvokti, kad jūsų likimas yra išmokti didžiąsias gyvenimo pamokas; nes tik taip pasieksite savo tobulumo viršūnę, tik taip tapsite didžiais. Priešingu atveju jūs visada nešiosite savyje nepasitenkinimą, skundus ir nesupratimą, piktžodžiavimą ir priekaištus savo Viešpačiui.

36. Tegul mano mokymai bus jūsų patarėjai jūsų kelyje, ir jūs pajusite savyje jėgą, kuri niekada neleis jums nusiminti ir žingsnis po žingsnio ves jus į aukščiausią supratimo viršūnę.

37. Guoskite tuos, kuriuos matote verkiančius. Dievas jus atvedė pas juos, nes ten yra jūsų užduotis.

38. Supraskite mano mokymą, kad nepadarytumėte daugiau klaidų savo gyvenime; nes kiekviena skriauda, kurią padarote savo artimui, ar žodžiais, ar veiksmais, bus neištrinamas prisiminimas jūsų sąžinėje, kuri jums negailestingai priekaištaus.

39. Aš jums dar kartą sakau, kad jūs visi esate reikalingi, kad išsipildytų dieviškasis planas ir pasibaigtų tokia didžiulė žmonių dvasinė kančia.

40. Kol egzistuoja savanaudiškumas, egzistuos ir skausmas. Pakeiskite savo abejingumą, egoizmą ir panieką meile, užuojauta, ir pamatysite, kaip greitai pas jus ateis taika.

41. Įsigilinkite į visą mano mokymą!

42. Pažinkite save! Aš stebėjau visų laikų žmonių egzistenciją ir žinau, kas buvo visų jų skausmų ir nelaimių priežastis.

43. Nuo pat pradžių mačiau, kaip žmonės vienas kitam atimdavo gyvybę iš pavydo, materializmo ir galios troškimo; jie visada nekreipė dėmesio į savo sielą, tikėdami, kad yra tik materija, ir kai atėjo valanda palikti žmogiškąją formą žemėje, liko tik tai, ką jie sukūrė savo materialiajame gyvenime, nesulaukę jokio palaiminimo dvasiai ; nes jie jos neieškojo, negalvojo apie ją, nesirūpino nei dvasinėmis dorybėmis, nei žiniomis. Jie tenkinosi gyvenimu, neieškodami kelio, vedančio juos pas Dievą.

44. Kol jūs, kurie nemylite gyvenimo, nes jį
vadinate žiauriu, nepripažįstate Dvasios reikšmės žmoguje ir neleidžiate jai savęs vesti, jūs nerastumėte nieko, kas turėtų tikrąją vertę.

45. Būtent Dvasia pakelia sielą į aukštesnį gyvenimą, virš materijos ir jos aistrų. Dvasinimas leis jums pajusti didžią Dievo meilę, jei jums pavyks jį įgyvendinti. Tada jūs suprasite gyvenimo prasmę, pamatysite jo grožį ir atrasite jo išmintį. Tada jūs žinosite, kodėl Aš jį pavadinau „Gyvenimu“.

46. Kas drįs atmesti šį mokymą, sakydamas, kad jis nėra tiesa, jį pažinęs ir supratęs?

47. Kai suprasite, kad jūsų tikroji vertė glūdi jūsų dvasioje, gyvensite harmonijoje su viskuo, ką sukūrė jūsų Tėvas.

48. Tada Dvasia pagražins vargšą žmogiškąjį gyvenimą; bet pirmiau žmogus turi atsisakyti visų aistrų, kurios jį atskiria nuo Dievo, kad galėtų eiti teisingumo ir išminties keliu. Tada jums prasidės tikrasis gyvenimas – gyvenimas, į kurį šiandien žiūrite abejingai, nes nežinote, ką niekinate, ir neturite jokio supratimo apie jo tobulumą.

49. Žmonija, per amžius tu likai dvasiškai inertiška, nes tikėjai, kad tikrasis laimės ir taikos jausmas priklauso žmogiškajai egzistencijai, nesuprasdama, kad jie yra dvasinio gyvenimo, kuris yra tikrasis gyvenimas, dalis.

50. Ieškokite tų, kurie jus myli, ir tų, kurie jus nekenčia. Mylėkite gyvenimą, kurį vadinote žiauriu, nežinodami, kad jis jums yra tarsi atvira knyga, pilna išminties. Leiskite, kad jus jaudintų tiek kitų džiaugsmai, tiek kančios. Kiekviename žmogaus būtyje matykite Mokytoją ir jaustis kaip gyvas gėrio, o ne blogio simbolis, nes pagal jūsų darbus gyvenime bus toks simbolis, kurį jūs įkūnijate.

51. Žmonės įsivaizdavo pragarą kaip amžinų kančių vietą, į kurią, jų nuomone, patenka visi, kurie pažeidė mano įsakymus. Ir kaip jie sukūrė šį pragarą sunkiems nusikaltimams, taip jie įsivaizdavo kitą vietą už mažesnius nusikaltimus, taip pat dar vieną vietą tiems, kurie nepadarė nei gero, nei blogo.

52. Kas sako, kad pomirtiniame gyvenime nei džiaugiamasi, nei kenčiama, tas nemeluoja; niekas nėra be kančių, nei be jokio džiaugsmo. Kančios ir džiaugsmai visada bus susipynę, kol siela nepasieks aukščiausios ramybės.

53. Klausykite, mano vaikai: pragaras yra tiek įsikūnijusiuose, tiek jau nebejsikūnijusiuose, tiek šio pasaulio gyventojuose, tiek „Dvasinio slėnio“ gyventojuose. Pragaras yra sunkių kančių, baisių sąžinės graužatų, nevilties, skausmo ir kartėlio, kurį patiria tie, kurie sunkiai nusidėjo, simbolis. Tačiau jie išsilaisvins iš šių pasekmių, plėtojant savo sielą meilės link.

54. O dangus, kuris simbolizuoja tikrą laimę ir tikrą ramybę, yra skirtas tiems, kurie atsisakė pasaulio aistrų, kad gyventų bendrystėje su Dievu.

55. Paklauskite savo sąžinės, tada žinosite, ar gyvenate pragare, ar atperkate savo nuodėmes, ar esate persmelkti dangaus ramybės.

56. Tai, ką žmonės vadina dangumi ar pragaru, nėra konkrečios vietos, tai yra jūsų darbų esmė, kurią jūsų siela nuima, kai pasiekia „Dvasinę slėnį“. Kiekvienas patiria savo pragarą, gyvena savo atpirkimo pasaulyje arba mėgaujasi palaima, kurią suteikia pakilimas ir harmonija su Dieviškąja Dvasia.

57. Aš esu jūsų Tėvas, o jūs esate mano labai mylimi vaikai. Eikite, pakilkite virš visko, kas sukurta, ir ateikite pas Mane.

58. Mylimi mokiniai, šie laikai yra žmonijos teismo laikai. Terminas baigėsi, kad pradėtumėte mokėti savo skolas. Dabar jūs nuimsite praeities sėjos derlių, savo darbų rezultatą ar pasekmes.

59. Žmogui yra skirtas laikas atlikti savo darbus ir kitas – atsakyti už tai, ką jis padarė; pastarasis yra laikas, kuriuo jūs gyvenate. Todėl jūs visi kenčiate ir verkiate. Kaip jūs turite sėjos laiką ir derliaus laiką, taip ir Dievas turi vieną, kurį Jis jums suteikė, kad įvykdytumėte Jo įstatymą, ir kitą, kad paskelbtumėte Jo teisingumą.

60. Dabar jūs gyvenate Dievo teismo laikotarpiu. Skausmas verčia jus verkti, žmonija apsivalo savo pačių ašaromis, nes niekas neišvengia atpildo.

61. Tai yra teisingumo laikai, kuriais turėtumėte apmąstyti savo likimą, kad per susimąstymą ir dvasingumą išgirstumėte sąžinės balsą, kuris neapgauna ir neklaidina, bet veda jus taikos keliu.

62. Sunkiausia sielai yra per materiją pasiekti dvasingumą; sunkiausia žmogui yra pažinti savo esmę. Nepaleiskite savo gyvenimo veltui, išmokite visas jo pamokas. Jūsų užduotis yra įgyti išminties, mokyti tuos, kurie jus supa, ir tobulėti dvasiškai.

63. Mano tauta, jei žinai, kad tavo dvasinis pašaukimas yra didis, pasuk meilės keliu ir uždek savo tikėjimo šviesą prie dieviškosios mano išminties liepsnos.

64. Ateikite pas Mane, žmonija, Aš esu viltis, Aš esu pažadėtasis Guodėjas, kuris šiuo chaoso metu atnešė jums savo taikos žinią. Kadangi jūs daug verkėte ir kentėjote, mano guodimas ir meilė liejasi į jus kaip gailestingumo šaltinis.

65. Iš tiesų, sakau jums, jūs daug kartų pažeidėte mano įstatymą; tačiau taip pat tiesa, kad mano meilėje jūs apsivalysite. Ką darytumėte, jeigu šiuo metu, vietoj to, kad jus paguodžiau, aš ateičiau pas jus tik kaip teisėjas?

66. Aš esu Meilės Mokytojas, atėjęs padėti jums nešti jūsų kryžių. Aš esu jūsų kelionės palydovas, nukreipiantis jūsų žingsnius ir stovintis šalia jūsų vienatvėje ir kartybėje. Aš esu tas geras Draugas, kurio jūs laukėte. Aš esu maistas, kurio trokšta jūsų siela, nes mano Meilė yra maistas, suteikiantis jums Gyvenimą.

67. Jūs visada manęs reikėjote, bet labiausiai šiais laikais, kai žmonija iki dugno ištuština skausmo taurę. Todėl aš esu su jumis, nes aš esu jūsų Gelbėtojas. — Jūs verkiate, ir aš laiminu jūsų ašaras, nes nusidėjėlių ašaros yra palaiminta rasa, kuria apvaisinamos širdys.

68. Jūsų dvasia nutolo nuo materijos, kad išgirstų mano Žodį Dvasiniame pasaulyje, ir be žodžių kalbėjo su manimi.

69. Aukštesnio lygio siela žino, kad žmogiškasis žodis nuskurdina ir sumenkina dvasinės minties išraišką. Todėl ji nutildo materialias lūpas, kad pakiltų ir kalba, kurią žino tik Dievas, išsakytų paslaptį, kurią ji nešioja paslėptą savo esybės gelmėse.

70. Nugalėkite savo skausmą, pakilkite virš savo ašarų ir toliau klausykite Manęs. Suvokite, kad žmonijai atėjo Trečiasis Laikas, ir pajuskite atsakomybę pasiruošti. Jūs išpažįstate Man ir nukreipiate savo dvasią į viršų. Aš, „ “, girdžiu jūsų maldą ir suteikiu jums savo malonę ir atleidimą.

71. Jūs šlovinate Mane dvasinėmis giesmėmis, kai matote Mane nusileidžiantį nuo „kalno viršūnės“ į jūsų namus, ir klausydami mano žodžio jūsų siela dreba, ir jūs sakote Man: „Viešpatie, mes žinome, kad Tu esi su mumis.“

Tačiau ne visi pajuto mano atėjimą, ir būtina, kad mano žodžiai ir mano įrodymai nuolat kartotųsi, kad jūs suvoktumėte, jog Aš dar kartą atėjau pas žmones. Aš ieškojau žmogaus būtybėje namų, šventyklos, kurioje galėčiau apsigyventi, ir dar jos neradau; bet Aš nenustosiu šlifuoti „uolų“, kol jas neperkeisiu į širdis, kurios jaučia mano buvimą ir kartu su juo – mano teisingumą bei meilę.

72. Jei jaučiate, kad klajojate nesupratimo dykumoje, būkite drąsūs ir eikite pirmyn. Tačiau jei pagal savo valią Aš leisčiau jums perkelti dykumas ir kalnus, kad neštumėte Gerąją Naujieną į kitas šalis, imkitės darbo; nes jei jums baigsis vanduo, Aš leisiu jam trykšti iš uolos, kad numalšintų jūsų troškulį, o jei jums trūks jėgų ilgai kelionei, Aš jus atgaivinsiu.

73. Darbas, kurį jums patikiu, yra delikatus. Neleiskite, kad piktos rankos pagrobtų šį lobį, kad vėliau pasakytų, jog tai yra jų įkvėpimo vaisius, ir kad jos pačios išaukštintų save, o nežinojančius pažemintų.

74. Kai ateisite pas Mane, Aš paklausiu jūsų ir pareikalausiu ataskaitos už viską, ką jums daviau; tačiau daugelis iš jūsų man pasakys: „Viešpatie, aš praradau savo paveldėjimą.“ Tada Aš liepsiu jums jos ieškoti, ir jūs negrįšite pas Mane, kol jos neatgausite ir neįvykdysite visų mano įsakymų. — Jei Aš taip su jumis nekalbėčiau, jūs užmigtumėte ir nesugebėtumėte išsigelbėti.

75. Mano žodžio prasmė, kurią šiandien saugote, rytoj iš jūsų lūpų tekės išminties žodžiais žmonijos labui. Jei ištversite šiuo keliu, jame rasite sveiką ir gydančią džiaugsmą, kuris maitins jūsų sielą.

76. Pasitikėkite garstyčios grūdelio didybe, ir pamatysite, kaip dideli stebuklai tampa tikrove. Šiandien Aš jums sakau, kaip ir Antrajame Laike: įsakykite „kalnui“ pakeisti savo vietą, ir jums bus paklusta ; įsakykite stichijų siautėjimui sustoti, ir pamatysite, kaip tai įvyks; mano vardu pasakykite ligoniui, kad jis pasveiktų, ir jis pamatys, kaip išsilaisvina iš ligos. Tačiau jei jums bus suteiktas stebuklas, nebūkite abejingi, suvokite dieviškąjį veikimą savo dvasioje ir mokėkite jį vertinti.

77. Žmoniją ištiks daug nelaimių; gamtoje įvyks sukrėtimai, stichijos ištrūks iš pančių: ugnis nusiaubs ištisus kraštus, upių vandens masės išsilies iš krantų, jūros patirs pokyčių; bus vietovių, kurios bus palaidotos po vandens masėmis, o atsiras naujos žemės. Daugybė būtybių praras gyvybę, ir taip pat žus būtybės, esančios žemesnėje nei žmogaus pakopoje. Viskas bus sukrėtimas ir sumaištis, ir jei jūs nepasirengsite jau dabar, jūs būsite

silpni išbandymuose ir negalėsite suteikti jėgų kitiems, ir taip jūs negalėsite palikti gero pavyzdžio ateinančioms kartoms, kurios turi su Manimi susijungti iš dvasios į dvasią. Jei jūs neparuošite jiems kelio, jie ieškos Manęs mokslo kelyje, o ne dvasinio tobulėjimo kelyje, o tai nėra mano valia.

78. Po 1950 metų jūs patirsite šių didžiųjų išbandymų pradžią. Budėkite ir melskitės; pažinkite Mane, tauta. Elkitės pagal Mano Žodį, kuris apima visas dorybes, ir išgelbėkite save. Iš tiesų, sakau jums: kas klausosi mano žodžio ir elgiasi pagal jį, bus išgelbėtas ir įeis į amžinąjį gyvenimą. Ta šventykla, apie kurią sakiau savo mokiniams, kad ją pastatysiu per tris dienas, yra ta, kurią šiandien statau jūsų sielose. Ši šventykla yra nesunaikinama; jos pamatus patikėjau jūsų tėvams, o jos užbaigimą patirs jūsų vaikai.

79. Niekas neturi išniekinti šios šventyklos, nei leisti, kad į ją įsiskverbtų stabmeldystė, godumas, savanaudiškumas ar veidmainystė; nes tamsa ir sąžinės graužatis bus vienintelis atlygis, kurį jie už tai gaus. Tačiau jei jūs uoliai saugosite šią vidinę šventovę, kurią nešiojate savo sieloje ir kuri yra buveinė, kurioje nori gyventi jūsų Tėvas, pamatysite, kaip iš toli ir iš arti atvyks vyrų, moterų ir vaikų karavanai, kurie, trokšdami dvasinės pagalbos, beldžiasi į šios buveinės vartus.

80. Daugelis ateis kaip vilkai ir bandys jus apgauti; tačiau, pamatę jūsų Dievo garbinimo ir jūsų darbų nuoširdumą bei tikrumą, jie pavirs švelniomis avimis.

81. Mąstykite ir leiskite Man jus apklausti jūsų miegamojo tyloje; šie klausimai bus tie patys, kuriuos jums užduos žmonės, ir Aš noriu, kad nuo šiol jūs pasiruoštumėte duoti jiems tinkamą atsakymą.

82. Tuo pačiu metu, kai daviau jums savo mokymą ir įsakymus, Aš pripildžiau jus jėga, kad kovotumėte be pertraukos. Mylimi vaikai, neįmanoma, kad su savo kryžiaus našta pasiektumėte kalno viršūnę, prieš tai neperėję kančios kelio.*

**Nuoroda į Jėzaus gyvenimo pabaigą: prieš pasiekdamas Kalvarijos kalno viršūnę, kur buvo nukryžiuotas, Jis turėjo eiti per Jeruzalės gatvėmis.*

83. Kada žemėje pasirodys žmogus, kuris įvykdys visus mano mokymus, kaip to reikalauja mano įstatymas: žmogus, turintis didelę ir šviesią dvasią, aukštus jausmus ir ryškų protą?

84. Jei manote, kad žodis „žmogus“ reiškia būtybę – silpną, mažą ir pasmerktą amžinai leisti blogiui save nunešti – tai esate didelėje klaidoje. Žmonės turėjo savo fizinį ir dvasinį kančios katilą, kad jų kovos, patirties ir

tobulėjimo vaisius būtų tapimas tikru žmogumi. Ar manote, kad jūsų palikuonys nesugebės duoti tokio vaisiaus? Izraeli, neabejok mano žodžiu. Prisimink, kad Aš pažadėjau Abraomui ir Jokūbui, jog jų palikuonys bus palaima ir paguoda visoms žemės tautoms.
Tebūnie mano ramybė su jumis!

Pamoka 12

1. Būkite palaiminti šį šventos atminties rytą, kai žmonės garbina Mesijo atminimą.

2. Aš jums nešiu ne tik viltis, bet ir gražias realijas.

3. Kančių audra, kurią jūs ištveriate savo gyvenime, bus trumpalaikė; visa tai praeis, ir jūs nustosite verkti ir kentėti.

4. Žmogaus buvimas žemėje yra tik akimirka amžinybėje, gyvenimo dvelksmas, kuris kurį laiką gaivina žmogų ir tuoj pat vėl pasitraukia, kad vėliau sugrįžtų ir įkvėptų gyvybę naujam kūnui.

5. Džiaukitės, kad joks skausmas netrunka amžinai; jūsų kančios yra laikinos ir labai greitai praeis.

6. Atpirkimo ir apvalinimo laikas yra trumpalaikis tam, kuris į išbandymus žiūri dvasiškai; tuo tarpu tam, kuris visiškai pasinėręs į materializmą, tai, kas iš tikrųjų labai greitai praeis, truks ilgai.

7. Kaip praeina jūsų širdies plakimai, taip ir begalybėje praeina žmonių gyvenimas.

8. Nėra priežasties bijoti, nes taip, kaip išsiveržia atodūsis, kaip išliejama ašara ar ištariamas žodis, taip praeina ir žmogaus kančios.

9. Begalinėje Dievo švelnumoje visi jūsų skausmai ir vargai turi ištirpti niekybe.

10. Jei skausmas jus sužeidžia, tai įvyksta ne todėl, kad jis ateina pas jus iš Manęs, bet todėl, kad jūs jo ieškojote anksčiau, ir teisingumo dėsnis turi išsipildyti.

11. Vis dėlto niekas nėra paliktas be pagalbos, jūs visi turite ką nors, kas jus drąsina ir saugo, jūs turite daug mylimųjų už materijos uždangos. Bet jūs jų nepažįstate ir nežinote, kaip jie iš anapus rodo jums meilę. Tai dvasinės būtybės, gyvenančios Šviesos karalystėje, kurios padeda mažiesiems broliams, silpniesiems, nupuolusiems, ligoniams ir juos guodžia.

12. Nušvitusieji yra aukšti Viešpaties pasiuntiniai, kurie, vykdydami svarbias ir sudėtingas užduotis, tvarko ir rūpinasi viskuo, kas jiems pavesta.

13. Aš vadinu juos Nušvitusiaisiais, nes jie yra tie, kurie savo sielose leido pražysti mano meilės sėklai. Tai yra Nušvitusieji, kurių jūs dar nepažįstate, nes jums trūksta dvasinio jautrumo.

14. Kad jūs pajustumėte mano buvimą, buvo būtina, kad mano mintys skambėtų per žmogiškąjį kūną; bet tikrai, sakau jums, visata yra pripildyta dvasinių virpesių, kuriuos jūs taip pat galėtumėte išgirsti, jei jūsų dvasinis pasirengimas ir gebėjimai jums tai leistų.

15. Aš turėjau kalbėti jums šia forma, kad taptų girdimas; nes noriu jus išlaisvinti iš nežinojimo grandinių, noriu perplėšti šiuos ryšius, kurie jums trukdo, ir padėti jums tikrai suprasti mano mokymą.

16. Kas yra prisirišęs prie pasaulio silpnybių, tas negalės manęs visiškai pajusti. Nė vienas žmogus, kurio širdis yra sukietėjusi, negali pasiekti tobulumo.

17. Aš turiu tapti juntamas jūsų širdyse, kad jūs mane suprastumėte, ir turiu dažnai kartoti savo mokymus bei ieškoti akimirkos, kai būsite pasirengę mane priimti.

18. Jūs turite suvokti, kad Aš atėjau, kad sulaužyčiau grandines, kurios padarė jus skausmo vergais, kad išlaisvinčiau jus iš kančių, kurias patys susikūrėte ir dar labiau užtęsėte, nes kartojate savo klaidas ir netobulumus. Bet jei jūs esate užsispyrę blogyje, Aš savo meile esu pastovus, kad jus išgelbėčiau; ir net jei jūs atsidurtumėte ydos urvuose ar giliausiose savo aistrų bedugnėse, Aš ten ieškosiu pasiklydusiųjų, kad juos atvestų į Šviesos karalystę. Tačiau jūs turite būti nuolankūs ir teisingi*, kad mano sėkla jūsų viduje sužydėtų.

**Pagal Bibliją ir šiuos Dieviškus mokymus*
žodis „teisus“ reiškia: Dievo įstatymą — naująjį meilės įsakymą
– vykdyti veiksmais ir atsiskaityti prieš Dievo teisingumą
.

19. Iš tiesų sakau jums: net jei matau, kad atsikratėte to, kas praeinama ir žalinga, kad stengėtės atsisakyti blogų kelių, dar negaliu pasakyti, kad jau esate pajėgūs vadovauti tautai; nes jums dar trūksta daug ko, kad pasiektumėte dvasingumą.

20. Aš taip pat ateinu, kad pažadinčiau jumyse idealus, kad išsilaisvintumėte iš nežinojimo; nes su šia grandine, kuri pririša prie materializmo, jūs negalite pasirodyti kaip mano apaštalai, nei duoti tikros meilės pavyzdžių.

21. Aš esu Tiesos Saulė, kuri išsklaido nežinojimo rūką; išeikite iš savo tamsos ir priimkite Dievo įkvėpimo apšviečiančius ir šildančius spindulius.

22. Jei jūs mane jau suprastumėte, jūs visiškai pajustumėte, kaip aš ateinu į jūsų dvasią kaip Išmintis, kaip Gyvenimas, ir jei jūsų protas ir širdis saugotų mano Šviesos žodžius, jūs netrukus priklausytumėte apšviestųjų gretoms.

23. O palaimintas rytas, kupinas maldų, giesmių ir palaiminimų! Jei žmonės bent kelioms akimirkoms įsiskverbtų į jo reikšmės didybę – kiek ramybės ir kiek šviesos jie gautų savo dvasiai!

24. Žiūrėk, mano tauta, žiūrėk į dangų, žiūrėk į jį atidžiai, ir tu patirsi, kad kiekvienoje žvaigždėje slypi pažadas, pasaulis, kuris tavęs laukia. Tai yra gyvenimo pasauliai, pažadėti Dievo vaikams, kuriuose jūs visi gyvensite. Nes jūs visi pažinsite mano Karalystę, kuri buvo sukurta ne tik tam tikroms būtybėms; ji buvo sukurta kaip visuotinė buveinė, kurioje susivienys visi Viešpaties vaikai.

25. Tačiau jūs visada turite būti aiškaus proto, be (tamsių) debesų, visada turite būti budrūs, kad pajustumėte, kaip mano įkvėpimas ateina pas jus.

26. Kai vieną dieną mano išmintimi apšviestas žmogus valdys žemę, viskas bus harmonija; bet iki šiol jūs nepriėmėte mano mokymo, nenorėjote būti žemės ar vienos tautos vadovais, ir todėl kyla karai.

27. Dabar išklausykite tai, kas jums svarbu ir kas paguos jus jūsų skausme:

28. Ateityje Aš jums siųsiu apšviestas sielas, kurios ateis į Žemę kaip valdovai, ir jos neleis daugiau karų, nes žinos, kad ši planeta skirta visiems žmonėms, o nesantaika tarp tautų, siekianti žmonijos pradžių, yra neginčijamas įrodymas, kad tarp žmonių yra pavydas, kerštas, nepasitikėjimas, susiskaldymas ir neapykanta.

29. Šis rytas, apšviestas prisiminimu apie mano atėjimą į šį pasaulį Jėzuje, tapo dar šviesesnis dėl jūsų pakilimo.

30. Neapleiskite maldos, net jei ji tokia trumpa, kad trunka ne ilgiau kaip penkias minutes; tačiau sąžinės šviesoje atidžiai ją įvertinkite, kad galėtumėte stebėti savo elgesį ir žinoti, ką turite tobulinti.

31. Jei pakilę maldoje prarastumėte laiko pojūtį, tai bus dvasinio pakilimo ženklas, nes jūs, nors ir tik kelioms akimirkoms, sugebėjote išeiti iš laiko – to laiko, kurio materializmo vergai trokšta tik savo malonumams ar pinigų gausinimui.

32. Kas kasdien save tikrina, tas tobulins savo mąstymo, gyvenimo, kalbos ir jausmų būdą.

33. Žmogaus dvasinis vystymasis, jo transformacija, atsinaujinimas ir pakilimas yra priežastis, dėl kurios skelbiu savo Žodį šiame pasaulyje.

34. Aš noriu, kad jūs pasiektumėte tobulumą, kad užsitarnaujatumėte savo laimę ir ramybę.

35. Jei, nepaisant šio kasdienio sąžinės tikrinimo, neisite gėrio keliu, būsite atsakingi už savo klaidas, savo kritimus ir suklydimus.

36. Jei kai kurie mano mokymai nebūtų tinkamai perteikti, nes juos išsakė žodžio perteikėjas, turintis mažai kalbos įgūdžių, kreipkitės į žodžio dvasinę pusę, nesustodami prie to išraiškos skurdo, ir mano mokymo tiesoje rasite dieviškąją mano mokymų esmę.

37. Daugeliui, kurie girdi mano Žodį, jis atrodo kaip didžiausias mokymas, kurį šiandien galima gauti žemėje; kitiems jis daro įspūdį, kad jame nėra tiesos. Tačiau tai ne pirmas kartas, kai mano apreiškimai yra atmetami žmonių.

38. Daug meistrų ir pasiuntinių atėjo į šį pasaulį, ir kai jie pradėjo sėti mano tiesos ir meilės sėklą, jūs juos nužudėte, nes žmonijos tamsa negalėjo pakelti tiek daug šviesos.

39. Pranašai, patriarchai ir regėtojai buvo kankiniai, žmogiškosios blogybės aukos, nes žmonės nesugebėjo suvokti nei tiesos, kuri skambėjo iš jų lūpų, nei tų širdžių gerumo.

40. Visi nušvitusieji pažino kančios kryžių su visomis kančiomis ir kartėmis, kurias žmonės moka sukelti savo artimiesiems.

41. Šios kančios yra būtinos kiekvienam Mokytojui, jos yra erškėčiai, per kuriuos jis turi peržengti, ir kartybės, kurias jis turi pažinti, kad jų apsuptyje atsiskleistų jo Dvasios didybė.

42. Jūs dar nepažįstate šio kelio, tačiau turėsite jį pažinti ir nueiti, kai, kupini meilės teikiamos jėgos, įkvėpti Mano, imsitės darbo

43. Jums meilė yra gražus žodis, bet iki šiol jūs nesupratote jo tikrosios prasmės.

44. Kas yra Mokytojas, tas žino, koks yra jo likimas, ir jį priima, taip pat žino, koks yra jo brolių likimas.

45. O koks yra jūsų likimas? — Tas pats, kurį kadaise pademonstravo Mokytojų Mokytojas ir kuris buvo skirtas visiems pasiuntiniams: gelbėti, mylėti ir išgelbėti nusidėjėlius.

46. Jūsų likimas yra būti Apšviestaisiais ir Pranašais; vieną dieną jūs tokie ir būsite; ir tada jūs pažinsite tų, kurie jums nubrėžė kelią, kančias. Tuo pačiu metu jūs pažinsite meilę ir drąsą, kurios juos lydėjo jų gyvenimo kelyje.

47. Visi jie sunkiausią kančios ir išbandymų valandą turėjo nugalėti vidinėje kovoje; ir kai jų sąžinė paklausė, ar jie nori atsisakyti savo misijos, ar likti tarp žmonių, kurie jiems suteikė mirtį, jie ryžtingai atsakė, kad nori likti su savo tauta, nes tai yra jų užduotis, net jei jų artimieji to nesuprastų taip pat. Jie nepalūžę išliko su tais, kurie juos mylėjo, kol jiems liko bent mažiausias gyvybės dvelksmas. Jie žinojo, kad žmonijos tamsa turi būti išsklaidyta; bet tikrai, sakau jums, jų nevedė savanaudiški interesai, nors jų atlygis buvo saugomas mano karalystėje.

48. Aš esu knyga visiems, ir kaip to įrodymas jūs turite Mane čia. Aš vis dar esu su jumis, nes Myliu jus, o jūs Manęs reikia.

Norėdami pasiekti palaimą, turite du kelius, kuriais galite eiti savo noru: meilės ir skausmo; tačiau tikrai sakau jums, kad bet kuriuo keliu, kurį

pasirinksite, Aš būsiu jūsų pagalbininkas. Kai pažinsite išgrynintos sielos aukštus jausmus, ir jūs pasakysite: „Aš pasiliksiu su nusidėjėliais“.

49. Aš klausiu tų, kurie su meile dirbo mano darbe: ką jūs jautėte, kai veikėte gėrio labui, kitų naudai?

50. Jūs man sakote: „Mokytojau, mus apgaubė tam tikra aura ir varė jėga, leidžianti tęsti darbą be nuovargio ir išsekimo.“

51. Ar pavargote Manęs klausytis? — „Ne, Mokytojau“, — sakote Man. Taip pat ir Aš nepavargau būti su jumis nuo jūsų sukūrimo pradžios.

52. Aš duodu jums savo mokymus, dieviškus patarimus, įstatymus ir taisykles amžinybei, o kartais ir jūs, vykdydami mano žodžius savo artimo meile, mokėte kitus, kai dirbote kitų labui.

53. Jei kas nors iš jūsų lieka nepaveiktas mano mokymo, jis yra tarsi uola; tačiau jūs visi atidžiai klausotės mano žodžio, nes prieš šią šviesą niekas negali likti abejingas.

54. Kažkas manęs klausia: „Mokytojau, kodėl yra tokių, kurie atneša į Žemę didžiąsias misijas, o kiti – ne?“ Tačiau aš jums atsakau, kad žmonės, kurie šiandien turi tik nedidelę užduotį, rytoj bus didieji nušvitusieji.

55. Gyvenkite visada budriai, nes jūsų kelyje bus tokių, kurie sakys, kad priklauso Man; tačiau netikėkite jais iš pirmo žvilgsnio, tikėkite dėl to, ką jie parodo nuolankumu, išmintimi ir meile.

56. Kiti jums sakys, kad jie yra susiję su Manimi, nors iš tiesų jie yra pirmieji apgauti. Todėl visada turite budėti dėl savo užduoties ir užimamų pareigų. Turite atverti akis ir ausis, taip pat daug ką atleisti.

57. Jūs turite daug žinoti, kad galėtumėte jiems pasakyti, koks yra tikrasis kelias ir kaip išsilaisvinti iš vergovės, iš nežinojimo. Supraskite, kad esate įpareigoti savo skelbiamą tiesą įrodyti ir darbais.

58. Ši planeta pasikeis, nes žmonės taps dvasiniai, ir tada jie aukos Dievui tobulą garbinimą.

59. Atėjo tylos akimirka, jūsų bendrystės su Manimi akimirka, kad jūs, kaip jūros bangos susilieja viena su kita, susivienytumėte su mano dieviškąja Dvasia. Tyla – ne tik lūpose, bet ir žmogaus vidiniame šventykloje, nes tai jūsų dvasia kalba su Manimi, ir ta akimirka yra iškilminga.

60. Nutilkite ir klausykite Manęs, jūs, keliautojai daugybe takų, nešantys įvairių kelių dulkes; leiskite Man būti šviesa jūsų likimo kelyje.

61. Jūs atvykote iš įvairių religinių bendruomenių, kad išgirstumėte šį žodį, per kurį sužinojote, kad vienintelis dvasinis įstatymas, vienintelis tikrasis principas, kuris turi valdyti žmones, bus šis: „Mylėkite vieni kitus.“ Tačiau šį principą skleis tie, kuriuos apšvietė šie mokymai, – ne tie, kurie

pažeidžia įstatymą, ir ne piktieji amžinosios pragaro bausmės pamokslininkai.

62. Mano naujųjų pasiuntinių lūpose nebus nei melo, nei piktžodžiavimo, jie nemokys doktrinos apie neteisingą, žiaurų, negailestingą Dievą, kuris nesugeba išgelbėti visų savo vaikų, bet apie tikrosios meilės ir tobulos teisingumo Dievą.

63. Aš jums net nesakau, kad šis dvasinis mokymas bus pasaulinė religija; nes Aš niekada neperdaviau religijos, o įstatymą. Aš apsiriboju pasakydamas jums, kad įstatymas, kuris triumfuos žemėje ir turės joje ilgalaikį galiojimą, kad apšviestų žmonių egzistenciją, bus meilės įstatymas, kurį Aš jums paaiškinau savo mokyme, kad jūs jį visiškai suprastumėte.

64. Žmonija dar atliks daug netikrų meilės ir gerumo darbų, kol išmoks mylėti ir vykdyti tikrą meilės veiklą, ir daugelis dar turės klajoti iš vienos konfesijos į kitą, kol jų dvasia pakils į aukštesnį suvokimą ir jie pagaliau supras, kad vienintelis įstatymas, visuotinis ir amžinasis Dvasios mokymas, yra meilės mokymas, kurį pasieks visi.

65. Visos religijos išnyks, ir liks tik Dievo šventyklos šviesa, spindinti žmogaus viduje ir išorėje – šventyklos, kurioje jūs visi aukosite vienintelį paklusnumo, meilės, tikėjimo ir geros valios kultą.

66. Jūsų sąžinė yra pasirengusi atkreipti jūsų dėmesį į kiekvieną jūsų žingsnį, ir ji kelia jums nerimą, kai jūs pažeidžiate mano įstatymą. Todėl jūs nusprendėte daugiau nepasiduoti blogiui.

67. Aš taip pat mačiau tuos, kurie tyloje guodžia ir gydo ligonius, kurie be pasigyrimo moka pasakyti tinkamą žodį, kuris gelbsti, pataiso ir stiprina.

68. Kol jūs manęs klausotės, jūsų širdis tobulėja, o dvasia pakyla virš kūno prigimties savanaudiškumo ir galvoja apie kitus, jų kančias ir išbandymus priimdama kaip savuosius. Jūs norėtumėte, kad nebebūtų karo, nes pradedate mylėti taiką ; vis dėlto karas tęs savo naikinimo ir mirties kelią, nes dar ne visi žmonės mąsto ir jaučia taip, kaip jūs šiuo metu. Tačiau neilgai truks laikas, skirtas valdovams,
netrukus pamatysite, kaip jų viešpatavimas ir galia virs pelenais.

69. Kuo šie žmonės nusikalto Dievui ir kaip jie turės už tai sumokėti? — Tik Aš tai žinau; bet tikrai sakau jums, niekas neišvengs atpirkimo įstatymo. Todėl sakau jums: kol jie toliau naikina pasaulį, kurį Dievas jiems davė gyventi, jūs turite budėti ir melstis už savo brolius, nes jie nežino, ką daro. Nes jei jie žinotų, jie jau seniai savo ašaromis, savo krauju ir net savo gyvybe atstatytų viską, ką sunaikino.

70. Toliau melskitės už taiką pasaulyje, tai jūsų pareiga; melskitės, kad žmonės suprastų vieni kitus ir mylėtų vieni kitus.

71. Jei žmonės suprastų, kad žemė buvo sukurta visiems, ir jei jie mokėtų teisingai dalytis su savo artimaisiais materialiais ir dvasiniais turtais, kuriais jų egzistencija yra nusėta, – tikrai, sakau jums, jau čia, šioje žemėje, jūs pradėtumėte jausti Dvasinės Karalystės ramybę.

72. Aš buvau tarp jūsų, nors dar kartą sakau jums, kad Aš nenusileidau į materiją, o tik savo dieviškas mintis nusiunčiau į žmogišką smegenį, per kurią jos virto žodžiais.

73. Jei kas nors pasakytų, kad neįmanoma, jog Aš šiuo būdu susisiekiu su žmonija, nes Aš esu begalinis, o jūs nesate verti Manęs priimti, tai Aš atsakau: vietoj to, kad žiūrėčiau į jūsų menkumą, Aš apsireiškiu jums, nes jums Manęs reikia.

74. Mano dieviškoji Dvasia nepažįsta atstumų nei ribų, bet kokia forma Aš esu su jumis, nes mano buvimas yra visuotinis.

75. Netrukus Aš nebesinaudosiu šiais balso nešėjais, nes ši apreiškimo forma baigsis 1950 metais. — Aš esu jūsų Tėvas, o jūs – mano vaikai – išmokite kalbėtis su Manimi tiesiogiai. Ar neprisimenate, kaip Dieviškasis Mokytojas savo laiku jus mokė? Prisiminkite, kad Jėzus neieškojo tarpininkų, kad kalbėtųsi su Tėvu.

76. Mano žodis, mano pamokslas, šiandien, atrodytų, skirtas tik jums; tačiau iš tiesų jis skirtas visiems, nes jo išmintis ir meilė apima visą visatą, suvienija visus pasaulius, visas įsikūnijusias ir neįsikūnijusias sielas. Priartėkite, jei jums manęs reikia; ieškokite manęs, jei jaučiatės pasiklydę.

77. Aš esu jūsų Tėvas, kuris žino jūsų kančias ir jus guodžia. Aš įlieju į jus meilę, kurios jums taip labai reikia – sau patiems ir tam, kad ją skleistumėte savo aplinkoje.

78. Jei iš tiesų atpažįstate mano buvimą išmintyje, kurią Aš atskleidžiu per šiuos balso nešėjus, tai supraskite ir tai, kad atėjo laikas pradėti statantį darbą dvasiniame kelyje.

79. Ach, jeigu tik visi, kurie buvo pakviesti, skubėtų čia; iš tiesų, sakau jums, Viešpaties stalas būtų perpildytas mokiniais, ir jie visi valgytų tą patį maistą! Tačiau ne visi pakviestieji atėjo, jie nurodė įvairius užsiėmimus ir taip dieviškąjį šaukimą nustūmė į antrą vietą.

80. Palaiminti tie, kurie skubėjo atvykti, nes jie gavo savo atlygį.

81. Visais laikais, bet šiandien labiau nei praeityje, žmogus jaučiasi savo veiksmų šeimininku, nepriklausomu nuo jokio dvasinio įstatymo. Jis tapo egoistine būtybe, galvojančia tik apie save. Jo širdyje nėra meilės kitiems, ir todėl žmonija primena neišmatuojamą dykumą, sausą ir nualintą. Ar žmonės tokioje būsenoje gali susivienyti, susikalbėti ir padėti vieni kitiems nuoširdžiai ir kilniai? — Ne! Jei žmonija neišnaikins piktos sėklos iš savo

širdžių, ji toliau save naikins; vieni nepasitikės kitais ir toliau ginčysis, kol bus be meilės.

82. Tai yra dirva, į kurią Aš sėju savo sėklą Trečiajame Laike, kuriai Aš ruošiu darbininkų tautą — tautą, kurios širdis nutolsta nuo savanaudiškumo, kuri mąsto apie mano tiesą ir atsigręžia į gėrį.

83. Tačiau prieš ateidami pas Mane, jūs ieškojote laimės ir taikos sau, nemąstydami apie tai, kad turėtumėte atsisakyti savo laimės, norėdami pasiekti svetimą, arba kad savo norus turėtumėte pastatyti aukščiau už savo artimųjų poreikius.

84. Jei vykdysite meilės įstatymą, pasieksite vienybę ir harmoniją, nustosite kentėti, ir žmonijoje įsivyraus tautų taika, kurios žmonės iki šiol nepasiekė.

85. Kaip lengva būtų žmonėms suprasti vieniems kitus, jei tik jie šiek tiek susidomėtų dvasiniais dalykais!

86. Aš klausiu tų, kurie pripažįsta šį mokymą kaip tiesą, galinčią išgelbėti ir suvienyti žmoniją: kodėl jūs nesiryžtate jo taikyti? Ar jūs tenkinatės tuo, kad laikote jį paprastu išminties mokymu ar dar viena teorija?

87. Žmogus nori rasti išgelbėjimą, nesuvokdamas savo dvasinės prigimties, ir tai yra jo didžiausia klaida. Kol jis gyvena ir jaučiasi stiprus žemėje, jis stengiasi pamiršti bet kokią mintį, primenančią jam apie amžinybę ar dvasinį gyvenimą. Jis nepraranda šio intuityvaus suvokimo, bet nenori apie tai nieko žinoti, ir tik tada, kai mirtis artėja, ir jis jaučia savyje mirties agoniją, atsitinka taip, kad jis akimirksniu nori ištaisyti klaidas ir susigrąžinti prarastą laiką; tačiau tada jau bus per vėlu, nes ne viską pasiekia atgaila. Teisingumo dėsnis reikalauja pjauti tai, ką pasėjai, net jei atgaila padės jam su meile ir kantrybe ištverti savo kaltės atpirkimą, kuris iš tikrųjų bus jo atkūrimo ir atsinaujinimo darbas.

88. Jūs klausotės ir tuo pačiu pritariate, kad Aš jums kalbu tiesą. Jūs leidžiate savo sąžinei kalbėti jums, ir ji sako jums, kad jūsų tikėjimas dažnai buvo tik apgaulė, nes jūs neturėjote tikrumo dėl amžinojo gyvenimo dvasiai egzistavimo. Be abejonės, jūs ketinote visapusiškai mėgautis savo buvimu žemėje ir pasiruošti žengimui į dvasinį gyvenimą tik tada, kai ateis paskutinė akimirka. Įsivaizdavimas apie gyvenimą po šio buvo tarsi tikėjimo draudimas, kuriuo galima pasinaudoti, kai ateis laikas, ir kuris padės ištverti baimės kupinas atsisveikinimo akimirkas.

89. Aš klausiu jūsų: ar žmogus turėtų taip gyventi? Ar taip parodote savo tikėjimą Tėvu ir ar taip pasiekiate tikrą sielos tobulėjimą?

90. Apmąstykite viską, ką Aš jums pasakiau šiame mokyme, ir galiausiai suprasite, kad žmogus visada klydo su savo egoistiškais ir nuo kūno priklausomais jausmais.

91. Ištyrinėkite Dvasios Dvasiai skelbimą, kuris žmogui atskleidžia ryšį per meilę ir visas iš jos kylančias dorybes, taip pat per visus Dvasios jausmus ir dovanas; ir pasakykite, ar tai nėra raktas, kuris gali atverti žmonijai vartus į amžiną ramybę ir neišnykstančią išmintį.

92. Tose trijose laikotarpio dalyse, į kurias Aš suskirstiau žmonijos raidą, Aš savo šviesa parodžiau jums „ “ – tiesų ir siaurą kelią sielos pakilimui – vienintelį meilės, tiesos ir teisingumo kelią.

93. Aš vedžiau jus nuo vieno mokymo prie kito, nuo vieno apreiškimo prie kito, kol atėjo šis laikas, kai sakau jums, kad jau galite susijungti su Manimi iš Dvasios į Dvasią. Ar žmonija būtų galėjusi susijungti tokiu būdu Pirmuoju laikotarpiu? — Ne, ji buvo priversta pasikliauti materialiu kulto, ritualais ir ceremonijomis, tradiciniais šventiniais valgiais ir simboliais, kad galėtų pajusti Dieviškąjį ir Dvasinį. Iš šio nesugebėjimo priartėti prie dvasinio, pakilti į dieviškumą, suvokti gilumines tiesas ir išaiškinti paslaptis, atsirado įvairios religijos, kiekviena atitinkanti žmonių dvasinio atsilikimo arba dvasinio pažangos laipsnį, kur vienos buvo labiau linkusios į tiesą nei kitos, kai kurios buvo labiau sudvasintos nei kitos, tačiau visos siekė to paties tikslo. Tai yra kelias, kurį sielos nueina per amžius ir epochas – kelias, kurį nurodo įvairios religijos. Kai kurios žengė tik labai lėtai, kitos nuklydo, o dar kitos pasidavė apgaulingoms doktrinoms ir susitepė.

94. Žmonijai prasidėjo nauja era; tai Šviesos era, kurios buvimas visų žmonių dvasiniame kelyje bus kulminacija, kad jie pabustų, apmąstytų, atsikratytų savo tradicijų, fanatizmo ir klaidų sunkios naštos, kad po to pakiltų į naują gyvenimą.

95. Vieni anksčiau, kiti vėliau, taip palaipsniui visos religijos ir sektos pasieks nematomą šventyklą, Šventosios Dvasios šventyklą, kuri yra mano darbe, tvirta kaip kolona, kylanti į begalybę, laukdama visų tautų ir kartų žmonių.

96. Kai visi įžengs į mano šventyklos vidų melstis ir pasinerti į apmąstymus, vieni kaip ir kiti pasieks tą patį mano tiesos suvokimą. Todėl, kai šis kelio viršūnių taškas bus pasiektas, visi, suvienyti to paties įstatymo, pakils ir garbins savo Tėvą vienodu būdu.

97. Kodėl kas nors turėtų stebėtis mano naujais apreiškimais? Iš tiesų, sakau jums, senovės laikų patriarchai jau žinojo apie šio amžiaus atėjimą, o kitų epochų regėtojai jį matė, o pranašai jį skelbė. Tai buvo dieviškas pažadas, duotas žmonėms dar gerokai prieš man gimstant per Jėzų.

98. Kai Aš savo mokiniams paskelbiau apie savo sugrįžimą ir užsiminiau apie formą, kuria Aš pasirodysiu žmonėms, jau buvo praėjęs nemažai laiko nuo to laiko, kai jums buvo duotas tas pažadas.

99. Dabar jūs matote to laikotarpio eigą, čia išsipildo tos pranašystės. Kas gali tuo stebėtis? — Tik tie, kurie miegojo tamsoje, arba tie, kurie ištrino mano pažadus iš savo širdžių.

100. Štai mano šviesa, kurios visi laukia, kad ji sustabdytų juos jų kelyje, nes Aš jiems atskleisiu dvasinį lobį, kurį jie nešioja savyje, bet kurio vis dar nesugebėjo atrasti. Aš įtikinsiu juos, kad jie jau per daug gilinosi į materialų pasaulį, kad jie jau pasidavė praeinantiems ir trumpalaikiams dalykams. Aš juos mokysiu ieškoti savo sieloje Dvasios, kuri yra dieviškoji esmė, kurią Aš įdėjau į kiekvieną žmogų.

101. Tiesą sakau jums, kad jūs niekada neperdavėte viso to didingo ir gero, kas yra jūsų sieloje, nes jūs to net nežinote. Kaip jūs norite mylėti vieni kitus ta tobulumu, kurio Aš jus mokiau, jei nepripažįstate vieni kitų kaip brolių ir seserų? Būtina, kad pasinaudotumėte esme, kurią siela nešioja savyje, kad jūsų meilė būtų meilė, o jūsų gailestingumas – tikras gailestingumas — kažkas daugiau nei tušti žodžiai, kažkas daugiau nei varganos monetos, kažkas daugiau nei sausos duonos gabalas, likęs ant jūsų stalų, ir tai yra vienintelės priemonės, kurias naudojate, kad įtikintumėte save, jog praktikuojate artimo meilę ir mylite vieni kitus.

102. Koks gražus bus jūsų pasaulis, kai žmonės savo sielose atras tą palaimintą lobį, kuriuo jūsų Kūrėjas juos apdovanojo nuo pat jų sukūrimo akimirkos!

103. Aš duodu jums šį mokymą, kad jo pagalba pažvelgtumėte į praeitį, ieškodami savo pradžios, kad patikrintumėte savo dabartį ir po to pažvelgtumėte į ateitį, kuri jūsų laukia, kupina išminties, darbo, kovos ir dieviškų atlygių.

104. Jūs esate nusidėjėliai, bet jūs Myliu Mane, ir kai galvojate apie Mane, stengiatės Man įtikti, rodydami meilę savo artimui. Jūs esate nusidėjėliai, Aš tai žinau, bet jūs meldžiatės, kai turite sielvartą . Jūs esate nusidėjėliai, bet esate pasirengę pasidalinti savo duona su tuo, kuris, prašydamas išmaldos, ateina prie jūsų durų.

105. Už viską gera, ką darote, trokšdami man įtikti, priimkite mano glamonę, pajuskite mano paguodą, priimkite mano palaiminimą. Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 13

1. Tėvo namuose vyrauja šventinė nuotaika, vaišės paruoštos, nes šis tauta, kaip ir paklydęs sūnus, sugrįžo į Tėvo namus. Atsisėskite prie stalo ir valgykite, nes valanda palanki ir gera.

2. Taip pat ir Antrajame Laike Aš, apsuptas savo mokinių, sėsdavau prie stalo. Jie žinojo, kad Jėzus buvo Mesijas, kurio atėjimas buvo pažadėtas, kad išgelbėtų savo tautą. Jūs nematėte Manęs fiziškai, kaip mane matė tie, tačiau per šio žodžio giliausią esmę jūs jaučiate Mokytojo, kuris jums pažadėjo sugrįžti ir atsiųsti jums Tiesos Dvasią, kad ji paaiškintų jums visus praeities mokymus ir jūs suprastumėte tai, ko nesupratote, buvimą.

3. Bet kas yra Tiesos Dvasia, jei ne pati Dievo Išmintis? Kur jūs galėsite ją rasti, jei ne šiame dvasiniame mokyme, kuris jums viską paaiškina ir apšviečia?

4. Aš jums pranašavau, kad sugrįšiu, kai žmonija pasieks savo nedorybės ir sumaišties viršūnę; todėl, apmąstydami tai, kad jų mokslas ir ištvirkimas davė vaisių, kuris jau visiškai subrendo, žmonės nujaučia, jog dar kažkas dieviškojo bus apreikšta. Šis nujautimas kyla iš to, kad mano dvasinis buvimas kalba kiekvienai sielai, o mano, kaip Tėvo, teisingumas pasireiškia žmonijoje.

5. Jūs manęs nebematysite kaip žmogaus; dabar turite pasiruošti mane matyti dvasia; taip jums buvo duota suprasti nuo Antrojo Laiko. Mokytojas pakilo „debesyje“, nes paskutinį kartą jis buvo matomas savo mokiniams, ir jums buvo paskelbta, kad jis sugrįš būtent tokia forma.

6. Dabar Aš kalbu jums per šį mano paruoštą proto organą; rytoj mano balsas skambės jūsų širdyse ir visose sielose. Nes mano žodis yra kaip galingo varpo skambesys, kuris pažadina tiek įsikūnijusius, tiek jau nebeįsikūnijusius ir prikelia juos naujam gyvenimui. Tai viską apimantis šauksmas.

Jau praeityje Aš jums sakiau, kad nė vienas iš mano vaikų nepasiklys, ir kad, jei viena avis atsidurtų pavojuje, Aš palikčiau devyniasdešimt devynias avių tvartelyje, kad eiti ieškoti pasiklydusios.

7. Iš tiesų, sakau jums, o mano naujieji mokiniai, jums pavyks suvokti tai, ko nė vienas iš mano Antrojo Laiko mokinių nesuprato.

8. Kaip dažnai, kai Aš jiems kalbėjau, jie žiūrėdavo vieni į kitus, norėdami išsiaiškinti, kuris iš jų suprato, ką Jėzus pasakė; tačiau kadangi jie negalėjo (vienas kitam) paaiškinti Mokytojo žodžių, galiausiai jie paprašė Jo, kad Jis mokytų aiškiau. — Iš tiesų, sakau jums, mano žodis negalėjo būti aiškesnis; tačiau tuo metu siela dar nebuvo pakankamai išsivysčiusi, kad suprastų visą mokymą, kurį buvo gavusi; turėjo praeiti laikas, žmonija

turėjo dvasiškai pažengti, kad, apšviesta dvasinio apšvietimo šviesos, galėtų suvokti dieviškųjų apreiškimų prasmę.

9. Vis dėlto — kai atėjo valanda, kai tie mokiniai turėjo kalbėti žmonijai apie mano mokymą, jie žinojo viską, kas buvo būtina, kad mokytų savo artimus; o tai, ko jie dar nežinojo, Šventoji Dvasia apreiškė per jų lūpas, nes jie jau buvo pasirengę šiai misijai.

10. Jei tuo metu, kai jie gyveno su Mokytoju, vieni jo mokymą aiškino vienaip, o kiti – kitaip, tai, kai atėjo jų kovų ir pamokslavimo laikas, jie visi buvo suvienyti viename ideale, juos įkvėpė ta pati išmintis, ta pati meilė. Kiekvienas pasirinko savo kelią per kitas provincijas; tačiau jų sielos, jų mintys buvo vieningos misijoje, kurią jie turėjo įvykdyti, o prisiminimas apie Jėzų juos drąsino.

11. Jie visada stengėsi susirinkti, kad pasidalintų įspūdžiais apie savo kovas, sunkumus, taip pat džiaugtis pasiektais laimėjimais. Jie suteikė vieni kitiems padrąsinimo, drąsos ir tikėjimo.

12. Jie sugebėjo pasėti sėklą, kurią jiems patikėjau, nes vienas nesėjo kviečių, o kitas – piktžolių – ne, visi sėjo vieną sėklą, ir tai buvo meilės sėkla, kurios juos mokiau. Todėl vaisius, išaugęs žmonių širdyse, buvo meilės vaisius. Ar suprantate, ką noriu pasakyti, kai kalbu jums apie darbus, kuriuos tuo metu atliko jūsų broliai?

13. Nemąstykite, ar esate didesni ar mažesni už juos; Aš jums sakau tik tai, kad turite juos mylėti taip, kaip jie mylėjo jus, kai jums valė kelią, mokė jus sekti savo Viešpačiu, atidavė už jus savo gyvybes. Būkite tokie kaip jie savo tikėjime, uolume, meilės veikloje.

14. Jauskitės tikrai mano mokiniais! Savo mokyme aš jums atnešiau Dieviškąjį Įstatymą, kuris yra jūsų sąžinėje.

Ko jūs bijote iš kitų mokymų, teorijų, mokslų ar filosofijų? Arba galbūt bijote tų, kurie studijuoja senuosius raštus, konfesijas, vadinančias save krikščioniškomis? Iš tiesų, sakau jums, mokymas, kurį jums perduodu, yra ne kas kita, kaip paaiškinimas, patvirtinimas apreiškimų, kurie jums buvo suteikti praeityje.

15. Aš atėjau ne tam, kad atneščiau jums sumaištį, kad ją pridėčiau prie jau pasaulyje viešpataujančių sumaiščių, bet veikiau tam, kad jus nuo jų išlaisvinčiau, kaip kadaise Mozė padarė su savo tauta, kurią išlaisvino iš Egipto, kur ji buvo vergais.

16. Aš noriu jus, kaip ir tuomet, nuvesti į saugią žemę, ir tam aš atverčiau prieš jus naują savo knygos skyrių, kad per jį atpažintumėte siaurą ir tiesų kelią, kurį per amžius savo įstatymu jums nubrėžiau.

17. Vykdykite tai, kad skausmo laikais netektų grįžti į žemę, kad nuimtumėte savo klaidų ar savanaudiškumo vaisių. Vykdykite savo misiją;

tada jūs, žinoma, sugrįšite, bet tai bus taikos laikais, kad atsigaivintumėte prižiūrėdami sėklą, kurią palikote pradėtą. Dabar jūsų neišves Mozė, kad jus išlaisvintų, kaip jis darė Pirmuoju Laiku; jus ves jūsų sąžinė.

18. Atrodytų, kad žmonės patys išeis ieškoti taikos ir tiesos; tačiau tikrai, sakau jums, Elijo Dvasia pasirodys tautų ir nacijų akivaizdoje ir pakvies jas į išlaisvinimą.

19. Jums kalba „Žodis“, kuris visada buvo Dieve, tas pats, kuris buvo Kristuje ir kurį šiandien pažįstate per Šventąją Dvasią; nes „Žodis“ yra Žodis, yra Įstatymas, yra Žinia, yra Apreiškimas, yra Išmintis. Jei jūs išgirdote „Žodį“ per Kristaus žodžius ir dabar jį priimate per Šventosios Dvasios įkvėpimą – tikrai, sakau jums, tai yra Dievo balsas, kurį jūs girdėjote; nes yra tik vienas Dievas, tik vienas Žodis ir tik viena Šventoji Dvasia.

20. Tikrinkite, supraskite ir pasiruoškite, kad išbandymų laikai jūsų nenustebintų, kad mano Žodis nebūtų bevaisis, apie kurį rytoj, mano valia, turėsite liudyti žmonijai. Turite būti tvirti, kad jūsų tikėjimas nesusilpnėtų, nes vienintelis silpnumo akimirksnis gali tapti jūsų nesėkmės priežastimi.

21. 1950 metais jūs jau turite būti pasirengę. Ši data bus nepamirštama šiai tautai.

22. Kas dar sulauks šios datos? Kas bus liudytojas įsakymų ir nurodymų, taip pat mano naujų pranašysčių, kurias Aš jums duosiu tą dieną? Jūs to nežinote, tačiau Aš dar pridursiu: kas bus tie, kurie iš tiesų yra pasirengę šiam išbandymui ir tam, kad eitų tikruoju kovos keliu?

23. Jūs to nežinote; Aš jums tik sakau: jei jums trūksta metų, man tai yra tik keli trumpi akimirksniai, nes Aš negyvenu pavaldus laikui, o jūs – taip. Tačiau jei manote, kad jums dar liko daug metų ir kad turėsite pakankamai laiko pasiruošti, net jei jį švaistysite, tuomet esate didelėje klaidoje. Nebūkite pernelyg savimi pasitikintys, nes laikas bėga greitai, ir niekas nepakeis mano valios. Ar galėsite sustabdyti laiką? — „Ne“, atsakote man. Tada taip pat negalėsite užkirsti kelio tam, kad mano nurodymų būtų įvykdyta.

24. Giliai apmąstykite, pasiruoškite, kad galėtumėte džiaugtis šiuo apreiškimu, ir išnaudokite laiką viskam, kas suteikia jums dvasingumą. Taip jūs nebijosite valandos, kai nebegirdėsite mano žodžio.

25. Aš jums kalbėjau apie daugelį išbandymų ir jus įspėjau. Mano Žodis, kupinas gerų pamokymų ir meilės, yra jėga ir glamonė, kurią jums suteikia jūsų Viešpats.

26. Aš laukiu jūsų ant kalno viršūnės, kur jums suteiksiu ramybę. Aš atėjau pas jus per tris amžius, kad jus mokyčiau, ir šis yra trečiasis, kuriame Aš jus suvieniju, kad jums atskleistų savo paskutinius mokymus. Mano,

kaip Mokytojo, užduotis ant kryžiaus nebuvo baigta. Šiandien, mano mokymų šviesoje, jūs sugebėsite suprasti daug daugiau, nei supratote anksčiau.

27. Tačiau kaip mažai yra tų, kurie pasirengė mane priimti. Tarp jūsų matau daugelį, kurie užgesino savo lempą ir liko tamsoje, ir kitus, kurie mane jau pamiršo. Nepaisant jūsų dvasinio pažangos, jūs nepasiekėte tobulumo, ir kol vieni tobulėjo, kiti sustojo.

28. Nuo pat laikų pradžios Aš mokiau jus melstis, kad visada būtumėte ryšyje su mano dieviškumu. Sakiau jums, kad turite vykdyti dieviškąjį įstatymą ir taip pat žmogiškąjį . Tas, kurį perdaviau pirmiesiems žmonėms, yra tas pats, kurį šiandien perduodu jums vykdyti.

29. Mylimi Izraelio vaikai, ar jūs dar nepavargote nuo tokio ilgo klajojimo? Ar jūsų atpirkimo našta jūsų neslegia? Ar tiek daug skausmo, kurį ištvėrėte, jums neatsibodo? Ar jūsų susipažinimas su skausmu toks didelis, kad jūs jau tapote nejautrūs? Ar jūs nebejaučiate meilės savo Tėvui ar savo broliams? Jūs esate įpuolę į gilų sielos letargiją ir esate abejingi bet kokiems aukštiems jausmams. Jūs gyvenate be kvapo ir nežmonišką gyvenimą ir pamiršote savo dvasinius įsipareigojimus; tačiau Aš noriu, kad jūs paruoštumėte savo protą priimti mano Žodį ir leistumėte Man apsigyventi jūsų širdyse, kad vėl gyventumėte malonėje.

30. Aš noriu jus vesti į gyvenimą kitose sferose, kur būsite harmonijoje su aukštosiomis dvasinėmis būtybėmis, kad toliau kiltumėte aukštyn, nesustodami. Jei išeisite manęs sekti, nebebūsite abejingi, nebegersite kančios taurės; mylėsite gyvenimą ir būsite vieningi su visais savo broliais.

31. Pasiruoškite, eikite pas savo brolius mano vardu, nusausinkite kenčiančiųjų ašaras, suteikite drąsos silpniesiems, pakelkite nugriuvusius ir išgelbėkite pasiklydusius. Neškite šviesą visur. Daugelis mane atpažins savo žmogiškajame gyvenime, o kiti – kai bus „Dvasiniame slėnyje“. Mano valia yra, kad visi pabustų, kad galėčiau įdėti savo meilės sėklą į jų sielas.

32. Jūs pamatysite, kad vieni tikės mano apreiškimu šiuo Trečiuoju Laiku, kai išgirs mano mokymą per balso nešėją; kiti – per jūsų liudijimą, o dar daugiau (žmonių) – per raštus, kuriuose išliko mano Žodis.

33. Aš noriu, kad jūs visi būtumėte stiprūs, kad nepasitrauktumėte prie pirmojo kliūties ir nebijočiau jokio priešo. Aš jus ruošiu, kad darytumėte stebuklus ir pakeistumėte savo artimus per įrodymus, kuriuos Aš jums suteiksiu.

34. Supraskite Mane, grindžiate savo tikėjimą uolos tvirtumu, kad niekas negalėtų jo sunaikinti. Neleiskite savo lūpoms nutilti iš baimės būti apkaltintiems ir neslėpkite nuo savo brolių, kad Aš atėjau šiuo metu.

Ugdykite žodžio dovaną ir leiskite iš savo širdies tekėti meilei ir išminčiai, kurią Aš jums patikėjau .

35. „Saugokite“ savo tautą, neleiskite, kad į ją įsiveržtų karas. Atverkite savo širdžių vartus ir įleiskite tą, kurį vadinate svetimšaliu – tiek geros valios žmogų, tiek tą, kuris nešioja blogį savo širdyje; nes jo siela šioje žemėje bus apšviesta, ir ji visiems bus kaip pagalbą teikianti motina. Aš ruošiu grūdų sandėlius, kad jūs galėtumėte duoti maisto alkaniesiems, ir kad tarp visų mano vaikų būtų laimė ir taika.

36. Pasiruoškite dvasiškai, kad galėtumėte numatyti savo ateitį ir suvokti, jog po 1950 m. liksite čia kaip mano apaštalai, kad sekite pavyzdžiu tų, kurie man sekė kitu laiku. Jie žinojo, kad išlaikys mano dvasinį buvimą, net jei matys, kaip aš, kaip žmogus, išnyksiu, ir kad aš ir toliau juos lydėsiu bei apšviesiu. Aš džiaugiausi, žiūrėdamas į jų tikėjimą, vienybę, įkvėpimą, ir labai greitai jų žodis sujaudino to meto žmones; nes jie sugebėjo praktikoje įgyvendinti viską, ko juos mokė jų Mokytojas.

37. Būk pasirengusi, žmonija, ir priimk mano Dvasios šviesą, kuri išlieta ant visko, kas sukurta. Aš mokau tautą, kuri atneš tau taikos žinią. Aš kalbėsiu per jos lūpas; jei ją atstumsi, tu atstumsi mane.

38. Primink žmonijai, kad kiekvieną kartą, kai Aš ateidavau pas ją, ji buvo užsiėmusi žemiškais dalykais ir būtent dėl to nepajuto mano buvimo. Bet kaip ji galėjo suprasti, kad reikia laukti taip ilgai, jei išvykstant iš Egipto jūs parodėte savo nekantrumą, nes negalėjote laukti net kelių dienų, kol sugrįš Mozė? Kai jis nusileido nuo Sinajaus ir atnešė Įstatymo lenteles, jis rado tautą pasinėrusią į stabmeldystę. Per keletą silpnumo akimirkų jie ištrino tikrojo Dievo vardą iš savo širdžių, kad jį pakeistų auksiniu veršiu.

39. Tuomet Viešpats pavadino tą tautą užsispyrusia. Todėl manęs nestebina, kad po amžiaus matau, jog žmonės – nors ir turi mano pažadą – apleido savo tikėjimą, leido, kad jų lempa užgestų, ir mano vietoje pastatė tiek daug stabų, kiek jie šiandien garbina. Ar įmanoma, kad jie mane atpažintų šiandien, kai aš atėjau pas juos? – Natūralu, kad visa tai, kas mano, jiems atrodo svetima.

40. Aš jums apreiškiau, kad mano sugrįžimas bus „debesyje“. Šiandien, kai Aš jau esu tarp jūsų ir todėl išpildžiau tą žodį, Aš jums sakau tiesą, kad „debesis“ yra „Mano buvimo Dvasioje“ atitikmuo. Ta pačia forma, kokia mano mokiniai matė Mane pakylantį, kai Aš baigiau savo darbą Antrajame Laike, Aš nusileidau pas žmoniją šiame Laike.

41. Turite prisiminti, kad tada, kai Mozė buvo pašauktas Viešpaties į Sinajų, „debesis“ apdengė minėtą kalną, o trečią dieną iš „debesies“ vidurio pasigirdo Jehovos balsas. Tą apsireiškimą matė visi, tas „debesis“ buvo matomas miniai, susirinkusiai prie to kalno papėdės. Būtent Viešpats

jau tada leido jums suprasti, kad jo karalystė ir buveinė yra už visko, kas materialu.

42. Nors Viešpats materializavo savo buvimą tame „debesyje“* ir savo galios bei teisingumo apreiškimais privertė tautą drebėti, tie žmonės, kurių protas ir širdys buvo užkietėjusios, sulaužė sandorą, kurią su Dievu sudarė tik baimės akimirkomis.

**T. y. padarė matomą fiziniams akims*

43. Dabar, kai Aš ateinu „debesyje“, Aš apsigyvenu jūsų sieloje; todėl šioje Trečiojoje eroje mano apsireiškimai mirtingųjų akims yra nematomi. Tik siela su savo aukštais jausmais gali matyti, jausti ir suprasti mano apreiškimus.

44. Šis dvasinis protas, kurį Aš ugdau jumyse, kad galėtumėte juo suvokti ir apmąstyti viską, kas jums buvo apreikšta nuo jūsų gyvenimo pradžios iki šiandienos, – būtent jis sunaikins visas klaidingas interpretacijas, kurias žmonės sukūrė apie Dieviškumą. Palaipsniui šviesa įsiskverbs į mano vaikų širdis, todėl sakau jums, kad nebetoli ta valanda, kai jie patys supras, kas gali įvykti žmonių gyvenime.

45. Kai kurie, išgirdę šiuos žodžius, klausia savęs: ar Viešpats šiuo metu nusileido tik tam, kad pasijustų mumyse, kurie jo mokymą išgirdome per žmogiškąjį tarpininką, ar Jis tai padarė visai žmonijai? — Tiesą sakau jums: dvasinis debesis teikia savo apsauginį šešėlį visam pasauliui, kaip ir Pirmuoju Laiku, kai jis dengė visą savo tautą, buvusią prie Sinajaus kalno papėdės.

46. Naujojo laikotarpio mokiniai, studijuokite mano Žodį, nes jūsų kovoje jums reikalinga mano išmintis.

47. Apmąstykite knygos puslapius, kurių antspaudai buvo nuimti Avinėlio. Dieviškojo „Žodžio“ balsas skamba iš Gyvenimo knygos ir pasiekia tuos, kurie yra mirę malonės gyvenimui, kad juos pažadintų naujam gyvenimui.

48. Man nebūtinai reikia žmogaus kūno, kad žmonės galėtų mane išgirsti. Čia jūs turite mane Dvasioje, kalbantį jums per žmogaus proto organą, be to, kad man nereikėtų fiziškai žengti ant žemės dulkių. Šis pasirodymas buvo pasirengimas tiesioginiam bendravimui iš Dvasios į Dvasią tarp jūsų ir jūsų Kūrėjo.

49. Palaiminti tie, kurie šiuo metu laukia mano dvasinio atėjimo, nes jie pamatys mane ateinantį „debesyje“.

50. Žmonės pasišventė Senojo Testamento tyrinėjimui, o tyrinėdami ir aiškindami pranašystes bei pažadus, jie laužė galvas. Tie iš jų, kurie atrado dvasinę mano mokymų prasmę, priartėjo prie tiesos labiausiai. Nes tie,

kurie atkakliai laikosi žemiško-materialaus aiškinimo ir nesupranta arba nenori rasti dvasinės mano apreiškimų prasmės, turės patirti sumaištį ir nusivylimus, kaip juos patyrė žydų tauta, kai atėjo Mesijas, kurį ji įsivaizdavo kitaip ir laukė kitaip, nei Jį parodė tikrovė.

51. Aš duodu jums šį paaiškinimą, atplėšdamas šeštąjį Gyvenimo knygos antspaudą.

52. Kad galėčiau jums suteikti šiuos naujus apreiškimus, buvo būtina, jog per laikotarpį, kuris praėjo nuo mano pasirodymo žmonijai kaip žmogaus ir mano atvykimo Dvasia šiais laikais, jūs perėjote per daugelį reinkarnacijų Žemėje, kad jūsų Dvasia žinotų, kaip atsakyti, jei aš pareikalaučiau iš jūsų praeities pamokos, ir jei jai suteikčiau naujus apreiškimus, jis sugebėtų jas suprasti.

53. „Septynių antspaudų knyga“ yra jūsų gyvenimo istorija, jūsų raidos Žemėje istorija su visomis jos kovomis, aistromis, nesutarimais ir galiausiai su gėrio ir teisingumo, meilės ir dvasingumo pergale prieš materializmo aistras.

54. Tikėkite iš tikrųjų, kad viskas siekia dvasinio ir amžino tikslo, kad kiekvienai pamokai suteiktumėte jai priklausančią vietą.

55. Kol jus apšviečia Šeštojo antspaudo šviesa, bus konfliktų, atsižadėjimo ir apvalinimo laikas; tačiau kai šis laikas praeis, jūs pasieksite naują laikotarpį, kuriame Septintasis antspaudas atneš jums naujų apreiškimų. Kaip patenkinta ir laiminga bus ta siela, kuri buvo pripažinta tyra ir pasirengusi, priimdama naują laiką. Kol jus apšviečia Šeštasis antspaudas, kūnas ir siela bus apvalomi.

56. Artėja laikas, kai jūsų siela turės visiškai atsiskleisti žemėje. Iki šiol jai tai nebuvo įmanoma dėl užkietėjimo ir materializmo, kurie ją vis dar laiko nelaisvėje; tačiau po apvalinimo žmonės leis savo sielai atsiskleisti ir išsiskleisti dorybėje. Indas bus tyras ir skaidrus, matys savo turinį ir leis jam išsilieti.

57. Prieš iškeliavę į anapus, žmonės šią žemę pavers taikos pasauliu – vieta, kurioje amžinai spindės Dvasios šviesa.

58. Bet jūs, neužmiegokite – manydami, kad kiti bus tie, kurie patirs šios pranašystės išsipildymą ir mėgausis ta taika. Argi nežinote, ar ne jūs sugrįšite tais laikais? – Iš tiesų, sakau jums, nėra sėjos be vaisių, nei darbų be atlygio.

59. Daug bus kančių, kurias žmonės turės ištverti, kad pamatytų šį laiką; tačiau jūs, kurie jo laukiate, neturite bijoti, nes jūsų kovose ar vienatvėje visada yra šviečianti žvaigždė, apšviečianti jūsų kelią, ir ta žvaigždė yra Elijas.

60. Jūs, minios, kurios girdite šį balsą, klausiu jūsų: ar esate pasirengę sekti manimi šiuo keliu, paklusdami mano įsakymams? Ar turėsite reikalingą drąsą kalbėti apie šį mokymą savo artimiesiems? Ar tikite, kad jau esate pajėgūs garbinti mane be ritualų ir simbolių? Ar jūs nesigėdysite įvairių religinių bendruomenių akivaizdoje vadintis spiritualistais? Ar jūs nesusvyruosite ir nepasigailėsite, kad pradėjote šį darbą? Ar jūs neabejosite susidūrę su kritika ir puolimais, kuriuos jūsų artimieji nukreipia prieš jus, ir ar neatsisakysite tikėjimo, jei jie jus atstums ir išvarys iš savo namų?

61. Nemanykite, kad Aš jus klausiu, nes nežinau, kaip jūs jausitės rytoj ir kaip elgsitės susidūrę su išbandymais. Jūs gerai žinote, kad Man nėra nieko nežinomo; tačiau jei Aš jums užduodu šiuos klausimus, tai todėl, kad jūs patys juos sau pakartotumėte ir apmąstytumėte; nes apmąstydami galite pasiekti šviesą, apsisprendimą, jėgą ir pasitikėjimą Manimi.

62. Jei Aš jūsų neįspėčiau, kad pasiruoštumėte, kaip tada galėtumėte pasipriešinti prieštaravimams ir išbandymams?

63. Mano tauta, būk kantri ir išmintinga žmonijos atžvilgiu; nenusimink, prisimink, kad būtent išbandymuose turi parodyti gražiausius atleidimo, meilės artimui ir tvirtumo pavyzdžius.

64. Tačiau nebūkite išsigandę; nes nors Aš jums ir pasakiau, kad padarysiu jus dvasiškai turtingus, jums netrūks ir to, kas būtina jūsų žmogiškajam gyvenimui. Žinokite, kad tas, kuris susidvasino, pasiekė viską turėti, ir jei jam pavyks su Viešpačiu tapti viena su visa kūrinija, jis, kaip Sūnus, net jei neturi žemiškų gėrybių, turi jaustis visko, ką turi jo Dangiškasis Tėvas, paveldėtoju ir net savininku.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 14

1. Jūs ateinate ieškoti šviesos, ir Aš ją jums duodu, nes turite tikėjimą ir jos tikitės iš Manęs. Kiekvienas, kuris Manęs ieško, randa Mane; kiekvienas, kuris Manimi tikisi, gauna.

2. Lengviau būtų, jei Karaliaus Žvaigždė nustotų šviesti, nei kad Aš atstumčiau bent vieną iš savo vaikų, kuris Manęs ieško.

3. Aš ateinu jums į pagalbą, kad ištaisytumėte savo klaidas, nes nenoriu, kad jūsų sumaištis tęstųsi.

4. Mano nustatytas laikas šių mokymų perdavimui jums artėja prie pabaigos, ir būtina, kad jūs pasiruoštumėte, nes Dvasios į Dvasią apreiškime, kurį turėsite gauti po 1950 metų, mano mokymuose rasite dar didesnę išmintį.

5. Neįšventintieji taps mokiniais, mokiniai – apaštalais, o apaštalai – meistrais, gyvais pavyzdžiais gerų darbų tarp žmonijos.

6. Nesijauskite menki, kai Aš jus vadinu „mokiniais“, nes prieš Viešpaties išmintį jau daug yra būti mokiniu.

7. Turiu daug mokinių ir pasekėjų ne tik čia, tarp jūsų, bet ir išsibarsčiusių po visą žmoniją, sektose ir religinėse bendruomenėse, nes kiekvienas, atsižvelgiant į savo dvasinį brendimą, užima skirtingus laiptelius, sudarančius begalinę dvasinio tobulėjimo kopėčią.

8. Bet jūs taip pat turite žinoti, kad Aš turiu mokinių ne tik šiame pasaulyje; prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Tėvo namuose yra begalė būstų“. Ten yra mano vaikai, kurių skaičius neišmatuojamas, kurie gyvena tam, kad mokytųsi iš Manęs.

9. Žinokite, kad būtent toje karalystėje geriau suprantami mano mokymai, todėl ten ir daroma didesnė pažanga

10. Ten ateina tie, kurie, kentėdami skausmą ir nusivylimus, paliko šį pasaulį; tie, kurie trokšta tiesos ir žinių, kurie alksta meilės, kurie yra nusižeminę.

11. Ten jų laukia jų Mokytojas, kad suteiktų jiems didesnius mokymus nei tie, kuriuos jiems atsisakė suteikti žmonija.

12. Tada tie, kurie žemėje buvo nežinomi ir vargšai, spindės tikroje šviesoje ir su nuostaba stebės, kaip tie, kurie šiame pasaulyje spindėjo netikra šviesa, anapus apraudinės savo dvasinę vargą.

13. Tose taikos pasauliuose, kuriuose jūs gyvensite, yra ten, kur tie, kurie žemėje verkė ir mane laimino, gavo maloniausias staigmenas – atlygį, kurio jie nesitikėjo, kai ištuštino savo kančios taurę.

14. Nesvarbu, kad jie turėjo beviltiškumo ir abejonių akimirkų; aš atleidžiu jiems šias silpnumo akimirkas, nes jie taip pat turėjo didelių skausmo dienų, kuriose parodė pasidavimą ir mane laimino.

15. Šie mano vaikai taip pat išgyveno savo Golgotą ir labai kentėjo savo atpirkimo kelyje; tačiau tie, kurie vykdo mano Įstatymą, amžinajame gyvenime pasiekia palaimą ir dvasinį pasitenkinimą, net jei jie gyvena geruoju keliu tik keletą akimirkų.

16. Taip mano amžina meilė atsako į trumpalaikę žmonių meilę.

17. Palaiminti tie, kurie krentantys ir atsikeldami, verkdami ir mane laimindami, sužeisti savo artimų piktumo, pasitiki manimi ir man aukoja savo širdies šventovę.

18. Šie maži ir nuliūdę, išjuokti, bet vis dėlto romūs žmonės iš pažiūros yra silpni, bet iš tikrųjų jie yra stiprios dvasios; ir jiems yra skirtos didesnės apreiškimai, kai tik jie bus anapus šio pasaulio.

19. Norint būti mano mokiniu Antrajame Laike, buvo būtina turėti ne tik didelę dvasinę, bet ir fizinę jėgą; nes reikėjo ištverti žmonių žiaurumą, kankinimus ir išbandymus, kuriuos savo žiaurumu ir nežinojimu jie užkraudavo tiems, kurie skelbė kažką, kas buvo už jų pasaulyje žinomo ribų.

20. Dabar jums nereikia didelės fizinės jėgos, dieviškasis planas yra kitoks; tačiau jūs ir toliau būsite mano bendradarbiai, skleidžiantys mano mokymą tarp žmonių.

21. Šiuo laikotarpiu jūs kovosite su nežinojimu, būdingu žmonijai, kuri, nors ir materializuota visose srityse, yra mažiau žiauri ir labiau išsivysčiusi dėl patirties, įgytos ankstesnėse inkarnacijose.

22. Jei šiandien pažįstate ką nors, kas nesupranta ir neišreiškia savo Dievo garbinimo taip, kaip tai daro dauguma – nors jums tai ir atrodo keista bei kelia pasipiktinimą – jūs jau nebešaukiate, kad jį reikia sudeginti gyvą.

23. Jei dabar netikėtai sutinkate kokį nors sergantį apsėstąjį, jūs nebėgate nuo jo šaukdami, kad jis pilnas velnių.

24. Daugelis jau supranta, kad tokių būtybių nėra, ir kad tai tik sutrikusios sielos, kurioms trūksta akimirkos aiškumo, kad jos pavirstų švelniomis avimis.

25. Jūs jau pradedate suvokti, kad ta būtybė, kurią vadinate velniu ar Šėtonu, yra ne kas kita, kaip jūsų kūno silpnybė, polinkis į žemesnes aistras, malonumų ir kūno troškimų priklausomybė, išdidumas, savimyla, tuštybė ir visa tai, kuo kūnas gundo sielą.

26. Jūs vis dar darote ir galvojate apie daugelį netinkamų darbų; tačiau džiaukitės, nes jūs vis labiau pažengiate savo tobulėjime, net jei kai kurie iš jūsų mano priešingai, nes leidžiate sau vadovautis savo netobulais sprendimais.

27. Taip yra todėl, kad jūs dar nesugebate suprasti matomos ir nematomos kūrinijos, kuri jus supa, ir todėl klystate savo aiškinimuose.

28. Tačiau priklausomai nuo jūsų dvasinio tobulėjimo ir, atitinkamai, jūsų poreikio geriau suvokti mano apreiškimus, aš siunčiu jums savo pasiuntinius, kad jie jus vestų; ir priklausomai nuo to, kaip aš randu jūsų protą pasirengusį, aš kalbu jums apie savo išmintį, kad vestų jus į tobulumą.

29. Taip pat mano teisingumas jus išbando visiškai atsižvelgdamas į tai, kas jūs esate, visada gerbdamas valios laisvę, kurią jums suteikė jūsų Tėvo meilė.

30. Visi jūs turite nuojautą arba intuityvią žinią apie Aukščiausiosios Būtybės egzistavimą, ir ši intuityvi žinia yra šviesa, kurią jūsų siela palaipsniui įgijo ilgame dvasinio tobulėjimo kelyje.

31. Dabar į jūsų sielą ateina nauja saulė, kad jus apšviestų – nauja knyga, kuri jus moko to, ko taip troškote ir laukėte.

32. Argi nejaučiate, mylima tauta, kad žmonija nebegali daugiau pakęsti melo, mitų ir tiek daug klaidingos šviesos? Nebėra laikas maitinti sielą klaidingais mano Įstatymų aiškinimais.

33. Jūs ruošiatės priimti didesnį žinojimą, ir nors šimtmečius buvote susiskaldę į sektas, filosofijas ir konfesijas, labai greitai turėsite susirinkti aplink mano naują apreiškimą, kurio išminties srautas leis jums suprasti, kad pagaliau radote „tikrojo gyvenimo knygą“, Dvasios knygą.

34. Jums labai reikia mano Žodžio; jūs mirštate iš dvasinio troškulio, nes trūksta šios rasos, kuri kyla iš mano tobulos meilės. Jums trūksta dvasinio atgaivinimo; todėl Aš priartėju prie jūsų, kad pasiūlyčiau jums Gyvybės medžio vaisių.

35. Aš ateinu, kad su meile atkreipčiau jūsų dėmesį į jūsų klaidas; ir jūs taip pat turėtumėte su ta pačia meile ir gailestingumu nurodyti kitų klaidas, kad ir vieni, ir kiti atpažintų savo netobulumus ir juos ištaisytų; tačiau Aš niekada neištarsiu nė žodžio, kuris paskatintų jus smerkti savo artimųjų poelgius ar tyčiotis iš jų tikėjimo įsitikinimų ar kulto apeigų.

36. Ar žinote, kokias klaidas padarėte, bandydami parodyti Man pagarbą? Kas prisimena savo sielos praeitį?

37. Jei Aš jums pasakyčiau, kad jūs garbinote laukinius gyvūnus ar žvaigždes ir kad savo vaizduote sukūrėte dievus su žmogiškomis savybėmis; kad jūs klaupėtės garbindami plėšriuosius gyvūnus, paukščius ir roplius, tai daugeliui iš jūsų tai atrodytų keista. Tačiau Aš žinau jūsų sielos raidą, todėl sakau jums, kad turite būti supratingi, pagarbūs ir gailestingi savo artimiesiems – tiems, kurie yra žemesniame raidos lygyje nei jūs; taip jūs iš tiesų įrodysite savo dvasingumą.

38. Tik Aš vienas turiu teisę nurodyti žmonių klaidas – klaidas, kurias Aš savo išmintimi ištaisau ir savo meile atleidžiu.

39. Žmonija yra sektų ir absurdiškų kultų, ydų ir gėdingų dalykų vergas; todėl jūs laikote vieni kitus priešais, nes esate netolerantiški savo artimiesiems.

40. Bet Aš jums dar kartą sakau, kad nė vienas žmogus neturi teisės niekuoti ar tyčiotis iš savo artimųjų dvasinių įsitikinimų.

41. Jūs esate mano laikinai nuklydusios avys, ir Aš ateinu ne tam, kad atneščiau jums mirtį, bet tam, kad jus išgelbėčiau, pamokyčiau ir suvienyčiau. Aš ateinu kaip ir anksčiau, kad pasakyčiau jums, jog turite mylėti vieni kitus; kad už šios egzistencijos ribų jūsų laukia kitas, aukštesnis gyvenimas; nes Tėvo namuose yra begalinis skaičius buveinių.

42. Jei žmonės jaustų tikrą meilę savo artimiesiems, jiems nereikėtų kentėti chaoso, kuriame jie dabar yra; viskas juose būtų harmonija ir taika. Tačiau jie nesupranta šios dieviškosios meilės ir nori tik mokslinės tiesos – tos išvestinės tiesos, kurią jie gali įrodyti savo žmogiškomis mintimis; jie nori tiesos, kuri kreipiasi į protą, o ne į širdį, ir dabar jie turi savo materializmo rezultatą: savanaudišką, melagingą ir kančia persmelktą žmoniją.

43. Šiais laikais bažnyčios ir sektos yra sumišusios; tačiau Aš jums nurodau, kad jos turėjo kilnią kilmę ir kad jų klaidinguose kelyje vis dar yra tyrumo ir šviesos pėdsakų, kuriuos ant jų paliko mano apšviestieji.

44. Jei dalį savo žinių panaudojote tam, kad mane ištirtumėte ir įvertintumėte, argi neatrodo protingiau jas panaudoti tam, kad ištirtumėte save, kol pažinsite savo esybę ir atsikratysite materializmo? Ar galbūt manote, kad jūsų Tėvas negali jums padėti jūsų pačių žinių keliu? Iš tiesų, sakau jums, jei sugebėtumėte pajusti dieviškosios meilės esmę, žinios lengvai pasiektų jūsų protą, be to, kad turėtumėte varginti savo smegenis ir eikvoti jėgas studijuodami tas žinias, kurias laikote giliomis, o kurios iš tiesų yra jūsų pasiekiamos.

45. Tačiau jei jūsų mokslai, stebėjimai ir studijos vestų jus link meilės, jei galutinis šio žinių troškimo tikslas būtų atiduoti duoklę jūsų Tėvui, vis tobulesniu būdu tarnaujant savo artimui, mažiausiems, silpniausiems ir labiausiai skurstantiems, Aš jums nieko nesakyčiau. Bet kai matau, kad savo mokslais patys sumenkinate ir sumenkina savo Dievą, nustatydami Jam ribas, priskirdami Jam klaidas ir suteikdami Jam formų, kurių Jis neturi — kai matau, kad tuo pačiu metu iš materijos darote stabus ir netobulus žmones dievina bei laiko šventais, tada sakau jums, kad jūs nei pažinote tiesos, kurią turėtumėte turėti, nei esate įgalioti kam nors suteikti šventą ar dievišką rangą. Tai priklauso tik jūsų Dievui ir Viešpačiui.

46. Jūs negalite nei pavaizduoti, nei apibrėžti Begalybės, nes savo ribotu protu jos nesugebate suvokti; taip pat jūsų kalba negali išreikšti Dieviškumo ar paaiškinti nepaaiškinamo žmogiškomis frazėmis.

47. Nebandykite Dievo įkalinti žodžiuose ar simboliuose, kurie jums niekada negalės suteikti tiesos vaizdo.

48. Sakykite „Dievas“ su nuolankumu, tačiau sakykite tai iš širdies, o jei norite susidaryti vaizdą apie Viešpaties begalinę meilę jums, prisiminkite Jėzų.

49. Naudodami alegorijas, vaizdus, simbolius ar menkus Dievo atvaizdus, jūs pasieksite tik tai, kad jūsų artimieji mane neigs arba taps siaurapročiai.

50. Jūsų kalbos yra pernelyg ribotos, kad atskleistų Dieviškumą; todėl visais laikais turėjau kalbėti jums palyginimais, atitikmenimis; bet dabar matote, kad – net jei kalbėjau jums tokiu būdu – jūs mane mažai supratote, nes jums trūko reikiamos valios gilintis į mano apreiškimus.

51. Jūs visada ginčijatės dėl savo žodžių prasmės, ir kuo daugiau žodžių sugalvojate, tuo labiau supainiojate savo protą. O jūs, žmonės, turintys daug žodžių, daug kalbų ir daug tikėjimo išpažinimų, bet labai mažai meilės darbų!

52. Pažvelkite į paukščius, kurie visose žemės pakraščiuose gieda vienodai ir paprastai.

53. Galiu jums pasakyti, kad visos būtybės geriau pažįsta ir supranta viena kitą nei žmonės. Kodėl? — Nes jie visi gyvena keliu, kurį Aš jiems nubrėžiau, o jūs, įsibrovę į sritis, kurios jums nėra skirtos, nukrypstate nuo savo teisingų kelių, kurie yra Dvasios keliai; ir kai kartą pasiklystate materializme, jūs nebesuprantate Dvasinio, Dieviškojo ir Amžinojo.

54. Bet čia tu turi Mane, žmonija; Aš tave mokau, kaip savo materialioje būsenoje galite būti suderinti su dvasiniu gyvenimu, savo klaidas žemėje paverčiant tikro pažangos gyvenimo darbu, kuris jums suteiks didelį ir kilnų pasitenkinimą šiame pasaulyje, o anapus, kai paliksite žmogiškąjį gyvenimą, jūsų dvasia ras nesibaigiančią nuostabių staigmenų gausą.

55. Imkite pavyzdį iš Jėzaus! — Kaip? — Mylėdami savo artimą kaip savo vaiką, kaip savo motiną, kaip savo brolį, kaip save patį.

56. Visais laikais turėjote vadovus, kurie mokė jus meilės jėgos. Tai buvo jūsų labiau pažengę broliai, turėję gilesnį mano Įstatymo supratimą ir didesnį tyrumą savo darbuose. Jie parodė jums stiprybės, meilės ir nuolankumo pavyzdį, kai savo gyvenimą, kupiną nuklydimų ir nuodėmių, pakeitė gyvenimu, pašvęstu gėriui, aukojimui ir aktyviai meilei artimui.

57. Nuo vaikystės iki senatvės turite aiškius pavyzdžius visko, ką galima pasiekti meile, ir kančių, kurias sukelia meilės artimui trūkumas; bet jūs – nejautresni už uolas – nesugebėjote pasimokyti iš pamokų ir pavyzdžių, kuriuos jums duoda kasdienis gyvenimas.

58. Ar kada nors pastebėjote, kaip net plėšrūnai švelniai reaguoja į meilės šauksmą? Lygiai taip pat gali reaguoti stichijos, gamtos jėgos – viskas, kas egzistuoja materialiajame ir dvasiniame pasaulyje.

59. Todėl Aš jums sakau, kad turėtumėte viską laiminti meile, Tėvo ir Visatos Kūrėjo vardu.

60. Laiminti reiškia sotinti. Laiminti – tai jausti gėrį, jį išsakyti ir perduoti. Laiminti reiškia viską, kas jus supa, persmelkti meilės mintimis.

61. Elkitės taip, ir Aš jus pašlovinsiu, kai pasieksite tikslą, radę savyje dieviškąją esmę, savo gyvenimo šaltinį ir dovanas, kuriomis Aš jus apdovanojau. Kova, nuopelnai ir jūsų atitikimas mano įstatymams leis jums suformuoti vieną valią, vieną dvasią su mano dieviškumu.

62. Mano Šviesa eina jums pasitikti, kad padėtų jums pakilti, nes Aš esu visų laikų Mokytojas. Aš atėjau ne tik viename amžiuje; amžinai Aš rodžiau jums „Knygą“ ir reikalavau, kad pažintumėte save dvasiškai, kad žinotumėte, kokie yra jūsų dovanos, ir gyventumėte pavyzdingą gyvenimą, kuriame spindėtų sveikata, jėga ir pasitikėjimas. Taip jūs pakelsite savo sielą ir galėsite pasiruošti amžinajam gyvenimui.

63. Jei žmogus turi dvasinę jėgą, tai todėl, kad jo siela sugebėjo sustiprėti dorybe.

64. Kai kurie iš jūsų ateina pas Mane ieškodami paguodos, arba ieškodami problemos sprendimo ar atsakymo į klausimą, po to, kai pasikonsultavote su mokslininkais ar kreipėtės į žvaigždes, nes jums trūko tikėjimo ir neturėjote to, kas tikrai tiki, stiprybės ar tikrumo; tačiau tikrai sakau jums: virš visų žinių apie ateitį stovi mano dieviškoji valia. Kas myli, kas tiki, tas yra suvienytas su Manimi, nes Aš esu meilė, protas ir teisingumas.

65. Nepamirškite, kad esate mano vaikai; ir jei mokėsite gyventi su Manimi harmonijoje, jums nereikės klausti savo artimų, nei klausinėti knygų ar žvaigždžių, nes Aš kalbu jūsų sielai per Dvasią, ir jei tai išgirsite, valdysitės išmintimi ir mokėsite gyventi vykdydami mano valią.

66. Pabuskite šiam balsui, suvokite savo sugebėjimus ir paskirkite juos gėrio tarnystei. Priimkite šią žinią, kurią Aš jums siunčiu, kad ji nukreiptų jūsų žingsnius; nes Aš tikiuosi, kad užbaigsite savo darbą žemėje, kad galėčiau jums patikėti aukštesnes užduotis, tarp jų – tapti žmonių globėjais.

67. Jauskite, kad esate dvasinės būtybės, ir nesusitvirtinkite prie materijos, nedarykite savo gyvenimo sudėtingo! Negarbinkite ir negarbinkite nieko, išskyrus meilę savo Tėvui ir savo artimui. Tikrasis gyvenimas įsišaknijęs Dvasioje, o ne kūne, nes šis gyvena tik kurį laiką ir tada išnyksta, o tas gyvena amžinai.

68. Kam jums bus naudingi jūsų žemiškieji turtai, jei nemokėsite įgyti dvasinių? Kas jūs būsite Dvasiniame Slėnyje, jei ne vargšės sielos, nesugebėjusios užsitarnauti ramybės ir laimės, kad galėtumėte jais džiaugtis Amžinajame Gyvenime?

69. Visi jūs turite tėvišką palikimą, kai esate siunčiami į žemę; bet jūs nežinote jo vertės, nesugebate jo atrasti savo sieloje ir ieškote jo už savęs. Aš jums sakau, kad turėtumėte apmąstyti šiuos mokymus. Jei ieškote išminties – ji yra jumyse. Jei siekiate galios – ji glūdi jumyse: sveikatoje, dvasinėje jėgoje, gabumose. Jei siekiate grožio – ir jį Aš jums daviau, jums tereikia pažinti save, ir rasite tai, ko trokštate. Jei norite pažinti kitas sritis – persikelkite ten dvasiškai, ir sutiksite kitus gyvenimo lygmenis, kur siela gyvena didesniu tobulumu.

70. Jūsų likimas yra pakilti ir turėti tai, kas yra Mano, nes jūs esate mano labai mylimi vaikai.

71. Vėl tapkite tyromis dvasiomis! Ten jus veda mano mokymas, kad atvestų jus į tobulumo lygį. Iš tiesų, sakau jums, jei sugrįšite į jį, jūsų nebesusitiks joks skausmas, nes tada būsite įžengę į Tėvo namus.

72. Aš padedu jums išsilaisvinti. Mano Šviesa padės jums sunkumų akimirkomis. Tačiau nuo šiol niekam nedarykite blogo, kad nepadarytumėte žalos sau patiems.

73. Pasinaudokite mano jėga, visos mano gamtos jėgos yra jūsų paslaugoms, viskas yra jūsų pasiekiama. Gyvenkite tam, kad mylėtumėte ir atleistumėte, kaip Aš jus myliu ir atleidžiu.

74. Mylėkite viską, laiminkite viską. Taip pat Aš mokau jus, kaip galite būti mano mokiniais žemėje ir kaip tapsite šviesos dvasia anapus, kur pasieksite tikrą ramybę, kad užimtumėte vietą, kurią jums paskyrė jūsų Tėvas. Jei elgsitės taip, jūs daugiau nebūsite gimę į šį pasaulį, kuriame kenčiate; nes suprasite, kad šios kančios jūsų sielai negali trukti amžinai. Tada pakilsite į kitas gyvenimo sferas ir su džiaugsmu vykdysite užduotis, kurios jums tenka amžinybėje.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 15

1. Šį iškilmingo atminimo rytą Aš klausiu jūsų: ką jūs padarėte su įstatymu, kurį Aš per Mozę nusiunčiau žmonijai? Ar šie įsakymai buvo duoti tik to meto žmonėms?

2. Iš tiesų, sakau jums, tos palaimintos sėklos nėra žmonių širdyse, nes jie nemyli Manęs, nei myli vieni kitus; jie negerbia savo tėvų, nei gerbia svetimą nuosavybę; priešingai, jie atima vieni kitiems gyvybę, laužo santuoką ir užtraukia gėdą sau.

3. Argi iš visų lūpų negirdite melo? Argi nesuvokėte, kaip viena tauta atima taiką iš kitos? Ir vis dėlto žmonija sako, kad pažįsta mano Įstatymą. Kas taptų iš žmonių, jeigu jie visiškai pamirštų mano įsakymus?

4. Supraskite, kad įstatymas yra kelias, nutiestas Aukščiausiojo Kūrėjo meile, kad vestų kiekvieną Jo kūrinį. Pagalvokite apie jus supantį gyvenimą, sudarytą iš begalės medžiagų ir organizmų, ir galiausiai atrasite, kad kiekvienas kūnas ir kiekviena būtybė juda keliu ar trajektorija, kurią, atrodo, nukreipia svetima ir paslaptinga jėga. Ši jėga yra įstatymas, kurį Dievas nustatė kiekvienam savo kūriniui.

Jei tyrinėsite šiuos reikšmingus procesus, galiausiai prieisite prie išvados, kad iš tiesų viskas gyvena, juda ir auga pagal aukščiausią įsakymą. Taip pat pastebėsite, kad šios kūrinijos viduryje pasirodo žmogus, kuris skiriasi nuo visų kitų būtybių, nes jame yra protas ir valios laisvė.

Žmogaus sieloje yra dieviškoji šviesa, kuri yra Dvasia, apšviečianti jo protą ir skatinanti jį vykdyti
pareigų vykdymui. Nes jei nenugalima jėga verstų jį eiti tik teisingu keliu, jo pareigų vykdymas būtų visiškai be nuopelnų, ir jis jaustųsi pažemintas, suvokdamas, kad negali veikti savo valia, o yra pavaldus šiam vieninteliam įstatymui. Tačiau kas, esant toms sąlygoms, kuriomis vyksta jūsų egzistencija, gali nukreipti jūsų mintis į gėrį? — Tik dieviškoji Dvasios šviesa, kuri įkvepia žmogų vykdyti įstatymą — šviesa, kuri gyvena sieloje ir per ją atsiskleidžia kūnui.

5. Kodėl siela nuo pat pradžių nesilaikė Dvasios nurodymų? — Nes ji nebuvo pakankamai subrendusi, kad suprastų ir vykdytų „ “ įsakymus, kuriuos Dvasia jai įkvėpė, ir tuo pačiu metu suvaldytų kūno instinktus. Valios laisvė ir kūno įtaka yra išbandymai, kuriems jūsų siela yra paklūstanti.

6. Jei žmonės nuo pat pradžių būtų klausę savo Dvasios nurodymų, kaip tai darė Abelis, ar manote, kad jūsų Tėvui būtų buvę būtina kartkartėmis materializuotis, kad paaiškintų jums Įstatymą ir pamokytų jus sielos tobulėjimo kelio? Iš tiesų, sakau jums: ne. Jei būtumėte paklusę mano įstatymui ir jam paklusę, visi mano apreiškimai ir mokymai būtų pasiekę

jus per jūsų dvasią. Tačiau kai pamačiau, kad ši žmonija yra įstrigusi aistrose, kurias jai siūlo pasaulis, kurčia mano balsui ir per akla, kad pamatytų dvasinę šviesą, apšviečiančią jos kelią, turėjau materializuoti* savo įstatymą Pirmojoje eroje, išraižydamas jį akmenyje ir apsireikšdamas jų fiziniams pojūčiams, kad nugalėčiau jų materializmą**.

**Materializuoti: padaryti fiziškai matomą.*

*** Materializmas: nedvasinis požiūris į gyvenimą, kuris tik materialų pripažįsta kaip tikrą ir reikšmingą.*

7. Žmonija vėl nusigręžė nuo mano įsakymų, ir Aš turėjau ateiti pas žmones, kad juos mokyčiau. Nepakako to, kad Aš jums daviau savo Įstatymą toje materialioje formoje, ir jame nebuvo visko, ką Tėvas norėjo jums pasakyti; todėl Aš jums siunčiau Jėzų, per kurį jūs išgirstumėte Dievo Žodį. Jis kalbėjo jūsų širdims. Tas Mokytojas žinojo kelius, vedančius į giliausią žmogaus esybės gelmę, ir savo žodžiais, darbais bei auka ant kryžiaus Jis palietė jūsų miegančias širdis. Jis pažadino jūsų abejingus jausmus, nes žinojo, kad be šio pasirengimo neateis laikas, kai žmogus savo sieloje išgirs savo Viešpaties balsą, kuris dabar yra su jumis, kaip jums buvo paskelbta.

8. Tai jūsų Dievas, kuris kalba jums, mano balsas yra įstatymas. Šiandien jūs tai girdite iš naujo, be reikalo iškalti į akmenį ar man siųsti savo „Žodį“, įsikūnijusį tarp jūsų. Tai mano dieviškasis balsas, kuris ateina į jūsų dvasią ir jai atskleidžia amžiaus pradžią, kurioje žmogus taps teisus, susitaikys su savo Kūrėju ir apsivalys, kaip parašyta.

9. Neiškreipkite mano žodžių, sakydami, kad Pirmojo laikotarpio įstatymas buvo kūno įstatymas, o Antrojo laikotarpio įstatymas kalbėjo tik jūsų širdims; nes aš visada paliečiau jautriausią ir labiausiai išsivysčiusią jūsų būties dalį, kad ten pasireikščiau ir taptų juntamas. Mano įstatymas visada kalbėjo jūsų sielai, nes būtent ji veda kūną žmogiškajame gyvenime.

10. Kai kurie mano Antrojo laikotarpio mokiniai, patyrę savo Mokytojo pašlovinimą ant Taboro kalno, pamatę, kad jo dešinėje pasirodė Mozė, o kairėje – Elijas, puolė ant žemės, nes jų sielos išsigando to, ką matė jų akys, dėl to nepakartojamo didingumo. Po to Aš nurodžiau jiems išlaikyti šią paslaptį, kad ją atskleistų, kai ateis laikas. Nes buvo būtina, kad Aš anksčiau palikčiau šį pasaulį, kad jūs, kai jums būtų pranešta apie tuos (mokinių) išgyvenimus, suprastumėte, jog jie jums kalbėjo apie ateitį ir ją pranašavo.

11. Ach, jei šių laikų žmonija suprastų tos Transfigūracijos prasmę ir suvoktų, kad mano mokinių liudijimas buvo skirtas šių laikų žmonėms – koks didelis būtų jų pažangos laipsnis!

Dantis, kuris išraižė mano įsakymus akmenyje ant Sinajaus kalno, yra tas pats, kuris dabar įspaudžia dieviškas mintis į jūsų širdis; jūsų Gelbėtojo kraujas, kuris buvo mokymas, kalbėjęs jums apie meilę, prisikėlimą, amžinąjį gyvenimą ir aukščiausią laimę, yra tas pats, kurį Aš dabar išlieju šio žodžio prasmėje; ir pranašystė bei įgaliojimas, kuriais Elijas stebino žmones, yra tie patys, kuriuos jūs dabar patiriate apreiškimuose, kuriuos Aš jums suteikiu šiuo metu.

12. Mano mokinių kova šioje eroje bus didesnė nei bet kada, siekiant, kad mano Įstatymas būtų įtvirtintas šioje žemėje. Tačiau tam, kad šiame pasaulyje įsigalėtų dvasinimas, iš kurio kyla visa teisybė, visa meilė ir protas, pasaulio tautos ir nacijos pirmiausia turės išgerti labai kartų taurę.

13. Tai įvyks, kai Auksinis Veršelis bus amžinai sunaikintas, panaikintos beprasmiškos aukos; kai dvasiniai turtai, kurių jūs nekeisite į žemiškus turtus, nebebus pelno objektu. Tai įvyks, kai tik žmogus pasieks visišką savo sielos išsivystymą ir sugebės įvertinti brangias dovanas, kuriomis jo Tėvas jį apdovanojo nuo pat jo sukūrimo pradžios.

14. Kad padėčiau jums pasiekti šį dvasinio tobulėjimo lygį, dabar Aš ateinu, kad perduočiau jums mano Žodžio gyvybės syvą, skanų vaisių. Aš esu mylintis Tėvas, kuris duoda jums duonos ir pastogės jūsų kūnui, o sielai – šviesą, kuri jus veda, kad jūs ją perduotumėte savo broliams. Taip pat mano gydomasis balzamas yra su jumis; vieni jį priims visiškai, o kitiems bus palengvinti skausmai. Vieni nuplaus savo pačių gėdą, o kiti savo pavyzdžiu padės savo artimiesiems jų apvalyme.

15. Norite mano stiprybės? Tuomet vykdykite mano įsakymus, mylėkite mano įstatymą, nes esate atsakingi už žmoniją. Jūs esate išmokyti, ir prieš jus driekiasi kelias, kurį parengė Elijas. Eikite apgalvotais, atsargiais žingsniais.

16. Jūs esate Šviesos vaikai; neleiskite, kad pagunda jus sugautų savo tinklais.

17. Imkite pavyzdį iš Antrojo laikotarpio apaštalų, kurie kalbėjo miniai apie Tėvą, ir žmonės atpažino savo Dievą ir Viešpatį iš Jo pasiuntinių darbų. Taip pat noriu matyti ir jus; dabar atėjo laikas, kad visiškai atsiduotumėte mano tiesos skelbimui.

18. Atsisakykite beprasmiškų žmonių darbų ir valdykite savo kūną. Neleiskite jam jūsų valdyti. Tokiu būdu po šios kovos Aš jus matysiu kupinus džiaugsmo ir ramybės.

19. Kovok ir dirbk, Izraeli, tyrinėk ir suvok, kad šiais mokymais Aš duodu tau „baltus drabužius“, kad eitum per pasaulį ir įvykdytum savo misiją.

20. Didelė yra kelionė, kurią Aš numatiau sielai jos pasiruošimui, atpirkimui ir tobulėjimui. Jei jums pavyks dvasiškai susijungti su Manimi,

jūs jausitės stiprūs kovai ir išmoksite eiti pirmyn bei įveikti kliūtis, kurios jums pasitaiko kelyje.

21. Ar norite priklausyti mano apaštalams? Ar norite būti priskirti prie mano mokinių? Tada būkite atkaklūs studijuodami, pasirūpinkite, kad jūsų pasirengimas vyktų į priekį, kad netrukus galėtumėte nešti mano Žodį savo artimiesiems.

22. Žmogaus siela išsivystė, todėl jo mokslas padarė pažangą. Aš leidau jam pažinti ir atrasti tai, ko anksčiau jis nežinojo; tačiau jis neturi skirti savęs vien materialiniams darbams. Aš suteikiau jam tą šviesą, kad jis susikurtų ramybę ir laimę dvasiniame gyvenime, kuris jo laukia.

23. Šiame iš įvairių būtybių sudarytame pasaulyje žmogus yra išskirtinė būtybė, kuriai Aš suteikiau dalį savo Dvasios ir teisę susisiekti su Manimi, turėti Mane savyje, kad – kadangi jis jaučiasi taip glaudžiai su Manimi susijęs – jo sieloje augtų pasitikėjimas ir tikėjimas mano dieviškumu.

24. Galutinis šio pasaulio sukūrimo tikslas yra žmogus; jo malonumui Aš pridėjau likusias būtybes ir gamtos jėgas, kad jis jomis naudotųsi savo išlikimui ir atgaivinimui. Jei jis būtų mane mylėjęs ir pažinęs nuo pat pradžių, nuo savo dvasinio vaikystės, tai šiandien jis priklausytų didžiųjų dvasių pasauliui, kuriame nebūtų nei nežinojimo, nei skirtumų, kur jūs visi būtumėte lygūs žiniose ir jausmų tobulinime.

Tačiau kaip lėtai vystosi žmogus! Kiek laiko praėjo nuo tada, kai jis gyvena žemėje, ir vis dar jam nepavyko suvokti savo dvasinės užduoties ir tikrojo likimo. Jis nesugebėjo atrasti savyje savo dvasios, kuri nemiršta, nes turi amžinąjį gyvenimą; jis nesuprato, kaip gyventi harmonijoje su ja, taip pat nepripažino jos teisių, o ši, netekusi laisvės, neišvystė savo gabumų ir sustojo.

25. Šiandien, atsižvelgdamas į įvykius, kuriuos pats sukėlė, į karą ir visų materializmo aistrų išsiveržimą, žmogus yra sukrėstas, nes jis nei supranta, nei sugeba sustabdyti blogį, ir išgąsdintas klausia savęs, kodėl taip atsitiko. Nes žmogus nuklydo nuo savo dvasinio tobulėjimo kelio ir neria į bedugnę, ir nėra jokių žmogiškųjų jėgų, kurios galėtų sustabdyti šią jėgą.

26. Šis pasaulis, kuris buvo sukurtas su tokia didele meile, kad taptų laikina mano vaikų buveine, virto neramumo, baimės ir mirties slėniu; tik meilės ir dorybės praktika galės jį išgelbėti. Todėl dabar Aš surenku visas „išsibarsčiusias Izraelio gentes“, kad sustiprinčiau jų dvasią ir išsiųsčiau į kovą, kol bus pasiektas žmonijos išgelbėjimas ir dvasinis pakilimas.

27. Kiekvienas, kuris atėjo pas Mane ir išgirdo Mano Žodį, priklauso šiai seniai egzistuojančiai ir gausiai tautai, ir kadangi Aš jums atskleidžiu šiuos mokymus, jūs suprasite, kad jūsų dovanos išliko paslėptos ir kad būtent šiuo metu jos atgimsta, pripildytos jėgos, kurią jums suteikia meilė. Jūsų

likimas buvo nulemtas nuo pat laikų pradžios, kad būtumėte tie, kurie saugo žmoniją ir perduoda jai žinias, kurias Aš jums kartkartėmis atskleidžiu.

28. Atės laikas, kai visa žmonija sudarys mano mokinius, kai jūs mane suprasite ir lengvai suvoksite mano žodį. Arogantiškieji nusileis nuo savo pjedestalo, kad būtų su manimi, o mokslininkai mane pripažins savo Mokytoju.

29. Noriu jus visus matyti dvasinio tobulėjimo kelyje, kur išbandymuose įgysite stiprybės ir tvirtumo, kad, jums kylant aukštyn, galėčiau jums atskleisti išminties lobį, esantį knygoje, kurią jums dabar parodau.

30. Jei norite tapti Mokytojais, turite pasiruošti. Pašalinkite iš savęs bet kokį stabmeldystės pėdsaką ir mokykite dvasinio, pagarbaus ir nuoširdaus Dievo garbinimo, kuris grindžiamas vien meile.

31. Net jei jūsų atmintis jums ir išduotų – mano Žodis yra jūsų dvasioje, kur jis niekada nebus ištrintas. Jūsų siela kalbės ir bus išminties šaltinis, kuris, kai išsilies, jūsų tobulėjimo kelyje atneš šviesą jūsų artimiesiems.

32. Pasidžiaukite mano buvimu, nes ir Aš džiaugiuosi, kai jums duodu savo mokymą. Studijuokite knygą ir sužinokite paaiškinimą visko, ko nesupratote. Suvokite dvasinę prasmę mokymo, kurį jums dabar atskleidžiu. Jei pasirengsite, būsite šviesa tamsoje, kuri šiandien apgaubia žmoniją.

33. Aš nuolat laukiu dvasinės bendrystės su jumis. Kiekvienas, kuris apsivalo ir pakyla pas mane, pajus, kad susituokė su manimi, ir aš vesiu jo žingsnius geriausiu keliu.

34. Daugelis klausia savęs, kodėl Aš sugrįžau į Žemę, juk jau Antrajame Laike Aš mokiau jus savo Žodžiu. Tačiau jūs buvote pamiršę mano Įstatymą, ir Aš radau jus kaip nelaimės ištiktus žmones nežinojimo jūroje. Aš kovojau, kad atvestų jus į taikos ir tiesos kelią. Aš siūlau jums lazdą, kad galėtumėte ja remtis, nes esate išsekę nuo kelionės be vedlio, ir todėl Aš atėjau jums padėti.

35. Aš renku savo naujus apaštalus, kurių bus ne dvylika, o šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, ir kiekvienas iš jų turės užduotį skelbti mano mokymą; jie visi kalbės ir bus tarsi herolai, nešantys gerąją naujieną, kad Mokytojas kaip Šventoji Dvasia sugrįžo pas žmones.

36. Nuo 1866 metų Aš ieškau tarp žmonių naujų mokinių ir ruošiu juos, kad jie su pasidavimu laikytųsi mano įsakymų ir būtų naujų apaštalų, kurie ateis pas Mane, pirmtakai.

37. Ateis diena, kai žmonės pažins Dievo tautą, ir jie ieškos jūsų, prašydami iš jūsų šviesos; kiti – kad savo nuomonėmis kovotų su jūsų žiniomis. Aš nenoriu, kad jūs, jausdamiesi vargšais ir menkais, leistumėtės

būti apgautiems tų, kurie kalba išrinktąja kalba ir pateikia jums teorijas, kurios atskleis tik neaiškumą ar menką šviesą. Jūs, kurie žinote šio žodžio tiesą, nes žinote, kad tai yra mano apreiškimas kaip Šventosios Dvasios, – neleiskite sau būti supainiotiems.

38. Taip pat nenoriu, kad iš baimės slėptumėtės, bet kad pasitiktumėte tuos, kurie prašo jūsų pagalbos. Visiems turėtumėte turėti meilės žodžius, kurie juos pažadintų ir sujaudintų ir leistų jiems pajusti mano buvimą. Taip būsite pripažinti.

39. Elijas yra arti jūsų ir vykdo didelę užduotį, kurią Aš jam patikėjau, ir kuri yra skatinti jus atsinaujinti, kad jūs pakiltumėte ieškoti taikos, tobulėjimo ir dvasinio tobulumo.

40. Netrukus jūs pailsėsite nuo savo darbo. Šis didis darbas vykdomas su daugelio dvasinių būtybių pagalba, kuriai Aš kiekvienam paskyriau tam tikrą užduotį.

41. Jūs, kurie sekate manimi, esate mano armija, o aš esu jūsų Tėvas, kuris ėmėsi užduoties išgelbėti savo vaikus. Aš einu pirma jūsų, kad jus vestų. Ar norite manimi sekti? — Jūsų širdis sako „taip“, ir aš priimu jūsų troškimą. Žiūrėkite, Aš iš jūsų neprašau daugiau, nei galite padaryti; tačiau sakau jums, kad turėsite labai daug kovoti savo dovanomis, jei mokėsite jomis pasinaudoti ir jei mane mylėsite iš tikrųjų.

42. Dvasinis įstatymas yra viršesnis už žmogiškąjį, todėl jūs turite atiduoti man savo duoklę anksčiau nei pasauliui. Pažvelkite į gamtą su jos laukais ir kalnais, jūromis, miškais ir dykumomis; ji kiekvieną akimirką visuma aukoja „ “ Kūrėjui, kuris ją sukūrė ir išlaiko. Visi išreiškia Man savo dėkingumą, liudydami apie Mane. Kodėl jūs neparodote Man deramo garbinimo? Kodėl prašote Mano buvimo, kad vėliau abejotumėte Manimi?

43. Pasiruoškite, kad galėtumėte pažinti savo dvasinę prigimtį ir suprasti mano Žodį. Įsigilinkite į mano mokymą, tyrinėkite, aš jums tai leidžiu, klausykite manęs, bet ateikite pas mane. Atsiduokite man su tuo pasitikėjimu, kurį turite, kai esate vaikai ir visur sekate savo tėvus; mylėkite ir taip pat pasitikėkite savo dangiškuoju Tėvu.

44. Aš nenoriu, kad jūs liejote ašaras ar man sukeltumėte skausmą. Jūs daug verkėte ir dažnai ėjote per (gyvenimo) dykumas. Nepalikite savo vaikams to kančios sėklos, kurią nešiojote su savimi. Leiskite šioms būtybėms pamatyti teisumo, darbo ir mano įstatymo vykdymo gyvenimą, kad jos matytų, kaip klesti taika ir gerovė.

45. Kodėl stebiesi stebuklu, tauta, kurį Aš tau parodau šiuo metu, kai Aš apsireiškiu per žmogiškąjį protą? Aš atlikau didesnius darbus praeityje, ir jūs jais tikėjote.

46. Aš žinau, kad jūsų nuostabos priežastis yra ta, kad jūs nutolote nuo dvasinių mokymų; nes jau seniai jūs tikite tik tuo, ką matote – tuo, ką paliečiate, ir tuo, ką įrodote savo mokslo pagalba.

47. Pirmojoje eroje, kai Izraelis skaitė Raštus, mąstė apie Įstatymą ir meldėsi laukdamas pažadėtojo Mesijo, jo gyvenimas buvo pilnas ženklų ir dvasinių apreiškimų, jo širdis buvo jautri žinioms, kurias jam siuntė Viešpats, ir jis tikėjo visa tuo, nes turėjo pasitikėjimą.

48. Bet nemanykite, kad visi tos tautos vaikai sugebėjo priimti dieviškąsias žinutes. Ne, turtingieji goduoliai nieko nejuto, jie nematė ir negirdėjo, kaip ir kunigai, kurie, nors ir turėjo pranašysčių knygą atvertą prieš akis, taip pat nesuvokė dvasinio gyvenimo virš žmogaus; nes akli ir išdidūs dėl užimamų pareigų, jie negalėjo išgirsti Viešpaties šauksmų, kuris jau artėjo.

49. Kas gi buvo tie, kurie naktimis Judėjoje meldėsi, budėjo ir savo širdyse priėmė šviesą, uždegančią viltį? Kas buvo tie, kurie turėjo pranašiškus sapnus ir sugebėjo nujauti širdimi bei suteikė Raštams dvasinį aiškinimą? — Tai buvo nuolankieji, vargšai, vergai, ligoniai, šviesos išalkę, teisingumo ištroškę, meilės reikalingi.

50. Tai buvo paprasti žmonės, nuoširdūs vyrai ir moterys — tie, kurie šimtmečius laukė savo Išganytojo.

51. Naktį, kai Jėzus gimė į šį gyvenimą, būtent vargšų Betliejaus piemenų širdys sudrebėjo, pamatę Viešpaties dvasinį pasiuntinį, kuris jiems pranešė, kad atėjo jų taip ilgai lauktas Išganytojas.

52. Toje iškilmingoje valandoje miegojo turtuoliai, valdovai ir galingieji.

53. Taip pat ir šiuo metu galingieji, valdovai, turtuoliai, mokslininkai ir teologai miegojo giliai, o mano spindulys nusileido pas žmones, kad pirmą kartą jiems perduotų mano žinią.

54. Kaip mažai žmonių manęs laukė ir kaip mažai tikėjo mano buvimu!

55. Tačiau tie, kurie atėjo pas Mane, buvo paprastos širdies vyrai ir moterys, menko proto, iš kurių netikintieji juokiasi, nes jie tiki antgamtiniais apreiškimais ir kalba apie keistus mokymus.

56. Nesmerkite tų, kurių nepasirengimas verčia juos klysti, jei jie bent jau išlaiko dvasinio pasaulio nuojautą, kuri yra slaptos ilgesio susijungti su Tėvu, priartėti prie Šviesos pasaulio, gauti iš Jo meilės žodį įrodymas.

57. Šie vargšai, kurių neapakino klaidingas pasaulio spindesys, yra tie, kurie turi intuiciją – tie, kurie numato – tie, kurie sapnuoja – tie, kurie liudija apie dvasinį pasaulį, ir Aš juos ieškojau, kad jų akyse atverčiau Išminties knygą ir taip gausiai patenkintų jų troškimą žinių ir tiesos.

58. Aš leidau jiems pajusti mano buvimą, taip pat ir dvasinio pasaulio artumą, kaip atlygį už jų viltį ir tikėjimą.

59. Taip pat Aš jiems kalbėjau apie jų dovanas, apie jų užduotį, apie mano mokymo vertę, kad jie iš savo širdžių pašalintų viską, kas nepriklauso šiam darbui, ir kad jų liudijimas pasiektų jų artimųjų širdis tyras ir pilnas šviesos.

60. Kelkis, Izraeli, ir užkopk į dvasinį kalną, nes dabar Aš esu tavo kryžiaus nešėjas. Šiuo metu jūs visi man padėsite nešti kryžių, kurį iš meilės žmonijai nešu ant savo pečių.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 16

1. Sielos ir širdies ramybė tebūna visiems, kurie myli vieni kitus! — Šią malonės dieną jūs gaunate Mokytojo įkvėpimą, kurį perima šių mano paruoštų ir tam paskirtų būtybių smegenys, kad jos perduotų žmonijai mano dieviškąją žinią.

2. Priimkite šią dieną mano dvasinį glostymą, o didžioji minia; aš sveikinu jus ir pripildau jus malone.

3. Klausykite, mokiniai: suvokite, kad tarp jūsų pasireiškia mano Būties dalelė. Dieviškosios jėgos virpesys jus moko. Jo visuotinės esybės spinduliavimas jus apšviečia. Niekada nebuvo laiko, kai nebūtų buvę Dievo pasireiškimo. Visais laikais, visais amžiais buvo, yra ir bus šis dieviškasis virpesys. Laikui bėgant Tėvas nenustojo dovanoti jums savo meilės gėrio, nes jo Dvasioje, kaip ir kūrinijoje, viskas vibruoja, viskas yra veikla ir gyvenimas. O šio pasaulio įvykiai yra dvasinio gyvenimo aidas ir atspindys.

4. Per amžius Dievas nepaliko žmonijos, nes viena nuo kitos negali būti atskirta. Šiandien buvo Tėvo valia susieti save su žmogumi dvasiškai tokiu būdu, kokį jūs matote ir girdite, nes atėjo laikas, kai jūs turite pasirengti priimti Mane iš Dvasios į Dvasią.

5. Bet jūs dar neturite dvasinio jautrumo, todėl aiškiai nesuvokiate dieviškosios įkvėpimo.

6. Prieš Tėvui apsireiškiant žmonijai per Jėzų, Jis siuntė jums savo apreiškimus, pasinaudodamas materialiais pavidalais ir įvykiais. Jūs pažinote Tą, kuris skelbė Dievo meilę žmonėms, vardu „Kristus“; tačiau, kai Jis atėjo į žemę, Jis jau anksčiau buvo apsireiškęs kaip Tėvas, todėl neturėtumėte sakyti, kad Kristus gimė pasaulyje — gimė Jėzus, kūnas, kuriame gyveno Kristus.

7. Pamąstykite, ir galiausiai suprasite Mane ir pripažinsite, kad Kristus buvo dar prieš Jėzų, nes Kristus yra Dievo meilė.

8. Tai išsiaiškinę, nebesileiskite klaidinami, nustokite grimzti į senų ir klaidingų aiškinimų, kuriuos turite iš perdavimo, drumzlinus vandenis. Jus dengia nežinojimo šydai, kuriuos Aš perplėšiu savo Žodžio šviesa, kad į jus įsiskverbtų išmintis.

9. Todėl nepamirškite, kad Kristus yra Dievo meilė; todėl, kai Jis apsireiškė per Jėzų, jūs buvote sukrėsti ir sumišę, ir netgi matydami Jo stebuklus Jame netikėjote, nes Jo galia yra per daug begalinė, kad jūsų ribotas protas ją suvoktų.

Taigi vieni mane neigia, kiti pasimeta, o dar kiti mane studijuoja ir tyrinėja pagal savo mąstyseną ir suvokimo gebėjimus. Tik nedaugelis, labai nedaugelis sugeba bent šiek tiek suprasti Kristų. Sakau jums tai, nes širdyse randu mažai meilės, nes jūs nemylite net savo brolių.

10. Mylėkite savo artimą kaip savo patį vaiką, tada pradėsite suprasti Jėzų, mylėsite Jį, jausite Jį, turėsite atspindėti Kristų savo darbuose. Tačiau jūsų siela mane pažįsta šiek tiek geriau; todėl kai kurie iš jūsų ieško Mesijo, kiti – Visagalio Dievo, kad Jis duotų jums šviesos ir vilties spindulį, kuris turėtų palengvinti jūsų skausmą ir atgaivinti jūsų troškimą vis labiau priartėti prie Jo. Taip yra todėl, kad jūsų siela per Dvasią turi prisiminimą apie savo Kūrėją, apie Kristų, kuris niekada nenustojo jūsų ieškoti ir mylėti, o žmonės, nes Aš jums dar kartą sakau, kad dvasinis apreiškimas nenustojo egzistuoti ir niekada nenustos egzistuoti.

11. Praeities laikų nušvitusieji visada matė šviesos spindesį, jie visada girdėjo mano žodį. Pranašai, įkvėptieji, pirmtakai, aukšto dvasingumo mokymų kūrėjai liudijo, kad girdėjo balsus, kurie, atrodė, sklido iš debesų, kalnų, vėjo ar kokios nors vietos, kurios jie negalėjo tiksliai nustatyti; kad jie girdėjo Dievo balsą, tarsi jis skambėtų iš ugnies liežuvių ir paslaptingų aidų. Daugelis girdėjo, matė ir jautė savo pojūčiais, kiti – savo dvasinėmis savybėmis; tas pats vyksta ir šiais laikais.

12. Iš tiesų, sakau jums: tie, kurie priėmė mano žinias savo fizinėmis juslėmis, dievišką įkvėpimą aiškino dvasiškai, ir tai darė pagal savo fizinį bei dvasinį pasirengimą, pagal laikmetį, kuriuo gyveno pasaulyje, taip pat kaip dabar daro žmogiškieji įrankiai, kuriuos jūs vadinate balso nešėjais arba „dovanų nešėjais“. Tačiau turiu jums pasakyti, kad praeityje, kaip ir dabar, jie dieviškųjų apreiškimų grynumą sumaišė su savo pačių įsivaizdavimais arba tais, k iai vyravo jų aplinkoje, ir sąmoningai ar nesąmoningai pakeitė tiesos grynumą ir beribę esmę, kuri iš tiesų yra meilė savo aukščiausiuose apreiškimuose.

13. Dvasiniai virpesiai ir įkvėpimai buvo juose, ir tiek „Pirmieji“, tiek „Paskutinieji“ liudijo ir liudys apie šį įkvėpimą, kuris pasiekė jų dvasią, beveik visada nežinant kaip, taip pat, kaip tai vyksta šiandien daugeliui ir kaip tai vyks rytoj dar kitiems.

14. Žodžiai, aiškinimai ir elgesio būdas priklauso nuo žmonių ir laikų, kuriuose jie gyvena, tačiau virš viso to stovi aukščiausia tiesa.

15. Dėl dvasinio pasirengimo stokos jums būtina, kad dieviškoji įkvėpimo jėga materializuotųsi ir pažadintų jus iš dvasinio miego. Pažengusioms sieloms tokia apreiškimo forma nebuvo reikalinga.

16. Viskas, kas dvasinio visatoje, yra šviesos šaltinis, jums matomas ar nematomas, ir ši šviesa yra jėga, galia, įkvėpimas. Iš idėjų, žodžių ir darbų taip pat sklinda šviesa, atitinkanti jų turimą tyrumą ir didingumą. Kuo idėja ar darbas yra aukštesnis, tuo subtilesnė ir švelnesnė yra jo vibracija ir iš jo sklindanti įkvėpimas, nors materializmo vergams ir sunkiau ją suvokti. Vis dėlto – dvasinis aukštų minčių ir darbų poveikis yra didelis.

17. Materializacija yra dvasinimo priešė; tačiau supraskite, kad Aš turiu omenyje tą materializacijos rūšį, kuri jus veda į klaidas, ydas, iškrypimą ir žemas aistras.

18. Nors didžioji dalis žmonijos abejos mano žmonėms skelbiamos tiesos tikrumu, – tikrai, sakau jums dar kartą, šis skelbimas vyksta įsikūnijusiose ir neįsikūnijusiose sielose be pertraukos, nuo pat jų sukūrimo akimirkos.

19. Jei jūs pasiekėte perduoti savo žinias per atstumus, pasinaudodami savo sumanumu ir mokslu, kuris yra viena iš daugelio jūsų turimų dvasinių gebėjimų, – kaip gi galėjote manyti, kad Dievas negali perduoti žmogui žinios per jautrų ir protingą žmogiškąjį „aparatą“?

20. Nes būtent toks yra žmogaus kūnas: aparatas, apdovanotas tokiu tobulumu, kokio žmogus negalės suteikti net savo sudėtingiausiems ir didžiausiems mokslo kūriniams.

Atidžiai klausykite mano žodžių: aš kalbu apie žmogaus kūną, o ne apie jo dvasią; nes dvasia, nors ir negali prilygti savo Tėvo galybei, neabejotinai sugebės atlikti didesnius darbus nei tie, kuriuos gali atlikti jos ribotas žmogiškasis kūnas.

21. Jei jūsų ribotas protas sugebėjo įgyti žinių ir padarė išradimus, kurie, jūsų nuomone, yra stebuklingi, – ko gi jūs nepasieksite savo dvasia ir kokių darbų jūsų Viešpats nebus pajėgus atlikti?

22. Tas, kuris laiko Dievą mažesniu už žmogiškąsias būtybes, turi menką Dievo sampratą.

23. Kodėl stebitės, kad Dievas siunčia jums savo šviesą, kuri yra išmintis ir spinduliuoja virš jūsų visų, ir kad Jis sukūrė bendravimo su savo vaikais formą? Kodėl manote, kad jūsų Dievui kažkas yra neįmanoma, kai patys sakote, kad Jis viską žino ir viską gali? Jei tikite tuo, ką sakau, kodėl tada taip lengvai sau prieštaraujate? Ar reikalaujate, kad kiekvieną kartą, kai noriu jums kalbėti, siųsčiau Jėzų, kad jūs galėtumėte Jį prikalt prie medžio?

24. Iš tiesų, sakau jums, jūs patys nesuprantate, kaip, jūsų nuomone, Aš turėčiau pasirodyti jums.

25. Norėdamas jums padėti, sakau jums: jei nenorite, kad pasinaudojčiau nuodėmingu kūnu, kad padovanotų jums savo meilę, tai parodykite Man teisiąjį, tyrąjį, nurodykite Man tarp jūsų tą, kuris moka mylėti, ir Aš užtikrinu jus, kad pasinaudosiu juo. Supraskite, kad Aš pasinaudoju nusidėjėliais, kad atvestų nusidėjėlius; nes Aš neateinu gelbėti teisiųjų; jie jau yra Šviesos karalystėje.

26. Tiesa, kad esate nusidėjėliai; bet Dievas niekieno neatsisako ir niekieno nepamiršta, nors jūs manote priešingai. Kodėl tapote tokie akli, kad viską norite vertinti pagal vieną savo materialaus gyvenimo akimirką?

Būtent jūs patys save niekinate ir pamirštate; todėl jaučiatės silpni ir pavargę.

27. Ar manote, kad Aš pamirštu savo labai mylimus kūrinius, net jei jie yra nepaklusnūs, juk jie visada manęs reikia ir mane šaukia?

28. Jūs daug nusidedate ir pažeidžiate įstatymus, dažnai mane pamirštate; tačiau begalės kartų didesnė už visus jūsų gyvenimo nusižengimus yra Dangiškojo Tėvo meilė visiems savo vaikams.

29. Tačiau Aš turiu toliau kalbėti apie savo apreiškimą jums, kad jūs atsikratytumėte visų savo abejonių. Daugelis iš jūsų pritaria tam, ką jums sakė mano apšviestieji – pavyzdžiui, kad Dievas jiems kalbėjo per debesis, ugnį, vandenį, vėją; tačiau Aš klausiu jūsų: kas jums atrodo teisingiau – kalbėti žmogui per šiuos elementus ar per patį žmogų?

30. Kur jūsų loginis mąstymas, jei jis nepadeda jums suprasti pačių paprasčiausių mokymų?

31. O pasaulio vyrai ir moterys, kurie savo moksluose pamiršote vienintelį dalyką, kuris gali jus padaryti išmintingus ir laimingus: jūs pamiršote meilę, kuri įkvepia viską – meilę, kuri gali viską ir viską keičia! Jūs gyvenate skausmo ir tamsos apsuptyje; nes, kadangi jūs nepraktikuojate meilės, kuri
Aš jus mokau, kad jūs patys sukelia savo fizinę ar dvasinę kančią.

32. Norėdami atrasti ir suprasti mano žinias, pirmiausia turite būti iš širdies geri ir švelnūs – tai dorybės, kurios yra kiekvienoje sieloje nuo jos sukūrimo akimirkos; tačiau norėdami pažinti tikrą, aukštą meilės jausmą, turite susidvasinti, puoselėdami savo gerus jausmus; tačiau gyvenime norėjote turėti viską, tik ne dvasinę meilę.

33. Kiekvieną akimirką iš jūsų sklinda mintiniai ar dvasiniai virpesiai, tačiau daugeliu atvejų jūs spinduliuojate savanaudiškumą, neapykantą, smurtą, tuštybę ir žemas aistras. Jūs įžeidžiate ir jaučiate, kai jus įžeidžia, bet jūs nemylite, ir todėl nejaučiate, kai jus myli, o savo liguistomis mintimis vis labiau prisotinate aplinką, kurioje gyvenate, skausmu ir pripildote savo buvimą nepatogumu. Tačiau Aš jums sakau: prisotinkite viską taika, harmonija, meile, tada būsite laimingi.

34. Meilė visada egzistavo Kūrėjo Dvasioje, todėl turite suprasti, kad ja buvo apdovanotos ir visos sielos.

35. Šiandien, nepaisant jūsų civilizacijos pažangos, jūs vis labiau nutolote nuo materialiosios gamtos, taip pat ir nuo dvasinio, nuo tyro – nuo to, kas yra Dievo. Todėl kiekvienu savo gyvenimo etapu jūs vis labiau silpnėjate, vis labiau kenčiate – nepaisant savo troškimo kasdien, praleidžiant laiką Žemėje , tapti stipresniais ir laimingesniais. Tačiau dabar jūs žengsite žingsnį į priekį vykdydami mano įstatymą, o Žemės gyventojai!

36. Mokytojas, kuris visais laikais kalbėjo jums, dabar paaiškina jums savo mokymą per šiuos pamokymus, pasireikšdamas žodžiu, intuicija ir įkvėpimu, taip pažadindamas jūsų sielą ateinančių laikų šviesai. Tada jūs turėsite dievišką įkvėpimą įvairiomis formomis, jums vis labiau stebinančiomis, vis aukštesnėmis ir tobulesnėmis.

37. Šiandien Aš atėjau jums priminti, kad turite mylėti vieni kitus, kaip Jėzus jus mokė. Aš jums primenu Jėzų, nes Jame buvo Visuotinės Meilės įsikūnijimas.

38. Mozės laikais tautai buvo duotas teisingumo įstatymas, kuris skambėjo taip: „Aki už akį, dantis už dantį“. Šis įstatymas, kuris jums šiandien atrodytų baisus ir kerštingas, vis dėlto buvo teisingas to meto žmonėms.

39. Vėliau, kai Aš tapau žmogumi Jėzuje, jūs girdėjote Mane sakant, ir taip buvo užrašyta, kad „tuo matu, kuriuo matuojate, bus matuojama ir jums“. Išgirdę šiuos žodžius, kai kurie klausė, ar šiame sakinyje yra meilė, gailestingumas ir atleidimas, kuriuos skelbė Jėzus.

40. Atėjo laikas, kad Aš pats jums paaiškinčiau Pirmojo Laiko įstatymo priežastį ir to Jėzaus posakio priežastį, nes daugelį savo mokymų Aš turėjau jums duoti palaipsniui per amžius.

41. Pradžioje, kai žmogaus širdies stygos dar buvo nejautrios atleidimo jausmui, o meilė artimui ir pakantumas dar snaudė jo sieloje, žmogui buvo būtina ginti save ir savo turtą, remdamasis įstatymu, kuris suteikė jam teisę naudoti savo jėgą savigynai. Kaip matote, tai buvo primityvūs įsakymai ir papročiai tautoje, kuri, kaip ir visos tautos, buvo lemta vystytis.

42. Įstatymas, kilęs iš Jėzaus žodžių, vėliau apšvietė žmonių gyvenimą ir pasakė jums: „Mylėkite vieni kitus“ ir taip pat atskleidė jums, kad „tuo matu, kuriuo matuosite, ir jums bus matuojama“, kuo Mokytojas leido jums suprasti, kad tas teisingumas, kurį žmogus buvo pasiekęs savo pačios rankomis, dabar tapo išskirtine Dieviškojo Teisingumo teise. Nuo šiol žmogus žinojo, kad taip, kaip jis teistų kitus ( ), taip ir Dievas teistų jį, ir taip, kaip jis sėtų žemėje, toks ir būtų derlius, kurį jis nuimtų anapus.

43. Tuomet žmogus sulaikė savo broliškąją ranką, piktadarys dažnai atsisakydavo savo smerktinų sumanymų, o tas, kuris ketino vogti, žinojo ir jautė, kad žvilgsnis iš begalybės jį stebi ir nuo tos akimirkos jo laukia teismas.

44. Praėjo šimtmečiai, ir nors žmonės šiek tiek daugiau žino apie dieviškąjį teisingumą, jie dar nesuprato tiesos ir daug kartų klydo, net tikėdami, kad, jei žemėje sunkiai nusidėjo, turės negailestingai stoti prieš Dievo teismą, kad gautų amžiną bausmę.

Dėl to Aš jūsų klausiu: koks atgailos ir mano Įstatymo vykdymo ketinimas gali gimti tame, kuris iš anksto laiko save prarastu? Kokią viltį gali puoselėti tas, kuris palieka šį pasaulį žinodamas, kad jo sielos nuodėmės išliks amžinai?

45. Būtina buvo, kad Aš pats atvyktų, kad pašalintų iš jūsų klaidingų aiškinimų tamsą, ir štai Aš esu čia.

46. Jėzuje jūs manėte atpažįstantys žiaurų, baisų ir kerštingą Dievą. Tada Viešpats, norėdamas jus išlaisvinti iš jūsų klaidos, atsiuntė jums Kristų, savo Dieviškąją Meilę, kad „pažindami Sūnų, pažintumėte Tėvą“; ir vis dėlto nežinojanti ir vėl į savo nuodėmes įsipainiojusi žmonija mano matanti įsiutusią ir įžeistą Jėzų, kuris tik laukia tų, kurie Jį įžeidė, atvykimo į „Dvasinę slėnį“, kad jiems pasakytų: „Pasitraukite nuo Manęs, Aš jūsų nepažįstu“; ir kad tuoj pat leistų jiems kentėti žiauriausias kančias per amžinybę.

47. Atėjo laikas, kad suprastumėte mano mokymų prasmę, kad nepakliūtumėte į klaidų pinkles. Dieviškoji Meilė netrukdys jums ateiti pas Mane; tačiau jei neištaisysite savo klaidų, tai bus jūsų sąžinės negailestingas teisėjas, kuris jums pasakys, kad nesate verti patekti į Šviesos Karalystę.

48. Tačiau čia tu vėl turi Mane, žmonija – dvasioje, kaip Aš tau pažadėjau.

49. Žiūrėkite, kaip Tiesos Dvasios šviesa apšviečia ir pažadina tuos, kurie gyvena tamsoje.

50. Bet tiems, kurie dalyvauja šiame susirinkime, sakau: Klausykite mano žodžio atidžiai, nes jis atvers jums šviesos kelius ir apšvies jums tiesą, kurią turite žinoti.

51. Nors gyvenime reikia atlyginti kiekvieną skolą Dievui, tačiau atlygis, duoklė ar auka, kurią Jam aukojate, iš tikrųjų nėra skirta Jam, bet tam, kuris ją aukoja.

52. Jei Jam aukosite tyrumą, jis bus jūsų gėris; jei Jam parodysite nuopelnus, jie bus papuošalai, kurie pakels jūsų sielą Dievo akivaizdoje. Jei nusidėsite, o vėliau atgailausite ir atlyginsite savo klaidas, jūsų atlygis bus sielos ramybė ir laimė, kuri gyvena tame, kuris daro gera.

53. Jei Aš dažnai leidžiu jums gerti iš to paties taurės, kurią davėte savo artimiesiems, tai darau todėl, kad kai kurie tik taip suvokia blogį, kurį sukėlė; ir patirdami tą patį išbandymą, kurį leido patirti kitiems, jie pažins skausmą, kurį leido kitiems jausti. Tai apšvies jų sielą ir lems supratimą, atgailą ir, atitinkamai, mano Įstatymo įvykdymą.

54. Bet jei norite išvengti kančių ar išgerti kartybės taurę, galite tai pasiekti atlygindami savo kaltę atgaila, gerais darbais, viskuo, ką jums

liepia daryti sąžinė. Taip jūs atlyginsite meilės skolą, grąžinsite garbę, gyvybę ar ramybę, sveikatą, džiaugsmą ar duoną, kurią kada nors atėmėte iš savo artimų.

55. Pažiūrėkite, kaip mano teisingumo tikrovė skiriasi nuo to įvaizdžio, kurį susikūrėte apie savo Tėvą!

56. Nepamirškite: jei Aš jums sakiau, kad nė vienas iš jūsų nepasiklys, tai taip pat tikra, kad Aš jums sakiau, jog kiekviena skola turi būti atlyginta, o kiekvienas nusižengimas išbrauktas iš gyvenimo knygos. Nuo jūsų priklauso, kokį kelią pasirinksite, kad pasiektumėte Mane.

57. Jūs vis dar turite valios laisvę.

58. Jei teikiate pirmenybę senųjų laikų atpildo įstatymui, kaip jį vis dar taiko išdidžių tautų žmonės, pažvelkite į jų rezultatus!

59. Jei norite, kad ta pati matuoklė, kuria matuojate savo artimus, matuotų ir jus, net nereikia laukti, kol įžengsite į kitą gyvenimą, kad patirtumėte mano teisingumą; nes čia (žemėje), kai mažiausiai to tikėsitės, atsidursite toje pačioje kritinėje padėtyje, į kurią įstūmėte savo artimuosius. Tačiau jei norite, kad jums į pagalbą ateitų aukštesnis įstatymas – ne tik tam, kad išlaisvintų jus nuo skausmo, kurio labiausiai bijote, bet ir tam, kad įkvėptų jums kilnių minčių ir gerų jausmų, – melskitės, šaukitės Manęs, o tada eikite savo kovos keliu, kad taptumėte vis geresni, kad būtumėte stiprūs išbandymuose – trumpai tariant: kad meile atlygintumėte skolą, kurią turite savo Tėvui ir artimiesiems.

60. Meilės šauksmas, kurį dabar girdite iš šių pranašų lūpų, yra didžiųjų įvykių, laukiančių žmoniją, pranašas. Šios žinios yra išminties kibirkštys, kurios ateityje atsiskleis žmonėms. Tai visų sielų pabudimo pradžia. Tai pasirengimas dvasinio atgimimo amžiui – laikui, kai jūs išsipirksite savo Dangiškojo Tėvo meile.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 17

1. Mylima tauta, čia tu turi dar vieną Dieviškojo Mokytojo žinią, kuri tave pastūmės žingsniu į priekį mano pamokymų supratime; nes tu negali sustoti dvasinio tobulėjimo kelyje.

2. Aš neateinu skatinti jūsų sustoti ar žengti atgal; Aš visada vedu jus tobulėjimo keliu.

3. Mano Žodis siūlo jums įvairų maistą, visą išrinktą dvasinio skonio.

4. Jūs savo lūpomis sakėte: „Šlovė Dievui aukštybėse“, bet kada Jį šlovinote savo darbais? — Jūs garbinote save ir šlovinote savo stabus, bet Dievą, savo Kūrėją, kada? — Būtent Jėzus savo gyvenimu šlovino Tėvą, ir būtent Juo jūs turite sekti.

5. Taip pat jūs sakėte: „Taika žemėje geros valios žmonėms“, ir tikrai, Aš jums sakau, netgi tiems, kurie turi piktą valią, Aš daviau taiką; tačiau jūs — pasakykite Man, kada jūs davėte taiką? Jau daugelį šimtmečių jūs kartojate šio psalmo žodžius, kuriais tauta pasitiko savo Viešpatį Jeruzalėje, ir tai yra vienintelis dalykas, kurį žmonija nuo tada darė: kartoti tuos žodžius; nes savo darbais ji daro visiškai priešingai.

6. Sakykite šiuos sakinius, jei norite, tačiau supraskite, kad nei šie, nei kiti žodžiai neturi jokio poveikio, kol jūs jų nejaučiate savo širdyse; jei juos jaučiate, išreikškite juos savo artimiesiems gerais darbais, švelnumu ir nuolankumu; tada Aš jums atsakysiu savo beribine meile ir jūsų sielą įvesiu į džiaugsmingą virpėjimą mano taikos nesuteptos malonės.

7. Taip Aš šiandien kalbu jums kaip Šventoji Dvasia. Laikai pasikeitė, todėl ir žmonių paruošimas turi būti kitoks.

8. Atsisakykite žodinių maldų ir prietarų ir atsiduokite Man, Mokytojui, Tėvui, kuris visada jus priims ir supras.

9. Melskitės, taip, bet su paruošta širdimi; kalbėkite su Manimi Dvasia – taip, kaip jaučiate tą akimirką. Ateikite pas Mane su mintimis, pilnomis meilės, bet priartėkite; kalbėkite su Manimi kaip mokiniai arba kaip maži vaikai, ir Aš leisiu jums pajusti savo išmintį ir meilę.

10. Prašykite Manęs nuolankiai, tačiau niekada nereikalaukite stebuklų ir nesitikėkite jų gauti.

11. Stebuklo, kaip jūs jį suprantate, nėra; tarp Dieviškojo ir Materialiojo nėra prieštaravimo.

12. Jėzus priskiria sau daug stebuklų; tačiau tikrai sakau jums, jo darbai buvo natūralus meilės, tos dieviškosios jėgos, kurią jūs dar nemokate panaudoti, nors ji slypi kiekvienoje sieloje, padarinys. Nes jūs nenorėjote pažinti meilės jėgos.

13. Kas, be meilės, veikė visuose stebukluose, kuriuos Jėzus atliko?

14. Klausykite, mokiniai: kad Dievo meilė galėtų pasireikšti žmonijai, buvo reikalingas įrankio nuolankumas, o Jėzus visada buvo nuolankus; ir kadangi Jis davė žmonėms pavyzdį, vieną kartą Jis jums pasakė, kad be savo Dangiškojo Tėvo valios Jis negalėtų nieko padaryti. Kas nesupranta šių žodžių nuolankumo, manys, kad Jėzus buvo žmogus kaip ir kiti; tačiau tiesa yra ta, kad Jis norėjo jums duoti nuolankumo pamoką.

15. Jis žinojo, kad šis nuolankumas, ši vienybė su Tėvu, padarė Jį visagaliu žmonijos atžvilgiu.

16. O, kokia didinga ir graži šlovė, kuri dovanoja meilę, nuolankumą ir išmintį!

17. Dabar jūs žinote, kodėl Jėzus, nors ir sakė, kad negali nieko daryti, jei tai nėra pagal Tėvo valią, iš tikrųjų galėjo viską; nes Jis buvo paklusnus, nes Jis buvo nuolankus, nes Jis tapo Įstatymo ir žmonių tarnu, ir Jis mokėjo mylėti.

18. Taigi supraskite, kad – nors patys žinote kai kurias dvasinės meilės galias – jūs jų nejaučiate, ir todėl negalite suvokti visko, ką vadinate stebuklu ar paslaptimi, o kas yra dieviškosios meilės daromi darbai.

19. Kokius mokymus Jėzus jums davė, kurie nebūtų buvę pagrįsti meile? Kokią mokslą, kokius pratimus ar paslaptingas žinias Jis taikė, kad jums parodytų savo galios ir išminties pavyzdžius? – Tik palaimingą meilę, su kuria galima viską.

20. Tėvo įstatymuose nėra nieko prieštaringo, jie yra paprasti, nes išmintingi, ir išmintingi, nes persmelkti meilės.

21. Supraskite Mokytoją, Jis yra jūsų vadovėlis.

22. Kūdikis Jėzus stebino pašauktuosius Įstatymo mokytojus; pamokslininkas Jėzus davė jums didžius apreiškimus visoms kartoms. Atpirkėjas Jėzus savo žodžius patvirtino savo gyvenimu, savo didžiausia auka ant kryžiaus.

23. Taigi, mylimieji mokiniai, jei norite būti tikrai dideli ir stiprūs Dvasioje, kodėl nekopijuojate manęs darbuose, kuriuos aš atlikau per Jėzų? Jis jums sakė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas“, ir tuo pačiu su švelnumu ir nuolankumu parodė jums paklusimą dieviškajai valiai. Tad kokia turi būti nuolankumas, kurį turite parodyti Man?

24. Klausykite: Dievas, Aukščiausiasis Būvis, sukūrė jus „pagal savo atvaizdą ir panašumą“ – ne dėl jūsų materialios išvaizdos, bet dėl sugebėjimų, kuriais apdovanota jūsų dvasia, panašių į Tėvo sugebėjimus.

25. Kaip malonu buvo jūsų išdidumui manyti, kad esate Kūrėjo atvaizdas. Jūs laikote save labiausiai išsivysčiusiomis Dievo sukurtomis būtybėmis; tačiau labai klystate manydami, kad visata buvo sukurta tik jūsų labui. Su kokiu nežinojimu vadinate save kūrinijos karūna!

26. Supraskite, kad netgi Žemė nėra sukurta tik žmonėms. Begalinėje dieviškosios kūrinijos laiptinėje yra begalinis skaičius sielų, kurios vystosi vykdydamos dieviškąjį įstatymą.

27. Tikslai, apimantys viską, kurių jūs, kaip žmonės, net jei norėtumėte, negalėtumėte suprasti, yra didingi ir tobuli, kaip ir visi jūsų Tėvo ketinimai; tačiau tikrai, Aš jums sakau, jūs nesate nei didžiausios, nei mažiausios Viešpaties būtybės.

28. Jūs buvote sukurti, ir tą akimirką jūsų dvasia gavo gyvybę iš Visagalio, kuri turėjo tiek savybių, kiek jums buvo būtina, kad atliktumėte sudėtingą užduotį amžinybėje.

29. Net dabar jūs nežinote visų sugebėjimų, kuriuos jums suteikė Tėvas; tačiau nesijaudinkite, vėliau juos pažinsite.

30. Ar žinote apie didžiųjų dvasių, paskirtų saugoti visos kūrinijos harmoniją, egzistavimą, kurios nuolat užsiima jums nežinomomis aukštomis užduotimis? — Ne, ir todėl Aš jums dar kartą sakau, kad jūsų siela nėra labiausiai išsivysčiusi, kad ji tik ribotai išvystė savybes, kurias jums suteikė Dievas.

31. Vis dėlto šių savybių pakaks, kad laimingai pasiektumėte aukščiausią lygį, kuris jums priklauso, jei nukreipsite savo žingsnius tiesiu ir šviesiu keliu, kurį jums nurodo mano įstatymas.

32. Aš atėjau jums padėti. Dabar yra atpirkimo laikas; pabuskite, pakilkite!

33. Jūs nusidėjote, sulaužėte santuoką, padarėte nusikaltimus, o dabar, susidūrę su mano Žodžio tiesa, kuri jums parodo jūsų nuodėmes, atleidžiate savo nusižengimus ir manote, kad jūsų Viešpats yra neteisingas, kai jis jums kalba apie išbandymus ir atpirkimą.

34. Jūs apgaubėte save piktadarystės ir nežinojimo tamsa ir taip sutrukdėte savo dvasiai pamatyti Trečiojo Laiko aušrą, o kai Aš ateinu, kad savo Žodžio šviesa prikelčiau jus, kad pamatytumėte naujos dienos aušros spindesį, jūs nenorite pabusti iš savo dvasinio miego, o kartais atsikeliate tik nenoriai.

Daugelis yra tų, kurie mieliau miega savo nežinojime, nenorėdami pabusti į aukščiausią tiesą. Jie renkasi kančių slėnį, ligą ir badą; jie nori, kad tęstųsi ilgas šimtmečių laikotarpis, kurio metu nuodėmė ir kančia buvo jų vienintelis „paguodos šaltinis“. Viską tai jie renkasi vietoj mylinčio šauksmo, kurį mano Meilė siunčia jiems per jų sąžinę.

35. Jūs klausotės Manęs tarsi Aš būčiau labai toli nuo jūsų, tingiai atveriate akis. Tačiau kadangi negalite suvokti dieviškosios žinios prasmės, nes jūsų protas persmelktas materializmo, jūs renkate gyvenimą blogyje. Tuo metu jūs pamirštate Mane, atsukate Man nugarą, norite tik pasilikti

kenčiančioje apatijoje. Bet Aš jums sakau: jei norite gyventi šioje materializmo ir nežinojimo bedugnėje, jei norite tik lengvabūdiškų malonumų ir žemiausių aistrų, tai bent jau nekaltinkite Dievo dėl savo skausmų.

36. Jei neturite didybės mylėti savo artimą taip, kaip jus myli jūsų Tėvas, tai bent jau turėkite drąsos ir nuolankumo pakelti savo klaidų pasekmes. Jei teikiate pirmenybę savo klaidingai taikai bei brolių žudymo karams, tai nesakykite, kad Dievas to nori; ir nešaukite į Tėvą, prašydami Jo gailestingumo, kai jaučiatės savo priešų valdomi, kad Jis ateitų ir suteiktų jums pergalę, kuria Jis tik paglostytų jūsų tuštybę ir skatintų jūsų sugedimą, o tai pagal mano įstatymą jums negali būti suteikta.

37. Jei žmonės tarp juoko, malonumų ir tuštybių pamiršta Mane ir netgi neigia Mane, kodėl jie nusimena ir dreba, kai nuima ašarų derlių, kuris kankina jų sielą ir kūną? Tada jie piktžodžiauja ir sako, kad Dievo nėra.

38. Žmogus yra pakankamai drąsus nusidėti — pasiryžęs nukrypti nuo mano Įstatymo kelio; tačiau Aš jums užtikrinu, kad jis yra nepaprastai bailus, kai reikia atgailauti ir sumokėti savo skolas. Vis dėlto Aš stiprinu jus jūsų bailume, saugau jus jūsų silpnybėse, ištraukiu jus iš letargijos, nusausinu jūsų ašaras ir suteikiu jums naujas galimybes, kad atgautumėte prarastą šviesą ir vėl surastumėte pamirštą mano Įstatymo kelią.

39. Aš ateinu jums atnešti, kaip ir Antrajame Laike, gyvenimo duoną ir vyną – tiek sielai, tiek kūnui, kad gyventumėte harmonijoje su viskuo, ką sukūrė jūsų Tėvas.

40. Mano keliais žydi dorybės, o jūsų – erškėčiai, bedugnės ir kartėlis.

41. Kas sako, kad Viešpaties keliai pilni erškėčių, tas nežino, ką sako, nes Aš nė vienam iš savo vaikų nesukūriau skausmo; tačiau tie, kurie nuklydo nuo Šviesos ir Taikos kelio, grįžę į jį turės kentėti savo kaltės pasekmes.

42. Kodėl išgėrėte kančios taurę? Kodėl pamiršote Viešpaties įsakymą, taip pat ir misiją, kurią jums patikėjau? — Nes pakeitėte mano įstatymą savo įstatymais, ir štai čia turite savo tuščios išminties rezultatus: kartų kančią, karą, fanatizmą, nusivylimus ir melą, kurie jus smaugia ir pripildo nevilties. O skaudžiausia materialistiniam žmogui – tam, kuris viską paverčia skaičiavimais ir paveda šio pasaulio materialiesiems dėsniams, – yra tai, kad po šio gyvenimo jis vis dar nešiosis savo klaidų ir polinkių naštą. Tada jūsų sielos kančia bus labai didelė.

43. Čia nusimeskite savo nuodėmių naštą, laikykitės mano įstatymo ir greitai ateikite. Prašykite atleidimo visų, kuriuos įžeidėte, o likusią dalį palikite man; nes jūsų laikas mylėti bus trumpas, jei tikrai nuspręsite tai daryti.

44. Kartoju dar kartą, kad Aš jūsų kelyje nepalikau jokių erškėčių ar skausmų. Per Jėzų Aš mokiau jus atsikratyti visų silpnybių, kad parodyčiau jums savo meilę ir jūsų viduje glūdintį jėgą – kad išmokyčiau jus tikrosios džiaugsmo, kuris gyvena tikrai nuolankioje sieloje. Ir su savo atsisveikinimu bei pažadu šiems laikams Aš palikau jums ramybę, vilties šviesą ir ilgesį mano sugrįžimo.

Bet jūs nenorėjote to taip suprasti ir toliau mane nukryžiavote, kad aš jums nuolat atleistų. Tačiau turite suprasti, kad mano atleidimas jūsų neišgelbės nuo jūsų klaidų pasekmių, nes tai yra jūsų, o ne mano klaidos. Mano atleidimas jus drąsina, guodžia, nes galiausiai jūs ateisite pas Mane, ir Aš jus priimsiu su amžina meile; bet kol jūs neieškosite Manęs gėrio, meilės ir taikos keliais – dabar jūs tai žinote ir neturite to pamiršti: blogį, kurį darote ar ketinate daryti, gausite atgal su palūkanomis.

45. Dabar jūs pjaunate savo materializmo sėklą, ir net jei norėtumėte, kad Aš patvirtinčiau jūsų darbus, klystate, nes Aš esu nekintamas savo įstatymuose; Aš nesielgiu taip, kaip jūs norite, nes tada Aš nebebūčiau „Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“.

46. Aš ateinu panaikinti jūsų klaidingus įstatymus, kad jus valdytų tik tie, kurie yra įkvėpti mano įsakymų ir suderinti su mano išmintimi. Mano įstatymai yra įkvėpti meilės, ir kadangi jie kyla iš mano dieviškumo, jie yra nekintami ir amžini, o jūsų – laikini, kartais žiaurūs ir savanaudiški.

47. Tėvo įstatymas susideda iš meilės, iš gerumo, jis yra tarsi balzamas, teikiantis paguodą ir pakeliantis nusidėjėlį, kad jis galėtų ištverti savo nuodėmių atpirkimą. Tėvo meilės įstatymas tam, kuris nusidėjo, visada siūlo dosnią galimybę moraliniam atsinaujinimui, o jūsų įstatymai, priešingai, pažemina ir baudžia tą, kuris nusidėjo, o dažnai ir nekaltuosius bei silpnuosius. Jūsų teisingume yra griežtumo, keršto ir gailestingumo trūkumo. Kristaus įstatymas yra kupinas meilės įtikinamumo, begalinio teisingumo ir aukščiausio tiesmukiškumo. Jūs patys esate savo teisėjai, o Aš, priešingai, esu jūsų nenuilstantis gynėjas; tačiau turite žinoti, kad yra du būdai sumokėti už savo neteisybę: vienas – meile, kitas – skausmu.

48. Pasirinkite patys, jūs vis dar naudojatės laisvos valios dovana.

49. Argi nenorite daugiau kentėti, žmonės? Tuomet mylėkite, darykite gera savo kelyje, atstatykite savo gyvenimą iš naujo. — Ar norite būti dideli ir laimingi ? Tada mylėkite daug, mylėkite visada. — Ar norite verkti, ar norite, kad jus ištiktų kartus skausmas, ar norite karų ir beviltiškumo? Tada gyvenkite toliau taip, kaip gyvenate dabar, leiskite, kad savanaudiškumas, veidmainystė, tuštybė, stabmeldystė ir materializmas toliau valdytų jūsų gyvenimą.

50. Jūs labai aiškiai matote chaosas tarp žmonių, kad nebeformuotumėte įstatymo pagal savo nuožiūrą.

51. Aš noriu, kad mano mokymo mokiniai ir naujokai savo širdyse turėtų kilnumą, o savo protuose – tyrumą, nes tik taip jie galės mokytis iš Manęs ir vėliau mokyti žmoniją.

52. Dabar Aš neateinu, kad prikelčiau fiziškai mirusius, kaip padariau su Lozoriumi Antrajame Laike; šiandien ateina mano Šviesa, kad pažadintų man priklausančias sielas. Ir šios, per mano Žodžio tiesą, pakils į amžinąjį gyvenimą; nes jūsų siela yra tas Lozorius, kurį šiuo metu nešiojate savo esybėje, ir kurį Aš prikelsiu iš mirusiųjų bei išgydysiu.

53. Dabar jūs matote, kad dieviškasis teisingumas susideda iš meilės, o ne iš bausmės, kaip jūsų. Kas iš jūsų taptų, jei Aš taikytų jūsų pačių įstatymus, kad jus teisiu – prieš Mane, prieš kurį neturi galios nei išorinė išvaizda, nei klaidingi argumentai? Jei Aš jus teisiu pagal jūsų blogį ir taikysiu jūsų siaubingai griežtus įstatymus – kas iš jūsų taptų? Tada jūs teisėtai prašytumėte Manęs pasigailėti. Tačiau jums nereikia bijoti, nes mano meilė niekada nevysta, nekeičia savo pobūdžio ir neišnyksta; o jūs, priešingai, neišvengiamai praeisite, mirsite ir vėl gimsite, išeisite ir vėl sugrįšite, ir taip eisite savo piligrimų keliu, kol ateis diena, kai atpažinsite savo Tėvą ir paklusite jo dieviškajam įstatymui.

54. Jūs čia esate laikinai, o Aš esu amžinas. Jūs einate dejuodami, nes nukrypstate nuo kelio, kurį jums nurodo mano įstatymas, o Aš esu nekintamas.

55. Nusausinkite savo ašaras, paspartinkite savo pabudimą ir pakilkite. Pajuskite mano buvimą savyje; būtina, kad ateitumėte pas mane; nes tu dar nepažinai manęs, o tauta.

56. Jūs nežinote atlygio, kuris priklauso tam, kuris jaučia tikrą atgailą ir grįžta pas Mane, ir jūs nežinote, kad nebūtina laukti, kol įžengsite į Dvasinį pasaulį, kad gautumėte atlygį, kurį jums suteikia Dievo meilė.

57. Man buvo būtina taip jums kalbėti, nes žmonės yra supainioti žinių, kurias jie įgijo iš knygų, kurias studijavo; tačiau jie nenorėjo klausytis savo sąžinės balso, savo dvasinio žinojimo balso, kuris kviečia juos sekti dieviškąją šviesą, iš kurios kyla visa išmintis.

58. Sakau jums: naudingi studijos yra geras dalykas, ir mokslas yra geras dalykas; tačiau virš visko stovi meilė. Meilė suteiks jums įkvėpimo, kad jūsų mokslas taptų garbingas ir kad jį gilintumėte; nes turite suprasti, kad visos jūsų žinios yra tik žinia, kurią jums duoda mano meilė.

59. Paklauskite savo mokytojų, ir jei jie bus sąžiningi, jie jums pasakys, kad prašė Dievo įkvėpimo. O Aš jiems suteikčiau daugiau įkvėpimo, jeigu

jie prašytų Manęs to su didesne meile savo broliams ir su mažesniu tuštybiškumu sau.

60. Iš tiesų, sakau jums: visa, ką esate sukaupę tikrų žinių, yra iš Manęs. Viską, ką žmonės turi tyro ir kilnaus, Aš šiuo metu panaudosiu jūsų naudai, nes tam Aš jums tai suteikiau. Tačiau jūs turite būti atsargūs, o žemės tautos, nes jei ir toliau naudosite mano dieviškąsias įkvėpimo dovanas gamtos jėgoms iššaukti – jei ir toliau naudosite tą menką žinių bagažą, kurį turite, blogiui, gausite skausmingą ir griežtą atsakymą tada, kai mažiausiai to tikėsitės. Jūs iššaukiate orą, ugnį, žemę, vandenį ir visas jėgas, ir jūs jau žinote, koks bus jūsų derlius, jei laiku nepataisysite savo elgesio, kad galėtumėte sustabdyti gamtos jėgas, išlaisvintas jūsų neprotingumu. Atkreipiu jūsų dėmesį į tai, kad jūs esate pasirengę išpildyti tą ribą, kurią mano teisingumas leidžia jūsų laisvai valiai; jūs per daug iššaukiate gamtą. Ir kadangi jūs esate maži, kurie jaučiasi dideli, šis žodis ateina, kad įspėtų jus apie pavojų, kuriame esate.

61. Ir žodis jums sako: „Mano vaikai, padarykite savo širdis geras, mylėdami savo artimus; mylėkite viską, kas sukurta. Siekite susitaikymo ir taikos tarp visų. Jei nenorite, kad jus išnaikintų žemės sukrėtimai, kuriuos patys skatinate, tai laiku atsitokėkite, o mylimieji vaikai, nuraminkite gamtos jėgas savo meile, paverskite jas taika.

O žmonės, jei tik klausytumėte Manęs – kiek vargų būtumėte sutaupę, o Aš jau būčiau pakeitęs jūsų pasaulį, be jokios būtinybės jums kentėti! Aš padovanotų jums atlygio pranašumą šiame gyvenime, suteikčiau jums taiką ir ramybę. Pabandykite, mano vaikai. Todėl Aš, „ “, šiuo metu siunčiu jums savo žodį, kad išlaisvinčiau jus iš bedugnės.

62. Jums, kurie Manęs klausotės, sakau, kad savo dvasioje turėtumėte išsaugoti tai, kas jums priklauso, o likusią dalį turėtumėte mokyti savo brolius. Kas tinka vienam, tinka visiems, todėl nė viena iš mano avių neturėtų patirti dvasinio maisto trūkumo.

63. Aš noriu, kad jūs būtumėte vieningi, kad galėčiau atlyginti jūsų vienybę, išliejęs savo gėrybes ir malonę ant visų. Iki šiol mačiau tik tai, kad jūs susivienijate trumpam, kol bandote aukotis mano dieviškumui. Įsitikinkite, kad suvienyti meile galite atlikti stebuklus. Tiesą sakau jums: dar yra laiko, kad dirbtumėte, siekdami atstatyti tai, ką sunaikinote.

64. Daug ką jūs man padarėte ir kuo mane įžeidėte; tačiau aš jus myliu, ir mano meilė yra didesnė už jūsų nuodėmes.

65. Jei ieškote Manęs kaip Teisėjo, mano teismas yra negailestingas; jei ieškote Manęs kaip Mokytojo, mano išmintis yra beribė; jei šaukiate Manęs kaip Tėvo, Aš esu kupinas meilės ir gerumo; tačiau tikrai sakau

jums: Aš esu daug daugiau nei visa tai, nes neturiu nei pradžios, nei pabaigos.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 18

1. Kaip jums buvo paskelbta apie mano naują apsireiškimą, taip jūs šiandien jį pamatėte: Aš atėjau Dvasia, apsuptas angelų ir šviesos dvasinių būtybių.

2. Tie, kurie nežino tų pranašysčių, abejoja mano buvimu; tačiau aš matau, kad net tarp tų, kurie tyrinėjo Raštus, yra tokių, kurie netiki mano apsireiškimu, nes jų aiškinimai beveik visada yra klaidingi.

3. Visiems, kurie pranašystei suteikia materialią prasmę, teks patirti tą patį, kas nutiko žydų tautai, kuri pažadėtame Mesijoje tikėjosi galingo žemės karaliaus, o pamatydama Mane nuolankų ir romų, netikėjo Manimi, nepaisant darbų, kuriuos dariau jų akyse.

4. Tie, kurie mane jautė, mylėjo ir sekė paskui mane, buvo paprastos širdies, nuolankios dvasios ir tyro proto žmonės, kurie kentėjo alkį ir troškulį meilės, teisingumo ir tiesos.

5. Tiems, kurie studijuoja praeities laikų raštus, sakau, kad tik su dvasingumu savo gyvenime jie galės rasti tiesą, kuri yra užkoduota toje kalboje.

6. Aš padėsiu tiems, kurie gilinasi į tiesą ir ją moko; tačiau kiekvieną, iš kurio lūpų sklinda sumaištis, sustabdysiu jo kelyje, kol jis ištaisys savo klaidas.

7. Tuo tarpu visus, kurie tyra širdimi sėja mano Šviesos sėklą, aiškindami dieviškąjį Žodį ir apšviesdami paslėptą mokymą, siųsiu į šalis ir tautas, kad skleistų mano meilės mokymą.

8. Tikrieji skelbėjai bus tyros širdies, nuolankios dvasios, ir todėl jie su džiaugsmu ir tikėjimu priims mano naująją žinią.

9. Palaiminti tie, kurie taip priima Mane savo širdyse ir tiki mano žodžiu, nes jie pamatys Mane dangiškame debesyje, apsuptą mano dvasinių gausybių; ir nors Aš neatsistosiu ant žemės dulkių kaip Antrajame Laike, jie pajus mano dvasinį buvimą. Tada jie sujungs šią naują žinią su ta, kuri pasklido tarp žmonijos ir kuri nebuvo išsami, nes dar turėjo būti pridėti mano apreiškimai kaip Šventoji Dvasia.

10. Mokiniai, susidvasinkite, kad įsiskverbtumėte į tikrąją mano žodžio prasmę, ir kad susitikę su savo broliais, kurie pažįsta tik mano Antrojo laikotarpio apreiškimus, sutaptumėte savo aiškinimuose ir prasidėtų žmonijos dvasinis susivienijimas.

11. Dažnai jūs mokote klaidingų sampratų dėl studijų trūkumo ir nesugebėjimo įsigilinti į dvasinį pasaulį; todėl Aš įpareigoju jus pasišvęsti mano mokymo apmąstymui, kad nebedarytumėte darbų, kuriuos laikote gerais, bet kurie Tėvo akyse yra netobuli.

12. Supraskite, kad už tai, jog žmonija aiškiai suvoktų dvasinę mano dabartinių ir praeities mokymų prasmę, atsakingi esate jūs visi, kurie dvasia jaučiate žinių troškimą, kurie pasukote studijų, apmąstymų ir tyrinėjimų keliu. To paties negaliu pasakyti apie tuos, kurie gyvena tik ritualais, ceremonijomis ir materialiais kultais; jie tenkinasi išoriniu pavidalu, nes dar nepažino vaisiaus skonio.

13. Kai mano mokiniai pereis pasaulio kelius, prasidės dvasinis bažnyčių ir sektų, kurios ilgą laiką stovėjo vietoje, atgimimas.

14. „Budėkite ir melskitės“, – sakau jums vėl ir vėl; bet nenoriu, kad priprastumėte prie šio gero patarimo, o kad apie jį mąstytumėte ir elgtumėtės pagal jį.

15. Aš raginu jus melstis, nes tas, kuris nemeldžiasi, pasiduoda nereikalingoms, materialiosioms ir kartais beprotiškoms mintims, dėl kurių, to nesuvokdamas, jis skatina ir maitina brolių žudymo karus. Tačiau kai jūs meldžiatės, jūsų mąstymas, tarsi šviesos kardas, perplėšia tamsos šydus ir pagundų pinkles, kurios šiandien laiko daugybę būtybių nelaisvėje; jis pripildo jūsų aplinką dvasine jėga ir priešinasi blogio jėgoms.

16. Nepraraskite drąsos kovos akivaizdoje ir nenusiminkite, jei dar nematote sėkmės. Suvokite, kad jūsų užduotis yra kovoti iki galo; tačiau turite atsižvelgti į tai, kad jums teks tik labai maža dalis šio žmonijos atnaujinimo ir sudvasinimo darbo.

17. Rytoj paliksite savo postus, o kiti ateis tęsti jūsų darbą. Jie žengs dar vieną žingsnį pirmyn, ir taip mano žodis išsipildys iš kartos į kartą.

18. Galiausiai visos šakos susijungs su medžiu, visos tautos susivienys į vieną tautą, ir žemėje viešpataus taika.

19. Melskitės, mokiniai, ir tobulėkite savo pakilime, kad jūsų pamokymo ir meilės žodžiai rastų atgarsį jūsų brolių širdyse.

20. Iš tiesų sakau jums: jei šis tauta, be savo paskirties supratimo, jau vykdytų savo užduotį, žmonija per jos maldas gautų malonę. Bet jums dar trūksta meilės artimui, kad savo artimuosius jaustumėte kaip tikrus brolius, kad iš tiesų galėtumėte pamiršti rasių, kalbų ir tikėjimų skirtumus, o be to, iš savo širdžių ištrintumėte bet kokį pykčio pėdsaką tiems, kurie jus įskaudino.

21. Jei jums pavyks pakelti savo jausmus virš tokios didelės žmogiškosios nelaimės, jūsų viduje pakils giliausias ir nuoširdžiausias prašymas už savo brolius, ir šis meilės virpesys, šis jūsų jausmų tyrumas bus galingiausi kardai, sunaikinsiantys tamsą, kurią sukūrė žmonių karai ir aistros.

22. Skausmas tave paruošė, Izraeli, vergijoje jūs apsivalėte; todėl jūs esate tinkamiausi rūpintis kenčiančiaisiais.

23. Būkite budrūs, mano tauta, būkite kaip paukščiai, kurie skelbia naują dieną ir pažadina miegančiuosius, kad jie būtų pirmieji, kurie priima šviesą, ir tada Aš jiems pasakysiu: Tas, kuris jus tikrai myli, šiuo metu jus sveikina.

24. Žmoguje yra dvi jėgos, kurios visada kovoja tarpusavyje: jo žmogiškoji prigimtis, kuri yra laikina, ir jo dvasinė prigimtis, kuri yra amžina. Ši amžina būtybė labai gerai žino, kad turi praeiti labai ilgas laikas, kol ji galės pasiekti savo dvasinį tobulumą; ji nujaučia, kad jai reikės daug žmogiškųjų gyvenimų ir kad ji turės per juos pereiti daugybę išbandymų, kol pasieks tikrą laimę. Siela nujaučia, kad po ašarų, skausmo ir daug kartų patyrus fizinę mirtį, ji pasieks tą viršūnę, kurios visada ieškojo savo troškimu tobulėti. Kūnas, priešingai, tas trapus ir mažas daiktas, verkia, maištauja ir kartais atsisako paklusti sielos šauksmams, ir tik tada, kai ji išsivysto, tampa stipri ir patyrusi kovoje su „kūnu“ ir viskuo, kas ją supa, jai pavyksta valdyti kūną ir pasireikšti per jį.

25. Siela pasireiškia per žmogiškąsias išraiškas; tačiau ji niekada nenaudoja prievartos, kad pavergtų kūno materiją. Siela nori, kad kūnas visiškai sąmoningai susivienytų su jos valia , ji nori paklusnumo, kuris išreiškia švelnumą.

26. Nors kai kurių klaida yra užsispyrimas, ir jie jaučia, kad „kūnas“ vis dar yra jausmingas ir užsispyręs, jie nori turėti jam sostą; tačiau jei Aš nepatenkinu visko, ko jie trokšta, tai todėl, kad mano vaikuose yra dar viena būtybė, kuri virpa didesniu tyrumu ir meile, kuri trokšta aukštesnio gyvenimo; joje egzistuoja dvasinis mąstymas, kuris atspindi dieviškumą. Jūsų smegenys, priešingai, atspindi tik žmogiškas mintis.

27. Sielos piligrimystė ilga, jos kelias tolimas, jos egzistencijos formos įvairios ir labai skirtingos, o kiekvieną akimirką jos išbandymai yra kitokio pobūdžio. Tačiau, kol ji juos įveikia, ji pakyla, apsivalo, tobulėja.

Savo gyvenimo kelyje ji palieka šviesos pėdsaką. Todėl aukštai stovinčiai sielai dažnai nesvarbu jos kūno dejonės, nes ji žino, kad tai praeis, ir ji savo kelionėje negali leisti, kad ją sustabdytų įvykiai, kurie jai atrodo nereikšmingi.

28. Akimirksniu ji atkreipia dėmesį į savo „kūno“ silpnybes, bet žino, kad negali per daug mylėti to, kas gyvena trumpai ir netrukus išnyks žemės gelmėse.

29. Kam gi naudingi jūsų siekiai ir jūsų ambicijos garbinti kūną ir sodinti jį ant tuštybių sosto? Kad ir kiek jis bebūtų ilgaamžis – tai labai mažai, palyginti su sielos amžinu gyvenimu.

30. Būtina, kad paklustumėte aukščiausiajai savo būties daliai, kuri yra Dvasia, gyvenanti kiekviename iš jūsų, kad ji galėtų aiškiai pasireikšti ir nukreipti savo žingsnius link tikslo, kuriam ji buvo sukurta.

31. Pasakykite Man: kas jūs esate? Ką jūs esate? Kuo manote esą? Kuo jaučiatės esą? Galbūt kūnu, kuris grimzta į kapą, ar siela, kuri pakyla į amžinybę, į begalybę?

32. Tiesą sakau jums, kad per visą savo egzistencijos laiką jūs painiojate savo įspūdžius, poreikius, nerimą ir troškimus, nežinodami, kurie iš jų kyla iš sielos, o kurie – iš kūno.

33. Siela, kuri tikrai žino savo paskirtį, perduoda savo vibraciją kūnui, kurį ji gaivina, kad jam padėtų ir dalytųsi jo užduotimi. Tačiau kai ateina akimirka, kai ji palieka savo „ “ kūno apvalkalą žemėje, ji nejaučia liūdesio, nes žino, kad tai yra dėsnis, ir jai nesvarbu, kaip miršta tai, kas buvo jos kūnas: ar dėl ligos, senatvės, ar sunaikinimo. Ji žino, kad jos užduotis yra svarbesnė už viską.

34. Ar žinote, kaip mirė mano Antrojo Laiko apaštalai? Kaip baigėsi Petro ir visų tų, kurie nešiojo mane savo širdyse, gyvenimas? — Petras mirė ant kryžiaus ir sakė, kad nėra vertas mirti taip, kaip aš; jis prašė mirti galva žemyn. Tačiau kas skatino Petrą ir suteikė jam jėgų, tvirtumo ir ramybės, kad jis ištvertų savo kankinio mirtį? — Jo tikroji esybė, siela, kuri yra Dievo vaikas ir moka nugalėti kūno silpnumą. Savo paskutinę valandą jis pasirodė susitvarkęs, ramus, kaip ir jo Mokytojas, kai Jis ant kryžiaus sušuko: „Viskas baigta“.

35. Jei išnagrinėsite šiuos pavyzdžius, įsitikinsite, kad žmogus yra daugiau siela nei kūnas, ir kad, kai ji susidvasina*, ji paklūsta aukščiausiems mano Įstatymo įsakymams.

**Tik siela gali susidvasinti.*

36. Tiems, kurie pasiekia šį dvasinį aukštumą, atsiveria Dangaus karalystės vartai, ir jie patenka į ją be „ach“, be skundų.

37. Su šiuo paklusnumu, su šia pasidavimu ir meile tie mokiniai pateko į Tėvo akivaizdą. O jūs, kada paklausysite savo sielos šauksmo? — Jūs bijote skausmo ir visko, kas susiję su kūnu, nes nesate visiškai apimti tiesos; nes jei taip būtų: kas galėtų jums sutrukdyti pasakyti ir skelbti tiesą, net jei jums grėstų mirtis?

38. Ar žinote, kodėl jie nukirto galvą Jonui Krikštytojui? — Nes jis sakė tiesą, nes jis laikėsi teisingumo ir nurodė į tų, kurie pasaulyje vadina save karaliais ir sėdi ant puvimo sosto, trūkumus. Tačiau jei didžiosios dvasios patiria didelius skausmus ir pakyla virš nelaimės, vargų, skausmo ir mirties, taip oriai atlikdamos savo užduotį, — kas gi esate jūs, kurie dieną

pradedate dejuodami, o vakare baigiate verkdami dėl nepaklusnumo ar maišto? Jūs esate kūnas ir tik kūnas, nes dar nemokate pakilti virš skausmo ir virš visko, ką vadinate nelaime.

39. Gerai, jei viską, ką Aš jums šiandien pasakiau, atidžiai išnagrinėsite. Supraskite: kuo aukštesnė yra įsikūnijusi siela, tuo mažesni bus jos kentėjimai ir skausmo poveikis jos kūnui.

40. Apaštalą Joną jie panardino į verdantį aliejų, tačiau jis nemirė. Dvasios, pakilusios iki Tėvo, galia pasireiškė sumažindama karščio jėgą.

41. Jie jį ištraukė, ir pamatę, kad jis nepatyrė jokios žalos, išsiuntė jį į tremtį, tačiau net ir tada jis toliau vykdė Viešpaties didingus nutarimus, ir tas išbandymas nesutrukdė jam atlikti savo dvasinės misijos.

42. Jūs, kurie šiandien manęs klausotės ir iš kurių turi išaugti mano nauji mokiniai, nusiminate susidūrę su išbandymais ir bandote nukrypti nuo mano kelio.

43. Kada jums pavyks nešti mano mokymą širdyje ir būti pajėgiems paaukoti savo gyvenimą dėl tiesos liudijimo?

44. Ar jums nepakanka tiek daug kankinių pavyzdžių, kurie paaukojo savo gyvenimą iš meilės žmonijai, vardan tiesos išsaugojimo ar teisingumo gynimo? Ar jums nepakanka tų pavyzdžių, kad suprastumėte, ko yra pajėgūs mano mokiniai?

45. Jūs jaučiatės nepatogiai, kai vėjas pučia stipriau, nei norėtumėte; kai saulė per daug kaitina, jūs protestuojate, o kai ją paslepia debesys, jūs nesutinkate. Kai kyla audra, jūs keikdamiesi ieškote prieglobsčio, o kai žemė drebėja, jūs bėgate iš baimės.

46. Argi jūs esate tauta, gimusi tam, kad valdytumėte soste, ir kad gamtos stichijos paklustų jūsų įsakymams tik jūsų naudai?

47. Gamtos jėgos jums paklus, jei vykdysite mano įstatymą ir prašysite manęs dėl savo artimųjų gerovės!

48. Aš noriu, kad kiekvienas būtų tiesos apaštalas, kad jūs būtumėte naudingi gyvenime; nes jūs atėjote įvykdyti užduotį, kuri yra Kūrėjo plane.

49. Šiuo metu Aš jums sakau, kad mano mokymo kviečiai yra gausiai, tačiau jis vis dar nėra pasėtas. Verkite, jei mylite šį darbą, nes dieviškasis sėjėjas, kuris davė jums savo sėklą ir parodė laukus, vis dar yra vienišas. Verkite, kad jūsų ašaros taptų vandeniu, drėkinančiu laukus, kuriuose vėliau dirbsite.

50. Nebijokite, kad jūsų artimieji jus įžeis; tai, ką vadinate įžeidimu, yra gėris, kurį jie jums daro, tai pagalba jūsų užduoties įvykdymui. Argi nežinote, kad tie, kurie yra vystymosi kelyje, turi kentėti? Argi nežinote, kad siela neturi kreipti dėmesio į visus šiuos išpuolius, nes tai smulkmenos, kurios liečia tik kūną?

51. Noriu matyti jus stiprius gyvenimo akivaizdoje, jo vingių ir kančių akivaizdoje.

52. Būkite stiprūs, praktikuodami meilę artimui, ir nesirūpinkite tuo, kad jus vertina vienaip ar kitaip. Jums nereikia sakyti, kas esate; jums reikia tik būti pasirengusiems dalyti (žmonėms) švelnumą, gailestingumą, o lūpos turi būti pasirengusios išreikšti gerumą, naudingus patarimus ir atleidimą.

53. Jūsų likimas yra daryti gera savo žemiškajame kelyje.

54. Supraskite, kad materialusis kūrinys, kurį vadinate visata, yra besivystančių sielų buveinė, tobulėjimo vieta. Kai sielos pasieks aukštą išsivystymo lygį, leidžiantį joms apsigyventi aukštesnėse buveinėse, pasauliai, kuriuose jos anksčiau gyveno, išnyks, nes bus įvykdę savo paskirtį.

55. Visa jėga, kuri gaivino būtybes ir suteikė gyvybę organizmams, vėl sugrįš pas Mane; visa šviesa, kuri apšvietė pasaulius, sugrįš pas Mane, ir visas grožis, kuris buvo išlietas ant kūrinijos karalysčių, vėl bus Tėvo Dvasioje; ir vos tik vėl atsidūrusi Man, ta gyvybė virs dvasine esme, kuri bus išlieta ant visų dvasinių būtybių, ant Viešpaties vaikų; nes Aš niekada neatimsiu iš jūsų dovanų, kurias jums padovanojau.

56. Išmintis, amžinas gyvenimas, harmonija, begalinis grožis, gėris, visa tai ir dar daugiau bus Viešpaties vaikuose, kai jie su Juo gyvens tobulumo vietoje.

57. Šiandien esate toli nuo to tikslo; to įrodymas yra tai, kad Aš žemėje priekaištauju dėl to, ką padarėte su savo siela, ir
kai ateisite į „Dvasinę slėnį“, Aš darysiu sielai priekaištus dėl to, ką ji padarė su savo kūnu savo kelionėje per pasaulį. Kol jūs dar esate vaikai šiame mokyme, šie pasauliai, ši gamta, šis materialus gyvenimas turi išlikti.

58. Kaip Dievas, Aš jus apšviečiu ir išlaikau; kaip Tėvas, Aš jus myliu ir laukiu; kaip Mokytojas, Aš jus mokau ir vedu; tačiau kaip Teisėjas, Aš jus negailestingai teisiu.

59. Kažkas galėtų pasakyti, kad Aš esu panašus į turtingą šykštuolį, kuris viską nori sau; nes Jis viską saugo, viską prižiūri ir reikalauja atgal; tačiau tikrai, sakau jums, kaip pasaulyje viskas, ką Aš į jį įdėjau, buvo skirta jums, o ne Man, taip pat Amžinajame Gyvenime Aš viską saugau jums, kol jūs į jį įžengsite ir tapsite jo savininkais.

60. Argi Aš jums nesakiau, kad jūs esate mano šlovės paveldėtojai? Taigi trūksta tik to, kad jūs užsitarnautumėte nuopelnų, kad ji būtų jūsų ir jūs ja mėgautumėtės.

61. Viskas, ką Aš sukūriau, buvo ne Man, o mano vaikams. Aš noriu tik jūsų džiaugsmo, jūsų amžinos laimės.

62. Nebijokite nuklysti, ieškodami Manęs, nes Aš esu ne tik tikslas, bet ir kelias. Kas nori pasiekti Mane, eikite nuolankumo, aktyvios meilės artimui, pasidavimo keliu ir stiprinkite savo siekį tobulėti meilėje.

63. Kad jūsų žingsniai būtų tvirti, pasiekite vidinę vienybę savo esybėje, kad siela visada vestų kūną teisingu keliu, o šis savo ruožtu galėtų jai paklusti. Jei pasieksite šią pergalę prieš save, jums bus lengva paklusti savo Tėvo valiai.

64. Atsisakykite perteklinių dalykų; pašalinkite iš savo gyvenimo tai, kas nereikalinga, ir nesirūpinkite tuo, kas nenaudinga.

65. Venkite visų ydų. Taip išlaikysite sielą tyrą ir kūną sveiką, kad su meilės ginklais galėtumėte kovoti už Pažadėtosios žemės užkariavimą – tos žemės, kuri jūsų laukia kaip didžiausias atlygis dvasiniame gyvenime. Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 19

1. Žmonės, nuraminkite savo protą, kurį sujaudina gyvenimo vingių ir likimo smūgių.

2. Kaip smarkiai jūs kovojate, bandydami išsilaisvinti iš tamsos, kurioje gyvenate, nors esate pačiame Šviesos laikotarpyje! Jūsų kova didžiulė, todėl ateinate čia išsekę. Būtent dėl to Aš jus pašaukiau, kad pailsėtumėte keletą akimirkų, nes turite tęsti savo užduoties vykdymą, kurią vos pradėjote.

3. Kartkartėmis Aš atidengiau savo paslapties šydą, atsižvelgdamas į jūsų vystymąsi; nes tik tas, kuris eina šiuo keliu, gali pasiekti mane.

4. Aš esu Mokytojas, kuris ieško žmonių visais keliais, kad parodytų jiems tikrąjį kelią.

5. Mano Žodis ateina kaip Šviesos kardas, kad kovotų su žmonių nežinojimu ir netikėjimu. Aš ateinu, kad apsireikščiau tiems, kurie neigė mano buvimą, kad paklausčiau jų: kas sukūrė visatą su jos pasaulių įvairove, kuri jums vos matoma? — O žmonės, kurie, nutolę nuo tiesos, turėjote drąsos manyti, kad Kūrėjo idėja yra tik žmogaus proto išradimas! Kaip galite įsivaizduoti, kad iš jūsų riboto ir mažo proto galėtų gimti samprata apie Amžinąjį ir Begalinį?

6. Tačiau pas mane ateina ir tie, kurie sako, kad mane myli, ir jiems aš sakau: kaip jūs galite sakyti, kad mane myli, jei darote priešingą tai, ką įsako mano įstatymas, jei išduodate save, savo veiksmais rodydami jausmus, kurie prieštarauja jūsų žodžiams?

7. Kiek jų yra net čia, tarp minios, kuri mane klauso, kurie sako esą spiritualistai*, ir kurie dar nepažįsta spiritualizmo galios ir išminties, nei dvasios jėgų ir savybių; ir savo darbais jie neigia mano mokymą, kuris žmoniją dvasiškai apšviečia kaip spinduliuojanti šviesa. Bet mano kantrybė yra beribė ir laukia, kol jūs pavirsite mano mokiniais. Aš turiu iš jūsų padaryti deglus, kurie savo šviesa neš kitiems tautoms pirminę žinią, kurią jūs gavote kaip apreiškimą per žmogiškąjį protą.

**T. y. Dvasios mokymo mokiniai. Jų negalima painioti su spiritistais , kurie yra spiritizmo pasekėjai,*
kurioje dažniausiai pasireiškia dar prie materijos prisirišę dvasios arba tokios
mažai dvasiškai išsivysčiusios dvasios.

8. Jei žmonės atmes jūsų liudijimą ir prieštaraus jums, priminkite jiems, kad Aš turėjau susitarimą su šios epochos žmonija, kurį įvykdyti Aš ir atėjau. Sakykite jiems: jei Aš pažadėjau sugrįžti, tai įvyko todėl, kad mano užduotis dar nebuvo baigta ir nebus baigta, kol nebeliks nė vieno

nusidėjėlio. Parašyta, kad jei devyniasdešimt devynios avys yra tvartelyje, o vienos trūksta, Aš jos ieškosiu.

9. Aš noriu jums iš naujo parodyti savo meilės galią, paverčiant kietus žmonių širdis savo mokymo apaštalais, pradedant nuo šios tautos, kuri yra ne mažiau kietos širdies nei kitos. Aš atėjau pasakyti jums, kad turite praplėsti savo žinias šia nauja žinia, kurią jums perdaviau, kad galėtumėte ją sujungti su mano ankstesniais apreiškimais, kol jūsų protuose susiformuos Išminties knyga, kad būtumėte verti liudyti mano tiesą ir mokyti ją savo artimus.

10. Jie vadins jus maištininkais; tačiau nebūkite išsigandę, nes savo laiku jie ir jūsų Mokytoją nuteisė už „taikos trikdymą“ – kaip sako žmonės. Iš tiesų, sakau jums, Aš atėjau ne tik tam, kad savo apreiškimais sujaudrinčiau kelių žmonių širdis, bet tam, kad savo žodžiu sukrėčiau visos žmonijos dvasią.

11. Taigi Aš ateinu pas jus šiuo metu, kai mano Šviesa įvairiais būdais pasirodys tarp žmonių ir vėl privers juos drebėti – vienus iš džiaugsmo, kitus iš baimės, dar kitus iš pykčio; bet nebus nė vieno, kuris nesusijaudintų, kai ateis valanda, kai mano Žinia bus paskelbta.

12. Kaip mažai tikėjote ir šaukėtės Kristaus – jūs, kurie žinojote, kad Jis turi ateiti! Tačiau dabar, kai jau turite mano apreiškimą ir mano žinią, neturėtumėte būti silpni, bailūs ar abejingi.

13. Ar Aš jus įžeidžiau, pavadinęs jus kietširdžiais? – Aš jums pasakiau tik tiesą, nes visuose pasauliuose visos būtybės vykdo mano įstatymą, o jūs neatsakote į mano dieviškąjį šauksmą.

14. Tačiau nesijaudinkite, nes dar niekas nepasiekė tikslo; bet jūs visi jį pasieksite, tai aš jums pažadedu, aš, kuris esu amžinasis „ “ pažadas – aš, Neįveikiamasis, kuris niekada nenustos jus mokyti.

15. Jūs pradedate svajoti tapti tiesos nešėjais ir apaštalais; tačiau neskubėkite, visada vadovaukitės savo dvasios šviesa; nes kaip galite skelbti tiesą, jei jos dar neradote savyje? Kaip norite įrodyti, kad mylite Mane ir savo artimus, jei savo artimųjų gyvenimo kelyje paliekate usnis ir erškėčius?

16. Gyvenimo upės vanduo, kuris yra mano tiesa, yra ramus, kristalinis ir gaivus; tačiau nepainiokite jo su vandeniu, kurį duodate vargstantiems, nes šis kartais būna nešvarus.

17. Priimkite mano palaiminimą; tegul jis jūsų viduje bus kaip neišsenkantis šaltinis, kuris numalšins jūsų kankinančią neišmatuojamą troškulį.

18. Tegu mano palaiminimas bus kaip balzamas jūsų ligoms, skausmams ir kartėliui; tegu jis atgaivina tuos, kurie savo tobulėjimo kelyje praranda jėgas.

19. Kad padėčiau jums jūsų dvasiniame siekyme, Aš darau taip, kad mano ramybė būtų Trečiojo Laiko apaštalo, kurį priimu kaip žmonijos atstovą, širdyje, ir per jo tarpininkavimą Aš teikiu jai savo mylinčią pagalbą.

20. Šiandien jūs girdite mano balsą per žmogiškąjį protą, ir jis vėl jums sako: „Mylėkite vieni kitus“. Taip jūs girdėjote Viešpaties balsą per Jėzaus lūpas, kai Jis mokė jus mylėti savo artimą kaip save patį, patvirtindamas Įstatymą, kurį Izraelio tauta gavo per Mozę senovėje.

21. Mozė buvo mano „garsas“ tuo metu, jis atvedė jus iki Pažadėtosios žemės vartų, bet Aš neleidau jam į ją įžengti, nes ten jūs būtumėte jį karūnavę karaliumi; tačiau tikrai sakau jums, jo karalystė taip pat nebuvo iš šio pasaulio.

Tautai buvo duota Pažado žemė, kad ji joje gyventų taikoje ir garbintų Tėvą. Jeruzalėje ta tauta pastatė pirmąją šventyklą Jehovai, ir joje pasirodė Dieviškoji Dvasia; ten Jis priėmė tų genčių vaikų skundus ar šlovinimus. Ant jo aukuro jūs pastatėte Sandoros skrynią, jūsų sandoros su Tėvu simbolį, o prieš Švenčiausiąją vietą karaliai ir mokslininkai nusilenkė.

22. Kunigai, kuriems buvo patikėtos kulto apeigos, iš pradžių buvo kupini meilės; tačiau vėliau jie leido į savo širdis įsiskverbti graužiančiam tuštybės ir godumo kirminui ir pavirto veidmainiais, apsimetėliais ir pasaulio vaikais. Tada pasirodė vienas pranašas po kito – , skelbdami Mesijo atėjimą; jie buvo atmesti tautos, išjuokti ir paaukoti.

23. Taip jie savo krauju paruošė mano atėjimą.

24. Kadangi kiekvienas žodis, ateinantis iš Dievo, turi išsipildyti, Mesijas gimė tarp žmonių ir mokė jus, kaip vykdyti Tėvo įstatymą ir garbinti Dievą, mylint ir atleidžiant bei pripildant žmonių gyvenimą paguoda ir šviesa.

25. Aš atėjau kaip Ganytojas, kad surinktų avis, kurias vilkai jau buvo pradėję grobti, ir parodžiau joms avių tvartą. Per visą savo žemiškąjį kelią Aš mokiau žmones meilės ir iš jos kylančių vaisių, kuriuos jie vadino stebuklais. Šie darbai uždegė tikėjimą širdyse, ir per jį Aš leidau jiems pažinti tikrąjį kelią. Tūkstančiai ir tūkstančiai žmonių buvo mano žodžio ir darbų liudytojai, tačiau tik dvylika sekė manimi tiesiogiai.

26. Artėjant mano išsiskyrimo akimirkai, Aš jiems pasakiau: „Jeruzalėje dabar švenčiama Pascha, būtina, kad mes ten nuvyktume, kad išsipildytų pranašystės.“ Tada Aš daviau savo mokiniams paskutinius pamokymus, kuriuos įspaudžiau į jų sielas savo meilės dieviškąja ugnimi. Aš su savo mokiniais išvykau į Jeruzalę. Kai perėjau pro miesto vartus ant nuolankaus ir švelnaus asilo, minia – tarp kurios buvo ligoniai, kuriuos Aš išgydžiau, –

akli, kurie vėl matė, raišieji, kurie vėl vaikščiojo, ir nuliūdusieji, kurie buvo paguosti ir pilni vilties, – giedojo himnus, šlovinimo ir pagyrimo giesmes, nes pagaliau atėjo pažadėtasis Išganytojas. Niekas nežinojo, kad per tą Paschą Aš būsiu aukos ėriukas.

27. Man įžengus ir mano žvilgsnio šviesoje širdys sudrebėjo, ligoniai pasveiko, o iš jų krūtinės liejosi šlovinimo ir padėkos žodžiai Rabinui. Tuomet prie manęs priėjo fariziejai ir tarė: „Viešpatie, pasirūpink, kad tavo mokiniai ir šie žmonės nustotų triukšmauti, nes jie sutrikdo miesto tvarką šventės metu“; o aš jiems atsakiau: „Iš tiesų, jei jie nutiltų, akmenys šauktų iš džiaugsmo“. Tie fariziejai pasitraukė; tačiau jų širdys, bijančios ir susirūpinusios dėl Jėzaus darbų, jau ėmė kurstyti išdavystę.

28. Taip Aš pasiekiau šventyklos vartus, kuri kurį laiką buvo Viešpaties tautos šventovė, o vėliau jie ją pavertė turgaus salė, ir išvariau iš jos jos išniekintojus.

29. Tų, kurie save vadino Viešpaties tarnais ir Įstatymo mokytojais, širdys ir darbai, atsižvelgiant į Jėzaus darbus, palaipsniui buvo demaskuoti; nuo to laiko jie reikalavo Jį nužudyti, kad neprarastų savo galios, kuriai grėsė pavojus.

30. Vienas iš mano mokinių, kuris dažnai girdėjo mano meilės žodį, kalbantį apie Dvasios karalystę, ir kuris savo širdyje jautė savo Mokytojo glamonę ir meilę, dėl savo silpnumo ir tikėjimo mano pažadais trūkumo tapo vartais, pro kuriuos įžengė žmogiškasis piktumas, kuris nukrito ant manęs kryžiaus pavidalu. Su kokia neapykanta šaukė tie žmonės ir reikalavo iš imperatoriaus pavaldinio, kad jis mane nukryžiuotų. Tačiau buvo būtina, kad Dievo Sūnus patirtų didelius išmėginimus, kad žmonės pamatytų jo nuolankumą, meilę ir galią.

31. To Kūno kraujas krito ant žemės, o žmogiškosios lūpos, kurios pasaulyje skelbė Dieviškąjį Žodį, iki paskutinės akimirkos ant kryžiaus nenustojo kalbėti apie meilę ir atleidimą; ir Kristus tapo viena su Tėvu, nes „Žodis“, kuris tapo žmogumi, kad būtų išgirstas pasaulyje, visada buvo Dieve.

32. Po daugelio metų miestas ir ta išniekinta šventykla buvo sunaikinti, kad išsipildytų mano Žodis; iš jos neliko nė vieno akmens ant kito. Aš buvau pasakęs, kad galiu sunaikinti Saliamono šventyklą, kad ir kokia karališka, didinga ir puiki ji būtų žmonių akyse, ir per tris dienas ją atstatyti.

33. Iš tiesų, sakau jums, žmonės nesuprato tų žodžių dvasinės prasmės; nes man laikas nepraeina, nes aš esu amžinybė. Žiūrėkite, čia aš esu Trečiajame Laike, trečią dieną, ir klijuoju pamatą tikrajai šventyklai bei ją statau žmonių sielose.

34. Elijas buvo išrinktas jums paskelbti, kad Septynių antspaudų knyga buvo atplėšta ir kad ji buvo atversta prie Šeštojo antspaudo. Mano Žodis atėjo pilnas šviesos, kad uždegti jūsų tikėjimą, kad jūs daugiau nekristumėte į stabmeldystę ir kad leistumėte Man pastatyti savo šventyklą jūsų širdyse. Žiūrėkite, žmogaus rankų darbai yra sunaikinti, o Dvasios darbai yra amžini.

35. Pasiklydę bus surasti, o supainioti – apšviesti, ir visi ras kelią, kuris juos nuves į Pažadėtąją žemę.

36. Jei čia, žemėje, nenorėjote Manęs atpažinti ir neleidote Man jūsų surinkti, kaip paukštis surenka savo jauniklius po savo sparnais, tai anapus šio pasaulio Aš jus amžinai suvienysiu po savo taikos apsiaustu.

37. Mano tauta, Aš jums priminiau savo gyvenimą tarp jūsų, nes artėja tos paskutinės savaitės, kurią Aš praleidau tarp žmonių, atminimo dienos. Šiomis dienomis jūs jaučiate, tarsi iš begalybės jums nusileistų žinia.

38. Viskas, ką matote, jums atrodo tarsi kalbėtų jums iš Manęs. Saulė, laukai, miestai, žmonės – viskas jums atrodo tarsi kalbėtų jums iš Mokytojo. Taip yra todėl, kad prisiminimas vėl leidžia jums pajusti mano buvimą, ir Aš vėl siunčiu jums savo meilės žinią.

39. Jei šiais dienomis jūsų akys nori verkti, leiskite joms verkti, jei jūsų širdis drebina meilė, taip pat leiskite jai drebėti.

40. Kristus, kurio žemiškąjį apvalkalą sunaikino minia, yra tas pats, kuris šiandien apsireiškia; nes žmonės sunaikino kūną, o ne „Žodį“, kuris per jį kalbėjo.

41. Kokia mirtis galėtų sustabdyti mano žingsnius, ar koks kapas galėtų mane sulaikyti? — Vis dėlto jūs, nenorėdami to, nesuvokdami to, savo širdyse palaidojote tiesą, kurios esmė yra Mokytojo. Kūną, kurį turite, jūs pavertėte savo sielos kapu.

42. Leiskite sielai nuimti jūsų širdies kapo akmenį, kad ji, pripildyta šviesos, pakiltų į tikrąjį gyvenimą.

43. Štai kaip Aš jums paprastai paaiškinsiu tai, ką jūs laikote sunkiai suprantamu: Kristus ir Dieviškoji Meilė yra pats Tėvas. Jėzus buvo tobulas žmogus, skelbęs Dievo žinią. Jis buvo aukščiausias dvasinio tobulumo išraiškos pavyzdys — todėl Jis vadinamas Dieviškuoju Mokytoju.

44. O mylimieji mokiniai! Kai galvojate apie darbus, kuriuos Aš atlikau pasaulyje, jaučiatės pernelyg nepatyrę ir maži, kad galėtumėte daryti taip pat kaip Aš. Kai mąstote apie laiką, kuris praėjo nuo tų dienų, suprantate, kad dvasiškai esate labai mažai išsivystę. Yra akimirkų, kai jaučiate troškimą ir būtinybę ugdyti savo dvasinius sugebėjimus, kad galėtumėte tiesiogiai priimti mano žinias, taip pat įžengti į ateitį ir, pasitelkdami

Dvasios savybes, išspręsti konfliktus, išbandymus ir chaosą, kurie jus supa žmonijos viduje.

45. Kaip jūs trokštate žvelgti Dvasios žvilgsniu! Ir jūs žvelgsite, bet tik tada, kai atrasite, kad geriau suprantate Viešpaties apreiškimus, kai tik leisite, kad jus vestų Dvasios šviesa, apšviečianti jūsų sielą.

46. Kol kas studijuokite šią žinią ir užrašykite ją, nes ateis laikai, kai šio žodžio nebegirdėsite, ir tada jums liks tik Raštai.

47. Aš noriu, kad mano Žodis, kai iš jo bus sudarytos knygos, kurios turi būti išplatintos po visą žemę, būtų atspausdintas nepriekaištingai, toks pat tyras, koks jis išėjo iš Manęs.

48. Jei įtrauksite tai į savo knygas, iš jo spindės šviesa, kuri apšvies žmoniją, o jo dvasinę prasmę pajus ir supras visi žmonės.

49. Mano šios epochos žinia taip pat bus neigiama ir kovojama su ja. Kai kurie sakys, kad mano pasirodymas neturėjo prasmės; bet nesijaudinkite, nes ir mano Antrojo Laiko darbas buvo aptarinėjamas, neigiamas, išjuokiamas, ir vis dėlto viena širdis po kitos ir viena dvasia po kitos pripažino ir įvertino tą kančių kelią, kurį Aš išgyvenau tarp jūsų.

50. Žinokite, mano tauta, kad buvo ir tebėra tokių, kurie sako: „Ką Jėzaus skausmas turi bendro su mūsų išgelbėjimu? Jo kančia negali mums suteikti palaimos.“ Tačiau Tiesos Dvasia jums sako: per Jėzų aš buvau tarp žmonių kaip tos kvepiančios gėlės, kurios kvepia to, kuris atėmė jų gyvybę, rankas.

51. Tas kryžius, kurį jūs man davėte ir kurį aš priėmiau, buvo mano meilės jums įrodymas, taip pat įrodymas, kad jūs išsigelbėsite mano pavyzdžiu. Kodėl manote, kad – jeigu būčiau žinojęs, jog mano auka bus beprasmiška – būčiau ją jums pasiūlęs? Ar neprisimenate, kad aš jums sakiau, jog Tėvo darbe nė viena sėkla nepasimeta?

Kai buvo atverta Mokytojo šoninė, Jis norėjo, kad jūs joje pamatytumėte vartus, kurie atsivėrė, kad jūs visi gyventumėte amžinybėje, ir pirmasis, kuris pamatė šiuos vartus, buvo kareivis, kuris savo ietimi perdūrė Jėzaus kūną.

52. Mano meilė yra kaip medis, kuris suteikia kvapą kirvio kirviui, atimančiam jo gyvybę. Kiekvienas kraujo lašas iš to kūno pasklido po šią žmoniją, atleidžiant visiems ir persmelkiant jų egzistenciją dieviškąja mano mokymų esme.

53. Tačiau jei šiai žmonijai savo aklume atrodo, kad tos aukos nepakako jos išgelbėjimui — čia vėl yra mano Žodis — ne žmogaus žodis, kuris nesugebėjo išaiškinti tos žinios, bet mano Žodis, kuris moko jus mano mokymo ir mano darbų nemirtingos esmės — dieviškojo paaiškinimo, per

kurį žmonės supras dvasinę to Kraujo, kuris buvo pralietas ant Golgotos iš meilės žmonijai, vertę.

54. Aš jums sakau, kokia yra tos aukos prasmė, nes jūs priklausote Man, kaip ir Aš priklausau jums.

55. Aš niekada nemačiau priešo nė viename kūrinyje, nes jūs visi esate mano vaikai. Žodis „priešas“, vartojamas žmogaus brolio atžvilgiu, suteikia gėdą tam, kuris jį ištaria.

56. Longinas* perdūrė mano šoną, ir Aš išliejau ant jo kraują, kuris tapo šviesa jo akluose.

**Romėnų kario vardas.*

57. Aš noriu, kad jūs būtumėte tokie kaip jūsų Mokytojas, kad galėtumėte teisėtai
vadinti savo mokiniais. Mano palikimas – tai meilė ir išmintis. Būtent Kristus atėjo pas jus, ir būtent Kristus šiuo metu kalba jums; tačiau nebandykite atskirti Manęs nuo Dievo ar matyti Mane atskirai nuo Jo, nes Aš esu ir visada buvau viena su Tėvu. Aš jums sakiau, kad Kristus yra Dieviškoji Meilė; todėl nebandykite atskirti Manęs nuo Tėvo. Ar manote, kad Jis yra Tėvas, neturintis meilės savo vaikams? Kaip jums kilo tokia mintis? Atėjo laikas, kad tai suprastumėte.

58. Niekas neturi gėdytis vadinti Dievą, Kūrėją, Tėvu, nes tai yra Jo tikrasis vardas.

59. Aš vėl atnešiau jums šviesą, kad jūs suprastumėte tai, ko anksčiau negalėjote suvokti.

60. Jei prieš siųsdamas jūsų sielą į žemę Aš jai sakiau, kad duosiu jai mokymų pasaulį, tai šiandien sakau jai, kad siūlau jai išminties dangų.

61. Eikite šiuo dvasinio tobulėjimo keliu, ir jūs gausite tą dangų, apie kurį jums kalbu.

62. Dvasios išmintis yra šviesa, kuri niekada neužgęsta.

63. Aš esu Mokytojas, Aš esu Kristus, kuris kalba jums per sąžinę – taip, kaip tik Aš galiu, kad pasiektų kiekvieną iš jūsų, ir kuris glosto jus, kai kalba su jumis.

64. Čia jūs turite Mane ir matote, kaip Aš ieškau, atrodytų, beverčių būtybių meilės darbui, apie kurias žinau, kad jos man tarnaus, nes Aš jas sukūriau.

65. Aš naudojuosi jūsų dvasia, jūsų valia, jūsų širdimi, jūsų protu, ir kol pasieksite savo pasirengimo ir apšvietimo momentą – kai galėsiu pasinaudoti jumis, paverčiant jus savo įrankiais – aš palieku jums savo mokymus, kad išmoktumėte išmintingą pamoką.

66. Išgyvenkite šias prisiminimų dienas, kol Aš jus ruošiu savo Žodžiu. Mąstykite, pasinerkite į tą valandą, kai žemė pasipriešino žmonių nedėkingumui ir dangus aptemo, bet Avinėlis nesipriešino.

67. Mokytojo žvilgsnis į Golgotą buvo liūdnas, tačiau juo Jis jus laimino. Dėl tų žmonių minios Jis nuėjo į mirtį, bet Jis žinojo, kad netrukus prisikels visų širdyse, jei jos atsivers į tikėjimą.

68. Tie, kurie eina į Jeruzalę, sako, kad tose vietovėse vyrauja atmosfera, kuri stebina sielą, ir kad net šviesa atrodo keista.

69. Iš tiesų, sakau jums, tai Dvasios balsas, tai prisiminimai, kurie verčia širdį drebėti, ir nors Jėzus ten mirė ir žmonija Jo daugiau nematė, Kristus pasirodo visur savo esybe, buvimu ir galia.

70. Vyrų ir moterų karavanai keliauja į Jeruzalę, ir, įžengę į tas vietas, kartais jiems į galvą ateina malonūs, kartais kartūs prisiminimai. Jie randa viską persmelktą Jėzaus buvimu. Bet kam taip toli keliauti ieškant materialių pėdsakų, jei kiekvienas turi mano dieviškąjį buvimą savo sieloje, kur bebūtų?

71. Norėčiau, kad šis mokymas paskatintų jus visus nešti brolystės, gerosios naujienos ir meilės žinią – sveikinimą, lašelį gydančio balzamo, draugišką apkabinimą visiems jūsų artimiesiems.

72. Aš atėjau šiuo metu, kad jūs iš žemės, per mano mokymų šviesą, pamatytumėte Naująjį Jeruzalę, spindinčią baltą miestą, pažadėtą Dvasiai, kurį mano apaštalas Jonas matė savo Apreiškime. Tačiau, nors pirmojoje Jeruzalėje žmonių piktadarystė pakėlė mane ant kankinimo kryžiaus, Naujajame mieste, kuris bus dvasinis, sielos pakels mane ant savo meilės aukuro.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 20

1. Mano Žodžio knyga yra dieviškosios ir tikrosios meilės knyga; joje rasite nekintamą tiesą. Pasinaudokite ja, ir rasite išmintį, kuri padės jums tobulėti ir pasiekti amžiną ramybę. Tas, kuris iškraipo ar keičia jos prasmę, pražus, o tas, kuris praleidžia ar prideda bent vieną žodį, kuris neatitinka mano tobulos mokymo, sunkiai pažeidžia mano įstatymą.

2. Išsaugokite šį Žodį jo pirminėje grynumoje, nes tai yra gražiausias palikimas, kurį Aš paliksiu žmonėms. Užrašykite mano mokymą ir paskelbkite jį savo artimiesiems; ištikimai saugokite jį, nes esate atsakingi už šį palikimą.

3. Rytoj žmogus jame atras mano apreiškimo esmę, kuri savo mokymų šviesa ves jį tiesos keliu.

4. Šie raštai bus perduodami iš tėvų vaikams kaip gyvojo vandens šaltinis, kurio srovė tekės neišsenkama ir eis iš širdies į širdį. Studijuokite didžiojoje Gyvenimo knygoje, Dvasinio tobulėjimo knygoje, kuri jums paaiškins dieviškus apreiškimus, kuriuos gavote per amžius.

5. Argi Aš jums nepažadėjau, kad kiekvienas pažinimas bus atkurtas savo pirminėje tiesoje? Nes tai yra laikas, kuris jums buvo paskelbtas.

6. Iš tiesų sakau jums: kas apmąsto mano knygos mokymus ir gilinasi į juos su tikru troškimu padidinti savo žinias, tas laimės šviesą savo sielai ir pajus mane arčiau savęs.

7. Senovės ir šių dienų mitai žlugs; viskas, kas vidutiniška ir klaidinga, sugrius; nes ateis laikas, kai jūs nebegalėsite maitintis netobulumais, ir tada siela išsirengs ieškoti tiesos, kad ji taptų vieninteliu jos maistu.

8. Šiuose mokymuose žmonija atras mano apreiškimų esmę, kurios iki šiol nesuprato dėl dvasinio brandumo stokos. Nuo seniausių laikų Aš ją jums patikėjau per savo pasiuntinius, žinianešius ir vertėjus, tačiau ji jums tarnavo tik tam, kad iš jos kurtumėte mitus ir tradicijas. Apsvarstykite ir studijuokite šį mokymą su pagarba ir meile, jei norite išvengti šimtmečių sumaišties ir kančių. Tačiau turėkite omenyje, kad jūs neįvykdysite savo užduoties, jei pasitenkinsite tik knygos turėjimu; ne, ji turi jus pažadinti ir pamokyti, jei norite būti tikri mano mokiniai. Mokykite pavyzdžiu, meile ir pasiaukojimu, kuriuos Aš jums parodžiau.

9. Pasiruoškite skaitydami šią mano diktuotą knygą ir nuspręskite mokyti savo veiksmais, geranoriškais žodžiais, gerais darbais, tikros gailestingumo ir meilės žvilgsniais.

10. Šis mano bendravimo su jumis laikas bus nepamirštamas jūsų sielai; jame liks neištrinamas mano žodžių pėdsakas, kaip jame liko ir prisiminimas apie mano praeities pamokymus.

11. Mylimi mokiniai, savo dvasine jautrumu išmokite suvokti dieviškąją prasmę, glūdintį mano žodyje, tada, jei juo vadovausitės, niekada nenuklysite nuo tikrojo kelio.

12. Vargas tam, kuris mano žodį aiškina pagal savo nuožiūrą, nes už tai jis bus atsakingas prieš mane.

13. Žemėje daug žmonių pasišventė tiesos iškraipymui, nesuvokdami atsakomybės, kurią turi kaip Tėvo meilės darbo bendradarbiai. Šiuo teismo metu, kurio daugelis nežino, nes nemoka aiškinti to, ką patiria, teismas vyksta kiekvienoje sieloje ir reikalauja iš jos ataskaitos už darbus, atliktus pagal Meilės įstatymą ir jį pažeidžiant, per jos piligrimystę šiame pasaulyje.

14. Kas šiose raštuose pakeis mano apreiškimų, duotų įkvėpimo dėka, prasmę, bus atsakingas prieš Mane už savo poelgius. Todėl turite elgtis sąžiningai, nes šie mokymai yra mano meilės palikimas mano vaikams, kurie, ar įsikūniję, ar dvasioje, laukia išsamesnių mokymų.

15. Dvasinis pranešimas, kurį girdite, yra dangiškoji šviesa, pasireiškianti per žmogiškus įrankius, kurie ją suvokia ekstazės būsenoje. Jei netikite, kad tai Kristus, kuris dvasiai pasireiškia šia forma, duokite Man vardą, kokį norite; tačiau pajuskite žodžio, kuris liejasi iš šių lūpų, esmę. Tik taip suprasite, kad Tas, kuris taip mylėdamas kviečia jus į taikos ir gėrio kelią, negali būti niekas kitas, kaip Kristus, kurį jūs teisingai vadinate Dieviškuoju Mokytoju.

16. Vėliau jūs suprasite, kad taip pat, kaip Aš siunčiu mintis, kurios visai visatai yra šviesos blyksniai, taip ir jūs, iš to dvasinio tobulėjimo lygio, kuriame esate, galite perduoti savo meilę „ “ mintims ir savo brolių sieloms kaip dvasinę žinią.

17. Pasisotinkite meile, pajuskite ją dvasiškai, kad galėtumėte ją parodyti savo artimiesiems. Nebūkite abejingi mano mokymams, kad vėl nepatektumėte į sumaištį tarp žmonių, kuriems trūksta tikėjimo ir dvasingumo.

18. Aš duodu jums pamokymą, panašų į tą, kurį daviau jums praeityje, kad per jį pažintumėte save ir žinotumėte, kas esate ir kokiu tikslu buvote sukurti. Tai bus saugiausias žingsnis, kurį galite žengti, norėdami pažinti Mane. Todėl klausiu jūsų: kaip norite pažinti Tėvą, jei net savęs nepažįstate?

19. Aš esu Tas, ko jūs vis dar negalite suvokti visoje jo pilnatvėje, nes jūs vis dar gyvenate kūne ir nevykdote mano įsakymų. Jūs esate pavergti materijai, ir kadangi joje turite ribotą protą, jūs tyrinėjate Mane pagal savo materializmą. Nustokite mane tyrinėti už mano įstatymo jums nubrėžto kelio ribų, nes tai tik atves jus nuo kelio. Vietoj to pažinkite save, mylėdami vieni kitus; studijuokite dieviškus apreiškimus, kurie per amžius sudaro

mano tobulą mokymą. Nesistenkite Manęs ieškoti su tomis menkomis ir skurdžiomis žiniomis, kurias šiuo metu turite, nes taip pateksite į sumaištį.

20. Žinokite, kad natūrali žmogaus būsena yra gėrio, sielos ramybės ir harmonijos su viskuo, kas jį supa. Kas gyvenime nuolat laikosi šių dorybių, tas eina tikruoju keliu, kuris jį nuves prie Dievo pažinimo. Tačiau jei nukrypsite nuo šio kelio ir pamiršite įstatymą, kuris turi vadovauti jūsų veiksmams, turėsite ašarodami atitaisyti akimirkas, kurias praleidote toli nuo dvasinio pakilimo kelio, kuris yra natūrali būsena, kurioje žmogus visada turi likti.

21. Jūs nejaučiate meilės savo artimiesiems, todėl jus nuolat kankina skausmas. Jūs pamiršote mano įsakymą, kuris sako jums: „Mylėkite vieni kitus“, kuris moko jus didžiausios iš visų išminties.

Kur, o žmonės, jus nuvedė jūsų ieškojimai apie Dievą? — Į brolių žudymo karą, į chaosą; štai jums jūsų klaidos pasekmės. Šiandien jūs savo nuodėmes nuplaunate savo krauju, ašaromis ir neviltimi. Taip jus mato mano Dvasia. Todėl nusisukite nuo pražūtingo, vykdykite mano įstatymą, pripažinkite vieni kitus broliais, ir harmonijos, abipusio supratimo ir meilės oje jūs atpažinsite savo Viešpatį.

22. Gerai apmąstykite mano mokymus, kurie yra aiškūs ir paprasti; tačiau nebandykite iš pradžių išsiaiškinti Begalybės, nes suklysite.

23. Kaip galite sakyti, kad mylite savo Dievą, jei pirmiau Jo nemylėjote savo artimuose? Pajuskite savo širdyse šio žodžio gerumą, mokiniai — prisiminkite, kad jo esmė yra mano esmė, tiesa ir meilė. Žodis ir užrašas yra jūsų, yra žmogaus darbas. Aiškinkite ir paaiškinkite vieną ir kitą, tada jūsų išvados bus gilios, tvirtos ir teisingos.

24. Išsilaisvinkite iš savo materializmo, semdami iš mano žodžių gydomąjį balzamą. Suvokite, kaip tarp jūsų knygos puslapių vis dar glūdi mano spindesys ir mano glamonė!

25. Pasidalinkite su tais, kuriems reikia šio amžinojo gyvenimo duonos, kurią šiandien gaunate mano žodžiuose, ir rytoj nepraleiskite progos jos pasiūlyti sieloms, kurios dėl savo menko išsivystymo neturi vilties išsigelbėti, skaitydami šiuos mokymus. Pasigailėkite tų, kurie kenčia.

26. Sėkite mano meilės žodį savo artimuose; su meile širdyse neįmanoma, kad suklystumėte. Jei sugebėsite išsaugoti šį dieviškąjį lobį, išvengsite daugybės kančių ir pažengsite savo tobulėjime, o mylimieji mokiniai, tuo pačiu padėdami savo artimiesiems priartėti prie Manęs.

27. Tarp žmonių yra tokių, kurie išsivalė per skausmą ir su ilgesiu laukia iš jūsų mano taikos žinios. Aš jums sakiau, kad sielų, pažymėtų šiai sudėtingai užduočiai, skaičius yra begalinis, jūs negalite jo apskaičiuoti nei įsivaizduoti. Palikite šią meilės sėklą visose sielose.

28. Jūs visi žengiate dvasinio tobulėjimo laiptais; vieni pasiekė tokį lygį, kurio jūs šiuo metu dar negalite suvokti, kiti eina paskui jus.

29. Didžiosios sielos, didžios dėl savo kovos, dėl savo meilės, dėl savo pastangų, siekia harmonijos su savo mažaisiais broliais ir seserimis, su nutolusiaisiais, su neatsakingaisiais; jų užduotys yra kilnios ir aukštos, jų meilė mano Dieviškumui ir jums taip pat yra labai didelė.

30. Šios sielos žino, kad jos buvo sukurtos veiklai, aukštesnei raidai; jos žino, kad Dievo vaikams nėra neveiklumo. Kūrinijoje viskas yra gyvenimas, judėjimas, pusiausvyra, harmonija; todėl šios nesuskaičiuojamos būtybės dirba, stengiasi ir džiaugiasi savo kovoje — suvokdamos, kad tokiu būdu jos šlovina savo Viešpatį ir tarnauja savo artimųjų pažangai bei tobulėjimui.

31. Šiandien, kai esate nukrypę nuo kelio, kurį jums nurodo mano Įstatymas, jūs nežinote, kokį poveikį jums daro šie jūsų broliai ir seserys; tačiau jei turėsite jautrumo, kad galėtumėte suvokti šias spinduliuotes, įkvėpimus ir žinutes, kurias jie jums siunčia, turėsite bent menką supratimą apie begalę užsiėmimų ir kilnių darbų, kuriems jie skiria savo egzistenciją.

32. Turite žinoti, kad tos sielos, mylėdamos ir gerbdamos Kūrėjo įstatymus, niekada nepaima to, kas joms nepriklauso, nei liečia draudžiamų dalykų, nei įsibrauna ten, kur žino, kad negalima, kad nesukeltų disonanso tarp pagrindinių Kūrimo elementų.

33. Kaip skirtingai elgiasi žmonės Žemėje, kurie, siekdami būti dideli ir galingi pasaulyje, be mažiausio pagarbos mano mokymams, mokslo raktu ieško griaunančių gamtos jėgų, atveria vartus į nežinomas jėgas ir taip griauna juos supančios gamtos harmoniją!

34. Kada žmogus išmoks tapti imlus, kad galėtų išgirsti Dvasinio pasaulio išmintingus patarimus ir taip leisti jam vadovauti savo įkvėpimams?

35. Iš tiesų, sakau jums, to pakaktų, kad saugiu keliu pasiektumėte kalno viršūnę, kuri jums priklauso; ten jūs pamatytumėte prieš save tiesų ir šviesų taką, kurį nuėjo sielos, kurios dabar yra čia tik tam, kad darytų jums gera ir padėtų jums jūsų varguose, žingsnis po žingsnio priartindamos jus prie kelio pabaigos, kur jūsų Tėvas laukia jūsų visų.

36. Kadangi Aš jums kalbėjau apie tų būtybių gerumą ir dvasinį aukštumą, turiu jums pasakyti, kad jos, kaip ir jūs, nuo pat pradžių turėjo valios laisvės dovaną, tai yra tikrą ir šventą veikimo laisvę, o tai yra Kūrėjo meilės savo vaikams įrodymas.

37. Kas taptų iš dvasios, jei ji būtų atimta laisvos valios? — Visų pirma, ji nebūtų dvasia, ir todėl nebūtų būtybė, verta Aukščiausiojo. Ji būtų kažkas panašaus į tas mašinas, kurias jūs gaminate, kažkas be savo gyvenimo, be intelekto, be valios, be siekio.

38. Kaip Aš jums pranešiau, jūsų mokslas palaipsniui atranda, kad visur yra energija, judėjimas, virsmas.

39. Ar būtumėte galėję atrasti viską, ką žmonija atrado per mokslą, jeigu nebūtumėte turėję laisvės tyrinėti, studijuoti ir eksperimentuoti? Be to — ar galėtumėte priimti šį dvasinį apreiškimą tokiu būdu, kokiu jį turite, jeigu jūsų dvasia būtų mačiusi kliūčių šiems apreiškimams?

40. Jūs man sakote, kad dėl savo valios laisvės patekote į klaidas ir klydimus. Aš jums atsakau, kad šia dovana galite begalinai pakilti virš to taško, nuo kurio pradėjote savo vystymąsi.

41. Be valios laisvės Aš kiekvienai sielai daviau savo Šviesą į jos dvasią, kad niekas nepasiklystų; tačiau tie, kurie nenorėjo klausytis mano balso arba, trokšdami dvasinės Šviesos, nenorėjo pasinerti į savo vidų, netrukus leidosi suvilioti nesuskaičiuojamų žmogiškojo gyvenimo grožybių, prarado mano Įstatymo atramą savo sielai ir turėjo klupinėti bei kristi.

42. Vienas vienintelis nusižengimas sukėlė daug skausmingų pasekmių, nes netobulumas nesiderina su dieviškąja meile.

43. Tuos, kurie nuolankiai ir atgailaudami tuoj pat sugrįžo pas Tėvą ir nuolankiai Jo prašė, kad Jis juos apvalytų ir atleistų už neseniai padarytus nusižengimus, Viešpats priėmė su begaline meile ir gailestingumu, paguodė jų sielas, išsiuntė juos atitaisyti savo klaidas ir sustiprino juos jų užduotyje.

44. Nemanykite, kad po savo pirmojo nepaklusnumo visi sugrįžo nuolankiai ir atgailaudami. Ne, daugelis atėjo kupini išdidumo ar pykčio. Kiti, apimti gėdos, suvokdami savo kaltę, norėjo pateisinti savo nusižengimus prieš Mane, ir, toli gražu nesistengdami apsivalyti atgaila ir pasitaisymu – kurie yra nuolankumo įrodymas – nusprendė sau susikurti gyvenimą pagal savo norus, nepaisydami įstatymų, kuriuos nustato mano meilė.

45. Tuomet įsigaliojo mano teisingumas – bet ne tam, kad juos nubaustų, o tam, kad juos pataisytų; ne tam, kad juos sunaikintų, o tam, kad juos išsaugotų amžinai, suteikdamas jiems visapusišką galimybę tobulėti.

46. Kiek daug iš tų pirmųjų nusidėjėlių vis dar nesugeba išsilaisvinti iš savo dėmių; nes nuo vieno kritimo prie kito jie vis giliau ir giliau nugrimzdo į bedugnę , iš kurios juos galės išgelbėti tik mano Įstatymo laikymasis.

47. Taip pat sakau jums, kad tarp tų dvasinių būtybių, apie kurias jums kalbėjau šio mokymo pradžioje ir kurios jums yra globėjai, mokytojai, patarėjai, vadovai ir gydytojai, yra ir tokių, kurios patyrė tuos kritimus ir kančios taurę, kurią sukelia nepaklusnumas; bet jie laiku apmąstė savo darbus ir apsivalė gėrio, meilės, gailestingumo ir atpirkimo vandenyse.

48. Imkite juos pavyzdžiu, mano vaikai, pakilkite virš nuodėmės kaip jie, kad ir jūs pajustumėte dievišką džiaugsmą, kartu su Tėvu dirbdami visų būtybių laimei.

49. Supraskite, kad esate išbandymų kelyje savo tobulėjimo, kur gaunate gyvenimo pamokas, ir šios pamokos yra įvykiai, su kuriais susiduriate savo kelyje.

50. Jūs esate kaip paukščiai, kurie pasistatėte šį lizdą, kur susirenkate laukti lakštingalos* atvykimo. Kartais audra plaka medį, ir jūs išsigandę pabėgate, ieškote prieglobsčio ir sutrikę klausiate: „Kodėl Mokytojas tai leido?“ Tačiau Mokytojas jums sako: „Aš leidžiu šiuos išbandymus, kad patys patirtumėte, ar tai, ką pastatėte, yra tvirta, ar vis dar trapi.“

**Poetinis simbolis, reiškiantis Viešpaties balsą per žmogiškąjį „balsą“.*

51. Ši maldos namai, kaip ir visos vietos, kuriose susirenkate klausytis mano žodžio, yra veikiami laikmečio permainų, apie kurias jums sakiau, kad jos yra jums pamokos ir išbandymai.

52. Gyvenkite dvasiškai vieningi, kad visada, kai matysite save audros blaškomus, kiekvienas užimtų savo vietą ir liktų tvirtas, kol audra praeis ir ramybė vėl sugrįš pas jus; tačiau jei manysite, kad nesugebate susivienyti ir pasipriešinti priešiškumui, tada būsite panašūs į raišą, kuris nebesistengia judėti, nes žino, kad jo galūnės yra neveiksnios. Kam gi tarnauja jūsų sieloje esančios gebėjimai, jei, vos atėjus valandai jas įvertinti, jūs abejojate, prarandate drąsą ir apleidžiate savo dvasinę užduotį?

53. Ar abejojate mano buvimu, nes išbandymai plaka tą vietą, kurioje susirenkate? Sakau jums, kad Aš pasirodau ir kalbu net tada, kai šių vietų nebėra.

54. Nebūkite fanatiški dėl materialių susirinkimų vietų. Argi nesuprantate, kad nesunaikinama ir amžina šventovė yra ta, kurią jūs statote savo širdyse?

55. Ramybės valandomis apmąstykite save, kad jūsų sąžinė pasakytų, ar jūsų darbų vertė yra tikra, ar tik tariama, ar jūsų nuopelnai laikomi tokiais tik jūsų pačių akyse, ar jie pasiekė Mane.

56. Jūs nesiruošiate ateinantiems laikams, nors turite mano apreiškimą ir džiaugiatės klausydamiesi mano išmintingų ir mylinčių žodžių. Pažvelkite į savo artimus, kurie nepriima šios žinios – kaip jie kuria, dirba ir stato, nors didžioji dalis jų veiklos yra materialaus pobūdžio! Imkite pavyzdį iš jų pastangų ir vienybės!

57. Jie taip pat yra puolami, persekiojami ir smerkiami; nepaisant to, jie neabejoja Manimi. Tačiau jūs, kurie buvote pavadinti mano naujaisiais

mokiniais ir klausotės mano apreiškimo kaip Šventosios Dvasios, abejojate, nes matėte, kaip šis susirinkimų namas akimirkomis buvo pakliuvęs į jūsų gyvenimui būdingas sunkumus ir išbandymus.

58. Vaikai auga ir tampa suaugusiais, kad savo ruožtu taptų tėvais; tačiau jūs savo sieloje liekate vaikiški ir nenorite augti nei gilinti savo žinių ir meilės.

59. Visiems sutvertiesiems, atsižvelgiant į Tėvo tobulumą, yra tinkamas paaiškinimas ir priežastis jų egzistavimui; tačiau jūs nematote nei tobulumo, nei teisingumo, nei priežasties tam. Jei darbai nėra tokie, kaip jūs juos suprantate, jūs abejojate; jei jūsų viltys neišsipildo, jūs abejojate; kiekvienoje savo kančioje jūs abejojate Manimi, o kai matote, kaip išsiveržia gamtos jėgos, jūsų abejonės auga.

60. Kurį vietą man skiriate, jei nemylite manęs kaip savo Dievo ir Tėvo? Jūs mąstote siaurai ir menkai, nesuprasdami žinios, kurią jums duodu kiekviename išbandyme. Iš tiesų sakau jums: jei iššifruosite mokymų, kuriuos jums siunčiu per gyvenimą, prasmę, žinosite, kas aš esu, ir suprasite kiekvienos pamokos priežastį.

61. Taip, kaip jūs mokotės skaityti pasaulyje, taip mokykitės Dvasios mokymo ir jos meilės kalbos.

62. Kai kurie tiki, kad šis pasaulis yra skirtas tik materialiam kūnui, kad jame triumfuotų kūno aistros; tačiau taip jie stabdo sielos tobulėjimą.

O žmonės – maži ir tuščiagarbiai – kurie norite kurti gyvenimą pagal savo valią! Supraskite, kad šis pasaulis yra skirtas tiek kūnui, tiek sielai; todėl Aš visada mokiau jus vykdyti kūno įstatymą, kad tuo pačiu padėtumėte sielai jos tobulėjime. Antrajame Laike materialumui pririštiems žmonėms, kad jie suprastų, turėjau pasakyti: „Atiduokite Dievui, kas Dievo, o imperatoriui – kas imperatoriaus“.

63. Norint nugalėti silpnumą, skurdumą, vargą ir aistras bei pašalinti abejones, būtinas tikėjimas ir geri darbai – tai dorybės, kurios įveikia neįmanomą; prieš jas sunkumai ir nepasiekiamumas išnyksta kaip šešėlis.

64. Aš sakiau žmonėms, kurie tikėjo manimi Antrajame laikotarpyje: „Tavo tikėjimas tau padėjo“. Aš tai paaiškinau taip, nes tikėjimas yra gydanti jėga, keičianti jėga, o jo šviesa nugalėja tamsą.

65. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: neįmanomo dalyko nėra. Net tokiuose smulkiuose dalykuose kaip jūsų sveikatos sutrikimai kreipkitės į Dievą su tikru tikėjimu ir pasitikėjimu Jo buvimu, ir šis Dievas, kuris gyvena kiekviename iš jūsų – kuris žino, ko jums reikia ir ką jaučiate, duos jums pagal savo valią.

66. Mokyme, kurį skelbiau, kai buvau žemėje, ir kuriuo šiandien jus mokau per žmogiškąjį balso nešėją, pasireiškia mano Dvasia; todėl mano

mokymas jus atgaivina ir tuo pačiu stiprina, nes tai nėra žodis, kuris tik glosto materialius pojūčius, bet kuris maitina sielą.

67. Todėl kai kurie iš minios, kuri mane klausosi, ateina pasveikti išminties žodžiu, paguoda, kurią jis teikia; kiti ateina palengvinti savo nuodėmių naštą, kai išgirsta mano mokymą apie teisingumą, atleidimą ir meilę.

68. Kai girdite mane taip kalbant, jūsų skausmo jautrūs širdys sudreba, o kai mane šaukiate kaip gydytoją, aš priartėju prie jūsų, kad jus išgydyčiau.

69. Pajuskite, kad mano meilė kaip paguodos apsiaustas apgaubia jus.

70. Palaiminti tie, kurie į mane deda savo viltį ir pasitikėjimą. Jauskite mane šalia savęs ir iš širdies pasakykite man savo kančias. Nebijokite, mano mylimos „avytės“, niekas taip gerai kaip aš nesupranta jūsų mikčiojančios maldos. Parodykite man savo žaizdas, nurodykite man savo kančias, ir aš uždėsiu ant jų savo meilės ir gailestingumo balzamą.

71. Aš priimu jūsų kančias, kurias tyliai man patikiate. Įženkite į dvasinę bendrystę su manimi, kad giliai pajustumėte mano buvimą savyje.

72. Jūs patirsite, kaip sielos ramybė nuramina jūsų aistrų audringą jūrą. Šiais momentais jūs tik klausėtės Manęs per balso nešėjų tarpininkavimą, ir vis dėlto – kiek daug jūsų širdys Man papasakojo. Kiek daug kančių ir kartėlių pasiekė Mane! Kiek širdžių, kenčiančių dėl nedėkingumo, nuvysta kaip nupjautos ir vėliau užmirštos gėlės! Kiek ašarų, kurios neatsispindi akyse, kurias nešiojate paslėptas širdyje, tikėdamiesi taikos akimirkos! Vyrų, moterų ir motinų skausmas. Viską surenku savo meilės galia.

73. Aš atėjau stiprinti ir ginti silpnuosius nuo skausmo; tačiau kai jie taps sveiki, apšviesti ir stiprūs, noriu matyti, kaip jie guodžia kenčiančiuosius. Jei mylėsite vieni kitus, jūsų pasaulis spindės harmonijos ir tiesos šviesa, kuri plūstels iš jų įsikūnijusių ir be kūno vaikų, kuriems šis pasaulis buvo patikėtas kaip laikina buveinė.

74. Aš dar kartą kalbėjau jums per lūpas, kurios nėra tyros, tačiau mano apreiškimo akimirkoje sugebėjo perteikti mano meilės žodį. Nemanykite, kad tai yra netobula forma, kurią Aš naudoju, kad kalbėčiau jums. Aš kreipiuosi į proto organą, o ne į nuodėmingą kūną. Mano Šviesa priartėja, kai balso nešėjas ekstazėje man atiduoda savo širdį, atiduoda man savo Būvį; tada aš jį naudoju kaip tarpininką, kad ribota, žmogiška forma pasiektų žmonių minias.

75. Tai buvo mano pažadas per Jėzų, ir Aš jį jums išpildžiau. Antrajame Laike aš sakiau savo apaštalams: „Jei Aš neišeičiau, Guodėjo Dvasia neateitų pas jus“. Taip norėjau pasakyti: jei Aš, Jėzus, neišeičiau iš kūno, negalėčiau ateiti, kad pasireikščiau jums Dvasioje. Nes Guodėjo Dvasia,

Šventoji Dvasia, kurią jums pažadėjau, esu Aš, yra mano Žodis, yra mano Meilės žinia.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 21

1. Mokiniai, jūs pamiršote tą maldos būdą, kurio Aš jus mokiau Antrajame Laike, ir Aš atėjau jums jį priminti.

2. Malda jums turi būti kažkas didingesnio ir galingesnio nei išmoktų žodžių kartojimas, kuriuo nieko nepasieksite, jei neturėsite dvasinio pakilimo.

3. Neįpraskite melstis tik žodžiais, melskitės Dvasia. Taip pat sakau jums: laiminkite malda, siųskite šviesos mintis savo artimiesiems, nieko neprašykite sau; prisiminkite: kas rūpinasi mano dalykais, tas visada turės mane kaip savo sargą.

4. Sėklą, kurią sėjate su meile, gausite atgal daug kartų.

5. Lankykite ir „patepkite“ ligonius, stiprinkite kalinius, suteikite ramybę tiems, kuriems jos reikia, ir neškite paguodą išsigandusioms širdims.

6. Žmonės tikrą meilės veiklą supainiojo su materializmu, kuris pasireiškia visuose jų veiksmuose, tuo pačiu pamiršdami vieną iš aukščiausių sielos jausmų. Aš mačiau, kaip jūs su panieka ir netgi pasibjaurėjimu duodate keletą monetų savo broliams, vargšams, ir jūs duodate monetas, nes širdyje neturite nieko, ką galėtumėte duoti. Jei bent jau duotumėte juos su meile ar noru padėti; tačiau jūs duodate juos su išdidumu, pasigyrimu ir tuo pačiu žeminate vargstančius. Jei duotumėte juos be tuštybės ar nenoro, jūsų monetos iš dalies numalšintų tų sielų, kurios yra pasirengusios visiškai atpirkti savo kaltę, troškulį meilei.

7. Tiems, kurie taip supranta labdarą ir šiais netobulais darbais bando nutildyti savo sąžinės balsą bei nori mane įtikinti, kad jie vykdo vieną iš mano aukščiausių nurodymų, sakau: Pasitraukite į savo kambarį ir pasikalbėkite su Manimi savo maldoje, kad per šį pokalbį, prie kurio kol kas nesate pripratę, savo viduje pajustumėte gėrio ir dėkingumo Tėvui kibirkštėlę ir, jaučiant savo artimųjų kančias, melstumėtės už juos, net jei tai darytumėte tik savo artimiesiems, o tai jau būtų žingsnis link dvasingumo.

8. Aš dar negaliu reikalauti iš visų žmonių pasiaukojimo ir noro padėti kitiems ar tikros meilės artimui; tačiau iš jūsų, mokiniai ir pasekėjai, kurie kasdien girdite šį balsą, kuris daro jūsų jausmus švelnesnius, aš vis dėlto tikiuosi darbų, kurie būtų verti manęs ir jūsų.

9. Jei mylėsite, kitos gėrybės jums bus suteiktos kaip priedas.

10. Meilė suteiks jums išminties suprasti tiesą, kurios kiti veltui ieško vingiuotuose mokslo keliuose.

11. Leiskite Mokytojui vesti jus visais veiksmais, žodžiais ir mintimis. Pasiruoškite pagal jo gerą ir mylintį pavyzdį, tada jūs atskleisite Dieviškąją Meilę. Taip jūs jausitės artimi Dievui, nes būsite su Juo vienybėje.

12. Jei mylėsite, jums pavyks būti švelniems, kaip buvo Jėzus.

13. Jei mylėsite, jums nereikės materialių kultų ar apeigų, nes turėsite Šviesą, kuri apšvies jūsų vidinį šventyklą, prie kurios suduš visų audrų bangos, galinčios jus plakti, ir kuri pašalins žmonijos nežinojimą.

14. Nebešventinkite Dieviškojo, nes tikrai sakau jums: didžiulė yra jūsų abejingumas Dievui, kai atliekate tuos išorinius kulto veiksmus, kuriuos perėmėte iš savo protėvių ir kuriuose tapote fanatikai.

15. Žmonija matė Jėzaus kančias, ir jūs tikite jo mokymu bei liudijimu. Kam toliau jį nukryžiuoti savo skulptūrose? Ar jums nepakanka šimtmečių, kuriuos praleidote eksponuodami jį kaip savo piktadarystės auką?

16. Vietoj to, kad prisimintumėte mane Jėzaus kankinimuose ir mirties agonijoje
, kodėl neprisimenate mano prisikėlimo, kupino šviesos ir šlovės?

17. Yra tokių, kurie, žiūrėdami į jūsų paveikslus, vaizduojančius Mane Jėzaus pavidalu ant kryžiaus, kartais manė, kad tai buvo silpnas, bailus ar bijantis žmogus, nepagalvodami, kad Aš esu Dvasia ir tai, ką jūs vadinate auka, o Aš vadinu meilės pareiga, ištvėriau kaip pavyzdį visai žmonijai.

18. Jei mąstote apie tai, kad Aš buvau viena su Tėvu, prisiminkite, kad nebuvo ginklų, jėgos ar kankinimų, kurie galėtų mane palaužti; tačiau kai Aš kaip žmogus kentėjau, kraujavau ir miriau, tai įvyko tam, kad jums duoti savo išaukštintą nuolankumo pavyzdį.

19. Žmonės nesuprato tos pamokos didingumo, ir visur jie statosi nukryžiuotojo atvaizdą, kuris yra gėda šiai žmonijai, kuri Jį – be meilės ir pagarbos Tam, kurį tvirtina mylinti – nuolat nukryžiuoja ir kasdien žaloja, nes žmonės žeidžia savo artimų širdis, už kurias Mokytojas atidavė savo gyvybę.

20. O mano vaikai, išpažįstantys įvairias tikėjimo išpažinimus, nenužudykite kilniausių sielos jausmų ir nebandykite jų numalšinti išoriniais papročiais ir apeigomis. Žiūrėkite: jei motina savo mylimam mažam vaikui neturi ką pasiūlyti materialiai, ji prispaudžia jį prie širdies, laimina visa savo meile, apdengia bučiniais, žiūri į jį su meile, maudo savo ašaromis, bet niekada nebandys jo apgauti tuščiais meilės gestais.

21. Kaip jums į galvą šauna mintis, kad Aš, Dieviškasis Mokytojas, pritariu tam, kad jūs tenkinatės kulto veiksmais, kurie neturi jokios dvasinės vertės, jokios tiesos ir meilės, kuriais bandote apgauti savo sielą, įtikinėdami ją, kad ji pasisotino, nors iš tikrųjų ji vis labiau nežino tiesos.

22. Mokykitės mylėti vieni kitus, laiminti, atleisti, būti švelniais ir mylinčiais, gerais ir kilniais, ir supraskite, kad, jei to nedarysite, jūsų gyvenime nė mažiausiai neatsispindės jūsų Mokytojo Kristaus darbai.

23. Aš kreipiuosi į visus ir raginu jus visus pašalinti klaidas, kurios tiek daug šimtmečių stabdė jūsų vystymąsi.

24. Paimkite meilę kaip skydą ir tiesą kaip kardą, tada greitai rasite kelią. Nebijokite būti meilės sėjėjais, nes Pilotas ir Kajafas jau nebėra pasaulyje, kad teistų mano mokinius. Savo gyvenimo kelyje sutiksite mažų Kalvarijų, tačiau ištverkite jas ir palikite drąsos, ramybės ir tikėjimo pėdsaką.

25. Kristus davė jums savo pavyzdį, nes Jis yra ir toliau bus Dvasia ir Tiesa, Amžinasis Mokytojas.

26. Tiesos ir paguodos Dvasia yra ta pati Dievo Dvasia, kuri gyveno mylinčiame Jėzuje, kuris gyveno tarp žmonių, ir kuri gyvens jumyse, jei mokėsite mylėti taip, kaip Jis jus mokė.

27. Jūs, kurie esate mano nauji mokiniai, klausykite: jau Antrajame Laike Aš jums kalbėjau apie save su didžiausiu aiškumu, kad apsaugočiau jus nuo pagundų ir klaidų. Kai Aš jums sakiau: „Tėvas ir Aš esame viena“, norėjau jums pasakyti, kad mano meilėje jums, mano žodžiuose ir kiekviename mano darbe jūs turite Tėvo buvimą. Nepaisant to, religijos, kurios vėliau buvo įkurtos remiantis tuo mokymu, pasidavė materializmui, sukūrusios figūras, kuriose vaizdavo Jėzaus pavidalą ir garbindavo jį per jas, pamiršdamos, kad Kristus yra jėga ir Dvasia.

28. Jei būčiau norėjęs, kad jūs mane garbintumėte Jėzaus pavidalu, būčiau jums palikęs jo kūną, kad galėtumėte jį garbinti; tačiau kadangi, įvykdžius jo užduotį, aš tą kūną pašalinau – kodėl tada žmonės jį garbina? Aš jums apreiškiau, kad mano karalystė nėra žemiška; tačiau žmonės vis tiek nori mane sulaikyti žemėje ir siūlo man karalystės, kuri yra laikina ir ribota, turtus ir galią.

29. Jėzuje buvo dvi prigimtys: viena – materiali, žmogiška, mano valia sukurta Mergelės Marijos įsčiose, kurią aš vadinau Žmogaus Sūnumi, o kita – dieviška – Dvasia, kuri buvo vadinama Dievo Sūnumi. Šioje buvo Tėvo „Dieviškasis Žodis“, kuris kalbėjo Jėzuje; kita buvo tik materiali ir matoma.

30. Kai mane tardė vyriausiasis kunigas Kajafas ir jis man tarė: „Prisiekiu tau, pasakyk man, ar tu esi Kristus, Mesijas, Dievo Sūnus“, aš jam atsakiau: „Tu pats tai pasakei“.

31. Savo apaštalams Aš buvau paskelbęs, kad sugrįšiu pas Tėvą, iš kurio atėjau. Tuo Aš turėjau omenyje Dieviškąją Dvasią, kuri apsiribojo palaimintame Jėzaus kūne. Tačiau kai savo mokiniams pranašavau, kad Žmogaus Sūnus bus išduotas ir nukryžiuotas, turėjau omenyje tik materialiąją dalį; nukryžiuoti ar nužudyti Dvasią nebūtų įmanoma, nes ji yra nemirtinga ir stovi virš visko, kas sukurta.

32. Kai Aš jums sakiau, kad įrašysiu savo įstatymą į jūsų širdis, į jūsų sielas, ir kad Aš viešpatausiu jumyse, Aš turėjau omenyje savo išmintį, savo amžinąją esybę. Jūs turite suprasti, kad ne Jėzus įsikuria jūsų širdyse, o Kristus, Amžinasis Žodis – Tas, kuris per pranašo Izaijo lūpas buvo paskelbtas kaip aukos Avinėlis.

33. Kaip žmogus, Jėzus buvo jūsų idealas ir tobulumo įkūnijimas; kad turėtumėte Jame pavyzdį, vertą sekimo, Aš norėjau jus mokyti, koks turi būti žmogus, kad taptų panašus į savo Dievą.

34. Yra vienas Dievas, ir Kristus yra viena su Juo, nes Jis yra Dievybės „Žodis“ – vienintelis kelias, kuriuo jūs galite pasiekti visų sutvertųjų Tėvą.

35. Mano Sėkla yra pasėta kiekvienoje žmonijos sieloje, ir ateis diena, kai jūs galėsite pakilti, kol tapsite panašūs į savo Mokytoją.

36. Tiesos Dvasia yra Dieviškoji Išmintis, kuri atskleidžia paslaptis, ir ji – įvykdydama mano žmonijai duotą pažadą – atėjo pas žmones. Jūs gyvenate laikotarpyje, kuriuo šie apreiškimai turėjo įvykti, nes buvote dvasiškai pasirengę juos priimti.

37. Supraskite, kad blogis, kuris šiandien kankina žmoniją, kyla iš mano Įstatymo nesilaikymo ir iš to, kad žmonės Dieviškiesiems Mokymams ir Apreiškimams suteikė materialų aiškinimą. Dėl šių klaidų – kaip jie galėjo suvokti savo dvasinę prigimtį ir dieviškus meilės ryšius, kurie visą žmoniją sieja su jos Kūrėju? Iš čia kyla jūsų savanaudiškumas, jūsų karai ir jūsų polinkis į materialius malonumus.

38. Dievo Dvasia yra tarsi begalinio dydžio medis, kurio šakos, pasauliai ir lapai yra būtybės. Kadangi tai yra tas pats augalinis syvas, kuris teka per kamieną į visas šakas, o iš jų – į lapus, argi nemanote, kad yra kažkas Amžino ir Švento, kas jus visus sieja tarpusavyje ir suvienija su Kūrėju?

39. Jūsų kelionė per pasaulį trumpa; tačiau būtina, kad prieš išeidami iš šio gyvenimo įvykdytumėte savo užduotį, kad pavyktų apsigyventi aukštesnėse sielos buveinėse anapus.

40. Siela ir kūnas yra skirtingos prigimties, iš jų susideda jūsų esybė, o virš abiejų stovi Dvasia. Pirmoji yra Šviesos dukra, antroji kilusi iš žemės, yra materija; abi jos suvienytos vienoje būtybėje ir kovoja tarpusavyje, vedamos Dvasios, kurioje jūs turite Dievo buvimą. Ši kova iki šiol vyko nuolat, bet galiausiai siela ir kūnas harmonijoje įvykdys užduotį, kurią mano Įstatymas skiria kiekvienam iš jų.

41. Sielą taip pat galite įsivaizduoti kaip augalą, o kūną – kaip žemę. Siela, pasodinta materijoje, auga, tiesiasi į viršų, maitindamasi išbandymais ir pamokomis, kurias gauna per savo žmogiškąjį gyvenimą.

42. Aš mokau jus pažinti savo sielą iš pagrindų, nes šis milžiniškas materializmo bangas, kuris užgriuvo žmoniją , sukels neišmatuojamus

sielos poreikius, ir būtina, kad pasaulyje būtų šviesos šaltinis, kur to trokštantys galėtų numalšinti savo troškimą.

43. Kiek daug baisių karų laukia žmoniją, daug baisesnių už tuos, kurie jau praėjo; kuriuose išlaisvintų gamtos jėgų įniršis susimaišys su jūsų ginklų triukšmu. Pasaulis bus per mažas, kad savo glėbyje sutalpintų tokį didelį sunaikinimą. Visa tai lems, kad žmonės, pasiekę savo skausmo ir nevilties viršūnę, kreipsis į tikrąjį Dievą – prie kurio jie nenorėjo ateiti meilės keliu – maldaujančiai prašydami jo dieviškojo taikos. Tada Aš, Kristus, Žodis, prisikelsiu širdyse, nes šis laikas bus Trečioji diena, kurią Aš išpildysiu savo išgelbėjimo pažadą, kai pastatysiu šventyklą, kaip jums pažadėjau.

44. Kaip angelas, kuris nusileido ant Jėzaus kapo, taip ir mano Dieviškoji Dvasia nusileis, kad pakeltų kapo akmenį, uždengiantį jūsų širdis, kad mano Šviesa apšviestų giliausią žmogaus esybės gelmę.

45. Tai bus dvasinis aušros metas, kurio liudininkai jūs būsite. Bet mano Sėkla ir Džiugi Žinia išplis; nes artėja kovos laikas, ir mano vaikai turi būti pasirengę. Tačiau jau dabar žinokite, kad šioje kovoje nebus jokio dvejojimo, ji bus vedama iki galo, kur šviesa triumfuos prieš žmonijos tamsą.

46. Klausykite atidžiai, mokiniai, kad jūs, kuriems Aš paaiškinau tiek daug paslapčių, neprarastumėte raktų, kuriuos Aš jums patikėjau, kad atvertumėte mano Išminties knygą. Pajuskite ramybę, kad galėtumėte ją perduoti savo aplinkai.

47. Tik ramiai ir tyrai pakeldami savo sielą jums pavyks tapti dvasinio tobulėjimo sėjėjais.

48. Tarp visų jūsų žemiškojo gyvenimo vingių jūs galėsite padaryti daug stebuklų, jei savo sieloje tikrai turėsite ramybės dovaną, kurią jums suteikia mano meilė; tačiau jei jos neturėsite savyje, galėsite atlikti labai nedaug darbų, vertų manęs.

49. Priimkite mano mokymą be nerimo, ramiai; žiūrėkite į mane savo jausmų jautrumu ir jaukite mane švelniai, kaip maži vaikai jaučia savo mylinčią motiną. Tik taip jūs galėsite priimti ir pasinaudoti šviesos srautu, kuris plūsta iš mano mokymų.

50. Mokykitės įsiskverbti į giliausios ramybės sritį, kurią jums suteikia akimirkos, kai esate su Manimi, ir pamirškite savo kančias bei problemas, kad sustiprėtumėte mano meile.

51. Būkite stiprūs, kad ištvertumėte išbandymus, ir melskitės už žmoniją, kuri yra susijaudinusi ir kenčia kaip jūs; tačiau tikrai, sakau jums, kai pajusite mano taikos atėjimą, suprasite, kad ši taika nusileido ant visų.

52. Jūs klausiate Manęs, kodėl daugeliu atvejų, norėdami gauti iš Manęs malonę, pirmiausia turite išlieti ašaras, patirdami išbandymą. Tačiau Aš

jums sakau: kadangi kiekvienas iš jūsų yra tarsi medis, kartais jūsų šakos būna tokios sergančios ar išdžiūvusios, kad jas būtina genėti, kad duotų gerų vaisių, o šie pjūviai neišvengiamai sukelia jums skausmą.

53. Kartais šis pjūvis siekia net šaknis, kad sunaikintų blogį, kuris užkrėtė jūsų sielą.

54. Šiuo metu jūs verkiate, bet nenusiminkite, nes po skausmo ateina tikra sveikata.

55. Kai Aš nukreipiu jus nuo blogo kelio, darau tai su didžiule gailestingumu ir meile, net jei šiuo metu jūs nesuprantate mano tobulų sprendimų. Aš nugalėju jūsų ligą ir paverčiu ją sveikata bei džiaugsmu; taip Aš pamažu atvedu materialistą, supainiotąjį, nuklydusį nuo gėrio kelio, į teisingą kelią.

56. Kai Jėzų nukryžiavo, Jis su meile atleido savo budeliams ir padovanojo jiems gyvenimą, prašydamas savo Tėvo juos išgelbėti; savo žodžiais ir tyla Jis padovanojo jiems atleidimą, ir šie begalinės meilės žmonijai įrodymai buvo ir bus amžini kaip neišsenkantys šaltiniai, iš kurių žmonės semsis įkvėpimo savo kilniausiems atleidimo ir meilės poelgiams.

57. Šiandien, kaip ir vakar, Aš duodu jums gerti iš šio tiesos ir gyvenimo šaltinio, kad pakelčiau jus po jūsų kritimų ir apšviestų jūsų kelią, kad ištvertumėte išbandymus savo kelionėje per šį pasaulį, ir kad jie taptų laipteliu, kuriuo pakilsite į Tėvynę, kurioje pažinsite aukščiausią ramybę.

58. Nebijokite savo Kūrėjo, bet tuo labiau bijokite savęs, jei jūsų siela nėra mano Įstatymu nubrėžtame kelyje.

59. Ieškokite kelio, kurį jums parodė Jėzus, kad išvengtumėte savo kančios taurės. Jei nuklysite arba savanoriškai atidėsite savo atvykimą į Taikos Karalystę, tai įvyks dėl to, kad jūs to norite, o ne dėl to, kad tai yra mano valia.

60. Leiskite man jus vesti, kad su mano pagalba galėtumėte išaiškinti „Gyvenimo knygos“ mokymus ir šiek tiek suprasti ateitį, kuri laukia žmonijos.

61. Nebijokite karalių ar valdovų, nei nieko, kas demonstruoja kokį nors titulą ar galią, nes niekas negalės pasipriešinti tam, kas yra Tėvo nustatyta.

62. Aš paskelbiau savo šviesą, paverstą Žodžiu, kurį girdėjote jūs, nedaugelis, ir kurį visi pažins per raštus ir liudijimus.

63. Aš jums sakiau, kad esu didis karžygys, kurio kardas ateina kovoti; tačiau supraskite, kad Aš nesukeliu karų tarp žmonių, kokių jūs visada turėjote; mano karas yra idėjų, įsitikinimų karas, kuriame spinduliuoja tiesa, meilė, protas, teisingumas ir tikroji išmintis.

64. Bet kai kova bus pačiame įkarštyje ir žmogus pradės suvokti, kad šie pranešimai yra dieviškos įkvėpimo Dievo meilės kibirkštys, siekiančios tik

taikos tarp žmonių, tada jis pajus norą jas pritaikyti, mokyti visus, kurie jų nežino, ir tada jis imsis mano mokymo, kad išnaikintų blogį, kurį jums sukėlė jūsų nepaklusnumas.

65. Ant to, ko mokotės ir tyrinėjate iš Rašto, Aš išliesiu savo įkvėpimą, kad jūs praplėstumėte mokymą, kurį teikiate savo artimiesiems.

66. Kai tarp žmonių pradės atsirasti tie, kurie, ramiai priimdami įžeidimus, myli ir atleidžia tiems, kurie juos įžeidė, ir su meile laimina Dievą, nes Jis savo tobulais mokymais juos pavertė gyvais pavyzdžiais, tokiais kaip Jėzus, tada jūs būsite Kristaus viešpatavimo pradžioje žmonių širdyse.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 22

1. Tai yra didžios šviesos laikas Izraelio tautai, kuriuo Aš pažadinu sielas iš įvairių buveinių jų skirtinguose žemiškuose keliuose, kad visi mano vaikai, kupini supratimo ir meilės, ateitų pas Mane, kad gautų savo paveldėjimą.

2. Aš ketinu iš žmonijos išrinkti vyrus, moteris, senelius ir vaikus, kuriuose apsigyveno Izraelio sielos, kurios yra mano dieviškumo pirmagimiai, atsakingi už mano apreiškimus.

3. Per tris laikotarpius Aš suvienijau ir surinkau savo tautą, o šiame Trečiajame amžiuje jūsų siela buvo nustebinta mano buvimo ir mano Žodžio per žmogiškąjį protą, nes jūs netikėjote, kad Kristus, „Dieviškasis Žodis“, susisieks su jumis šia forma. Nors per pranašus Aš jums buvau paskelbęs savo sugrįžimą kaip Šventąją Dvasią, jūs nebuvote budrūs, laukdami mano atvykimo, ir dabar, kai mano apsireiškimas vyksta tarp jūsų, jūs manęs nepažinote dėl savo dvasinio nepasirengimo, dėl dieviškųjų mokymų studijų trūkumo. Tačiau turite suprasti, kad bet kokia forma, kuria Aš jums apsireiškiu, Aš visada būsiu dieviškoji esmė, buvimas ir galia, tiesa ir meilė.

4. Kodėl gi jūs abejojote manimi per tuos tris kartus, kai aš apsireiškiau tarp jūsų? Argi aš slėpiau nuo jūsų savo atėjimo ženklus ir laiką, kad žmonija patektų į sumaištį? — Ne, tikrai ne! Jūs, kurie abejojate mano buvimu, — tylėkite, užsandarinkite savo lūpas, klausykite manęs nepailstamai, kol prisipažinsite, kad tai aš, jūsų Viešpats, atėjau pasirodyti per žmogiškąjį protą. Jei Aš apsireiškiu per vyrus ir moteris, kurių netobulumai ir silpnybės yra panašūs į jūsų, tai todėl, kad ieškojau, per ką galėčiau apsireikšti, ir neradau skaisčios ir tyros širdies, kad galėčiau apsireikšti visoje savo šlovėje.

5. Aš ieškojau tarp vaikų ir matau, kad jų siela, nors kūnas ir yra nekaltas, tempia už savęs praeityje įgytų ydų grandinę ir yra pamiršusi, jog ji vėl tapo žmogumi šioje planetoje tik tam, kad apsivalytų pasinaudodama nauju kūno apvalkalu. Aš ieškojau tarp jaunimo tyros širdies ir pamačiau, kad jaunuolis yra susitepęs ir nešioja dėmę savo sieloje; o „ “ mergelėje glūdi pagundos daigas. Tarp suaugusiųjų aš matau tik gyvenimo vingių išsekintus ir sutrikusius būtybes. Mokslininkuose galima rasti materializmą ir išdidumą; nes kai Aš jiems parodžiau gamtos paslaptis, jie pasijuto dideli ir norėjo tapti dievais šiame pasaulyje. O tarp tų, kurie vadina save mano dieviškumo tarnais, Aš atrandu tik Trečiojo Laiko veidmainius ir fariziejus*.

Todėl sakau jums: iš nusidėjėlių Aš išsirinkau tuos, kuriuos pavadinau „Balsų nešėjais“, kurie yra tokie patys kaip jūs ir kurie šia iš Manęs gauta dovana atperka savo kaltę ir išgelbėja save. Tuo momentu, kai mano

spindulys nusileidžia juos apšviesti, Aš pašalinu dėmę ir priimu jų pakilimą. Kai jie taip paruošti, Aš per jų tarpininkavimą susisiekiau su jumis; o mano dvasiniai tarnai, kuriems jie buvo patikėti, kad prižiūrėtų jų žingsnius, padaro juos priimtinus ir vertus.

**Žr. 5 pastabą priede*

6. Aš galėčiau pasirodyti matomai arba leisti skambėti savo balsui, kaip jūs jį girdėjote Pirmojoje laikais prie Sinajaus kalno; tačiau kokių tikėjimo nuopelnų jūs šia forma pas mane įgytumėte? — Jokių; nes tikėjimo dorybė yra laiptelis jūsų tobulėjimo laiptinėje. Tačiau dėl to Aš neslepiu savęs, ir jei Aš pasirodau per žmogų, tai darau todėl, kad myliu jus ir suteikiu jums aukštesnį mokymą bei noriu, kad mane atpažintumėte pagal jo tobulumą.

7. Į žmogaus sielą, kuri yra mano šedevras, Aš įdėjau savo dieviškąją šviesą. Aš ją puoselėjau begaline meile, kaip sodininkas puoselėja savo sodo lepintą augalą. Aš jus įdėjau į šią gyvenimo erdvę, kur jums nieko netrūksta gyventi, kad jūs atpažintumėte Mane ir atpažintumėte save. Aš suteikiau jūsų sielai gebėjimą jausti pomirtinį gyvenimą, o jūsų kūnui – pojūčius, kad jūs atsigaivintumėte ir tobulėtumėte. Aš atidaviau jums šį pasaulį, kad jūs jame pradėtumėte žengti pirmuosius žingsnius ir šiuo pažangos bei tobulėjimo keliu patirtumėte mano Įstatymo tobulumą, kad jūs per savo gyvenimą vis labiau mane atpažintumėte ir mylėtumėte bei savo nuopelnais pasiektumėte mane.

8. Aš suteikiau jums valios laisvės dovaną ir apdovanojau jus sąžine. Pirmąją – kad jūs laisvai vystytumėtės mano įstatymų ribose, o antrąją – kad mokėtumėte atskirti gėrį nuo blogio, kad ji, kaip tobulas teisėjas, pasakytų jums, kada jūs vykdote mano įstatymą, o kada jį pažeidžiate.

9. Sąžinė yra šviesa iš mano Dieviškosios Dvasios, kuri nė akimirkai jūsų nepalieka.

10. Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, Aš esu Taika ir Laimė, amžinasis pažadas, kad būsite su Manimi, ir taip pat visų mano žodžių išsipildymas.

11. Jei jaučiate nepasitikėjimą gyvenimu, jei manote, kad nesugebate kovoti, melskitės, susivienykite su Manimi ir likite taikos kelyje, kurį jums parodo mano meilė. Ištaisykite savo klaidas, atsinaujinkite ir atleiskite tam, kuris jus įžeidžia. Pasiduokite išbandymams, ir jūs pajusite mano jėgą ir mano ramybę, nepaisant gyvenimo vingių.

12. Mokytojas skuba jus mokyti ir leisti savo išmintį užplūsti jūsų protą ir širdį, nes tik trumpą laiką Aš kalbėsiu su jumis šia forma. Aš noriu palikti jums savo Žodį kaip palikimą, kad jūs jį kruopščiai saugotumėte. Tai yra Tiesa, ir jei jūs ją skelbsite savo artimiesiems, išlaikydami jos pirminį tyrumą ir savo gerais darbais, jūs būsite įvykdę savo dvasinę misiją.

13. Tie, kurie mano išsiskyrimo akimirką man sakys: „Viešpatie, Tu atsiskiri nuo mūsų ir palieki mus našlaičiais“ – tai bus tie, kurie buvo kurti ir akli mano apreiškimams ir nenorėjo suprasti mano mokymo.

14. Jau seniai aš mačiau fanatizmą ir stabmeldystę jūsų Dievo garbinime. Jūs atnešate į šias maldos namus materialias aukas, kurios manęs nepasiekia; todėl aš paraginau jus gilintis į mano žodį, kad jūsų siela vystytųsi. Nes pasirengimo laikas baigiasi, ir jūs turite žengti žingsnį į priekį mano mokymų supratime.

15. Neįšventintieji tampa mokiniais (dvasiniame darbe), mokiniai – apaštalais, o apaštalai – gyvais nuolankumo, meilės artimui ir išminties pavyzdžiais. Daugelis iš jų yra čia, tarp šių minios; tačiau jų yra ir tarp mokslininkų, bažnyčiose bei sektose.

16. Nesigirkite savo mokslo vaisiais, nes dabar, kai jūs padarėte tokią didelę pažangą, žmonija labiausiai kenčia, yra daugiausia skurdo, nesantaikos, ligų ir brolių žudymo karų.

17. Žmogus dar neatrado tikrosios mokslo, to, kurį galima pasiekti meilės keliu.

18. Pažiūrėkite, kaip tuštybė jus apakino; kiekviena tauta nori turėti didžiausius žemės mokslininkus. Iš tiesų, sakau jums, mokslininkai giliai neįsiskverbė į Viešpaties paslaptis. Galiu jums pasakyti, kad žmogaus žinios apie gyvenimą vis dar yra paviršutiniškos.

19. Artėja laikas, kai dvasiniai apreiškimai žmonėms atskleis šviesų kelią, kad jie pažintų paslaptis, paslėptas Kūrimo gelmėse. Mano Dvasios šviesa jums atskleis, kaip įgyti tikrąją mokslą, kuris leidžia žmogui būti pripažintam jį supančių būtybių ir Kūrimo gamtos karalysčių bei įgyti paklusnumą, kuriuo išsipildo mano valia, kad žmogus taptų Viešpačiu žemėje. Tačiau tai įvyks tik tada, kai Dvasios apšviesta žmogaus siela savo galią ir šviesą primetė kūno silpnybėms.

20. Kaip Kūrimo jėgos ir elementai gali paklusti žmogaus valiai, jei jį veda savanaudiški jausmai, o gamtą veda mano Meilės įstatymas?

21. Būtina, kad žmonijos idealai pasuktų teisingumo keliais, vedami tobulos mokymo tiesos, kuri jai atskleidžia Amžinojo Gyvenimo prasmę, ir šis mokymas yra čia pateikta Dvasinė doktrina, kuri laikui bėgant pakeis jūsų dvasinį ir žmogiškąjį gyvenimą.

22. Žmogus pats iš savęs nesugeba priimti mano Žodžio ir pakeisti savo papročių, polinkių, siekių ir idealų; todėl leidau, kad jį kurį laiką sukrėstų skausmas. Tačiau kai taurė žmonėms bus pati kartiausia ir jie, savo sąžinę laikydami teisėju, suvoks savo klaidas, jie šauksis mano vardo, ieškos manęs, paklydusios avys sugrįš į mano meilės avidę, ir visi mano vaikai bus pripildyti mano Dvasios šviesos, kad pradėtų naują gyvenimo būdą.

23. Aš neatėjau, kad priskirčiau klaidų jūsų darbams žemėje – ne, Aš parodau jums jūsų klaidas, nes noriu, kad pasiektumėte tobulumą, kuris jums priklauso kaip amžinasis paveldėjimas. Jūsų dvasia nebus prarasta, nes ji yra dieviškosios šviesos kibirkštis ir jūsų Tėvo bei Kūrėjo atvaizdas.

24. Kas taptų jūsų siela, jeigu Aš pasišvęsčiau jūsų žmogiškųjų darbų šlovinimui ir palikčiau juos neribotam laikui žemiškųjų aistrų valiai?

25. Jei Aš atėjau pas jus, tai įvyko todėl, kad jus myliu. Jei Aš, atrodytų, kalbu su jumis griežtai – mano žodžiuose glūdi mano teisingumas ir mano meilė. Jei Aš jums atskleidžiu savo tiesą, nors ji kartais jums sukelia skausmą, tai todėl, kad noriu jūsų išgelbėjimo.

26. Neatmeskite mano žodžio, gilinkitės į jį, kad jo prasmėje rastumėte mokymą, kuris gali sukelti stebuklą – paversti šią ašarų slėnį, šiandien pavirtusį kraujo pralietų brolių mūšių lauku, į taikos slėnį, kuriame gyvena tik viena šeima – žmonija, kuri
taikys teisingus, tobulus ir mylinčius įstatymus, kuriuos jums įkvėpė jūsų Tėvas; nes juos vykdydami jūs rasite laimę.

27. Šiame pasaulyje turėjau tik nedaugelį mokinių, o dar mažiau tokių, kurie būtų buvę tarsi Dieviškojo Mokytojo atvaizdas. Tuo tarpu „Dvasiniame slėnyje“ turiu daug mokinių, nes ten labiausiai pažengiama suvokiant mano mokymus. Būtent ten mano mokiniai, alkani ir ištroškę meilės, iš savo Mokytojo gauna tai, ko jiems atsisakė žmonija. Ten tie, kurie dėl savo nuolankumo žemėje liko nepastebėti, spinduliuoja savo dorybe, o tie, kurie šiame pasaulyje švietė netikra šviesa, verkia liūdnai ir gailestingai.

28. Anapus yra ten, kur Aš jus priimu taip, kaip jūs to nesitikėjote žemėje, kai ašarodami, bet mane laimindami, atpirko savo kaltes. Nesvarbu, kad savo gyvenimo kelionėje turėjote akimirką smarkaus maišto. Aš atsižvelgsiu į tai, kad turėjote didelių skausmų dienų ir jose parodėte pasidavimą bei laiminote mano vardą. Jūs taip pat savo menkumo ribose ir jose patyrėte keletą Golgotų, net jei jos ir buvo sukeltos jūsų nepaklusnumo.

29. Žiūrėkite, per keletą ištikimybės ir meilės Dievui akimirkų jūs pelnėte gyvenimo ir malonės laiką anapus. Taip mano Amžinoji Meilė atsako į trumpalaikę žmogaus meilę.

30. Palaiminti tie, kurie krenta ir vėl atsikelia, kurie verkia ir mane laimina, kurie, savo pačių brolių ir seserų įskaudinti, giliausiai širdyje pasitiki manimi. Šie maži ir nuliūdę, išjuokti, „ “, bet švelnūs ir dėl to stiprūs dvasia, iš tiesų yra mano mokiniai.

31. Džiaukitės, nes šiais mokymais jūs pažengsite savo tobulėjime, net jei kai kurie tiki priešingai, nes vadovaujasi paviršutiniškais sprendimais.

Per šimtmečius jūs buvote susiskaldę į bažnyčias ir sektas, nes visada troškote žinoti šiek tiek daugiau, nei žinojote, ir jūsų širdis vis dar yra nudžiūvusi dėl meilės trūkumo, nepaisant tiek daug tikėjimo išpažinimų, kiek jų turėjote. Bet netrukus jūs susibursite aplink tobulą meilę, kuri trykšta iš „Tikrojo gyvenimo knygos“, kuria yra šis Žodis.

32. Jūs mirštate iš dvasinio troškulio, nudžiūstate dėl meilės ir tyros meilės trūkumo. Jūs jaučiatės vieniši, ir todėl Aš atėjau, kad tarp jūsų pasklis nepakartojamas mano meilės aromatas, kuris jūsų sielą dorybėje pažadins naujam gyvenimui ir leis jai pražysti.

33. Klausykite manęs, mokiniai, kad iš savo proto išnaikintumėte senus tikėjimo įsitikinimus. Krikščionybė susiskaldė į tikėjimo grupes, kurios viena kitos nemyli, kurios klaidingais sprendimais žemina, niekiną ir grasina savo broliams. Sakau jums, tai yra krikščionys be meilės, todėl jie nėra krikščionys, nes Kristus yra meilė.

34. Kai kurie vaizduoja Jehovą kaip seną vyrą, pilną žmogiškųjų trūkumų, kerštingą, žiaurų ir baisesnį už blogiausią jūsų teisėją žemėje.

35. Aš jums tai sakau ne tam, kad jūs iš ko nors juoktumėtės, bet tam, kad jūsų samprata apie Dieviškąją Meilę būtų išgryninta. Jūs dabar nežinote, kokiu būdu jūs mane garbinote savo praeityje.

36. Mokykitės tylėti, nes tyla padeda sielai surasti savo Dievą. Ši tyla yra tarsi žinių šaltinis, ir visi, kurie į ją įžengia, prisipildo mano išminties aiškumo. Tyla yra tarsi vieta, apsupta nesugriaunamų sienų, į kurią patekti gali tik siela. Žmogus nuolat nešioja savyje žinią apie slaptą vietą, kurioje jis gali susijungti su Dievu.

37. Nesvarbu, kur esate, visur galite susijungti su savo Viešpačiu, ar esate kalno viršūnėje, ar slėnio gelmėje, miesto triukšme, namų ramybėje ar kovos sūkuryje. Jei ieškosite Manęs savo šventovės viduje, gilioje savo pakylėjimo tyloje, akimirksniu atsivers visuotinės ir nematomos šventyklos vartai, kad jūs tikrai jaustumėtės savo Tėvo namuose, kurie yra kiekvienoje sieloje.

38. Jei išbandymų skausmas jus slegia, o gyvenimo kančios griauna jūsų jausmus, jei jaučiate karštą troškimą rasti šiek tiek ramybės, pasitraukite į savo miegamąjį arba ieškokite tylos, laukų vienatvės; ten, vedami Dvasios, pakelkite savo sielą ir pasinerkite į ją. Tyla yra sielos karalystė – karalystė, nematoma fiziniams akims.

39. Įžengus į dvasinį susižavėjimą, pabunda aukštesnieji pojūčiai, atsiranda intuicija, užsidega įkvėpimas, ateitis tampa nujautoma, o dvasinis gyvenimas aiškiai suvokia tolimą ir padaro įmanoma tai, kas anksčiau atrodė nepasiekiama.

40. Jei norite įžengti į šios šventovės, šio lobynų, tylą, turite patys paruošti kelią, nes tik su tikru tyrumu galėsite į ją įsiskverbti.

41. Ten yra dovanos ir užduotys, kurios tik laukė, kol ateis jūsų pasirengimo valanda, kad įsikurtų jūsų sieloje ir paverstų jus pranašais ir meistrais.

42. Šioje lobynėje yra visa būtybių praeitis, dabartis ir ateitis, ten yra sielos mana, amžinojo gyvenimo duona, apie kurią Aš jums per Jėzų sakiau, kad „kas ja valgo, niekada nemirs“.

43. Jūsų siela atgaivėjo klausydama mano žodžio ir rado progą įvykdyti savo užduotį tarp šios „darbininkų tautos“, kurią Aš ugdau.

44. Kiek daug rūpesčių pamirštate, kai atsidavę šiam palaimintam darbui patariate, „tepiate“ ir guodžiate savo brolius ir seseris.

45. Jūsų siela sustiprėjo, o kūnas pasveiko; nes Aš jums sakiau, kad tas, kuris teikia ramybę ir gydomąjį balzamą arba bet kokia iš nesuskaičiuojamų formų praktikuoja meilę artimui, savyje pamatys, kaip tai, ką davė, padaugėja.

46. Tokiu būdu Aš palaipsniui atitraukiu jus nuo pasaulio klaidingų malonumų, nuo to, kas žalinga, kad jūsų širdis būtų tyra ir visada verta, jog mano padedanti meilė per ją pasiektų vargstančiuosius – kad jūs vėl nepasidarytumėte užkrėsti blogio, kuris vyrauja visur.

47. Šis vidinis ir išorinis mano mokinių tyrumas yra būtinas, nes tik taip jūsų artimieji tikės jumis, kai išeisite skleisti šią Gerąją Naujieną. Tik turėdami sveiką ir tyrą širdį, galėsite atlikti gerus darbus, o iš jūsų lūpų skambės šviesos žodžiai.

48. Savo kelyje sutiksite tamsą ir sumaištį, ir vienintelė jėga bei galia, kurią turėsite, kad tiesa nugalėtų apgaulę, bus būtent jūsų jausmų nuoširdumas, jūsų darbų tyrumas. Nepamirškite: net jei galite apsimesti savo artimiesiems, kad skelbiate tiesą, jos neturėdami, manęs apgauti negalėsite.

49. Jūsų pasikeitimas turi būti gilus ir nuoširdus, iki tokio laipsnio, kad jį pastebėtumėte dvasiniame pakilime, su kuriuo į pasaulį ateina jūsų vaikai – šios naujos kartos, kurios yra pažadas žmonijai: kūnu ir siela sveiki žmonės, ne pagundų vergai ar savo artimųjų melų aukos, bet būtybės, sugebančios Mane mylėti deramu būdu ir savo artimus mylėti nuoširdžiai.

Artėja laikas, kai mano mokymo priešai ruošiasi tykoti jūsų žingsnių, nes nori sunaikinti jūsų sėklą; bet Aš jums sakau: jei saugosite ją kaip savo šventą paveldėjimą, jei saugosite tai, ką Aš jums patikėjau, jokia jėga negalės sunaikinti to, ką su meile ir mano vardu sėjate į savo brolių širdis.

50. Taikykite mano žodį, pamokslaukite veiksmais, liudykite gerais darbais, žodžiais ir mintimis, tada jūsų liudijimas bus vertas mano mokymo.

51. Budėdami ir melsdamiesi turite laukti tų, kurie anksčiau ar vėliau jus aplankys. Kariai grįš iš karo su prislėgta širdimi ir verkiančia siela; valdovai supras savo klaidas ir viešai verks dėl savo nusikaltimų; o teisingumo ištroškusios ir alkstančios minios ieškos tų dvasinės šviesos šaltinių, kur galėtų gerti, kol bus numalšintas jų troškimas tikėjimo, taikos ir meilės.

52. Mano Dvasia saugo kiekvieną būtybę, ir Aš pats stebiu net ir paskutinę jūsų mintį.

53. Iš tiesų, sakau jums, ten, tarp kariuomenių, kovojančių dėl žemiškų ideologijų ir valdžios pretenzijų, ramybės akimirkomis aš atradau taikius ir geranoriškus žmones, kurie buvo prievarta paversti kareiviais. Iš jų širdžių išsiveržia atodūsiai: „ “ – kai mano vardas išslysta iš jų lūpų, o ašaros teka jų skruostais prisiminus artimuosius, tėvus, žmonas, vaikus ar brolius ir seseris. Tada jų siela pakyla pas mane, neturėdama kitos šventyklos, kaip tik savo tikėjimo šventovę, neturėdama kito altoriaus, kaip tik savo meilės, ir neturėdama kito šviesos, kaip tik savo vilties, trokšdama atleidimo už naikinimus, kuriuos jie ne savo noru sukėlė savo ginklais. Jie ieško Manęs, kad visomis savo esybės jėgomis prašytų, jog leistų jiems sugrįžti į savo namus, arba kad, jei jiems teks žūti nuo priešo smūgio, bent jau savo gailestingumo apsiaustu apdengtų tuos, kuriuos jie palieka žemėje.

54. Visus, kurie tokiu būdu ieško mano atleidimo, aš laiminu, nes jie nėra kalti dėl žudymo; kiti yra žudikai, kurie – kai ateis jų teismo valanda – turės atsakyti prieš mane už viską, ką padarė su žmonių gyvybėmis.

55. Daugelis iš jų, mylinčių taiką, klausia savęs, kodėl Aš leidau, kad jie būtų nuvesti net į mūšio laukus ir mirties vietas. Į tai Aš jums sakau: jei jūsų žmogiškasis protas nesugeba suvokti priežasties, glūdžiančios visų šių įvykių gelmėje, tai jūsų dvasia žino, kad tai atlieka atpirkimą.

56. Aš žinau ir apie tuos, kurie, pamiršę savo artimuosius, galvoja apie visas tautas, kad verkia iš skausmo, susidūrę su žmonijos netikrojo krikščionybės realybe. Jie šaukiasi Manęs savo maldose, savo dvasinėse apmąstymuose prisimena, kad yra pažadas apie mano sugrįžimą ir kad netgi mano sugrįžimo ženklai buvo pranašauti ir užrašyti. Jie nešioja šiuos žodžius savo širdyse ir todėl kasdien klausia Manęs, kada bus mano atėjimas „Rytuose ir Vakaruose“*, ir visur ieško ženklų, bet jų akys jų neatranda, todėl jie jaučiasi sutrikę.

**Nuoroda į biblinį pažadą, pateiktą Mato 24, 27.*

Išsamūs paaiškinimai apie Kristaus sugrįžimą pateikiami šios knygos įvade skyriuje: Kristaus sugrįžimas

Biblinių pažadų veidrodyje.

57. Jie nežino, kad visi ženklai jau įvyko ir kad todėl mano Dvasia šiuo metu pradeda skelbti savo naują apreiškimo etapą.

58. Kiek kartų jie pabudo išgirdę mano dvasinį balsą ir klausė: „Kas mane pašaukė?“, nesuprasdami mano žinios „ “ reikšmės. Kitais atvejais intuicijos šviesa jų protuose buvo tokia aiški, kad jiems pavyko atlikti stebinančius darbus, kurie juos pripildė nuostabos.

59. Gydomasis balzamas sužeistiesiems ar mirtiniems ligoniams, taip pat duona ar vanduo stebuklingai atsirado, ir jie patiria, kaip ramybė ir pasitikėjimas stiprina juos dvasiškai ir fiziškai didžiausio pavojaus akimirkomis.

60. Šie įvykiai privertė tuos, kurie gyvena budėdami ir melsdamiesi, širdyje sušukti: „Viešpatie, ar šie akivaizdūs ženklai, kuriuos mums kasdien duodi, nėra Tavo buvimo įrodymas? Ar visa tai nėra įrodymas, kad šiuo metu Tavo Dvasia ieško mūsų, norėdama pasidalinti savimi kaip Mokytojas su mokiniu arba kaip Tėvas su vaiku?“

61. Taip, mylimieji mokiniai, tai yra įrodymai, kad mano Dvasia sklando virš jūsų ir taip nauja forma išpildo mano pažadą sugrįžti pas žmones.

62. Ženklai, kurie jums pranešė apie mano naują apsireiškimą, jau išsipildė; jūs jų nematėte, nei turėjote apie juos žinių. Bet Aš jums sakau: ar jaučiate mano buvimą? Ar nujaučiate naujų laikų atėjimą? Ar jūsų širdis maitinasi dvasine malda, ir ar jūsų siela jaučiasi sustiprėjusi, kai leidžiasi būti vedama Dvasios šviesos? Jei taip yra – kam jums tada reikalingi materialūs ženklai, kurie jums rodo mano buvimą ir liudija pranašystės išsipildymą? Palikite tyrinėjimus šio laikmečio fariziejams ir raštininkams. Tegul kunigų kunigaikščiai iš baimės prieš mano buvimą tyrinėja kosmosą ir žemę, ieškodami pažadėtų ženklų. Jie buvo duoti jiems, mažatikiams žmonėms – tiems, kurie giriasi dvasingumu, o jų širdis ir sielos yra kietesnės už uolą. Jiems buvo skirti ženklai, kuriuos gamta davė kaip ragų signalus, kai mano dvasinis pasirodymas buvo pasirengęs išlieti savo šviesą ant žmonijos.

63. Šiuo maldos momentu, kuris skirtas bendrystei su Tėvu, pamirškite visas savo rūpesčius, atstumkite pagundas, kurios galėtų atitraukti jūsų sielą nuo mano Įstatymo vykdymo, išlaisvinkite ją nuo visų neramumų. Leiskite šiose išaukštintose akimirkose, kad jūsų valia būtų dieviškoji valia; atsiduokite savo dangiškojo Tėvo meilei. Tada atsitiks taip, kad, kaip ir Antrajame Laike, pamatysite, kaip tampa tikrove darbai, kuriuos vadinate stebuklais.

64. Jei savo maldose jausitės persmelkti mano ramybe, tai bus ženklas, kad esate įžengę į bendrystę su mano dieviškumu. Dvasia kaip spindinti saulė nušvis jūsų sieloje, ir jūs pamatysite Šventosios Dvasios šviesą ant savo šventyklos altoriaus. Šiais momentais viską matysite apšviestą Dievo meile.

65. Šydai, kurie dėl jūsų nepasirengimo trukdė jums suprasti mano mokymų prasmę, bus nuimti, ir jūs Amžinojo Švenčiausiojo viduje pamatysite Viešpaties lobyną, kuris yra gyvenimo šaltinis ir iš kurio trykšta tikroji išmintis.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 23

1. Tebūnie palaiminti tie, kurie stengiasi gyventi taikoje su savo sąžine. Tebūnie palaiminti tie, kurie sėja mano taikos sėklą savo artimųjų kelyje.

2. Ateikite pas Mane, kai tik esate prislėgti kančių ar tikėjimo trūkumo, nes Aš esu Šviesa ir Jėga, kuri jums sugrąžins dvasinę ramybę.

3. Kur mane girdėsite, jei nebeatsiskleisiu šia forma? — Savo dvasioje, nes per ją aš jums rodom meilės kelią.

4. Kai pasaulis išgyvena dvasinio sumaišties laikotarpį, kai žmogus nesupranta paslapčių, kurias slepia dvasinis gyvenimas, ir nemoka išsiaiškinti bei apmąstyti savo užduoties, nors yra tam pajėgus, tada ateina mano žodžio aiškumas, kad jį apšviestų.

Žmonija yra liudytoja to, kad šiais momentais mokslininkai skiria visą savo laiką ir protines jėgas, kad gamtoje atrastų atsakymus į daugelį klausimų ir abejonių, kurias jiems kelia gyvenimas. O gamta atsako į žmonių šauksmą ir tuo liudija apie savo Kūrėją, kuris yra neišsenkantis išminties ir meilės, bet taip pat ir teisingumo šaltinis.

Vis dėlto laisva valia, kuria žmogus buvo apdovanotas, neskatino jo pabusti į mano meilės šviesą, o siela toliau vilko už savęs materializmo grandines, nuo kurių nesugebėjo išsilaisvinti. Atrodo, tarsi žmonės bijotų žengti žingsnį į priekį savo raidoje — įpratę laikytis tradicijų, kurias jiems paliko protėviai.

Žmogus bijo mąstyti ir tikėti savarankiškai; jis mieliau pasiduoda kitų tradicijoms, taip atimdamas iš savęs laisvę pažinti Mane. Dėl šios priežasties jis gyveno atsilikęs; tačiau dabar žmonijai atėjo Šviesos laikas, ir su juo žmogus įgyja savo žinių, pabunda, daro pažangą ir yra nustebintas mano mokymo tiesos.

5. Kadangi žmonija matė mokslo plėtrą ir atradimus, kuriais anksčiau nebūtų tikėjusi, — kodėl ji tada priešinasi tikėti sielos tobulėjimu? Kodėl ji laikosi to, kas ją stabdo ir daro vangią?

6. Mano mokymas ir mano apreiškimai šiuo metu atitinka jūsų vystymąsi. Mokslininkas neturėtų pasitikėti savo materialiu darbu ir savo mokslu, nes jame visada buvo mano apreiškimas ir dvasinių būtybių, kurios jus įkvepia iš Anapus, pagalba. Žmogus yra Kūrimo dalis, jis turi įvykdyti užduotį, kaip ir visi Kūrėjo sutvėrimai; bet jam buvo suteikta dvasinė prigimtis, protas ir savarankiška valia, kad jis savo pastangomis pasiektų sielos tobulėjimą ir tobulumą, kuris yra aukščiausias dalykas, kurį jis turi. Per sielą žmogus gali suvokti savo Kūrėją, suprasti jo gėrybes ir žavėtis jo išmintimi.

7. Jei, užuot pasididžiavę savo žemiškomis žiniomis, priimtumėte visą mano darbą kaip savo, jums nebūtų jokių paslapčių, atpažintumėte vieni

kitus kaip brolius ir seseris ir mylėtumėte vieni kitus taip, kaip Aš jus myliu: jūsų viduje būtų gerumas, gailestingumas ir meilė, ir todėl – vienybė su Tėvu.

8. Kaip jūs esate maži, kai laikote save visagaliais ir didžiais ir todėl nenorite pripažinti, kad už jūsų galios ir žinių ribų yra Tas, kuris iš tiesų viską žino ir viską gali! Tada jūs tenkinatės tuo, kad esate materija ir niekas kitas, ir atrodote nereikšmingi, nes liekate pavaldūs tik gamtos dėsniui, kuris valdo mirtinas ir trumpalaikes būtybes, kurios gimsta, auga ir miršta, nepalikdamos savo kelio pėdsakų. Kada jūs pakilsite iš šios būsenos, kurioje esate? Jūs turite pasistengti pažvelgti už dangaus, kurį susikūrėte, kad suprastumėte, jog pas Tėvą galite patekti tik dvasiniais nuopelnais.

9. Nelaukite, kol kiti pradės eiti keliu pas Mane – ateikite, siųskite savo maldas į viršų, ir taip suprasite, ką turite daryti, ir sužinosite užduotį, kurią turite įvykdyti. Aš kviečiu jus priartėti prie Manęs; tačiau tam nebūtina atsisakyti žmogiškojo gyvenimo užduočių, pareigų ir malonumų.

10. Jūs atvykote į Žemę laikotarpiu, kai žmonės gyvena žmogiškosios mokslo valdžioje, ir vis dėlto šiuo laikotarpiu jūs išskleisite savo dvasinius talentus: jūs gydysite ligonius, pranašausite ir pasieksite aukštesnį lygį savo sielos tobulėjime.

11. Šviesa, apšviečianti jūsų vidų, padeda jums numatyti tai, kas turi įvykti; tačiau turite pasiruošti, kad ši dovana pražystų. Niekas neturi sustoti, viskas turi judėti harmonijoje su Kūrimu.

12. Aš duodu jums savo mokymą ne tik kaip moralinę giją jūsų materialiai prigimčiai; veikiau su juo jūs galite pasiekti aukštesnius savo dvasinio tobulėjimo lygius.

13. Aš nesukuriu tarp jūsų naujos religijos, šis mokymas neneigia esamų religijų, jeigu jos yra pagrįstos mano tiesa. Tai yra Dieviškosios Meilės žinia visiems, raginimas visoms visuomeninėms institucijoms. Kas supranta dieviškąjį ketinimą ir vykdo mano įsakymus, tas jausis vedamas į savo sielos pažangą ir aukštesnį tobulėjimą.

Kol žmogus nesupras dvasinio pakilimo, kurio jam reikia savo gyvenime, taika pasaulyje dar ilgai nebus realybė. O kas vykdo mano Meilės įstatymą, tas nebijos nei mirties, nei teismo, kuris laukia jo sielos.

Turite žinoti, kad jūsų Tėvas jus teisia ne tik tada, kai mirtis ateina pas jus, bet šis teismas prasideda, vos tik jūs suvokiate savo darbus ir pajuntate savo sąžinės šauksmą. Mano teismas visada yra virš jūsų. Kiekviename žingsnyje, ar tai būtų žmogiškajame gyvenime, ar jūsų dvasiniame gyvenime, jūs esate pavaldūs mano teismui; tačiau čia, pasaulyje, kūno apvalkale, siela tampa nejautri ir kurčia sąžinės šauksmams.

14. Aš jus teisiu, kad padėčiau jums atverti akis šviesai, išlaisvinti jus nuo nuodėmės ir išgelbėti nuo skausmo.

15. Savo teisme Aš niekada neatsižvelgiu į įžeidimus, kuriuos galėjote Man padaryti, nes mano teisme niekada nepasireiškia nei kerštas, nei kerštas, nei net bausmė.

16. Jei skausmas įsiskverbia į jūsų širdį ir paliečia jautriausią vietą, tai įvyksta tam, kad atkreiptų jūsų dėmesį į kokią nors klaidą, kurią darote, kad leistų jums suprasti mano pamokymą ir suteiktų jums naują bei išmintingą mokymą. Kiekvieno iš šių išbandymų pagrinde visada yra mano meilė.

17. Kai kuriais atvejais Aš leidau jums suprasti išbandymo priežastį, kitais atvejais jūs negalite rasti mano teisingumo įspėjimo prasmės, nes Tėvo darbe ir jūsų sielos gyvenime yra gilūs paslaptys, kurių žmogiškasis protas negali išnarplioti.

18. Aš duodu jums šiuos mokymus, kad jūs nelauktumėte, kol ateis mirtis, kad pradėtumėte atsiskaityti už savo kaltes, bet kad pasinaudotumėte išbandymais, kuriuos jums siūlo gyvenimas — žinodami, kad nuo meilės, kantrybės ir pakilumo, su kuriuo juos priimate ir ištveriate, priklausys, ar jūsų siela pasieks Amžinojo Gyvenimo slenkstį, išlaisvinta nuo nuodėmių ir netobulumų naštos, kurią ji tempė su savimi būdama pasaulyje.

19. Tolimas yra laikas, kai jums buvo pasakyta: „Ta pačia matuokle, kuria matuojate, bus matuojami ir jūs.“ Kiek kartų tas įstatymas buvo panaudotas, kad čia, žemėje, būtų kerštaujama ir atstumti bet kokie artimo meilės jausmai!

20. Dabar Aš jums sakau, kad paėmiau tą teisingumo matą ir juo jus matuosiu taip, kaip jūs matavote, nors turiu paaiškinti, kad kiekviename mano teisme bus Tėvas, kuris jus labai myli, ir Atpirkėjas, kuris atėjo jūsų išgelbėti.

21. Žmogus savo darbais pats paskelbia sau nuosprendį, kartais baisų nuosprendį, o jūsų Viešpats yra tas, kuris suteikia jums pagalbą, kad rastumėte būdą, kaip galėtumėte ištverti savo atpirkimą.

22. Iš tiesų, sakau jums, jei norite išvengti pernelyg skausmingos atpirkos, atgailaukite laiku ir nuoširdžiu atsinaujinimu suteikite savo gyvenimui naują kryptį, atlikdami meilės ir gailestingumo darbus savo brolių atžvilgiu.

23. Supraskite, kad Aš esu išgelbėjimo vartai – vartai, kurie niekada nebus uždaryti visiems, kurie Manęs ieško tikru tikėjimu.

24. Jei norite įrodymų, kad mano mokymai yra tiesa, sakau jums, kad įrodymai, kurių reikalaujate iš manęs, kad galėtumėte manimi sekti, yra

prieš jūsų akis. Kokie tai įrodymai? – „Tų vyrų ir moterų atsinaujinimas, kurie šiandien tarnauja man kaip darbininkai mano laukuose“.

25. „Ilgas ir sunkus kasdienis darbas“, bet niekada neįveikiamas. Kartais tai yra sudėtinga, ir tai yra sudėtinga užduotis dvasinio mokinio, tačiau ją įvykdyti nėra neįmanoma, todėl visiems jums, kurie esate neryžtingi, sakau, kad jei abejojate, ar galite tai įvykdyti, tai yra todėl, kad esate mažatikiai žmonės.

26. Savo meilės laukus siūlau visiems, kurie nori užsitarnauti nuopelnų, tarnaujant savo artimui. Tie, kurie tai suprato taip , skubiai priėjo prie Manęs, prašydami galimybės dirbti mano palaimintuose laukuose, kur sėkla yra meilė artimui.

27. Čia nuopelnai turi būti tikri, kad Aš galėčiau juos užregistruoti to, kuris juos atlieka, naudai; išorinis pasirodymas kitų akivaizdoje Man neturi jokios vertės. Todėl mano darbininkai mokosi dirbti tyliai, būti nuolankūs ir nuoširdūs, neapkęsti tuštybės ir niekada neskelbti savo gerumo.

28. Bendruomenė nežino kiekvieno iš šių darbininkų, kurie jai tarnauja kasdien, istorijos; ji nežino pastangų, aukų ir atsisakymų, kuriuos mano tarnai turėjo atlikti, kad taptų verti vadintis mano mokiniais.

29. Daugelis šių vyrų ir moterų, kurie savo dvasiniais talentais teikia tiek daug džiaugsmo jūsų širdims, kurie leidžia jums pajusti mano balzamą ir savo žodžiais grąžina jums ramybę, savo širdyse nešioja paslėptą skausmą, kurį mato tik mano žvilgsnis.

30. Kiek iš jų buvo nesuprasti ir netgi atstumti savo mylimų artimųjų dėl to, kad pasirinko šį kelią! Šie juos įžeidžia, šmeižia ir grasina; tačiau jie toliau su meile vykdo savo užduotį, nors jaučia įsiutusių žmonių botagų smūgius ir akmenų mėtymą, eidami savo keliu kaip jų Mokytojas po savo kryžiaus naštą.

31. Matau, kad norite žinoti, kodėl kai kurie iš jų atsisako tęsti šią užduotį. Dėl to sakau jums, kad tai įvyksta ne todėl, kad jie neišlaikė savo kryžiaus naštos, bet todėl, kad pasaulis juos gundė ir jie pasidavė pagundai; nes kas paima meilės kryžių ant savo pečių, iš tikrųjų jo visai nešioja. Atvirkščiai, tai kryžius palaiko jį, nes kiekvieną „darbininko“ žingsnį visada lydi vidinis begalinės ramybės jausmas. Tačiau jūs neturėtumėte elgtis su jais nedėkingai, nes žinote, kad mano ramybė yra tuose, kurie seka manimi; nes jie yra tokie patys žmogiški kaip ir jūs. Kadangi matote juos besišypsančius ir ramius, nenorite nieko žinoti apie tai, ką jie kenčia, kad būtų jums naudingi ir jums tarnautų.

32. Kas sugebėjo atsilyginti meile ir gerumu tiems, kurie dažnai laikinai nutraukia savo darbą, kad priimtų tuos, kuriems reikia ramybės ir sveikatos? Kada jūs skubėjote prie kūdikio lopšio, kuris turėjo likti vienas,

nes jo motina yra „darbininkė“, turėjusi atlikti savo užduotį tarp kenčiančiųjų ? — Iš tiesų, sakau jums, kaip Aš jus pašaukiau, kad išmoktumėte priimti, taip pat reikalauju iš jūsų, kad išmoktumėte su meile atsilyginti už savo brolių ir seserų nesavanaudišką pagalbą.

33. Kaip dažnai jūs pasirodote nusiminę ir pasmerkiate juos kaip „blogus darbininkus“, nes jie vėluoja. Jūs pasirodote reiklūs, kai pastebite jų klaidą, nes žinote, kad jie turi atlikti pareigą.

34. O jūs, žmonių minios, vietoj to, kad nuolankiai priimtumėte duoną, kuri jums duodama, jūs ją praryjate kartu su ranka, kuri buvo ištiesta, kad jums pasiūlytų maistą!

35. Ką jūs žinote apie kovas, kurias mano išrinktieji turi ištverti, kad išliktų tyri ir tarnautų jums? Ką jūs žinote apie išbandymus, kurie juos ištinka, kad jie išliktų budrūs? Tačiau jūs vis dar laikote juos silpnais ir skleidžiate, kad juos nugalėjo pagunda, nesuprasdami, kad tai yra našta, kurią jūs patys jiems palikote, nes atsisakote prisiimti tą atsakomybės dalį, kuri mano darbe tenka kiekvienam.

36. Kaip greitai jūs pamirštate tai, ką daug gavote per juos! Tačiau savo širdyse jūs ramina save, teigdami, kad jie jums nieko nedavė; bet tikrai, sakau jums, kol jūs nemylėsite vieni kitų, tai melas, kad mylite Mane.

37. Dvasinių būtybių legionai, kurie – nematomi jūsų materialiosioms akims – dalyvauja mano Žodžio skelbime, yra tie, kurie pateikia tikrąjį mano mokymų aiškinimą. Kad žinotumėte, kokias užduotis Aš daviau kiekvienai dvasinei būtybei* ir kaip ji jas vykdo, todėl kartais kreipiuosi į jas per balso nešėją, per kurį perduodu jums savo mokymą.

Argi manote, kad jiems būtina, jog Aš kalbėčiau su jais per žmogiškus tarpininkus? — Ne, tauta, Aš jums ką tik pasakiau, kad Aš tai darau tik tam, kad jūs pajustumėte jų buvimą ir išgirstumėte nurodymus, kuriuos jiems duodu.

**Turima omenyje kiekvieno žmogaus globėjas. Tai yra pažengę Šviesos dvasios, kurios vykdo Dievo valią, darydamos dar įsikūnijusiems savo broliams ir seserims — daro gerus darbus, įkvepia ir skatina siekti dvasinio tobulėjimo.*

38. Dvasių būrys, kurį Aš paskyriau lydėti jus jūsų gyvenimo kelionėje ir padėti jums, yra labai didelis, toks didelis, kad jūs negalėtumėte to įsivaizduoti. Jų tarpe viešpatauja absoliuti vienybė. Šviesa, kuri šviečia juose, yra išminties ir meilės šviesa, nes idealas, kuriam jie pasišventę, yra daryti gerus darbus žmonijai, o jų didžiausias troškimas – vesti savo brolius į dvasinio tobulėjimo viršūnę.

39. Koks gražus yra uždavinys, kurį jie vykdo, ir kaip jūs jiems apsunkinate darbą! Negalite teigti, kad jūsų bendradarbiavimo su dvasiniais broliais ir seserimis trūkumas kyla iš nežinojimo, nes jūs girdėjote nurodymus, kuriuos Aš jiems duodu per savo balso nešėjus, kad pažintumėte jų meilės ir gailestingumo misiją ir pasirūpintumėte padėti jiems ją įvykdyti.

40. Jums vis dar nepavyksta visiškai suderinti savo veiksmų su tuo Šviesos brolių pasauliu, taip pat nesuprantate, kaip su jais harmonizuoti. Kodėl? — Dėl jūsų dvasingumo trūkumo, kuris neleidžia jūsų pojūčiams suvokti visų šauksmų, įspėjimų ir įkvėpimų, kuriais jie nori nukreipti jūsų žingsnius žemėje.

41. Dažnai jūs painiojate dvasingumą su išoriniais papročiais, kurie jus labiau atitolina nuo jų, o ne priartina. Jūs manote, kad kreipiantis į juos veiksmingiau yra šaukti juos kokiu nors vardu, nei pritraukti juos malda. Jūs manote, kad būsite geriau pasirengę, jei kreipsitės į juos uždegę žvakę arba garsiai melsitės, ir klystate.

42. Iš tiesų, jie skuba į pagalbą jūsų šauksmui, supranta jūsų norus ir suteikia jums savo pagalbą, nes jų užduotis yra įkvėpta aktyvios meilės artimui; tačiau jūs tos pagalbos nepasiekėte savo dvasiniu tobulėjimu, nes tuomet jūs būtumėte buvę suderinti su savo sargais angelais ir kartu su jais sudarę Dievo tautą, kuri moka vykdyti mano įsakymą, kuris jums sako: „Mylėkite vieni kitus“.

43. Iš tiesų, sakau jums: kuo tyresnės jūsų mintys ir kuo paprastesni bei tyresni jūsų veiksmai, tuo aiškiau jūs pajusite Dvasinio pasaulio buvimą ir įtaką savo gyvenime, ir tuo didesni bus stebuklai, kuriuos gausite iš jų.

44. Nemanykite, kad šie jūsų broliai gali kištis į jūsų netikrus darbus ar prisijungti prie jūsų blogų ketinimų, arba pasirodyti per jus, jei nesate tinkamai pasirengę juos priimti.

45. Norėdami pasiekti dvasinį tobulėjimą, mylimieji žmonės, turite melstis ir turėti tikėjimą.

46. Malda ir tikėjimas padarys stebuklą, kad kasdien duona atsidurs ant jūsų stalo, kaip Izraelio tikėjimas Pirmuosiuose Laikuose buvo apdovanotas mana.

47. Jei kitos tautos apgaudinės jus dėl jūsų duonos, turite jiems atleisti, kad Aš atleistų jums visiems.

48. Jei atsitiks taip, kad būsite išmesti iš savo namų, eikite į kalnus, kurie jus priims į savo glėbį, kad rastumėte prieglobstį, kol išbandymas praeis.

49. Kaip pirmųjų laikų tautos tikėjimas sustiprėjo per didelius išbandymus, kuriuos ji patyrė dykumoje, taip ir šiais laikais ji bus daug

kartų išbandoma, kad jos dvasia įgytų reikiamą stiprybę būti šios reikalų kareiviais.

50. Kuris šio darbo mokinys dar galėtų reikėti materialios susirinkimų vietos, į kurią jis galėtų pabėgti išbandymų metu? — Nė vienas, nes jūs visi žinote, kad jūsų Tėvas neieško akmeninių šventyklų, kad jose gyventų, bet šventoves ir aukurus žmonių sielose, ir šios šventyklos keliauja kartu su jumis, kur bebūtumėte.

51. Jūsų protėviai gyveno didžiulėje nežinojimo tamsoje, puoselėjo religinį fanatizmą ir dėl to pasiekė tik nedidelę pažangą savo sielai. Jiems nebuvo lemta čia, žemėje, pamatyti šio amžiaus šviesą, kuri jus apšviečia; tačiau ir jie, kai ateis valanda, gaus dvasinę šviesą gausiai.

52. Mano mokymas moko jus derintis su savo broliais ir seserimis, nesvarbu, ar jie gyvena žemėje, ar begalinėje dvasinėje slėnyje.

53. Tai bus jūsų ateities gyvenimo bruožai, jei laikysitės Įstatymo. Tačiau jūsų gyvenimo kelias bus visiškai kitoks, jei nevaikščiosite keliu, kurį Aš jums nubrėžiau savo Žodžiu; nes tada badas, marai ir karai, kurie prasiverš Žemėje, jūsų negailės, nes šios griaunančios jėgos jūsų viduje nerastų nieko, kas jas sulaikytų.

54. Mylimi mokiniai, pasinaudokite visais mažais ir dideliais išbandymais,
kurios kasdien pasirodo jūsų gyvenime, kad, kai ateis didesnės išbandymų, jos, kaip uragano vėjo gūsiai, susidūrusios su nepajudinamomis jėgos sienomis, kurias jums suteikia mano įstatymo laikymasis, būtų sulaužytos.

55. Savo dvasine vienybe sukurkite tautą, kurios gynyba nuo priešų bus malda. Tada gamtos jėgos gali siausti, nes ši tauta, pasitelkdama savo dvasingumą, sugebės įveikti visas prieštaravimas.

56. Pakilkite, vyrai ir moterys, senoliai, jaunuoliai ir vaikai; pakilkite tvirtai, kad eitumėte keliu, kurį jums šiuo metu nurodė mano Žodis, kuris yra tik to kelio atnaujinimas, kurį Aš praeityje nubrėžiau savo aukos ant kryžiaus pėdsaku.

57. Vykdykite mano Įstatymą, kad jūsų vaikai, ugdydami naują kartą, pasiektų aukštesnį išsivystymą nei tas, kurį pasiekėte jūs, ir kad jūsų nepaklusnumas jų neatitolintų nuo šio darbo ir nesudarytų priežasties jiems gyventi dar toliau nuo dvasingumo.

58. Šiuo Trečiuoju Laiku Aš atėjau, kad suteikčiau jums šilumą, kurios jums trūksta, ir pašalintų šaltį, kurį jūs paskleidėte savo gyvenimo keliuose. Jūs girdėjote varpą, kurią skambino Elijas, kad jūs ateitumėte priimti Šventosios Dvasios šviesą su mano mokymu.

59. Pasiruoškite, kad galėtumėte pajusti mano buvimą ir būtumėte kaip Antrojo laikotarpio apaštalai, kurie, klausydami manęs, kasdien stiprino savo tikėjimą ir ruošėsi įvykdyti savo sudėtingą misiją.

60. Izraeli, vykdyk ne tik savo įsipareigojimus pasauliui. Vykdyk ir Įstatymą, nes jūs prisiėmėte pareigą Tėvui, ir jos vykdymas turi būti griežtas, kilnus ir dvasinis.

61. Aš jus mokau, kad jūs nusisuktumėte nuo materializmo ir nustotumėte būti fanatikais bei stabmeldžiais; kad negarbintumėte žmogaus rankomis sukurtų materialių daiktų ir nevykdytumėte su jais jokių apeigų. Aš nenoriu, kad jūsų širdyse būtų įsišaknijęs stabmeldystės, fanatizmo ir klaidingų kultų šaknis. Nesiūlykite Man aukos, kurios nepasiekia Manęs; Aš reikalauju tik jūsų atsinaujinimo ir jūsų išsipildymo dvasiniame gyvenime.

62. Atnaujinkite savo ankstesnius įpročius, nežiūrėkite atgal ir nekreipkite dėmesio į tai, ką atsisakėte ir ko daugiau neturėtumėte daryti. Supraskite, kad esate žengę į savo tobulėjimo kelią ir neturite sustoti. Kelias yra siauras, ir jūs turite jį gerai pažinti, nes rytoj jūs turėsite juo vesti savo brolius, o Aš nenoriu, kad jūs nuklystumėte.

63. Aš esu kantrus Tėvas, laukiantis jūsų atgailos ir geros valios, kad galėčiau apipilti jus savo malone ir gailestingumu.

64. Nesmerkite kartais nepatogių mano žodžių nešėjų žodžių; jei jiems trūko pasiruošimo, palikite šį reikalą Man. Supraskite: net jei Aš bendrauju per sunkiausią protą, jūs visada rasite šio žodžio esmėje dvasinę prasmę, šviesą, tiesą ir pamokymą.

65. Šis amžius žmonėms atskleis „Tikrojo gyvenimo knygos“ pamokas, kurios žmonijai dar nebuvo žinomos.

66. Iš tiesų, sakau jums: kaip ir Elijas, kuris atvėrė Trečiojo Laiko vartus, neturėjo reikalo įsikūnyti, kad kalbėtų žmonėms, taip ir Aš apsireiškiu jums, ir tą patį darė daugelis būtybių, kurios šiuo metu gyvena dvasiniame pasaulyje.

67. Jie susisieks su jumis per jūsų įgaliotus tarpininkus iki 1950 metų, kuriais baigsis materialiai girdimas Dvasinio pasaulio apreiškimas; tačiau po to laiko – žmonėms to nesuvokiant – per jų lūpas dažnai kalbės praeities laikų Šviesos Dvasios, Išvaduotojai, Pranašai, Patriarchai, Geradariai, Gėrio Apaštalai, Teisingumo ir jūsų Tėvo dieviškojo mokymo sėjėjai, kuris, pasiekęs savo meilės savo vaikams viršūnę, bendraus iš Dvasios į Dvasią.

68. Dvasinių šviesos būtybių buvimą tarp žmonių pajus tie, kurie budi ir meldžiasi, kurie susidvasino ir pasirengė, kad galėtų suvokti tą akimirką, kai tie pasiuntiniai priartės, prabils ar atliks kokį nors viršžmogišką darbą.

69. Jiems nebūtina bendrauti per žmones, kurie žino šį mokymą, kad kalbėtų per jų tarpininkavimą. Jų buvimas, įtaka ir įkvėpimas bus tokie subtilūs, kad tik tas, kuris yra pasirengęs, galės pajusti jų buvimą tarp žmonių.

70. Žemės tautos pajus Mozės buvimą, kai viena po kitos bus išlaisvinamos. Įvairios religijos patirs Elijo buvimą, kai Dievo spindulio šviesa, kylanti iš tiesos, išsklaidys žmonių dvasinio nežinojimo tamsą ir tuo pačiu jų akyse ištaisys viską, kas klaidinga, ką jie garbino.

71. Pasaulio valdovai, kurie tebėra pažemintų tautų viešpačiai, pajus Danieliaus dvasinį buvimą, kai pranašas priartės prie jų buveinių, kad pažadintų juos melstis, nes artėja sunaikinimas.

72. Ateis diena, kai kiekviena akis pamatys šių darbų šviesą, kaip parašyta, kad žmogus suprastų, jog sielai nėra ribų ar materialių kliūčių, ir kad jūs visi palaipsniui artėjate prie tikslo, kur viešpatauja harmonija ir šviesa.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 24

1. Mokiniai, jūs turite išmokti duoti, nesitikėdami už tai jokio atlygio.

2. Praktikuokite tikrą nuolankumą, kuris, būdamas būdingas aukštai dvasiai, atsispindi širdies jausmuose. Nuoširdžiai laikykite save paskutiniais iš visų, niekada nesiekite būti pirmi.

3. Mokykitės atleisti tam, kuris jus įžeidė. Aš pasakiau Petrui, kad jei jo brolis jį įžeistų septyniasdešimt septynis kartus, jis turėtų jam atleisti tiek pat kartų, tuo jam duodamas suprasti, kad jis turi tai daryti visada, tiek dėl mažų, tiek dėl didelių įžeidimų. Kiek būtybių, vadinusių save krikščionimis, perėjo per šį pasaulį, nesugebėdamos per visą savo gyvenimą nė karto suteikti atleidimo.

4. Taigi aš klausiu visų, kuriuos pavadinau Šviesos vaikais: ar nenorėtumėte bent kartą savo gyvenime pritaikyti šį kilnų įsakymą, kad suvoktumėte stebuklus, kuriuos jis sukelia tiek tam, kuris suteikia atleidimą, tiek tam, kuris jį gauna?

5. Šviesa yra kilnumas, meilė ir supratimas tarp sielų. Dabar jūs jau žinote, kaip turite elgtis gyvenime, jei tikrai norite būti Šviesos vaikais.

6. Taigi, jei jus įžeidžia ir jūs atsakote tuo pačiu, tačiau abu jaučiate gailestį, nelaikykite savo rankos iš pasididžiavimo, būkite pirmasis, kuris ją ištiesia kaip nuolankumo įrodymą, ir nebijokite pažeminti savęs; nes Aš jums sakau: kas pasaulyje pažemina save, tas bus šlovinamas anapus.

7. Kaip manote, kokių mokinių Aš noriu iš šios žmonijos? — Aš norėjau, kad jie būtų tyros ir švelnios širdies, kad savo pavyzdžiu šviestų savo artimųjų kelyje; kad kiekvienas iš jų būtų kaip tos žvaigždės, kurios naktį mirga kaip savo brolių sargai ar vedliai.

8. Norėjau, kad jūsų širdis būtų pilnos džiaugsmo, kad galėtumėte jį perduoti liūdniems; kad iš jūsų rankų tekėtų gydanti jėga, kuri visiems ligoniams atneštų sveikatą; kad jūsų lūpos galėtų perduoti mano Žodį jo pirminiu grynumu ir dvasine prasme; nes tada jūs galėtumėte savo pavyzdžiu išgelbėti nuklydusius.

9. Antrajame Laike, žiūrėdamas į miestą, kuriame gyveno mano tauta, kuriai buvau pažadėtas kaip jos Išganytojas, bet kuri dėl savo materializmo nepastebėjo mano buvimo, Aš jums sakiau: „Jeruzale, Jeruzale, tu, kuri nužudei pranašus ir nepažinai pasiuntinių, kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip paukštis dengia savo jauniklius, o tu manęs neklausei“.

10. Aš jų ieškojau, norėdamas jiems pasiūlyti tikrą laimę,
ir vis dėlto Aš žinojau, kad jie nuves mane į Kalvarijos kalną; tačiau žmonių širdies šaltumas nenugalėjo mano meilės, ir kaip to įrodymas – aš vėl esu čia, ir sakau jums: palaiminti tie, kurie šiandien tiki manimi, nes Aš nuimsiu visus jų sielvartus nuo jų širdžių. Tačiau Aš laiminu ir tuos, kurie šiuo metu

bus mano naujieji teisėjai; nes Aš užtikrinu jus, kad rytoj jie bus tikintieji, kaip Saulius iš Tarso, kuris persekiojo tuos, kurie tikėjo Manimi, ir kad jie atgailaudami ateis pas Mane, kad vėliau, kupini meilės ir tikėjimo, išeitų ir pasėtų tiesos sėklą tarp savo brolių.

11. Mano Šviesa apšviečia žmogiškąjį protą. Aš ateinu pas šią tautą, kaip buvau anksčiau pas kitą tautą, kuri ėjo prieš jus ir apie kurią jums sakiau, kad dvasiškai jūs priklausote jai. Kiek daug iš tų žmonių mane nesuprato! Kaip labai sukietėjo jų širdys, kai jie šaukė: „Nukryžiuok jį!“

O palaiminta nukryžiavimas, nes jis buvo liudijimas to, ką Dieviškoji Meilė gali padaryti savo vaikams, ir ko yra pajėgi žmogiškoji nedėkingumas!

12. Daugelis iš jų buvo sergantys, akli ir apsėsti; jie nežinojo, ką daro, ir todėl mane pasmerkė. Ir dabar visi tie, kurie nevaikšto mano meilės keliu, dar nežino, ką daro.

Žmogiškasis piktumas norėjo sunaikinti meilę, kurią Aš sėjau per Jėzų; tačiau per šimtmečius milijonai žmonių verkė dėl tos neapsakomos nedėkingumo. Bet tie, kurie taip verkia dėl Manęs, neapykantojo ir prakeikė tuos, kurie Mane nukryžiavo, nors Aš jūsų nemokiau neapkęsti ar prakeikti. Aš nekenčiu, nekeikiu ir nebaudžiu. Šių jausmų mano Dieviškojoje Dvasioje nėra; priešingai, aš juos matau jūsų žemiškojoje teisinėje sistemoje.

13. Aš mokiau jus mylėti, atleisti, melstis už tuos, kurie jus įžeidė, ir juos laiminti.

14. Jei savo gyvenime visada darytumėte tokius darbus ir juos atlikdami jaustumėte nuoširdžiai, niekam apie tai nesakydami, pasiektumėte daug atpirkdami savo nuodėmes ir per jas – savo tyromis mintimis – gautumėte Šviesą. Taip moko jus mano Žodis, taip Dvasia turi dirbti tyloje ir be pasirodymų.

15. Jei jūsų protui kyla idėja ar mintis apie šviesą, ji pasiekia savo tikslą, kad atliktų savo geranorišką užduotį. Jei vietoj gerumo minčių iš jūsų proto sklinda nešvarūs spinduliai, jie tik padarys žalą ten, kur juos siunčiate. Aš jums sakau, kad ir mintys yra darbai, ir kaip tokie jos lieka užrašytos knygoje, kuri egzistuoja jūsų dvasioje.

16. Nesvarbu, ar jūsų darbai geri, ar blogi – jūs daug kartų gausite atgal tai, ko linkėjote savo broliams. Jums būtų geriau padaryti kažką blogo sau, nei to linkėti vienam iš savo artimųjų.

17. Todėl Antrajame Laike Aš jums sakiau: „Ką sėjate, tą ir pjausite“; nes būtina, kad jūs suvoktumėte savo patirtis šiame gyvenime ir prisimintumėte, kad jūsų derlius atneš jums tą pačią sėklą, kurią pasėjote, tik daug kartų padaugintą.

18. O žmonija, tu nenorėjai nei apmąstyti, nei pajusti, nei gyventi savo Mokytojo mokymų!

19. Jei mano mokinių, kurie Antrajame Laike jums paliko mano Žodį, raštai pateks į jūsų rankas iškraipyti, Aš pasirūpinsiu, kad jūs atpažintumėte, kurie yra tikrieji Jėzaus žodžiai; jūsų dvasia atpažins tuos, kurie neatitinka mano Meilės dieviškojo derinio, kaip klaidingus.

20. Jūs tik paviršutiniškai perskaitėte mano mokymus ir aiškinote juos pagal savo skonį; tada ieškote naujų knygų, kuriose žmonės vėl veda mane nuo Erodo pas Pilotą; tačiau tose knygose labai mažai rasite tų mylinčių žodžių, to paprasto mokymo, kurį skelbė Dieviškasis Mokytojas.

21. Jūs visi ir toliau mane teisiate; vieni iš jūsų daro mane Dievu, kiti – žmogumi, vieni vadina mane dieviškuoju, kiti – žmogiškuoju pranašu; vieni laiko mane Dievo Sūnumi, kiti – Dovydo Sūnumi. Vieni vadina mane pranašu, kiti – maištininku. Kai kurie sako, kad mane apšviečia Aukščiausiasis, kiti sako, kad turiu sandorą su velniu, ir taip ši žmonija seka mano vardą, kad, kaip ir bailusis Pilotas, man uždėtų naują J.N.R.J.

22. Jūs mane vertinate pagal mano žodžius ir darbus, bet nesistengiate įgyvendinti „mylėkite vieni kitus“ praktikoje. Jūs bijote praktikuoti šį kilnų mokymą, nes galvojate apie savo artimųjų pašaipas.

23. Iš tiesų, sakau jums, jeigu Aš būčiau bijojęs lipti į Kalvarijos kalną ir kryžiaus, jūs vis dar lauktumėte Mesijo.

24. Nesivelkite į teologijas, sudėtingindami tai, kas paprasta; nebūkite tokie kaip tie, kurie apsimeta, kad Dievą, Tiesą, galima užfiksuoti materialioje knygoje; nes kaip žmonės jūs niekada nesugebėsite išsiaiškinti Dievo.

25. Nepaverskite lengvo sudėtingu, nesumažinkite didžio ir nepadidinkite mažo. Netapkite mokytojais be mokymo, nei pamaldžiais be meilės.

26. Ieškokite savo Tėvo, kuris šiandien ateina pas jus kaip dieviška mintis, spinduliuojanti meilę. Štai mano Šviesa, tapusi Žodžiu visiems žmonėms.

27. Tai Šventosios Dvasios šviesa, kuri ateina kaip meilės žinia, kad suplėšytų šydus, kurie aptemdo žmogiškąjį protą.

28. Jei su gera valia šiame Žodyje ieškosite jame esančių žinių ir atrasite jo dvasinę prasmę, tuomet būsite radę tiesą.

29. Šio mokymo šviesa bus žvaigždė, kuri jums parodys kelią, kuriuo turite eiti. Negalite sustoti, nes taip sustabdytumėte savo brolių ir seserų pažangą dvasiniame kelyje.

30. Aš neskatinu įpročių, kurie stabdo jūsų dvasinį tobulėjimą, ir nors jūs dažnai juos maskuojate išrinktų žodžių klaidingu spindesiu, jų esmė yra nežinojimas ir sumaištis.

31. Knyga, kurią aš atveriu prieš jus, yra tarsi puikus maistas sielai; jos esmė, kartą patekusi į jūsų širdį, joje sukels permainas, kurios padės jums sekti Mesijo, Mokytojo pavyzdžiu, kuris kaip žmogus parodė Tėvui tobulos meilės pagarbą. Kada jūs panašiai pašlovinsite savo Viešpatį?

32. Jūs pasaulyje išugdėte savo aistras, garbinote savo stabus; bet Dievą begalybėje ir savo broliuose – kada?

33. Jau beveik 2000 metų kartojate tą frazę, kurią išgirdo Betliejaus piemenys: „Taika žemėje geros valios žmonėms“; tačiau kada jūs įgyvendinote gerą valią, kad įgytumėte teisę į taiką? Iš tiesų, sakau jums, jūs veikiau padarėte priešingai.

34. Jūs praradote teisę kartoti šį posakį; todėl šiandien Aš ateinu su naujais žodžiais ir pamokymais, kad jūsų protui įstrigtų ne posakiai ir frazės, o mano mokymo prasmė, kuri turi įsiskverbti į jūsų širdį ir protą. Jei norite kartoti mano žodžius taip, kaip Aš juos jums duodu, darykite tai; tačiau žinokite: kol jų nejausite, jie neturės jokios galios. Ištarkite juos su nuoširdžiu jausmu ir nuolankumu, pajuskite, kaip jie skamba jūsų širdyse, tada Aš jums atsakysiu taip, kad visą jūsų esybę sudrebinsiu.

35. Tie, per kuriuos Aš save atskleidžiu, mane aiškina menkai; todėl mano mokymas skirtas ir jiems, kad jiems pavyktų atsikratyti kiekvienos nereikalingos minties, fanatizmo, senų prietarų ir visko, kas galėtų sumaišytis su gauta įkvėpimo. Su kiekvienu praeinančiu laikotarpiu ateis nauji, geriau pasirengę žmonės, kad mane išgirstų.

36. Pakelkite savo mintis į Mane, mylimieji balso nešėjai, prašykite Mokytojo, kad jūsų susižavėjime Jo mokymas pasireikštų aiškiau ir tyliau; leiskite, kad mano valia įvykdytųsi jumyse, ir jūs patirsite, kad iš jūsų lūpų skambės mokymai, kurie šias minias ves meilės ir tiesos keliu.

37. Mano tauta, atsisakykite prietarų,
kurias jums kadaise mokė, ir melskitės Man su tikru tikėjimu; Aš išlaisvinsiu jus nuo visų pavojų ir atsiųsiu jums sargus angelus.

38. Dievo įstatymas yra begalinis, jis apima viską, jis yra harmonija tarp visko, kas sukurta. Šis įstatymas susijęs ne tik su dvasiniu pasauliu.

39. Jums patinka išmokti atmintinai įstatymo nuostatas, dvasinių dorybių pavadinimus, Jėzaus mokymus ir posakius; tačiau Aš jums sakau: jūs turite visa tai pajusti. Žinojimas nėra jausmas. Kas nori turėti mano tiesą, tas turi ją giliai pajusti savo širdyje.

40. Jūs galvojate apie kilnias idėjas, apie gerus darbus, bet jų nevykdote taip, kaip noriu Aš, nes jų nejaučiate, ir todėl nepažįstate to „dieviškojo

skonio“, kurį jie palieka, kai yra įvykdyti. Jūs jų nevykdote nuoširdžiai, nes manote, kad nesugebate, o nesugebate, nes nenorite. O taip yra todėl, kad norint daryti gera, reikia mylėti.

41. Kas myli, tas supranta; kas mokosi, tas turi valią; kas turi valią, tas gali daug nuveikti. Sakau jums: kas nemyli visa savo sielos jėga, tas neturės nei dvasinio pakilimo, nei išminties, nei atliks didžių darbų.

42. Kas nukrypsta nuo dvasinio įstatymo, kuris yra aukščiausiasis įstatymas, patenka į žemesniųjų arba materialių įstatymų, apie kuriuos žmonės taip pat mažai žino, valdžią. Tačiau kas paklūsta aukščiausiajam įstatymui ir lieka su juo suderintas, stovi virš visų tvarkų, kurias jūs vadinate gamtinėmis, ir jaučia bei supranta daugiau nei tas, kuris turi tik žinias, kurias rado moksle ar religijose.

43. Štai kodėl Jėzus jus stebino darbais, kuriuos vadinate stebuklais; tačiau suvokite mokymus, kuriuos Jis jums davė iš meilės. Supraskite, kad Dieviškajame, kuris virpa visoje kūrinijoje, nėra nieko antgamtinio ar prieštaringo.

44. Jūs manote, kad jūsų kelionė per šį gyvenimą, pilną kartėlių ir likimo vingių – kuriuose elgiatės kaip jūsų vaikai, kai jie yra nepatenkinti ar serga – prieštarauja Kūrėjo meilei. Jūs gyvenate nuolatinėje skundų būsenoje dėl savo kančių; tačiau jos yra natūralus jūsų nepaklusnumo ir įstatymo pažeidimų bei piktnaudžiavimo, kurį padarėte iš laisvės, kurią jums suteikė mano meilė ir kurią jūs vadinate „valios laisve“, rezultatas.

45. Jūs atsisakote laikyti šį mokymą, kuris yra toks lengvai suprantamas, nes jis yra jūsų proto suvokimo ribose, tiesa.

46. Tik atsinaujinimas ir tobulėjimo idealas leis jums sugrįžti į tiesos kelią. Tie, kurie save laiko dieviškojo įstatymo aiškintojais, sako jums, kad už jūsų ištvirkimą ir nepaklusnumą jūsų laukia pragaro kančios ir kad tik tada, kai išreikšite atgailą, kankinsite ir žaizdosite savo kūną bei aukosite Dievui materialias aukas, Jis jums atleis ir priims jus į savo karalystę – tikrai, sakau jums, jie klysta.

47. Kur jūs pateksite, žmonės, vedami tų, kuriuos jūs garbinate kaip didžiuosius šventųjų apreiškimų meistrus, o Aš laikau klaidinančiais? Todėl Aš ateinu jus išgelbėti šios mokymo šviesa, kuri leis jums žengti mano meilės keliu.

48. Šiuo metu Aš duodu jums naujus mokymus, apie kuriuos turėtumėte mąstyti – meilės pamokas, kurios jus išgelbės ir pakels – tiesas, kurios, nors ir kartios, turėtų būti šviesa jūsų kelyje.

49. Šiais laikais spiritizmas*, kaip ir krikščionybė praeityje, bus kovojamas ir persekiojamas su pykčiu, žiaurumu ir įniršiu; tačiau kovos

įkarštyje pasirodys dvasinis pasaulis, darydamas stebuklus ir užkariaudamas širdis.

**Dvasios mokymas neturi būti painiojamas su spiritizmu. Žr. taip pat išnašą prie U 19, 7.*

50. Materializmas, savanaudiškumas, puikybė ir meilė pasauliui bus jėgos, kurios sukils prieš šį apreiškimą, kuris nėra naujas ir nesiskiria nuo to, kurį Aš jums atnešiau praeityje. Mokymas, kurį Aš jums dabar atskleidžiau ir kurį jūs vadinate „spiritualizmu“, yra įstatymo ir mokymo, kuris jums buvo atskleistas Pirmojoje ir Antrojoje laikais, esmė.

51. Kai žmonija suvoks šio mokymo tiesą, jo teisingumą ir begalines žinias, kurias jis atskleidžia, ji iš savo širdies išvarys bet kokią baimę, bet kokį prietarą ir padarys jį savo gyvenimo gairėmis.

52. Mano įstatymas nevergia, mano žodis išlaisvina. Kas tiki manimi ir seka manimi, tas nėra vergas, jis nustoja būti žemiškųjų aistrų vergas, jis nebėra iš šio pasaulio ir tampa savo paties šeimininku; jis nugali pagundas, ir pasaulis guli prie jo kojų.

53. Tik dvasinis pakilimas išgelbės šią žmoniją iš chaoso; nelaukite jokio kito sprendimo, o žemės tautos ir nacijos! Jūs galėsite sudaryti taikos sutartis, tačiau kol ta taika nebus pagrįsta sąžinės šviesa, jūs būsite kvaili, nes statysite ant smėlio!

54. Antrajame Laike Aš jums sakiau: „Lengviau kupranugariui praeiti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dangaus karalystę“; ir šiandien jūs tai matote savo akimis. Galingieji nori nusipirkti taiką savo turtais, bet to nepasiekia.

55. Taip žmonija supras, kad dvasiniai turtai žmogaus gyvenime yra būtini – turtai, kurių negalima įsigyti pinigais, o tik dvasinimu.

56. Dvasinis tobulėjimas nereiškia veidmainystės, bet jausmų pakylėjimą, širdies gerumą, teisumą veiksmuose ir meilę artimui.

57. Kad perduočiau jums šį gailestingumo ir meilės mokymą, Aš nepriėmiau jūsų žmogiškosios prigimties ir neapsireiškiau rūmuose, apsuptas tuštybių ir prabangos. Aš atėjau pas jus į skurdų jūsų miesto rajoną, pas vargšus, pas kuklius žmones, kaip dera Tam, kuris kitu laiku jums sakė: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio.“

58. Ši žmonija, kuri kai kuriose srityse yra išsivysčiusi , dvasiškai gyvena gilioje letargijoje, nes nesugebėjo ištirti savo vidaus, kur yra tikroji šventovė. Ši šventovė stovi apleista, jos lempa nedega, ant jos altoriaus nėra aukos; tačiau Aš klausiu jūsų: kuo visa tai galima paaiškinti? — Dėl to, kad žmogus jau seniai maitinasi išoriniais kultais ir jais pakeičia tai, kas turėtų būti visiškai dvasinis.

59. Jis bandė patenkinti savo sielos poreikius ceremonijomis, tradicijomis, šventiniais pietumis ir materialiais aukojimais. Dėl to Aš jums sakau, kad tik tie darbai, kuriuose yra pakilumas ir dvasingumas, gali tikrai sustiprinti ir pamaitinti jūsų sielą.

60. Nors Aš priimu visas aukas ir į jas įdedu visą savo meilę, argi nemanote, kad tiek Tėvui, tiek jums būtų teisingiau ir maloniau, jei man aukotumėte tai, kas būtų verta manęs ir jūsų pačių?

61. Daugelis žmonių ir tautų vis dar tiki, kad man malonu, kai jie man aukoja materialias aukas; jie mano, kad kuo didesnis jų liturgijų spindesys ir prabanga, tuo didesnė bus Viešpaties džiaugsmas ir tuo didesnės bus gėrybės, kurias jie iš Jo gaus; ir tai todėl, kad jie pamiršo, jog — jei Aš, būdamas žmogumi, vengiau visko, kas buvo tuščia ir be turinio — dabar, kai Aš jums apsireiškiau Dvasioje, dar mažiau priimsiu iš žmonių materialių dalykų ir apeigų.

62. Kada jūs būsite pasirengę teisingai aiškinti mano Įstatymą? Kada ši žmonija nustos pažeidinėti ir iškraipyti mano įsakymus?

63. Aš suteikiu jums šį laiką, kad apmąstytumėte dvasinius mokymus, kurie jums buvo apreikšti jau anksčiau.

64. Išsilaisvinkite nuo įpročių, ydų, prietarų, tradicijų, fanatizmo ir stabmeldystės. Noriu jus matyti tyrus, kad galėtumėte susidvasinti, noriu jus matyti nuolankius, kad mano šviesa galėtų jūsų viduje spindėti.

65. Kaip praeityje Jeruzalė ir Roma žmonėms buvo pažadų vietos ir malonės šaltiniai, kuriuose pasirodė Viešpats, taip Aš šiai vargstančiai ir pažemintai tautai paskyriau didelę misiją šiam laikui. Ji turi būti pasirengusi, nes tiek mano apsireiškimo atgarsiai, tiek žinios apie mano stebuklus ir liudytojų uolumas atkreips žmonių dėmesį į ją.

66. Pirmiausia ateis vargšai, neišsilavinusieji, skurstantieji, naivieji, tarnai, alkanieji ir ištroškusieji teisingumo, o vėliau atvyks abejojantieji, valdovai, mokslininkai.

67. Budėkite ir melskitės, būkite pasirengę didžiųjų minios atvykimui. Būkite budrūs savo darbuose, melskitės savo miegamojo tyloje arba ten, kur jus užklups susivienijimo su Manimi akimirka, ir ten Aš būsiu su jumis.

68. Aš jums nesakiau, kad turite atsiskirti nuo savo pareigų pasaulyje, bet kad turite nusigręžti nuo to, kas nėra įstatyme, tai reiškia, kad turite pašalinti iš savo gyvenimo tai, kas nereikalinga, kas nenaudinga, ir saikingai naudotis tuo, kas leidžiama.

69. Ką jums davė jūsų valios laisvė, jei ją panaudojote siekdami ir ieškant žemiškų malonumų? — Tik skausmą ir nusivylimus.

70. Iš Naujojo Jeruzalės Aš žiūriu į šią žmoniją, bet ji manęs nejaučia. Nedaugelis, kurie manęs laukė, ir kiti, kurie seka manimi, žino, kad Aš

sugrįžau kaip Šventoji Dvasia ir kad šiuo metu aš kalbu jiems per žmogaus protą.

71. Ar žinote, kokias pasaulio tautas aš randu? — Apgautas, žmonės nusivylę žmonėmis. Niekas daugiau neprašo kito, nes žino, kad iš jo meilės artimui nieko nesulauks, ir žino, kad jo rankos tuščios. Dabar viešpatauja materializmas, o iš viso gero ir kilnaus liko tik labai silpnas šviesos atspindys.

72. Jūs stebitės, kad Aš taip jums kalbu, ir manote, kad Aš esu griežtas ir reiklus jūsų atžvilgiu; dėl to Aš jums sakau, kad jūsų išsivysčiusi siela turi man pateikti geresnį derlių nei tas, kurį jūs man šiandien rodote.

73. Argi nemanote, kad žmonijos susiskirstymas į tautas ir rases yra kažkas primityvaus? Argi nesusimąstote, kad jei pažanga jūsų civilizacijoje, kuria taip didžiuojatės, būtų tikra, nebevaldytų jėgos ir piktumo dėsnis, o visus jūsų gyvenimo veiksmus valdytų Dvasios dėsnis? — O tu, tauta, neišskirk savęs iš šio teismo, nes ir tarp jūsų Aš randu kovų ir susiskaldymų.

74. Nuo seniausių laikų Aš jums kalbėjau apie teismą, ir tai yra tas paskelbtas laikas, kurį pranašai vaizdavo tarsi vieną dieną.

75. Jūsų Dievo žodis yra karaliaus žodis ir nebus atšauktas. Ką reiškia, kad dėl to praėjo tūkstančiai metų? Tėvo valia yra nekintama ir turi išsipildyti.

76. Jei žmonės, be tikėjimo mano žodžiu, mokėtų budėti ir melstis, jie niekada nebūtų nustebinti; tačiau jie yra neištikimi, užmaršūs, netikintys, ir kai ateina išbandymas, jie jį priskiria Dievo bausmei, kerštо ar rūstybės. Dėl to Aš jums sakau, kad kiekvienas išbandymas yra iš anksto paskelbtas, kad jūs būtumėte pasirengę. Todėl jūs visada turite būti budrūs.

77. Potvynis, miestų sunaikinimas ugnimi, priešo įsiveržimai, nelaimės, epidemijos, badas ir kiti išbandymai buvo iš anksto paskelbti visoms žemės tautoms, kad jūs pasiruoštumėte ir nebūtumėte užklupti netikėtai. Kaip ir šiandien, Dievo meilė visada siuntė žinią, raginančią budėti ir ruoštis, kad žmonės pabustų, pasiruoštų ir sustiprėtų.

78. Per Dvasios dovanas ir žmogaus turimus sugebėjimus mano žinios pasiekia jo širdį. Šios dovanos yra: dvasinis regėjimas, pranašystė, intuicija ir pranašiškas sapnas.

79. Kodėl tada išbandymai dažniausiai ištinka jus nepasiruošusius? — Ne todėl, kad Aš nebūčiau jums siuntęs žinios, bet todėl, kad jums trūko maldos ir dvasingumo.

80. Aš jums sakiau, kad visai žmonijai artėja labai didelis išbandymas – toks didelis, kad per visą jos šimtmečių ir amžių istoriją nieko panašaus nebuvo. Dabar jūs turite suprasti , kad Aš kalbu į jūsų visų širdis, siunčiu jums įvairių formų žinutes ir įspėjimus, kad žmonės susimąstytų ir būtų

budrūs mano įstatymų atžvilgiu, kaip išmintingos mergaitės mano palyginime.

81. Ar pasaulio tautos ir įvairios nacijos klausys manęs? Ar klausys manęs ši tauta, kuriai aš apsireiškiu šia forma? Tik aš vienas tai žinau; bet mano, kaip Tėvo, pareiga yra savo vaikų kelyje suteikti visas priemones jų išgelbėjimui.

82. Tauta, nepamiršk šio žodžio, nemiegok ir neuždaryk savo širdies durų mano meilės šauksmui. Būkite šios šviesos pasiuntiniai, siųsdami savo mintis kaip dvasines žinutes savo brolių protui.

83. Dabar jūs geriau suprasite, kodėl Aš nuolat kartoju: „Budėkite ir melskitės“.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 25

1. Elijo dvasia pažadino jus kaip dangaus varpas, kad jūs ateitumėte išgirsti mano žodį.

2. Jūsų širdis nekantriai klausia: kokį maistą Tėvas mums šiandien duos paragauti? Iš ko susidės šiandienos pamoka?

3. Iš tiesų, sakau jums: viena moteris paliko savo namuose sunkiai sergantį žmogų, kad galėtų mane išgirsti. Jai sakau: kai grįši į savo namus, ligonis pakils iš lovos ir pats atvers tau duris, kad praneštų gerąją naujieną, jog pasveiko; nes kiekvienas, kuris palieka žemiškus turtus, kad būtų su Manimi, turės ką nors, kas prižiūrės tai, kas palikta, ir tas kažkas esu Aš.

4. Aš žiūriu į tuos, kurie, kentėdami didelį skausmą, tyliame kambaryje liejo ašaras, nepasiduodami nevilties jausmui ar nepiktžodžiaudami prieš Mane. Jie nuolankiai priėmė savo išbandymą, nes žinojo, kad norint pasiekti Mano Karalystę, reikia užsitarnauti nuopelnų.

5. Aš matau jus visus įvairiuose žmogiškosios kovos keliuose, ir ten Aš pavirtau piligrimu, kuris kerta jūsų kelią, kad paklaustų: „Kur einate?“ Ir nors kai kurie man atsako: „Ieškoti tylos“, kiti man sako: „Mes ieškome duonos“. Tada Mokytojas eina pirma, kad paskambintų į duris, į kurias jūs beldžiatės, kad jūsų artimieji jus priimtų su meile ir gera valia. Todėl, kai jūs pasibeldžiate, rasite, kad širdys, kurios buvo akmeninės, yra sujaudintos; jūs atpažįstate mano buvimą ir sakote man: „Viešpatie, ar tokia didelė yra tavo gailestingumas mums?“

6. Išbandymai, su kuriais susiduriate savo gyvenimo kelyje, nėra atsitiktinumas – Aš juos jums siunčiau, kad užsitarnautumėte nuopelnų. Nė vienas medžio lapas nepajuda be mano valios, ir aš esu tiek didžiuose, tiek mažuose kūrinijos darbuose. Budėkite ir melskitės, kad išmoktumėte suprasti, koks vaisius jums turi būti nuimtas iš kiekvieno išbandymo, kad jūsų atpirkimas būtų trumpesnis. Su meile prisiimkite savo kryžių, ir aš padarysiu, kad jūs savo atpirkimą neštumėte su kantrybe.

7. Tai yra Trečiasis Laikas, kuriuo Aš jums vėl sakau: „Mylėkite vieni kitus“; bet ne tik tarp žmonių, bet ir iš vieno pasaulio į kitą. Jūs turite mylėti ir gailėtis tų, kurie yra dvasiniame pasaulyje, nes jie taip pat yra jūsų broliai ir seserys.

8. Kaip toli yra laikas, kai jums buvo pasakyta: „Kas kardu žudo, tas kardu ir žus“. — „Ta pačia matuokle, kuria matuoji, bus matuojamas ir tu“. Šiandien Aš jums sakau: nuoširdžiai atgailaukite, nuplaukite savo dėmes gailestingumo, atleidimo ir meilės darbais.

9. Iš visų kelių Aš jus pašaukiau, kad duoti jums vienintelį mokymą. Prie mano stalo niekada nebuvo patiekalų, iš kurių vieni būtų buvę geresni už kitus; visiems siūliau vieną duoną ir tą patį vyną. Prie mano stalo sėdėjo

tiek ponai, tiek parijos, tiek turtingieji, tiek vargšai, tiek nusidėjėliai, tiek pamaldieji. Aš priėmiau tiek tuos, kurie gyveno dorai, tiek tuos, kurie atėjo su sutepta siela. Tai aš jums mokau, kad savo gyvenimo kelyje niekada neteiktumėte pirmenybės nė vienam iš savo brolių.

10. Būkite nuolankūs tiems, kurie jaučiasi pranašesni, o tam, kuris prieš jus nusižemina, nes laiko save menkesniu, duokite suprasti, kad jis nėra mažesnis už jus.

11. Būtina praktikuoti mano mokymą, kad suprastumėte begalinę meilės galią. Meilė yra gydanti jėga, kuri nuodėmingą žmogų paverčia mano mokiniu. Meilė yra tikroji amžinojo gyvenimo esmė.

12. Kai kurie manęs klausia: „Kodėl būtina mums kalbėti šia forma, kad nukreiptumėte mus sielos tobulėjimo keliu?“ — Iš tiesų, sakau jums: šis žodis, kurį girdite, yra knyga, kurioje glūdi mano išmintis.

13. Kodėl Aš atverčiau šią knygą prieš jus? — Kad atskleistų žmogui daug paslapčių; kad įneštų šviesą į jo nežinojimo tamsą.

14. Iš tiesų sakau jums, kad valdžios vyrai negali visko, mokslininkai nežino visko, o teologai tikrai nepažįsta Manęs.

15. Todėl Aš vėl atėjau pas žmoniją kaip Mokytojas, kad apšviestų jūsų protą, kad suprastumėte didžiuosius apreiškimus — su sąlyga, kad nepretenduosite pasiekti mano Išminties aukštumų, bet su pagarba ir nuolankumu įžengsite į mano šventovę. Kas taip įžengs, tą Aš vesiu tiek, kiek bus mano valia, ir jis niekada nepatirs kančios.

16. Įsigilinkite į šių laikų mokslą – jo vaisiai yra kartūs, nes žmonės be pagarbos norėjo įsiskverbti į mano paslaptis, ir kiek daugelis, atradę net mažiausią visatos stebuklo dalelę, suabejojo, ar egzistuoja Visagalis, kuris viską sukūrė. Tai tie, kurie tiki tik tuo, k , ką mato ir ką gali paimti rankomis; bet viską, kas pranoksta jų suvokimą, jie neigia.

17. Žinios, kurios pranoksta jūsų protą ir materializmą, yra tos, kurių Aš jus mokau, kad pasiektumėte savo dvasinį tobulumą.

18. Pasiruošk, žmonija, kad galėtum atsikratyti kartaus vaisiaus, kurį tau paruošė mokslas. Aš visada atvykdavau, kad atskleisčiau jums tikrojo gyvenimo paslaptį.

19. Antrajame laikmetyje mane klausė didžiulės minios, tūkstančiai ligonių pasveiko vien nuo mano prisilietimo, išgirdę mano švelnų žodį arba kai ant jų nusileido mano mylintis žvilgsnis. Daugelis iš jų mane mylėjo ir atpažino, nors ne visi man sekė; nes tik dvylika lydėjo mane iki galo. Jų vardai yra nemirtingi dėl to tobulumo, dorybės ir aukos pavyzdžio, kurį jie jums paliko. Tačiau jie nebuvo tobuli, kai aš juos pašaukiau; jei jie būtų buvę tokie, aš nebūčiau jų šaukęs, kad juos mokyčiau.

20. Tarp jūsų Aš taip pat nerandu teisiųjų ar tobulųjų; tačiau mano mokymu jūs pasikeisite ir galėsite atlikti didelius darbus. Žmonių širdis yra kieta, bet Aš apšviesiu jus kelyje, kad jūs žengtumėte į priekį.

21. Kai mano apaštalai Antrajame Laike išsiskirstė po pasaulį, Petras patyrė nusivylimo akimirkas, susidūręs su persekiojimų, žiaurumo ir žmonių širdies kietumo, ir kai jis norėjo pabėgti iš Romos, kad išgelbėtų savo gyvybę, pamatė Jėzaus figūrą, kuris, nešdamas kryžių ant pečių, artėjo prie pagoniško miesto. Petras paklausė savo Viešpaties: „Kur Tu eini, Viešpatie?“ Tuomet Jėzus atsakė: „Aš noriu vėl mirti už jus“. Verkdamas Petras pasiūlė savo Viešpačiui vėl sugrįžti į nusidėjėlių glėbį, kad juos išgelbėtų, net jei tai kainuotų jo kraują ir gyvybę, kad mirtų kaip ir jo Mokytojas.

22. Todėl sakau jums: nelaukite, kol mano atsisveikinimo metai, 1950-ieji, jus užklups nepasiruošusius ir silpnus. Nes jei norėsite taip išeiti skleisti mano mokymą, turėsite nusivilti.

23. Tada ieškosite mano žodžio, kad sustiprėtumėte, ir jo nerastumėte. Šiandien, kol Aš dar jus mokau, turite pradėti taikyti mano mokymus. Atnaujinkite save, ženkite žingsnį link dvasingumo. Aš padrąsinsiu jus darbais ir stebuklais, „ “, ir jūs stebėsitės didžiais apreiškimais, kuriuos Aš jums duosiu iš Dvasios į Dvasią.

Aš nustebinsiu materialistinius mokslininkus, atskleisdamas jiems dvasinio pasaulio egzistavimą. Viskas, ką jie neigė, o kas vis dėlto egzistuoja, bus jų įvertinta. Tada pažadės smalsumas, ambicijos tyrinėti Anapus, ir tai bus tas momentas, kai mano Pasiuntiniai ir Mokiniai turės pasirodyti, kad paaiškintų viską, ką Aš jums apreiškiau, ir užkirstų kelią žmonijai kurti sektas ir teorijas apie mano naujus Apreiškimus.

24. Šiandien yra laikas klausytis, mąstyti. Tačiau kai ateis laikas eiti pas tautas ir valstybes, ir kai kurie iš jūsų negalės to padaryti, nesijaudinkite; nes ten, kur gyvenate, galėsite daug nuveikti. Palikite savo vaikams nešti Gerąją Naujieną į tolimas vietas. Prisiminkite, kad Aš jums sakiau: „Pirmieji bus paskutiniai, o paskutiniai – pirmieji“.

25. Šiandien minios žmonių ateina pasiklausyti mano mokymo; tie, kurie labiausiai kenčia, kurie alkė ir troško teisingumo, kurie svajoja apie taikų gyvenimą, pasilieka, kad ir toliau klausytųsi mano žodžio.

26. Tarp šių vargšų, neišsilavinusių ir paprastų žmonių Aš po truputį atrenku tuos, per kuriuos Aš jums perduodu savo Žodį.

27. Visų laikų Dieviškasis Mokytojas sugrįžta pas jus, kad susisiektų su žmonija ir šia forma vestų sielą į naują dieną.

28. Paruoškite savo protą, kad galėtumėte teisingai tyrinėti mano Žodį. Aš jau jums sakiau, kad būtent spiritualistai teisingai išaiškins mokymus,

kuriuos jūsų Viešpats jums atskleidė šiais laikais ir praeityje. Kas skaito mano knygą ir tyrinėja ją dvasine prasme – tas priartės prie tiesos.

29. Kad jums pavyktų teisingai paaiškinti šį mokymą, jums pirmiausia teks kovoti su savimi, ir kartais netgi pateksite į sumaištį; tačiau tas, kuris savo vidinio susijaudinimo akimirkomis budi, meldžiasi ir pasitiki Manimi, pajus, kaip ramybė ir taika sugrįžta į jo sielą.

30. Išsilaisvinę vėjai privers medžius numesti savo negyvus vaisius ir nudžiūvusius lapus, kol jie bus išvalyti nuo nešvarumų. Argi nesuvokiate, kad rytoj, kai nebegirdėsite šio „ “ žodžio, liksite vieni kelyje ir turėsite mokyti savo artimus to, ko išmokote iš Manęs? Aš visada būsiu kiekviename iš jūsų, Mokytojas paruoš kelią, o mokinys įvykdys savo misiją.

31. Aš jums pažadėjau uždegti šviesą žmonėse, kad visi pažintų ir suprastų mano mokymo apreiškimus, ir šis laikas yra tas, kuriuo tas pažadas išsipildė; tai yra amžius, kurio žmogus nesugebėjo laukti, nes jis nuklydo į mokslo gyvenimą, iš kurio susikūrė naują pasaulį, ir kuriame sielos troško mano sugrįžimo, nes žinojo, kad mano mokymas joms yra laisvė, dvasinis pakilimas ir kad per jį jos pasieks ramybę.

32. Kai kurie šią valandą laukė gyvai „Dvasiniame slėnyje“, kiti laukė stebuklo kaip šios žemės gyventojai. Palaiminti tie, kurie, kaip palyginime minimos išmintingos mergaitės, su degančiomis lempomis sugebėjo laukti.

33. Taip pat ir Antrajame Laike sielos trokšmingai laukė Mesijo atėjimo – vieni materialiajame pasaulyje, kiti iš dvasinių buveinių, nes Kristus yra vartai, raktas ir kelias, ir sielos tai žino.

34. Man priklauso galia pažadinti žmonijos dvasią, ir tikrai, sakau jums, ta valanda artėja, ir nebus nė vieno, kuris nesudrebėtų išgirdęs mano šauksmą. Vieni pabus iš materializmo, kuris juos užmigdė, kiti – iš kraujo ir malonumų svaigulio, dar kiti – iš nežinojimo miego, kurio naktis buvo labai tamsi ir fanatiška.

35. Tuo momentu, kai žmonijoje užsidegs dvasinė šviesa, iš sielų plūs maldos, ir jie klausinės savo Viešpaties, ką daryti, kad Jam patiktų ir taip galėtų priartėti prie Jo buvimo.

36. Išnagrinėkite mano žodį, mokiniai, ir jo prasmėje rasite išmintį, kad jūsų dvasia mokytųsi Tėvo meilės mokymo; nes būtent jūsų dvasiai aš kalbu, ją mokau ir ruošiu aukštesniam gyvenimui.

37. Jūs jau žinote, kad kūnas yra tik įrankis dvasiai; to įrodymas yra tai, kad jis yra mirtingas ir laikinas; o dvasia, priešingai, yra skirta amžinybei.

38. Kaip nežinojanti dvasinių mokymų aš sutinku šią žmoniją, būtent todėl, kad jai mano Įstatymas ir mano Mokymas buvo pateikti tik kaip

moralinis mokymas, kuris jai padeda, o ne kaip kelias, vedantis jos dvasią į tobulą Tėvynę.

39. Įvairios religijos žmonių širdyse pasėjo klaidingą baimę dvasinio žinojimo, o tai lėmė, kad jie bėga nuo mano apreiškimų ir vis giliau grimzta į nežinojimo tamsą, kaip priežastį nurodydami, kad dvasinis gyvenimas yra neperprantama paslaptis.

40. Tie, kurie taip tvirtina, meluoja. Visi apreiškimai, kuriuos Dievas davė žmogui nuo žmonijos pradžios, kalbėjo jam apie dvasinį gyvenimą. Tiesa, Aš jums nesuteikiau visos savo mokymo, nes jūs nebuvote pajėgūs visko suvokti, o tik tada, kai tam atėjo laikas; tačiau tai, ką Tėvas apreiškė iki šiol, jums yra pakankama, kad turėtumėte visapusišką dvasinio gyvenimo pažinimą.

41. Mylima tauta: vadinkite šį laikotarpį laimingu, nes jame sulaukėte savo Viešpaties apsilankymo, o jei norite šį didjjį įvykį pažymėti konkrečia data, pasirinkite 1866-uosius metus, kuriais Elijas jums patvirtino, kad artėja valanda, kai Aš apsireikšiu šioje tautoje. Nuo tada Aš renku savo mokinius, kad jie ištikimai sektų paskui Mane šiuo keliu.

42. Ar norite man sekti, ar norite priklausyti mano mokiniams? Sekite manimi su ta pačia nuolankumu ir pasitikėjimu, su kuriuo man sekė Petras, Andriejus, Jokūbas ir Jonas, palikdami savo mylimus artimuosius, savo valtis ir tinklus, kad, kaip jiems sakiau, taptų žmonių žvejais.

43. Šiandien Aš ruošiu tautą, kad ji liudytų apie mano tiesą. Per ką gi Aš turėčiau apsireikšti pasaulyje, jei ne per savo mokinius?

44. Noriu, kad jūs giliai pasinertumėte į mano Žodį, prieš pradėdami eiti įgyvendinimo keliu. Pasiruoškite, nes žmonės yra tvirti savo įsitikinimuose. Tobulėkite tiek mąstyme, tiek žodžiuose ir darbuose; taip jums nebus ko bijoti.

45. Taip, mano tauta, Aš jau matau, kad jūs stengiatės įgyvendinti mano mokymus, gyventi pagal mano Įstatymą, kad savo darbais man patiktumėte. Mokytojas jus laimina ir drąsina būti atkakliais atsinaujinime, kad pasiektumėte dvasingumą.

46. Baigę klausytis mano žodžio, jūs darysite tai, ką darė mano Antrojo Laiko apaštalai: jie susirinkdavo melstis ir taip priimdavo Dieviškąją Šviesą, kuri vedė juos kiekviename jų žingsnyje. Per dvasinę maldą, kurios Aš jus mokiau, , jie susisiekė su savo Viešpačiu, pasisemė drąsos Jo akivaizdoje ir suprato, kokia buvo jų Mokytojo valia. Dabar jūs suprasite, kodėl Aš juos panaudojau kaip savo Bažnyčios pagrindą ar pamatą.

Jūs žinote, kad Aš noriu pastatyti naują šventyklą. Kas sudarys šios šventovės pamatus? — Aš išsirinksiu stipriuosius, ištikimuosius dorybei, protingus ir paslaugius, nes jų pavyzdys bus vertas sekimo.

47. Jūsų Tėvo gilių paslapčių rūmai yra pasirengę išlieti jo tėvišką palikimą į žmonių dvasias.

48. Jūsų tautoje Aš išpildžiau savo pažadą sugrįžti pas žmones; tačiau dėl to tie, kuriems buvo suteikta malonė klausytis mano mokymų, neturi jaustis privilegijuoti kitų žmonių atžvilgiu. Nes mano žodžio prasmė tinkamu laiku pasieks visas širdis ir joms pasakys: „Sveiki atvykę, mano vaikai, kurie nenuilstamai ateinate į mano akivaizdą klausytis mano žodžio. Jūs esate iš didžiosios minios išrinkti mokiniai, kurie atėjo pas mane, ir jūsų tikėjimu kupina širdis, tvirtai tikinti šiuo apreiškimu, priima mano žodį ir mano mokymus kaip tiesos sėklą.

49. Jūs atėjote nešdami kančios ir netobulumo naštą, alkani ir ištroškę taikos ir švelnumo, o Mokytojas neleido, kad jūsų dėmės atgrasytų Jį nuo to, kad jus pasodintų prie savo stalo ir patiektų jums geriausią valgį.

Jūs pasakojote Tėvui apie visą savo gyvenimą ir kelio vingius, atskleidėte savo sielos nuogumą, kurios drabužį audringi vėjai sudraskė į skiautes. Sukrėstas Tėvas atvedė jus prie šaltinio, kur nuplovėte savo dėmes. Jis davė jums naujus ir švarius drabužius, ir, kol jūs susirinkote aplink Jį, Jis davė jums pirmąją pamoką, kuri jums buvo kaip bučinys, kaip glamonė ir kaip lašas gydančio balzamo.

50. Taip aš kiekvieno mokinio širdyje pradėjau kurti savo Išminties ir Meilės knygą, kurios jūs niekada neturite užrakinti, nes jos turinys priklauso ne tik jums. Jos puslapiuose yra jėgos jūsų išbandymams ir šviesos, kad pašalintumėte nežinojimą.

51. Aš ateinu pas jus, nes jūsų broliai, turintys žinių, paslėpė tiesą nuo žmonijos ir savo širdis pripildė savanaudiškumu. Aš jums neparduodu savo meilės, nei savo žodžio, nei savo geradarybių. Aš tik laukiu, kol būsite pasirengę, kad galėčiau jus išsiųsti į provincijas ir kaimus, kad savo broliams neštumėte mano mokymo „ “ Gerąją Naujieną; nes visame pasaulyje yra žmonių, kurie laukia mano atėjimo. Noriu, kad iki 1950 m. – laiko, kai aš nustosiu bendrauti šia forma – būtumėte pakankamai stiprūs, kad pradėtumėte kovą.

52. Aš atitraukiau jus nuo fanatizmo ir stabmeldystės, kad jūsų širdis pripildyčiau mano mokymo esme, kad jūs pakiltumėte prie savo Viešpaties ir Jam aukotumėte tyrą, dvasinį ir paprastą garbinimą. Noriu, kad mokytumėte savo artimus taip, kaip Aš jus mokiau.

53. Mokiniai, būkite vieningi, kai siautės gamtos jėgos. Tada dėl jūsų gerų darbų, jūsų pakilimo, jūsų tikėjimo ir jūsų vienybės Aš apipilsiu jus savo stebuklais, kurie netikintiesiems bus liudijimas, kad Aš esu su jumis.

54. Apreiškimai, kuriuos saugo mano giliausių paslapčių kambarys ir kurie yra jums pasilikti, dar yra paslaptis, nes jūs dar jų nenusipelnėte.

55. Neatėjo diena, kai Aš nustosiu kalbėti su jumis šia forma. Noriu, kad iki tol būtumėte pasirengę, kad nebūtų nė vieno mokinio, kuris nežinotų, kaip melstis Viešpačiui.

56. Gyvenimo išbandymai stiprina jūsų sielą; nesipriešinkite jiems ir neprakeikite jų; nes vėliau, kai audra praeis, jūs verksite iš sielvarto, kad savo nepasitikėjimu mane įžeidėte. Atminkite, kad Aš jums palikau ginklus, kad žinotumėte, kaip apsiginti: tai malda ir tikėjimas.

57. Melskitės, ir jei audra, kuri plaka jūsų namus, sugebės išlaužti jų duris – tikrai sakau jums, jūsų lempos liepsna, nors ir atrodo silpna, neužges.

58. Jei matote, kad tie, kuriuos atsivertėte, nukrypsta nuo teisingo kelio ir paniekaudami išmeta duoną, kurią jiems pasiūlėte, jūsų širdis užplūsta skausmas, ir jūs liūdni ateinate pas Mokytoją, kad Jam išsipasakotumėte apie savo sielvartą. Tačiau Mokytojas jums sako: jei tai yra nedėkingumas, kuris veda jų žingsnius, tai nebūkite išsigandę, leiskite jiems eiti, budėkite ir melskitės už juos; tačiau jei jie jus paliko, nes jiems trūko jūsų rūpesčio ir pavyzdžio, tai už tai turėsite atsakyti prieš Mane.

59. Jei vieni išmes duoną ir išeis, ateis kiti, kurie surinks duonos likučius ir su jais pasieks ramybę bei laimę. Tie, kurie pasitraukia, sugrįš ieškodami mano „darbininkų“, nes dykumoje juos ištiks alkis ir troškulys . Jūs, kurie nesate pasiųsti teisti savo artimų klaidų, turite juos priimti su geranoriškumu. Jūs turite gydyti tą, kuris pas jus ateina sergantis, ir pamaitinti tą, kuris ateina alkanas.

60. Jei jie jus nesupranta, nors jūs jiems suteikėte pagalbą, atleiskite jiems. Būsiu Aš, kuris spręs jų reikalą.

61. Jūsų dvasinė praeitis jums yra paslaptis; todėl Aš jums sakau, kad turite priimti savo išbandymus su švelnumu, nes esate teismo ir dvasinio atpirkimo laikotarpiu.

62. Laikai, kai jūs atėjote į pasaulį mėgautis garbe, džiaugsmais ir linksmybėmis arba kaupti turtus, praėjo; šiandien jūs gyvenate nuolankiai, kad apsivalytumėte, dvasiai tobulėtumėte per išbandymus ir tarnautumėte savo Mokytojui, būdami naudingi savo artimiesiems.

63. Įrašykite į savo širdį knygą su savo gerais darbais, ir ji suteiks jums ramybę šiame gyvenime ir begalinį laimę amžinybėje.

64. Jei kas nors kaupia turtus mainais už mano Žodį ir mano dovanas, tai aš jums dar kartą sakau, kaip ir Antrajame Laike: „Lengviau kupranugaris praeis pro adatos ausį, negu tas įeis į Dangaus Karalystę.“ Koks nuopelnas yra matyti pas mane tuos, kurie anksčiau mėgavosi žemišku pripažinimu, šlove ir malonumais, o šiandien su švelnumu ir nuolankumu seka mano pėdomis.

65. Tarp jūsų yra keletas, kuriuos Aš išbandžiau kaip Jobą. Nes nėra mano valia, kad sielos pasinertų į tinginystę; Aš noriu, kad jos būtų uolios gyvenimo kelyje.

66. Kiekvienam ateis akimirka, kai Teisėjo balsas klausinės jo ne tik dėl žodžio, kurį Aš jums palikau kaip Mokytojas, bet ir dėl to, ką jūs padarėte vykdydami savo užduotį.

67. Išvystykite savo dvasinius regėjimo, intuicijos ir nuojautos sugebėjimus, kad jums būtų suteikta galimybė simboliuose atpažinti jums skirtą išbandymą ir kad jūs galėtumėte jį nugalėti savo maldomis.

68. Leiskite, kad mano žodis jus vestų, nes jūs jau esate įsitikinę, kad Aš jį duodu jums jūsų pačių labui.

69. Šie mokymai jums atrodo nauji, nes juos buvote pamiršę; tačiau dabar, Trečiajame Laike, Aš juos jums vėl perteikiu. Aš jums paruošiau didelį darbo lauką, į kurį jus kviečiu, kad jame išmoktumėte sėti amžinybės sėklą, kurią jums patikiu.

70. Aš ugdau savo naujus mokinius, kad jie savo tikėjimu ir meile artimui įgytų galią virš kūno ir sielos ligų bei virš kūrinijos elementų.

71. Supraskite, kad nebėra laikas gyventi nežinojime; šiandien jūs gyvenate Šviesos amžiuje, didžiųjų apreiškimų, kuriuos jums siūlo mano mokymas. Ar galite įsivaizduoti, kokią išmintį būtumėte įgiję, jeigu nuo pat pradžių būtumėte praktiškai taikę mano mokymus, vykdydami mano Įstatymą? Tačiau jūs atsidavėte pasaulio malonumams ir tuo pačiu sustojote savo dvasinio
sustoję. Todėl šiandien, kai Aš atėjau su nauja pamoka, ji jums atrodo keista, nesuprantama ir neatitinkanti jūsų gyvenimo būdo. Bet jau vien apmąstymas vienos iš mano pamokų pakaks jums, kad suprastumėte mano žodžio tiesą. Tada pamatysite, kad keista yra ne mano mokymas, o jūsų gyvenimo būdas, nesilaikantis mano Įstatymo.

72. Ateikite į mano veiklos lauką; prisiminkite mano mokymą, kurį buvote pamiršę, išnaikinkite visas blogas sėklas, tada Aš jums parodysiu mokymą, kurio iki šiol nesuvokėte. Taip Aš pasieksiu, kad jūs išsilaisvintumėte iš sąstingio, iš savo fanatizmo, kad galėtumėte įžengti į tikrą gyvenimą – į tą, kurį turėjote gyventi nuo pat savo atsiradimo pradžios.

73. Ar pastebite, koks paprastas yra šis žodis, kuris pražysta ant Žodžio perteikėjų lūpų? Iš tiesų, sakau jums, savo paprastumu jis atneš žmonėms šviesą, kad jie suprastų mano apreiškimus, kurių jie nesugebėjo suvokti mokslo ir teologijos pagalba.

74. Būtent geri, atkaklūs ir ištikimi mokiniai gilinsis į šį mokymą. Jie taip pat bus nuolankūs, tačiau, nepaisant savo paprastumo, savo aiškinimų išmintimi stebins savo artimus.

75. Mano tauta turi ne tik kalbėti apie mano mokymus, bet savo darbais turi mokyti žmoniją, kaip vykdyti ir gerbti mano įstatymą. Ji turi be savanaudiškumo sugebėti atiduoti viską, ką gavo iš savo Viešpaties, ir parodyti savo uolumą dėl tiesos ir to lobio, kuris jai buvo patikėtas, tyrumo.

76. Mokykite savo artimus gerais ir kilniais darbais. Atminkite, kad jau čia turite vis labiau gryninti savo sielą, kad ji taptų verta pereiti į kitą buveinę savo dvasinio tobulėjimo kelyje.

77. Iš mano mokymo semkitės reikalingos jėgos, kad palaipsniui pašalintumėte kliūtis, kurias sutinkate savo kelyje. Jūs jau žinote, kad ginklas, nugalintis viską, yra meilė. Labai didelis bus to džiaugsmas, kuris iš šios kovos išeis nugalėtoju ir, laimėjęs mūšį, pasirodys pas Mane kaip nugalėjęs karys.

78. Prisiminkite, kad būtent Aš daviau jums meilės ginklą ir kad be to išmokiau jus kovoti, kad laimėtumėte didžiąsias mūšis. Kam gi jums ieškoti kitų kelių, jei Aš viską jums duodu tiesos keliu?

79. Aš apsireiškiau per neišsilavinusių protą, kad jie galėtų pasimėgauti mano Žodžio aiškinimu. Man pavyko atverti aklųjų akis Tiesos šviesai, kad jie apsivalytų nuo savo nuodėmių, kai pajus, kad juos myli jų Viešpats. Argi jums nebuvo pažadėta jau Antrajame Laike, kad ateis diena, kai kiekviena akis mane pamatys? Kas yra tyras, tas mane pamatys, ir tai bus jo atlygis; tas, kurio širdyje yra dėmių, taip pat mane pamatys, ir tai bus jo išgelbėjimas. Kas atveria savo akis mano šviesai, tas įsiskverbia į paslaptį ir pažįsta mano apreiškimų priežastį. Tas ateityje tvirtai žengs pažindamas mano tiesą.

80. Teisingai aiškinkite mano mokymą, nemanykite, kad mano Dvasia džiaugiasi, matydama jūsų kančias žemėje, arba kad Aš noriu atimti iš jūsų viską, kas jums malonu, kad tuo pasidžiaugčiau. Aš ateinu, kad paskatinčiau jus pažinti ir laikytis mano įstatymų, nes jie verti jūsų pagarbos ir dėmesio, ir nes jų laikymasis atneš jums amžiną palaimą ir amžiną ramybę.

81. Per Jėzų Aš jus mokiau atiduoti Dievui tai, kas Dievo, o imperatoriui – tai, kas imperatoriaus; tačiau šiandieniniams žmonėms egzistuoja tik „imperatorius“, o savo Viešpačiui jie neturi ką pasiūlyti. Jei bent jau pasauliui duotumėte tai, kas jam priklauso, jūsų kančios jame būtų mažesnės; tačiau „imperatorius“ priėmė absurdiškus įstatymus, pavertė jus savo vergais ir atima jūsų gyvybę, nieko už tai jums neduodamas.

82. Pažiūrėkite, koks kitoks yra mano įstatymas, kuris nevergia nei kūno, nei sielos, o tik įtikina jus meile ir veda jus gerumu; viską jums duoda veltui, viską jums atlygina ir už viską jus kompensuoja per visą gyvenimo kelią.

83. Mokiniai, supraskite ir studijuokite mano mokymus; noriu su jumis suformuoti tautą, kuri bus mano išminties patikėtinis; viskas bus paruošta, kad jūs įvykdytumėte didelius uždavinius. Nepraraskite drąsos pirmojo pavojaus signalo metu, ieškokite susitikimo su tuo, kuris vadina save jūsų priešu, ir atleiskite jam, mylėkite jį ir mokykite jį mano pamokymais.

84. Noriu, kad būtumėte taip pasirengę mano išsiskyrimo dienai. Visi žinote, kad 1950 m. yra mano valia nurodyta data, kurią aš nustosiu bendrauti per balso nešėjo protą, ir kadangi mano žodis visada išsipildo, tą dieną pasibaigs šis skelbimas, kuris jums žymėjo Trečiojo laikotarpio pradžią.

85. Nebandykite pakeisti šios datos ir jokiu būdu nebandykite išlaikyti mano Žodžio skelbimo šia forma ar Dvasinio pasaulio forma. Jau dabar sakau jums, kad tie, kurie taip elgtųsi, nebebus apšviesti Mokytojo Šviesa.

86. Kodėl turėtumėte padaryti tokį šventvagystės aktą, juk Aš jums paskelbiau ir pažadėjau, kad po šio momento jūs susijungsite su Manimi iš Dvasios į Dvasią, net jei nebuvote balso nešėjai?

87. Taip pat šiuo metu sakau jums, kad šių laikų pranašai privalo pasiruošti, nes jiems tenka užduotis iš anksto įspėti žmones apie išbandymus, kurie jų laukia. Aš jiems atskleisiu didžias pranašystes, kad jie padėtų jums nepakliūti į pagundą.

Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 26

1. Mokiniai, išklausę mano pamokymą ir įvertinę savo praeitį mano Žodžio šviesoje, jūs dvasiškai pasakėte: „Nė vienas medžio lapas nejuda be Dievo valios“.

2. Jūs taip manote, nes pradedate suprasti, kad išbandymai, kuriuos po truputį ištuštinate kaip kartų taurę, buvo tarsi laipteliai, kurie palaipsniui priartino jus prie Gyvenimo medžio, kur Mokytojas laukia jūsų, kad perduotų jums jūsų paveldėjimą.

3. Atėję į mano Žodžio skelbimą, jūs visi klausiate savęs, kokia gi yra mano sugrįžimo priežastis, ir išgirdę mano sveikinimą, kuris jums sako: „Tebūnie su jumis mano ramybė“, džiaugiasi tie, kurie suvokia ramybės vertę, o tie, kurie galvoja tik apie materialių gėrybių įsigijimą, viduje nusivylę klausia savęs, ar Aš atėjau tik tam, kad pasiūlyčiau jums taiką.

4. Tie, kurie taip mąsto, manęs neįžeidžia, nes jų nesupratimas kyla iš jų nežinojimo, o būtent šią tamsą aš atėjau nugalėti, apšviesdamas sielas savo mokymo šviesa.

5. Širdys, kurios šiandien esate sukietėjusios dėl aistrų ir nelaimių, kurios sugadino jūsų gyvenimą: supraskite, kad pasieksite taiką, kai pasieksite dvasinį pakilimą.

6. Ramybė sieloje jums kalba apie šviesą, apie moralę, apie dorybes. Kas netrokšta pasiekti šios dvasinio pakilimo būsenos, tas neturėtų svajoti apie mano ramybės mėgavimąsi; nes jis vis dar yra kūno aistrų ir klaidingų laimės vaizdinių, kuriuos jam įteigia materialusis pasaulis, belaisvis.

7. Kas, pasibjaurėjęs žemiškais malonumais, savo viduje išlaiko gyvą karštą troškimą ramybės, tas siekia savo sielos išlaisvinimo, trokšdamas pasiekti tikslą, kuriam jis buvo sukurtas.

8. Nuo žmonijos pradžios tik nedaugelis ieškojo ramybės arba joje pasiliko, ją kartą pasiekę, nes žmogus jos ieško tik tada, kai jį nugali skausmas. Todėl matote, kaip po kiekvieno jūsų nežmoniško, brolių žudymo ir neteisingo karo pakyla tūkstančiai žmonių, trokštančių taikos, kurios anksčiau nemokėjo vertinti, nes nesuvokė šios dieviškosios dovanos vertės.

9. Turite suprasti, kad vidinę ramybę rasite ne žmonių žiniose, nes šaltinis, iš kurio ji kyla, yra dvasinis. Auksas, žmogaus išmintis, mokslas, žmonių galia nebuvo pakankami, kad pasiektumėte šią malonę, kurią pasieksite tik tada, kai darysite gerus darbus ir savo gyvenime eisite meilės keliu, kurį jums nurodo mano įstatymas.

10. Nebus nieko stebėtino, kad žmonės, kuriuos žmonija vadina mokslininkais, – jei jie seks mano apreiškimais ir ieškos mano taikos – užims mokinių vietą, kad išmoktų pirmąsias „Gyvenimo knygos“ pamokas.

11. Niekas geriau už Mane nežino to begalinio troškulio, kuris vyrauja žmonijoje. Mano gailestingumas kaip vilties spindulys įsiskverbia į kiekvieną širdį, kad ji pajustų artėjantį kovą, per kurią ji pasieks tikrą ramybę ir sielos išlaisvinimą.

12. Mano mokymas yra dangiškosios trimito šauksmas, kurį išgirdo sielos, kurioms jis paskelbė, kad atėjo teismo, atpirkimo ir taip pat išganymo laikas.

13. Viskas buvo pranašauta; tačiau jūs nusprendėte laukti įvykių, nesiruošdami stoti į kovą ir iškovoti savo laisvę. Jums trūko tikėjimo, paklusnumo mano Meilės įstatymui, ir šiandien jūs verkia dėl savo kaltės.

14. Žmonių minios, susirinkusios klausytis mano dieviškųjų pamokymų, jums atrodo gausios; tačiau kokios jos mažos, palyginti su jūsų artimaisiais, kuriems trūksta mano taikos.

15. Į šias minias čia Aš įdėjau savo ramybę; vieni sugebėjo ją išsaugoti, kiti jos netenka, vos tik nebegirdi mano žodžio ir grįžta prie kasdienio gyvenimo įpročių. Tai tie, kurie, grįžę į tą kuklią vietą, kurioje Aš apsireiškiu, klausia Manęs: „Viešpatie, kodėl aš randu ramybę tik tada, kai klausausi Tavęs, ar galbūt ji yra tik šiose vietose?“ Tačiau Aš jiems atsakau, kad jei jie randa ramybę tik tuo metu, kai klausosi mano mokymo, tai todėl, kad tik tą akimirką jie išgrynina savo sielą nuo kūno įtakos, o kai peržengia šių susirinkimų salių slenkstį, grįžta į savo gyvenimą, kupiną netobulumų, savanaudiškumo, aistrų, kerštо ir ydų, netaikydami to, ką išgirdo iš mokymo. Nes klausytis nereiškia mokytis, ir tik tas, kuris gilinsis į mano mokymą ir jį įgyvendins, galės tikrai vadintis mano mokiniu, nes jis visada bus dvasiškai pasirengęs rodyti savo broliams pavyzdį, kaip, laikantis mano nurodymų, nukreipti savo gyvenimą teisingu keliu.

16. Šiame mokyme rasite supratimą apie moralinę atsakomybę, kurią prisiėmėte, priimdami savo širdyse mano taikos dovaną, kurią turite dalytis su savo artimaisiais.

17. Supraskite ir įsisąmoninkite, kiek kartų Aš jums sakiau: „Būkite laukiami šioje kuklioje susirinkimų vietoje, kuri tapo taikos ir maldos namais, kur Aš pasirodau kaip Mokytojas.“

18. Per mano Žodį jūs supratote savo užduotį ir atpirkimo pareigą, kuri slegia jūsų sielą. Šiandien jūs suvokiate, kad norint ateiti pas Mane, būtina pasiekti tyrumą, kuris jus padaro vertus įžengti į Teisiųjų Karalystę, kuri yra jūsų dvasiai pažadėta žemė.

19. Ne visi, kurie Manęs klauso, yra su Manimi, nes kai kurių mintys yra toli. Tačiau yra ir tokių, kurie fiziškai yra toli, bet dvasiškai yra čia.

20. Kaip jūs beldžiate į mano duris, taip ir Aš atėjau prie jūsų, ne tam, kad ko nors iš jūsų reikalaučiau, bet tam, kad duoti jums tai, ko jums reikia.

21. Aš duodu šviesą jūsų sielai, nes matau, kad ji nebegali ilgiau likti tamsoje; ji nori pakilti virš nežinojimo ir kūno aistrų, ji nori pamatyti ir suprasti Tėvą bei suvokti savo egzistencijos prasmę.

22. Pabuskite, suvokite laiką, kuriame gyvenate, kad, kai ateis metas, kai žmonės ruošis išniekinti ir išnaikinti kiekvieną žmogaus širdies religinį kultą, jie neturėtų iš jūsų nieko pašalinti, nes jūsų šventovė ir jūsų Dievo garbinimas bus dvasiniai. Tada jūsų dvasia galės tiesiogiai susijungti su mano dieviškumu; tai bus jos išsilaisvinimas.

23. Jūs gyvenate pasaulyje, kurį pakeitė žmogaus mokslas; tai yra jo era, jo viešpatavimo laikas.

24. Žmonės pastatė naują Babelį, naują arogancijos ir tuštybės bokštą. Nuo jo aukščio jie meta iššūkį mano galybei ir žemina silpnuosius. Iš tiesų, sakau jums, šiuo keliu žmogus neateis pas mane. Ne todėl, kad Aš neigiu mokslą – juk jis yra šviesa, kurią Aš, Kūrėjas, įdėjau į žmogaus protą – bet dėl to, kad žmonės jį panaudojo blogai. Aš patikėjau jums mokslą kaip medį, kurį turėjote prižiūrėti su meile, pagarba ir uolumu, kad iš jo išaugtų geriausio skonio vaisiai – tokie, kurie teikia gyvybę. Ar manote, kad gerai prižiūrėjote tą medį? Supraskite, kad jo vaisiai buvo griaunantys ir kančių nešantys, kad vietoj to, kad teiktų gyvybę, jie sėjo mirtį. Kaip klaidinga yra žmogaus mokslas, kuris turėtų tarnauti žmogui! Bet vis dėlto Aš jį laiminu, nes tai yra mano vaikų darbas.

25. Materializmas apvijo žmoniją. Iš daugelio širdžių buvo ištrintas mano vardas, žmonės pamiršo melstis, o tai yra dvasinė forma bendrauti su Dievu. Mano mokymas ir pavyzdys per Jėzų buvo pamiršti, o tie, kurie bando išlikti ištikimi mano mokymui ir vykdyti mano įstatymą, daro tai per stabmeldystę ir ieško manęs per žmogaus rankomis sukurtas figūras ir atvaizdus. Ar taip turi būti vykdomas mano įstatymas?

26. Daugelis padarė gamtą savo dievu, dievindami ją kaip visko, kas egzistuoja, kūrybinį šaltinį. Tačiau tikrai sakau jums: ta gamta, iš kurios įsčių atsirado visos būtybės – materialiosios jėgos ir gamtos karalystės, kurios jus supa – nėra Kūrėja; ji buvo iš anksto suplanuota ir sukurta dieviškojo Kūrėjo. Ji nėra nei gyvenimo priežastis, nei pagrindas. Tik Aš, jūsų Viešpats, esu pradžia ir pabaiga, Alfa ir Omega.

27. Žmogaus mokslo medžio šešėlis apgaubė žmoniją, dauguma jo vaisių ją nunuodijo, ir artėja laikas, kai teisingumo pjautuvas nupjaus kiekvieną nešvarų šaką ir kiekvieną blogą vaisių.

28. Kai žmogus dar buvo nekaltas, jo tyrumo būsena padarė jį vertą Viešpaties malonės. Jam nereikėjo mokslo, kad rastų pragyvenimo šaltinį. Nebuvo būtina, kad jo akys ar protas stengtųsi įsiskverbti į kūrinijos paslaptis, norint rasti šviesą, kuri apšviestų jo žemiškąjį gyvenimo kelią.

29. Kaip mylinti motina, gamta priartino savo krūtį prie vaiko lūpų, kad jį pamaitintų; tačiau vaikas augo ir, suviliotas išorinio gyvenimo medžio vaisių grožio, ištiesė ranką, nuskynė jį ir paragavo, dėl ko jo širdyje ir visoje jo esybėje pabudo poreikis ir troškimas žinių. Nekaltybės amžius praėjo, ir žmogui prasidėjo naujas etapas – mokslo etapas, kuriame siela troško pažinti žmogiškąjį gyvenimą ir jo paslaptis. Tuomet prasidėjo kova, patirtis, atsiskleidimas, vystymasis, atpirkimas.

30. Vaikas, kurio laimė buvo visiškai nukreipta į motinos glamonės jausmą, tapo paaugliu, kuris, stebėdamasis gyvenimo didybe, kuri jam buvo paslaptis, kupinas smalsumo ir nerimo, ištroškęs žinių, iškeliavo į kelią. Kas, išskyrus Mane, padarė taip, kad žmogus pajuto šį žinojimo ir pažinimo idealą? Viskas buvo numatyta ir paruošta per Mane, kad nukreiptų žmogaus žingsnius žemėje, todėl kiekviename žingsnyje jis susidurdavo su staigmena ir nauju stebuklu. Nebuvo kliūties, nelaimės ar kančios, kuriai jis nerastų sprendimo.

Kai žmogus pabudo pasauliui, jo sieloje, iš jos neramumo ir nuojautos, pasirodė gilus troškimas suprasti ir pamatyti gyvenimą, esantį už materialios kūrinijos ribų, už materijos ir mokslo.

31. Taip atsirado dvasinis Dievo garbinimas, kad siela juo maitintųsi ir pasiektų aukštą pažinimą, o jis gyventų pagal mokslą, įkvėptą mano meilės įstatymo.

32. Ne visi žmonės įsivaizdavo Mane esantį Begalybėje, Dvasiniame ir Nematomame pasaulyje. Todėl nuo žmonijos pradžios vieni ieškojo Manęs už visko, kas materialu, o kiti tai darė per išorinius kultus. Tai tie, kurie ieškojo Manęs žvaigždėse, gamtos jėgose ir tvariniuose, kol suprato, kad Tas, kuris sukūrė viską, ką jie garbino, yra Begalybėje, ir būtent Jį jie turėtų garbinti.

33. Laikui bėgant žmonija tobulėjo savo tikėjimo įsitikinimuose ir dvasinio pasaulio pažinime, o dieviškų įkvėpimų apšviesta ji tobulino savo Dievo garbinimą. Vis dėlto ir šiandien daugelis mano vaikų jaučia mane tik per kūrinijos formas, apeigas, vaizdus ir simbolius. Taip yra todėl, kad siela, vis dar nukreipta tradicijų, tenkinasi tuo nedaugeliu, ką pasiekia savo menku pakilimu. Tačiau, susidūrus su paslaptimis, jai atėjo nerimo valanda, ir ji patiria vargų bei išgyvena išbandymus, kokių iki šiol savo kelyje niekada nebuvo sutikusi. Tuomet ji pabus ir išeis klausti, ieškoti, kaip jau darė, kai norėjo sužinoti gyvenimo žemėje prasmę.

34. Ko jūs šiais momentais Žemėje trokštate labiausiai? —Taikos, sveikatos ir tiesos. Iš tiesų, sakau jums, šių dovanų jums nesuteiks jūsų mokslas, kaip jūs jį taikėte.

35. Mokslininkai klausia gamtos, ir ji atsako į kiekvieną jų klausimą; tačiau už tų klausimų ne visada slypi geri ketinimai, geros nuotaikos ar meilė artimui. Žmonės, kurie iš gamtos išplėšia jos paslaptis ir išniekina jos vidinę esmę, yra nesubrendę ir neišmanūs — ne tam, kad ją garbintų, iš jos šaltinių imdami pagrindines medžiagas, kad darytų vieni kitiems gera kaip tikri broliai ir seserys, bet dėl savanaudiškų ir kartais pražūtingų tikslų.

36. Visa kūrinija jiems kalba apie Mane, ir jos balsas yra meilės balsas; tačiau kaip nedaugelis sugebėjo išgirsti ir suprasti šią kalbą!

37. Jei pagalvosite, kad kūrinija yra šventykla, kurioje Aš gyvenu, argi nebijoate, kad ten pasirodys Jėzus, paims botagą ir išvarys prekiautojus bei visus, kurie ją išniekina?

38. O mylima tauta, išnagrinėk ir suvok mano mokymą, atverk savo protą ir leisk mano šviesai į jį įsiskverbti; ši šviesa kalbės per jūsų darbus, net jei jūsų žodis yra sunkus. Man patinka, kad jūsų žodis yra nepatogus, nes jūsų dvasia bus ta, kuri liudys apie Mane.

39. Kiekvieno iš jūsų likimas yra skirtingas, tačiau visų tikslas yra tas pats: ateiti pas Dievą.

40. Kai kurie iš jūsų kenčia, ir taip atperkate savo praeities laikų pažeidimus prieš mano įstatymą; kiti geria kančios taurę dėl savo artimų piktadarybių. Pirmieji apsivalo gyvenimo išbandymuose, antrieji turi išgerti tą pačią taurę, kurią davė gerti savo artimiesiems. Bet tikrai, sakau jums, tiek vienuose, tiek kituose pasireiškia jūsų Viešpaties mylintis ir tobulas teisingumas.

41. Mylėkite vieni kitus, vykdykite mano meilės įstatymą, kad taikos ir vienybės šviesa spindėtų Rytuose*, kurie šiuo metu yra karo tamsybėje ir kančiose. Pajuskite „ “ žmonių skausmą ir supraskite, kaip jie ieško Gelbėtojo – kaip paklydusios avys, kai verkdamos šaukia savo piemenį.

**Žiūrint iš Meksikos, Rytų pusė yra Europos žemynas,*
kurioje šio mokymo metu siautė Antrasis pasaulinis karas
.

42. Kiek skausmo slegia žmones šiais laikais! Vos tik gimsta vaikas, jis jau pradeda gerti kančios taurę dėl savo artimųjų. Vieni netenka motinos, dar nespėję pajusti pirmojo glostymo, kiti, vietoj to, kad klausytųsi saldaus motinos lopšinės, apkursta nuo karo triukšmo.

43. Pirmųjų žmonių rojus virto ašarų slėniu, o dabar tai tik kraujo slėnis. Todėl šiandien, atėjęs išpildyti savo mokiniams duotą pažadą, aš pažadinu žmoniją iš jos dvasinio miego ir duodu jai savo meilės mokymą, kad ją išgelbėčiau. Aš ieškau sielų, kurių likimas yra šiuo metu savo darbais liudyti mano apreiškimus ir mano Žodį.

Kai šie mano pažymėti žmonės susivienys aplink mano Įstatymą, žemė ir žvaigždės sudrebės, o danguje pasirodys ženklai; nes tuo metu Viešpaties balsas bus girdimas nuo vieno žemės krašto iki kito, o jo Dieviškoji Dvasia, apsupta teisiųjų, pranašų ir kankinių sielų, teis dvasinį ir materialų pasaulį.

44. Tada Šventosios Dvasios laikas pasieks visą savo galią. — Kad jūs savo artimiesiems paskelbtumėte šią pranašystę, aš jūsų klausiu: kada jūs, kaip šio laiko mokiniai, išeisite vykdyti savo užduoties? Kada jūs leisite savo artimiesiems jus išgirsti ir drebėti prieš savo sąžinės balsą? Kada jūs žmonijai atnešite šį Šviesos ir Meilės Žodį?

45. Mano valia yra, kad jūs susivienytumėte, kad kiekvienoje susirinkimo vietoje ir kiekvienoje brolijoje „jūsų vaisių skonis“ būtų vienodas. Kodėl jie turėtų siūlyti skirtingą „skonį“, juk jie visi yra tos pačios vynmedžio šakos?

46. Mokykitės, veikite ir pakilkite vieningi, kad jūsų jėga būtų gerbiama. Nesuteikite priežasties, kad sektų ar bažnyčių glėbyje atsirastų klaidingi mano dieviškumo paskelbimai, nebūkite priežastis, dėl kurios kyla klaidingi pranašai, kurie savo žodžiais apgauna minias.

47. Būkite budrūs, regėtojai! Jei jūsų Tėvas jus išbandė, jei net jūsų artimieji jus nepažino, nebūkite išsigandę; prisiminkite, kad Jėzus savo tėvynėje buvo nepažintas ir turėjo eiti į kitas vietoves, kad rastų tikėjimą. „Niekas nėra pranašas savo tėvynėje“, – Jis jums sakė.

48. Jei jie abejojo jūsų dovanomis, ateis kitos širdys, kurios tikrai jumis tikės. Kai kurie iš jūsų išvyks į svetimus kraštus, kur jūsų liudijimui bus rodomas didesnis pasitikėjimas nei šio tautos glėbyje.

49. Kad padėtų jums atlikti jūsų užduotį, Mokytojas davė jums savo mokymą, ir Jis niekada nepavargs to daryti, nes Jis yra Tėvo „Žodis“.

50. Mylimi mokiniai, duokite ligoniui gydantį balzamą, darykite tai su meile, su tikru sielos pasiruošimu, kad pasiektumėte, jog kenčiantis patirtų dievišką paguodą.

51. Kai kuriais atvejais Aš leidau, kad įvyktų tikri stebuklai, nors jūsų pasiruošimas nesuteikė jums teisės į juos; tačiau dabar sakau jums, kad neturite apleisti savo pasiruošimo, nes Aš jus nustebinsiu, įspėsiu, nesuteikdamas to, ko tikitės, kad suprastumėte, jog nemokate pasiruošti atlikti tikro gailestingumo darbą.

52. Neleiskite, kad vien savo skausmu sergantis žmogus įgytų teisę į mano gėrybes; jūs turite sujungti jo nuopelnus su savo meile artimui, tada mano malonė pasireikš abiejuose. Kur bebūtumėte, turite užsitarnauti nuopelnų, kad kiekvieną kartą, kai užtariate savo brolius, būtumėte verti prašyti Manęs to, ko jums reikia savo artimųjų labui.

53. Būkite pasirengę dvasiškai ir fiziškai, nes nežinote, kada turėsite atlikti gailestingumo darbą, ir man bus malonu padaryti jus balzamo, taikos ar to, ko labiausiai trūksta jūsų broliams, nešėjais. Supraskite užduoties, kurią vykdote savo atpirkimu, grožį, kad apkabintumėte savo kryžių visa meile, kurią esate pajėgūs.

54. Čia, pasaulyje, jūs nesuprantate savo sąžinės balso taip aiškiai, kaip jį girdėsite, kai būsite dvasiniame pasaulyje; todėl dažnai apleidžiate savo užduoties vykdymą. Tačiau prisiminkite, kad ji visada jūsų laukia, kad ir koks tolimas būtų jūsų išvykimo į Anapus momentas, ir kad, kai atversite akis naujame pasaulyje, pas jus pasieks tik ta šviesa, kurią pasiekėte savo kovoje , ir turėsite ramybę, kurią užsitarnavote savo nuopelnais.

55. Ar žinote, kaip pagal mano valią turite ateiti į kitą buveinę, kur aš jūsų laukiu? — Pilni ramybės, apšviesti išminties šviesos, kuri turi spindėti kiekvienoje tyroje sieloje; be abejonių, be ašarų.

56. Niekas neturi manyti, kad, atėjęs į šį pasaulį, jis buvo nustebintas mano darbu, kuris jam patikėjo užduotį; ne, tai būtų per daug nežinojimo, jei gyvenama šviesoje. Aš atėjau tik tam, kad jūs vėl atpažintumėte tai, ką gavote dvasiniame pasaulyje, prieš jums būnant pasiųstiems į Žemę.

57. Taigi, mylimieji mokiniai, jei jūsų siela atėjo čia, nes Aš jai taip įsakiau ir kiekvienas iš jūsų to norėjo bei sutiko, tai prisiminkite, kad negalite sugrįžti pas Mane, neįvykdę užduoties, kurią pažadėjote įvykdyti; nes priešingu atveju tai būtų labai skausminga jūsų sielai.

58. Įsigilinkite į mano žodį, neleiskite, kad kas nors ar kas nors sutrukdytų jums įvykdyti savo užduotį, kad kas nors priverstų jus atsisakyti visko, kas priklauso tiems, kurie pasaulyje buvo Dievo kariai, Jo tiesos apaštalai.

59. Kad padėčiau jums atpirkti, duodu jums savo Žodį, o jo šviesa veda jus į tobulumą.

60. Nepertraukiamai klausykitės manęs, mokykitės iš manęs. Klausykite Elijo ir sekite jo dorybės pavyzdžiu, kad, kaip ir jis, taptumėte ganytojais sielų, kurias jums paskyrė mano valia.

61. Aš žiūriu į visus su meile ir sakau jums, kad šiuo metu Aš atėjau ne tik tam, kad jus glostyčiau ir suteikčiau jums savo ramybę, bet ir tam, kad jus mokyčiau, kad suprastumėte, jog esate dvasinių dovanų savininkai, kuriomis turite padėti žmonėms jų varguose, kad juos nuvestumėte iki jų atpirkimo pabaigos.

62. Atėjo didžiųjų išbandymų laikas, tačiau siela vis dar yra silpna. Jos laukia dideli skausmai ir sukrėtimai, todėl Aš artinuosi kaip gelbėjimo valtis, kad paimčiau savo vaikus, padėdamas jiems toliau tobulėti dvasiniame kelyje.

63. Visos sielos nusipelnė mano teismo, netgi tų vaikų, kurie motinų glėbyje patyrė skausmą.

64. Jus, mokiniai, Aš ruošiu, kad neštumėte mano meilės ir taikos mokymą visoms tautoms – kad, vykdydami savo misiją, išgelbėtumėte savo artimus. Artinkitės prie mažųjų ir didžiųjų.

Dažnai jūs stovėsite prieš mokslininkus, ir jiems turėsite pateikti dvasinio tobulėjimo įrodymus. Kiek daugelis, suvokę savo materialių žinių beprasmiškumą, jausis sugėdinti ir prisipažins, kad tai, ko mokslas nesugebėjo pasiekti gydydamas ligonius ir sprendžiant žmones kankinančias problemas, pasiekė mano mokinių meilė ir gailestingumas.

65. Ši pasaulyje mažai žinoma tauta bus gausiai palaiminta. Jos žemė bus derlinga, o jos skrynios atsivers ir siųs maistą karo nuniokotoms tautoms. Jos gyventojų dvasia, įkvėpta mano meilės, siųs vargstantiems Šviesos mintis, o kai ateis skelbimo laikas, ji atneš mano Žodį, kad juo atgaivintų ir išgydytų kenčiančiuosius.

66. Daug užsieniečių atvyks, kad prisijungtų prie jūsų taikos ir vienybės idėjų. Dvasinis gyvenimas plis kaip gėrio sėkla, o tiesa, kurią jis skelbia, taps žinoma. Tada vaikas sugebės mane mylėti nuoširdžiai, ir malonės šaltinis, iš kurio trykšta visa gėrybė, išsilies ant žmonijos.

67. Aš noriu, kad šiuo laikotarpiu jūs įvykdytumėte savo užduotį, o perėję į anapusinį pasaulį tęstumėte savo dvasinį darbą. Mokykite savo brolius, kad yra vienas teisingumu persmelktas įstatymas, kuris valdo visas sielas, kad visi užima vietą mano kūrinijoje ir kad kiekvienas per Mane yra skatinamas siekti savo išsipildymo. Viskas paklūsta nekintantiems dieviškiems įstatymams.

68. Jei šiuo išbandymų laikotarpiu žmonija jus teisia ir kaltina dėl ideologijų karo, tautų sunaikinimo ir taikos nebuvimo, nenusiminkite ir nesileiskite suklaidinti, ištverkite maldoje ir budėjime. Nebijokite bausmės, jei laikotės mano įstatymo.

69. Supraskite, kad Aš leidau karų protrūkį, kad žmonių sielos būtų apvalytos. Kiekviena tauta, institucija ir kiekvienas namas bus ištikti mano teisingumo, kad būtų atskleistas jų pažangos lygis.

70. Dirbkite, kaip Aš jus mokiau; atveskite nusidėjėlius į dorybinį atsinaujinimą; atkurkite (sugriuvusius) gyvenimus, atveskite pas Mane tuos, kurie nutolo. Kai šis laikotarpis praeis, visose sielose bus žinių ir patirties šviesa. Mano mokymas ves žmones, ir mano įstatyme nebus jokių iškraipymų ar netinkamų aiškinimų.

71. Jei kartais vadinu jus „vaikais“, tai todėl, kad prieš mano dieviškumą jūs dar esate maži, o amžinybės akivaizdoje jūsų buvimas pasirodo esąs

labai trumpas. Argi kartais nematote savo laimės smulkmenose? Argi kartais neverkiate dėl ko nors, kas neturėtų būti jūsų skausmo priežastis?

72. Iš tiesų, sakau jums, Aš ieškau ne tik vargšų ir nereikšmingų, bet ir tų, kurie išsiskyrė pasaulyje savo galia ar žiniomis. Visiems skiriu savo raginimą, kad jie pasiektų savo sielos apvalymą.

73. Jei vargšams Aš pasirodžiau tame nedaugelyje, ką jie turėjo, kad juos paruoščiau ir pažadinčiau, tai tuos, kurie sukaupė materialių gėrybių, Aš paversiu išbandymu, kad jie atkreiptų dėmesį į mano šauksmą. Tą, kuris yra kurčias mano balsui, Aš paimsiu iš šio pasaulio ir Dvasiniame slėnyje parodysiu jam darbą, kurio jis nesugebėjo atlikti žemėje.

74. Šis pamokymas tebūna jums pamoka. Prieš išeidami iš šio pasaulio, kaupkite nuopelnus, palikite paguodą, sveikatą ir ramybę kaip savo gyvenimo kelio pėdsaką; jei to nepadarysite, rytoj liejote ašaras.

75. Jūsų širdis turi sustiprėti, kad ištvertų laukiančius išbandymus. Aš jums sakiau, kad patirsite persekiojimus ir šmeižtą, kad jums bus priskirta kaltė dėl religinės sumaišties, kuri pasirodys; tačiau Aš saugosiu jus ir padėsiu jums.

76. Iš savo širdžių pašalinkite pasibjaurėjimą, kurį galite jausti tiems, kurie kenčia nuo ligų, kurias vadinate bjauriomis; ir kovokite su neapykanta, kurią galite jausti susidūrę su žmogžudžiu ar su kuo nors, kas dėl ydų prarado protą. Ištieskite jiems ranką, pasakykite nuoširdžius žodžius. Melskitės už juos. Tik Aš vienas žinau, kas slepiasi kiekvienoje iš šių būtybių. Tik Aš vienas žinau jų nuopuolio priežastis.

77. Tik aš vienas galiu atleisti ir išteisinti tuos, kuriuos persekioja ir nuteisia žmogiškoji teisminė valdžia.

78. Aš stiprinu jūsų sielą savo žodžiu, nes dar daug ko turėsite patirti ir pajusti savo širdyje.

79. Aš vėl atgaivinu jūsų jausmus, kuriuos jūsų materializmas pavertė abejingais. Vakar jūs nejutote svetimo skausmo, bet netrukus jūsų akys išlies daug ašarų dėl savo artimųjų kančių.

80. Laukų yra gausu, bet darbininkų trūksta. Jūs turėtumėte būti tarp tų darbininkų, kurie mokosi sėti šią palaimintą sėklą! Darykite tai dabar, kol gyvenate žemėje, kad su nuopelnais patektumėte į anapus.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 27

1. Mylimi mokiniai, Aš atveriu jūsų akis mano pamokymo šviesai, kad galėtumėte atskirti tiesą nuo apgaulės. Dvasios šviesa, jūsų jautrumas ir intuicija parodys jums gerą kelią ir atskleis gerus vaisius.

2. Iš tikrojo mano mokymo pažinimo jumyse gimsta nuolankumas, nes jūs jausitės tokie maži savo Kūrėjo akivaizdoje, ir vis dėlto tokie Jo apdovanoti ir palaiminti, kad nedrįsite pakelti savo žvilgsnio į Tėvą, jei manysite jį esant nešvarų.

3. Tuštybė įsikūrė tuose, kurie, manydami pasiekę visišką tiesos pažinimą, laikė save išsilavinusiais, stipriais, neklystančiais, didžiais ir absoliučiais, nesuvokdami, kad dažnai klydo.

4. Aš nenoriu, kad šioje tautoje, kuri tik dabar pradeda formuotis šių mokymų šviesoje, rytoj atsirastų žmonių, kurie – supainioti savo tuštybės – skelbtų, kad jie yra Kristaus atgimimas arba naujieji Mesijai.

5. Taip elgsis tie, kurie manys, kad pasiekė visos mano tiesos supratimą, bet iš tikrųjų eis toli nuo Kristaus nurodyto kelio, kuris yra nuolankumo kelias.

6. Studijuokite Jėzaus gyvenimą žemėje, ir rasite gilų ir nepamirštamą nuolankumo pamokymą.

7. Jėzus žinojo, kas Jis yra, iš kur Jis atėjo ir kam Jis atėjo; vis dėlto Jis niekada nėjo į aikštes ar gatves, kad išdidžiai paskelbtų esąs Dievo Sūnus, Mesijas ar Atpirkėjas, bet savo darbais Jis davė tobulą liudijimą savo meilės ir gailestingumo mokymui. Savo veiksmais Jis leido suprasti, kas Jis yra, o kai kas nors kartais paklausdavo: „Ar Tu esi Kristus?“, Jėzus apsiribodavo atsakydamas: „Tu pats tai pasakei.“

8. Tai reiškia: kol žmonės tai sakė lūpomis, Jis patvirtindavo savo darbais, prieš kuriuos visi žodžiai buvo beverčiai.

9. Visa tai turi turėti omenyje, o mylimieji žmonės, kad, atsidūrę kovoje, neleistumėte pagundoms jus nugalėti arba neleistumėte savo širdžiai gauti atlygį, kuris priklauso tik Dvasiai.

10. Kad jūs nepasiduotumėte šiai silpnybei, Aš pasirūpinsiu, kad ši mano apreiškimo jums forma pasibaigtų.

Nors buvo tokių, kurie sugebėjo atlikti savo užduotį tikru nuolankumu, yra ir tokių, kurie galiausiai, būdami minios akivaizdoje, ėmė laikyti save dievais. Tačiau kai jie pamatys, kad nebeturi to, ką turėjo anksčiau, jie supras, jog norint pasiekti nuolatinį ryšį su Tėvu, būtina būti nuolankiam.

11. Jūs visi žinote, kad Aš paskelbiau dieną, kurią šis apreiškimas pasibaigs; ta diena yra 1950-ieji. Tačiau jūs pamatysite, kaip tie, kurie dėl šio skelbimo tapo išdidūs ir išaukštino save, nepaklus Tėvo valiai –

manydami, kad praradę šią dovaną – nepastebėti minios – jie sugrįš prie savo įprasto gyvenimo ir nebebus liaudies šlovinami.

12. Artėjant valandai, žodžio nešėjai sakys: „Kas ateis mūsų klausytis, jei tauta žinos, kad Mokytojas nebekalba per mūsų lūpas?“ O vadovai sakys: „Kas ateis į mūsų susirinkimų vietas – nuo tos dienos, kai taps žinoma, kad Viešpaties žodis nebeskamba per Jo išrinktųjų lūpas?“ Vieniem ir kitiems Aš jau dabar sakau: jei tai būtų vienintelė forma, kuria Aš galiu pasirodyti jų dvasiai, Aš niekada jos iš jūsų neatimčiau; tačiau jei Aš ją nutraukiu, tai ženklas, kad jūsų laukia kažkas aukštesnio ir tobulesnio – kažkas, ką ir jūs pažįstate: tai Dvasios ryšys su jūsų Tėvu.

13. Tauta, sudaryk iš mano žodžių atminimo knygą ir saugok jos turinį savo sieloje, apšviestoje savo dvasios šviesos, kad niekada nepažeistum mano darbo.

14. Jei tikėjote mano apreiškimu šia forma, turite tikėti ir tuo, kad Aš daugiau nebekalbėsiu su jumis taip, kaip dariau iki šiol; ir jei tikėjote mano buvimu, kai Aš mokiau jus per žmogiškąjį protą, pasinaudodamas neišsilavinusiais ir netobulais būtybėmis: Kaip gi jūs galėtumėte netikėti, kad galite priimti mano dievišką įkvėpimą iš Dvasios į Dvasią?

15. Daug ką Aš jums jau mokiau, o mokiniai. Neapsiribokite tik tuo, kad mane klausotės — gilinkitės į mano žodį su meile, studijuokite jį išsamiai — dabar, kai yra tinkamas laikas tai daryti, o ne tada, kai jau būsite patekę į pagundą; nes tada jūsų kova bus sunkesnė.

16. Studijuokite mano mokymą, kad galėtumėte jį teisingai aiškinti ir jo šviesoje suprasti gyvenimo prasmę bei išbandymų tikslą.

17. Daugelis iš tų, kurie stebi išsilaisvinusias gamtos jėgas, iš krantų išsiliejančias vandens potvynio bangas, kurios savo siautulinga eiga nusiaubia ištisus kraštovaizdžius, ir tuos žmones, kurie užsiima savęs naikinimu žiauriose, broliškose karuose, sako, kad tai yra Dievo pyktis, kuris taip pat yra išsilaisvinęs.

18. Aš atleidžiu tiems, kurie taip aiškina mano teisingumą; tačiau jie dar supras, kad visos kančios ir likimo smūgiai, kuriuos kenčia žmonija, kyla iš jų nepaklusnumo mano įstatymui.

19. Kai kurie sako: „Viešpatie, jei mes Tave taip smarkiai įžeidžiame savo netobulumais, kurie, be to, yra visų mūsų kančių priežastis, – kodėl Tu mūsų tiesiog nesunaikini? Kam Tu mus laikai skausme?“

20. Tiems, kurie manęs taip klausia, sakau: jei aš jūsų nemylėčiau, vienu žodžiu „tebūnie“ aš jus pašalintų; bet jei aš jus išlaikau nepaisydamas jūsų nuodėmių, tai yra įrodymas, kad jūsų laukia didis likimas.

21. Mano sprendimai yra tobuli, o mano meilė jums – begalinė; todėl jūsų netobulumai niekada neturės pakankamo svorio, kad pakeistų

Visagalio valią. Akimirkomis jūs nukrypstate nuo kelio, kurį jums rodo mano įstatymas. Tačiau galiausiai mano teisingumo tobulume jūs atrasite mano meilę.

22. Žmonės visada buvo išbandomi, ir šiuose išbandymuose, be sielos apvalinimo, jie įgijo patirties šviesą, kuri šiuo metu padės jiems suprasti išmintingus, teisingus ir tobulus mokymus, kuriuos jums duoda gyvenimas. Todėl Aš jums sakiau, kad turite savo šviesos kardu kovoti su tamsybe ir be to, turite budėti bei melstis, kad nepatektumėte į pagundą.

23. Jei norite giliau suprasti savo išbandymų priežastį, turėkite omenyje, kad esate atpirkimo už visas savo ankstesnes nuodėmes laikotarpiu. Jei jau tikite tuo, ką jums išdėstau, mintis, kad Aš esu vienintelis, kuris žino jūsų praeitį ir gali ją vertinti su meile, į jūsų esybę įneš gilų pasitenkinimą, begalinę ramybę.

24. Šiuo metu pažvelkite į ištremtus karalius, į kunigaikščius, neturinčius vilties valdyti, į sužlugusius turtuolius ir į galinguosius, gulinčius skausmo lovose! Kas žino atpirkimą, glūdintį išbandymuose, kuriems jie yra paklūstami? — Tik Aš vienas. Tačiau Aš noriu, kad jūs visi žinotumėte, jog nuoširdžiu atgailavimu, gerais darbais, atsinaujinimu ir dvasingumu galite sutrumpinti savo atpirkimo laiką, kol pasieksite išsilaisvinimą nuo skausmo ir kartu ramybę.

25. Šiais mokymais Aš jums paaiškinu mokymus, kuriuos gavote nuo seniausių laikų, tačiau kuriuos žmonės nuo jūsų slėpė, taip trukdydami žmonėms rasti kelią į išgelbėjimą.

26. Argi nemanai, mylima tauta, kad – kadangi šiuo metu buvai tarp pirmųjų, kurie suprato šią tiesą – šis supratimas įpareigoja būtent tave nešti šviesą į karo vietas ir tautoms, neturinčioms taikos?

27. Šiam tikslui tyrinėkite mano Žodį, tačiau darykite tai visada siekdami pasiekti tiesą.

28. Stiprinkite savo tikėjimą mano žodžiu, kad ateityje, išgirdę argumentus prieš šį darbą, nesusvyruotumėte.

29. Jūs man sakote: „Mokytojau, ką mes galėtume išgirsti prieš Tavo tobulą mokymą, kas galėtų sukelti pavojų mūsų tikėjimui?“

30. Taip jūs šiandien mąstote, mylimieji mokiniai, nes dar nepažįstate audrų ir artėjančios kovos. Dabar jūs ateinate taikoje, kad išgirstumėte mano žodį, pasistiprintumėte mano mokymu; tačiau Aš jus ruošiu ir darau budrius, kad niekas jūsų nenustebintų.

Tarp jūsų yra daug nekaltųjų, daug geranoriškų, daug kilnių širdžių, vyrų ir moterų be piktumo, kurie nežino, kokio iškrypimo ir išdavystės žmonės yra pajėgūs. Tačiau jei jie nesimokys, jie lengvai taps tų, kurie sukils prieš šį mokymą, grobiu, jie bus kaip beginkliai avys prieš alkanus vilkus.

31. Jums geriau, kad jau dabar per Mane sužinotumėte tai, ką išgirsite rytoj. Pasiruoškite kovai mano mokymo šviesa, kad niekas jūsų nesužeistų, kai būsite puolami ir kai bandys jus atgrasyti.

32. Nesijaudinkite, jei jums bus sakoma, kad tas, kuris šiuo metu jums kalbėjo, buvo gundytojas, ir kad „ “ pranašaujama, jog ir jis darys stebuklus, kuriais pats sutrikdys ir supainios išrinktuosius. Iš tiesų, sakau jums, daugelis iš tų, kurie taip vertina mano paskelbimą, priklausys tiems, kurie iš tikrųjų tarnauja blogiui ir tamsai, net jei jų lūpos stengiasi užtikrinti, kad jie visada skleidžia tiesą.

33. Nepamirškite, kad medis pažįstamas iš jo vaisių, ir Aš jums sakau: tas vaisius yra šis Žodis, kuris tapo girdimas per šių balso nešėjų – paprastos širdies vyrų ir moterų – protą. Iš vaisių ir iš tų, kurie jais mėgavosi, dvasinio pažengimo žmonija atpažins medį, kuriuo Aš esu.

34. Trejybės ir Marijos Dvasinis darbas pradės plisti ir taip sukels tikrą nerimą tarp daugelio, kurie, įsitikinę, kad išstudijavo ir suprato mokymą, kurį anksčiau gavo iš Tėvo, tapo išdidūs dėl savo filosofijų ir mokslų žinių, nesuvokdami dvasinio vystymosi, kurį pasiekė žmonija.

Pabudę iš savo dvasinio tingumo, jie pastebės, kaip šiandien mąsto ir jaučia žmonių dvasia, mestels prakeikimus prieš tai, ką vadins „naujomis idėjomis“, ir skleis, kad šį judėjimą sukėlė Antikristas. Tada jie kreipsis į Raštus, pranašystes ir į mano Žodį, kurį Aš jums daviau Antrajame Laike, bandydami kovoti su mano naujuoju apreiškimu, mano naujais mokymais ir viskuo, ką Aš jums pažadėjau ir šiandien išpildau.

35. Mano Žodis pasieks mano mokinių lūpas ir per Raštus netgi tuos, kurie nepripažįsta nieko, kas yra už materialaus pasaulio ribų arba kas yra už jų žinių ir sąvokų, kurias jie kadaise priėmė, ribų, ir jie vadins Mane netikru Dievu, nes Aš jums atnešiau šį Žodį.

Tačiau, kai tai išgirsite, jūsų tikėjimas nesugrius – nors jūsų širdis ir jausis sužeistos – nes, sujaudinti iš vidaus, prisiminsite, kad jūsų Mokytojas jau buvo jums tai pranašavęs ir savo žodžiais padrąsinęs ištverti šiuos išbandymus.

Tačiau sakau jums: nors savo kelyje susidursite su apgaule, veidmainyste, prietarais, religiniu fanatizmu ir stabmeldyste, neturite teisti nė vieno dėl jo klaidų. Mokykite juos mano žodžiais ir palikite šį reikalą man, „ “ (Tikrasis Kristus), nes aš esu vienintelis, kuris gali jus teisti ir kuris žino, kas yra netikrasis Dievas, netikrasis Kristus, piktasis apaštalas, veidmainis fariziejus.

36. Jums tenka tik pačiu tyriausiu būdu aiškinti mano mokymą, kad jūsų darbuose dieviškoji sėkla duotų vaisių ir kad jūsų artimieji pagal jos esmę atpažintų Tą, kuris ją jums įdėjo.

37. Šios tautos širdis nebus nevaisingos; Aš žinau, kodėl ją pašaukiau ir surinkau. Bus akimirkų, kai net mano darbe daugelis pateks į sumaištį; bet galiausiai jie išsigelbės iš sūkurio ir, pripildyti šviesos, leisis ieškoti kelių, vedančių į kitas šalis, ir neš mano mokymą kitų tautų žmonėms su dieviškąja dvasinės brolystės ir taikos žinia. Jie mokys, kad viskas, kas materialu, turi ribą, kad žmonės blogai pasinaudojo savo valios laisve, ir kad šiandien Aš jūsų pašėlusiam bėgimui nustatau „iki čia“ ir įvykdau savo valią jumyse; tačiau Aš neateinu priešintis jums, o visos žmonijos labui.

38. Mano priartėjimas prie jūsų šiuo metu vyksta ne tam, kad atkeršyčiau už tai, ką žmonija man padarė ant Kalvarijos kalno; to įrodymas yra tai, kad daug kartų, po to, kai jūs mane įžeidėte, aš jums daviau savo ramybę kaip meilės ir atleidimo įrodymą.

39. Jei mano buvimas tarp jūsų šiuo metu sutampa su didžiosiomis katastrofomis ir baisiais karais, kurie dabar jus slegia, tai nepriskirkite man šios taurės, kurią geria žmonės. Kančios yra jūsų nuodėmių vaisius, o jos neatsirado iš manęs. Kai Aš jums pranešiau, kad tuo metu, kai Aš kalbėsiu jums kaip Šventoji Dvasia, žmonijos tarpe siaus skausmas, Aš tuo nenustatinėjau jūsų nuosprendžio; tai įvyko, nes Aš žinojau, kad, kai ateis šios išbandymų, jums manęs prireiks. Aš tai jums pranešiau tik tam, kad jūs budėtumėte ir melstumėtės, laukdami mano atėjimo.

40. Nuosprendį jūs patys pasirašėte seniai; tačiau Aš, kurį laikote savo teisėju, iš tikrųjų esu jūsų gynėjas, kuris jus išlaisvina nuo jūsų naštos, meile vedamas jus į gerąjį kelią, kad pasiektumėte tikrąją laisvę, kuri yra Dvasios laisvė.

41. Tu verki, mano tauta, nes savo atgailaujančioje širdyje jauti Mokytojo meilę. Jums buvo pasakyta, kad niekas, kuris su sunkiu kaltės naštos sieloje stotų prieš Tėvą, negautų atleidimo ir turėtų kentėti amžiną prakeikimą. Bet kaip jūs galėjote mano dieviškąjį teisingumą suvokti kaip tokį siaubingą? Argi nepastebėjote, kaip per Jėzų aiškiai parodžiau, kad mano švelniausi žodžiai ir meiliausi žvilgsniai buvo skirti tiems, kurie labiausiai nusidėjo? Kaip gi galėčiau skelbti mokymą pasaulyje, o amžinybėje daryti visiškai priešingai?

42. Tarp Kristaus ir Tėvo negali būti nė mažiausio skirtumo, nes abu jie yra ta pati Dvasia, ta pati Meilė, ta pati Išmintis, kuri žmonijai pasireiškė trimis etapais. Aš jums jau sakiau Antrajame Laike: „Kas pažįsta Sūnų, tas pažįsta Tėvą“.

43. Jūs iš manęs išėjote tyri, ir tyri turite sugrįžti; tačiau atpirkimo laikas bus laikinas, niekada amžinas; trumpas ar ilgas, tai priklauso nuo valios, kurią siela panaudoja, kad pasiektų savo išgelbėjimą.

44. Aš randu jus supainiotus, nes paėmėte į rankas knygas, kuriose jūsų artimieji išspausdino savo klaidas, kurias jūs ilgą laiką laikėte gryna tiesa. Tačiau artėja dienos, kai žmogus turės ištaisyti net savo tikėjimo dogmas; nes naujų laikų šviesa leis jam atpažinti tiesos kelią, nes šią naktį, kurioje yra jo sielos gyvenimas, ji taps šviesa.

45. Aš siunčiu jums šį mokymą, kad pamokyčiau jus, kaip iš savo žmogiškosios egzistencijos įžengti į dvasinį gyvenimą.

46. Jūs vis dar esate labiau materija nei dvasia, todėl akimirkomis abejojate šio žodžio tiesa ir klausiate savęs: „Ar tikrai tai Mokytojas, kuris mums kalba?“ Tada „dvasia“ išsiveržia „taip“, kuris kovoja su kūno prigimties „ne“.

47. Aš pasirodau tarp jūsų ribota forma, kad išgirstumėte mano žodį, kuriuo siunčiu jums savo dieviškas mintis, kurios vėl nubrėžia jūsų dvasinio kilimo kelią.

48. Aš laiminu tiek tą, kuris tiki mano apreiškimu, tiek tą, kuris abejoja. Aš niekam nesuteikiu pirmenybės, visus myliu vienodai. Aš apsireiškiu pasauliui ne tik kelioms širdims, bet tam, kad apšviestų visus kelius šviesa, kad žmonės siektų dvasinio tobulėjimo tikslo ir įvykdytų dieviškąjį įsakymą, kuris skamba: „Mylėkite vieni kitus“.

49. Aš esu dieviškasis meilės sėjėjas ir žinau sėjos bei derliaus laiką. Parašyta, kad Dievas vėl duos pasauliui šviesą, kai žmonės pasieks nuodėmės viršūnę.

50. Mokiniai, atėjo laikas sėti. Žmonės ieško ir šaukiasi karo; jūs ieškokite žmogaus širdies, kad į ją pasėtumėte taiką ir meilę.

51. Jei jus puola, pasislėpkite mano mokymo tyrumo prieglobsčioje. Kol žmonės triumfuos, atimdami iš jūsų žmogiškąją egzistenciją, Aš triumfuosiu, suteikdamas jums amžinąjį gyvenimą.

52. Gėrio legionai veikia, jie ėmėsi kovos, tačiau jie gelbsti tą, kuris žūsta. Tai yra mano dieviškoji užduotis. Ar pamiršote, kad mane vadino žmonijos Išganytoju? Kas keisto tame, kad piemuo ieško savo avių? Dar prieš jums atsirandant, aš jau jus mylėjau, ir buvo numatyta jūsų nepaklusnumas, taip pat ir jūsų išgelbėjimas.

53. Kai Aš apsireiškiau Jėzuje, Jis pasakė, kad Jis yra jūsų Karalius, tačiau jūs Jam suteikėte kryžių kaip sostą. Tada Aš jums parodžiau visą jėgą, kuri glūdi meilėje, atleidime ir švelnume. Taip, kaip Aš leidau tekėti Jo kraujui, taip Aš jums duodu savo meilę be apribojimų.

54. Ar manote, kad šiuo skausmo metu Aš nesu tarp jūsų? Žiūrėkite, čia Aš esu! Kaip kristalinio vandens šaltinis, Aš numalšinau dvasinį troškulį, kuris jus graužia. Aš atėjau pasakyti jums: atėjo laikas leisti jūsų sielai

vystytis, kad pabustų visi jos snaudžiantys sugebėjimai. Tam Aš jus įkvepiu ir aiškinu jums dvasingumą.

55. Tikėjimas, mintis ir valia yra jėgos. Būkite didingi ir stiprūs šių dovanų dėka ir atskleiskite jas visuose savo darbuose, kurie visada turi būti pagrįsti meile.

56. Dabar jūs žinote užduotį, kurią Aš sau uždaviau.

57. Aš laukiu jūsų amžinybėje, tačiau jūs turite kovoti, kad pasiektumėte mane. Todėl aš apšviečiu jūsų kelią, kad galėtumėte juo eiti ir visada žengti į priekį.

58. Būkite tyri savo mintimis, žodžiais ir darbais, ir jūs būsite mano kelyje. Tada Tėvo karalystėje užimsite vietą, kurią Jis jums paskyrė.

59. Valdykite savo aistras, nesukelkite sau žemiškų malonumų ir galvokite apie savo artimus. Pažvelkite, kaip šioje žemėje praliejamas mano vaikų kraujas, išgirsti raudą, kuri veržiasi iš visų kenčiančių širdžių . Yra daug lizdų, kuriuose paukščiai negyvi — daug vaikų, kurie kenčia — daug motinų, kurios verkia — daug kūdikių be lopšio.

60. Melskitės už juos, kad vienų broliškas jausmas ir kitų motiniškas jausmas būtų tarsi paguodos balzamas, kuris įsiskverbtų į jų širdis.

61. Palikite šviesos pėdsakus keliautojui, kuris ateis po jūsų. Tada jūs pajusite Dievą savo širdyje ir savo esybės gelmėse; ten Tėvas suras savo geriausią šventovę. Dvasia bus kaip kalno viršūnė, iš kurios Aš save apreiškiu. Tada žmogus bus daugiau siela nei kūnas ir daugiau šviesa nei šešėlis.

62. Kaip vėjo dvelksmas ir saulė jus glosto, taip, mano tauta, jūs turite glostyti savo artimuosius. Tai laikas, kai yra gausu vargstančių ir skurstančių. Supraskite, kad tas, kuris prašo jūsų paslaugos, suteikia jums malonę būti naudingais kitiems ir dirbti savo išganymui. Jis suteikia jums galimybę būti gailestingais ir taip tapti panašiais į savo Tėvą. Nes žmogus gimė tam, kad pasaulyje sėtų gėrio sėklą. Taigi supraskite, kad tas, kuris jūsų prašo, daro jums paslaugą.

63. Kas sako, kad suteikė malonę, padėdamas kitam, tas meluoja, nes jis vos įvykdė savo pareigą.

64. Aš pasidžiaugsiu savo mokiniais, kai iš jų harmoningos vienybės skambės saldūs ir skambūs spiritualizmo tonai, nes visi pasiruošusieji kalbės širdies kalba. Neatsiruošusieji nebus prarasti, nes Aš esu Tas, kuris moka laukti, kol prinoks vaisiai; bet jie apraudės savo nepaklusnumą, kai ištuštins kartybės taurę.

65. Aš esu visose, bet kai kurie sakys: „Aš Tavęs nejaučiu“; kiti sakys: „Aš Tavęs nematau“; bet visi supranta, kad Aš esu visose ir visame kūrinyje.

Kodėl jūs bandote viską matyti akimis ir apčiuopti pojūčiais? Bandykite matyti dvasia, protu ir širdimi.

66. Tada pamatysite Nežinomąjį ir pajusite jo virpėjimą visoje savo esybėje. Kai suprasite, kaip labai Aš jus myliu, nebesakysite, kad jūsų Dievas jus baudžia.

67. Iš tiesų, sakau jums, manyje nėra pykčio, nes tai yra žmogiška silpnybė. Būtent jūs uždegate skausmo ugnį , o po to šaukiate mane, kad ją užgesinčiau; tačiau tai yra mano teisingumas, kuris pasireiškia jumyse. Todėl neapykantos ir aistrų ugnį, kurią uždegėte, turite užgesinti dorybės vandeniu, ašaromis ir net krauju.

68. Antrajame Laike Aš jums sakiau: „Paukščiai turi lizdus, lapės turi urvus, bet Dievo Sūnus neturi, kur galvą priglausti“.

69. „Ramybę jums palieku, savo ramybę jums duodu“; joje rasite paguodą ir džiaugsmą. Būkite mano meilėje, kaip Aš esu jūsų skausme!

70. Supraskite, kad Aš įsiskverbiau į jūsų širdis, jums nepajutus mano atėjimo. Kad pajustumėte mano buvimą, turėjote būti budrūs; tačiau kai Aš jus radau, jūs miegojote. Todėl, kai Aš jus pažadinau, jūs nustebę klausėte, kas atėjo ir taip su jumis kalba.

71. Turiu jums priminti, kad Aš jūsų nenustebinau netikėtu apsilankymu. Jau seniai Aš jums pranešiau apie ženklus, kurie pranašaus mano apsireiškimą kaip Šventąją Dvasią; tačiau matydami jūs nieko nepastebėjote, o klausydami nieko neišgirdote.

72. Jei ištirsite įvykius, kurie praėjusiame amžiuje (XIX a.!) sukrėtė jūsų pasaulį, kurių datos užrašytos jūsų istorijos knygose, suprasite, kad iš tiesų viskas, ką Viešpats buvo pranašavęs, išties išsipildė.

73. Iš tiesų, sakau jums, kol truks mano apreiškimas, Aš nerasiu tikėjimo, nes žmonės pirmiausia turi išvalyti savo širdis ir protus, kad galėtų iš esmės suprasti mano Žodį.

74. Tiems, kurie kasdien klausosi mano mokymų ir kurie, nors nuolat gauna mano tiesos įrodymų, vis dar abejoja ir mane neigia, sakau, kad būtina gilintis į mano mokymų dvasinę prasmę, kad jie suprastų jų tiesą. Lygiai taip pat Aš jiems kalbėjau Antrajame Laike, kai sakiau: „Būtina, kad Aš mirčiau, kad manimi būtų tikima“, ir kad trečią dieną prisikelsiu, kad žmonija įsitikintų, jog Aš esu Dievo Sūnus.

75. Tie, kurie dar toli nuo dvasingumo, nori mane matyti Jėzaus pavidalu, kad galėtų man pasakyti: „Viešpatie, aš tikiu tavimi, nes tave mačiau.“ Jiems sakau: „Palaiminti tie, kurie tikėjo nematydami, nes jie įrodė, kad dėl savo dvasingumo mane pajuto savo širdyje.“

76. Ar dabar suprantate, kodėl žmogus jautė poreikį kurti atvaizdus, vaizduojančius Mane? — Dėl savo nepasirengimo, nes jis nėra jautrus dvasiniams apreiškimams.

77. Jei žmogus suprastų mano mokymą, jam nebūtų poreikio vaizduoti ar tapyti atvaizdus, kad po to prieš juos atsiklauptų. Jis atrastų, kad pasaulyje nėra tobulesnio Viešpaties atvaizdo nei pats dvasiškai pakilęs žmogus. Tada jis stengtųsi daryti tokius pačius darbus kaip Aš, kad priartėtų prie savo Kūrėjo.

78. Apaštalas Jonas įsiskverbė į dvasinį pasaulį; savo ekstazėje jis pajuto Tėvo buvimą, o išgirdęs jo dvasinį balsą, pajuto, kad netenka jėgų. Tačiau nors tose vizijose jis matė figūras ir formas, jis nesuprato, kad kiekvienas vaizdas buvo tik didžiojo išminties ir pranašystės vadovėlio simbolis, o ne Dievo atvaizdas ar figūra.

79. Žmogus matė Avinėlį, Liūtą, Knygą, Žvaigždes, Senolius, Žvakides, ir viskas, ką matė jo nustebęs žvilgsnis, buvo tik figūros ir formos, egzistuojančios žemėje ir žinomos žmogui. Jie buvo naudojami kaip simboliai, kad jais būtų perteikti gilūs, dieviški mokymai; tačiau mano dieviškumo visoje jo šlovėje niekas negali pamatyti, nes Aš esu begalinis, neturiu nei pradžios, nei pabaigos.

80. Jei Jono pranašysčių knyga vienų buvo laikoma neperprantama paslaptimi, o kitų – klaidingai aiškinama, tai yra dėl to, kad žmonija dar nepasiekė reikiamo dvasingumo, kad suprastų tai, kas ten pateikiama; ir Aš taip pat galiu jums pasakyti, kad jos nesuprato net pranašas, kuriam ji buvo įkvėpta.

81. Jonas klausėsi ir matė, ir kai išgirdo, kad jam įsakyta tai užrašyti, jis tuojau pat pakluso; tačiau jis suprato, kad ta žinia skirta žmonėms, kurie ateis daug vėliau po jo.

82. Šiandien jūs gyvenate laikais, apie kuriuos jums buvo pranašauta, o šis mano mokymas – kaip naujos eros šviesa – suteikia gebėjimą išmokti skaityti tą knygą, kuri ilgą laiką buvo uždaryta jūsų supratimui. Artėja valanda, kai jums pavyks iššifruoti viską, ką taip ilgai laikėte paslėpta už paslapties šydo.

83. Argi jūs tikrai nemanote, kad jeigu Jonas būtų supratęs gauto Apreiškimo prasmę, jis būtų jums aiškiai paaiškinęs jo turinį, o ne palikęs jums knygą su paveikslais ir simboliais? Supraskite: jeigu jis būtų paaiškinęs šį Apreiškimą visiškai aiškiai, kuris to meto žmogus būtų galėjęs jį suprasti ir dėl to būtų patikėjęs pranašystės tiesa?

84. Mano valia buvo, kad ta knyga liktų užantspauduota, o jums būtų atskleista tik jos egzistavimas ir dalis turinio, kad, atėjus dabartiniam laikui, Aš jums paaiškinčiau tą apreiškimą.

85. Pabusk, tauta, nunešk žmonėms šią žinią, kad jie savo sielose priimtų mano Žodžio šviesą Trečiajame Laike. Pamirškite savo žmogiškąsias bėdas ir šaukite „Hosanna, Hosanna“, nes pagaliau jūsų sielos brendimas leis jums suprasti tikrąją mokymų, kuriuos Aš jums atskleidžiau, prasmę, o jų šviesa nuves jus į tobulą pasaulį amžinybėje.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Pamoka 28

1. Mokiniai, artėja laikas, kai jūsų artimieji ateis pas jus, trokšdami paklausti ir reikalaus liudijimo apie Apreiškimą, kurį Aš jums perduodu Trečiajame Laike, kad apšviestų jų protą. Kai tai įvyks, neatsisakykite Manęs, slėpdamiesi! Jei šioje mano apreiškimo stadijoje aš jus mokau su tokia didele meile, tai darau būtent tam, kad išmokyčiau jus perduoti mano mokymus, kai tik jūsų to paprašys.

2. Aš leidau jums pradėti praktikuoti mano mokymą, siekdamas ugdyti jūsų dvasinius talentus ir gebėjimus, kad, kai ateis laikas skelbti mano Žodį žmonijai, jūsų lūpos neklupdytų, o jūsų protas nebūtų pernelyg nepatyręs, kad galėtumėte skelbti mano tiesą.

3. Jūsų užduotis yra sekti savo Dieviškojo Mokytojo pavyzdžiu jo žemiškajame kelyje. Prisiminkite: kai tik Aš pasirodydavau namuose, visur palikdavau taikos žinią, gydydavau ligonius, guosdavau nuliūdusius dieviškąja galia, būdinga meilei.

4. Aš niekada neatsisakydavau įeiti į namus dėl to, kad ten manimi netikėtų. Žinojau, kad išeidamas iš tos vietos, jos gyventojų širdys bus pilnos liejasi džiaugsmo; nes, to nežinodami, jų dvasia per mano mokymą pažvelgė į Dangaus karalystę.

5. Kartais Aš ieškojau širdžių, kartais jos ieškojo Manęs; tačiau visais atvejais mano meilė buvo amžinojo gyvenimo duona, kurią Aš daviau jiems savo žodžio prasmėje.

6. Kai kuriais atvejais, kai pasitraukdavau į kokios nors slėnio vienatvę, likdavau vienas tik akimirkai, nes minios žmonių, trokštančių mane išgirsti, artėdavo prie savo Mokytojo, trokšdamos patirti jo žvilgsnio begalinį gėrį. Aš juos priėmiau ir apipyliau tuos vyrus, moteris ir vaikus savo begalinio gailestingumo švelnumu, nes žinojau, kad kiekvienoje būtybėje yra siela, dėl kurios Aš atėjau į šį pasaulį. Tada Aš jiems kalbėjau apie Dangaus karalystę, kuri yra tikroji Dvasios tėvynė, kad jie mano žodžiu nuramintų savo vidinį nerimą ir sustiprėtų viltimi pasiekti amžinąjį gyvenimą.

Taip atsitiko, kad tarp minios pasislėpęs buvo kažkas, kuris ketino rėkdamas paneigti mano tiesą ir tvirtinti, kad aš esu netikras pranašas; tačiau mano žodis jį aplenkė, dar prieš jam spėjus atverti lūpas. Kitais atvejais leidau, kad koks nors piktžodžiautojas mane įžeistų, norėdamas miniai įrodyti, kad Mokytojas nepasipiktina įžeidimais, taip jiems parodydamas nuolankumo ir meilės pavyzdį.

7. Buvo keletas, kurie, sugėdinti mano švelnumo, tuoj pat pasitraukė ir gailėjosi, kad savo abejonėmis įžeidė Tą, kuris savo darbais skelbė tiesą. Kai tik pasitaikė proga, jie atėjo pas mane, sekė paskui mane keliais – verkdami, sujaudinti mano žodžių, net nedrįsdami manęs užkalbinti, kad

paprašytų atleidimo už įžeidimus, kuriuos man anksčiau buvo padarę. Aš juos pasikviečiau, paguodžiau savo žodžiais ir suteikiau jiems kokią nors malonę.

8. Tu dabar nueisi lygiai tais pačiais keliais, o mylima tauta – tai takai, kurie buvo paruošti mano meilės pavyzdžiais ir kurie dabar laukia jūsų, Šventosios Dvasios mokinių, kad jūs savo žodžiais ir savo pavyzdžiu atneštumėte išgelbėjimą žmonijai.

9. Nepamirškite, kad „nuodingą augalą“ ir „piktžoles“ galima sunaikinti tik meilės ir gailestingumo darbais, kurių Aš jus mokiau per Jėzų.

10. Jūs rasite akmenimis nusėtus kelius ir dilgėlėmis apaugusius laukus. Bet jūsų dvasia, vedama Elijo ir sustiprinta tikėjimu, trokšdama atnešti kenčiantiems meilės balzamą, tiesos šviesa apšvies tų, kurie gyvena tamsoje, kelią. Ji nejaus nei kelio erškėčių, nei skausmo, kurį jai galėtų sukelti abejonės ir nesupratimas.

11. Eikite šiuo keliu, ir kuo daugiau širdžių apdovanosite pertekliu meilės, tuo didesnė bus jūsų intuicija, ir tuo gilesnis bei tvirtesnis bus jūsų tikėjimas darbais, kuriuos Aš per jus atskleisiu.

12. Jei prieš pradėdami savo misiją jos įvykdymas jums atrodė neįmanomas ar sudėtingas, vėliau ji jums atrodys vis lengvesnė, ir pagal tai galėsite įvertinti savo dvasinį pažangą.

13. Tai laikas, kuriuo Aš įsikūnysiu visas sielas Žemėje, iš kurių sudarysiu savo mylimą tautą, kad jos savo meilės ir gailestingumo darbais žmonijai liudytų tikrąsias žinias apie dvasinį gyvenimą.

14. Jūs, kurie buvote pažymėti šiai užduočiai įvykdyti ir kurie turite žinių bei tikrumą, kad priklausote mano tautai — džiaukitės šiuo apreiškimu, tačiau nenusiminkite artėjančios kovos akivaizdoje; nes tikrai sakau jums: kariai, kurie turi kovoti už tiesą, neturi bijoti priešų, kuriuos žmonija jiems priešpastato.

15. Visi, kurie savo sieloje jaučiate troškimą dvasinio tobulėjimo, laisvės ir trokštate pakilti pas mane meilės, gailestingumo ir teisingumo keliu, aš paskelbiu jus priklausančiais mano tautai, ir jūs būsite tiesos kariai. Tačiau norėdami tai pasiekti, turite budėti ir melstis bei kovoti su savo silpnybėmis, kad liudijimas, kurį duodate apie mano mokymą, būtų tikras.

16. Taip pat sakau jums, kad kiekvienas, kuris trokšta priklausyti mano tautai, turi būti priimtas ir mylimas, jei savo mintimis ir darbais liudija, kad meilės idealas yra šviesa, apšviečianti jo gyvenimo kelią.

17. Kad geriau suprastumėte mano mokymą, išklausykite mano **panašumą:**

18. Du keliautojai lėtu žingsniu ėjo per plačią dykumą, jų kojos skaudėjo nuo karšto smėlio. Jie ėjo link tolimo miesto, ir tik viltis pasiekti tikslą juos

gaivino sunkiame kelyje, nes duona ir vanduo palaipsniui baigėsi. Jaunesnysis iš jų ėmė silpnėti ir paprašė savo kelionės draugo tęsti kelionę vienam, nes jį paliko jėgos.

19. Pagyvenęs keliautojas bandė įkvėpti jaunuoliui naujos drąsos, sakydamas, kad galbūt netrukus jie pasieks oazę, kur atgaus prarastas jėgas; tačiau tas nesusigrąžino drąsos. Vyresnysis nenorėjo jo palikti toje dykumoje, ir nors ir pats buvo pavargęs, jis pakėlė išsekusį draugą ant nugaros ir sunkiai tęsė kelionę.

20. Jaunuolis, pailsėjęs ir apmąstęs vargus, kuriuos sukėlė tam, kuris jį nešė ant pečių, nusileido nuo jo kaklo, paėmė jį už rankos, ir taip jie tęsė savo kelią.

21. Neapsakomas tikėjimas įkvėpė senolio širdį, suteikdamas jam jėgų įveikti nuovargį.

Kaip jis ir numatė, horizonte pasirodė oazė, kurios pavėsyje juos laukė šaltinio vėsuma. Galiausiai jie pasiekė ją ir gėrė tą gaivinantį vandenį, kol pasisotino.

Jie užmigo giliu miego, o pabudę pajuto, kad nuovargis dingo, taip pat jie nebejautė nei alkio, nei troškulio; jie jautė ramybę širdyse ir jėgų pasiekti miestą, kurio ieškojo.

Iš tikrųjų jie nenorėjo palikti tos vietos, tačiau kelionė turėjo būti tęsiama. Jie pripildė savo indus tuo kristaliniu ir švariu vandeniu ir vėl tęsė savo kelią.

22. Senas keliautojas, kuris buvo jaunojo atrama, tarė: „Naudokimės vandeniu, kurį nešamės su savimi, tik saikingai; gali būti, kad kelyje sutiksime keletą piligrimų, kuriuos ištiko išsekimas, kurie miršta iš troškulio ar serga, ir tada reikės jiems pasiūlyti tai, ką nešamės su savimi.“

Jaunuolis prieštaravo ir pasakė, kad būtų neprotinga dalytis tuo, ko galbūt netgi jiems patiems neužteks; kad tokiu atveju jie galėtų parduoti jį už tokią kainą, kokią norėtų, nes jiems teko įdėti tiek daug pastangų, kad gautų tą brangų elementą.

23. Senis nebuvo patenkintas šiuo atsakymu ir atsakė jam, kad, jei jie nori ramybės savo sielose, jie turi pasidalinti vandeniu su vargstančiaisiais.

24. Nusiminęs jaunuolis pasakė, kad jis mieliau pats išgertų visą vandenį iš savo ąsočio, nei dalytųsi juo su kuo nors, kurį sutiktų kelyje.

25. Vėl išsipildė senolio nuojauta: priešais save jie pamatė vyrų, moterų ir vaikų karavaną, kuris, pasiklydęs dykumoje, buvo arti pražūties.

Geras senis skubiai priėjo prie tų žmonių ir davė jiems atsigerti. — Išsekę žmonės iš karto pajuto jėgų antplūdį, ligoniai atvėrė akis, kad padėkotų tam keliautojui, o vaikai nustojo verkti iš troškulio. Karavanas atsikėlė ir tęsė kelionę.

26. Kilnaus keliautojo širdyje buvo ramybė, o kitas, pamatęs, kad jo indas tuščias, susirūpinęs tarė draugui, kad jie turėtų grįžti atgal ir ieškoti šaltinio, kad atstatytų išgertą vandenį.

27. „Mes negalime grįžti“, – tarė gerasis keliautojas, – „jei turime tikėjimą, toliau kelio rasime naujas oazes“. Tačiau jaunuolis abejojo, bijojo ir nusprendė iškart atsisveikinti su savo bendrakeleiviu, kad galėtų grįžti atgal, trokšdamas rasti šaltinį. Jie, buvę kančios bendražygiai, išsiskyrė. Kol vienas tęsė kelią, įkvėptas tikėjimo savo tikslu, kitas, minties, kad gali žūti dykumoje, vedamas, su mirties manija širdyje bėgo prie šaltinio. Galiausiai jis atbėgo dusdamas ir išsekęs. Bet patenkintas jis gėrė iki soties, pamiršo draugą, kurį paliko eiti vieną, ir taip pat miestą, kurio atsisakė, ir nusprendė nuo šiol gyventi dykumoje.

28. Netrukus pro šalį praėjo karavanas, sudarytas iš išsekusių ir ištroškusių vyrų ir moterų. Jie nekantriai artėjo, norėdami atsigerti iš to šaltinio vandens. Tačiau staiga jie pamatė pasirodantį vyrą, kuris uždraudė jiems gerti ir pailsėti, jei jie nesumokės už tas gėrybes. Tai buvo jaunas keliautojas, kuris užvaldė oazę ir pasiskelbė dykumos valdovu.

29. Tie žmonės liūdnai jo klausėsi, nes buvo vargšai ir negalėjo nusipirkti to brangaus lobio, kuris numalšintų jų troškulį. Galiausiai jie atidavė tą nedaug, ką turėjo su savimi, nusipirko šiek tiek vandens, kad numalšintų deginantį troškulį, ir tęsė savo kelią.

30. Netrukus tas žmogus iš Viešpaties tapo karaliumi, nes ten praeidavo ne tik vargšai; buvo ir galingųjų, galėjusių sumokėti turtus už stiklinę vandens.

31. Šis vyras nebeprisiminė miesto už dykumos, o tuo labiau broliškojo kelionės draugo, kuris nešė jį ant pečių ir išgelbėjo jį nuo mirties toje dykumoje.

32. Vieną dieną jis pamatė artėjančią karavaną, kuri tiksliai žengė didžiojo miesto link; tačiau su nuostaba jis stebėjo, kad tie vyrai, moterys ir vaikai žengė pilni jėgos ir džiaugsmo, tuo pačiu giedodami šlovinimo giesmę. Vyras nesuprato, ką mato, ir jo nuostaba dar labiau padidėjo, kai pamatė, kad karavano priekyje žengė tas, kuris buvo jo kelionės draugas.

33. Karavanas sustojo priešais oazę, o abu vyrai stovėjo vienas priešais kitą ir stebėjosi vienas kitu. Galiausiai oazės gyventojas paklausė to, kuris buvo jo kelionės draugas: „Pasakyk man, kaip įmanoma, kad yra žmonių, kurie kerta šią dykumą nejausdami troškulio ar nuovargio?“ Jis tai padarė, nes širdyje mąstė, kas iš jo taps tą dieną, kai niekas daugiau nebeateis jo prašyti vandens ar prieglobsčio.

34. Gerasis keliautojas tarė savo draugui: „Aš pasiekiau didįjį miestą, bet ne vienas. Kelyje sutikau sergančių, ištroškusių, pasiklydusių, išsekusių,

ir visiems jiems suteikiau naujos drąsos per tikėjimą, kuris mane įkvepia, ir taip mes keliavome iš oazės į oazę, kol vieną dieną pasiekėme didžiojo miesto vartus. Ten buvau pakviestas pas to karalystės valdovą, kuris, pamatęs, kad aš pažįstu dykumą ir užjaučiu keliautojus, man pavedė grįžti, kad būčiau keliautojų vedlys ir patarėjas per kankinančią dykumos kelionę; ir čia tu mane matai, kaip aš vedu dar vieną karavaną, kurį turiu nuvesti į didįjį miestą. — O tu? Ką tu čia veiki? — paklausė jis to, kuris buvo pasilikęs oazėje. — Tas nutilo, gėdydamasis. Tada gerasis keliautojas jam tarė: „Aš žinau, kad tu pasisavinai šią oazę, kad parduodi jos vandenį ir praši pinigų už pavėsį. Šie turtai nepriklauso tau, jie buvo dieviškosios jėgos padėti dykumoje, kad jais pasinaudotų tas, kam jų prireiks. Ar matai šias žmonių minias? Joms nereikia oazės, nes jos nejaučia troškulio ir nepavargsta. Pakanka, kad aš perduočiau joms žinią, kurią didžiojo miesto Viešpats siunčia per mane, ir jos jau išsiruošia ir kiekvienu žingsniu randa naujų jėgų dėka aukšto tikslo, kurį turi: pasiekti tą karalystę.

35. Palik šaltinį ištroškusiems, kad jie jame rastų atgaivą, ir tiems, kurie kenčia dykumos sunkumus, kad jie numalšintų savo troškulį. Tavo pasididžiavimas ir egoizmas tave apakino. Bet kas tau naudos buvo iš to, kad esi šios mažos oazės šeimininkas, jei gyveni šioje dykumoje ir atėmei sau galimybę pažinti didįjį miestą, į kurį kartu ėjome? Ar jau pamiršai tą aukštą tikslą, kurį turėjome abu?“

36. Kai tas vyras išklausė tylų pasakojimą, kurį pateikė jo ištikimas ir nesavanaudiškas draugas, jis pravirko, nes pajuto gailestį dėl savo nuodėmių. Jis nuplėšė nuo savęs netikrus puošnius drabužius ir nuėjo į išeities tašką, esantį ten, kur prasidėjo dykuma, kad eitų keliu, kuris jį nuvestų į didįjį miestą. Tačiau dabar jis ėjo savo keliu apšviestas naujos šviesos – tikėjimo ir meilės savo artimui. (Panašumo pabaiga)

37. Aš esu Didžiojo miesto Viešpats, o Elijas – mano palyginimo senolis. Jis yra „balsas, šaukiantis dykumoje“, jis yra tas, kuris vėl pasirodo tarp jūsų, įvykdydamas Apreiškimą, kurį Aš jums daviau per Transfigūraciją ant Taboro kalno.

38. Būtent jis Trečiajame Laike veda jus į Didįjį Miestą, kur Aš jūsų laukiu, kad suteikčiau jums amžinąjį mano meilės atlygį.

39. Sekite Eliju, o mylimieji žmonės, ir viskas pasikeis jūsų gyvenime, jūsų Dievo garbinime ir jūsų idealuose; viskas bus transformuota.

40. Ar tikėjote, kad jūsų netobula religijos praktika išliks amžinai? — Ne, mano mokiniai: rytoj, kai jūsų dvasia horizonte išvys Didįjį miestą, ji, kaip ir jos Viešpats, pasakys: „Mano karalystė nėra iš šio pasaulio“.
Tebūnie su jumis mano ramybė!

Priedas

Pastabos

1 pastaba

Mokymų eigoje dažnai randame žodį „broliai“. Jis reiškia ne tik didžiosios žmonijos šeimos vyrus, bet ir moteris. Žodis „brolis“ tiesiog reiškia „artimą“ — abiejų lyčių — ir tuo pačiu apibūdina santykius, kuriuos žmonės turėtų palaikyti tarpusavyje: brolystę. Jėzus tai aiškiai sako savo žodžiuose: „... nes vienas yra jūsų Mokytojas, Kristus, o jūs visi esate broliai“ (Mt 23,8).

2 pastaba

Šių apreiškimų eigoje mes nuolat susiduriame su žodžiu „atpirkimas“, šis terminas kaip raudona gija driekiasi per visą kūrinį. Kritiškas skaitytojas gali paklausti: atpirkimas – kodėl ir kam?

Dievas davė žmonėms savo įstatymą, nuolat jį aiškino per savo pasiuntinius, o savo balsu mūsų sąžinėje nuolat mums jį primena. Įstatymo laikymasis turėtų atnešti mums ramybę, laimę, sveikatą, darbą ir duoną mūsų žemiškajame gyvenime. Tuo tarpu Dieviškojo įstatymo pažeidimai savaime sukelia sunkias pasekmes. Ir žemėje nėra nė vieno žmogaus, kuris nebūtų nusidėjęs, t. y. kuris nebūtų pažeidęs Dievo įstatymo. Todėl matome vienus, kaip jie kenčia fiziškai ir dvasiškai, nes savo gyvenimo kelyje nepaisė išmintingų dieviškųjų įstatymų. Kiti ištuština tą pačią kartaus vyno taurę, kurią davė gerti savo artimiesiems. Nes blogis, kurį mes darome kitiems arba ketiname padaryti, anksčiau ar vėliau sugrįžta pas mus sustiprinta forma, nes mes taip pat turime kentėti ilgalaikes savo elgesio pasekmes, kurias poetas Friedrichas Schilleris apibūdino žodžiais: „Tai yra blogo poelgio prakeikimas, kad jis turi gimdyti vis naują blogį.“

Tai yra nekintamas Dievo tobulos teisingumo dėsnis, kad žmogus pjaus tai, ką pasėjo, nesvarbu, ar tai būtų gera, ar bloga. Tai išreikšta pagrindiniame Biblijos žodyje: „Ką žmogus pasės, tą ir pjaus.“ Krikščioniškoji teologija šiam fundamentaliam, dvasinio vystymosi ir auklėjimo Dievo dėsniui, kuris atitinka priežasties ir pasekmės dėsnį, neskyrė jam deramos reikšmės ir, pateikdama neišsamią, vienpusišką Jėzaus aukos mirties interpretaciją, išstūmė jį iš daugumos krikščionių sąmonės. O žmonės, kuriems ši tiesa tapo žinoma per savo patirtį, dažnai

labai sunkią realybę, dažnai negali jos suderinti su mylinčio Dievo ir Tėvo įvaizdžiu.

Jei buvo pasakyta, kad Dieviškojo įstatymo pažeidimai savaime sukelia sunkias pasekmes, tai taip pat reikia konstatuoti, kad šias sunkias pasekmes – arba išbandymus
— neša savyje Dievo meilę, nes jos tarnauja amžinajam žmogaus išgelbėjimui. Nes per kančią žmogus pradeda giliau mąstyti apie save ir savo gyvenimą.
Kartais jis negali suprasti išbandymo prasmės, nes jo dvasios praeityje glūdi paslaptis, kurios jis negali išnarplioti. Tačiau daugeliu atvejų Dangiškasis Tėvas leidžia žmogui suprasti savo išbandymo priežastį. Jei jis atsiduoda Dievo valiai, jaučia atgailą ir prašo Dievo atleidimo, Dievo meilė jį ir suteikia.
Tačiau žmogus turi suprasti, kad dėl to ne iš karto išnyks visi skausmai ir vargai.
Nes Dievo teisingumas negali jo apsaugoti nuo jo nuodėmių pasekmių. Bet Jo atleidimas jį padrąsina, paguodžia, suteikia vilties ir stiprina, kad jis galėtų lengviau ištverti išbandymą. Jei jis jį neša su kantrybe ir pasitikėjimu Dievu, jis yra kelyje į savo kaltės atpirkimą. Tokiu būdu skausmas tampa didžiuoju jo gyvenimo mokytoju, ir kuo labiau jis viduje keičiasi bei savo gyvenimą formuoja pagal Dievo valią, tuo lengvesnė su laiku tampa jo praeities kaltės atpirkimo našta, ir tuo greičiau jis vėl nuo jos išsilaisvins.
Mūsų asmeninės išbandymų bangos yra įterptos į pasaulines nelaimes, kurios mus ištiko ir vis labiau dar ištiks. Asmeninėje ir visuotinėje srityse yra teismo laikas. Kur ir kaip bebūtų, kad mus ištiktų teismo banga – ar tai būtų susiję su pasaulinėmis nelaimėmis, ar su asmeninėmis išbandymų bangomis – svarbiausia, kad būtume viduje pasirengę. Neturėtume laukti, kol mus pasieks mirtis, bet kuo greičiau leisti, kad mūsų gyvenimą vestų dieviškieji įsakymai ir šviesa mūsų sąžinėje, kad mūsų dvasia čia, žemėje, užbaigtų atpirkimą už savo pažeidimus prieš Dieviškąjį Įstatymą ir
— atsikratęs netobulumų naštos — galėtų įžengti į amžinąją karalystę.
Priešingu atveju, apsunkintas savo klaidų ir nuodėmių, jis turės nueiti sunkų kelią pomirtiniame gyvenime.

3 pastaba

„Po 1950 m.“ yra į ateitį atviras laiko nurodymas. — Be to, dieviški ženklai ir išbandymai dažniausiai buvo riboti laiko ir vietos atžvilgiu, nes Dievas siekia ne žmonijos sunaikinimo, o jos atgimimo ir išgelbėjimo. Todėl

pasaulinės katastrofos Dievo leidžiamos tik kaip paskutinė priemonė, siekiant žmonijos dvasinio atsinaujinimo. (Plg. U 9, 79–82 ir U 11, 77–78)

4 pastaba

Vokietijos knygos 2-ajame leidime 14–23 eilutės nebuvo įtrauktos, nes jos yra 9 pamokymo 25–34 eilutės pakartojimas. — Pamokymų surinkimo darbas buvo atliekamas ant atskirų lapų, ir taip atsitiko, kad vienas lapas pateko į spaudą du kartus.
Vis dėlto 1966 m. išleistame antrajame ispanų kalbos leidime minėti eilėraščiai buvo vėl įtraukti, kad nebūtų pertraukta eilės numeracija.

5 pastaba

Iš pirmo žvilgsnio vertinimas gali atrodyti neteisingas ir griežtas , tačiau giliau pamąstę atrandame, kad
Dievo teisingumas — kad ir koks sunkus jis mums iš pradžių atrodytų — savyje neša meilės kupiną pamokymą ir auklėjimą.
Fariziejai Jėzaus laikais buvo judaizmo grupė, griežtai laikanti įstatymo raidės ir ypač daugybės iš jo išvestų taisyklių, papročių bei apeigų. Šiame įstatymo laikymosi uolume ir baigėsi jų Dievo garbinimas. Jėzus savo žodžiais ir veiksmais atmetė šį klaidingą požiūrį.
Šiais laikais Kristus taip pat mums sako, kad išorinis kultas su savo bažnytinėmis apeigomis ir papročiais Jam yra bevertis. Tie, kurie vadina save Dievo tarnais, pamiršo, kad Dievas yra Dvasia ir tik dvasinis dalykas pasiekia Jį; todėl pirmiausia turi būti: Dvasios, kaip Dieviškosios Dvasios kibirkšties mumyse, skatinimas, dvasinimas ir ryšys su Dievu iš Dvasios į Dvasią. Jie nesugebėjo sau atverti durų į Dvasinį pasaulį ir todėl taip pat nepaskelbė tiems, kurie jiems buvo patikėti, Dvasios pirmenybės ir dvasinimo būtinybės.

Keletas Kristaus žodžių iš šių mokymų turėtų pasitarnauti tolesniam paaiškinimui: U 3, 89-90; U 15, 48-53; U18, 2-5 + 12; U 22, 33 + 62; U 24, 46-48; U 25, 38-40; U 27, 35.

Turinio nuorodos

Instrukcija 1	**Eilutės Nr.**
„Trys laikotarpiai“	1–2
„Septyni antspaudai“	3
Roque Rojas misija	5–7
Duonos ir vyno reikšmė	16
Dieviškosios Dvasios apreiškimas per žmogaus proto organą	25
Šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių užduotis	32
Kas yra Marija?	39
Dvasinė malda	33–34
Meilės ir gailestingumo gydomoji galia	45-46
Kaino ir Abelio pavyzdys	53
Žmogaus mokslas	57
Reinkarnacijos įstatymo prasmė	61
„Trejybės“ reikšmė	67–75
Kristaus sugrįžimas kaip Tiesos Dvasia	75–79
Instrukcija Nr. 2	**Eilutės Nr.**
Pranešimas apie 1941 m. Naujųjų metų šventę	2-5
Trečiojo laikotarpio pranešimai apima nuo 1866 iki 1950 m.	12–14
Mes gyvename „Šeštojo antspaudo“ laikais	25–27
144 000 pažymėtųjų	28–29
Kristaus mokinių užduotys	40–46
Išbandymo valanda	58–62
Dvasinės dovanos	63
Pranešimas apie susivienijimo laiką nuo Dvasios iki Dvasios su Dievu	75–78
Mokymas 3	**Eilutės Nr.**
Elijas, mūsų sielos šauklis ir parengėjas	2–4
Dievo buvimas žmoguje	6–13
Jėzus, tobulas pavyzdys	21–24
Kristaus sugrįžimas Dvasioje	29–38
Dieviškojo apreiškimo liudijimas mintimis, žodžiais ir darbais	46–50

Dvasia nepažįsta nuovargio	53
Vienintelis būtinas atgailavimas	58
Užrašyto Dievo žodžio tikslas . .	60–61
Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai	69
Klaidingos sampratos apie Dievą	81–83
Dieviškojo mokymo piktnaudžiavimas	90–91
Pamoka 4	**Eilutės numeris**
Dvasinis pabudimas	3–6
Dieviškųjų apreiškimų pabaiga	10–13
Spiritualizmas rengia taikos karalystę . .	17–22
Tikintysis pasitikėjimas Dievu kančioje	30–34
Dievo buvimas žmoguje	36–37
Trijų apreiškimo laikotarpių vidinė vienybė	41–47
Mokymo gairės ir pavyzdys vaikams	54–57
Dvasinio sėjėjo darbas ir kova	61–73
Be to, mums suteikiama viskas, kas reikalinga gyvenimui.	74–75
Dievo dvasinės dovanos	76–77
Užduotis aktyviai mylėti artimą	78–81
Šviesa šviečia tamsoje	86–93
5 pamoka	**Eilutės numeris**
Elijas šaukia sielas ir jas ruošia	3
Kryžiaus ir aukos kelias	8
Marijos motiniška globa visiems žmonėms	9–11
Patarimai ir užduotys Dievo tautai	17–35
Žmogiškųjų išbandymų ir kančių prasmė	55–58
Teisieji ir nusidėjėliai kaip Kristaus įrankiai	66–67
Pareiga skleisti naująjį Dievo žodį . . .	88–94
Pamoka 6	**Eilutės numeris**
„Kiekviena akis mane pamatys“	2-3
Ištikimi ir neištikimi darbininkai	4–6
Patarimai, įspėjimai ir įsakymai	9–26
„Trijų laikų“ apreiškimai sudaro vienovę	37–38
Dvasinio pakilimo paslaptis	43
Pareigos ir užduotys tautai	48–51

Nurodymai dėl „Tikrojo gyvenimo knygos“ išleidimo	52
Panašumas apie sielos ir kūno apvalymą	54–60
Vyro pareigos ir užduotys	61
Nesantaika pačiose šeimose	64
Kas gali vadintis Kristaus mokiniu?	67
Pamoka 7	**Eilutės numeris**
Apreiškimas per žmogiškus tarpininkus nėra aukščiausia Dievo apreiškimo forma	1–4
Pasibaigus apreiškimui per žmogiškus tarpininkų, Viešpats apsireiškia žmonių dvasioje	8–14
Nesupratimas Dievo apreiškimų atžvilgiu	22
Tikroji šventovė	23–24
Kančios kryžius tampa lengvesnis pasidavus...	29–32
Vilkai avies kailyje	34–35
Įspėjimas dėl tuštybės ir išrinktųjų arogancijos	40–42
Dvasinių ir žemiškųjų įstatymų vykdymas	50–53
Mes esame reinkarnuotos sielos iš Izraelio tautos	54
Panašumas apie nepaklusimą Dievo valiai . .	55–63
Pamoka 8	**Eilutės Nr.**
Krikščioniškų simbolių paaiškinimas ir reikšmė	1–3
Pranešimas apie dvasines kovas, visuomeninius sukrečiančių įvykių ir sunkių stichinių nelaimių	5–10
Nežinomas įvykis Jėzaus mokinių rate . .	15
Dvasinio Izraelio misija	21–24
Sielos raidos dėsnis ir reinkarnacija	25–27
Palaiminimai	30
Geri įrankiai Viešpaties tarnystei Kaip reikia melstis?	35–36
Dieviškoji šviesa mūsų sieloje mus išgelbėja	39
Marija, Dievo motiniška meilė	41–49
Skausmas – didis mokytojas	50–53
Skausmo priežastys ir išsilaisvinimas nuo jo	54–57
Nuolankus savęs pažinimas skatina užuojautą ir pasirengimą atleisti	61–62
9 pamoka	**Eilutės numeris**

Prisiminimas apie Jėzaus įžengimą į Jeruzalę	1
Neturime būti savo brolių teisėjais	5-6
Žmogus turi išmokti suprasti savo Dievą	13
Neramumo priežastis	14
Tėvystė	19
Minties ir maldos galia	26
Laisva valia ir sąžinė – dvasinė kova	41–44
Kristus ir Tėvas yra viena	47–48
Dievas žino mūsų vargus ir padeda, jei tai naudinga mūsų sielai	50–62
Karo baisybes (Antrasis pasaulinis karas)	63–75
Jono Apreiškimo pranašystės išsipildo	79–82
Pamoka 10	**Eilutės Nr.**
Meksikos misija – taikos misija	4
Dieviškosios sėklos skelbimas ir platinimas	12-25
Į ką turi atsižvelgti gerasis sėjėjas ir kuo jo darbas?	26–30
„Turtingas jaunuolis“ apgaudinėja pats save	32–34
Sąžinė kaip mūsų veiksmų ir neveikimo gairė Didelė darbuotojų atsakomybė darbe	32, 35–38
Naujojo žodžio skleidimas po visą pasaulį.	47–51
Žemė nėra mūsų tėvynė	53
Rašytiniai apreiškimų liudijimai turi būti tyri ir tobulos	56
Viešpaties darbui reikia drąsių pirmtakų	70–73
Šeštojo antspaudo šviesa apšviečia žmoniją	75, 85–89
Žmonių dvasinis vystymasis yra skirtingas	76–81
Meilės artimui praktika dvasine ir materialioje formoje	104–107
Pamoka 11	**Eilutės Nr.**
Kelias į palaiminimą	1-2
Dievo gėris, viešpataujantis žmogaus likime...	10-12
Visi žmonės yra priklausomi vieni nuo kitų	13–15
Kiekvienas žmogus yra pamoka kitiems žmonėms	16–24
Harmonijos dėsnis	25
Paniekos ir atstumimo	26–31

Egoizmas yra skausmo priežastis	40–43
Dvasios svarba žmoguje	44–48
Tikrasis gyvenimas	48–50
Ką reiškia „dangus“ ir „pragaras“?	51–56
Mes gyvename dieviškojo teisingumo laikais	58–61
Viešpats yra meilė ir ateina ne tik kaip teisėjas, bet ir kaip Guodėjas, Mokytojas ir Atpirkėjas	64–67
Turėkite beribę tikėjimą Dievo galia	76
Artėjantys pasaulio sukrėtimai	77
Šventovė mūsų sieloje	78–79
Ateities žmogus	83–84
Pamoka 12	**Eilutės numeris**
Žemiškojo gyvenimo kančios trunka tik trumpą laiką.	3-10
Nušvitusios dvasinės būtybės turi didelių užduočių žemėje įvykdyti	11-14
Žvaigždės yra Dievo vaikų buveinės	24
Ateityje nušvitę žmonės išmintingai valdys	28
Dvasinis pakilimas maldoje	30–32
Trečiojo laikotarpio pasiuntinių paskirtis	37–47
Amžinasis meilės dėsnis	61–65
Neteisūs valdovai žemėje turi atpirkti savo nusikaltimus	68-69
Dieviškasis Žodis skirtas visoms sieloms ir pasauliams	76
Pasaulio dykuma	81
Didžiausia žmogaus klaida	87–89
Įvairių religijų kilmė, prasmė ir tikslas .	93–96
Dieviškas pranašavimas apie Kristaus sugrįžimą išsipildė	97–99
Neatrastas ir neišnaudotas dvasinis meilės lobis . .	101–102
Pamoka 13	**Eilutės Nr.**
Kristaus buvimas kaip Tiesos Dvasia	1–6
Šiandien žmonių dvasia yra labiau išsivysčiusi ir supratingesnis nei Jėzaus laikais	7–8
Apaštalų pavyzdys	9–13
Nauji Kristaus mokymai yra paaiškinimas ir ankstesnių apreiškimų patvirtinimas	14–16

Mūsų dabartinis gyvenimas lemia ateitį . .	17
Elijo dvasia kaip tautų išlaisvintoja iš tamsos	18
„Žodis“	19
Žmonių neištikimybė ir stabmeldystė	38–39
Ką reiškia Kristaus sugrįžimas „debesyje“? . .	40–45
Dvasinis Šventojo Rašto žodžio aiškinimas priartina mus prie tiesos supratimą	49-50
Mes perėjome per daugelį reinkarnacijų	52
Septynių antspaudų knyga	53
Šeštojo ir septintojo antspaudų laikas	55–59
Keletas sąžinės klausimų	60–62
Pamoka 14	**Eilutės Nr.**
Begalinė dvasinio tobulėjimo laiptų skalė	7–8
Dievo teisingumas pasauliuose Šviesos	9-16
Apimti žmonės yra ne velnių, o sutrikusių sielų	23-24
Dieviškieji apreiškimai yra pritaikyti žmonių suvokimui	28
Dieviškasis teisingumas gerbia žmogaus valios laisvę žmogaus	29
Įspėjimas dėl netolerancijos, paniekos ar pašaipos svetimų tikėjimų atžvilgiu	35–40
Piktos materialistinio mąstymo pasekmės	42
Mokslo ir bažnyčios arogancija	45
Žmogiškųjų kalbų ir sąvokų nepakankamumas apibūdinti Dieviškumą ir Begalybę	46–50
Daug žodžių, bet mažai meilės ir supratimo	51–53
Meilės galia	55–58
Palaiminimo užduotis. Ką reiškia palaiminti?	59–60
Dievo balsas sąžinėje	64–66
Dvasiniai turtai žmoguje	69
Pamoka 15	**Eilutės numeris**
Mozės įstatymas galioja visiems žmonėms ir visais laikams	1, 3–9
Kūrinys yra pavaldus Dievo valiai per gamtos dėsnį . Tuo tarpu žmogus yra raginamas skatinamas laikytis įstatymo;	4

tačiau laisva valia nusprendžia	
Dieviškoji šviesa žmogaus sieloje ir dvasioje	5-7
Transfigūracijos ant Taboro kalno prasmė	10–11
Mokiniai kovoja už Įstatymo vykdymą ir žmonijos dvasingumą	12–21
Žmonijos klaidingas kelias	24–26
Nurodymai ir įsakymai naujiems mokiniams Kristaus, Dievo tauta	27–46
Materializmas ir dvasingumas senovės Izraelio tautoje . .	47–50
Kristaus atėjimo į žemę ir jo dvasinio sugrįžimo mūsų laikais	50–58
16 pamoka	**Eilutės Nr.**
Amžinosios, dieviškosios spinduliuotės visur buvimas . . Jėzus ir Kristus — žmogiškoji išraiška ir Dievo Dvasia	3, 6–9
Įvairios dieviškųjų apreiškimų formos...	11
Laiko ir asmenybės sąlygoti veiksniai Dievo įkvėpimų perteikimas ir aiškinimas...	12–14
Dievas nepatyli ir niekada nepatylėjo	18–24, 29–30
Dievo meilė yra didesnė už žmonių nuodėmes	25–28
Meilė ir dvasingumas – kelias į tikrą laimę	31–33
Žmogaus susvetimėjimas su gamta ir dvasiniu pasauliu	35
Dieviškasis žmonijos auklėjimas	38–43
„Amžinų pragaro kančių“ absurdas ir klaida . . .	44–47
Dievo teisingumo tikrovė	50–59
Dieviškasis apreiškimas neturi pabaigos	60
17 pamoka	**Eilutės numeris**
Kelias į dvasinį tobulėjimą	1-2
„Šlovė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms“	4-6
Ne žodžiais, o meilės mintimis ir Dvasia	8–9
„Stebuklas“ yra natūralus meilės padarinys . .	11–13
Meilė, nuolankumas, išmintis	14–17
Žemės žmogus nėra kūrinijos viršūnė . . .	24–27
Didžiosios dvasios kaip kūrinijos harmonijos saugotojos .	30
Atpirkimo laikas! Šauksmas pabusti iš dvasinio tinginystės, nežinojimo ir prisirišimo prie žemės .	32–38

Skausmas — apvalymas — atpirkimas	40–43
Dievo atleidimas neišlaisvina nuo savo kaltės	44–45
Žmonių įstatymai ir Dievo įstatymas	45–54
Visi tikri pažinimai ateina iš Dievo	57–60
Įspėjimas apie gamtos iššūkį	60–61
18 pamoka	**Eilutės Nr.**
Materialistinis ir dvasinis požiūris į Rašto žodžių apie Kristaus sugrįžimą	1–13
Dvasia žino, kad ji jau išgyveno daug žemiškųjų gyvenimų ir leidžia mums tai nujauti	24
Dvasios viešpatavimas kūne	24-33
Didžiųjų tiesos liudytojų dvasinė nugalėjimo jėga	34–44
Raginimas nugalėti bailumą ir patogumo	45–52
Materialūs pasauliai išnyks, kai tik įvykdys savo įvykdo savo paskirtį kaip sielų tobulėjimo vietos	54–57
Dievas nori savo vaikams perduoti visą Kūrinijos	59-61
Pamoka 19	**Eilutės Nr.**
Arogancija ir materialistinio mąstymo ribotumas	5
Naujas Viešpaties žodis privers drebėti visų žmonių dvasias sudrebinti	10-11
Senojo Izraelio tautos išbandymas ir nuosmukis	20–23
Jėzaus veikla	24–25
Paschos šventė ir Jėzaus nukryžiavimas	26–31
„Nugriaukite šią šventyklą, ir trečią dieną jį atstatysiu.“ (Jn 2, 19)	32–34
Didysis penktadienis ir Velykos	37–42
Kristaus mokymų užrašymas, spausdinimas ir platinimas ir jų poveikis	46–49
Jėzaus mirtis ant kryžiaus kaip palaima ir pavyzdys Dievo aukojančios meilės pavyzdys	50–53
Mokymas 20	**Eilutės numeris**
„Tikrojo gyvenimo knygos“ dvasinė prasmė turi būti išsaugotas grynas ir aiškiai suvoktas	1-19, 22-26
Harmonija su visa kūrinija	20–21
Didžiųjų dvasių įstatymų laikymasis	28–35

Naikinančių elementų ir nežinomų jėgų išlaisvinimas per mokslą	32–33
Taip pat angelai ir šviesos dvasios turi laisvos valios	36-37
Laisva valia ir sąžinė	38–42
Kaltės suvokimas ir atgaila — kaltės neigimas ir kerštas	43–48
Klausytojų minios netikėjimas	50–57
Visuose kūrinijuose ir visuose įvykiuose slypi paslėpta gili prasmė ir pamoka	58–61
Tikėjimo būtinybė ir galia	63–65
Paguodos ir padrąsinimo žodžiai — Paguodos Dvasia	66–75
Pamoka 21	**Eilutės Nr.**
Tikroji malda — sielos pakylėjimas	1–3
Meilės ir gailestingumo darbai bei tradicinė labdara	4–8
Meilės keičianti jėga	9–13
Atsisakymas išorinių kulto formų ir vaizdinių atvaizdų	13–28
Žmogaus Sūnus ir Dievo Sūnus	29–33
Iš kur kyla blogis?	37
Gyvybės medis – visų būtybių vienybės simbolis būtybių tarpusavyje ir su Dievu	38
Dvasia, kaip Dievo buvimas žmoguje, turi valdyti sielą ir kūną	40
Pranašystė apie didelius sunaikinimus ir Kristaus prisikėlimą žmonių širdyse	43–45
Skausmingi mūsų „gyvybės medžio“ apkarpimai	52–55
Jėzus, didis atleidimo ir meilės pavyzdys	56–58
Idėjų ir įsitikinimų dvasinė kova	60–65
Pamoka 22	**Eilutės Nr.**
Dvasinės Izraelio tautos susibūrimas	1–4
Visi žmonės yra nusidėjėliai	5
Žemė yra tobulėjimo ir tobulėjimo vieta	7
Žmogaus žinios dar paviršutiniškos	16–18
„Pavaldinkite žemę“	19–20
Pranašystė apie pasaulinę, gyvenimą keičiančią šios naujos Kristaus žinios galią	21–26

Žmonės be meilės artimui nėra krikščionys	33
Vidinė ramybė — būtina dvasiniam ryšį su Dievu	36–38
Dvasinis susižavėjimas	39–42
Žodžio skelbėjų nuoširdumas	45–48
Karas ir jo pasekmės. Kas dėl to kaltas?	51–55
Paieška Kristaus sugrįžimo ženklų	56–62
Pamoka 23	**Eilutės Nr.**
Pažanga gamtos mokslų srityje, tačiau pasipriešinimas dvasiniam tobulėjimui	4–5
Mokslininko arogancija be dieviškojo apšvietimo	6–8
Trinitarinė-Marijinė dvasinė doktrina nėra nauja religija, o raginimas atsinaujinti	13a
Išbandymai yra Dievo meilės kupini perspėjimai	13b-23
Pasirengę aukotis darbininkai Viešpaties darbe	26–30
Dvasinių būtybių, angelų sargų, misija	37–44
Religinio fanatizmo, klaidingų kultų ir materializmo atmetimas	61–62
Šviesos dvasių įkvėpimai ir apreiškimai	66–72
Pamoka 24	**Eilutės Nr.**
Nesavanaudiškumas, nuolankumas ir atleidimas	1–6
Kokius mokinius nori matyti Viešpats?	7-8
Žmonių dvasinis aklumas Kristaus mokymo atžvilgiu Kristaus mokymui – praeityje ir šiandien	9–13
Ir mintys yra lemtingi Gerojo arba Blogio	15
„Ką pasėsi, tą ir pjausi“	16–18
Aiškinimai ir teologijos	19–25
Viešpaties mokymai atneša šviesą, meilę, tiesą ir naują gyvenimą	26–31
Dievobaimingų posakių ir maldų sakymas, jei jų dvasinės prasmės, neturi jokios vertės	32–34
Meilės ir geros valios reikšmė	39–41
Dvasinis įstatymas yra aukščiau už gamtos dėsnius	42–44
Aklieji aklųjų vedliai	46–47
Kova su Kristaus dvasiniu apreiškimu, Dvasios mokymo	48–50
Žodžio palaiminamas poveikis	51–52

Tik dvasinis atgimimas išgelbės žmoniją	53–56
Dievas nenori išorinių kultų, bet garbinimo Dvasia, nuolankumu ir meile	58–64
Meksikos misija	65–67
Žmonijos susiskaldymas į tautas ir rases ...	73
Teismo laikas – didžiausia nelaimė laukia žmonijai	74–83
Pamoka 25	**Eilutės Nr.**
Viešpats rūpinasi savaisiais	3
Gyvenimo išbandymai yra likimo siųsti, o ne atsitiktinumas	4–6
Visi be išimties yra pakviesti prie Viešpaties stalo	9–10
Begalinė meilės galia	11
Dieviškosios išminties knyga ir kartūs žmogiškosios mokslo vaisiai	12–18
Quo vadis, Domine — kur eini, Viešpatie?	21
Kristaus mokymas yra ne tik moralės mokymas, bet kelias į sielos tobulėjimą	38
Klaidinga baimė prieš dvasinį žinojimą	39–40
Nurodymai tikinčiųjų bendruomenei	46–78
„Visi akys žiūrės į mane“	79
Teisingas žemiškųjų ir dvasinių įstatymų vykdymas	81–82
Neatšaukiamai nustatyta apreiškimų pabaiga	84–86
Pamoka 26	**Eilutės Nr.**
Taikos dovana	3-17
Mūsų „civilizacija“ — naujoji Babilonija	23-25
Gamta nėra kūrybinis gyvybės šaltinis	26
Mokslo piktieji vaisiai bus nuteisti	27
Mokslo ir religijos poreikių bei siekių atsiradimas poreikių ir siekių	33
Daugkartinis gamtos, kūrinijos išniekinimas dėl šiuolaikinės mokslo	34–37
Pačių sukurtos kančios priežastys	40
Pranašystė	43–44
Dvasinis ir fizinis pasirengimas	50–53
Dievo patikėtos užduoties įvykdymas	56–64
Meksikos palaiminimų misija — taikos spinduliavimas taikos	65–66
Neteisingi kaltinimai žodžio skelbėjams	68+75
Dievo šauksmas skirtas visiems žmonėms	72–73

Pamoka 27	**Eilutės numeris**
Būtinas Kristaus mokinių nuolankumas	1–11
Ryšys tarp dvasių	12–14
Ne „Dievo rūstybė“, o žmonių nepaklusnumas Dieviškajam įstatymui yra išbandymų priežastis	16–18
Per kančią į šviesą	19–24
Nuoširdus kovos su Kristaus apreiškimais Trinitarinėje-Marijinės dvasinės mokymo doktrinoje	28–36
Viešpats ateina ne kaip teisėjas, bet kaip mūsų geradarys ir gynėjas	37–49
Dieviškasis apvaizdos	52
Prašymas padėti yra malonė tam, kreipiamajam	62–63
Niekas nepasiklysta	64
Dievas nepyksta ir nebaudžia	66
Atsivertimo ir dvasingumo būtinybė	73–77
Jono Apreiškimo simbolinė kalba	78–85
Pamoka 28	**Eilutės Nr.**
Dvasinių gebėjimų ugdymas Naujojo Žodžio skelbimui	1-2
Kelias į tobulumą	57-60
Kristaus prisiminimai apie savo veiklą žemėje — pavyzdys mums	3–8
Blogį galima nugalėti tik meile ir gerumu	9–10
Visi, kurie turi tarnauti Viešpaties darbui žemėje, šiuo metu įsikūnija žemėje	13
Kristaus kariai turi būti bebaimiai	14
Kas gali laikytis Dievo tauta?	15-16
Didžioji parabolė apie Eliją, kuris vedė paklusnias žmonių sielas per pasaulio dykumą į Dievo karalystę, ir apie piktnaudžiavimą žodžio – oazės šaltinio – piktnaudžiavimą žmonių, kurie ja siekia žemiškosios valdžios	17–40

Dieviškieji mokymai Meksikoje 1866–1950
Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel.: +49 (0)6741 1720
„Tikrojo gyvenimo knyga“, I, II, III, IV, V, VI tomai
Trečiasis Testamentas (taip pat ispanų, anglų ir prancūzų kalbomis)
Dieviškieji apreiškimai iš Meksikos (trumpas įvadas)
Dieviškieji apreiškimai apie gyvenimo klausimus
Pranašystės apie Trečiąjį laikotarpį

Knygų tarnyba gyvenimui, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, el. paštas:manfredbaese@gmx.de
Dieviškoji meilė, mūsų gyvenimo ir visos būties kilmė, esmė ir tikslas
El Amor Divino – mūsų gyvenimo ir visos būties šaltinis, esmė ir tikslas
Tikrojo gyvenimo knyga, VII, VIII, IX, X, XI, XII tomai
Trečiasis Testamentas

Unicon fondas, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, el. paštas: info@unicon-stiftung.de
Įvadas į „Tikrojo gyvenimo knygą“ (nemokamai)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Meksikas, D.F.
„Tikrojo gyvenimo knyga“, I–XII tomai
Trečiasis Testamentas
ir kitos knygos apie šias Dieviškąsias apreiškimus Meksikoje

Interneto svetainės

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daugiakalbė)
www.tercera-era.net (ispanų kalba)
www.144000.net (daugiakalbė)
www.dritte-zeit.net